

تەنسىرى زىناكۆيى

بەقەلەمى مەلا سعيدى زمناكۆيى

منتدي اقرأ الثقافي www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى زمناكۆيى

بەقەڭەمى مەلا سعيدى زمناكۆيى

جزمی ﴿٦ ، ٧﴾ بهرگی پینجهم

ناوی کتیّب : **تەفسىرى** ز**مناكۆيى** .

ناوی نووسهر :مهلا سعیدی زمناکزیی .

جزمی شهشهم و جزمی حدوتهم .

بەرگى پێنجەم .

چاپى يەكەم .

چاپی کومپیوته رو راکیشانی : ﴿ چاپخانه ی نوفسیتی بابان ﴾ ژماره ی سپاردنی (۹۰۶) ی سالی (۰۰۰) ی وهزاره ی روشنبیری پی سپیردراوه .

مافی لـهچاپدانی بۆ نووسەر پاریزراوه .

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

سوپاس بۆ پەروەردەكەرى ھەموو بونەوەران درودى خوا لەسەر پێغەمەرو ھاورێكانى و ھەموو پەيرٖەوانى.

خوای مهزن کاتی نهینی دوو روه کانی ئاشکرا کرد و ئابرویانی برد لهنیو دانیشتواندا و ئاشکراکردنی نهینیش شایانی میهرهبانی خوا نیه ، بزیه لهمهو پاش باسی شتیکمان بو ئهکا وینه ی بیانو هینانه وه یزیان و ئهفهرموی:

لَّا يُحِيثُ اللَّهُ الْجَهْرِ بِالشُّوَءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا اللَّهُ إِن نُبَدُواْ خَيْرًا أَوْتُخْفُوهُ أَوْتَعَفُواْ عَن اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا اللَّهُ إِن نُبَدُواْ خَيْرًا أَوْتُخْفُوهُ أَوْتَعَفُواْ عَن اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا اللَّهُ إِن نُبَدُواْ خَيْرًا اللَّهُ سَمَوَءِ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا اللَّهُ اللَّهُ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا اللَّهُ اللَّهُ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا

﴿ إِلاَّ مَنْ ظلم ﴾ مهگهر دهربرین و ئاشکراکردنی کهسی نهبی ستهمی لی کرابی ، یانی ئهوکهسه ی ستهمکار بـ و دانیشـتوان ، ئهوکهسه ی ستهمکار بـ و دانیشـتوان ، ئهوکهسه خوا پنی ناخوش نی یه .

بۆ زانىن : باس كردنى دانىشتوان بەخراپە دروست نى يە بەھىچ جۆرى ئاگايان لىنىيى يا نە ، خراپەكەيان تىدابى يان نە؟ بەلام ھەندى جار وەھەندى خراپە بۆ ھەندى كەس دروستە دەربرىن و ئاشكرا كردنى خراپە . وەك ئەمانەى خوارەوە :

- ۱ ئەو كەسەى دزى لى كرابى ، يا ھەر ستەمى ترى لى كرابى دروستە ناوى دز و ستەمكارەكان ببا بەخراپە ، خراپەكانيان بالاو بكاتەوە لەنى دانىشتواندا ، بەتايبەتى لاى دادوەران.
- ۲- کهسینکی داماوی بی کهس و کهس نهناس و ههژار ببسی بهمیوانی کهسین و رای نه گری بهمیوان ، ئهو داماوه بۆی دروسته باسی ئه و کهسه به خرابه بکا لهنیو دانیشتواندا و خرابه کهی بالا و بکاتهوه .
- ۳ کهستی جنیّوی پی بدری بوّی دروسته سهربهسهر جنیّوه کهی بداتهوه و له نهدازه تینه پهری .
- ٤ بۆ دانیشتوان دروسته مان گرتن و خۆپیشاندان لهدژی کاربهدهستانی ستهمکار ،
 بگرهه وایش ئهبی پیویستبی ، بهو مهرجهی رینگه تر نه گونجینی بۆ نههیشتنی ئهو ستهمه و نهبیته هۆی هۆسهو لهناوبردنی سامان و وولات .

﴿ وكَانَ اللهُ سَمِيعاً عَلَيماً ﴾ وهخوا هاوارى ستهم لى كراو ئهبيسى ، ئـهزانى بهسـتهمى ستهم كاران . ئهو رستهيه ئادهميزاد ئهترسينى لهياس كردنــى خراپــهى دانيشــتوان و نابــى ئابرويان ببهن بهبوختان و درۆ ، چونكه خوا نهينى دانى ههموكهس ئهبيسى و ئهيزانى .

چاکه کردن ههرچهنده نایهنه ژماره ن بهلام سهرچاوهی ههمویان دوو شتن :

۱ راستی ووتن لهههمو کاریکا رهوابی و رهوشتی چاك بـهکارهینان لهگـهل هـهموو دروست کراوانی خوادا .

۲ - ئەو شتانەى پەيوەنديان بەدروست كراوانى خواوە ھەبى بەم دووشتانە پىك دى :
 أ - بەگەياندنى سوود و قازانج بە ھەموو گيانداران بۆيە خوا ئەفەرموى:

﴿ إِن تبدوا خيراً أو تَخفوهُ ﴾ ئهگهر ئيّوه پهرستن و چاكه بكهن و ئاشـكراى بكـهن يــا ئيّوه ئهو چاكهيه بشارنهوه و بهنهيّني بيكهن .

ب- ﴿ أو تعفوا عَنْ سوءٍ ﴾ يائيّوه خوّش ببن لـهو خراپانه لـهگهلـّتان ئهكرێ ، بوّيشــتان
 ههيه مافي خوّتان سهربهسهر وهربگرن ههرچهنده ليّبوردن چاكه ، بوّيه خوا ئهفهرموێ:

﴿ فإن الله كان عفواً قديراً ﴾ دوايى بهراستى خوا ليبوردنى زوره بو كهسانى بى فهرمانى خوا ئهكهن ، خاوهنى توانايه بو سزادانى ستهمكاران و بو پاداشتى ئەو كهسانه خاوهنى لى بوردنن ، كهواته ئيوهيش پهيرهوى خوا بكهن .

لی بوردن له ستهمکاران زوّر شیرین و چاکه له کاتیّکا لی بوردن چاکبی بوّ ههردو لایان و نهبیّته هوّی زیان بو کوّمه لان ، به لام ئه گهر لیبوردن ئهبو به هوّی هاندانی ستهمکاران بو خرابه کردنیان و بلاو بونه وهی ستهمی زوّرتر ، به پیچه وانه وه پیویسته تو لهیان لی بسینری و به خوّرایی بهره لا نه کریّن و چاویان لی نه پوشری ، ئه گهر به و پیویستیه هه لنه سن یاسا نرخی نامیّنی خرابه یش پهره ئهسینی ، ژیانی دانیشتوان تال و ترش ئه بی و ئاسوده یی بو کهس نامینی ته گوره وه به گویره ی فهرموده ی خوا ﴿ ولکم فی القاص حیاة ﴾ وه بو ئیوه هه یه له تو نامه وه ی ناده میزاد .

خوای گهوره کاتی باسی دوورووه کانی بو کردین لهمه و به ر ، لهمه و باسی جوله که و گاوره کان و کرده و هرایه کانیانمان بو نه که ، باسی باوه ردارانمان بو دووباره نه کاته و و نه فه رموی :

إِنَّ الَّذِينَ يَكُفُرُونَ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّ قُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُولِي سَعِيلًا اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّ قُوا بَيْنَ أَحَدِمِ مِنْهُمْ أُولَتِهِ فَا اللَّهُ عَفُورًا بَيْنَ أَحَدِمِ مَنْهُمْ أُولَتِهِ فَا اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّ قُوا بَيْنَ أَحَدِمِ مِنْهُمْ أُولَتِهِ فَا سَوْفَ وَلَا يَنْ أَحَدِمِ مَنْهُمْ أُولَتِهِ فَا فَا لَهُ عَنُورًا تَحِيمًا اللهِ وَرُسُلِهِ وَكُلْ اللهُ عَفُورًا تَحِيمًا اللهُ عَفُورًا تَحِيمًا اللهُ عَفُورًا تَحِيمًا اللهُ عَنُورًا تَحِيمًا اللهُ عَنُورًا تَحِيمًا اللهُ عَنْورَا تَحِيمًا اللهُ وَرُسُلِهِ وَرُسُلِهِ وَكُلْ اللّهُ عَنُورًا تَحِيمًا اللهُ عَنْورَا تَحِيمًا اللهُ اللهُ اللهُ عَنْورَا تَحِيمًا اللهُ اللهُ اللهُ عَنْورَا تَحِيمًا اللهُ اللّهُ اللهُ اللهُ

﴿ إِنَ الذَّيْنَ يَكْفُرُونَ بِاللهِ وَرُسُلِهِ ﴾ بهرِاستى كهسانيْكى ئـهوتۆ بـاوهرِ بــهخوا و بهفروستادهكانى خــوا نـاهيِّنن و پـهيرِهوى ئـهوان ناكهنـه و بـهزمان دهرى نـابرِن و كـار بهفهرمانهكانيان ناكهن .

﴿ وَيريدون أَن يَفْرَقُوا بَيْنَ اللهِ وَرَسِلُه ﴾ وهئمو كمسانه ئميانهوى كهجياوازى بخهنــه نيّـو خواو نيّردراوهكانى خوا ناهيّنن خواو نيّردراوهكانى خوا ناهيّنن بهگويّرهى دەركموتوى كرداريان .

ویقولون نؤمن ببعض ونکفر ببعض و وهٔ وهٔ وهٔ کنین ئیمه باوه و مهینین بههاهندی لهفروستاده کانی خوا ، لهفروستاده کانی خوا ، به باوه و ناهینین بههاهندی لهفرودستاده کانی خوا ، جوله که کان نهلین ئیمه بروامان به تهورات و بهموسا هه یه ، برومان به عیسا و موحه و مینجیل و قورئان نیه ، گاوره کان نهلین ئیمه بروامان به عیسا و به نینجیل هه یه ، بروامان بهقورئان و بهموحه هم د نیه .

﴿ ویریدون أن یتخذوا بین ذلك سبیلاً ﴾ وه نمیانه وی که وه ربگرن و دروست بکه ن بز خویان له نیوان بی بیاوه ری و له نیوان باوه ردار دا ریگه یه کی تایسه تی رایان بکیشی بولای گومرایی .

ئەبىي بزانن رېڭەى مام ناوەندى لىەلاى خوا ھەرگىز نەبووە و نابىي ، بەجۆرى ئىــەوانىش خاوەنى گومان بن ھەر بەبىي باوەر دائەنرىين .

﴿ أُولئك هم الكافرون حقاً وأعتدنا للكافرين عذاباً مهيناً ﴾ ئەو كەسانە لەنيوان بىاوەر و بىن باوەرىدا رىنگەيان بۆ خۆيان داناوە ئەوانىـه بىنى باوەرن بەراسـتى ، ئىــىر باوەريشــيان بەھەندى لەپىغەمەران ھەبى ، چونكە باوەرھىنان پارچــه پارچــه نابـىنى و ، ئىمــه ئامادەمـان كردووە بۆ بى باوەران سزايەكى ئابروبەر بۆيان و ئەى چىزن لەپاشەرىزددا .

﴿ اولئك يؤتيهم اجورهم وكان الله غفوراً رحيما ﴾ ئهو تاقمه باوه ريان هيناوه به خوا و به همه و نير دراوه كاني خوا ، خوا ئه به خسين به وان پاداشتی خويان له پاشه روزدا ، ئه و كه سانه يش ئه وانه ن په پره وى موحه مه دى كورى عه بدو لايان كر دووه و بروايان به هه ممو پينه مه ران هه يه كه فه رمويه تى پينه مه ران هه مه راى يه كن ئاينيان يه كه و هه ريه كه يان خاوه نى گه لى تايه تى خويانن ، موحه مه د ﴿ يَ الله كورته على ماوه رى هه مو پينه مه رانه ، كورت ايى هاوه رى هه مو و پينه مه رانه ، گه له كه يشيمان ئه بنه وه و گه له كونان نه ميه ره باه چاكه كانيان وه رئه گرئ ، له باسى ماناى ئايه تى (١٣٦) ى ئه له مه مورد دا داوه رؤكى ماناى ئه و ئايه ته باس كراوه .

جوله که کانی دانیشتوانی مه دینه به ناره و ایی له در ی پیخه مه ر راوه ستابوون و پیلان و فیلیان ئهسازان ، یه که مین پیلانیان به رپایان کرد ئه وه بو داوایان له پیخه مه ر کرد که نامه یه کیان بو به پینی له ناسمانه وه ، خویان به چاوی خویان بیبین ، نه وه یشیان به دلی پیسه وه نه وت ، نه که به دلیّکی پاکه وه ، خوای گهوره له جیاتی پیخه مه ر هی وه لامی

دانهوه و فهرموى:

مَوْسَى أَكْبَرُ مِن ذَالِكَ فَقَا لُوا أَرِنَا اللّهَ جَهْرَةً فَا خَذَتْهُمُ الطّورَ مِعْتَافَو وَقَلْنَا هُمُ أَدْ خُلُوا الْبَابَ سُجَدًا فَقَا لُوا أَوْنَا اللّهَ مُوسَى شُلُطَنَا مُّهِينَا آنَ فَا فَوَ اتَيْنَا مُوسَى سُلُطَنَا مُّهِينَا آنَ فَعَنَا فَوَ قَهُمُ الطُّورَ مِعِيثَقِهِمْ وَقُلْنَا هُمُ مُوسَى سُلُطَنَا مُهِينَا آنَ فَقَالُوا الْبَابَ سُجَدًا فَوَقَلْنَا هُمُ مُ مِيثَقَا عَلَى السَّهُ وَالْخَذَ نَامِنْهُم مِيثَقَا عَلَى السَّهُ السَّمِة وَقُلْنَا هُمُ مُ مِيثَقًا عَلَيظًا اللَّهُ وَقُلْنَا هُمُ مُ مِيثَقًا عَلَيظًا اللَّهُ السَّمِينَ وَأَخَذَ نَامِنْهُم مِيثَقًا عَلَيظًا اللَّهُ السَّمِينَ وَالْخَذَ نَامِنْهُم مِيثَقًا عَلَيظًا اللَّهُ السَّمِينَ وَالْخَذَ نَامِنْهُم مِيثَقًا عَلَيظًا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُنْهُمُ مِيثَقًا عَلَيظًا اللَّهُ الْعُلْمُ الْعُلِيطُا الْهُ الْمُعْلِقُا الْعُلِيلَا اللَّهُ الْعُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْعُلْمُ اللَّهُ الْعُلْمُ اللَّهُ الْعُلِيلُولُ اللَّهُ الْمُنْهُ اللَّهُ الْعُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْعُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ الْعُلْمُ اللَّهُ اللَ

﴿ يَسَالُكُ أَهِلَ الْكَتَابِ أَن تَنزَلَ عَلَيْهِم كَتَابًا مِن السَمَاء ﴾ پرسيار ئەكەن لَـهتۆ خاوەن نامە جولەكەكان كە تۆ بهينيتـه خوارەوە بەسـەرئەواندا لەئاسمانـەوە بەيـەكجارى وينـەى تەورات نەك كات لەدواى كات بەوينەى قورئاۆن ، ئەو پرسـيارەيان بەتانـەوە بـوو ، ئـەو پرسـيارەى ئەوان ئەگەر گران و گەورە بى لاى تۆ ، ئەو كەسانە لەبەر بى شـەرمى خۆيـان لەخزمەت خوادا و لەبەر خۆبايىى بونيان بوو كەخواى مەزن ئەمرۆ كوتوپر سزاى ئەدان، دەستيان دايە بى فەرمانى خوا كردن بەزۆرى و بەبى گەرانەوەيان بۆ لاى خوا .

﴿ فَقَدْ سَالُوا مُوسَى أَكْبَر مَن ذَلِكَ ﴾ دوايى بهراستى ئەوان پرسيارى لەوە گـەورەتريان لەموسا كرد لـەوەى لـەتۆيان كردووه ، كەواتە تۆ دڵ گران مەبــه ، ئــەو جولـەكانـه چــۆن باوەڕ بەتۆ ئەھينن ، ئەو جولـەكانە خوانەبىخ كەس بەو شتانە نازانىخ كەتوشى موســـا ھــاتووە بەھۆى ئەوانەوە . ئەو شتە ناپەسەندانە ھەندىكىانە ئەمانەى خوارەوەن .

۱ ﴿ فقالوا أرنا الله جهرة ﴾ دوایی ئهوان بهموسایان ووت : تۆ بهئاشکرا خوامان پی نیشان بده ، بهئاشکرایی بهچاوی سهرمان تهماشای بکهین .

﴿ فَأَحَذَتُهُمُ الصَّاعَقَةُ بِظُلْمُهُم ﴾ دوایسی ههوره گرمهیه به ناگره وه له ناسمانه وه هاته خواره وه ئه وان و مردن به هوی سته م کردرنی خویانه وه که نه و پرسیاره نه گونجاوه یان له موسا کرد خوا ببینین لهم روّژه ی جیهاندا ، خوای مهون دوای مردنیان زیندوی کردنه وه که چی ته می خوار نه بون .

۲ ﴿ ثم أتخذوا العجل من بعد ما جاءتهم البينات ﴾ لمپاشا گويره كهيان وهرگرت بهخوای خويان و پهرستيان ، له دوای ئهوه ی هاتبو بـ و لايـان چهندين بهلگهی روون لهسهر پهرستنی خوا و راستی موسا و پيغهمهرايهتی موسا .

﴿ فعفونا عـن ذلك وآتينا موسى سلطاناً مبنياً ﴾ دوايى ئيمه لـه تاوانى پهرستنى گويره كه كه لهوان خوشبوين و به هوى په شيمان بونه وه يان له و تاوانه گهوره يه ، ئه بوايه به و گويره كه پهرستنه بنه بربونايه ، به لام خوا ميهره بانه ، وه ئيمه به خشيومانه به موسا به لگهيه كى ئاشكرا و بي گومان و بيانويان نه ماوه كه كاتى ئيمه فهرمانمان پيدان به كوشتنى خويان ، به لام لاى جوله كه كان ههمو شتى سوكه لايان ، به هيز نه بى ته مى خوار نابن بويه خوا ئه فهرموى:

۳ → ﴿ وَرَفَعْنَا فُوقَهُمُ الطُورِ بَمِيثَاقَهُم ﴾ وهئينمه بهرزمان كردهوه بهسهريانا كينوى تـور بههوى ئهو پهيمانهى خوّيانهوه كهبرسن و فهرمانه كانى تهورات وهربگرن و كارى بيّ بكهن و ئهو پهيمانه نهشكينن كهچى شكانديان ، لـهترسى كهوتنه خــوارهوهى ئــهو كيـّـوه نهبوايــه

پهشیمان نهئهبونهوه له تاوانه کانیان . کهواته جینگهی سهرسهورمان نیه لهم سهر دهمهی ئیستادا پهیرهوی ئاینی ئیسلام نه کهن و گوی رایه لنی موحهمه د نهبن ههروه ك پیشوه کانیان.

۵− ﴿ وَقُلنا هُم لا تعتدوا في السبت ﴾ وهئيمه بهوانمان ووت: لهسهر زماني داود پيخهمهر: ئيّوه دهست دريّژي مهكهن و لهسنوري خوا دهرمهچن لهروّژي شهمهدا و راوي ماسي مهكهن ، كهچي فيليّان سازاندا بوّ راوهماسي لهجگهي روّژاني پيشوي شهمهدا ، ماسيهكانيان كوّ ئهكردهوه لهجيّگهيهكي تهنكهبهر لهروّژي شهمهدا ، بهلام دواي روّژي شهمه كوّيان ئهكردنهوه و وايان ئهزاني خوا ئاگادارنيه .

﴿ وأخذنا منهم ميثاقاً غليظاً ﴾ وهئيّمهوهرمان گرتبوو لهوان پهيمانيّكي ئهستور و شايسته بۆ نهكان د شايسته بۆ نهكا و شايسته بۆ نهكا و ئهفهرمويّ:

فَيِمَا نَقَضِهِم مِّيثَنَقَهُمُّ وَكُفَّرِهِم عِاينَتِ ٱللَّهُ وَقَلِّهِمُ ٱلْأَنْبِيَاءَ بِعَيْرِحَقِّ وَقَوْلِهِمْ قَلُوبُنَا غُلْفُ بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْمَا بِكُفْرِهِمْ فَالْا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا فِي وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا فِي وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا فِي وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بَهُ تَنَاعَظِيمًا فِي وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَنَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ ٱللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِن شُيِّهُ هُمُّ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ وَسُولَ ٱللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِن شُيِّهُ هُمُّ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ وَسُولَ ٱللَّهِ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِن شُيِّهُ هُمُّ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ

-7 ﴿ فیما نقضهم میثاقهم ﴾ دوای به هزی شکاندنیانه وه پهیمانه کانی خویان ، سنزای گهورهمان دان و کردنمانن به مهیمون و له میهره بانی خومانمان دور خسستنه وه ، چونکه بهیاسای ده ستکردیان که کاری ره وایان نه کرد به ناره وا و کاری قهده غه کراویان نه کرد به ره وا.

۷− ﴿ وكفرهم بآیات الله ﴾ وهبه هۆی باوه رنه كردنیان به نایه ته كانی خوا له ته ورات و له قورئاندا . پیشوه كانیان به ته ورات و ئه وانه ی ئیستا به قورئان كه به تگه بوون له سه راستی موسا و عیسا و موحه مه د .

۸ ﴿ وقتلهم الأنبياء بغير حق ﴾ وهبه هۆی كوشتنی پيغهمـه ره كان بـه ناړه وايی وينـه ی زه كه ريا و يه ديا كه به لاگه ی ئاشكرا هه بون بۆ پيغهمه رايـه تی ئـه وان ، هه رچـه نده كوشـتنی پيغهمه ران ناړه وايه به لام له وان ره وا بوو .

 ﴿ فَلا يؤمنون إلاّ قَليلاً ﴾ دوایی باوه پناهينن بهناوه روّکی تـهورات مهگـهر کـهميـــکيان نمبی وينه ی عهبدو لای سهلام و هاو پيکـــانی ، يــا مهگـهر بــاوه پ بـهينن بــهباوه پيکی کــهم بهته و رات و بهموسا به جوّری نرخ بو نهو باوه په دانه نری .

۱۱ - ﴿ وَبِكُفرهِم وقولهم على مريم بهتاناً عظيماً ﴾ وهبههؤى بى باوه ريان بهعيسا بهو هممو به لگانهوه لهسهر راستى و پيغهمه رايه تى عيسا و ، بههؤى ووتنيان بـ و ئـهو بوختانـه گهورهيه دابويان بهسهر مهريهمدا كه گوايا داوين پيس بووه.

جگهی جوله که کان که سی تر به رله وان ئه و باسه خراپه یان به رپا نه کردوه ، جینگه ی سه رسو رمانه گاوره کان بی شهرمانه ئه و دو ژمنه ناقز لای خویان پر چه ک ئه که نه بی سه رقودسی پیروز و به تایبه تی بو سه رکلیسا و گورستانی با و باپیریان . به لام ئه بی هه روایشبی چونکه بی باوه ران له دژی موسولمانان یه کن ، ئه وه ی گرنگبی پیویسته موسولمانان خویان گیل نه که ن به گشتی و چاو له کار به ده ستانی خویان به ناو موسولمان نه که ن .

۱۲ - ﴿ وَقُولِهِم إِنَا قَتَلْنَا الْمُسْيِحَ عَيْسَا ابْنُ مُرْيَامُ رَسُلُ اللهِ ﴾ وهبههۆی ووتنيان: بهراستى ئيمه عيساى كبورى مهريه فروستاده ی خوامان كوشتوه ، ووشه ی مهسیح ماناكه ی ئهمه یه: كهجبره ئیل دهستی فهری خوّی پیدا هیناوه ، بویه ئهویش دهستی بهسه ههر نه خوّشیکا بهینایه رزگاری ئهبو له و نه خوّشیه . جوله که کان ئهو ووشه به نرخانه یان به کار ئههینا بو عیسا به پلار و به گالته و به تاوانجه وه بوه ، ئه گینا ئهوان بروایان به پیروزی و فروستاده یی عیسا نه بووه.

﴿ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِن شبه لَهُمْ ﴾ وهبه لام ئهوان عیسایا نه كوشتوه و ، هه لیاننهواسیوه و ، به لام كهجوله كه كان بریاریاندا عیسا بكوژن خوا وینه ی عیسای دا به سهر یه كی له و تاوانبارانه ی شایسته ی كوشتن بوو كوشتیان و هه لیان واسی ، دوایی خوّیانیان به سهر گرده و و هاوریّکه ی خوّیانیان نه دوّزیه و ، هاتن به یه كا و سهرگهردان

بوون ، ووتیان : ئهگهر ههلواسراوه که عیسابی ، هاوریکهمان کوانی ، ئهگر ئهویشه ئهی عیسا کوانی ، بیژراوه ئهو تاوانبارهیه هوزای سهرکردهی پیلانهکهیان بوو .

﴿ وَإِنَّ الذَينَ أَخْتَلَفُوا فَيهُ لَفِي شَكِ مِنهُ ﴾ وهبهراستى كهسانيّكى ئهوتو ناكوّكيان هـــهبو لـــهبارهى رووداو و بهسهرهاتى عيسا دا و هممويان بريارهكانيان درى يهك بوون .

جوله که کان نهیان ووت: نهم هه تواسراوه به پرومه تعیسایه و به له شاو پنگه مانه ، نهیان ووت: عیسا له داوین پیس که و تو ته خسواره وه ، گاوره کان نه ته تعیسا کوری خوایه و سی هه می سی خوایه ، جوله که کان لایان وایه عیسا هه تواسراوه و له ژیر خاکایه و نایه ته وه . گاوره کان لایان وایه عیسا هه تواسراوه و له دوای سی پروژ ها تو ته وه سه رنه وی ، جوله که کان نه تنین : نیمه عیسامان کوشتوه ، گاوره کسان نه تین : نه و کوشتنه که و تو ته سه ربه شه مرز قایمتی یه که ی جوایه تی یه که ی خوایه تی یه که ی خوایه تی یه که ی خوایه تا که و تو ته فه در و نه فه در وی نه و نه فه در وی ته و نه فه در وی تا نه و نه فه در وی تا نه و نه وی تو نه وی تا نه وی تا نه و نه وی تا نه و نه وی تا نه وی تو ته و نه وی تا نه تا نه وی تا نه تا نه وی تا نه تا نه وی تا نه وی تا نه تا نه تا نه تا تا نه تا تا نه تا تا تا نه تا ت

﴿ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلاّ إِتباع الطّن ﴾ نيه بۆ ئـــهو كهسانه هيــچ بهلـُكــه و زانســتيكى بي گومان مهگهر دواكهوتن و پهيرهوى كردنى گومان ، گومانيش سودي نابهخشسي ، ئــهو شتهى گومانى تيدا نهبي ئهمهيه : كه خوا ئهفهرموي:

بۆ زانین : چەندین پرسیار ئەکری لەبارەی عیساوە : ئەو بەرز کردنەوەيە چۆن بـووە و لـه چ کاتیکا بـووه ؟ بـەر لەھەلواسـینی عیسا بـووه بەوینهکـــهی یــا لـــهدوواییدا ؟ بەرز کردنەوەکهی بهگیان بووه بەتەنها یا بهگیان و لــهش بـووه ؟ بـهرز کردنهوهکـهی بـۆ ئاسمانی چوارەم یا ئاسمانی تر یا بۆ جینگهیه تر بووه ؟ لـهو جینگانــهدا خـهریکی چ شـتیکه ؟ ئایا بهر لـهروژی دوایی دیته خوارەوه بۆ سهرزەویی و پیشهی ئهو کاته چ شتیکه ؟ چــهند پرسیاری تریش .

وهلامی ئهو ههمو پرسیارانه بهجوری جینگهی خوی بگری بهبی گومان بهم جورهی خوارهوهیه :

قورنانی پیرۆز و فهرموده ی پیغهمهر بهجۆری برپار و بسروای ههموو موسولتمانان بی وه لامی نه و پرسیارانهیان بۆ ئیمه روون کردۆته وه ه ، بههیچ جۆری نه له کوژراوه و نه ههلته و سته ی راستبی و بههیچ جوړی گومان رووی تی نه کا : عیسا نه کوژراوه و هه لانه واسراوه . خوا به رزی کردۆته وه بو لای خوی . نه و که سه ی کوژراوه و هه لا اسراوه وینه ی عیسا بووه نه لا عیسا به گویره ی گومان و بوختانی جوله که کان ، جگه ی نه و شتانه هیچ شتی تریان بو ئیمه روون نه کردو و ته و به نه وه ی شایسته و شیاو بی بو ئیمه نه وه ویه لهده قی قورئان ده رنه چین ، مه گهر جگه ی قورئان فه رموده یه کی پیغه مه رمان ده ست بکه وی که که سنه توانی دژی راوه ستی ، ئیمه بو وه لامی نه و پرسیارانه به رپرس نین له لایه نه ناینه وه نیر بو نه بی خومانی بو ماند و بکه ین . هه رجه نده فه رموده ی تاکی پیغهمه ره نو وه نور به ده به نو پرسیارانه ، به لام بروای بیگومان پهیداناکه ن بو بنجینه ی باوه پر و از زر به ده سه لات و گهوره یه ، هه موشتی له جیگه ی شیاوی خویا دائه نی ، به تایسه ی به رز کردنه و ه عیسا و توله سه ندن له جوله که کان .

﴿ وَإِن من اهل الكتاب إلاّ ليؤمنن به قبل موته ﴾ وهنيه هيچ كهسى لهخاوهن نامـــهكان مهكهر بهراستى ئهو كهسه : زانايان ماناى ئهو رستهيهيان بهجورا و جوّر كردووه ئهوهىلاى زوّربهيان گونجاو بى ئهو مانايهى پيشوه .

بۆ روون کردنهوه ی مانای ئه و رسته یه ئهمه یه: ئه و که سانه ی بروایان به عیسا نه بووه به و خوره ی خوا روونی کرده وه ، به رده وامیشین له سه ربی باوه ربی خویان ، لایان وابوه عیسایان کوشتوه و هه لایان واسیوه به بی گومان ئه بی له مه و دوا باوه ر به عیسا به یکن له کاتی بی هوشی سه رهمه رگدا هه رجه نده سوو دیان پی ناگا ، ئه و جوله کانه یش ئه یان ووت: عیسا جادوگه ره و کوری ژنیکی داوین پیسه ، ئه بی واز له و بیرو باوه په به یکن و باوه په عیسا فروستاده ی خوایه و دایکی داوین پاك بووه ، ئه و گاورانه یش لایان وابووه عیسا کوری خوایه یا سی هم ی سی خوایه ئه بی باوه ر به یکن که عیسا به نده ی خوایه و دروست کراوی خوایه نه کوری خوا ، ئه وانه له سه رهمه رگدا ئه بن .

هدندی لدزانایان ئدلین : راناوی ﴿ بِهِ ، موتهِ ﴾ هدردوکیان ئهگدرینده وه بوّلای عیسا ، ئه و مانایه ش له ئیبنو عدباسده و و درگیراوه تدوه . یانی هدموو خاوه ن نامه کان باوه و بهعیسا ئه هینن کاتی له ناسمان دیته خوار له کوّتایی هاتنی جیهاندا و هه موو که س ئه به به موسولامان.

پرسیار / چ سودی لمو همواله دا همیه که خاوه ن نامه کان لمسمره ممرگدا باوه پر به عیسا ئه که ن که فروستاده ی خوایه و نه توانن ئه و کارانه ی له کیسیان چوه به سه ری بگرنه وه ؟ وه لام / بق ئموه یه خوای گهوره به و ئایه ته هانیان ئه دا به رلمسه ره مه رگ په لمه بک ه ن و همول بده ن بق راسیت کردنه وه ی باوه ری چهوتی خوّیان همتا لمه کاته دا تووشی خه ف مت و ئازار نه بن ، ئه بن بزانری هموو که سن لمسه ره مه رگدا جیّگه ی خوّی ئه بینی چاك بن یا

خوای مهزن لهمهو بهر باسی رهفتاری ناپهسهندی بی باوه رانی به گشتی و خاوه ن نامه کانی به تایبه تی کرد ، لهمه و دوایش باسی ئهمهمان بق ئه کا خوا ته نگیان بی هه لئه چنی و فهرمانی گرانیان ئه دا به سهردا ، وه ك قه ده غه کردنی ئه و شتانه له وان که له وه و به ره وا به ون کردنیان ، له روزی دوایی شدا ئاماده ی کردو وه بقیان سزای خاوه ن ئازار و ئه فه رموی :

فَيْظُلْمِ مِّنَ الَّذِينَ هَادُواْ فَيْدُ مُ وَبِصَدِّهِمْ عَنْسَبِيلِ اللّهِ كَثِيرًا فَيْ وَالْمَا فَيْدُ وَالْمَا اللّهِمْ الْمَوْلُ اللّهَ اللّهِ اللّهُ وَاللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللّ

﴿ فَبِظُلْمٍ مِنَ الذينَ هادوا حَرَّمنا عَلَيهِمْ طَيباتٍ أَحِلَتْ لَهُمْ ﴾ دوايى بههۆى ستهم كردن لهكهسانيكى ئهوتۆ خاوهنى ئاينى جولهكه بون ئيسه قهده غهمان كردبو لهسهريان چهندين خواردهمهنى پاك و خوش رهواكرابو بۆيان لهبالندهو گياندارانى تر ، بهياره هتى خوا لهمهو پاش لهسورهتى ئهلئه نعامدا و لهئايهتى (٢٢) دا ئهو باسه بهدريزى ئهزانرى ، ستهمه كانيان بريتى بوون لهوانهى لهئايهتى (٥٥١) ههتا ئايهتى (١٥٩) باسيان كرا لهم سوره تهدا .

﴿ وَبِصَدِهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللهِ كثيراً ﴾ وهبههنری قهده غه کردن و رینگه گرتنسی زوّر که س له رینگه ی راستی ئاینی خوا و پهرستنی خوا ، ناهیّلان هه ندی له خوّیان و په یرهوانی موحه مه د ﴿ ﷺ پهرستنی خوا بکه ن .

﴿ وَاحْذِهِمْ الرِّبَا وَقَدْ نَهُوا عَنهُ ﴾ وهبههزی وهرگرتنیان سود و زوّر تر لـهوشته ئـــهیاندا بهقهرز ، بهراستی ئهوان قهدهغه کرابو لیّیان وهرگرتنی لـهتهوراتا .

﴿ وَأَكْلِهِمْ أَمُوالَ النَّاسُ بِالبَّاطِلُ ﴾ وهبههؤی خواردنی ئهوان دارایی ئادهمیزاد بــهجوّری پووچ و نارِهوا بهمفته خوّری ویّنهی بهرتیل و راکیّشانی سامانی خهانکی بوّ لای خوّیان .

لهو ئايهتهوه وا دهرئه كهوى جوله كه كان يه كهمين كهس بوون ياساى خراپى سوديان دانابى ، لهسوره تى ئهلبهقهره و ئايهتى (٢٧٥) و ئايه وتى (٢٨٦) به دريزى باسى سود و به كارهينانى كراوه . به كورتى به هوى ههمو ئه و هويانه خوا دوارده مهنى وهك گۆشتى هوشتر و گۆشتى بالنده و ههمو ئهو چهوريانه لهسهر ئيسك نهبن لهوانى قهده غه كرد.

﴿ وأعتدنا للكافرين منهم عذاباً أليماً ﴾ وهئيّمه ئامادهمان كردوّووه بـ قر بـي بــاوهران لهوان سزايه كي خاوهن ئازار.

بۆ زانین: ئهگهر ئیمه بهراوردی رووشتی جوله که کانی کون به تایبه تی ئه وانه ی سهرده می موسا و عیسا و موحه مه د و پی به بکه ین له گه ل ره و شت و ریگه و شوینی جوله که کانی ئیستا هیچ جیاوازی یه کمان به ده ست ناکه وی له نیوانیاندا ، له باره ی بی باوه پی و گوم پایی و ئاژاوه نانه و ، به پاستی کوری باوکی خویانن له وانه و له دو ژمنایه تی مروقایه تی و کاری ناپه سه ند و گوی نه دانیان به هیچ په یمانی مه گهر بر سن به وینه ی به رز کردنه و هی کینوی تور له سهریان ، وامان پیشان ئه ده ن که خرابه کردنی ره و شتی نه گورراوه له نینو جوله که دا هم رچه نده کات و جیگه گورانی به سهردا بیت ناگورین و پنه ی دووپشک و پیوه دانی چزه که ی و وینه ی مار له پرژاندنی ژه هره که یدا . (پروتو کولاتی حکماء الصهیون) گهوره ترین به لگه ن له سه دو وژمنایه تی کردنی مروقایه تی و په یدا کردنی په و شیر لیکراو بر ئاده میزاد.

به ده گمه ن جوله که چاکیان لی هه لنه که وی ، به گویره ی تاقیکر دنسه وه سروشتیان هه مرا په کردنه ، به که می چاکیان لی پهیدا نه بی ، وه ك نهمانه خوا لهم نایه ته ی دواییدا باسیان نه که و نه فه رموی:

﴿ لَكِنَ الرَاسِخُونَ فِي العِلْمِ مِنهُم ﴾ بـــه لأم ئــهو كهســانهى ئــهوتۆ بــهردهوام و زانــاى كارامهن لــه زانستدا لــهجولــه كه كان ، گومان رويان تى ناكـــا و بـــهزانين و زانســـتى خۆيـــان

ئهگهن بۆ سودی خۆیان و بۆ سودی ئادهمیزاد . به لام ئه و که سانه نامه کان ئه زانن و شاره زای هه مه جۆره ی زانیارین و کاریان پی ناکه ن له ناوه رۆکا زانانین ، ئه و زانایانه ی کارامه و کار به زانینی خویان ئه که ن وینه ی عه بدو لای کوری سه لام و هاورینکانی . که واته باوه ری گه ش و زانستی دامه زراو ئه بنه پیشه وا بۆ خاوه نه کانیان ، ئه یانبه ن بۆلای هه موو بیروباوه رینکی راست ، رایان ئه کیشی بۆلای یه کیتی خوای مه زن ، زانیاری راسته قینه ئه خوای مه زن نه فه رموی:

﴿ والمؤمنون يؤمنون بِما انزِلَ إِلَيكَ وما انزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ وه كه سانيكى ئـهوتۆيش باوه پردارن لـهوان و لـهيار و ياوه رانى پيخهمــهر و لـههـ يپرهوى ئيســلام باوه پئههينن به شــتى هاتوته خواره وه بولاى تو و به شتى نيراوه لـهييش تو لـهقورئان و لـهنامه پيشوه كان . لـهبــهر بهرزى پلـهى نويژ خوا ئه فه رموى:

﴿ والمقيمـين الصـلاة ﴾ وهمـن خوّشـم ئـهوى لـهبـهر چاكييـــان كهســانيكى ئـــهوتوّ ونويّژهكانيان ئهكهن و راى ئهوهستيّنن بهبى ناتهواوى.

زانایان بیریان جیاوازه لهباره ی نووسینی ووشه ی ﴿ المقیمین ﴾ ههندیکیان به و جوّرهیان نوسیوه و نهاتین : مهنسوبه به (أمدح) ههندی تریان نوسیویانه به (المقیمون) ئهلین : موبته دایه و رسته ی ﴿ أولئك سنؤتیهم ﴾ خهبه ره بوّ ئه وو بوّ ﴿ المؤتون ﴾ و بسوّ ﴿ المؤمنون ﴾ .

﴿ والمؤتون الزكاة والمؤمنون باللهِ واليوم الآخر سنؤتيهم أجــراً عظيماً ﴾ وهكهسانيّكى ئەوتۆ زەكات ئەبەخشن بەھەژاران و ، كەسانيّكى ئــەوتۆ ياوەرپــان ھەيــە بــەرۆژى دوايــى ئەوكەسانە ئيّمە ئەبەخشين بەوان پاداشتيّكى گەورە .

خوای مهزن کاتی باسی ئهو جوله کانه ی کرد پرسیاریان له پیغهمهر کرد نامه یه کیان بسۆ بهینی له ناسمانه و ، نه و پرسیاره بر شاره زایی و فیر بوون نه بو ، بر پلار و گالته و توانی بو ، باسی کرده وه خرا په گانیشی کردن ، بریه لهمه و پاش وه لامی ئه و پرسیاره یان ئه داته و ه به رونی و ئه فه رموی:

﴿ إِنَّا أَوْ حَيْنَا إِلَيْكَ كُمَّا أَوْ حَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ مَّ وَأُوْحَيْنَا ٓ إِلَىٰٓ إِبْرَهِيمَ وَ إِسْمَعِيلَ وَ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسُ وَهَكُرُونَ وَسُلَيْهُمُ وَءَاتَيْنَا دَاوُرِدَ زَبُورًا ١١٠ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَعُهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكُ وَكُلِّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكَلِيمًا ١ أُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِتَلَايكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُ أَبَعَدَ ٱلرُّسُلِّ وَكَانَ ٱللَّهُ عَنِيزًا حَكِيمًا اللَّهُ لَيْكِنِ ٱللَّهُ يُشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ أَهُ وَٱلْمَلَكَيِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِٱللَّهِ شَهِيدًا

بهر لهوهی دهست بکهین بهماناکردنی ثایه ته کان بابزانین مانه ی ووشه ی ﴿ الوحی ﴾ تیه ؟

ئەو ووشەيە بە زۆر مانا ھاتوە ، ئەوانەى شايانى باسن بۆ ئىيمە ئەمانەى خوارەوەن :

۱ - هاتوه بهمانای فری دانی مهبهستی له لایه ن خوای گهوره وه بـ ن نیـو دلــی هـه ندی ئادهمیزاد و جگهی ئهوه ی پیغهمه و بی به بی نوینه و ه وه فه رموی بــه دایکی موسا فی واوحینا إلی ام موسی آن ارضعیه فی ئیمه خستمانه دلـی دایکــی موســــ ق کــه تــ ق شیر بده بهموسا ، سوره تی ئه لقه سه شیر بده بهموسا ، سوره تی ئه لقه سه شیر بده بهموسا ، سوره تی ئه لقه سه شیر بده بهموسا ، سوره تی ئه لقه سه شیر بده بهموسا ، سوره تی نه لقه سه شیر بده بهموسا ، سوره تی نه لقه سه سه نایه تی (۸)

۷- هاتوه بهمانای فهرماندان لهلایه نحوای مهزنه وه بههه ندی گیاندار بوخو ناماده کردنیان بو به به هی هینانی مهبهستی لهمهه سته کان ، و ه ن خوا نه فهرموی بهمیش هه نگ : ﴿ وَاوحی رَبُك إلی النحل ان اتخدی من الجیال بیوت که و ویدروه ردگاری تو فهرمانی نارد بولای میش هه نگ که ده ست بکه و وه ربگره له کیره کان چه ندین هو ده یه و چونیه تی نه و فهرماندانه بو نیمه شی ناکویته و همهو و بونه وه رانه و به به نوایه که ده اله و وه الامدانه و همهو و بونه وه رانه و به ناموه و به کسانن بو همهو کار و وه الامدانه و همه و ده اله دانه و وه الامدانه و وه الامدانه و وه الامدانه و و الامدانه و و الامدانه و و الامدانه و به دانه و به کسانن بو همه و کار و وه الامدانه و به دانه و به

و کما او حَینا إلى نوح ﴾ هدروهك پهیخام و سروشمان نارد بوّلای نسوح ، هوّی دهست بی کردنی نوح لسه نیّد پیّده مدراندا لهبدر نهوه به دوای تساده می بساوکی هسموو پیّده مساران به کهمین پیّده مدره که گله کهی نازاریان دایی و دلّی خسوّی به سیّی به جیّ به جیّ به جیّ کردنی فدرمانی خواوه ، نوح باوکی هدموو پیّده مدرانی پاش خوّیه تی .

﴿ وَالنَّبِينِ مِنْ بَعْدِهِ ﴾ وهسروشيشمان نار بوّلای پيّغهمهران لهدوای نـوح ومك هـود و سالّح و شوعهيب.

﴿ وَاوحَينا إلى إبراهيمَ وَإِسماعيلَ وَإِسماقَ ﴾ وهنيمه يديخا و سروشمان ناود بـوّلاى ليبراهيم و بوّلاى ليسماعيل و ليسحاقي كوراني ليبراهيم .

﴿ وَیَعَقُوبَ وَالْأَسْسِبَاطَ ﴾ وهبوّلا ی یـهعقوب و کورهکانـی کـه (۱۲) کـور بـون ، ناوبردنی کورانی یهعقوب لـهریزی په پخاو و سرووشدا بوّلای نیردراوهکانی خـوا وامـان پیشان ئهدا که ئهوانیش پیغهمهرن .

﴿ وَعيسا وَايُوبَ وَيُونس وَهارُونَ وَسُلَيمانَ ﴾ وهسروش و پهيخاومان نارد بۆلاى عيســـا و ئەيوب و يونس و هارون و سولـهيمان .

ناوبردنی ئه و پیخهمه رانه به تایید تی هه رجه نده رسته ی و النبیین مین بعده که ئه یان گریته وه له به رئه فه هه کینکه له و پیخهمه رانه دلتی خوی به ستبو به جینه جی کردنی فه رمانی خوا و خاوه نی کوشش بووه عیسایش کوتایی هاوری پیخهمه رانه جگه ی موحهمه د هی پیخهمه ره کان به پیخهمه ره به ریز و به ناوبه نگه کانی ترن و ئازاری زوریان چیشتووه .

﴿ وآتینا داود زَبوراً ﴾ وهنیمه به خشیومانه به داود نامه یك که ناوی زهبوره ، زهبور به مانا نوسراوه ، بریتی بووه لهسوپاس و باسی خوا و ئاموزگاری . یاسا و کار و فهرمانی رهوا و قه ده غهی تیدا نه بووه . داود به یاسا و دهستوری تهورات کاری کردووه ، پاش ئهوه ی خوا ناوی کرمه لی له پیغهمه رانی روون کرده وه له ئایه ته کانی پیشوودا بر پیغهمه را هه روون نه کاته وه که نه فه رموی :

﴿ وَرُسُلاً قَدْ قَصصنا عَليكَ مِنْ قبلُ ﴾ وهنيمه هدوال نهده بن به تو جهندين فروستاده و پنخهمه دان ئيمه به راستى ناو و به سه رهاتى ئه وانمان گيراوه ته وه به سهر تودا له پيش ئه م سوره ته دا وهك يوسف و زه كه ريا و يه حيا و نه ليه سه ع و لوت و عوزير و جگه دى نه وانيش.

﴿ وَرُسُلاً لَمْ نَقصصهٔ عَلَيك ﴾ وه ره وانه مان كرد چه ندين نير دراوى تر ئيمه ناو و ناونيشانى ئه وانمان نه گير اوه ته وه به سه ر تودا ، خواى مه زن ژماره ى پيغهمه درانى باس نه كردووه ، ئه وه ى راستى بى چاك وايه زانينى ژماره يان هه والله ى خوا بكه ين ، چونكه

زانایان بیریان جیاوازه دهرباره ی ژمارهیان خوای مهزن لهنیّو باسی نهو پیخهمهرانه دا بهناوی خوّیه وه ناوی موسای نهبردووه ، بهته نها باسیّکی بو جیا کردوّته وه ، چونکه لهنیّو پیخهمهراندا همرئه و راسته و خوّ لهگهانیا فهرموده ی لهگهان کروه ، ههرچه نده خوا لهگهان همهویان فهرموده ی کردووه ، به لام گفتو گوی لهگهان موسادا شیّوه یه کی تایبه تی داوه تی و له پشتی پهرده وه گفتو گوی لهگهان کردوه ، نهو پهرده یه چوریکه و چوّن و تو ویر و کراوه خوای مهزن رونی نه کردوه تهوه، پیّویسته ئیّمه ش باسی نه که ین و بروامان پیی هه بی موسا به ههر شیّوه یه خوا ریّزی داپیّسی پله ی له ی له ی له کردنی جرهٔ میران که مرتری ناکاته وه ، مانایشی وانیه له همهمویان گهوره تره چونکه ره وانه کردنی جره مئیل بوّلای کوّت ایی پی هاوه ری پیخهمه دران به ریّز ترین پله و گهوره ترین پایه یه بوّی ، له باسی موسادا خوا مهفه ره ی خ

﴿ وَكُلَّمَ اللهُ مُوسًا تَكُلَّيمًا ﴾ وهخوا گفتوگۆى كـرد لـهگـهُلْ موســادا بــهگفتوگۆكردن بهبى ميانجى ، ئەوەيش پلــهى بەرپىزە بۆموسا ، ئەو گفتوگۆيە وەك باسمــــان كــرد هـــەرچۆنىٰ بووە پيۆيستە لــهسەر ئينمە بەبىٰ چەند و چوون بروامان پنى ھەبىٰ و بەس .

پرسیار / ئایا هممو پیخهمهران دانیشتوی روزهه لاتن و هیچ کامیان روزئاوایی نین ؟ چین و یابان و ولاتانی تری روزهه لات پیخهمهریان همبووه یان نه ؟ ئهگهر ههموو پیخهمهران روزهه لاتی بن مانای فهرموده ی خوا که نه فهموو نه نهوه و لقه بُعَثنا فی کُلِ اُمة رَسُولاً پوهه و ههموو نه نهوه یه که اوستاده یه ، دوایسی چون و ههوراستی ئیمه رهوانه مان کردووه له نیو ههموو نه نهوه یه که افروستاده یه ، دوایسی چون نهوبیرو رایه پینک دی که خوا واز له هیچ که سی به بی سود ناهینی ، ئایا ناردنی پیخهمه تاییه ته بو نه تهوه یه و نه تهوه یه تر بی به ش بی ؟ بو ره گهزیکه و ره گهزی تر نه بی زور رونه میهره بانی خوا بو ههموو که سه به بی جیاوازی ، واز له ئاده میزاد ناهینی به بی سوود به به به به به به به به به نوان نه نیزی بو موژده دان و بو ترساند نیان و به نه نوان نه مینی به سه رخواوه ؟

وهلام/ خاوهني ئهو بيرو باوهرِه كهئــهلتي : خــوا واز لــهئادهميزاد ناهيّنــيّ بهبــهريلايي و پیریسته کهبه لگهیه دابنی به سهریاناوه به رلمهمردنیان و پرسیار و سزادانیان ، دیاره ئه بیروباوهرِه بیروباوهرِیّکی گشتیه بۆ هەمو ئادەمیزاد ، پەیوەندى بەرۆژهەلات و رِۆژئــاۆواوە نیه ، پهیوهندی بهرِهگهزی سپی و رِهش و زهرد و ســورهوه نیــه ، بهلّگــه دانــان بــهناردنی پیّغهمهریّکهوه نیه بوّ ههمو شارو گوندی بوّ ههمو گهلیّ . بهلّکو بهلّگه دانان بـــوّ ئــادهمیزاد پەيدا ئەبى بەناردنى پېغەمەرى يابەنامەيەكى نېردراو ، يابەدەستورېگى خوايى راوەســتاو بـــى بەسەر ئەودەستورەوە نوينىەران و جيْگە نيشانى پيغەمەر ، بەجۆرى ئەگەر ئــەو پيغەمــەرەيش بمرئ به لكه ههر بهرده وامه لهنيو ئادهميزادا ئه گهر ئيمه هه والني ناردني پيغهمه رانمان پیْگەیشتبیٰ کەزەوانەکرابن بۆ رۆژئاواييەكان و بۆ ھەندیْکیش لەرۆژھەلاتيەكان ، ئىنز ئـــەو پیغهمهرانه لهخویانن یان نه ؟ مانای وانیه خوا پیغهممهری بـوّ ئـهوان نـهناردبی هـهر لـهبـهر ئەوەى ئىڭمە بىن ئاگايىن ، دووبارە پىۆيىست ناكا بەللىگە دانان بىــۆ رۆژئاواييــەكان پىغەمــەران ههر لهخوّیان بسن و همهر لمهولاتی خوّیانا بسن ، بمهلام وائمهی نامه کمهی روّژهمهلات و رۆژئاوايش ئەگریتەوە بەبى جیاوازى ، بەھۆى جىڭگەنشىن و نوینىەرانى ئەو پىغەمەرەوە ، يــــا بههزی نوینهری خویانهوه ئهو پهیام و نامهیهیان پی گهیشتبی . بو سهماندنی ئهو مهبهسته نه کردووه مه گهر بز ههموو ئادهمیزاد ، موژده بده بهپیاو چاکان و پیاو خراپان بترسیّنه .

بۆ وەلامدانهوهى بەشى تر لەوپرسيارە لەنامە ھەرە كۆنەكاندا كە ئەوپـەرى كۆنايـەتيان ھەيە ھەيە ھەوالنيان داوە بەناردن و پامى موحەمەد ﴿ ﷺ كەھــەموو بونـەوەران ئەگريتـهوه و ميهرەبانيه بۆ ھەموان ، ھەر لەو نامە كۆنانەدا ھەيە كەبەئاشكرا ناوى ئەبولەھەبيان ھنــاوە كەدوژمنى موحەمەدە.

بزنمونه: (عهبدولحهق فدریاتی) لهنامهی (محمد فی الأسفار الدینیة العالمیة) كهلسه چاپ دراوه بهزمانی ئینگلیزی و (عهقاد) و هری گیروه بسؤلای عهره بی لهنامه ی (العبقریات

ناگونجی ئــهو همولندانانـه لـهجگـهی دروسـتکهری هــهموو بونهوهرانـهوه دهرچوبــی . بهراستی ئهبی ئهو هموالانه پهی خاو و سرووش بی بو لای پیغهمهری لـهپیغهمهران بروا بکا بهپیغهمهرایهتی پیغهمهری بهههزاران یا بهدهیان سال پاش خوّی پهیدا بووبی و ناوی ئه هــهد بی و داوای پهرستنی خوای تاك و تهنها بكا و دوژمنهکهی ناوی ئهبولـهههب بی .

ئەو ھەولىدانانە بەلىگەى روون لىەسەر دووشت :

(١)راستى موحەمەد ﴿ ﷺ لىەپيغەمەرايەتى خۆيا .

(۲)بهراستی لـهرابوردوی زورکوندا خوای مهزنپیغهمهرانی تری رهوانه کردووه و ئیمه ناویانمان نهبیستوهو خوا ناویانی بو نهبردوین .

کهواته خاوهنی خویندن و بیستن ههرکاتی ناوی زانایه کی گهوره ی بینی لهنامه یه کدا ، ناوه که ی بیست لهو نامه یه دا لهوانه یه شهر کاتی ناوه که ی بیست لهو نامه یه ده الهوانه یه شهو زانا به سوده پیخه مهری بوبی ، ده ستور و یاساکانی ههمویان یا زوریان گورابن و ده ست کاری کرابین ، ثهوانه ههمویان له ژیر روناکی مانای به ربلاوی پیروزی فهرموده ی خوابن که ثه فهرموی : ﴿ وَرُسُلاً لَمْ نَقصصهم عَلَیك ﴾ لهوانه یه ثهو همموو زانایانه خاوهنی سوود بن و ناویان به چاکه براوه به دله یخهمه ر ، ناوه روکی ثه و رسته یه بیبان گریته وه

﴿ لَقَلَا يَكُونَ لِلنَاسِ عَلَى اللهِ حَجَّة بَعْدَ الرّسل ﴾ لـهبهرئهوهى نــهبى بهســهر خــواوه بــۆ ئادەمىزاد بەلگىيە لـەدواى رەوانەكردنى نىردواوەكان و بيانويان نەمىنىي .

زانایان ئەلیّن : سزادانی ئادەمیزاد بەبیّ روونگردنەوەی هۆكەی نابیّ و ناگونجیّ ، یاسا دەستکردەكانیش ئەلیّن : بەبیّ دەربرینی دەقی یاسا سزا ناسەپیّ بەسەر تاوانباراندا ، ئەوانـه ئاشكران خۆیان لەخۆیانا پیریستیان بەبەلنگە نامیّنیّ : بــەللّکو ئەوانـه خۆیان ئەبنـه بەلنگـه لەسەر جگهی خۆیاۆن .

ههركاتى زانرا خوا ئادەمىزاد بەرەلا ناكا لمەكردوەو كاريانا بەبىي لى پرسىينەوە لـــەوان ، فەرمانيان بىي ئەدا بە چاكەكردن و خراپەيان لى قەدەغە ئەكاو بىيويستە ئەوانەيشيان بىي بگـــا

همتا بیانویان نهمیّنی نهگهر دری نهوشتانه ههلسان. نهگهر بیّیان نهگا دیاره حاوه نی بهلاگهن لهو شتانه دا بههوی پهیخامی دل و سروشهوه بو پیخهمهر هاتوون ، ههرکاتی زانرا پیخهمهران نویّنه رن لهنیّوان خوا و نادهمیزادا بو گهیاندنی فهرمان و موژده دان و ههرهشه لی کردنیان نهیشزانری ناردنی پیخهمهران پیویسته بو نهو مهبهستانه همتا ریّگهی ، بیانویان نهمیّنی ، خوای مهزن لهسوره تی (تاها) شهم باسهمانی بو روون کردوه تهوه.

﴿ وَكَانَ اللهُ عَزِيزًا حَكَيماً ﴾ وهخوا زورگهورهیه و بهسهر هـهموو شــتیكا زال ئـهبی ، ههر خوا دروست كهر و لـهناوبهری ههموو بونهوهرانه ، ههموو شــتی لـهجینگـهی شــیاوی خوّیا دائهنی ، بهتایبهتی ناردنی پیغهمهران و هاتنه خوارهوهی نامه پیروزه كانی خوا

پیغهمهر و پیمه پرسیاری کرد له جوله که کان: ئیوه شایه تی نه ده ن که من ناوم بسراوه له نامه کانتانا ؟ ووتیان: شایه تی ناده ین و نازانین که سی تر په یخام و سرووشی بر هاتبی پاش موسا، بت پهرسته کانیش ئه بان ووت به پیغهمه ر کی نیمه پرسیاری تومان کردووه له جووله که کان له باره ی ناوبردنی تو له نامه کانیاندا گومانیان وایه تو ناناسن، خوای مهزن فهرموی به پیغهمه ر ئه گهر ئه وان شایه تیشت بو نه ده ن خوا شایه تیت بو نه دا و ئه فه درموی:

﴿ لَكِنَّ اللهُ يَسَهِدُ بَمَا أَنْزَلَ إِلَيكَ أَنْوَ لَه بِعِلْمِهِ ﴾ به لآم خوا شایه تی نه دا به شتی ناردویتی بغ لای تـ ق کـه نـه و قورنانـه سهرشـ قر کهری نـادهمیزاده به لنگـهی روون و گهوره یـه بـ قر پیخهمهرایه تی تق ، خوا ناردویه تیه خواره وه به هقری زانیاری تایبه تی بی وینه ی خـقی ، هـه دخوی نه زانیاری تایبه تی بی وینه ی خـقی ، هـه دخوی نه زانیان چونی دارشتووه و رینکی خستوه به شیخوه یه به هـهموو زانایانی زمان پـاراوی رووی نهم زهوی یه داماون و پهکیان که و توه و ناتوانن له به رده میدا راوه ستن .

﴿ وَالْمُلاَئِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللهِ شَهِيداً ﴾ وهفريشته كانيش شايهتى ئهدهن لهسهر پيخهمهرايهتى تو راستى نامه پير و ركهت ، فريشته كان بهبي به لكه شايهتى نهدهن ، ئيوهى ئادهميزاديش دواى بير كردنه وه لهبه لكه باوه رجهينن و شايهتى بدهن به و شته هاتوته

خوارهوه بۆ سەر پىغەمەر ﴿ ﷺ و ، بەسە خوا بۆ شايەتى دان لـەســـەر ئــەو بەلگانــە داى ناون لـەسەر راستى تۆ و پىغەمەرايەتىت ، كەواتە پىۆيستە شايەتى خوا بۆ تۆ بەس بىت .

شایهتی دان دوو جوّره: شایهتی دان بهزمان: ئهم بهشهیان جیّگهی گومان و باوه پهی کردنه ، لهههندی جاردا ، شایهتی دانه به کرده وه به کار: وه ک شایهتی دان لهسه دروست که ری خوا و توانای خوا ، شایهتی دانی به خشنده یی به سهخاوه تی خاوه ن به خشش ، شههاده تی دان لهسه ر په لاماردانی مروّقی به نازاییه که ی بو سه ر دو ژمن ، ئه م به شهیان به هیّز تر و به لگه دار تره له شایه تی به زمان که له وانه یه گومان روی تی بکا .

ههندیّك لهشایهتی دان به کار و کردهوه شایهتی دانی خوا بو موحهمه ه که کردویّتی به خاوه نی چهندین به لنگه و کاری به ههموو کهس نه کراو له سهر راستی شهو ، ههندی تریان شایهتی دانی قورئانه بو پیغهمه به به وه ی قورئان لهزانیاری یه کانی خوایه و زانیاری بونهوه ران نیه بین به نیشانه بو چهندین هه له ، بینگومان شایه تی دانی فریشته کانیش پاشکوّی شایه تی خوان و پیویست به شایه تی دانی تر ناکات .

ههموو کهستی پنی خوشه ئادهمیزاد بروا بهگفتوگوی بکهن ، بهلام مروقی ژبر لای گرنگ نیه بهدروی بخهنهوه بهمهرجی خوی بهروای بهراستی خوی ههبی ، ههرئهوهیشه مهبهستی خوا لمهو تایهتهدا ، واته خوا ئهقهرموی بهپیغهمهر خوی : گرنگ نهبی بهلای تووه کهسی پیغهمهرایه تی تو بهدرو بخاتهوه و واز له ئاینی تسو بهینی بهو مهرجه ی تسو راست نه کهی ، بروات بهراستی خوت ههبی .

یی باوه ران به ته نها سته م کردنیان بریتی نیسه لسه وه هاو بسه دانین بو خوا ، به لاکو سته میان لسه خویان و لسه ناده میزادیش کردووه ، سته میان له راستی کردووه ، له گه لا نه نه وانه یشدا سته می گه وره تریان کردوه به ریگه گرتن له خویان و هسه ندی که سسی تر له و ریگه یه نه یانیا بولای ناینی خوا ، که واته نه و بی باوه رانه چونه ته خواره وه له بی بساوه ریدا ، چونه ته خواروه له سته مدا ، گوم ران له جیهاندا و له پاشسه ریز دا ، به شیره یه جاوه روانی ناکری بگه رینه وه بو نه فه رمون :

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُواْ ضَلَالْا بَعِيدًا اللَّهِ قَدْ ضَلُواْ ضَلَالْا بَعِيدًا اللَّهِ إِنَّ ٱللَّهُ لِيَعْفِرَ لَهُمْ وَلَا اللَّهُ إِنَّ ٱللَّهُ لِيَعْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيهُمْ طَرِيقًا اللَّهُ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّ مَ خَلِدِينَ فِهَا آبَدًا لَي لَكُمْ وَكَانَ ذَالِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا اللَّهُ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا اللَّهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللْهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللْهُ اللَّهُ عَلَى اللْهُ اللَّهُ عَلَى اللْهُ اللْهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللْهُ اللْهُ عَلَى اللْهُ اللْهُ عَلَى اللْهُ اللْهُ اللْهُ عَلَى اللْهُ اللْهُ اللْهُ عَلَى الللْهُ اللْهُ عَلَى اللْهُ اللْهُ اللْهُ اللَّهُ عَلَى الللْهُ اللْهُ اللْهُ عَلَى اللْهُ اللْهُ اللَّهُ عَلَى الللْهُ اللْهُ اللْهُ اللْهُ الللْهُ الللْهُ اللْهُ اللْهُ اللْهُ الللْهُ اللْهُ اللْهُ اللْهُ الللْهُ الللْهُ الللْهُ الللْهُ الللْهُ الللْهُ اللْهُ الللْهُ اللللْهُ اللْهُ الللْهُ اللْهُ اللْهُ اللْهُ اللْهُ اللْهُ الللْ

﴿ إِنَّ الذين كَفَروا وَصدوا عن سبيل الله ﴾ بهراستی كهسانیکی ئهوتو باوهریان نههیناوه بهیناوه بهیناه که كان و رینگهیان گرتووه له نادهمیزاد لهرینگهی راستی خوا ئهلین به عهره به كان باسی موحهمه دله نامه كانی ئیمه دا نه كراوه و موحهمه درو نه كا .

﴿ قَدْ ضَلُو ضِلالاً بَعِيداً ﴾ بهراستی لایانداوه لهریّسگهی راستی و خوّیانیان گومـرا کردووه بهگومرایهکی دوور و دریّژو ناگهنه کوّتایی و جگهی خوّیشیان گومـرا کـردووه و گومان ئهخهنه دهرونیانهوه .

﴿ إِنَّ الذَينَ كَفَرُوا وظلموا لَــم يَكُـنُ الله ليغفر لَـهُمْ وَلا ليهديـهم طريقاً ﴾ بهراستى كهسانى باوهريان نههيّناوه بهييّغهمهر و ناويــان شاردوّتهوه ، ستهميان لــهخوّيان كـردوه، بهدرى پيخهمهرايهتى توّ ههلّساون و ريّگهيان لهجگهى خوّيان بهستوه ، خـوا لــهو كهسانه خوّش نابى ، و رانموييان ناكا بوّلاى هيچ ريّگهيه لهريّگهكان رزگاريان بكا لــهاگر ئهگـهر بهردهوامبن لهسهر گومرايى خوّيان ، ريّگه وهرناگرن .

﴿ إِلاَّ طَرِيقَ جَهَنَمَ خالدينَ فيها أبداً ﴾ مه گهر بـ و لای رینگـهی دوزه خ بـهردهوام ئـهبن لهنیو دوزه خدا هه تا هه تایه و بههمیشه یی ، چونکه نه و که سانه رینگه ی گومراییان گرتـوه و لهرینگه ی گومرایی لایان نه داوه ، ههر چه نده ترسینراون له لایه ن خواوه . ووشه ی (أبـدا) یانی به ههمیشه یی بو نه وه یه نه وه ک گومان ببری که وشه ی (خالدین) بونه وه یه زور بی نـه ک همیشه یی .

﴿ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللهِ يَسيراً ﴾ وهئمه فهرماندانه ی خوا بـ قر مانـ هوهیان لــ هدوّ قردخدا به همهمیشه لـ هسه ر خوا ئاسانه به گــ هوره و گرنـگ نـ هزانری ، ئـ هو رســ ته یه بـ قردنه وهی ئه و کهسانه یه گومانیان وایه ئهیان ووت : ئیمه کوری خوایــن و دوّســتی خواین گران نیه بوّی سزای خوّشه ویستانی خوّی نه دا .

ههندی لهزانایان لایان وایه ثایهتی یه کهم تایبهته بو جوله که کان ، ثایهتی دووههم بو بت پهرستانه بهتایبهتی ، بهراستی جوله که کان رینگهیان ئهگرت لهموسولنمانان به پهیدا کردنی گومان لهدهروندا . بت پهرستان رینگهیان لی ئهگرتن بهستهم کردن ئهوهبو جهنگیان بهرپاکرد لهدژی پیغهمهر ﴿ ﷺ بهبهردهوامی جار لهپاش جار .

خوای گهوره وه لامی جوله که کانی دایهوه به چهندین جوّریّکی زوّر به بلاّو کردنه وه ی خرایه ی خوای گهوره وه لامی خرایه ی خرایه ی

﴿ یا آیها الناس قَدَّ جاءَکُم الرسول بالحق من ربکم ﴾ ندی نادهمیزاد بدراستی هاتووه بولای ئیزه فروستادهیه بدئاینی راستهوه لهلای پدروهرده کهری خوّتانهوه بهشایدتی دان بدراستی ندو قورئانه کهسهرشوّرکهری زمانیانه ، راست و دروسته و بانگی ندندامه کانی خوّی نه کا بوّ لای خوا و واز هیّنان له جگهی خوا ، نهقلیش نهزانی راسته نهگهر بخریّته کار .

﴿ ياأهلَ الكِتاب لا تَغلوا في دينكم ﴾ ئهى خاوهن نامـهكان بهجولهكـهو بهگاورتانـهوه لهسنورى ئاينى راستى خۆتان دەرمهچن ، جولهكهكان ئهليّن : عوزهيــر كـورى خوايـه و عيسا كورى ژنيّكى داويّن پيسه ! گاورهكان ئهليّن : عيسا كورى خوايه و ســيّههمى ســێ خوايه !! .

﴿ وَلا تَقُولُوا عَلَى الله إلاّ الحق ﴾ وهیچ کهسی لهئیّوه مهلیّن ، خوا هاوبهش و کـوری ههیه . باسکی عیسا بهوه مهکهن عیسا چوّته ناو خواوه و بوون بهیهك لـهنیّو لـهشی خـوادا ، عیسا بهراستی فروستادهی خوایه ، ئهوهی راستی بیّ نهعیسا کـوری خوایه و نهسیّههمی سیّ خوایه ، عوزهیر کوری خوا نیه .

﴿ إِنَّمَا المسيح عيسى ابن مريم رسُولُ الله ﴾ بهراستى عيساى كورى مهريه فيردراوى خوايه و جگهى فروستادهى خوانيه. ووشهى (مريم) بهمانا پهرستهره ، عيسا كهدراوه ته پال مريم نيشانهى ئهوه يه بن باوكه ، ههمو كهسيش بهناوى دايكهوه بانگيان ئهكري نهوه يه همو كه يكه دايكهوه بانگ ئهكرين لهكاتى تهكري ، ههر له بهر ئهوه يشه له سهر گۆرى مردوو بهناوى دايكهوه بانگ ئهكرين لهكاتى تهلقيندا .

﴿ وَكَلِمَتُهُ أَلقاها إلى مَريَمَ وَروحٌ مِنهُ ﴾ وهعيسا ووشه و فهرموده و موژدهى خوايه هاتوه ته بونهوه بهرستهى (كُنْ) يانى تو به ، بهسهر بهخو بههوى شتى هييچ ترهوه نهبوه و بهبى باوك و بهبى تووى باوكهوه بووه ، بههوى فويهكى جبره ئيلهوه ، وهعيسا خاوه ن گيانيكه لهلايهن خواوه دروست بووهو بهبى هوى تر و بهجگهى خوايى تر ، گيانى عيسايش گيانيكه وهك گيانهكانى تر دروست كراوى خوايه ، بهلام مانى ئايسهتى فأرسَلنا إلَيها روحَنا ﴾ يانى دوايى ئيمهناردومانه بولاى مهريهم خاوهن گيانيكى بهيروزى ئيمه كهجبره ئيله .

خوای مهزن روی بی ویندی خوّی ئهکاته گاورهکان بهتایبهتی و ئهفهرموی :

﴿ فَآمِنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ وَلا تَقُولُوا ثلاثة ﴾ دوایی ئیزه باوه پر بهینن به خواو ههر ئه و به خوا دابنین ، باوه پیش به فروستاده کانی خوا به بینن هه ممویان فروستاده ی خوان و عیسایش یه کیکه له وان ، لایان مه ده ن له سروشتی خویان و دایان مه نین به خوا و ئیزه مه لین : عیسا سیه همی سی خوان ، هه ندی له گاوره کان ئه لین : سی خوا هه ن : خوا ، عیسا ، مه ریه م ، هه ندی تریان ئه لین : خواکان پیک هاتون له سی که س : کو پر باوك پو حول قود س ، به جوری تر ئه لین : بوون که خوایه ، زانیاری که عیسایه ، زینده یی که جبره ئیله .

﴿ إِنتَهُوا خَيراً لَكُمْ إِنمَا اللهِ إِلهُ واحدٌ ﴾ ئيْوه واز بسهيٽن لسهوه ی خوا بهستي دابنيٽن و وازهيٽان چاکتره بۆ ئيّوه لهوه ی خوا بهستي خوا دابنيّن ، خوای مسهزن بۆبه بسهيز کردنی يه کيتی خوّی ئه فه رموی : به راستی نیسه هیسچ خوایه مه گهر خوایه کی ته نسها که شایانی په رستنبی ، خوا یه که و زوّر تر له خوایه به هیچ جوّری ناگونجی و رهوا ینه ، خوای مهزن بو لهمه و پاش خوّی پاك ئه کاته وه لهوه ی کوری هه بی و ئه فه رموی :

﴿ سبحانه أن يكون له ولدٌ له ما في السماوات وما في الأرض وكفى باللهِ وكيلاً ﴾ پــاك و خاوينه خواكه بغ خوا ههبئ منال ، چونكه ئهگهر منالتى ههبئ ئهبئ خــوا وينــهى هــهبئ نهبون رووى تى بكا ، ئاشكرايه زاوزى بۆ مانهوهى رەگەزە لـهبنهبر نهبوون . خواى مــەزن له هه ر جینگه یه کا خوی پاك بکاته وه له منال بوون ، دوایی به و باسه خوی نه کا به خاوه ن و پاشای هه موو بونه و هران و نه فه مرموی : بو خوایه شتی له ناسمانه کاندا و له زه ویدان ، هم مویان دروست کراوی وه ک عیسا چون نه بی وینه ی دروست که رکه ی خوی بی ، نه گه ر وایشبی نه بی نه و که ی خوی بی ، نه گه ر وایشبی نه بی نه و شتانه له ناسمان و زه ویدان منالی خوابن به بی جیاوازی و جیا کردنه و هی عیسا له ناویاندا و به سه خوا به کاربه ده ست بو بونه و هران و به نده کانی خوابی گرنگ دا کاریان بسازینی خوا پیویستی به که س و کور نیه .

ئهوشته ی خوای مهزن لهو ئایه ته ی پیشوو دا باسی کرد سروشتی راستی عیسایه و بیرو باوه وی موسولامانانه به گویره فهرمو ده ی خوا ، عیسا به فروستاده ی خوا ئه زانن به بی جیاوازی وه ک ئیبراهیم و موسا و موحه مسه و پیغه مهرانی تر . لیره دا گاوره کان ئه مهرسیاره و ئه که ن و ئه لین :

پرسیار/ چۆن عیسا ئەبى وەك پیغهمهرانى تر وابى ؟ ئەوان هـــهمویان خــاوەنى بــاوكن ، عیسا بىن باوكه ، دام و نەریتى خوا تیك و پیک نادرى و ئەبى عیسایش باوكى هەبى ؟ وەلام / خواى مەزن وەلامى ئەو پرسیارە بەكورت ترین و گرنگترین وەلام ئەداتـــەوە و ئەفەرموى : عیسا ووشه و مــوژدەى خوايــه و گــهیاندویتى بەمەریــهم و گیانیکــه لــهلایــهن خواوەداویه ، بهعیسا ، داواكارى گاورەكان كه ئەلیّن : عیسا بـــهبى بــاوك پــهیدا بــووه ، بهسهر نەریتابازى داوى ئەوەى ئەوان ئەیلیّن ، زور راسته و بهجیّن .

ئهو بونهوهر سهرسورینهره خوا بزی گران نیه بهووشهی (ببه) لهدایکهوه بی باوك بهین تووی عیسا دروست بکا . دروست کردنی عیسا گهوره ترنیه لهدروست بونهوه ران به به اینه به اینه به اینه به اینه دروست کردنی ناده م به بی باوك و به بی دایك . . گاوره کان و پاپاکان ئهیانه وی نه خوینه واران بخه له تینن و ئهلین : ئهوه نیه خوا ئه فه رموی : ﴿ وَروؤح مِنه ﴾ به گویره ی مه به ستی خویان مانای ئه کهن و ئه لین : وه گیانیکه له خواوه . به لام له پاش و پیشی نه و رسته یه وورد نابنه وه که له پیشه وه ئه فه رموی : ئیوه ده رمه چن له سنووری خوا و ئاین له باره ی عیساوه ، له دواییشه وه ئه فه رموی : مه لین عیسا سیه می سی خوایه .

ثه گهر ئيره مى گاور ووشه مى (مِنهُ) ئه كهن بهبه لنگه له سهر خوايتى عيسا ئه بى ئه و شتانه له ئاسمان و له زهويدان هه مموو خوابن. چونك خوا ئه فهرموى (وسخو لكم ما في السماوات وَما في الأرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ) وه خوا رامى كردووه بر ئيره شتى له ئاسمانه كان و شتى له زهويدان همووان له خواوهن

نوینه رانی گاوره کانی ته جران و و تیان به پیغهمه رهی تو بوچی هاو رقی ئیمه شوره ی داری ئه کهین؟ پیغهمه رهی چ که سینکه هاو رقی ئیوه و و تیان: عیسایه، پیغهمه رهی فهرموی. چ شتینکم و تووه. و و تیان تو ئه لینت: عیسا به نده و فروستاده ی خوایه: فه رموی ئه وانه شوره یه نین بو عیسا، خوای مه زن و ه لامی دانه و ه و فه رموی:

﴿ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسْمِحُ أَنْ يَكُونَ عَبْداً اللهِ وَلا الْمَلائِكَةُ الْمَقْرَبُونَ ﴾ بهراستى مەسىيح لاى خراپ نيه كه ببتى به بەندەى خواو لـه نرخى عيسا كهم نابيتهوه جيڭهى شانازيه بۆى. بهلام سەر شۆرى ئەوەيە بەندەى جگەى خوابىتى. وشىمى (نكْف) ئەمەيىە: كاتىتى مىرۆڭ چاوى فرميسك ئەريىژى بىسرىتەوە ھەتا كەس نەى بىنى.

خوای مهزن وه لامی ئهوانهی پیشوو ئهداتهوه لهگهل ئهو کهسانهیش ئهلیّن: فریشته کان کور و کچی خوان بهم رستهیه خوا ئهفهرموی و، فریشته کانیش به لایانهوه خراپ نی یه که به نده ی خوابن، چونکه ئهوان زورتر له عیسا ئاگایان لهو شتانه ههیه لهبه ر چاونین،

ئاگاداری ته خته ی پاریزراون (اللوح الْمَحْفوظْ)، هه شیانه هه لنگرتوی عهر شن دوایسی فریشته کان به و هه موو زانیاری و ئاگادارییه وه به ندایتی خوا به خراپ نه زانن مه سیح چیزن به ندایه تی خوا به خراپ دائه نی بو خوّی، با عیسا خاوه نی هه ندی زانیاری تایبه تی بی. بشزانی رینگه یه تر نیه بو وهرگرتنی رزگاری له سزا به جگه ی به ندایتی ئه و ئایه ته وه ك ده رئه که وی وه لامه بو گاوره کان که ئه لین: عیسا کوری خوایه بیز بست په رستانیش که گومانیان وایه فریشته کان کچی خوان.

﴿ وَمَن يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكُبُر ْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إليهِ جَمِيعاً ﴾ وههركهسي پهرستنى خوا به خراپ دابني و خوى بهگهوره بزاني بهرانبهر بهخوا، دوايي هـمموويان كۆئهكاتـهوه بۆلاى خوى، ههتا ماف و سزاى خويانيان بداتي.

خوای مهزن باسی چونیهتی ئهو کهسانهی نهکردووه چونیسان سـزا ئـهدا خویــان لــهوه بهگهورهترو به ریزتر دائهنین که پهرستی خـــوا بکــهن و بــه بــهندهی خوابــن.بــهالام باســی پاداشتی باوهردارانی خرا پهرستان ئهکا بویه کهمجارو ئهفهرموی:

﴿ فأما الذينَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصالِحاتِ فَيُوفِيهِمْ أَجُورَهُمْ وَيَزيدُهم مِنْ فَصَلِهِ ﴾ دوايى به لام كهسانيكى ئهوتو باوه ديان هينساوه و كرده وه چاكه كانيان كردوه، دوايى خوا به تهواوى ئهبه خشى بهوان لهوهى بهوانى بهخشيق بهوان لهوهى بهوانى بهخشيوه، له پاداشت له گهوره يى و ميهره بان خوّيه وه.

﴿ وَأَمَا الَّذِينَ أَسْتَنْكُفُوا وأَسْتَبْكُرُوا فَيُعَذِبَمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ وهبه لأم كهسانيّكى ئـهوتۆ پهرستى خوا به چاك نازانن و خۆيان لـه ئاستى خوا به گهوره دائهنيّن، دوايى خـوا سـزايان ئهدا به سزايّكى خاوهن ئازار.

خوای مهزن دوای باسی پاداشتی باوه پر دارانی کرد باسی تؤلّه و سزای نه و کهسانه نه کا خوّیان به بهرز دانهنین دهربارهی پهرستی خوا. یانی سزای نه و کهسانه پاش پاداشتی باوه پردارانه هه تا بو یه که مجار چاویان به و پاداشته گهوره یه بکه وی و له دوایشدا سزای خوّیان ببین، هه تا ده رده که یان گرانتر بی بو هه موو کاتی.

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ وَلا یَجِدُونَ لَهُمْ مِنَ دُونِ اللهِ وَلِیاً وَلا نَصِیراً ﴾ وه دهستیان ناکـهوی بــ و خویــان لــه جگهی خوا سهردارو دوِستی کارو فهرمانیان بگریته دهست بویان ههلســورینی و یارمــهتی دهریان نیه بیانپاریزی لـه سزای خواو رزگاریان بکا.

لهو ئايهتهى پيشوودا خواى مهزن بۆمانى رون كردهوه پيريسته خوا به تاك و تهنها بهرسترى، كهسى تر شايانى پهرستن و گهوره يى نيه، باسى ئهو كهسانه يشى بۆكرديسن ك سنورى ئايين دهرئهچن، بهنده كانى خوا ئهبهنه ريىزى خوا له پهرستن و ريخزدا. لهمه دواييش به يارمهتى خوا بهسهرهاتى ئايين رۆژ له دواى رۆژ و بيروباوه رانى تر ئهكهين كه چون پهيدا بووهو گورانى بهسهردا هاتووه به دريژاى تيپه ربوونى سال و رۆژ.

بهراستی به دریژی کونایه تی نادهمیزاد، ههروهها پهرستینیش به و شیوه یه لهگه ل ئاییندا هاتوه ته بونه وه. نهو پهرستنهش ههر جوّری بوبی و لهسهر ههر شیوه یه بوبی له ههستی نایینی چوی نه بوته و ههر بهرده وام بووه لهگه ل ناییندا.

زانایانی خاوهن کزلینه وه له بنجو بنه وانی نایین ناسیدا. بیری جیاوازیان ههیه کام بیرو باوه پر له پیشه وه هاتوه ته بونه وه، بیروباوه په پوچ و فه فسانه ییه کتاپه رستی و باوه پر هینان به خوایکی تاك و ته نها. هه روه ها بی و وه لا مدانه وه ی نه و پر سیارانه بیری جیاوازیان ههیه، نایا هه ستی نایینی له کزن کزنه وه له گه ل پهیدا بوونی ناده میزادا بیری جیاوازیان ههیه، نایا هه ستی نایینی له کزن کزنه وه له گه ل پهیدا بوونی ناده میزادا بیروه، له به روشتا که نه و سامه هم چوارلای گرتوون و بونه هوی پاچله کینی ناده میزاد، هه مووشیان بونه ته هوی پاچله کینی نادیاری نه ده ن و ناوی نه دنین نایین، بینه می تو سامه، وایش نه بین نه و هه سته نایینیه له پیگه ی پاغویی خواو بووبی که له قولای ده رونیان و سروشتی پاکیان وریای کردبنه وه، دوایی پهرستنی خوایکی تاك له ته نه ده ته نایینه ده بین کردبی له شیخ وی به شینکی وادا که به پراستی خوا نه خشه می سنوره کانی بیر کیشابن به هی پی پیغه مه دان و فروستاده کانی خواوه.

بۆ وەلامى ئەو شتانە ئىمە لامان راستىن و دالىمان ئارام بگرى بۆ لايى و بروامان پىنى ھەبىي ئەمەيە: باوەرھىنان بە يەكىتى خواو ھەستى ئايىن پەيدابوون لەگەل بوونى ئادەمىزادا بە ھۆى ئەو شتەوە كە چەقيوە لە دەروندا لەسەر سروشى ئايىن. بە رانمويى و ئاراسىتەكردنى ئەو كەسانە خواى مەزن رەوانەى كردوە بۆلايان، كردوونى بە رانمويى كەر ھەتا دەسىتيان بگرن بە بۆنەى ئەو سروشەوە ھەتا لىموان بخىقرى بىز جىڭە لىنى خوراوكان و شىوينە راستەكان و بيانپارىزى لە گومرايى و لادان لىمە رىڭگەى راست و دوريان خاتموە لىمەدەشتى سەرگەردانى بىروباوەرەكان و شوينى ھەللخلىسكاو.

نه و شته نیمه بزانین نهمه یه نه قل را نهوییان بکا بولای نه و شته که و اته نیمه بزانین نهمه یه نه قل را نهوییان بکا بولای کردووه جینگه نیشینی خوابن، پیویسته که خوا را نهویان بکاو شاره زاییان بکاو پیشه وهی خویان بو روناك بکاته وه بو ریگه ی ژیانی روزژانه یان، خوا تویشوداریان بکا به و شته چونیه تیان چاك بکاو ره و شینان بو ریسك بخاو بیر کردنه وه یان بار است بی بیر کردنه وه یان باراسته بکا بولای شتی بیروباوه ریان ریک و پیک بکاو په رستنیان راست بی بیر کردنه وه یان باراسته بکا بولای شتی بیروباوه ریان ریک و پیک بکاو په رستنیان راست بی له و دروشمان به به جینی نه هیزه ها نه و داراییه نه یان نیرن بو ها دنان بو کردن و ناراسته کردنان نیرکبونه وه یان له خوای مهزن، هه روه ها نه و را نهویی و شاره زایی کردن و ناراسته کردنان ناگونجین له سه رده ستی که سی نه بی خوا هه نای بواردون له ناده میزاد و کردوونی به خاوه ن ناگونجین له سه رده ستی که سی نه یا ها نه و شتانه ره و او قه ده غه ناده فه درمانی کانی خوا.

له بهر ئه وانه ی پیشوو ئیمه بروامان وایه تیک دانی بیروب او ه پرستنی روات ه ت و سروشت و ریزگرتن له بتان و نزیکبونه وه له وان به پارانه وه و زاری و پیش کهش کردنی ده رد و گیرو دارایی بریان چه ند کاریکن پهیدابوون له دوای بیروباو ه پی ه کینی و پهرستنی خوا به راستی یه که مین دروست کراوی باوکی ئاده میزدا که ئاده مه نه و که سه یه لسه حقی هاوری که هموو ئاده میزادی دروست کردووه. خوا کردویه تی به فروستاده بر خیزان و

نهوهی نهوه کانی، خوا تویشوداری کردوون به جنوری له جوّره کانی به خورپهی دلّ (الوحي) ههتا ببيّ به چرايه، رانمويي وهرگرن له رهوشت و باوهرو پهرستندا، كورهكاني ئادهم و نهوه کانی ماوهیه له کات له سهر بیروباوه ری راستی رؤیشتن ههتا وورده وورده لــه روناکی ئەو چرايە دور كەوتنەوە بەسەر گەردانى كەوتنە گيْژاوى سەر لى شيْوان. كەوتنـــە دوای بیروباوه ری پوچ، بن وینهی دروست کهری خزیان به گویسرهی گومانیان جهندین پەيكەرو وينىەيان بۆ تاشى بۆ مفەرك و پيرۆزى، دوايى سەرباريان نا بە جۆرى ريزو پەرسىتن بکهن بو وینه کان به گویرهی هموهسی خویان: نادیساری شوناسس (الکاهن) بردنیان به رِیْگهی چهوت چهویِلندا به نهزا نین ههندی جارو بهفیّل و جادوگهری ههندی جـــاری تــر، بۆيان سازاندن چەندين جۆر لـه پەرستن و دوور لـه خوا، نەخشەيان بۆ رەخساندن كە ئـــەو په یکه رانه خاوهنی تو انسای نادیارین، همالبزیراون بـ ناسینی شـته نادیاره کـان، ئـهتوانن پهيوهندي به خواكانهوه بكهن بههوى ههندي شتهوه كه خويان به بوختان ريكيان خستوون، داوایان وابوو نمو پهیکهرانه نمتوانن لهگهل خواکاندا گفتوگو بکهن و سـودیان لیّ وهربگرن، ریّگه بگرن له خراپهیان به نوشتهی جوّربهجوّر و جادوگهری. بهراستی چوار لای خوایان داپرشیو بهو پیاوه نادیاری شناسانه بــه گفتوگـــۆی پړوپــوچ و رزانــهویان کــه پلهی بهرزیان دابونی پاش مردنیان به گیّل و گهوجی کردنیان به پهرستراو، پهیکهریان بـ و ئەتاشىن، بە دەردۇ گېزو پارانەوە ئەچونە لاى ئەو پەيكەرانە.

بۆ راست کردندوه ی نهو ری رووه پوچانه ی نادهمیزادی پاش نادهم له باوه رو هه لله ی رهوشتیان خوای مهزن ناوبه ناو پیغه میه ران و فروستاده ی ئیمنارد بۆلاییان لیه و کومه لانه زاوزیّیان کردبوو له مناله کانی ئیادهم و ئیمیان بردن بوّلای رانومیایی و شاره زاکردنیان بوّلای ریّگه ی راست، گومراییان نیشان ئه دان بو ئهوه ی بیان گیرنه وه بوّلای سهرچاوه ی راست و پاکی نایینی خوا، بو نهوه یش دوریان بخه نه وه لیه پهرستنی بته کان. ئیموا نیمیان ئاره زوّیان له راغویی ببوایه راغوییان وه رنه گرت، هه ندی تریان که کهر بسوون لیه ناستی

بیستنی راستی ئهوانه لهسهر یاخی بوونی خویان و لهنیو نهویهری خواپیدا نهو پهردهیه بهرجاوی گرتبوون و مانهوه لهسهر خوا نهپهرسان.

بۆ وەرگرتنى ناوەرۆكى ئەوانە لە پېشەرە باسكران تەماشاى ئايەتى (٢١٣)لە سورەتى ئەلبەقەرەدا بكەن لەگەل ئايەتى (١٩) لە سورەتى (يونس) بۆئەرە، بە باشى تېگەن بە چ شيرەيە كۆمەلنى ئادەميزاد گۆران.

به پاستی ئیمه نه گهر به ووردی ته ماشای میژووی هه ره کونی گهلانی پابوردو بکه ین به بین گومان ده ستمان نه که وی یه کیتی بوونی خوا پیش که و تو وه له سه رهاو به شدانان برخوا بر گفتو گوی پروپوچ. بر نمونه ئاینی (به رهه میه کان) و نامه که یشین که ناسراو به (فیدا) له کونترین نامه یه که گهیشتین به خوینده و اران و به هه زاران پیش ته واراته، له و نامه یه دا باسی کراوه به ناوی (براهاسباتی) مانای نه و پسته یه یانی خاوه نی نویژو که سی به ته نه نویژی بر بکری و نه و که سه یه ناواتی ناده میزاد نه هی نیت هدی و، و و لامی پاپانه و میان نویژی بر بکری و نه و که سه یه ناواتی ناده میزاد نه هی نیت هدی و، و و لامی پاپانه و میان نویژی بر بکری و نه و که سه یه ناواتی ناده میزاد نه هی نیت هدی و، و و لامی پاپانه و میان نویژی بر بکری و نه و که سه یه ناواتی ناده میزاد نه هی نیت دی نه وانه به و و نامه کان و زه وی همانه سه و پینی نه و نه و نه و نامه به و نامه که نامه به ناوی (براها سباتی).

خوایش لای براهیمیه کانی خوایکی ته نهاو تاکه، هه لسبورینه ری بونه وه رانه هاوبه شی برنه بوره و رانه هاوبه شی برنه بووه. له هه ندی نامه کزنه کانیاندا هساتوه: که سودی شاده میزاد له ژیاندا ئه و میه په بوه ندی به خواوه بکه ن و بچنه وه برلای و خویانی برفیدا کاری بکه ن و ریگه یه بو ئه وانه به به رده وامی و خویان خه ریك بکه ن به ئاواته کانی ژیانه وه به فراوانی بر سودی پاشه روز.

به لام به دریژه ی شهوو روز بت پهرستی جیگه ی نایینی گرتوه و نهوه ی راستی براهیمیه پیشوه کانی له سهری بون الایاندا، دوایی هیندیه کان دهستیان داید بست پهرستی وینه ی جوّراو جوّری بونه و هران، دوای ماوه یه (بوزا) هات بوّلایان بوّ گهرانه و می دهستوری راستی نهو نایینه به سهر حستنی ههندی دهستوری نهو نایینه و کهم کردنه و هو لابردنی ههندی تری،

(بوزا) ویّنه ی تازکه ری نهو ثابینه بوو. به لام بوزایش ناموژگارییه که ی پاش ماوه یه کرایه تایینی تری نازه ی تاییه تی و سه ربه خوّ. دواتر (بوزایان) کرد بسه خواو په رسستیان، خهیرو نهزریان پیش که ش نه کرد، لمبهرده م په یکه ره که یا ده ستیان شه کرد به گریان و سوّزو په نایان نه برده لای بوّ به خشینی مه رامه کانیان و پیویستی و لابردنی روداوی ناهه موار.

به لام اد بارهی میسریه کانه وه که فیرعه ون ماوهیه کردنی به به نده ی خوی: شه وه وی به به لام له بارهی میسریه کانه وه که فیرعه ون ماوهیه کردنی به به نده کردنی و هم لدانه وه که که لپوری کونیان له نیخ و ده وی کیشی خوا پیش که و تو تر بو وه له سه رهاوه به ش دانان بو خوا لای پیشوه کانیان، ده ریشی خست که (ئیدرس) باپیره ی پینچه می شاده میزاد دوای شاده م له لایه ن خوای مه زنه وه نیز دراوه بو لایان به ثاینیکی تازه و رانمویی که ربویان، میسریه کان ناویان ثه برد به (هوریس) یابه (هورویس) به راستی فه رمانی پی ثه دان به په رستنی خوای تاك و ته نها و که م کردنه وه ی جیهان په رستی و به خوشه و پستی شاده میزاد و به داد په روه روه ی مه یی و قه ده غه کردنی گفتو گویانداو به چاکه کردن له گه ل یه کردنی به نه خواردنه وه ی مه یی و قه ده غه کردنی به راز و نه خواردنی گوشته که ی به که خواد ناویان به رستی پاقله به هه ژاران.

 وینه یه، بن ههر جینگه یه بر زین خوا له و جینگایه دایه به دلتی پاکه وه خوایان په رستو وه و هه دلتی پاکه وه خوایان په رستو وه و هه له بار اونه ته وه به خهیر و چاکه کردنه وه. له نامز ژگاری هه ندی له پاشاکانیان بین راوه: به راستی خوا به خشیویه تی به هه مو و ناده میزاد و دل و ده روون هه رکاتی به راستی په یوه وی به یکه ن نه یان پاریزی و نه یکینشی بز لای رینگه ی راست، خوا پیر فر زبایی نه کا له له شی چاك و سزای خرا په کان نه دا.

هموهها چینیه کانیش وینه ی جگه ی خویان به دریزایی تیپه پرینی کات به سه بریانا له بیر وباوه پی یه کیتی خواو په رستنی به ته نها لایاندان هه ندی له پرواله تی ده رکه و تووی سروشت و خورو مانگ و نه ستیره و روباره کانیان کرده په رستراوی خویان و خویانیان له وان نزیك نه کرده وه به جوری له په رستن همروه ها کار به ده ستان و پیاوه ژیره کان و مامو ستاکانیشیان کرد به په رستراو بو خویان. گهوره پیاوه زاناکه یان (کونفو شیوش) که پینیج سه دو په نیجا سال به رله دایك بوونی عیسا ها توه ته جیها نه وه و به رله مردنی (بوزا) به (۹۳) سال مرفیکی یه که خوا په رستبوو، باوه پی به خوای تاک و ته نها بووه و لای وابوه هه سه رینه ری بونه وه رانه و پیویسته به ته نها په رستنی بو بکری. به لام که ماوه یه به سه در چوون، هه تا و ایان لی هات کردیان به په رسترا و بو خویان جگه ی خوا.

کوران ئیسرائیلیش، باوه ری یه کتا په رستی خوایان له باو کو باپیره کانه وه بـ نر مابوه وه، کاتی له وان دور که و تنه وه له ریدگه ی ئه وان لایاندا، خوای گهوره بـ ه میه ره بانی خوی (موسای) ناردوه بزلایان بزئه وه ی تازه بکاته وه بزیان ئاینی پیغه مه ره کانیان و راغویی ئه وان، له میسر بردینه ده ره وه و روی پی کردین بزلای زه وییه به لین پیدراوه کان، موسا به فه رمانی خوا بز ماوه ی (۱۰۰۰) روز لینان وون بوو له ده شتی (سینادا) چوبو و به سه رده می ئه و کاته ی خوا بزی دیاری کردبوون بز وه رگرتنی ئامزژگاری و فه رمانه کانی (ته و رات له خوای مه زن، له ماوه ی وون بوونی موسادا له شخلی زیسری خویان گویزه که یه کیان

دروست کردبوو کردیان به خوای خزیان بز پهرستن، چونکه دهرونیان پهیوهندی پهیدا کردبوو به بت پهرستنهوه له سهردهمی فیرعهونه کانداو دلیان بزی لی نهدا.

تاقميّ تريان لموهو پاش برياريان داعوزهير كوري خوايه، بهو بۆنهوه گومرايسي لمهسم گومرایی ستهم کردن لهسهر ستهم زوری سهند بهسهریانا، کهرهسه پول و پاره پهرستی زال بوو بهسهریانا و بوون به بهندهی کالاو والای جیهان دوایسی که خراپهیان پهرهی سهند خوای مهزن عیسای نارد بۆ ئەوەی دەستوری موسایان بیر بخاتەوە، تۆ پشوداری کردن بـــه ئينجيل هدتا بدو بۆندوه بيروباوەروەكەيان چاك بكاتـــه وه، بــا نگيــان بكــا بــــۆ لأى خـــوا پهرستي به تاك و به تهنهايي، ئهو كهرهسه پهرستيه دلني رهش كردبون لـهواني دوربخاتــهوه، کهم کردنهوهی جیهان و هه ولندا ن بؤی کهمتر بکاتهوه، دوای ناردنی عیسما همهندیکیان باوه ریان هیناو رانموییان وهرگرت، زوربهی زوریان گومرایسی لهسهر گومرایسی پشتیان كرده عيسا. ماوهيه بهسهر ئهوانهدا باوهريان به عيسا هينابوو تيپهري، سهرلهنوي بت پهرستي سوواري سهر شانيان بويهوه، له ههموو شتي خرابتر خوايسان كسرد بــه ســي خــوا بریاریاندا که عیسا سینههمی سی خوایه، وینه و پهیکهری عیسا و مهریهمیان لهدارو بهردتاشی و ههلیّان واسیو ریّزیان لیّ گرتن، ئهچونه بهردهمیان و کرِنوشیان بغ ئـــهبردن بــه پارانەوەو نزاوە داواى مەبەستيان لى ئەكردن بېنەدى بۆيان بە جۆرىكى دەرچوو لـە ياســــاى خوا کهشیش و پارساو زانایانی خوّیانیان ئهکرد بـه نویّنـهر لـه نیّـوان خوّیــان و خــواداو کر دنیان به پهرو هر دگار.

عهرهبه کان یه که مجار خوایان به یه ک دانابوو، له سهر ئایینی ئیبراهیم بوون، به پوخته یی خوای تاک و ته نهایان ئه پهرست، له همموو ته نگ و چه له مهیه کدا هه به په په لاماری خوایان ئه داو به س. دوایی وورده وورده هاوبه شدانان بۆ خوا سهری پۆه نان، هه ندی کیان خوا پهرستیان پایه دار کرد، هه ندی تریان بوونه مانگ پهرست، ئه وانی تریان فریشته پهرست، زوربه شیان بونه بت پهرست. عهره به کان زاوزیّان کردو زوربوون، پاش ئیسماعیل چونه

دەرەوەى مەكەو بە نيّو دورگەى عەرەبدا بالاوبوونەوە، ھەركاتى لەمەكە بچونايەتە دەرەوە بۆ مفەركو پيرۆزى بەردىكى كەعبەيان لەگەل خۆيان ئەبردو رىّزى ئەو بەردەيان ئىگرت، دواى بەوەيشەوە نەوەستان و ئەو بەردەيان ئەپەرست. بۆيە يەكەمىن جار عەمىرى كورى لوحا لە شامەوە بتىكى ھىنا بەناوى (ھوبەيلەوە) بىۆ كەعبەو پەرسىتيان و كرديان بەگەورەى بتەكان ھەتا وايان لى ھات لەو مايەوە (٠٠٠) سالى خاياند ھەتا كاتى ھاتنى گەورەى بتەكان ھەتا وايان لى كەعبەدا ھەللواسى، ھەتا واى لى ھات ھەموو ھۆزى بتى تايبەتى بۆخۆى بويارداو رىزى بتەكانى ترى نيو كەعبەيان ئەگرت،

دوای نهوه روی سهر زهوی پربوو له بت پهرستی، ستهم و خوین رشت و کردنی نادهمیزاد به بهنده لهلایهن کاربهدهستانهوه، کهس خاوهنی خویی و نامسیی خوی نهبوو، له و کاتانهدا نادهمیزاد پیویستی تهواوی پهیداکرد بو گهرانهوهیان بولای ناینی پیغهمهر پیشوه کان، خوای گهوره به میهرهبانی خوی و یارمهتی خوی بو نادهمیزاد ویستی نامهیکی گشتی و شیباو بو همهوو کات و شوینی ههتا ههتا رهوانه بکا بو سهر زهوی، ههتا بهو بونهوه رهوشتی بهرزو ریگهی راست و دادپهروهری بگهریتهوه بولای کومهلگای نادهمیزاد، دوای بو نهو مهبهسته فروستاده یکی کوتایی هاوهری ههموو پیغهمهرانی نارد بو نادهمیزاد وه موحهمهدی کوری عهبدولایی، نهو نامهیه پی بهخشی و کردی به فروستاده و پیغهمهری هموو نادهمیزادو کردی به موژدهرو ترسینهر بویان، نامهکهیشی فروستاده و پیغهمهری ههموو نادهمیزادو کردی به موژدهرو ترسینهر بویان، نامهکهیشی کرد به کوتایی هاوهری ههموو نامهکان به شیوه یه پیویستی نادهمیزادی تیدایی بو ژیانیان خاوهنی نهرمی و روناکی و فراوانی دادپهروهری و ناسایشبی. بشی به یاسای ههتاههای

به راستی نایینی ئیسلام یه کهمین ئایینه به ر لمه ههموو بیکردنه وه یه ک و دوای ههمووشیان که هه لسابی و دهستی کردبی به راست کردنه وهی باوه ر به خواو بریاری جهنگی دابی له گه ل هاو به شدانه ران بزخوا، به شیوه یه مییانه جوی و نهرمی و ئاسانی و

همموو کاری پهیوهسته به پهیوهوی کردنی فهرمانه کانی خسواو پیخهمسهرهوه، پیخهمسهرش فهرمان له خوا وهرئه گری و ئهو ئهیگهیهنی به ئادهمیزاد، نزیکبوونهوه له خوا ههر بسههؤی ئهو شتانهوه که خوا کردوونی به دهستورو رونسی کردونه شهه، هسهر ئهوانیشسن رینگهی پهرستنی پاك و رون و ئاشكراو روتبی له هاوبه شدانان دیاری ئه کهن

پیغهمهر و پی ماوه ی (۱۳) سال ته واو له مه که دا هه مو کوشش و هه و لئی خوّی ته رخان کر دبوو بو ده رهینانی ده ماری هاو به شدانان بو خوا له نیو نه و کوّمه لله نه نهامه دا و دانانی باوه ری یه ک خوا په رستی پاك له جینگه ی شه و داو رواندنی یه کینتی خوا له دللی قورهیش و جگه ی قورهیش و له دلنی نه و عهره بانه دا نه هاتن بو مه که له کاتی حه ج کردندا و جگه ی نه و کاته ش له ههمو و کورو کومه لله ا. نه و په ری توانای خوی به کار نه هینا له گه ل هاوریکانیدا بو بین کردنه و هو له به رستی و به رستی و نه ستیره په رستی و و

شتی تر، بر دانیشتوانی رون کرده وه که نه وانه داوی شهیتانن بر راو کردنی ئاده میزاد و دورخستنه وه یان له خواو رژاندنی خهشی خوابه سه ریاناو تیگه یاندنیان ئه و بتانه په یکه و سروشت و داروبه ردی بی گیان و بی هر شن و بی گرشن، بر ئه وه ن ئاده میزاد دور بحه نه وه ی نزیکبنه وه له خوا په رستی، ئایینی ئیسلام ها توه بر رزگاری کردنی ئاده میزاد و میشکیان بشوریته وه له هه موو پروپوچ و ئه فسانه و چیروکی ده ست هه لبه ست له هه والدانی دروزنه کان و له هه والتی روداوی له مه و پاشیان به درو به دانیشتوانی ئه لین . ئایینی ئیسلام ها تو وه بر نه وه له نینوکی تیژی درنده یی پروپاگنده ویستان رزگاریان بک و بروایان به خویان په یدا بین که نه و ده ست برانه وایان خستوته میشکیان نه و بته و شکانه بخوه نی گیانیکی نهینین و توانای نه وه یان هه یه سود به خشن و ریگه بگرن له خراپه.

جیّگهی سهرسورمان نی به ئهوانه مان زانی!!. بسا ئه مانه ی خواره و هیش بزانین خوای گهوره هه لیّواسینی هه موو په یکه ری قه ده غه کردوه به هه رشیّوه یه که جیّگهی ریّزبی. وه که هه لیّواسینی نال ویّنه ی مانگ و ئه ستیّره و به یداخ و ویّنه ی ده ست و تیری ئاراسته ی چاوی کرابی، ئه وانه دابنریّن به سهرقایی و سهربانی خانوه کان و سهردیواره کاندا، چونک هه وانه وه ک رونه بو ریّزو پیروّزی و مفه رک هه لیّان ئه واسن، له وانه یه به روّیشتنی چه ند کاتی وای لیّبی و بزانری خاوه نی گورانی کاروبارن بوّلای نه و مه به سته ی بسوّی هه لائه واسن، دوایی وای لیّبی موسلمانان بگهرینه وه به لای جوّره بت په رستیه ئه گهر نه یان که ن به بت، بیروباوه ری نه فامی به رله هاتنی ئیسلام ده ست پی بکاته وه راسته و خوّیا له ژیّر په رده و هی .

ههروهها جینگهی سهرسورمان نییه ثاینی ئیسلام به هـهموو هـیزی خویـهوه قهده غـهی کردووه لـه ئادهمیزاد ههموو هویه کی میانه جـوی و نوینـهری پیـاوانی ئـایینی و مفـهرك و ریزی گوری پیاو چاکانی قهده غه کردووه، بریاری داوه به پهرسـتی خـوای تـاك و تهنـها و پارانهوه ههر لـهخوا، نهك گورو مفهرك خوا پیویستی نیه به هیچ شـتی بـو میـانحی گـهری،

خوای مهزن له دهماری گویچکه نزیکتره، ههوالدهری دروّزن و گیانی ناسمانی نین و دروّن به ههموو مهبهستی و بوّ هیچ کوّمه کیه، ناینی ئیسلام رونی کردوّته وه کهله نیّو ئادهمیزادا کوّمه لیّنکی تاییه تین که ههر نهوان کاری پیّویستی و قهده نه کراوو دهستوردانان به دهست نهوانیی جگهی خواو گهیاندنی پیّغهمهر هی ههر نهوان پرس پی کراوبن ههرگیز به و شیّوهیه و به و مانایه تهماشای پیاوانی ئایینی ناکری.

به لام لهنیو ئیسلامدا زانایان هدن به پایهی زانستی نایینی ناویان دهر کردووه بهریك خستنی کاره لقیه کان و جوری مهرجی پهرستن و کارپنی کردن نه ك بنچينه ايينيه کان، هدریه کهیان به گویرهی پلمو پایهی زانیاری خویان دهستور لیه قورنان و لیه فهرمودهی پيغهمه ر ﷺ دەرئەھينىن، ناگەنە پلەيە لە زانينداو تىكەيشتندا كە سەربەخۇ مافى ياسا دانانیان هدیی له جگهی خوای مهزن. بهلام بۆیان ههیه مافی ورد بوونهوهو خوّماندو كردن لهو شتانهدا دەقى رونى بۆنەبى له قورئانى پىرۆزو له فەرمودەكانى بىغەمسەر ﴿ ﷺ ﴾ بهراوردیان بکهن لهگهل شتی تری وا فهرمانه کهی و دیاریه به بیری خویان دهست نیشانی بکهن بو بهرگری له زیان و ئاسان کردنی ئال و گورکردنی بازرگانی و جوری مامه لنه ی رِوْاژنه، ئەو ياسايە بە كۆششى بى دەق دەرھاتبى بە پىويست دانانرى بىز جگەى خاوەن كۆشش و ئەو كەسانەي بەلايانەوە وايە راستە. بۆ زانايانى تىرى وا كى شارەزاى ماناى قورئان و فهرمودهی پیخهمهربن بۆیان ههیه به گویسرهی زانیاری خویان دژی بریاری زاناکهی ترههالسن و بریاره دهربکهن به پیچهوانهی بریاری پیشوو، نهو یاسایانه به کوشش دەرھاتبىٰ وەك دەقى فەرمانى خوايە لـەزۆر شويندا بە مەرجىٰ ريْك بكەوىٰ لـەگــەلْ ياســاى ئاييندا. زانين و زانيارى به تايبهتى له ئيسلامدا پهيوهندى به جوّره بهرگ و پوشاكى تايبەتيەوە نيە، بۆ ھەموو كەس ھەيە لە ھەموو بەرگىكابىي لەسەرچاوەكانى ئايينى پــيرۆزەوە به گویسرهی کوشش و زانیاری خوی ناوی زهلالی بی خهوش هدالگوزی له سەرچاوانەوە، بۆيشى ھەيە بريارى خۆى بدا بۆ دەستورى كە فىرى بوە لـە ياســـاو بريـــارى قورئان به شیّوهیه کی راست و لـهسهر چاوانهوه دهستور دهربهیّنی، ئینر لـــه هـــهر بـــهرگ و لەھەر پۆشاكىكابى.

زانایانی زوربه ی ئیستا و لهوهو بهریش به گشتی هه تا سه دهمی هاوریکانی پیغهمه و رانایانی زوربه ی ئیستا و لهوهو به رگ و پیشاکی جیاوازی تایبهتیان نه بووه، به به رگ و پیشاکی تایبه تیهوه نه ناسراون، ئهگهر یه کی له زانایان لهگه ل کومه لی له موسلماناو جگهی موسلماناندا بووهستایه زانا که به به رگ و روواله ت جوی نه نه کرایهوه. به لکو به ده ربرینی زانیاری خوی ده رئه کهوت.

لهوانهیه پرسیار بکری: بهراستی جوری لهبهشه نادیاری ناسان به گویرهی ناو كموتونهته رێگمو سهريان ناوه به موسلّمانانهوه لـێرهو لـموێ به شــێوهيهكي كهشيشـانهيش نەبىخ، بەراستى ھەندى لە رواللەتى بت پەرستى سەرى نالسەبارى خىزى دەرھىناوە لىەنىنو باوهری ئه و کهسانه وه پهیوهندیان به ههندی له پیرانی رینگهی سرّفی و دهرویشانه وه ههیه، ئەوەتە ئەبىنرى لە ھەندى كەسەوە كە پەيونديان بە ھەندى لەو پيرانەوە ھەيە باوەريان وايــە ئەو پیرانە چاكەو خراپەیان بە دەستەو وای دائەنین لیٰ بوردنی، ئەوان لیٰ بوردنـــی خوایـــه و خهشیان خهشی خوایه، خویان له و پیرانه نزیك نه كهنه وه به دیاری و پیتاك، خویان ده رئه خهن و رائه وهستن له به ردهمیاندا به کزولنی و هه ژاری و مل شوّری، به هممو و تسرس و بيمهوه دهستي راستيان ئه خهنه سهر دهستي جهپيان وهك نويز بكهن ئهوهستن. سهرو مليان شۆرئەكەنەوە لەبەرانبەرياندا، وايش ئەبى گۆرانى بە بالاياندا ھەلئـــەدەن ســويند بەســەريان ئەخۆن بە وينەى خواى گەورە، وايش ئەبىي بە درۆ سوينىد ئەخۆن بەخواو بريتى بىـۆ ئــەدەن بۆ شكاندنى سويننده كەيان، بە پېچەوانەوە سوينىد بە سەرى پىر بەدرۆ نــاخۆن، زۆر جــاران گەپ ئەكەن بە گەورەترىن زانايانى ئايىنى ئىسلام، زۆر كەسيان ھەن ئازارى خۆيان ئــەدەن ههتا پاشماوهی خواردنی پیریان بخون و به مفهرکی ئـهزانن، هـهندی جــار ئهچنــه لایــان و داوای رزگاربوونی نهخوشه کانیان لی ئه کهن، زور شتی تر لـموانهی پیشوو کمنایهنه ژماره، ئەو جۆرە كارانە ھەموويان بۆنى بت پەرستيان لى دى ئەگەر بت پەرستى نەبن. لـەلاى زۆر که ناهکراو رونه زوربه ی زوری نهو پیرانه نه خوینه وارو نهزانن له کاروباری پیریستی نایین و یاسای ئیسلامدا، بگره مانای شایه تیمان و پیریسته کانی نوینژوو ژماره ی ئایین و یاسای ئیسلامدا، بگره مانای شایه تیمان و پیریسته کانی نوینژه کانیان بکهن، ههندی له و پیرانه بسه نازانن، به گویزه ی ده ستوری دیاری کراو نازانن نویژه کانیان بکهن، ههندی له و پیرانه بسه ناشکرا نویژ ناکهن و نهلین: ئیمه له شوینی نادیاردا ئهیکهن، مهگهر کهمینکیان ئه گینا به زانینی یاسای ئیسلام هه ژارو نهزانن، ههموو رینزو چاکهیان نهوه یه لسه باوك و دهرویشه کانیانا له نهوی پیاو چاکانن و به میرات ئه و پیشه یان بن هاتوه لسه باوك و باییریانه وه و پیرانه دژی یاسای ئیسلامن باره و نان و خوارده مهنی مده نامه کراوی زور راهه نهی ههیه به گویزه ی یاسای ئیسلام، ههلهی زور لسه کرده و بایه و پیه و دهرئه کهوی، له گفتو گویانا دروی زور نه کهن، ههموو ئاواتی نهوه یه پله و پایه و پیهو رینزو کوشک و چه کی ناره و اکو بکاته و له لای سوفی و دهرویشه کانیاندا، دارایی و سامانی زور کوبکه نه وه و چه کی ناره و اکو بکاته و له لای سوفی و دهرویشه کانیاندا، دارایی و سامانی کوری نهرو تائیب، وینه ی جوله که کان نه یان ووت: ئیمه کورو خوشه ویسته کانی خواین.

همروهها زور جارانیش نهبینری پهنا نهبری بولای گورو باره گای پیاوانی مردوو به پهرستن و نزیك بونهوهی له خوا نهژمیزن، بهجوری ریزیان لی نهگرن مروقی له نایین شارهزایی شهرمی نهبیته وه له ترسی خوا، نه و رهوشته زور به وهی کردووه له نیو موسلماناندا، نهوانهیا بت پهرستیه یا جوریکه له بت پهرستنی نهبینری به توپیزی و نازارو ئیشی زورهوه زوربهی کهس بهرهو گوری ههندی له پیاوائی نایینی نه کهونه ری، به دهوری گوره کانیانا نهسورینهوه، دره خت و بهردو خوالی گوره کانیان ماچ نه کهن و نهیان خون، لهبهردهم گوره کانیانا کرنوش نهبهن، وایش نهبی رو به روی گوره کانیان نویش نه کهن، نه نه کهن و داوای نه شهره شتانهیان لی کهکهن، نه کهن و داوای نه و شتانهیان لی کهکهن داده که کهن خواوه نه گونهاون.

ههندی تریان لای کوره کانیان ئهمینیتوه چهند روزی و به نزیك بونهوهی له خوا دائهنین، دهردوگیر ئهبن بوسهر گوره کانیان و لهوی ئهی به خشنهوه. لهلای گوره کانیان ئاواتی وا ئهخوازن لیهوان جگهی خوا کهس ناتوانی بیبهخشی، ئهو کهسانه وینهی (بوزیه کانن) که ئهچنه لای لیواری ههندی روبار پوّل پوّل و تاقم تاقم له لیواری ئاوه کهیدا دائهنیشن و به پیروّزی ئهزانن، وهك روباری (کهنج) له هیندستان و، وا ئهزانن نزیك بونهوه لهو روباره و خوشوّردن لهو ئاوه گوناه لائهباو ئهییته هوّی نههیشتی ههله و خرابه.

بۆزانین: ئهو شتانهی باسمان کردن و زورتر لهوانهیش لهنیو ههندی کرمه لانی ئیسلامدا ئهبینری. به لام ئهوانه کارناکهنه سهر بنجینهی پاکی یهك خوا پهرستی و سهرچاوه کانی لایل ناکا، رینگه کانی پهرستنی خوا وون ناکهن، چونکه دروشی راستی یه کیتی خواو چونیه تی پهرستنی رون و دروستن و نه خشه ی بو دانراوه لهنامهی پیروزی خوادا به جوری ئاژاوه و جیاوازی وهرناگری، رونی ئهو نه خشهیه به و جوره بهرده وامن روناکی ئه یه یاسایه لایل ناکرین، روباری بوگهنی دوژمن کاری تی ناکا. یاسا دهست کردی نهزانن رینگه به ئاوی زولالی ئایینی ئیسلام ناگری، به و مهرجه ی قورئانی پیروز بهردوامین و تهماشابکری و بخوینریته وه و پاریزراوبی له تیک چوون و دهست کاری به بی گومان و به بی پینچ و پهنا، چونکه خوای گهوره گرتویه تیم نهستوی بی وینه ی خوی مانه وه و دهست کاری نه کردنی قورئان و دروشه کانی .

دووباره سهرچاوهی رونی یاسای ئیسلام رون کراوه تهوه به هنری کرده وه و گوفتاری پیغهمه ره وه هی به به و شیره یه ئهوپه ری دوربینی و ته ته ته کردنیان له لایه ن خاوه نی نامه کانی فهرموده ی پیغهمه ره وه هی وه ک بوخاری و موسلم و تورموزی و جگه ی ئه وانیشه وه که وه ریان گر توون له هاور یکانی پیغهمه رو میژوو ناسانی خاوه ن متمانه ئه و راستیانه ی بو سهلاندووین.

له دوای هاوریکانی پیخهمهر ﴿ ﷺ ئهو زانایانهی پاش ئهوان لهسهر پینی بوون به ئــهو پهری ووریایی ئهتهقینهوه بهدهم ههموو کهسیکا بیان ویستایه که بیروباوهری ئیسلام بگورن له ریگهو شوینی خویاو بیدهنه پال بیروباوهری ئیسلام ئهو گورانه نارهوایه، هــهموو کاتــی

بهرهنگاری ثمو کهسانه بوون که خاوهنی ههواو ههوهس و ثهنجام و مهبهستی جیهانی بوون، لـهلايهن رِيْگه لادهرهكاني پيرهكاني دهرويش و سۆفى بۆيان دهركهوتبي، ئهو زانايانه فيْلْ و فری ئەوانیان بۆ دەرئەخست و دانیشتوانیان بەبنی پشو شارەزای باوەری راست و دروست ئەكردن، رويان وەرئەگيران بۆلاى خواپەرسىتى،رويان وەرئــهگيران بــۆلاى خواپەرسىتى رِاستهقینهو بهوانیان ئهناسان که پیویسته ههررو بۆلای خوا بکری له ههموو روداویکا به تەنھا و بەس، نەك بۆلاى جگەى خوا لـە پىرو گۆرەكان، خوا نويننەرى لـە جگەى پىغەمەران نهبووه، دەستورى تايبىتى خىزى بەوان بەخشىوە، خواك ھەموو كەس نزيكىترە لهبهنده کانی خوّیهوه. ئهوانیش به یه کسانی و بهبی جیاوازی ههژاری لای خوان. لهبهر ئـهو ناكرى، ئەو دەست برانە ناتوانن سىدر لىد دانىشتوان تىنىك بىدەن، جادوبازانى بىياوانى تەرىقەت و سامان پەرستان، ناتوانن بە ناوى ئايينەوە ئىزەو ئەوى زوربەى دانىشتوانى ژيرو هۆشدا بخەللەتينىن، جگەي ھەندى لە نەزان و نەخوينەۋاران نىەبى، ئىەوانىش يىا نىەزانن يىا مهبهستی تایبهتی خویان ههیه. بهراستی دروشم و یاسای راستی ئیسلام بو جوری پهرستنی خوا زور رون و ئاشكران، ئەو شتانە كە پەيرەوانى پيرانى تەرىقەت ئەيكەن لـــ تيربازى و مارگرتن پهیوهندیان به ئایینهوه نیه دژی ئهون، دروو دهست برین و فیّلنی ئهو کهسسانه بـه ناوی ئایینهوه سامانی دانیشتوان بهمفته ئهخون، پیاوانی ئایین ئهیان خهنه جیٚگـــهی پیــس و فر ەيان ئەدەنە نيو تەنەكەي پۆخللەواتەوە.

بۆ زانین: هیچ کهسی نابی گومان ببا که من ئهمهوی پلارو توانج بگرمه ئه و پیشه به نوخهو ئه و ریدگه خاوینه له و ریدگه که پیاوانی خاوهن ئایین و جیهان نه ویستان گرتویانه و به به پیشهیه وازیان له جیهان پهرستی هیناوه، وه وا بزانری بمهوی گالته و گهپ بکهم به پهیرهوی پیاوانی خواناس و راست گزیانی تهریقه ت که له گهل خواو هاو ئایینی خویانا راستیان کردووه، له ههولندابوون بو رویی کردنی ئادهمیزاد بو پهیرهوی کردنی یاسای ئیسلام به ئاموژگاری و به جوری شاره زاکردنیان و پاك کردنه و هیان له جلك و چههالی،

کردنیان به پیاوی چاك به هۆی رێږهوی تایبــهتی خوٚیانــهوه، بــهبێ گومــان هــاورێتی پیــاو چاكان لـه زانايان و خوا پهرستان و جيهان نهويستان لـه پيرو لــه مامۆســتاياني تهريقـــهت و گەورە پیاوانی ئایینی، گوی گرتـن لــه ووتــهو ئامۆژگــاری و وانــهیان جــۆرە پەرســتنیّکی خوایه، بهو پیشانهیان نهرمی نهخهنه دلان و ژهنگ و چهپهلنی له ناوینهی دهرونیان بهژیرانه پاك ئەكەنەوە، ئەبنە كۆسپ و بەرگرى لـەنيۆان خـــواو بــەندەى خــوادا بــۆ پەلامارنــەدانى گوناهو خراپهکردن، پالیّان پیّوه ئەنیّن بۆ مل کهچ کردنی بۆلای خواو جیّب،جیّ کردنـی فهرمانه کانی خواو دور خستنه و هیان له قهده غه کر اوه کان پهراستی پییرانی تهریقه ت همیانه زانای زور گهورهو خزمهت گوزاری ئے این که پهیوهندی تهواویان ههبووه به خوای مەزنەوە، بەبى ريايى و خۆھەلككىشان، بە جۆرە پەرستنىكى شىرىن و خۆپارسان لىـــە گونــاە کردن و جیهان ویستان، به دروستی به پوخته یی ئایینیان ناسیوه، بهریّگای یاسای ئیسلام و ئاييندا چوون و پهيرووي ئايينيان كردووه له ههموو گفتوگۆو كردهوهياندا. ههلكهوتوه له نیوان پیرانی تەرىقەتا كەلنە پیاوان كە سودو چاكەيان زوربەی كۆمەلنى ئىسلاميان دايۆشيوه بـ هوزی ناموژگــاری ووانــهی بــه نرخیانــهوه، هــهندی لــهو پیرانــهن: (جونــهیدی بهغدادی مهعروفی کهرخی . سلیمانی دارانی . فوزهیلی کوری عهیاز . عبدولقادری گەيلانى. سەيد ئەخمەدى رەفاعى. حاجى كاك ئەخمەدى سليمانى. شاھى نەقشبەند. مەولانا خالیدی کوردی!

جگهی نهوانیش له زانایانی خاوه ن زانیاری و جیهان نهویست و چاکه پیشهو خوّپاریز، ناوی نهو بهریّزانه باسکراوه و نوسسراوه به چاکه و سوپاسهوه له نامهی زوّری گهوره پیاواندا که ههمیشه له جهنگدا بوون لهگهل دروّزنان و پرو پرچپهرستان و جادوگهران، خوّیانیان ماندو کردووه بوّچهسپاندنی پوختهی ئایین و گهرانهوهی بوّلای بیروباوهری هاوریّکانی پیخهمهرو پیاوه پیشوهکان، نهوانیشین ئیبنو تهیمهو ئیبنو لجهزهری و جگهی نهوانیش.

وینهی ئهو کهسانه له خاوهن تهریقهته کان زور زور گهوره بوون و ئایینیان نه کردووه به پهیژه بو گهیشتن به به پهیژه بو سامان و پلهو پایهو جیهان، به لکو جیهانیان کردووه به پهیژه بو گهیشتن به

تەفسىرى زمناكۆيى

بر ناگاداری: ترازوی جیاکردندوه ی پیاوانی جاك و راست گو له خرابه كان و در وزنان نهمهید: کرده وه گوفتاریان نه كیشری به تمرازوی یاسای قورئان و فدرمووده ی خدمور و بیخه به براوردی مهبهستیان نه كری له فرمانی جیهانیاندا، نه گهر نهوانت ده ست كموت كارو گوفتاریان و رویی کردنیان ریك و بیک بوو له گهل نهو شتانه یاسا فهرمانی پیداون له قورنان و لسه فهرموده ی پیغهمه (پی بینوان دوای نهو شتانه نه کهوتن پهیوه ندیان به جیهانه وه همیه و چاویان له سامانی دانیشتوانه وه نهبو و به خورایی بیخون، قنیات بوون به و روزییه به رهوای خوا فهرمانی پیداون، ناوریان نه نهدایه وه بولای پله و قنیات بوون به و روزییه به رهوای خوا فهرمانی پیداون، ناوریان نه نهدایه وه بولای پله و سته کار بونه و ده سته لاتدارانی پایه و جیگه ی خویان بگرن. موسلمانان به هوی نهوانه و ده سته لاتدارانی توشبین و لهستهمیان رزگاربن، زاناو داناو بوون به پله کانی نایین، ناگاداری زورتری یاسای لقه کانی نایین بوون، راستیان له دانیشتوان نه نه شارده وه. خرمه کارو خرمه تکوراری زانین و زانیاری بوون، نه و کهسانه نه گهر به و جورانه بوون به پاسی خاوه نی ریزو گهروین و شایانی ماموستایی دوستایه تین پیویسته به چاکه و سوپاسه وه باسیان بکری و گهورهین و شایانی ماموستایی دوستایه تین پیویسته به چاکه و سوپاسه وه باسیان بکری و ناویان ببری.

به لام نه گهر بینران دژی یاسای دیاری کراوو دهستوری نایین بوون له کردارو گوفتاریاندا. تیبینی نه کران باوه شیان نه کرد به سامانی جیهانداو همولتی زورتریشیان نه دا به همهر شیره یه ببوایه و بریان بگونجایه به چاك و به خراپ بو پهیدا کردنی دارایی و پله و پایهی ناره وا، چاویان له پول و پاره و پیتاکی دانیشتوانه وه بوو، خویان خوشه ویست نه کرد لای خاوه ن پله و کاربه دهستانی جیهان، له دهرگایاندا نه کهوتن و هه لیان نهمشان هه تا بچنه لایان، نه و کهسانه به و جوره بوون دهست برو فیل بازو جادوگهرن، بازرگانی به

ئاینهوه ئهکهن، ئایین ئهکهن بهریّگهو پهیژهو گهیشتنیان به جیهان و کالاو والای نهماوه، جا بزیه پیّویسته ئهو کهسانه دوربین لیّیان و به گویّرهی توانا لهبهرچاوی دانیشتوانیان بخهین.

نه و در و گوم رایی و په لاماردانه یان بو جیهان ده ربخه ن بو دانیشتوان، نا له و کاتانه دا فه گهر بشبینرین بفرن بو ناسمان و ژه هری کوشنده یش بختون و مارو دووپشک بگرن و خویان بخه نه ناگره وه، پیویسته باوه ریان پی نه کری نه به نهینی و نه به ناشکراو به جادو گهرو بی باوه ریان بزانین و به چاکه یان نه ده ین بینسوس و به لگهی سه ریاوه که یان و راستی نین و جادو بوختان، چونکه زور ترو سه رسورینه تر له وانه ی نهوان نه یکه ناگری تیزی ناهه مواریان بو تاوداون و نه چنه ناوی له م لاوله و لاوه نه جنه نه بیند که ناگری تیژی ناهه مواریان بو تاوداون و نه چنه ناوی له م لاوله و لاوه نه چنه ده ده و ه به بین نازار و به ساغی، نه وه زرتر له کاری بیگانه و دور له سروشتیان لی په یدا نه بین ، نه قل و ژیری له وانه ناگه ن و سه رگه ردان له هی کانیان.

بۆیه پیویسته قورئان و فهرمودهی پیغهمهر بکهین به تهرازوو له یاسای خـــوا دهرنــهچین باوهر به یاسا بکهین، نهك به جادوو فړوفیّل، ئیتر با ئیّمه نهزانین چین و چوّن ئهکریّن.

به راستی هه لسان به و کارانه له همر که سه و بی دژی دام و ده زگای باوی ده رکه و توی ناده میزادن و له سنوره ده ق پیوه گرتنیان ده رچوون که نه قل هزکانی بی نادوزریسه وه هم گیزاو هم رگیزاو هم رگیز نابسه به لکه له سه ر ترسان و نزیک بوونه وه له خوا به و مه رجه خاوه نه کانیان خو پاریز نه بن له گوناهو له بی فه رمانی خوا. به بی گومان نه و جوزه کارانه پیشه یه کن خاوه نه کانیان فیری بوون و جوزه که ی له نیمه وه په نهانه و نهینیه که له نیمه وه نه نهانه و نهینیه که له نیمه وه نادیاریه.

کاتی خوای مهزن به لگهی بو ههموو تاقمه کان له دوورووان و له بی به به به به به وه ران و جوله که و گاورو دیاری کرد و وه لامی دانه وه، دوای روئه کاته همموو ناده میزاد بن نهوه ی بریار بده ن به فروستاده ی موحه مه د هی نه نه فه رموی:

تەفسىرى زمناكۆيى

تَتَأَمُّا النَّاسُ فَن رَبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا هُمُ النَّاسُ فَامَّا النَّدِينَ عَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصِكُمُ وَابِهِ عَسَيُدُ خِلُهُمْ فَأَمَّا الَّذِينَ عَامَدُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصِكُمُ وَابِهِ عَسَيُدُ خِلُهُمْ فَأَمَّا الَّذِينَ عَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصِكُمُ وَابِهِ عَسَيُدُ خِلُهُمْ فَأَمَّا الَّذِينَ عَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصِكُمُ وَابِهِ عَسَيُدُ خِلُهُمْ فَا مَنْ اللَّهِ وَأَعْتَصِكُمُ وَابِهِ عَسَيُدُ خِلُهُمْ فَا مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللْعُلِقُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللْمُنْ اللَّهُ مِنْ اللْمُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللْمُنْ اللْمُنْ مُنْ الللَّهُ مِنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللَّهُ مِنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللْمُنْ الللَّهُ مُنْ اللْمُنْ اللَّهُ مِنْ اللْمُنْ اللْمُنْ اللْمُلِي الللْمُنْ اللَّهُ مِنْ اللْمُنْ اللَّهُ مُنْ اللْمُنْ اللْمُ مُنْ اللَّهُ اللْمُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ الل

﴿ یا اُیُها الناس قَدْ جاءَکُمْ بُرْهانٌ مِنْ رَبَکُمْ ﴾ ندی نادهمیزاد بدراستی هاتووه بـ وّلای ئیّوه بدلاگهید لـ لدلایدن پدروهرده کهری ئیّوهوه که بریتیه لـ ه قورئـان و بـاوهر بـ ه موحهمـهدو ئایینی ئیسلام و ندو بدلاگهید پدك خدری ههموو کهسه، چهندین بهلاگهی تریش.

ئیمه هیچ گزران و دهستکاری به سهردا نه هاتوه به دریزایی سال ، بن له مهو دوایش گزرانی به سهردا نایه نهم قورئانه ی ئیستا هه ر نه و قورئانه ی پیشووه لای زانایه بوبی یا لای پاشایه یا لای شوانی یا لای بی باوه ری بوبی ، نه وانه یش نه وه نه گهیه نن که نه و قورئانه ی لای تخواوه ها تووه ته خواره و ویستی وایه نه گزری .

به لام به دریزایی میزوو گزرانی به سهر دا هاتووه ، به ده یان ئینجیل نوسراوه ته وه به دری یه کتری ، له یه که کاتی هاتنی عیسادا عیسایان به ناده میزاد داناوه له زوربه ی روزانی خولهی یه که می زاینیدا ، به لام له دواییدا به تایبه تی پاش خولی دووههم ژماره ی ئینجیلی زور پهیدا بو، هه ریه که یان به شیره یه دری یه کتری بون ، گاوره کان له باره ی عیساوه بیری جیاوازیان پهیدا کرد ، هه ندی کیان لایان وابو عیسا خوایه ، هه ندی تریان لایان وابو عیسا سینهه می سی خوایه .

ئهوانه و ژمارهی زوری ئینجیل ئسهوه ئهگهیهنن که ئساینی عیسسا دهستکاری کسراوه بهدهستکاری کسراون بهدهستکاری کسراون کسراون کردنی ئینجیل ، بومان دهرئهکهوی کهنامهی خوا نین و دهسستکاری کسراون لهلایهن کهشیشهکانهوه ، ههریهکهیان بهگویرهی مهبهستی خویان دایان ناون .

سهرسورینهری تـر شـتی خویندمهوه گفتوگـوی ههندی لهموژدهدهران و گهرو که رو ژانواییه کانه : که موحهمه د وانه کانی خوی له نینجیل و له زاناکانی گاوره کانه و هور گرتووه ، ئیمه پرسیار له و که سانه نه کهین : ئایا موحهمه د ئایه تی (۱۷۱ و ۱۷۲) ی نهم سوره تهی نیسانی له گهل جهندین ئایه تـری بـی بـاوه رکردنـی گاوره کـانی لـه و که سانه و ه و گرتوه یان نه ؟ که واته نه و بریاردانه له خویانه وه لهسه ر خویان و بی بـاوه ری خویان نه که که و تا که و تا که و تا که و بی بـاوه ری که که وی که و بریاردانه که خویانه و که که وی که و

﴿ فَسَيُدخِلهم في رحمة منهُ وَفَضل ﴾ دوايي ئهو كهسانه ئهخاته نيّو ميــهرهباني لهلايــهن خوّيهوه و ئهيشيان خاته نيّو ريّزگرتن و چاكهي خوّي لمروّري دواييدا .

تەفسىرى زمناكۆيى

به کورتی ئه و که سانه بروایان به خوا هینایی و په نایان بر لای ئه و بر دبی ، جگه ی خوا بخه نه پشتی خویان له نیو میهره بانی و ریزگرتنی خوادان ، به وانی ئه به خشی رانمویی بو لای ریگه ی راست و پاداشتی زور ، له پاشه روزدا به وانی ئه به خشی خوشه ویستی و خواردمه نی پاك له به هه شتی به ریندا .

خوای مهزن له کوتایی نایهتی (۱۲) ی نهم سوره ته دا باسی نه و که سانه ی بـ و کردیس برن و کور و کچ و باوك و نه وه ی نیرینه یان نه بین ، میراتبه رانی بریتین بسن له خوشکی دایکی یا برای دایکی یا همردوو لایان ، لهم نایه ته ی دواییدا باسی نه و که سانه مان برن نه کا برن و کور و کچ و نه وه ی نیرینه و باوکیان نه بین ، میراتبه رانی بریتی بن له خوشکی باوك و دایکی یا کوبونه وه ی همردوو لایان ، یا خوشکی باوکی یا بسرای باوکی یا کوبونه وه ی دوو خوشکی باوك و دایکی یا دوو خوشکی باوک یا بسرای باوکی یا کوبونه وه ی میراته کانیان خوا نه فه رموی :

﴿ يَستَفتُونَكُ قُلُ الله يَفتيكُم فِي الكَلالَـة ﴾ داوا ئەكـەن لــەتۆ بۆيـان روون بكەيتــەوه چۆنێتى بەشكردنى ميراتى ئەو كەسانە ئەمرن و كوړ و كچ و نەوەى نير و باوكيان نيه : تۆ لـــهوهلامياندا بلنى : خوا روونى ئەكاتەوە بۆ ئيوە چۆنيتى بەشكردنى ميراتى ئەو كەســـە بـــەم جۆرەى خوارەوە :

﴿ إِنَّ أَمْرُوُ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ ﴾ ثهگهر پیاوی مرد ثهو پیاوه نهیبوو منال له کورو کے و نهوهی نیرینه و باوك.

﴿ وَلَهُ أَخْتٌ فَلَهَا نصف مَا تَرَكَ ﴾ وهئهو پیاوه خوشکی ههبوو باوك و دایکی بس یا باوکی، دوایی بغ نه و دارایی. باوکی، دوایی بغ نه و دارایی.

﴿ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ﴾ وهئه و پياوهيش ميرات ئهگرێ لـهو خوشكهى ئهگهر مردو باوك و منالني نهبوو، ههموو ميراتي ئهو خوشكهى ئـهبا، ئهگهر خوشكهكهى منالني نيرينهى ههبوو براكهى ميرات نابا، ئهگهر منالني ميينه بوو بهم جوّرهيه:

﴿ فَإِنْ كَانَتَا أَثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الْثُلْثَانِ مِمَا تُسرَكَ ﴾ دوای ئهگهر میراتبهری نه و پیاوه دوو خوشك بوون زورتر، دووایسی بنو نهوان ههیه دوو سنی یه کی شنتی نه و مروفه به جی هیشتووه.

﴿ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلدَّكَرِ مِثْلُ حَظِ الْأَثْنَتَيْنِ ﴾ وهنه گهر نسهو ميراتبهرانه براو خوشكبوون له پياوان و ژنان، دوايي بۆ نيرينه ههيه به ئهندازهي بهشي دووژن.

﴿ يَبَيْنُ الله لَكُمْ أَنَ تَصَلِوُا وَالله بِكُلِ شَيىءٍ عَلِيمٌ ﴾ خوا رونى ئەكات دوه بى ئىيوه بەشكردنى مىراتى كەسى بمرى و منال و باوكى نەبى گۆمرايى ئىوە دەرب ارەى بەشكردنى مىرات به گويرەى سروشتى خۆيان نەوەك توشى خراپه بىن و نەزانىن چۆنى بىلەش بكەن وگوناھبارنىن، وەخوا بە ھەموو شتى ئەزانى لە سودى ھەردوو جىھانى بەندەكانى خۆى.

به یاریدهی خوا کۆتایی هات – ۵ / ۱ / ۱۹۹۹ – زایینی ۱۹۱۸ کوچی ۱۶۱۹ کوچی

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ سورەتى ئەلمائىدە ﴾

له مهدینه هاتزتهوه خوارهوه، له جگهی ئایهتی (۳) که هاتوه خوارهوه له عهرهفات له کاتی حهجی مال ئاوایی له جیهان، له کاتی گرتنی شاری مهکهی پیروز. ژمارهی ئایهته کانی (۲۰) ئایهتن.

لسمالله الزعمي الزعب يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَوْفُواْ بِٱلْعُقُودِ أُحِلَّتَ لَكُم يَهِيمَةُ ٱلْأَنْعَكِمِ إِلَّا مَايُتَّكِي عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِيِّى ٱلصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُّكُمُّ إِنَّ ٱللَّهَ يَتَكُمُ مَايُرِيدُ ٥ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَاتُّحِلُواْ شَعَلَهِ ٱللَّهِ وَلَا ٱلشَّهُ رَٱلْحُرَامَ وَلَا ٱلْهَدِّى وَلَا ٱلْقَلَيْدِ وَلَا ۚ آمِّينَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ يَبْنَغُونَ فَضَّلًا مِّن رَّبِّهُمْ وَرِضْوَ لَأَوَ إِذَا كَلَلْنُمُ فَأَصْطَادُواْ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَعَانُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ أَن تَعْتَدُواْ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلْبِرَّوَاُ لَنَّقُوكَى وَلَانْعَاوَنُواْ عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدُونِ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

ئايهته كانى قورئانى پيرۆز دينن و ئىمرۆن لىم بىارەى بيروباوەرو پەرسىت و دەسىتورو رەوشت و سەرۆكايەتى جيھان و ئايين و فەرماندان و جەنگى بى بىاوەران، ئىم ئايەتانىمى دواى يەكىكن لەو ئايەتانە دانراون بۆ ياساو دەستور بۆ ئادەمىزاد. ئەفەرموى:

﴿ یا ایُها الذینَ اَمَنُوا اُوفُوا بِالْعُقُودِ ﴾ ئسمی کهسانیکی ئسمتو باوه رسان هینساوه، ئیسوه جی به جی به کمن نمو پهیمانانه ی رویشتوه له نیوانتسان و پیریسستان کردووه لهسمر خوتسان به خوایشتی خوتان وه به گویره می یاسای ئیسلامهی، وهك بهستنی کریسن و فروشست، مساره برینی ژنان، هاوبه شیتان له مامه له داو سویند خواردن، جگهی نموانیش له و شستانه ی خوادان لی نه کا.

لـهژێر روناکی ئەو رىستەيەدا ئەم پرسياروو وولامانە جێگەی شياوى خۆيانە:

۱ – ئهگهر پیویست کرا به روزو بی له روزانی جهزنه کاندا، یا که سی پیویستی کرد له سهر خوی سهربرینی منالیکی خوی ای شافعیه کان نه و پیویست کردنانه بوچن، چونکه نهوانه قهده غهن له لای حه نه فیه کان نه و پیویست کردنانه دائه مهزرین به لام نه ك روزوی جهزن و سهرپینی مناله کهی به لکو روزی له روزانی ترو سهربرینی گییانداری جگه ناده میزاد.

۲ پهشیمان بوونهوه له کړین و له فرۆشتن له ماوه ی جییا نهبوونهوه ی بکړو بفرۆش
 لای شافعیه کان دروسته، لای حهنهفیه کان دروست نییه.

۳ - تـه لاقدانی سێبهسێ ڕهوایـه یانـه؟ لای شافعیه کان ڕهوایـه، لای حهنهفیـه کان قهده غهیه، به لام لای ههردوولایان ته لاقه کان ئه کهون، ههریه کهیان به لنگهی تایبـه تی خـقی ههیه.

ئهو رستهیه ههرچهنده زور کورته. به لام سوده کهی زور فراوانه، نه و رستهیه پایه و بنچینهی کوششی زانایانه، ههریه کهیان به گویرهی بهراور دی خویان یاساو دهستوری لی ده رئه هینن بو ریک خستنی چونیه تی مامه له و کارو باری روز ژانهی ئاده میزاد به گویرهی ئه و مهرجانهی دییاری کراون، وه ک ژیری و بالغی مامه له کهران، جوری نه و شتانه مامه له که یته سهرو شایانی ئه وه بن بکررین، بهمهرجی نه و شتانه ره وانیان گورن به قه ده خه و ئه وانه که نه یان که نه وه وا.

خوای مهزن بهو رسته به بریاری خوّی پیویست کرد له سهر باوه رداران که مل که چی همموو فه رماندانی خوابن که بنچینه ی باوه رهینانه. بو لهمه و دواییش به دریدی باسی همندیکیان نه کاو نه فه رموی:

﴿ أَحِلَتْ لَكُمْ بَهِمَةُ الأَنْعَامِ ﴾ رەوا كراوه بۆ ئيوه بەسەزمانه چوار پيكان لـــه هوشــــرو بزن و مەرو گا، ئيتر ديني بن يان كيوى، جگەى ئەوانيش لــــه گيانـــهوەرانى تـــرى كيّــوى، وەك ئاسك و كەرى كيّوى و ئەوانەى تريش كە ديارى كراون لــه نامه ياساكاندا.

له باسی ماناکردنی ئایهتی (٤) ئهم سورهته دا باسی جـــۆری ســهربرینی ئــهو گیاندارانــه ئهکهین به دریژی.

دوای ئهوهی خوای مهزن باسی رهوایی نهو بهسهزمانانهی کرد، له دوایدا دوو جور لهو رهوایانه دهر نه کاو نه فهرموی:

﴿ إِلاَّ مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ ﴾ مهگهر شـــتى ئەخوينريتــهوه بەســهر ئيــُـوهدا لــهم ســورهته كــه قهدهغهن ئهفــهرموى: (لــه ئــايىتى (٣) دا (حُوِمَــت عَلَيْكُــمُ الْمَيْتَــةُ). ئــهو دوو شــتانهيش ئهمانهن:

۱- ﴿ غَيْرَ مُحِلِي الصَيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ﴾ نهو چوار پيانه رِهوان بۆ ئيوه له كيوى و ديى نهك ئيوه به رِهواى دانين نيچيرو، ئيوه نيازى خوتانتان هينابى بۆ حهج و عهمره كردن، ئهو نيچرانه له كاتى چونه ناو حهج و عهمره كردن قهده غهن و گۆشته كانيشيان قهده غهيه خواردنيان. ئيتر چوار پى بن يا بالنده.

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ إِنَ الله يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴾ بهراستى خوا فهرمان ئهدا بهشتى بيهوى لـه قهده غــه كردن و لـه رهواكردنى چوارپى بهسهزمانه كان و بهرهوادانانى نيچير ههندى كات و قهده غه كردنــى لـه ههندى كاتى تردا.

کاتیّ خوای مهزن قهدهغهی کرد نیّچیر لـهکاتی چونـه نـاوی نیـازی کردنـی حـهج و عهمره، لـه دوایشدا ثهو قهدهغهکردنه سهخترّو توندتر ئهکاو ثهفهرموی:

﴿ یا اُیُها الذَیْنَ اُمَنُوا لا تُحِلُوا شعایر الله ﴾ نهی کهسانیکی نهوتو باوه رِتان هیّناوه: ئیّوه به ره وای دامه نیّن نیشانه کانی خسوا، لسه سسنوری دیساری کسراوی حسم و عسمره ده رمه چن، به هه رجوّری خوا فه رمانی پیداوه جی به جیّیان بکه ن

﴿ وَلا الشَهْرَ الْحَرامَ ﴾ وهبه رهوای دامه نین جه نگ کردن لـه مانگ ه بـه ریزه کاندا کـه چوار مانگن: زیلقه عده، زیلحه جه، موحه رهم، رهجه ب.

﴿ وَلاَ الْهَدْيَ ﴾ وهبهرهوای دامهنین نهو چوارپییانه به دیاری ئــهنیرین بـــوّلای خانــهی خوا، ریگهیان بی مهگرن و داگیریان مهکهن بابه ئاسانی بگهنه جیّگهی خوّیان.

﴿ وَلاَ الْقَلائِدَ ﴾ وهبه رهوای دامه نین ئه و چوار پییانه دیاری کراون و گهردن لفی کراییته ملیان له نال و به ردو دره خت و شتی تر هه تا بناسرین که دیارین بز خانه ی خوا رینگه به وانه مهگرن با بگهنه جینگه ی خویان.

﴿ وَلاَ آمِیْنَ الْبَیْتَ الْحَرامَ ﴾ وهئیوه به رهوای دامهنین جـهنگ بکـهن لـهگـهل کهسـێ نیازی خانهی ریزداری خوا بکا، ئیتر بو پهرستنی یا بو بازرگانی.

﴿ يَبْتَفُونَ فَضْلاً مِنَ رَبِيهِمْ وَرضُوانا ﴾ ئـهو كهسانهى داواى خواردهمهنى ئهكهن لـه پهروهردهكهرى خوّيان و داواى رهزامهندى ئهكهن لـه خـوا. نـاوهرو كى فـهرمودهى ئـهو رستانه ههموو ئادهميزادى گرتوهتهوه لـه باوهرداران و لـه بـى بـاوهران و ههريهكـهيان بـه گويرهى مهبهستى خوّيان بهر لـهوهى فـهرمان وهربگـرى بـو قهدهغهكردنى چوونـى بـى باوهران بو مهكه و بو بهجى هيّنانى حهج، بهر لـه فهرماندان به جهنگ كـردن لـهگـهل بـى باوهران.

﴿ وَإِذَا حَلَلَتُمْ فَاصْطَادُوا ﴾ وهههر کاتی ئیره لــه نیازی حـهج و عـهمره دهرچـوون، دوایی ئیوه راوی نیچیر بکهن و راوکردنیان بــق ئیّــوه رهوا ئــهبی لــه جگــهی شــارهوانی مهکهدا.

﴿ وَلا یَجْرِمَنُکُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُوکُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ أَنْ تَعْتَدُوا ﴾ وهسواری ئیوه نهبی رق و دوژمنایتی تاقمی، بی باوه رانی قورهشی که رینگهیان گرتبوو لهسه ردانی مزگهوتی ریزدار بی تهواف کردنی، هانی ئیوه نهدا که ئیوه دهست دریدژی بیسه شهوان ئیوه بتانهوی تولهی خوتانیان لی بکهنهوه و ئازاریان بدهن، ئهوه بو له سالتی حوده یبیه شهش سال دوای سالتی کوچی بی باوه ران نه یان هیشت پیغهمه ر بی ته وافی که عبه بچی.

پرسیار/ ئایا خوا نهیفهرمووه: ههرکهسی دهست دریژی کرده سهرتان، دوای ئیدهش دوهست دریژی کرده سهرتان، دوای ئیدهش دوهست دریژیه که؟، هوی چ شتیکه لیره قهده غهی کودووه؟.

وه لام/ ئەو ئايەتە ھاتوەتە خوارەوە لە بارەى تۆلە كردنەوە لەچەند جىڭگەيـەكى تايبـەتى كە لە جەنگدا كەسى لەبى باوەران موسلىمانى بكوژى يا ئەندامىكى لەناو بردبى، ئەو كاتە سەربەسەر بەبى زۆرتر تۆلەى ئەكرىتە. نەك بۆ رىگەگرتنە لە پەرستى يا بازرگانى ئەو كاتــە نابى رىگە لەبى باوەران بگىرى. بەلكو تۆلەيان لى ئەكرىتەوە بە سزايەتر.

به کورتی تۆله کردنهوه وائه بی به وینه ی تۆله یه ئهبی، وایش ئهبی به شتی تسری جگه ئهوئه بی له همموو کاتیکا پیویسته تۆله کردنهوه همر لهبمر سمرکهوتنی راستی بی، نهك بسؤ تۆله کردنهوه بی به تهنها. بۆ ئهو مهبهسته خوا ئهفهرموی:

﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِ وَالْتَقُوى ﴾ وهئيوه يارمــهتى و كۆمـهكى يـهكترى بكـهن لـهســهر چاكهكردن و لـهســهر لى بوردن لـه يهكترى و چاوپۆشى كردن لــه يـهكترى، لــه پــهيپهوى خواو يينغهمهر دهرمهچن.

﴿ وَلا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعِدُوانَ ﴾ وهئيوه يارمهتى يهكتر مهدهن لهسهر گوناه كردن و بيخ فهرمانى خواو رابواردنى جيهان و له سهردهست دريدي كردن و دژايهيتى فورمانهكانى خوا.

﴿ وَٱتْقُوا الله إِنَّ الله شَدِيدُ الْعِقابِ ﴾ وهنيّوه لـــه خـوا بـرّســن لــه پــهيړهوى نــهكردنى فهرمانهكانى خوا. فهرمانهكانى خوا.

۲ ههموو خواردن و خواردنهوهیه رهوایه مهگهر دهقی یاسا هاتبیته خوارهوه بو قهده غه کردنی ههندی قهده غه کردنی ههندی شتی به تایبه تی. له ئایه تی (۱)ی ئهم سوره ته داباسی قهده غه کردنی ههندی شت کرا، لهم باسه ی دووههمدا ئه مانه ی خوار هوهش قهده غه کرین.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحَمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ اللَّهِ وَوَالْمَ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحَمُ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ اللَّهِ وَوَالْمُنْخِيقَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِيّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ النَّصُبِ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ النَّصُبِ وَالنَّ تَسْنَقُسِمُوا السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكِمُ فِسَّقُ الْمَيْوَمَ يَيِسَ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمْ فِلاَ تَخَشُوهُمْ وَاخْشُونُ الْمَوْفَ الْمَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشُوهُمْ وَاخْشُونُ الْمَوْفَ الْمَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمْ فَالاَتَّكُمُ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينَا فَمَنِ اضْطُرَ فِي عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينَا فَمُن اصْطُرَ فِي عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينَا فَمُن اصْطُرَ فِي عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينَا فَعُولُ اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَنْوَلُ اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَنْ مَنْ مُ اللَّهُ اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ مِن اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَفُولُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَنْ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى الللْهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَ

﴿ حُرِمَتْ عَلَيْكُمْ ﴾ قەدەغە كراوە لەسەر ئيوە ئەم (١٠) شتانەي خوارەوە:

۱ – ﴿ المَيْخَهُ ﴾ خواردن و به کارهيناني مرداربو مرداربو گيانداراني به گويٽرهي دهستوري ئيسلام سهر نهبرابن.

بۆ زانین: پیویسته سهربرینی ئهو گیاندارانهی گۆشتیان ئهخوری بهشتیکی تیژ وهك ئاسن و مس و زیرو درهخت و بهرد. بهلام نهك به نینؤك و ددان و ئیسك. مهرجه برینی هــهموو

قورگ و سوریژ به تهواوی و بچوکترین بازنهیه لـه قورك بهسهری سهربراوه کهوه بمینیتــهوه بهلای شافعیه کان و مالیکیه کانهوه. بهلای شافعییه کانهوه وا چاکه روبهرووانگه بی و نــاوی خوای لهسهر ببری و سلهوات لهسهر پیغهمهر بدری له کاتی سهربریندا. بهای مالیکیه کانهوه پیویسته ناوی خوا ببری و نیازی سهربرین بکری. بهلای شافعییه کانهوه واچاکه برینی ههردوو شادهماری نهم لاولای ملسی سهر براوه که. بهلای مالیکیه کانهه پیویسه برینیان. بهلای حهنهفیه کانهوه پیویسته برینی قورگ و سوریژهو یه ک دانه له دووشادهماره کان بهلای حنبه لیه کانه وه پیویست نی په برینسی همهموو قسورگ و سسوریژه، لهمه و دوا باسى ئەكريتهوه. بەلاى ياساى ئىسلامەوە كاتى رەوايـ خواردنى ئىسەو گیاندارانهی سهر ئهبررین ئهو کهسهی سهریان ئهبری پیویسته موسلمان بی یا خاوهن نامه كانين، ئيتر منالين يا ژنين، بهو مهرجهى مناله كه چاك و خراب جوى بكاتهوه. لهمهودوا له باسی مانای ئایهتی (٤)دا بهدریژی باس ئه کرین ماسی و کوله سهبرینیان پیویست نیسه، ئەو پنچوەى لە سكى دايكە سەبرواوەكەيەتى دواتر پنويست نىيە سەربرينى پنچوەكە. ئەو گیاندارانهی توانای سهربرینیان بزنهبی وهك بهسهر كیویکهوه بن یا لسه نیو چالیکابن به نیبازی سهربرین شینکی تیژیان ئاراسته بکری و بمرن راوایه خواردنیان، ههروهها گیانداری کیّوی سهگیّکی رِاوکهر یا بالندهیه بیان کوژن یا شتیّکی ئاراسته بکری و بمـــرن خواردنيان رەوايە.

هۆى قەدەغەكردنى مرداربوو لەبەر ئەمەيە: خوينىن زۆر ناسىك و نەرمىه، دوايىي ھەدر كاتى گياندار لە خۆيەوە بمرى خوينەكەى ئەمىنىيتەوە لىەنئو دەمارەكانداو خىراپ ئىدىي و نەخۇشى و زيانى زۆرى لى پەيدا ئەبى. باسكردنى ئەو شتانەى رابوردون لىنىرە بىۆ ئەوەيسە مرداربوون.

۲ ﴿ وَالدَمُ ﴾ وه قهده غه كراوه له سهر ئيره خويني رهوان كه به توندى ديته دهرئ و جوئ ثهبيته وه له گؤشت. به لام خويني وهستاو وينه سپل و جگهر خواردنيان دروسته، ئهو خوينه يش ئهمينيته وه به سهر ئيسك و گؤشته وه خواردني دروسته.

تەفسىرى زمناكۆيى

۳- ﴿ وَلَحْمُ الْحَنْزِيْرَ ﴾ وهقده خه كراوه له سهر ئيره خواردنى گۆشتى بهرازو به كارهينانى ههموو ئهندامه كانى بۆ ههر شتى بى، پيسه كهى به دهباغ كردن پاك نابيتهوه. به لام پيسهى جگهى بهراز به دهباغ كردن پاك ئهبيته وه. موسلمانان به تيكرايى پيك هاتوون به بى جياوازى له سهر قهده غهى گۆشتى بهراز، چونكه بهراز چاو برسى ترينى گيانه وهرانه و سل له خواردنى هيچ شتى ناكاتهوه، زورترين و خوشترين خوارده مهنى بهراز شته پيسه كانه. كه واته خواردنى گوشتى بهراز ئهبيته هوى په يداكردنى رهوشت و خوى پيس له دهرونى بخوره كانيا، به تايبهتى كرمى ته نسها (الدورة الوحيدة) وينه ى خواردنى گيانهوه رانى نه خوش نه خوشى له له شدا به يدا ئه كهن. زانا كارامه كان رونيان كردوته وه كه خواردنى گوشتى به داز ئهبيته هوى په يداكردنى جوره ها كرمى كوشنده له لهشى خواردنى گوشتى به داز ئهبيته هوى په يداكردنى جورها كرمى كوشنده له لهشى خواردنى گوشتى به داز به يون به دان گوشته كهى قهده غهن، زانايان ئه لين ميكروب كوشنده كانى وه ك گوشته كه مى ناكوژرين و لهناوناچن.

٥ ﴿ وَالْمُفْحَنِقَةُ ﴾ وهقهده غــه كـراوه لهسـهر ئيـّـوه خواردنـى گوشــتى گيــاندارى خنكيّنرابي به دهست يا بهههر شتي تر بي، وهنهو گييانداره بهمردارو بو و دانهنري.

٦- ﴿ وَالْمُوْقُودَة ﴾ وەقەدەغەكراوە لەسەر ئيوە كۆشتى گياندارى بكوژرى بە ليندانى
 بە ھەر شتى بى ھەتا ئەمرى، بە مردابوو دائەنرى.

۷− ﴿ وَالْمُتَرَدِيَةُ ﴾ و هقه ده غه كراوه له سه رئيوه كۆشتى گياندارێ بكهويت خوارهوه له جيڭايه كى به رزهوه و بمرێ، يا بكهويته نيو چالينك و بمرێ، ئهوان مرداربون. ئهگه رتيرێ بهاويژرێ بۆلاى گياندارێ له سه ركيوێ و بكهويته خوارو بمرێ خواردنى قه ده غه يه په په نازانرێ به و تيره كوژراوه يا به كهوتنه خوارهوه .

۸ ﴿ وَالْنَطَقِيحَةُ ﴾ وهقه ده غه كراوه له سهر ئيوه كۆشتى گياندارى قـۆچ و لقـهى لى
 بدرى و بمرى، به مرداره وه بوو دائه نرى.

۹ ﴿ وَمَا أَكُلَ السَبَعُ ﴾ وهقهده غه كراوه له سهر ئينوه كۆشتى گياندارى دړنده بريندارى كردبى و بمرى به و برينه يا دړونده يه گييانداريكى كوستبى و بمرى و پاش ماده ي گوشتكه ي خواردنى قهده غه يه.

﴿ إِلاَّ مَا ذَكَيْتُمْ ﴾ مهگهر گیانداری له برگهکانی پینچ به دواوه ئیوه سهرتان بریبن و گیانیان تیدا مابی، ئهوانه ئهو کاته خواردنیان قهده غهنین، نیشانه ی گییان بی مانیان به مانه دهرئه کهوی: چاویان یا ئهندامی تریان بجولین له کاتی سهربریندا.

• ۱ - ﴿ وَمَا دُبِحَ عَلَى النَّصُبِ ﴾ وهقده غه کراوه له سهر ئیّوه کوشتی گیانداری سهرببری به سهر ئه و بهردانه دا دانراون له دهوری خانه ی خواردان و ووابزانری پهرستنی خوایه و خوینه کهیان ئهرژان به سهر ئه و بهردانه دا.

بۆ زانین: ئەوەى شایانى باسبى خوادەمەنى يە قەدەغەكراوەكان ھەر ئىمو (١٠) بەشانە نین. بەلكو قەدەغە كراوى تر زۆرن وەك خواردنى گۆشتى سەگ و گورگ و چەقلى و شير و پلننگ و فيل و گییانەوەرانى دړندەى ترو ھەموو بىالندەى شكاركەر، وەك بىازو ھەلتۆو قەدەغەكردنى ئەوانە لە فەرموودەكانى بىغەمەرەوە وەرگىراوە.

لای مالیکیه کان جگه لهو (۱۰) شتانه خواردنی گۆشتی هیچ گییانداری تر قهده غه نیه دوای ئهوه ی خوای مهزن باسی قهده غه کردنی ئه و (۱۰) شتانه ی بو کردین، باسی قهده غه کرونی:

و وان تستقسموا بالأزلام و وقدده عد كراوه لهسه رئيوه كه داواى رون كردنه وهى بهشيك و شتيكى ناديارى بكهن به هنى چهندين پارچه دره حتى له وينهى تيردا تاشرابوون.. ناوه رق كه و رسته به له وهوه هاتووه عد وه به كان نيازيان بكردايه كاريكى گرنگيان بكردايه، وهك برياردان بو جهنگ و هينانى ژن و چونيان بر كاروان و بازرگانى و رووداوى ترسى دارى بچوكى سهرتيزيان هه بهوو: لهسه يه يكهميان نوسرابوو پهروه ردگارى من فهرمانى پيداوم. لهسه دووههميان نوسرابوو پهروه ردگارم قهده على

کردووه لهمن. لهسهر سیّههمییان نوسرابوبی ناگایه. دوایسی نه و تیرانهیان دانهپوّشی به شتی، دهستیان نهبرد یهکیّکیان نههیّنایه دهروه نهگهر یهکهمیان بووایه نهچون به سهردهمی کاره کهیانهوه. نهگهر دووههمیان بهاتایهته دهرهوه وازیان له نیازی خوّیان نههیّناو نه هچون بو کردنی. نهگهر سیّههمیان بهاتایهته دهرهوه جاریّکی تر یا زوّرتر نهو کارهیان کردهوه همتا یه کهم یا دووههم نههاته دهرهوه. قهده خهردنی نهو کاره لهبهر نهوهبوو کاری نادیاری خوانهیی کهسی تر نازانی چ جای داری رفقی وشکی بی گیان.

﴿ ذَلِكُمْ قِسْقٌ ﴾ ثمو شتانهى قمده عنه كرابوون لمسمرتان كردن و خواردنيان لادانه لــه ياساو فهرماني خواو گوناهي گهورهن.

پرسیار/ ئهگهر داواکردن و زانینی شتی نادیاری بههزی ههر به لنگهیه کهوه قهده غه بسی، ئهبی مانا لینکدانه وهی خهو یا خستنه دلموه ی شتی بز ناو دلسی مسرز ف له لایه ن خواوه قهده غهو بی باوه ری بی؟

وه لام/ زانینی شتی به هوی مانا لیکدانه و هی خه و ، یا بسه هوی خسستنه دلسه و ه (الألهام) قه ده غه و بی باوه ری نین ، نه وانه جوره زانیاریه کن خوا نمیبه خشی به هسه ندی کسس. به لام داواکردنی زانینی شتی نادیاری به هوی شه و تیرانه و گومانی روتن و پهیوه ندیان به زانیاریه و هوی نیه. خوای مهزن که باسی ژماره ی قه ده غه کراوه کان و ره واکانی بو کردین ، له کوتاییدا فه رموی:

نه و قهده غه کراوانه کردن و خوار دنیان لادانن له نایین و گونه هی گهورهن، له پاشه هانی باوه رداران نه دا بز دهست گرتن به دهستوری ته واوی نایین و نه فه رموی:

﴿ الْيَوْمَ يَئِسَ الذَيْنَ كَفَرُوا مِنْ دينِكُمُ فَلا تَخْشُوهُمُ وَأَخْشُونَ ﴾ ئەمرۆ بى ئومىنىد بىوون كەسانىكى ئەوتۇ باوەريان نەھىنارە بە ئايىنى ئىزە، بەتەمابوون لەمەوبەر ئايىنەكەتان كۆتسايى بىن بىت و نەمىنى و بگۆرى و ئىزە وەرگەرىن لە ئايىنى ئىسسلام. بىدلام بۆيسان دەركەوت باوەرى راست چەسپاوە لە دەرونى موسلىماناندا و ئايىنى ئىسلام رىگەى خىزى گرتىوە،

پهرهی سهندوه له زوربهی روی زهویدا روزبهروز بهرهو زورتر نهروا. کهواته مهبهست له نهمرو له روزبهی روی زهویدا روزبهروز بهرهو روزه بهردهوامه ههتا ههتایه، دوایی نیوه لهو روزه بهردهوامه ههتا ههتایه، دوایی نیوه لهو بی باوه رانه مهترسن، روزگارتان له سودی خوتانه و، هه در له من بترسن و دهسته لاتی من به هیزه، نیچیره کانم لاوازه هه له می تیژه و گرتوخانه م دورو درید و کوتایی نایه.

ئیسلام زورتر جینگهی سهرسورمانه به وهممووه لاوازی و بسی چهکیسه وه هه ن و حاوه نی سامان و زانیاری و رامیاری نین، به تایبه تی کاربه دهستانی به ناو موسلمان به گشتی که دژی یه کترین ههریه کهیان بسو چهسپاندنی کورسی خویان دوژمنایتی ئایین ئه که ن بسو گهوره یی خویان.

به راستی ثابینی ئیسلامیش رینگه ی خوّی گرتووه تسه به دو بالاوبوته و به به جهنگ و له گهل دژایتی کاربه دهستانی به ناو موسلمان بو چهسپاندنی یاسای ئیسلام و بی رامیاری و نه زانینی زوربه ی موسلمانانی ثابین په روه رو راست. سوپاس بو خوا به بی ته خت و کلاوی پاشایتی زوربه ی روی زهوی داپوشراوه به ئابین و ماموستاو زانای زوری په یدا کردووه، به یارمه تی خوا ئابینی ئیسلام ئه که ن به پیشه وای هه موو روی سه رزه وی.

بۆ نمونه: زۆرتر له سهد مليۆن موسلامان پهيدابوون له وولاتانى دوور، بى ئهوهى نيشتمانيكى رامياريان ههبى، ههروهها بهبى جهنگ ژمارهى زۆريان پهيدا كردووه له يابان و چين و سۆمهترهو فليبين و بهريتانيا و ئهلامان و يۆگۆسلافيا و وولاتى تريش، ئهوانهيش هۆى ئهوهيه ئايينى ئيسلام ئاسانه و دووره له ئهفسانهو پروپوچ، دانيشتوانى ئهو جيڭايانه ژيرو بهبيرن.

﴿ الْيُوْمَ أَكُمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمُ ﴾ نهموق لهمهودواييش تهواوم كردووه بۆ ئيوه ئاينهكهتان به جۆرى شايستهو شايانه بۆ ههموو كات و جيگهيه ههتا رۆژى دوايى، ناتهواوى تيدانيه ههموو فهرمانه پيۆيست كراوهكان و چاكهكان و قهده غهكراوهكان و كاره رهواكانى تيدا روون كراوه تهوه. لهم رۆژه بهدواوه ترسى بت پهرستانم لهسهر ههلنگرتن، لهمهو پاش نابى بت پهرستان حهج بكهن لهگهلتان، ئايينى ئيسلام تازه ههاناگيرى و لهناوناچى، بيروباوه رى خۆى له نيو ئادهميزادا بلاوئه بيتهوه. بهسهر ههموو ئاينهكاندا رون كراوه تهوه، بريارم داوه باوه رتان به ههموو پيغهمهران و نامهكانى خواتان ههبى. لهمهو پاش ئاسوده بن له باوه ره باوه روه سهر هه گلايه كهوه بى هيزى روى تى بكا، لهلايه ترهوه سهر ههل ئهدا به هيزترو به ئاسانى ترس، لهلايه كهوه بى هيزى روى تى بكا، لهلايه ترهوه سهر ههل ئهدا به هيزترو به ئاسانى به شيزترو به ئاسانى به هيزترو به ئاسانى به ساسانى به هيزترو به ئاسانى به بى نورى تى بكا، له باره دورى تى بكا، له باره دورى به ئاسانى به بى نورى تى بكا، له باره دورى به ئاسانى به بى نورى به ئاسانى به بى نورى به ئاسانى به بى نورى بى نورى تى بكا، له باره دورى به ئاسانى به بى نورى بى نورى تى بكا، له باره دورى به ئاسانى باره دورى بى نورى ب

﴿ وَرَضِيتُ لَكُمُ الْأِسُلامَ دِيناً ﴾وهمن هه للم بژارد بن ئیّوه ئیسلام به ئایین بنرتان و پیّـم چاکه ئاینتانبی، ههرگیز لیّی لانه دهن، پاکترو پوخته ترینی ههموو ئاینه کانه، کردومه به یاسا بن پهرستی نی خوّم له ههمو ژیانی رِوْژانه تانا و بن ئیّوهش هه تا هه تایه.

خوای مهزن فهرمودهی خوّی روپی ئه کاتهوه بسوّلای ئـه و شـتانهی قهده غـه کرابوون و ئهفهرموی:

﴿ فَمَنِ أَضُطُرَ فِي فَحَمَصَةٍ غَيْرُ مُعَجَانِفٍ لِأَثْمٍ ﴾ دوای هدرکهسی داماوی روی تی کرد بههری برسیّتی که ببیّته هزی نهمان و مردنی، چاری نهماو ئهبوایه ئسهو شستانهی قهده غه ناب خوا به جزری لانه دا بزلای گوناه و لهوه ده رچی زوّره خوّری بکسا، ئهندازه یه بخوا پیّی نهمریّ. ئهو کاته بو ئهو که سه هه یه لهو قهده غه کراوانه ی پیشوو بخوا، ناچاری پالّی پیّره بنی، نه ک بوّ رابواردن و کاتی ههرزانی، وه که ههندی که سی سهر لی شیّواوی به ناو موسله نه گهر به رهوای دابنیّن ئه و خواردنه ئه نست بی باوه رو له ریزی ئیسلام ده رئه چن.

﴿ فَانِ الله غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ دوای به راستی خوا لی خوشبوونی زوره بو ئـهو کهسانه بـه داماوی و ناچاری ئمو قمده غه کراوانه ئمخون، میهرهبانه بو بهنده کانی خوی که ئـهو شـته قمده غه کراوانه یا خود ناچاریدا.

کاتی خوای مهزن باسی شهو شتانه ی کرد خواردن و کردنیان قهده غه نه له گه ل نهوانه یشدا ره وای کردبوون، دوایی باسی ههندی له و شتانه مان بی شه که که پیغهمه ر پرسیاری لی نه کری و وه لامی نه داته وه و نه فه رموی:

﴿ یَسْئلونک ماذا أُحِلُ لَهُمْ قُلْ أُحِلُ لَکُسمُ الطَیبات ﴾ پرسیار ئه که نه له تق چ شتی رهوایه بق ئهوان له خوار دمهنی؟ تق بلتی له وه لامی ئهواندا؟ ره و کراوه بق ئینوه خواردن و خواردنه وهی ئهو شتانهی پاک و خاوینن و دهرونی خیاوهنی ره و شتیکی پاکسی پیزیان لی نه کاته وه و یاسای قهده غهی نه کر دبی، بق ئه وهی به رله وهی نزیکی بکه و نسه و بزانس کام خوارده مهنی ره وایه. که واته ئه و شتانه ی بیزیان لی بکریته وه قهده غه نه وه که مرداره و هبو و خوین و گوشتی به رازو ئه و شتانه سروشتی پاک بیزی لی نه کاته وه و ئه وانه یش که سه رئه برین بق بته کان به گویره ی یاسا سه رنابر رین.

﴿ وَمَا عَلَمْتُمْ مِنَ الْجَوارِحِ مُكَلِّبِينَ ﴾ وه وه واكراوه بق ئيوه نيْچيرو كو ژراوى شتيكى ئه و تق ئيّوه فيرى راوتان كردووه له شكاركه ران، ئيتر چوار پيّ بن يا بالنده، وه ك سه گ و تانجى و هه ليّو بازو جگهى ئه وانيش له كاتيكا ئيّوه سه گ و ئه وانهى ترتان فيرى راوكردبيّ، به جوّريّ ئيّوه ئه تانه ويّ به روّن و بينه وه، نه ك له خوّيانه وه نيچير بگرن يا گوشته كهى بخوّن.

﴿ تُعَلِمُونَهُمْ مِما عَلَمَكُمْ الله فَكُلُوا مِما أَمْسَكُنَ عَلَيْكُمْ ﴾ تيره ئـهو شـكاركهرانه فـير بكهن لهشتى خوا فيرى ئيوهى كـردووه دايناوه لـه ميشكتانا وهرتـان گرتـووه بـههـوى

ئەقلىتانەوە بۆ فىركردنيان بەو جۆرە فىركردنانە ياسا رونى كردۆتــەوە، دوايــى ئىــوە بخــۆن ھەندى كەو نىچىرانە شكاركەرەكان گرتويانن بۆ ئىيوە، يانى لەوانە ھىــچ شــتى نــەخۆن بــۆ خۆيانيان گرتبى.

﴿ وَأَذْكُرُوا أَسْمَ الله عَلَيْهِ وَأَتَقُوا الله إِنَّ الله سَرِيْعُ الْحِسابِ ﴾ وه ئيّوه ناوى خـوا ببـهن لـهسـه ر ئـهو شـتهى ئـهوان گرتويانـه لـهكاتى بـهره لاكردنى شـكاركهرهكان و لـهكاتى گرتنيداو، ئيّوه له خوابرّسن و ناوى خوا ببهن و خوّتان بپاريّزن له خواردنى ئهو شــتانهى قهده غه كراون لهم كاته دا كه ههموو شتيّكتان بوّ رون كراوه تهوه. بهراسـتى خـوا زوّر بـه پهلهو گورجى پرسيار له ئيّره ئهكاو پاداشتى چاكهو خراپهتان ئهداته وه گهوره و بچوكيان.

مەرجەكانى فيركردنى خاوەن شكارەكان بۆ شكاركەرەكانيان چوار شتن:

۱ – پیویسته ئهو شکارکهره فیزی راوو نیچیرگرتن کرابس، بهجوری خاوه نه کانیان ئهیانهوی. یانی که فهرمانی پیدان برون بولای نیچیر بیرون، ئهگهر بانگی لی کردن بوگهرانهوه بگهریتهوه.

۲ هەر كاتى نىنچىرەكەى گرت نەىخوا، ئەگەر خواردى بۆخسۆى گرتـووە نــەك بـۆ
 خاوەنەكەى. كەواتە خواردنى قەدەغەيە.

۳- پیویسته خاوه ندی به نیازی راوه وه به ره لای کردبی، ئهگهر له خویه و و رویشتو نیچری گرت و هینایه وه به مردویی خواردنی قه ده غهیه.

هـ مموو زانایـانی ئیسـلام بریاریـانداوه ئهگـهر ئـهو مهرجانــه نههاتنــهدی خواردنــی گیراوه کانیان رهوانیه مهگهر نیّچیره گیراوه کان زیندوبن و سهرببریّن، پیّویسته راوچیــه کان موسلّمانبن یا خاوه ن نامه کانبن وه ک گاورو جوله که. نه گ ئاگر پهرست و بــیّ بـاوه ران و ئایینه کانی تر. زانایان جگه حهنبهلیه کان لایان وایه واچاکــه نـاوی خـوا بـبریّ لــه کـاتی بهره لاّکردنی شکار کهران و سهبرینی گییانداران. به لاّم لای حهنبهلیـهکان پیّویســته نـاوی خوا ببریّ.

مهرجه کانی سهربرینی گیانداران بریتین لهم شتانه:

۱ برینی قورگی گیانداره که حینکه چونه خوارهوه هاتنـــهدهرهوهی همناســهیه بــهو
 مهرجه کهمترین بازنهیه لـه قورگ بچی به لای سهری گیانهوهره کهوه.

۲ - برینی سوریژه که شوینی چونه خوارهوهی خواردن و خواردنهوهیه، بهو مهرجــهی
 بۆ قورگ باسکرا، پیریسته برینی ههردوولایان بهیهکهوبی.

 π – برینی ههردوو شاده ماری ئه م لاو ئه ولای ملی گیبانداره که، برینی ئه و دوو شاده مارانه هه لای شاده مارانه هه کان مهرج نیه، به لام واچاکه ببرین، هه روه ها نه اوی خواربردن مهرج نیه بو ره وابونی خواردنی گوشته کانیان. به لامی حه نبه لیه کان مهرجه به لامی جگه ی نه وانه و ها چاکه ناوی ببری له کاتی سه ربریندا. نه و گیاندارانه نه ندامی نکیان نه مابوو که به بی نه و نه ندامه نه ژین، وه ک و ورگ و میشک و لای مالیکی و حه نبه لیه کان خواردنیان قدده غه یه.

تیبینی: باسکردنی راو به شکاره کان و مهرجه کانی و باسی مهرجی سهربرینی گیبانداران له باسی ماناکردنی ئایسه تی (۳)ی شمه سوره ته داوه و جیگهی شایانه، ههر چهنده دوویات کراوه ته وه. به لام بی سوود نیه باسیان له ههر دوولادا.

پاش ئەوەى خواى مەزن باسى ئىەو خواردەمەنيانىەى كىرد رەوايىە خواردنيان، باسىي خواردەمەنى رەواترمان بۆ ئەكا لەگەل رەوايى مارەكردنى ھەندى لە ژنان و ئەفەرموى:

الْيُومَ أُحِلَّ لَكُمُّ الطَّيِّبَتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتلَبِحِلُّ لَكُمُّ الطَّيِبَتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتلَبِحِلُّ لَكُمُّ الطَّيِبَتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتلَبِحِلُّ لَمَّ وَاللَّهُ صَنَتُ مِنَ اللَّوْمِنَتِ وَالمُّحْصَنَتُ مِنَ اللَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتلَبِ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا ءَا تَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مِنَ اللَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتلَبِ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا ءَا تَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مِنَ اللَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتلَبِ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا ءَا تَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ الْمُعَلِينَ وَلَا مُتَخِدِينَ أَخَدَانٍ وَمَن يَكُفُرُ مُعَلِينَ فَقَدْ حَبِطَ عَمَالُهُ وَهُو فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ الْكَالِمِينَ الْمُ

﴿ الْيَوْمَ أَحِلُتْ لَكُمُ الطَّبِباتُ ﴾ ئەمرۆ رەوا كراوه بۆ ئيّوه ھەموو خواردەمنيه پاكــەكان مەگەر بە دەقىخكى ياسا يابەراوردى زانايان قەدەغە كرابىخ. دووپات كردنەوەى ئەو ر_ىستەيە بۆ بەھىيزكردنى ناوەرۆكەكەيەتى.

﴿ وَطَعَامَكُمْ حِلَّ لَهُمْ ﴾ وهخواردهمهنی ئیوهیش رهوایه بـ فر خـاوهن نامـه کان. یانــی دروسته بغ ئیوه خواردهمهنی خوتان بفروشن بهوان و مامهانهیان لـهگهال بکهن.

﴿ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِناتِ ﴾ وه وه وایه بق تیسوه ماره بریسی ژنانی داوین پاك و سه ربهست له ژنانی باوه و داران. یانی چاك و ایی نه وانه بخوازن و مانای وانیه ژنانی داوین پیس و كاره كه ره كان قه ده غه بی ماره كردنیان، به مه رجی كاره كان باوه و داربن.

﴿ وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ الذِیْنَ اوتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکُمْ ﴾ وهرهوایه بو ئینوه ماره کردنی سهربهست و داوین پاك له کهسانیکی ئهوتو نامه یان پی به خشراوه به ر له ئینوه، وهك گاورو جوله که کان کار کهری کزیلهی بی باوه ری خاوه ن نامه ماره کردنی دروست نیه لای شافعییه کان، به لای حهنه فیه کانه وه رهوایه ماره کردنیان.

﴿ إذا آتَيْتُمُوهُنَ أَجُورَهُنَ مُحْصِنِينَ غَيْرُ مُسافِحِينَ وَلا مُتخِذِي أَخْذَانَ ﴾ هـهركاتى ئيّـوه به خشيبيّتان بهوان مارهيهكان و مارهتان كردبن به گويّرهى ياسا ئيّوه داويّن پاكبن جگـهى ئهوانهتان داويّن پيسبن و مارهتان نه كردبن و، جگـهى ئهوانهتان وهرتـان گرتبـيّ چـهندين دوّستى له پهنههنيدا داويّن پيسيان له گهلّ بكهن، ئهوانه بوّ ئيّوه رهوا نين باكريّيان بدهنيّ بوّ كردنى داويّن پيسى. ئهو رستانهى پيشـوو بهلـگـهى تـهواون لهسـهر ئـهوهى ئـهو مارهيـه پيّويسته بهرامبهر به ماره كردنى ئهو ژنانهبيّ ماره كرابن به گويّـرهى ياسـاى ئيسـلام. نـهك بهرامبهر به داويّن پيسى ههموو زانايان برياريانداوه به گويّرهى بهراوردى خوّيان (القيـاس) قهده غهيه لهسهر موسـلـمانان ماره كردنى ژنانى بيّ ئايين و ئاگر پهرست و بت پهرستان.

دوای ئهوهی خوای مهزن باسی ههندی له کاره نارهواکان و کاره رهواکانی کرد، باسی ئهوهیشمان بز ئه کا ئهو کهسهی فهرموده کانی بیست و پهرستنی بنز کرد بهراستی خاوهنی باوه ره و کرده وه کانی لی وه رئه گیری و پاداشتی ئه دریته وه له لایه ن خوای مهزنه وه، ئهو کهسهیش بی باوه ره و به دهستوری خوا هه لناسی زهرو مهنده ، خوا ئه فه رموی:

﴿ وَمَنْ يَكُفُرُ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلَهُ ﴾ وههركهسيّ باوه رِنههينيّ به دهستورى خواو به همموو قهده غه كراوه كان و كاره رِهواكان، دوايي به رِاستى پوچ بوونه وه پاداشـــته كانى لــه جيهاندا.

﴿ وَهُوَ فِي الْأَخِرَةِ مَنَ الْحَاسِرِينَ ﴾ وهئــهو كهســه لــه دوارِوْژدا لــه زهرهرمهندهكانــهو بهههشتى لـه كيسى خوّى داوه.

کاتی خوای مەزن لەمەوبەر فەرمانی دا بەجی بەجی کردنی بەلینه کانی خوّی که یه کینکه لهو بهلینانه کردنی نویژ که مەرجه بو کردنی دەست نوییژ شوردن، لهمهودوا باسی چونیهتی دەست نویژو مەرجه کانی ئه کاو ئەفەرموی:

 لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُسِتَمَّ نِعْ مَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ فَ وَلِيسُتِمَّ نِعْ مَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ وَمِيثَلَقَهُ ٱلَّذِي وَاتَقَكُم وَانْ عَمْدُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَلَقَهُ ٱلَّذِي وَاتَقَكُم وَمِيثَلَقَهُ ٱلَّذِي وَاتَقَكُم وَمِيثَلَقَهُ ٱلَّذِي وَاتَقَكُم وَمِيثَلَقَهُ ٱلَّذِي وَاتَقَكُم وَمِيثَلَقَهُ ٱللَّذِي وَاتَقَكُمُ وَمِيثَلَقَهُ ٱللَّذِي وَاتَقَكُمُ وَمِيثَلَقَهُ ٱللَّذِي وَاتَقَكُمُ وَمِيثَلَقَهُ اللَّهُ عَلِيمُ إِذَاتِ بِهِ وَإِذْ قُلْتُمْ سَكِمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا ٱللَّهُ إِلَّا اللَّهُ عَلِيمُ إِذَاتِ اللَّهُ اللَّهُ عَلِيمُ وَمِيثَلَقُهُ اللَّهُ عَلِيمُ إِذَاتِ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلِيمُ إِذَاتِ اللَّهُ اللَّهُ عَلِيمُ وَمِيثَلُهُ وَاللَّهُ إِنَّا اللَّهُ عَلِيمُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلِيمُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ إِنَّا اللَّهُ عَلِيمُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلِيمُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُمُ اللَّهُ عَلِيمُ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُمْ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُمْ وَالْكُمْ اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُمْ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُمْ وَالْمَلْكُولُ اللَّهُ عَلَيْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَالْمُ عُلِيمُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْكُولُ اللَّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْكُمْ الْعُلِيمُ الْعَلَيْمُ عَلَيْهُ عَلَيْكُولُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ الْعَلَالُكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ الْعُلِيمُ عَلَيْكُمُ عَل

﴿ فَأَغْسِلُوا وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرافِقِ ﴾ دوآی بشورن رومه ته کانتان.. سنوری رومه ته کانتان.. سنوری رومه ته دریژی دهست پی نه کا له شوینی سهوز هبوونی موی سهر به زوری هه تا کوتایی چه ناگه، به پانی نیوانی هه ردوو گویچکه یه وه، ئیوه بشورن ده سته کانتان له گه ل ئانیشکه کانتان.

﴿ وَأَمْسَحُوا بِرُوْسَكُمْ ﴾ وهنيوه دهسته ته پهينن بهسه رى خوتانا، كــهمترين ئــهندازهى سهر ديته جي بهمه رجى كهمتر نه بي لـهسي موو لـه ئاستى سه ردا. به لاى حهنه فيه كانه وه ئــه بي كهمتر نه بي لــه چواريه كى سه ر.

﴿ وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ﴾ وه ثيّوه بشوّرن پيْكانتان لـهگهڵ قاپهكانتانا.

پیویسته کانی دهست نویژ شهش شتن:

۱ - نیباز (النیه) یانی لهیه که کاتی گهیشتنی ئاو به که مترین به شی له رومه ت بلی:
 نیباز ئه که م خوم له بی ده ست نویزی پاك ئه که مه وه، یاله سه ر خوم نوید رهوا ئه که مه می نیبازیش به دله، واچا که به زمانیش بیلی.

تەفسىرى زمناكۆيى

۲ - شۆردنی رومهت به تهواوی به پیست و موهوه، دوای نییاز هینان (۳) شـ وردنی ههردوو دهست به ههردوو ئانیشکه وه دوای به تهواوی شوردنی رومهت:

- ٤ دەست ھێنان بەسەر كەمىرىن بەشى سەر، دواى شۆردنى ھەردوو دەست.
- ۵ شۆردنى ھەردوو بى بە قاپەكانيانەوە، باش دەسىتى تـەرھىنان بەسـەر ھـەندى لــە سەردا.
 - ٦- ئەو پينچ شتانەى پيشوويەك لـه دواى يەكبن بەو جۆرىەى باسكران (الـرتيب).
- ۷− زانایان بیریان جیاوازه له باره ی نهو رسته یه، زوربه ی زانایان نه لیّن: پیریست هدردوو پنی بشیورین نه وه یش بیروبو چونی هه رچوار پیشه واکانه. حه سه ن به سری و موحه مهدی کوری جهریری ته به ری لایان وایه مروّف ناره زوی هه یسه نه توانی بیشوری و نه توانی مه سح بکا. نینو عه باس و قه تاده و نه نه سه و عه کره مه و شه عبی لایان وایه نه بی مه مه بی کری .

سونه ته کانی دهست نویز که چاك وایه بكرین و پیویست نین (۱۱) شتن:

- ۲ شۆردنى هەردوو لەپ به ناوەوەو به دەرەيانەوە لەگەل جموژگەكان، پاش ووتنسى
 ناوى خواو بەر لەوەى دەست بكرى بە شۆردنى دەست نويىۋ.

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُوباً فَاطَهَرُوا ﴾ وهئه گهر ئيوه لهشتان پيسبوو، دواى ئيسوه خوتان پاك بكه نهوه و اسه پيسى دەركردندا و بكهنهوه و لسهش پيسى دەركردندا و خوشوردن سى شت: (١) نيبازى لهش پيسى دەركردن. واته بلنى: نيبازمه لسهش پيسى خوم دەرئهكهم. (٢) لابردنى ههموو پيسى بهسهر لهشهوه ئهگهر ههبوو بهر له خوشوردنى لهش.

۳- گهیاندنی ناو به ههمو لهشدا به گوشت و مووهوه، چاك وایه بهر له خوشوردن دهست نویژ بشوری، دهست بهینری بهسهر ههموو لهشدا، بهبی وهستان له ههموو لهشدی بشوری.

لای راست به رله لای چهپ بشوری. لهش بیسی پهیدا نه بی به هاتنه خواره وهی شاوه ت، یا به یه کگهیشتنی خه ته نه ی و نیاو.

﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرُضَى أَو عَلَى سَفَرٍ ﴾ وهائهگهر ئیوه نهخوشبوون و ترستان هـهبوو لـهناو بچـن، یـا نهخوشـیهکهتان زورتـر ببـی ئهگـهر ئـاو بـهکار بـهینن، یـا ئیـّـوه لـهگهشــت و گوزاردابوون و لـه کارواندا بوون، ماوهکهی کهمبی یا زور.

﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمُ مَنِ الْغَائِطِ أَوْ لَا مَسْتُمُ النِساءَ ﴾ يا يهكن له ثيّوه هاته دهرهوه لسه ئاودهست خانه شتيّكتان له پيشهوه يا له پاشهوه دانابوو، يا ئيّوه دهستتان دابوو لسه ژنانى بيّگانه، دهست ليّدراو دهست ليّدهر وهك يهك وان بوّ شكاندنى دهست نويّژ.

﴿ قَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَمُوا صَعِيداً طَيباً ﴾ دوايسى ئيْـوه ئاوتـان دەسـت نەكـەوتبوو، يـا ئاوتان ھەببوو بەلام لـه پيْويستى خواردنەوەى خۆتان وولاغەكــەتان زۆرتـر نــەببووە، دوايــى ئيْره نييازى ھەلنگرتنى خاكيْكى پاك بكەن لـە زەويدا و خاوەنى تۆزبـــى و جگــــەى گـــەچ و لمى تىكەل نەبوبى.

﴿ فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ مِنْهُ ﴾ دوای ئیوه دهستی تۆزاوی بهینن بـــه رومـــهت و به دهسته کانتانا لــهو خاکه تۆزاویه.. مانای ئهو ئایهتــه لـــه ئایـــهتی (۳)ی ســـورهتی نیســـائدا

﴿ مَا يُرِيدُ الله لَيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطْهِرَكُمْ ﴾ خسوا نايسهوي بسه هـ وَى فهرمان دان به تهيموم و دهست نويژ گرتن و لهش پيسي دهركـردن بـ و شهوه بيـدا بهسـهر ئيرهدا هيچ جوّره تهنگ پي ههلـچنينتان و ئازاردانتان و، بهلام خوا ئهيهوي ئهوانه بكهن بـ و ئيره دا هيچ بكره بكهن بـ فهوه ي ي ههلـچنينتان و يوخلـي و له گوناه.

﴿ وَلِيُتِمُ نَعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ وهبن شهوه خموا تمواو بكما بهسمر ئينوهدا چاكهو ميهرهبان خوى بهرهوا كردنى تهيموم كردن لهو كاتانهى پيشودا، بسز شهوهى ئينوه سوپاسى خوا بكهن لهسهر ئهو چاكانهى خوا بهخشيونى به ئيوهو پاداشتان بداتهوه.

ئادەمىزاد فەرمانىكى واى نەدراوە بەسەردا توشى ئازاريان بكا لە ھىچ رويەكــەوە.ھـەر فەرمانى درابى بەسەريانا فەرو چاكەى زۆرى تىدايە، ھەرشتىكى قەدەغــە كردبــى خراپــه و زيانى تىدايە، ئەگەر خراپه و چاكەيان وەك يەك وابوون كامەيان سودى زۆرتربــى ئــەوەيان ئەكرى، ئەگەر يەكىكىان زۆرتر بوو ئەوەيان ئــەكرى و واز لــەوى تريــان ئــەھىنىرى، بۆيــە خواى مەزن ئەفەرموى:

﴿ وَأَذْكُرُوا نِعْمَةً الله عَلَيْكُمْ وَمِثَاقَةُ الذي وَأَثْقَكُمْ بِهِ ﴾ وهثيّوه بيرى چاكهى خوا بكهن بهسهرتانهوه، به تايبهتى بهخشينى ئايينى ئيسلام به ئيّوةو، بيرى ئهو پهيمانهى ئهوتۆى خوا بكهنهوه خوا فهرمانى داوه به ئيّوه بهوهرگرتنى ئهو پهيمانه.

﴿ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴾ لهو كاته دا ئيوه ووتان به پيغهمه رو ﷺ ئيمه بيستمان ئه و شتانه ى تو فهرمانى بى ئه ده ى له فهرمو ده كانى خوا، ئيمه پهيره وى فهرمانى ئه كهين له همموو كاتيكا گرانبن لاى ئيمه يا سوكبن له كاتى ههرزانى و گرانيدا.

يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُواْ قَوَّمِينَ لِلَهِ شَهُدَآءَ بِٱلْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَ حَكُمْ شَنَانُ قَوْمِ عَكَنَّ أَلَا تَعْدِلُواْ أَعْدِلُواْ هُوَأَقْرَبُ لِلتَّقْوَيْ وَاتَّقُواْ ٱللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرُا بِمَا تَعْمَلُونَ فَي وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَدَ اللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَدَ اللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَدَ اللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَذَّبُواْ بِعَايَدِينَا ٱلْوَلَتِهِكَ أَصْحَبُ وَوَعَمِيمُوا وَكَذَّبُواْ بِعَايَدِينَا ٱلْوَلَتِهِكَ أَصْحَبُ فَوَاللَّهُ الْذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُواْ بِعَايَدِينَا ٱلْوَلَتِهِكَ أَصْحَبُ اللَّهُ وَاللَّهِ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهِ الْمُعَالِحَدِيمَ اللَّهُ الْفَالِدِينَ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ الْمُعَالِحَدِيمَ اللَّهُ اللَّهُ الْمُعَالِحَدِيمَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَالِحَدِيمَ اللَّهُ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَالِحَدُيمَ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعْلِحَدِيمَ الْمُعَالِحَدِيمَ اللَّهُ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَلِّمُ الْمُعَالِحِيمَ الْمُعَالِعُ الْمُعَالِحَدِيمَ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِيمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِّمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعُلِمُ الْمُعُلِمُ الْ

﴿ یا آیُها الذیْنَ اَمَنُوا کُونُوا قَوامِینَ اللهِ ﴾ نهی که سانیکی نه و تو باوه رسان هیناوه ئیده راوه ستن له به در خوا به راستی به نیبازی پاکه وه له هه موو گوفتارو کردار تاناو هه موو فهرمانه کانی جی به جی بکه ن و خوتان دور بخه نه وه له بی فه رمانی خوا، نه گهر خاوه نی باوه رن.

بهدریژی باسی کراوه به همموو مهرجه کانی ته یمومهوه، لیر ه دا دووپات کراوه ته وه هه تا پهیوه ندی پهیدا بکات به همموو به شه کانی خو پاك کر دنه وه و له بی ده ست نویژی و له شه پیسی... لای حه نه فیه کان ته یموم دروسته به هه موو شتی له په گهزی زهویی، ئیتر با بهردیکی لوسی بی توزیی.

﴿ مَا يُرِيدُ الله لَيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطْهِرَكُمْ ﴾ خوا نايدوي به هوي فدرمان دان به تهيموم و دهست نويژ گرتن و لهش پيسي دهركردن بو ئهوه بيدا بهسهر ئيرهدا هيچ جوّره تهنگ بي هه لتجنينتان و ئازاردانتان و، به لام خوا ئه يهوي ئهوانه بكهن بو ئهوه ي بكهن بو نهوه ي بكه بيس و پوخلي و له گوناه.

﴿ وَلِيْتِمُ نَعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ وهبـ قله وهبـ قله وهبـ قله الله الله الله الله و الله

ئادەمىزاد فەرمانىكى واى نەدراوە بەسەردا توشى ئازاريان بكا لە ھىچ رويەكــەوە.ھـەر فەرمانى درابى بەسەريانا فەرو چاكەى زۆرى تىدايە، ھەرشتىكى قەدەغــە كردبــى خراپــه و زيانى تىدايە، ئەگەر خراپه و چاكەيان وەك يەك وابوون كامەيان سودى زۆرتربــى ئــەوەيان ئەكرى، ئەگەر يەكىكىان زۆرتر بوو ئەوەيان ئــەكرى و واز لــەوى تريــان ئــەھىنىن، بۆيــە خواى مەزن ئەفەرموى:

﴿ وَأَذْكُرُوا نِعْمَةً الله عَلَيْكُمْ وَمِثَاقَةُ الذي وأَثْقَكُمْ بِهِ ﴾ وهئيّوه بيرى چاكهى خوا بكهن بهسهرتانهوه، به تايبهتى بهخشينى ئايينى ئيسلام به ئيّوةو، بيرى ئهو پهيمانهى ئهوتى خوا بكهنهوه خوا فهرمانى داوه به ئيّوه بهوهرگرتنى ئهو پهيمانه.

﴿ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ﴾ لمه و كاتمدا ئيّوه ووتان به پيخهمــهر ﴿ ﷺ ئيّمــه بيســتمان ئــهو شتانه ى تو فهرمانى بى ئهده ى لــه فهرموده كانى خوا، ئيّمــه پــهير هوى فــهرمانى ئه كــهين لــه هموو كاتيكا گرانبن لاى ئيّمه يا سوكبن لـه كاتى ههرزانى و گرانيدا.

﴿ وَٱتَقُوا الله إِنَ الله عَلِيمٌ بذاتِ الصُدُورِ ﴾ وهئيّره له خوا بترسن و سوپاسی خوا بكهن و له و به الله إِن الله عَلِيمٌ بذاتِ الصُدُورِ ﴾ وهئيّره له خوا بترسن و سوپاسی بهراستی عمو به له بهراستی خوا نهزانی به نهینیه کانی دلتان و پاداشتی شاراوه کان نهداته وه چ جای ناشکراکان نه بی بزانین و داواکاری خوا ههر چهنده زورن. ههموویان له (۲) دوو شتا هاتوته جی، نهم نایه ته بی باسیان نه کاو نه فهرموی:

يَّا أَيُّا الَّذِينَ الْمَنُوا كُونُواْ قَوَّمِينَ لِلَهِ شَكَانُ قَوْمِ عَلَىٰ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهِ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللْهُ اللَّهُ الللللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ

﴿ یا اُیُها الذیْنَ اُمَنُوا کُونُوا قَوامِینَ اللهِ ﴾ نهی کهسانیکی نهوتو باوه رِتان هیناوه نیده و روه ستن لهبه روه خوا به راستی به نیبازی پاکهوه له ههموو گوفتارو کردارتاناو ههموو فهرمانه کانی جیبه جی بکهن و خوتان دور بخه نهوه له بی فهرمانی خوا، نه گهر خاوه نی باوه رِن.

﴿ شُهَداءً بِالْقِسُطِ ﴾ ئیره شایهتی بدهن به دادپهروهری لیه ههموو کارو کردهوهتانا بهبی جیاوازی له نیوان خرم و بینگانه و باوه پردارو بی باوه پر دوست و دو ژمنتانا. کهواته ئهگهر ئیوه زانان زانیاری به کاربهینن بی بنهبر کردنی لاوازی دانیشتوان و دوواکهوتنیان و پهره پیدانی هی هی کاربه پیش کهوتن. ئهگهر ئایندارن داوای دابهزینی ووشه ی خوا بهکهن و چاکه بکهن لهگهن خوا لائهدهن له کهن و چاکه بکهن لهگهن خوا لائهدهن له همویانا جینگهداری خوابن لهروی زهویدا.

ئهگهر نهزان و نهخوینهوارن وهالامی زاناکان و ثاین پهروهران بدهنهوهو لایهن گریان بن و یارمهتیان بدهن ئهگهر ئهتانهوی لهگهل راستی و دادپهروهریدابن..

یانی دادپهروهری نهبی به و جوّره بی که خوا لهم ثایته دا چهندین ثایه تی تردا فه رمانی پیداوه، دادپهروه ری به و جوّره ثاوات و مهبه ستی ههمو و ثاده میزاده، ژیانیان به بی نهوانه نایه ته دی. به راستی جهماوه ری ئاده میزاد به بی زانیاری و نه خویدندن ئه ژین. به لام به بی دادپهروه ری ناژین باوه کو ههمو و ثه ندامه کانیان زانا و بلیمه ت و خاوه نی به لیّن نامه ی به رزین له روی زه ویدا. به بی دادپهروه ری زانیاری ئازاری زورتره له سودی. به لام دادپهروه ری هممو و سوده و زیبانی لی پهیدا نابی.

﴿ وَلا يَجُرِمَنَكُمُ شَنَانُ قَوْمٍ عَلَى أَلا تَعْدِلُوا ﴾ وهيال نهنى به ئينوه هانتان بدا دوژمنايتى و رقى كۆنى تاقمى لهسه و ئهوهى كه ئينوه دادپهروهرى نهكهن و بتالهوى تۆلهيان لى بكهنهوه.

مهبهست له و تاقمه نه و کهسانه ن دو ژمنی دادپهروه رین و رینگه به ههمو و ههولتی نه گرن که سهربهستی نادهمیزادی تیدابی و لاوازی و دوواکه و تیدابی. به راستی خوا فه رمانی داوه به ئیمه به ره و پیش بر قین و نه وهستین له دابه زینی دادپه روه ری و که و تنه گه ر بر ق و پهره پیدانی خوشی و ژیانی ناسوده یی بو دانیشتوانی روی زه وی، به بی نه وه ی بیر له رق و دو ژمنایه تی کون و کینه ی هیچ تاقمی بکهینه و ه، پیویسته نیمه له گه ل پولی راستیدابین. نیستر باسه گی نهین گر بوخوی بووه ری.

﴿ إِعْدِ لَوُا هُوَ أَقْرَبَ لِلتَقْوى وأَتَقُوا الله إِنَ الله خَبِيرٌ بِما تَعْمَلُــونَ ﴾ ئيّـوه دادپــهروهربن لهگهل دوژمندا، دادپهروهری له همو شتی نزیکتره بو ترسان له خواو له خوّپاراستن لــه گوناه و، ئیّوه لهخوا بترسن و ستهم مهکهن. به راستی خوا ئهو پهری ئاگاداره بهشتی ئیّــوه بیکهن له دادپهروهری و له ستهم کردن، پاداشت و توّلهی ههموو شتی ئهداتهوه.

﴿ وَالذَيْنَ كَفَرُوا وَكَذَبُوا بِآتِنا أُولُئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ وهكهسانيكى ئهوتو باوه ريان نههيناوه، وههدر ويان خستوته وه ئايه ته كانى قورئانى ئيمه و ئهوه ى موحهمه د هيناويتى و بروايان به يهكينى خوا نيه، ئهو كهسانه دانيشتووى درزه خن و هاورينى ئاگرن و شايسته ئهوه ن.

بت پهرستان لمیه کهم کاتی هاتنی ثایینی ئیسلامداز و ردارو سته مکارو به هیز بوون، ئـهیان ویست ههموو کاتی ثازارو کوشتن و لاوازی بریژن به سهر موسلماناندا، خوای مهزن نـهی هیشت به ثاواتی خویان بگهن هه تا موسلمانان هیزیان پهیدا کردو شکویان پهرهی سـهند، بویه خوا روئه کاته موسلمانان و ئه فهرموی:

﴿ يَا اَيُهَا اللَّذِيْنَ اَمَنُوا اَدْكُرُوا نُعَمَةَ الله عَلَيْكُمْ ﴾ ئەی كەسانىكى ئەوتۆ باوەرتان ھىنـــاوە بىرى چاكەی خوا بكەن بەسەرتانەوە كە پالنى نا بەدۈژمنانــەوە ئىــُــوەى پاراســــت لـــە فىـــلـــى ئەوان.

﴿ إِذْهَمَ قَوْمٌ أَنْ يَبْسِطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ ﴾ كاتى نيازيان كردبوو تاقمى له بـــ پهرسـتان كه دهستى خزيان دريژ ئهكهن بزلاى ئيوهو ههليمهتتان بدهنى و ئيسلام بنهبربكــهن و ئيسوه بكـوژن و سـزاتان بـدهن و ئاوارهتان بكـهن، دوايـى بريـارى جـهنگيانداوو لهشــكريان ئاماده كرد.

﴿ فَكَفَ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾ دوایی خوا دەستى ئەوانى لە ئیرە گیرايەوە، ئیرە سسەركەوتن بەسەر كەوتن بەسەر ئەو بى باوەرانەدا، ئیرە لە دوایی لاوزای هیزتان پەيداكرد، ئیرە بوون بەسەردارو بە سەرۆك پاش ئەوەى ژیر دەستەبوون، چ چاكەيسە بىنى لسەوە گەورەترە كە سەربەسسى و سەركەوتن دەست بكەوى بەسەر دوژمناندا.

﴿ وَٱتَقُوا الله وَعَلَى الله فَلْيَتَوَكُلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ وهئيّوه له خوا بترسن و بي سوپاسي خوا مهكهن و ههر لهسهر خوا دوايي شهبيّ پشت ببهستن باوه پرداران ههرخوا بكهن به بهريّوه بهريّ و به خرايه شهتانه يزيّ، ههرگيز به پهريّوه بهري خوّيان، ههر خوا چاكه بو ئيّوه ئهسازيّنيّ و له خرايه شهتانپاريّزيّ، ههرگيز پشت به خوّتان مهبهستن، خوا هيّزتان بي ئهبه خشيّ و تاقيتان ئه كاتهوه، پيويسته ئه هه هيّزه به كار بهيّنن بوّ چهسپانني پاستي نهك بوّ بوژانهوهي خراپه و دوژمنايّتي، بوّ بالاوكردنهوهي ئاسايش و دادپهروهري نهك بوّ چهوسانهوهي ههڙاران و پيلان دروست كردن بوّيان و بيان كهن به و جوّرهي بت پهرستان به كاريان ئههيّنا له گهل ئيّوه.

زۆر كەس ھەن داواى دادپەروەرى و مافى مىرۆف ئەكەن و لافى جاكە لى ئەدەن لەكاتى لاوازى و بى دەستەلاتىدا كەچى لەكاتى دەستەلاتدا لەخزىان ئەگۆرىن، بەراستى باوەردارى پوختە ئەوەيە لەخوا بىرسى و سوپاسى خوا بكا لىمكاتى دەستەلات و ھىزدا زۆرتر لەكاتى لاوازىدا، يا ھىچ نەبى لەخزى نەگۆرى، بەلام ئەو كەسانە بىمە زمان باوەر ئەھىنىن نەك بە دىتى يىچەوانەى ئەوانن.

تەفسىرى زمناكۆيى

خوای مهزن له قورئانی پیرۆزدا باسی باوه پداران و بت پهرستانی کرد به گشتی و باسی بت پهرستانی قورهیش کرد به تایبهتی که چۆن ئازاری پیغهمهریان ئهداو ئهیان ویست بیکوژن. ههروهها باسی دووروانیشی کرد که له ژیرهوه دوژمنی کهسکونی موسلمانان بوون، باسی جوله کهوگاوره کانیشی کرد. به لام باسی جوله که کان ئه کا زورتر له همموویان چونکه ئهوان زورتر دژی راستین و رقیانه له مروقایتی. بو باسی ههندی تسر له کردهوه ی ناله باری گاورو جوه کان و شکاندنی به لینه کان ئه کاو ئهفهرموی:

إِسْرَاءِ بِلَ وَبَعَثْ نَامِنْهُ مُ ٱثْنَى عَشَرَ نَقِي كُا وَقَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مَعَكُمَّ لَهِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّكَوْةَ وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكُوةَ وَءَامَنتُم بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرَّضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ سَيِّعَاتِكُمْ وَلَأَدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجَرِّي مِن تَعَيِّهِ كَا ٱلْأَنْهَ كُرُّفَكُن كَفُر بَعْدَ ذَالِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبيل الله فَبِمَ نَقَضِهِم مِّيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ ٱلْكَالِمَعَن مَّوَاضِعِهِ عَوَنَسُواْحَظَّامِمَّا ذُكِرُواْبِدِ-وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَابِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا

فَاعَفُ عَنْهُمْ وَاصَفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَاصَفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَوَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَكَرَىٰ أَخَذُنَا مِيثَلَقَهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَكَرَىٰ أَخَذُنَا مِيثَلَقَهُمُ الْعَدَاوَةُ فَنَسُوا حَظًا مِّمَا ذُكِرُوا بِهِ مَا أَغَرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ عَلَى يُومِ الْقِيكَمَةُ وَسَوْفَ يُنَبِّعُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصَانَعُونَ فَي الْمَالِيَةُ اللَّهُ الْمُلْمُ اللَّهُ الْمُلْكُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّه

﴿ وَلَقَدُ خَذَ الله مِثَاقَ بَنِي إِسْرائيلَ ﴾ وهبدراستی خوا وهری گرتبوو پدیمان لـــه کورانــی ئیسرائیل که خوا بپدرستن و هاوبهشی بۆ دانهنین و کار به ناوهرِوٚکی تهورات بکهن.

﴿ وَبَعَثْنَا مِنْهُمْ أَنْثَى عَشَرَ نَقَيباً قَالَ الله إني مَفَكُمُ ﴾ وه ثینمه ره وانه مان کرد لـه کورانی ئیسرائیل دووازده که سه به وان سپیرابو و به ریوه بردنی کاروب اروو به ریوه بردنی سودو قاز انجیان و برون بو نهریجاو هه والی دانیشتوانی ئه وی بزانس و ، حوا فه رموی به وان به راستی من له گه ل نیوه م یاریده تان نه ده م. نه و دووازده که سانه بریتی بون هه دیه که یان نوینه ری هوزی بن له دووازده نه وه ی کورانی یه عقوب یا دووازده پیغه مه ربن خوای مه زن رونی نه کرد و ته وه و ا چاکه ئیمه هیچ شتی نه لینین:

 کاتی گهیشتنه خاکه کهیان و چاویان کهوت به دانیشتوانیان تهماشایان کرد پیاوه کانیان زور بهسام تی سپیراوه زهبه لاحن، سهریان سورماو زوریان لی تریسان، کاتی گهرانه وه بولای کورانی ئیسرائیل و ئهو ههو لانهیان بو گیرانه وه ئهوانیش بی فهرمانی موسایان کردو هیزی ئهژنزیان شکاو ترسی زوریان لی پهیدابوو، ووتیان به مووسا خوت و خواکه ت جهنگیان له گهل باکهن و ئیمه جهنگیان له گهل ناکهین.

خوای مهزن به لیّنی له بهنی ئیسرائیل وه رگرتبوو به پینیچ ف درمانی خوا هه لیّسن، به ههلسانی ئهو پیّنچ شتانه خوا پاداشتیان ئه داته وه به دوو شتی به نرخ، ئه وانه یش شهو پیّنچ فه رمانه ی خوان و ئه فه رموی:

- ۱ ﴿ لَئَنْ أَقَمْتُمُ الصَلاة ﴾ بهراستى ئهگهر ئيوه نويژهكان بكهن و رايان وهستينن بـــهو
 جۆرەى خوا فهرمانيان نېنى ئهدا.
- ۲ ﴿ وَأَتَيْتُمَ الزَكَاةَ ﴾ وهئيوه زهكاتهكانتان ببهخشن به ههژاران بــه گويــرهى ياســاى عوا.
- ۳ ﴿ وَأَمَنْتُمْ بِرُسُلِي ﴾ وهئيّوه باوه پر بهيّنن به فروستاده کانی من به و ياسايه و ه ئــه وان بۆيان هاتووه لــه لايه ن خواوه.
- ﴿ وَعَزَرْ ثُمُوهُمْ ﴾ وه ئيوه يارمهتي ئهو فروستادانهي من بدهن و پشتيان بگــرن و ريزي فهرموده کانيان بگرن بۆ چهسپاندني فهرمانه کاني خوا.
- ٥- ﴿ وَاقْرَضْتُمُ الله قَرْضاً حَسَناً ﴾ وهنيوه دارايى خوتان ببهخشىن لـه ريّگـهى چهسپاندنى ئايينى خوادا. يانى ئهو بهخشينه بهخوا وينهى قهرزهو خـوا پاداشـته کهى لايـهو ئهيداتهوه به ئيوه ئهو بهخشبن و قـهرزه بـه جوّريّکى شـيرين و بـه نيـازى پاکـهوه بـهبى خوّهه لايكيشان و سودبى. باسكردنى قهرزدان لـه دواى زه کات لـهبهر ئهمهيه: قـهرزدان لـه ياساى ئهو سهردهمه دا پيريستبووه لهسهريان به وينهى زه کات يـا لـهبهر ئهمهيه قـهرزدان پاداشتى گهورهيه لاى خوا با پيويستيش نهبى.

له بریتی به جی هینانی ئه و پینچ شتانه خوای مهزن ئهم دو و پاداشته گهوانهیان ئهداتی:
۱ - ﴿ لَاکَفَرْنَ عِنْکُمْ سَیَاتِکُمْ ﴾ بهراستی من دائه پوشم چهندین خراپهی ئیوه و له ئیسوه خوش ئه یم.

۲ - ﴿ وَلأَدْخِلْنَكُمْ جَناتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِها الأنهارُ ﴾ وهمن بهراستى ئينوه ئەخەمـه نينو چەندىن بەھەشت بروا بەرى يۆردرەختـهكانىداو بـهم لاىلاى كۆشـكەكانى چـەندىن روبـارى ئاوى شىرىن. دواى ئەوەى كە خوا باسى ئەو بەلىننانە و پاداشتى ئەوانى كرد، روئەكاتە بەنى ئىسرائىلى و

پاش ئەوەى خوا باسى ئەو ياسايانەى كرد دلنخۇشى پىغەمەر ئەداتەوەو ئەفەرموى:

﴿ فَهِمَا نَقْضِهُمْ مِثَاقَهُمْ لَعَنَاهُمْ ﴾ دوایی بههنری شکاندنی ئهوان پهیمانه کانی خزیان ئیمه ئهوانمان دورخستر تهوه له بهزه یی خزمان و بی به شمان کردن له میهره بانی خزمان.

﴿ وَجَعَلْنَا قَلُوبَهُمْ قَاسِيةً ﴾ وهئيّمه دلّى ئــهوانمان گــيّرا بــه وشــك و بــهرهق و بــهزهيى تيّدانيهو نهرمى روى تى ناكاو لـهكردنى كار خراپ سِلْ ناكهنهوه.

پرسیار/ چوّن خوای مهزن ووشکردن و رهق کردنی ئــهو دلانــهی ئــهوان ئهداتــه پــالّ خوّی؟ ئهگهر وابی ئهبی پرسیاریان لیّ ناکری چونکه لـه خواوه بووه نهك لـه خوّیانهو؟.

وه لام/ به راستی خوای مه زن رینگه ی چاکه ی بو رون کردونه ته وه، فه رمانی داوه به و رینگه دا بروّن، رینگه خراپه یشی بو رون کردونه ته وه و قه ده غه ی کردوه له وان، په یمان لی وه رگر توون و ثه وانیش بریاریانداوه چاکه بکه ن و خراپه نه که ن. دوایی په یمانه که یانه که ناندن و به رده و امی شبی به خویان سپارد، شکاندن و به رده و امی شبوون له سه ریاخه بکه ن، خراپه ی خویان به خویان سپارد، زور روونه خوا زوریان لی ناکا چاکه بکه ن، خراپه ی خویان بوه ته هوی و و شکبوون و ره قبونی دلیان.

﴿ يُحَرِفُونَ الْكِلَمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَنَسُوا حَظاً مِما دُكِرُوا بِهِ ﴾ ئــهگۆړن مانــاو ووشــهى تهورات لـه جيٚگهكانى خوّيان لاى ئهبهن، به تايبهتى ناونيشانى پيخهمهر ﴿ ﷺ و، لـــهبيرى خوّيانيان بردوّتهوه بهشيّكى به نرخ له شتى ئاموّژگارى ئهوانى پـــى كرابــوو بــهو شــته لــه تهوراتا، ههرشتى دژى ههوهسى خوّيان بووايه ئهيان گوّړى. جولهكــهكانى ئيســتا لاســايى ئهوانــهى پيشــويان ئهكهنهوهلهشـكاندنى بريــارى نهتــهوه يــهك گرتووهكــان و ئهنجومــهنى ئاسايش.

جوله که کان له و کاته دا به باوه رنه کردن به پیخه مبه روازیان نه ده هینا. به لنکو له گه لا دوژمنانی پیخه به ردا ریک که وتن به په نهانی و پیلانیان بر دروست کرد، خوای مهزن بر پیخه مبه ری رون کرده وه فه رموی.

لهگهل ئهو ههمووه خراپهیاندا خوا فــهرمان ئـهدا بـه پینهمبـهر 秦 秦 که بهرانبـهر ئـهو خراپانهی ئهواندا ئهو ههر چاکهیان لـهگهلّ بکاو ئهفهرموی:

﴿ فَاعَفَ عَنْهُمْ وَاصْفَحُ أَنَّ اللهُ يَحْبُ الْحُسنينَ ﴾ دوايي تو ببوره لـهوان تهگــهر پهشــيمان بونهوه، وه واز لـمتاوانه كان بهينهو چاكهيان لـهگهـلّ بكه، تهگهر پهيمانياندا سهرانهيان لـيّــي وهربگره.به راستي خوا ثهو كهسانهي خوش تهويي چاكه كهرن و خاوهني چاكهن.

پرسیار/ نایا دوایی خوای مهزن باسی جولهکهکانی کرد به خراپترین شیّوه و چاکهیان لی ناوهشیّتهوه چوّن فهرمان نهدا بهلیّی بوردنی نهوان و چاکه کردن لهگهلیّان. نایا نهوان مانای لیّی بوردن و چاکه برّیان دورسته؟

وه لام راناوی ووشدی (عنهم) نه گهریّته وه لو لای نه و که سه که مانه ی باوه ریان هیّناوه له جوله که کان به پوخته یی، رونیش کرایه وه له کاتی ماناکردنیدا، یا نه و نایه تسه ماناکه ی

گزراوه بهناوهرو کی نایهتی (وقاتلوا الذین لایؤمنون بالله ولا بالیوم الاخر) وه ئینوه جهنگ بکهن له گهل کهسانیکی نهوتو باوه رنهیه رن به خواو به روزی دوایی.. نهو نایه ته کنره هاتوه ته خواره وه دووای نهوه ی موسولتمانان هیزیان پهیدا کردوه، له زیان و و دژاینتی جوله که و جگه نهوانیش ناترسن.

دووای ئهوه ی خوای مهزن باسی به لین شکاندنی جوله که کان و گزرینی فهرمووده کانی تهوراتی کرد له لایه ن جوله که کانه و ، باسی چونیتی کرده وه ی گاوره کانیشمان بو نه گا به جوری که نهوانیش له جوله که کان که متر نین له شکاندنی پهیمان و به لینداو نه فهرموی:

﴿ ومن الذذين قالوا إنا نصاری أخذنا ميثاقهم ﴾ وههدندی له و كهسانه ی ئه و تو ئه يان و وت: به راستی ئیمه ياريده رانی عيساين، يادانيشتووی گوندی نهسرانين ئیمه وه رمان وه رگر تووه په يمان له وان ، وینه ی جوله که کان که بروايان هه بی یه و شتانه ی عيساله ئينجيلدا باسی کردوه بويان که ئه لنی به راستی بروام به فروستاده ی که سی هه به له دوای من دیت و ناوی ئه همه ده ، بروام به يه کیتی خوا هه به .

﴿ فنسوا حظاً مما ذکروا به ﴾ دوایی ئه و گاورانه وازیان لهبه شیکی زوّر له و شته هینا ئاموّر گاری ئهوان کرا بو به شته، فهرمانیان پیدرابو و بالاوی بکهنه وه که باسی یه کییتی خواو پیغهمبهرایه تی موحهمه ده ﴿ ﷺ دوایی گوریان به وینه ی جوله که کان به هیر تریس به لاگه له سهر گورینی ئینجیل و ده ست کاری کردنی ئهمه یه که به راستی سهرو که کانی کلیساو میژووی زانایانی میژوو ناس بو چونییتی ئه و چوار ئینجیله که جیگه ی متمانه ی گاوره کانه له خوله ی چوواره می زایینیدا کو کراونه ته وه که که نایاندا شتی وا گاوره کانه له خوله ی چوواره می زایینیدا کو کراونه ته وه که نوسخه ی همیه دری یه کورین ، خویان له نیر خویان ئاژاوه و ناکو کیان لی پهیدا بوه که نوسخه ی راستی یه که م له ئینجیل چی به سهرهات، ههروه ها ناکو کن چ کاتی ئه و ئینجیلانه نوسرا و نه ته وه م نینجیله پیشوه که ی یه که م چ که سی نوسیوییتیه وه؟ به چ زمانی بوه؟ نامه ی زالدائرة والمعارف الفرنسیة الکبری) باسی ئاژاوه که ی کردوه.

ئهوانهو ژمارهی زوری ئینجیل به تکهی گهوره ن له سهر ئه وه ی که نامه ی خوانین و دهست کردی قهشه کانن، پیویسته نامه ی خواهه و جیاوازی تیدا نه بی ته نامه ی دوایی (منار) له و باسانه دا به چاکی باسی کردوه ۷ - فاغربنا بینهم العداوة والنعضاء که دوایی ئیمه له توله ی شکاندنی ئه و په یمانه ئیمه خستومانه ته نیوانیان دو ژمنایه تی خویان و، خستومانه ته نیوانیان کینه و رق له یه کتری، به رده و امن له سهریان جوی نابیته وه وهلییانه.

﴿ إلى يوم القيامةِ ﴾ ههتا روّژى ههلسانهوهيان لــه گورهكانيان. ئـهو دوژمنايـهتى و كينهيه له نيّوان جولهكهكان و لهنيّوان گاورهكانا ههيه به تايبهتى و لـه نيّو گاورهكاندا بـه گشتى بهردهوامه، ههريهكه لمتاقمهكانى گاورهكانن لمنيّو يـهكتريدا لــه كوّنـهوه پـهرهى سهندوهو همتا ئيّستا بهبيّ ووچان. بهلام به زوّرى ئهو دوژمنايهتيى و كينهيه لـه نيّو تـاقمى گاورهكاندا پهيدا بوه، ميّژووى كوّن و تازه پالّ پشتى راستين بوّ دهركــهوتنى فـهرمودهى خوا.

ئهو روداوانهی لهلایه که هوه، لهلایتره وه له کونه وه دوژمنایه تی گاوه رکان دهستی هی کردوه له دوای ماوه یه کی که م باش هاتنه خواره وه ی ئسایینی عیسا له نیوان تاقمه بیروباوه پر جویی کانی گاوره کان له نیوان یه عقوبیه کان و مهلکانیه کان و نهستوریه کان ههروه ها له نیوان پروستانت و ئهرسوزکس گهوره ترین نیشانه ی فهرمووده ی خوان.

و وسوف ینبئهم الله بماکانوا یصنّعون و وه دوابی له روّژی دواییدا خوا ههوال نهدا به شتی له جیهاندا نهیکهن و سزای وهرئهگرن. دوای نهوهی خوای مهزن باسی جوله که کان و گاوره کانی کرد به شکاندنی پهیمان و واز هیّنانیان لهفه رمانی خوا فه رمانیش نهدا بهموسولّمانان بکهونه گفتوگر لهگهل خاوهن نامه کان به شیرنتیرن گفتوگر، دوایان لیّنی بکهن زوّر به هیزی یانه که باوه ربهیّن به خواو به نایینی ئیسلام و پیخهمه روسیّن نهدهدرموی:

يَثَأَهُلَ ٱلۡكِتَابِ قَدْ جَاءَ كُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّثُ لَكُمْ كَيْمُ كَيْرًا مِّمَّا كُنتُمْ ثَخُفُونَ مِنَ ٱلْكِتَابِ وَيَعَفُّواْ عَن كَثِيرٍ قَدْ جَاءَ كُم مِّنِ ٱللَّهِ نُورٌ وَكِتَبُّ مُّبِينُ ٥ يَهْدِى بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضُوَانَكُمُ سُبُلَ ٱلسَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظَّلُمَاتِ إِلَى سُبُلَ ٱلسَّلَادِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظَّلُمَاتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْ نِهِ وَيَهْدِيهِ مَ إِلَىٰ صِرَطِ مُّسْتَقِيب

﴿ يَاأَهُلَ الْكِتَابَ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنا ﴾ ئهى خاوەن نامهكان بهراستى هاتوه بۆ لاى ئيوه فروستادەى ئىمە موحەمەد ﴿ ﷺ .

﴿ يُبَينُ لَكُمْ كَثيراً مِما كُنْتُمْ تَخفون مَنَ الكِتابِ ﴾ روونی ئه كاتهوه بـ قر ئیّـوه زور لـ ه شتی ئیوه ئهیشارنهوه له نامه ی خوادا كه تهورات وئینجیله. گاوره كـان یـه كیّتی خوایان په نهاندا و كهبنچینه ی ئایینه، جوله كـه كان ئـهیان شار دهوه پرسیاری پاشـه روژو سـزای دوایی و یاسای قهده غه كردنی خواردنی سودو بهرده بارانی داوین پیسان له گـه ل جگـه ی میّردی خوّیان ههردوو لایان به یه كهوه دایان ئه پوشی ناردن و شیّوازی پیخه مبـه ره گُنه له تهورات و ئینجیلدا.

﴿ ویعفو عن کثیر ﴾ وه خوا واز ئههیّنی له زوّری لهو شتهی ئیّــوه ئهیشـــارنهوه خــوا ههوالّنی بیّ نادا کاتیّ فهرمانی ئایینی پیّوه نهبهسترابیّ سوود بهخش نین.

هه والدانی پیغهمبهر ﴿ ﷺ یه و شتانه ی ئه وان په نهانیانداوه به لکه ی پرونده ن له سهر پیغهمبهرایه تی نهو هه واله په ك خهرانه یه کیکه له کاره په ك خهره کانی قورئان.

ئەوانە كومانيان تىدا نىيە كە لەكارى پەك خىەرن، چونكە پىغەمبەر نىەخويىندەوار بووە، ھىچ كەسىكىش لەناوەرۆكى نامەكان ئاگادارى نەكردووە.

پرسیار/ بۆچى پیخهمبهر ﴿ ﷺ هموالتى به ههندى لهو شاراوانهى داوه به تهنها. نهك به ههموویان وه لام مهبهست لهو هموالندانه ئهوهیه بزانسرى كه پیخهمبهر ﴿ ﷺ زانایه و ئاگادارى ئهو شته یه پنهانیانداوه، ئه و مهبهسته به ههندیکیان پینك دی، ههر وهك به همموویان پیك دی، كه خاوهن نامه كان بزیان دهر كهوت ههندیکیان ئهزانی بزیان رون ئهبیته وه هممویان ئهزانی.

﴿ قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ الله نُورُو كتاب مبين ﴾ بهراستى هاتووه بۆ لاى ئيْـوه لـهلايــهن خـواو رووناكييه كه موحهمهده، چونكه راغويى بى ئهكرى بـــه ويْنــه رونــاكى كــه ريْگــهى پــى ئهدۆزريْتهوهو، هاتوه بۆ لاى ئيّوه نامهيه رون كهرهوهى هـــهمو شــتيْكه و لابــهرى هــهمو تاريكيهكهو بيْگومان ئاينى ئيسلام مرۆڤ ئهبا بۆ لاى ههموو روناكيه.

تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ یهدی به الله من اتبع رضوانه ﴾ خوا به و نامهیه و به و روناکیه رانمویی نه گا که سسی پهیره وی ره زامه ندی خوا بکا به وه رگرتنی نایینی نیسلام. نه و که سه ی ناره زووی ره زامه ندی و پی خوشبو ونی خوابکا به وه رگرتنی نایینی نیسلام. نه و که سه ی ناره زووی ره زامه ندی و پی خوشبو ونی خوا بکا به هو ی نایین و نامهیه وه ، دوای راستی بکه وی له به روزامه ندی خوا به بی گومان به ناواتی خوی گهیشتو وه که رانموویسی بونه بو لای ره زامه ندی خوا به سی شت که بریتین له مانه ی خواره وه.

۱- (سبل السلام) رینگه کانی رزگاری و ئاسوده بی له سزاو له ههمو گیروگرفتی ناههموار روبکات مرزف، مهبه ست له ناسوده بی و له ناشتی له و نایه ته دانه ته ته ناههموار روبکات مرزف، مهبه ست له ناسوده بی که این مهبه ستی هه ندی که س نیستا داواک دنی ناشتی نیه بر پاراستنی و سامانی گهلان، وینه ی مهبه ستی هه ندی که س نیستا داوای نه که ن به ناشتی و به ته واوی بی کهم و کوری بر ههموو گهلان و نهندامان و بر شارو خیزانی، واز به پیری له وان و پهروه رده یان نه که ن به پهروه رده ی خراپ، ده ست دریژی نه کریته سهرسامان و نیشتمانیان، ناشتیکی وابی نه قلیان به اریزی له چاو چنوکی و کینه و فییل و پیلان.

۲ → ﴿ ویخرجهم من الظلمات الی النور ﴾ وه ئهو کهسانهی پهیپهوی رهزایتی خوا بکهن خوا دهریان ئهکا له چهندین تاریکی بت پهرستی و بین باوه پی بسۆ لای پوناکی خوا پهرستی و رزگار کردنیان له کوت و پیونی جگهی خواپهرستی.

تەفسىرى زمناكۆيى

زاناترن له خوا بهو شتانه رهوشتیان راست بکاتهوه یا تیکیان بدهن بهرهو خراپیه، له وولامی نهو پرسیارانهدا نه بیزری بیگومان نه پرسیارانه جیگهی خویانین خوا له همموویان میهرهبانترو راست کوترهو، قورنانیش چاکترین یاسایه.

گومانی تیدا نیه همر بهبی لایمن به راستی و بهداد پهروهری لمیاسای بکولینهوه نهبی باوه ر بهینن به نیسلام و سمری بو دانهوینن.

خوای مهزن دوای ئهو باسانهی پیشو باسی ئهو شتانهمان بز ئه کاکه گاوره کان ئهلیّن له بارهی عیساو بزی بریار ئهدهن و ئهفهرفهرموی:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهُ هُوالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْبَعُمُ قُلُ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْعًا إِنَّ أَرَادَ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُوهُ وَاللَّهُ وَالْحَبَلُومُ وَالنَّهُ وَالنَّهُ وَالْمَبُولُ اللَّهُ وَالْحِبَلُولُ اللَّهُ وَالْحَبَلُولُ اللَّهُ وَالْحَبَلُولُ اللَّهُ وَالْمَا اللَّهُ وَالْحَبَلُولُ اللَّهُ وَالْحَبَلُولُ اللَّهُ وَالْمَا اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمَالُولُ اللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَالْمُلُولُ اللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمَلُولُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمُلُولُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَالْمُلُولُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ وَالْمُلْلُكُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ اللَّهُ وَالْمُلْكُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَالْمُلْكُولُ اللَّهُ اللْمُلْكُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُلْكُولُ اللَّهُ الْمُلْكُولُ اللْمُلْكُولُ ا

﴿ لَقَدَ كَفُـرَ الذَّبِـنَ قَـالُوا إِنَّ اللهِ هُـو المُسـيَّحِ ابَـنَ مُريَّـمَ ﴾ بــه راســتى بــيّ بــاوهربوون كهسانيّكى ئەوتۆ ووتيان: ھەر خوا مەسيحى كورى مەريەمە.

 ئهژمیری ، نهو ههمو نامانه ی کهباسی نا خواییتی عیسای تیدا بوو سوتاندنیان، قوسته نتینی پاشای رؤمان نهو بریاره ی (نیقیه ی) به تؤپزی سهپاند بهسهر دانیشتوواندا، عیسایان گیرا به خوا، پاش نهوه ی به ئادهمیزادیان دانابو.. به راستی ووته ی زانای گهوره ی چینیی (لین یوتاغ) رونی کرده وه که (ئیغریقیه کان) خواکانی خویانیان گیراوه به وینه ی پیاوان. به لام مهسیحیه کان پیاوانیان به وینه ی خواکانیان داناوه.. نهوه ی شایانی باسبی ژماره ی کورگای گاوره کان سی به شن: (الجامع).

۱ – کۆرگای (مەسكۆنيە) لەو كۆرەدا ھەمو پياوانى كليساى ھەموو جيڭگەيە بەشـــدارن لەو كۆرەدا، ھەر فەرمان و بربارى ئەو كۆرە دەرى بكا نابى بەرپىچ بدريتەوە.

۲ - كۆرگاى نەتەوەيى (ملية) يانى بە تايبەتى نەتەوەيە بەشدارى تىدا ئەكەن بە تەنھا.

۳-کۆرگای هدریمی (الاقلیمیة) به تایبهتی هـهریمی بهشداری تیدا نه که ن جگهی هدریمه کانی تر .

۳-بهو باسانهی رابردون رون که بیّتهوه بروا بون به خوایّیتی عیسا پهیدا بوه بــهر لــه هاتنه خوارهوهی قوورئان لـه نزیکهی (۳۰۰) سال.

که واته نهو زانایانه که مانای نهو رستانه ی پیشویان کردون و خویانیان ماندو کردوه که گاوره کان راسته وخو بریارن نه داوه به خواییتی عیسا. به تکو نه تین خوا چووته روّحی عیساو بوون به یه خوا له جینگه ی خوایا نیه، چونکه هیچ هویی نیه بو لادان له مانای ده رکه و توی نه به بو لادان له مانای ده رکه و توی نه و رستانه که راسته و خو نه فه رموی عسیا یان به خودا داناوه، جگه ی نهوانه ی پیشویش به تنگه ی تر نهمه یه: که گاوره کان خویان به ناشکرایی نه تین له و نامه یه دا عیسا خوایه، نهوه ته که شیش (بوطر) نامه یه کی داناوه به ناوی (الأصول والفروع) نه تین له و نامه یه دا نه باوه پی خواییتی دا سی که سه نه (الاقانیم الشلاث) بو هه دی ده که یان پیشه یکی تاییه تی هه یه له هه تسوراندنی بونه ره وه واندا.

ئهگهر پرسیار بکری و بیبزری: بهراستی گاورهکان باوهریسان بهسسی خوایسی و یسه نخواپهرستی ههییه (التثلیث والوحدانیة) لهیهك كاتدا ، چونكه ئهوان ئهلین: به ناوی بساوك

و كور روحو القدس كهيهك حوان. (بسم الأب والأبن وروح القدس إلها واحدا)، دوايــى چوّن ئهگونجيّ يهك شت يهكيشبيّ و سيانيشبيّ ؟.

دووای نهوانهی پیشوو خسوای مهزن بهانگه دا نهانی لهسهر بیرو باوه پی پوچی گاوره کان.

﴿ قل فمن يملك من الله شيئاً ان اراد ان يهلك المسيح ابن مريم وأمه ومن في الارض جميعاً ﴾

تۆ بلنى: دوواييى چ كەسىكە قەدەغە بكا لە تۆ؟ ناوويستى خواو خساوەنى چ شىتىكە ئەگەر خوابيەوى كە لەناو بباو بمرينى عيسا كورى مەريەم و دايكى و كەسى لە زەويسدان ھەموويان بە گشتى يانى عيساو دايكى عيسا شايستەى مردنن وەك بونەوەرانى سەر زەوى ئىتر چۆن ئەبى عيسا خوابى.

پرسیار/ بۆ گاوره کان ههیه بلین: خوا تهوانای لـه نـاوبردنی عیسـای نیـه، عیسـایش تهوانای لـهناوبردنی خوای نیه، چونکه ههردووکیان خوان.

وه لام مه مسیحیه کان ههمویان پیک هاترون به یه ک ده نگ له سه و نه وه ی جوله که کان مهسیحیان هه لواسی و ناریاندا و کوشیتیان و نایانه گۆرهوه، ههمو نینجیله باوه و پی کراوه کانیان نه و باسهیان ده ربریوه به ناشکرایی بن نموونه:

ئینجیلی مهتی له ئیسحاقی (۳۷) ژمارهی (۵۰)، ئینجیلی لوّقاله ئیسحاحی (۳۳) برگهی (۲۶) ئینجیلی یوحه اله ئیسحاحی (۱۹) ژمارهی (۳۳–۳۳) ههریه که یان به جوّریکی دلّ تهزیّن باسی ئهو روداوا نهیان کردوه، ههمویان بریاری کوشتنی عیسایان ئاشکراکردوه، کهواته جوله که کان بتوانن مهسیح بکوژن و ریّگهیانلیّی نه گیری، چاکتر خوای مهزن، توانای له ناو بردنی عیسا و دایکی عیسا ههیه.

﴿ ولله ملك السماوات والأرض ومابينهما ﴾ وهبر خسوا ههيه خاوهنيهتي و پاشايهتي السمانه كان و زهوى و شتى لهنيو ئهواندايه ، كاتى مهسيح به خيو كراوى خوا بى قهده غهيه و ناگونجى خوا بى يا كورى خوابى، پيويسته دروست كسراوى خوابى، كهسى نـهكونجى خاوهنى خوى بى چۆن ئهبى خوابى.

﴿ يخلق مايشاء والله على كل شيء قدير ﴾ خوا دروست نه كا ههر شتى ئارهزؤى بكا، جارى وا ههيه له هيچهوه دروستى ئه كا ، وايش ئهبى بهبى باوك ودايك وهك ئادهم، جارى وايش ئهبى بهبى باوك ودايك وهك ئادهم، جارى وايش ئهبى بهبى باوك فوك مهسيح. كهواته پهيدا بونى عيسا بهبى باوك غونهى ئهوه نيه مهسيح خوابى، ئه گهر وابى ئهبوايه ئادهم و ئاسمانه كان و زهوى چاكتر خوابنو خوا دهسته لاتى ههيه بهسهر ههموشتيكا، هيچ شتى ريكهى پى ناگرى وبو هيچ كهس نيه خراپه لىنى بكرى.

﴿ وقالت اليهود والنصارى نحن ابناء الله وأجباؤه ﴾ وه جوله كان و گاوره كــان ئــهيان وت:

ئیمه کوران و خوشهویستانی خوایس و ئیمه له خواوه نزیکین وهك کوری خوی تهماشامان ئه کا، چونکه عوزهیرو عیسا کوری خوان، ئیمهیش خرم و کهس و کاری

ئهوانین، ناچیته وه نمقله وه خوا سرامان بدا. به لام بو خویان نامیا قولنی ئه که به نه به همان شایانی باسبی باوك و باییر سودی نابه خشن به هیچ که سی، به پهرسان و ترس و باوه ر ریسز بو ناده میزاد دائه نوی که واته نه و گومانه ی نه که ریسن که جوله که و گاور نه بی که ساز ناچیت به به همشته وه زور پوچ و ناپه سانده که نابه تی (۱۱۱)ه ی سوره تی نه لبه قه دریژی نه و باسه رویشتو وه.

جوله که گاوره کان نابی خویان هملکیش، پیویسته له یاخی بوون بگهرینه هوه، شهوهی مهوان نهیدلین بوختان و درون، بو دهم کوت کردن و بوردانیان خوا نهفهرمویی:

﴿ قُلَ فَلَم یَعْنَ بَکُمَ بِذُنوبِکُم ﴾ تَوْ بَلَیْ راسته نُهُو گُومانهی ئِیْوه، دُوایی لهبهر چ شــتیْ سزای ئیّوه نُه دا به هوّی گوناهه کانتانه وه ، نُه گــهر که سـی نه و پلهیه هـه بی بـه گویّره ی گومانی خوّتان نهبوایه خوای مهرن نه سزای ئیّوه ی بدایه و نه شیّکی وای له گـه ل بکر دبایه شیاوی سزادانبی .

زور ناشکرایه خوا سزای نیره نهدابه کوشستن و بهدیل کردن، هه ندیکتانی کرد به مهیمون، خویشتیان.

ئەلنىن: سزامان ئەدرى چەند رۆژىكى دىارى كراو، ئەرەيش دژى گومانى خۆتانە.

پرسیار: ئهو رسته به ناگونجی بکری به وه لام دانه وه ی جوله که و گاوره کان بزگرمانی ئه وان که ئه وان کو ران و خوشه و پستانی خوان، کاتی به لگه به ئه بی به وو لام بز ئه وان که پیان و و تایه خواسزای ئیمه نادا له پاشه روزدا، هم کاتی لای نه وان نه بی لهسم سزادانیان له پاشه روزدا دوایی به لگه ی بینراویش نابی لهسه رسزادانیان لهم روزه بشدا؟ و ه لام مه به سنادان شیکه سزای جیهان و پاشه روز بگریسه وه، خوای مه زن سزای جوله کانی دا له جیهاندا لهسه ردهستی فیرعه و ن و به خته نه سر روزمان و جگه ی ئه وان به لام سزای گاوره کان خرابیت و گران تر بو، چونکه له جیهاندا سزایاند را به جه نك کردنی هه ندیکیان له گه ل همندی تریانا و نازار دانیان بزیه کردی.

بەلام بەلگە لىەسەر سزادانيان لـە رۆژى دوواييدا خوا ئاماژەي بۆ ئەكاو ئەفەرمويى.

﴿ بِلَ انتم يَشْرِ ﴾ به لکو ئيوه ئادهميزادن جياوازيتان نييه له جگهى خوّتان لـــه هيــچ تيکا.

هممووتان نموهى ئادممن و ئادمميش له خاك دروست كراوه.

﴿ یغفر لمن یشاء ویعذب من یشاء ﴾ خوا خوش نمبی له کهسسی نارهزووی هه بی و سزای کهسی نمدا نارهزووی هه بی مخوش بوونی خوا سه هوی کرده وه ی ناده میزاده و هیه.

دوای نمو باسانهی رابوردن نمین بزانین هیچ کمسی رزگاری نابی لمدهست توانای خوا، نادهمیزاد هممویان دروست کراوی خوان، وهك نمفهرمویی:

﴿ والله ملك السماوات والآرض وما بینهما وإلیه المصیر ﴾ وهبر خوایه خاوهنیتی وهاشانیتی ناسمانه کان و زهویی وشتی له نیّوان نمواندهیه، خوا دروست کهدی همموبونموهرانه همرکهسی بمهمر جوّری بی دووره لموهوه کسوری خواو خوّشهویسسی خوا بی بمو جوّرهی نیّوه گومان نمبهن، بمو بوّنموه نمیی خاوهن نامه کان بزانن که خواپتر و بیّر لیّی کواوهی بمنده ی خوان و له همموان زوّتر سزایان نمدری، چونکه بوختان و دروّ هماندبهست که گومانیان وایه کورو خوشهویستی خوان و، بیر لای خوایه چارهنووسسی بمنده کانی خوا له روّژی دوواییدا، دوایی پاداشتیان نمداتهوه به گریّرهی کردهوهی خویان.

بۆ جارى تر خوا رو ئەكاتە خاوەن نامەكان بە مىھرەبانىــەوە، سىرنجيان رائەكىشىنى بىۆ دەم كوت كردن و بۆ روانيان بەھۆى ناردنى پىغەمبەرەوە ﴿ ﷺ ﴿ رَبِّكُهى بىانويان لىنى ئەبەستىٰ و ئەفەرمويىن:

﴿ یا اُهل الکتاب جاءکم رسولنا یبین لکم علی فترة من الرسل ﴾ ثمی خاوهن نامهکان به راستی هاتوه بز لای ثیّوه فروستادهی ثیّمه که موحهمده بز نیّوه ریّگهی راست همه

یاساو فهرمانه کان خواو به موژدان و ترساندنتان لهسه ر بچوان و رهوانه نه کردی پیخهمبه ران و نههاتنی سروش بز ماوهیه، ئادهمیزاد لهوماوهیه دا پیریستی زوریان هه بو بن ناردنی پیخهمبه ران رانمویی کردنیان چونکه ههموو ریگهی چاك و دادپهروه رییان لی و ونبووه، بزیه فروستاده ی خومانمان ، بز نارندن ههتا بیانوتان نهمینی. خوا ئهفه رمویی.

﴿ ان تقولوا ماجاءنا من بشير ولا نذير ﴾لمه ترسى گفتوگۆى ئيّوه بلٽين: نــههاتووه بــۆ لاى ئيّمه هيچ موژدهر و هيچ ترسيّنهرێ بهبهههشت به دوّزه خ.

﴿ فقد جاءکم بشیر ونذیر ﴾ دوایی هات بۆ لای ئیوه موژده بهبهههشت و ترسینهر بــه دۆزهخ و به پاداشت و بهتۆلهی کاری چاك و خراپ.

﴿ والله على كل شيء قدير ﴾ وه خوا تواناى بهسهر ههموو شــتيكا ههيـه، بـه تايبـهتى يارمهتى دانى موحهمهدو بهرزكردنهوهى ئايينى ئيسلام، بهلوت سۆلانهوهى خاوهن نامهكان بۆ زانين: زانايان لـه ماوهى نههاتنى سروش بيريان جياوازه: ههنديّكيان ئهليّن: مــاوهى نيّـو عيساو موحهمهد ﴿ عِنْهُ (٠٠٠) ساله.

خوای مهزن دوای ئهو باسانهی پیشو بۆمان رون ئهکاتهوه هه لویستی جوله که کان له گه ل موسادا، به و بونهوه دلخوشی ییغهمبه ر ئهداته وه و ئهفه رمویی:

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ - يَنقَوْمِ اذْكُرُوا اللهِ عَلَيْكُمْ الْأَيْمَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا اللهِ عَلَيْكُمْ الْأَيْمَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا اللهِ عَلَيْكُمْ الْأَيْمَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا اللهِ عَلَيْكُمْ الْأَيْمِ الْأَيْمَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا اللهِ عَلَيْكُمْ الْأَيْمِ اللهِ عَلَيْمُ اللهِ عَلَيْكُمْ اللهِ عَلَيْكُمْ اللهِ عَلَيْكُمْ الْأَيْمِ اللهِ عَلَيْكُمْ اللهُ عَلَيْكُمْ اللهِ عَلَيْكُمْ اللهُ عَلَيْكُمْ اللهِ عَلَيْكُمْ اللّهُ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُوكُمْ اللّهُ اللّهُ عَلَيْكُوكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُوكُمْ الْعُلِي الْعُلْعُ الْعُلْعُ الْعُلِي عَلَيْكُمُ الْعُلِي عَلَيْكُمْ الْعُلْعُلُولُ الْعُلْعُول

ا وَءَاتَكُمُ مَّالَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَالِمِينَ ١ يَكُو مِلَا مُكُوا ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِي كَنْبَ ٱللَّهُ لَكُمْ وَلَانْزَنْدُواْ عَلَىٰٓ أَدْبَارِكُمْ فَنَنقَلِبُواْ خَسِرِينَ ٥ قَالُواْ يَكُمُوسَىۤ إِنَّ فِيهَا قَوْمَاجَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلَهَاحَتَّى يَغُرُجُواْ مِنْهَآ أَفَإِن يَخْرُجُواْ مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ١ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعُمُ ٱللَّهُ عَلَيْهِمَا أَدْخُلُواْ عَلَيْهِمُ ٱلْبَابِ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَلِلُونَ وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُواْ إِن كُنتُم مُّوَّمِنِ بِنَ ١ قَالُواْ يَكُمُوسِي إِنَّا لَن نَّذَخُلَهَا آبَدًامَّا دَامُواْ فِيهَا فَأَذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَدَتِلا إِنَّا هَنْهُنَا قَدُونَ ١ إِنِّي لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَأَفْرُقُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَنسِقِينَ ۞ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَكَّرَّمَةٌ عَلَيْهِمُّ أَرْبَعِينَ سَنَةُ يَتِيهُونَ فِي ٱلْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْفَسِقِينَ

﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لَقُومُهُ يَا قُومُ اذْكُرُوا نَعْمَةُ الله عَلَيْكُم ﴾ وه توّ بيرى ئـهو كاتـه بكـهرهوه موسا ووتى به تاقمه كانى خوّى ئهى خزمانى من: ئيّوه بيرى چاكهى خـوا بكهنـهوه بهسـهر تانهوهيه.

﴿ إِذْ جَعَلَ فَيَكُمُ أَنبِياءَ وَجَعَلَكُمُ مَلُوكاً ﴾ لهبهر ئـهوه ی خـوا دروسـتی کـردوه لـهناو ئيّوه دا چهندين پيخهمبهر به جگه ی ئيّوه ی نهداوه و ههوالنی ناديباريان به ئيّوه ئهدا، بـههوّی ئهوانه وه سمر کهوتن بهسهر دوژمنانی خوّتانا، ههمو ياسـای خوايـی بوّتانی رون کـرده وهو ئيّوه ی گيرا به چهندين پاشا سهربه خوّبن خوّتان فهرمانی خوّتان بهن بهريّوه، له پيشا بهنده چهوساوه ی فيرعهون بون، سامانی زوّری داوه پيّتان بهرله وه همرّار بوون.

دوای نهوهی که موسا باسی ئــه و چاکانـهی خـوای بـۆ کـردن، فـهرمانیان پیـّـدرا بـه داگیرکردنی فهلهستین که نهو کاته به دهست حهیسی و کهنعانیهکانه وه بو، فهرمانی بیّـدان جهنگ بکهن له گهلیّان و خوّراگرین بهرانبهریان، موســا بـه گویّـرهٔی فـهرمانی خـوا بـه خزمهکانی خوّی ووت:

﴿ یاقوم ادخلوا الآرض المقدسة التي کتب الله لکم ﴾ ئه ی خزم و نهته وه ی خوم ئیسوه بیخنه نیو ئه فو زهویه پیرفزه ی ئه و ته وتو خوانوسیویتی بغ ئیوه پیتانی به خشسیوه و کردوییسی به نیشتمان بغتان زورداره تاوانباره کانیان لینی ده رکه ن و په لاماریان بده ن و مهترسس خوا به لیننی داوه بیکا به جینگای ئیوه

﴿ ولا ترتدوا على ادباركم فتقلبوا خاسرين ﴾ وه ئيّوه مهگهريّنهوه بهرهو دواى خوّتان لهبهر ترسى ئهو زوّردارو تاوانبارانه، دوايى ئيّوه بگهريّنهوه و زهروّمـهندى هـهردو جيـهان بين. ﴿ قالوا یاموسی إن فیها قوماً جبارین﴾ خزمه کانی وووتیان: یا موسا به راستی ههیه لــه نیّو ئهو زهویه پیروّزه دا تاقمیّکی به هیّرو خاوهن زهبر له توانای ئیّمه دا نیه جهنگیان له گهلّ بکهین و بوّمان ناگونجیّ.

﴿ فإن يخرجوا منها فأن داخلون ﴾ دوايی ئهگهر ئهوان لهو زهويهدا چونه دهرهوه، بـێ ئهوهی ئيزمه تووشی جهنگ ببين، دوای ئهوهی چونه دهرهوه به راستی ئيزمه ئهچينه نيو ئـهو زهويه پيروزه. جوله که کان ئهيان وبست سهر بکهون به ئاسانی و خوشی بـهبێ کوشتن وبرينداری به وينهی خنکاندنی فيرعهون و لهشکره کهی لهناو چون.

﴿ قال رجلان من الذین یخافون أنعم الله علیهم ﴾ دوو پیاوی چاك له جوله که کان راپهرین و ئامۆژ کاریان کردن وهانیاندان بۆ گرتنی ئهو شارهو فهرمانبهرداری فردستاده ی خوابن، ئهو دوو که سانه له و که سانه ی ئه و تۆ بون له خوا ئه ترسان و له دوژمن باکیان نه بوو له سزای خوا ئه ترسان خوا چاکه ی به سه ردا رژاند بوون به باوه ری بی گه ردو له وان نه ئه ترسان چونکه ئه یانزانی ئه و گهله زلخ و بی هیزن، به خزمانی خویانیان ووت:

به لام جوله کهمان دووباره گهرانهوه بز لای رهوشته خراپه کهی خزیان و یاخی بونی خزیان .

قالوا یاموسی إنا لن ندخلها ابداً ماداموا فیها $\,$ ووتیان: ئهی موسا به راستی ئیمه ناچینه نیّو ئهو شاره پیروّزه بابیّو ماوهیّیکی کهمیش بی بهمهرجی ئهوان بهردهوام بن له نیّو ئهو شاره دا زوّر سهیره تو به گفتو گوّی ئهو دوو کهسه به روا ئهکهی به بیروبوّچوونی (۱۰) کهس بروانامه کهی ، ئهو دوو کهسهو ئهو (۱۰) کهسته ئه و دووازده نه فهرهبوون موسا ناردنی بو تاقی کردنه وهی چوّنیه تی دانیشتوانی ئه و زهویه و ههوال هیّنانه وهیان.

دووایی جوله که کان به نمه و پهری بی شهرمی و گالته کردن به خواو فروستادهی خــواو نرخ دانهنان بوّیان ووتیان روبه روی موسا:

﴿فاذهب انت وربك فقاتلا إنا ههنا قاعدون ﴾ دوایی تؤو خوای تؤ برؤن بؤ سهر ئــهو تاقمه دووایی همردوولاتان جــهنگیان لهگـهل بکـهن، بـه راسـتی ئیمـه لـیزهدا ئهنیشـین چاوهروانی ئیره ئه کهین.

ناوه روّکی ئه و دوو رسته یه ی پیشوو پیشانمان ئه ده ن ئهگه ر خوا خزمه تی جوله کان بکاو ئازاریان نه داو داوای شتی گرانیان لینی نه کاو دو ژمنیان له ناوبداو ئه مان دانیشن له و کاتانه دا خوای ئه وانه. به لام ئهگه ر بچو کرتین شتیان لیسی داوا بکا توشی ئازاریان بکا له و کاته دا خوای ئه وان نیه خوای موسایه یانی جوله که کان له ناوه روّک خوای ئه وان رابو واردن و خوش گوه زه رانی و هه واو هه وه س کا لا و و الای جیهانه.

دووایی موسا کهوته سکالای بی کهسی خوّی و گیر خواردنی له نیّو ئــه و تاقمــه رکــه چییه خوّی دووایی ئهو ههموه ماندووبونهی به دورو دریّژی بوّ سودی ئهوان.

﴿ قال رب إنى لا أملك إلا نفسى وأخى فافرق بيننا وبين القوم الفاسقين ﴾ موسا ووتى:

ئهی پهروهرده کهری من : به راستی من خاوهنی هیچ کهسی نیم بو یاریدانی ئایینی تــوِّ جگهی خوِّم و براکهیشم خاوهنی هیچ کهس نی یه جگهی خوِّم، یامن توانــام بهســهر هیــچ کهسدا نیه مهگهر خوِّم وبراکهم.

دوایی تو جیاوازی بخهره نیوان ئیمه و گهلی لایانداو له فهرمانی تو، فهرمان بده به شتی شایستهی ئیمهیه، فهرمان بده به شتی شایستهی ئهوانه. به کورتی موسا هییچ شتیکی بو

نهمایهوه دوای پاش گهز بونهوهی جوله که کان له پهیمانی خوا مه گهر ئهوه نه بی خوی و براکهی له کوشش نهوهستن. به لام له گه نهوه یشدا موسا خوی و تاقمه که که ناماده کردبو و بر به جی هینانی فهرمانی خوا.

﴿ قال انها محرمة عليهم اربعين سنة يتيهون في الارض ﴾ خوا فهرمووى: دوايى بهراستى ئهو خاكه پيروزه قهده غه كريا لهسهريان و ناچنه ناوى به هزى پاش گهزبونه وهيان له فهرمانى تو بو ماوه ى چل سال بينن و برون و سهر گردان به نيو ئهو پارچه زهويه دا و سهر بو هيچ شوينى ده رنه كهن.

ههروهها بهو شیّوهیه مانهوه لهویّدا، لهو ماوهیهدا ههمو پیره کانیان مـردن،دوای مردنی نهوان نهوهی تازه لهوان پی گهیشتن و ئازار و چاو نهترس و به هوره.

﴿ فلا تأس على القوم الفاسقين ﴾ دوايي موسا تـ و خهفهت مـه خو لهسـه ر كـردهوهى نارهواى ئهو تاقمه لايانداوه لـه فهرماني خواو پهيرهوى كردني تو.

له ماوهی نهو چل سالهدا موساو هارونی برای موسا کۆچی دوواییان کرد. پاش ئهوان خوا یوشهعی کرد به پیشهوای نهوه تازه بی گهیشتووهکان، خوا بوشهعی کرد به پینهمهدریان و پهلاماریان برده سهر دانیشتوانی نهو خاکه پیروزه و زالبون بهسهریانا.

خوای مهزن له ئایهته کانی پیشودا باسی جوله که کان و شکاندنی پهیمان و به لیّننی ئسهوانی کرد ئیستاش باسی سته می کوریّکی ئاده ممان بق ئه کا له براییکی خوی. یانی زور راسته ئه ی موحه مه د ئه و جوله کانه نیازی کوشتنی توّیان کرد، ئه بی بزانسری ئسهو کاره ناره وایانه کونه تازه پهیدا نه بوون له وانه وه. به لاکو ئسهوان لسهوه و به ریش پیغه مبه ره کانی خوّیانیان کوشتوه، به رله وانیش بوّیه که مجار کوریّکی ئاده م به ناره وا براییکی خوّی کوشت. جا له به رئه وه مرایه کردن کوّنه و تازه نیه تویش دلگران مه به له سه رپیلانی دوژمنانی خوّت، باسی روداوی دل تهزینی نیّوان ئه و دو و کوره ی ئاده میان به سه ددا بخوی نسه وه به و جوّره ی که خوای مهزن فه رموی:

وَٱتَّلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱبْنَىٰ ءَادَمَ بِٱلْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانَا

إِ فَنُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِ مَا وَلَمْ يُنَقَبَّلُ مِنَ ٱلْآخَرِ قَالَ لَأَقَنُلُنَّكُ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْمُنَّقِينَ ۞ لَبِنْ بَسَطَتَ إِلَىَّ يَدَكَ لِنَقْنُكَنِي مَا آَنَاْ بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَ قَنْلُكَ إِنِّي ٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلْعَلَمِينَ ١ إِنِّ أُرِيدُ أَن تَبُوٓ أَبِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ ٱلنَّارْ وَذَالِكَ جَزَّ قُواْ ٱلظَّالِمِينَ ١ رَبَّ ٱلْعَلَمِينَ ١ إِنَّ أُرِيدُ أَن تَبُّوٓ أَبِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ ٱلنَّارُّ وَذَالِكَ جَزَرَقُأُ ٱلظَّالِمِينَ ١ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ وَقَنْلَ أَخِيهِ فَقَنْلَهُ وَفَأَصَّبَحَ مِنَ ٱلْخَسِرِينَ فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبَّحَثُ فِي ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوارِي سَوْءَةَ أَخِيةً قَالَ يَنُويِّلَتَى أَعَجَزْتُ أَنَّ أَكُونَ مِثَّلَ هَلْذَا ٱلْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصَّبَحَ مِنَ ٱلنَّدِمِينَ

 ﴿ إِذْ قربا قرباناً فتقبل من أحدهما ولم يتقبل من الآخر﴾ كاتى ئهو دوو كورانه كورى پشتى ئادهم بوون ياله نهوهى ئادهم بوون؟ ئهو قوربانيه چ شتى بوه؟ ئهوانه ههمويان ههواللهى هيزيكى ناديارين بههمر شيوهيه بق بى ئهو شتانه به ئيمه فير نهكراوه له لايه نسمرچاوهيكى بروا بى كراو.

به لام دوو شتمان پیشان ئهدهن:

۱ - ئیمه خومان ماندو نه کهین بوّی دانه چین و ابزانین پیّویستی سهرشانمانه ناسینی نـــاوی ئهو دوو کورانه، ههروه ها جوّری و هرگیرانی قوربانیه که چوّن بوه؟

۲-ئهوهی راستی بی ههموو ئادهمیزاد به گویرهی سروشتی خویان خاوههنی ئامادهیین بو چاکه کردن و خو گهرانهوه له خرابه. به لام ههندیکیان خاوهنی ئهقلیکی تهواو ئاینیکی تیدایه رویان بی بکا بو لای چاکه فرابه لایاندا، ههندی تریان ئایینیان لاوازهو نهقلیان ناتهواوه له گهل ئارهزوو ههوهسی خرابی خویان ئهرون.

زورترین له و کهسانه مانای قروئانیان کردوه باسی چیرو کی ئه و دوو کورانهان کردوه. به لام سهرچاوهیان نهبوه جگهی (العهد القدیسم)ی جوله کهکان، ئیمه پوختهی مانای دهرکهوتوی ئایه ته کان ئه کهین به م جوّره ی خواره وه.

به راستی نمو دوو که سه ناژاوه یان بوه له گهل یه کری راسته و خو کوری پشتی ناده م بوون به بی دیاری کردنی ناوه کانیان. زانایان نملین: ناوی بکوژ قابیله، ناوی کوژراوه که هابیله هوی ناژاوه که یان نموه یه همریه که یان قوربانی نه که ن له به فهرمووده ی خوا، دووایی خوا له هابیلی و هرنه گری و له قابیلی و هرناگری، جوزی قوربانیه که و چونیه تی و هرگرتنی باس نه کردوه.

شاراوهی دلنی قابیل جو لاو هه ره شه ی کوشتنی لهبراکه ی کرد، براکه یشی ووتی: تـ قر تاوان له خوّت ئه که ی و لوّمه ی من مه که، خوا قوربانی له خواترسان و هرئه گری و تـ قر اله وان نیت، ئه گهر بته ویی من بکوژی من نامه ویی تو بکوژم، ئه گهر تو من بکوژی، تـ قر

ئه گهرییته وه به گوناهی کوشتنی منه وه و به گوناهی و ه رنه گرتنی قوربانیه که ی خوت به لام ئه و گفتو گزیانه کاری نه کرده سه رده رونی قابیل، به پیچه وانه وه رقی زوّر تر په ره ی سه ند و به ناره وا براکه ی خوّی کوشت، دوای ئه وه له شبی براکه ی له به رده میا که وت نه یزانی چوّنی پشاریته وه، خوای گه و ره قه له په وه شیکی نارد و به قاچی و به ده نوکی چالیّکی هم لاکه ند، که ئه وه ی چاوپی که وت سه رگه ردانیه که ی نه ما و براکه ی نایه کوره وه. به لام ده ستی خوّی که ست له په شیمانیدا، دوای ئه وه ی بوی ده رکه و تله قاله ره شکه مرده.

بهراستی من تۆ ئهکوژم لهبهر ئهوهی قوربانی تۆ وهرگیراوه، ئهوهیان قوربانیهکهی لیسی وهرگیرابوو ووتی: لهبهر چ شتی من ئهکوژی من هیچ تاوانیکم نهکردووه، بهلام بهراستی قوربانی وهرناگیری مهگهر له کهسانی وهرئهگیری له خوابرسن و نیازیان پاکتبی.

﴿ لئن بسطت إلى يدك لتقتلني ﴾ به راستى ئهگەر تۆ دەستى خۆت دريّژبكەى بـــۆ لاى بۆ ئەوەى تۆ من بكوژى بەبى تاوان.

﴿ مَا أَنَا بِبَاسِطُ يَدَى إِلَيْكَ لَأَقْتَلَكَ ﴾ من دريژناكهم دهستى خوّم بوّ لاى توّ بــوّ ئــهوهى من توّ بكورْم، ههرچهنده من لــه توّ به هيّز ترم من بــه وينــه تــوّ خراپــه ناكــهم و وولاّمــت نادهمهوه .

﴿ إنى أخاف الله رب العالمين ﴾ بەراستى من ئەترسىم لـە خواى پەروەردەكەرى ھــەموو بونەوەران من شەرم ئەكەم خوا من ببينى ودەست دريژ بكەم بۆ لاى تۆو بۆ كوشتن.

﴿ إنى ارید ان تبوأ بأثمی و إثمك فتكون من اصحال النار و ذلك جزاء الظالمین ﴾ به راستی من ئهمهوی تو به هری گوناهی گوناهی

وهرنه گرتنی قوربانیه کهت ههرکاتی من بکوژی، دوایی توّبه و بوّنه وه ببی له دانیشتوانی ئاگری دوّزه خ له پاشه روّژدا، وه دوّزه خ پاداشتی کهسانیکه سته م کاربن به و ویّنه ی تو که من بکوژی به ناره وا.

﴿ فطوعت له نفسه قتل اخیه فقتله فأصبح من الخاسرین ﴾ دوایی دهرونی پیسی قابیل کوشتنی براکه ی خوّی بو رازانهوه، دوایی براکه ی خوّی کوشت به نارهوایی، دوای کوشتنی براکه ی گهرا له کهسانی زیان مهندبن به هوّی سزادانیان له دوّزه خدا.

جۆرى كوشتنى براكدى چۆن بووە به چ شتى كوشتنى گرنك نيە، ئەوەى جىڭگەى سەر سورمانبى چۆن دلئى ھات براى خۆى بكوژى؟ كاتى براكەى خۆى كوشىت سەرگەردان بوو پەشىمان بويەوە نەى ئەزانى چ شتى بكاو چىۆن لەشىي براكىمى بشارىخەوە، چونك يەكىمىن كات بوو كەسى بمرى لىە كورانى ئادەم.

﴿ فبعث الله غراباً يبحث في الآرض ﴾ دوايى خوا به ميهرهبانى خوّى بــو فـير كردنى ئهو كورهى ئادهم و بوّ ئادهميزادى پـاش ئـهو قهلــه رهشـيّكى نـارد هــهلّى كــهند چاللّـن لـهزهويدا به دهنوكو قاچهكانى و قهله رهشيّكى ترى مردوى هيّناونايه چاللهكه و خوّللى دا به سهرياوداى پوشى مردنى قهلهرهشهكه به ههر شيّوهيه بو بن گرنگ نيه.

﴿ لیریه کیف یواری سورة أخیه ﴾ ناردنی ئه و قهله رهشه بـ ق ئـ هوه بو خوانیشانی ئـ ه و کوره ی ئاده م بدا به چ جوری بشاریته وه شهرم گه و لهشی براکــه ی خـ قی. ئـ ه توانری راناوی ووشه ی (یری) بچیته وه بو لای قهله رهشه که.

﴿ قال یاویلتی أعجزت أن اكون مثل هذا الغراب ﴾ دوای كوشتنی براكهی خهفهت و ئازار دای گرت ووتی: هاوار بر من لهسهر ئهو گوناههی من كردم و كاریكی خرابم كرد ئایا من ئهوهنده نهزان و لاواز بوم كه من وینهی ئهو قهله رهشه بومایه و رانمویم وهربگرتایه به وینهی ئهو.

﴿فَأُوارِی سُواَةَ أَخِي فَأُصبِح مِن النادميين ﴾ دوايي مِن دام پۆشى بايه شهرم كهو لهشى براى خۆم، دوايى گهرا لهو كهسانهى پهشيمان ببنهوه لهسه ركارى كردبيتان، به تايبهتى

لهسهر کوشتنی براکهی، جوّری سهرگهردانی نهو برا کوژهی خوّی، نه زانینی جوّری شاردنه وهی نه زانینی جوّری شاردنه وهی نه ساردنه وهی نهمه مان نیشان نهده نه که نه و دوو کورانه کوری پشتی نادهم بوون، چونکه ههر نهوان نهیان دیبوو مردنی که سیّك و شاردنه و هی که گوردا.

بهراستی روداوو بهسهر هاتی نهو دوو کورانهی نادهم بزمانی رون نه کاته وه نادهمیزاد دوو جزرن (۱) تاوانباران و له سنوری خوا دهرچوان (۲) بی تاوانبان بی پاراستنی بی تاوانان له تاوانباران . یو مانهوه ی بی تاوانبان و بهرده وامیان و دابه زاندنی ژیبان و گوزه رانی خوش بزیان.

بۆ راوهستانی یاسای خوای مهزن. قورئانی پیرۆز دیاری کردوه بۆ ههمو ئهو کهسانه ی له سنوری خوا دهرئهچن سزاییکی واشایانی ئهو کهسانه بی کهبی تاوان ئه کوژن، کوشتنی ئادهمیزاد بهبی تاوان به گهوره ترین گوناه دانراوه، ئیبر ئهو کوشتنه لهههر کهسیکه وهبی، نهك به تایبه تی له دوو کوره کهی ئادهم ههر چهنده ئهوان بونه هۆی هاتنه خوارهوهی ئه یاسایه بۆ ئهو تاوانه گهورهیه. ئاشکرایه دانانی یاسای گشتی به هۆی رووداوی کی تایبه تیه بوه، بۆ راوهستانی ئهو یاسایه و بۆ چهسپاندنی به سهر ئادهمیزادا خوا ئه فهرموی:

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبُنَاعَلَى بَنِيَ إِسْرَءِ يلَ أُنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسَا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْفَسَادٍ فِي ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَخْيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَخْيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّهَا أَخْيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَأَءَ تَهُ مُرُسُلُنَا بِٱلْبِينَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُم رَعْدُ ذَلِكَ فِي ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ مَنْ الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْأَرْضِ لَهُ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ اللَّهُ اللَّهُ مُنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْهُ اللَّهُ مِنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْمُسْرِفُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُسْرِفُونَ مَنْ الْعَالِي اللَّهُ الْمُسْرِفُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُسْرِقُونَ مَنْ الْمُسْرِقُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُسْرِقُونَ مَنْ اللَّهُ مُرْسُلُنَا اللَّهُ الْمُسْرِقُونَ مَنْ الْمُسْرِقُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُلْونِ مِنْ الْمُسْرِقُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُسْرِقُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُسْرِقُونَ مِنْ اللَّهُ الْمُسْرِقُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُنْ اللْهُ الْمُسْرِقُونَ مَنْ اللَّهُ الْمُسْرَاقُ اللْعُلَالِ الْمُسْرِقُ مِنْ الْمُسْرِقُونَ أَنْ الْمُسْرِقُونَ مَنْ الْمُسْرِقُونَ مَنْ الْمُسْرِقُونَ مُنْ الْمُسْرِقُ مُنْ الْمُسْرَاقُ مُنْ الْمُسْرِقُ مُنْ الْمُسْرِقُ مُنْ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرِقُونَ الْمُسْرَاقُ مُسْرَاقُ مُنْ الْمُسْرِقُ مُنْ الْمُسْرَاقُ مُنْ مُسْرَقُونَ مُنْ الْمُسْرِقُ مُنْ الْمُسْرَقُ مِنْ الْمُسْرِقُ مُنْ الْمُسْرَاقِ مُنْ الْمُسْرَقِ مُنْ الْمُسْرَاقُ مُسْرَقِي مِنْ الْمُسْرَاقُ مُنْ الْمُسْرِقُ مُنْ الْمُسْرِي

﴿ من اجل ذلك ﴾ لهبهر گهوره بی تاوانی كوشتن له ههر كه سينكه و ه بين، له به رزيانی كوشتن كه ههمو خراپه و بی نرخی ئايین و جیهانی تیدایه و به ختیاری پاشه رو ژویس له كیس ئه دا، ئیتر كوشتن به همر هوییه كی ناره و ابین، نهك ته نها به روو داوی كوشتنی كوری ئاده م، همر چهنده كوشتنی ئه و هوی هاتنه خواره و هی ئه م، ئایه ته یه.

﴿ كتبنا على بنى اسرائيل أنه من قتل نفسا بغير نفس ﴾ ئيمه پيويستمان كردبوو لهسهر بهنى ئيسرائيلى كه بهراستى ههر كهسي به نارهوا كهسي تر بكوژی بهبی ئهوه ی كهسیكى كوشتبی.

وأو فساد في الارض فكانما قتل الناس جميعاً ﴾ يا كهسى بكوژى بهبى ئـهوهى خراپه و پى ئايينى پهيدا بوبى له زهويدا. يا بهبى ئهوهى ئاسايشى دانيشتوان تىك بـدا، دوايى وهك ئهوه وايه همموو ئادهميزادى كوشتبى، چونكه بههۆى كوشتنى يهك كهسهوه ههتكى ريز و نرخى هممو ئادهميزادى كردوه بهبى جياوازى، ئهگهر كوشتنى يهك كهسى لارهوا بى كوشتنى هممو كهسى لاروهوايه، خهشى خوا بۆ كوشتنى يهك كهس و زور تر لهيهك كهس يهكسانه لاى بۆ زانين: ئهو هۆيانه ئهبنه جينگه بۆ رەوابونى كوشتنى ئادەميزاد ئهمانهن:

کهستی به بین تاوان کهستی تر بکوژی. ئهو کهسانه ی هاوب هش بـ فر خــوا دائــه نین. ئــهو کهسانه لـه ئایینی ئیسلام و درئهگهرین. ئهو کهسانه ی رینگه گرو جهرده ن

پرسیار: سزای کوشتن جوله که کان و جگهی ئهوانیش ئهگهریشه و، هو ی ناوبردنی جوله که کان به تایبه تی چ شتیکه؟

وه لام: زور راسته نهو سزایه ههمو ئادهمیزاد نه گهریتهوه، به لام خوای مهزن ناوی ئسرائیلیه کان بردوه به تاییه تی چونکه ئهوان بو کوشتنی ئادهمیزاد له ههمو که ساله باترن، بو رژاندنی خویینی ئادهمیزاد. تینون بو به لنگه له تهوراته دهست کرده که یاندا کوشتنی منالان و ژنانی جگهی خویان به رهوا داناوه، کوشتنی بینه مهمه ه کانی خویان گهوره ترین به لنگه نه له سهر خوین رژاندنی ئهوان.

بـ ق ئاگـاداری: کوشـتنی موسـولـمانان وبـه پهوا دانـانی کوشــتنی ئــادهمیزاد تهنــها جولهکهکان به پهوای دانین، بق نموونه. کوماری عیراقی بهعسی زورتر له (۱۸۰) ههزار

منال و ژن و پیرو پهك كهوتهى زینده به چال كړد به ناویى ئهنفالهوه. به گازى خهردهل له پینچ ههزار زورتر دانیشتوى شارى ههله بجهى كوشت، ههروهها له جینگه كانى تریش زور كهسى تریان گوشت، ئهو كهسانه كوژران ههر لهبهر ئهوهى كورد بون. توركهكان ههر له كاتى عوسمانیه كانهوه ههتا ئهم سهردهمهى ئیمه به ههزاران كوردیان.

کوشتوه، به تایبهتی له کاتی موسته فا که ماله وه، هه روه فارسه کان له تورکه کان که متر نین بو که کان که متر نین بو کوشتنی کوردان، له لایه تره وه روسیای شیوعی زورتر له پینی هه واری له شورش گیره کانی ئه فغانی کوشت. سته می رژیمه کانی ترنایه نه ژماره.

﴿ ومن احیاها فکانما احیا الناس جمیعاً ﴾ وه کهسی رزگار بکا کهسی تر له کوشت و له هزی کوشتنی کهسی له هزی کوشتنی کهسی تر یا نهیه این بیکوژن، یارزگاری بکا له دهستی ستهمکاری، دوایی وهك ئهوهوایه رزگاری کردبی ههمو ئادهمیزاد.

ههر کوّمه لنی تا که که سیّکی هه ژار و لاوازی تیدابی و بتر سیّ مافی بی شیّل بکری ئه و کوّمه لنه خوّی له خوّیا لاوازو بوّ گهنه، وهك له شتی وایه ئه ندامیّکی نه میّنی، که واته سوودی تاکه که سیّك و سودی کوّمه ل ته واو که ری یه کترین له یه ك جوّبیّ نابنه وه.

﴿ ولقد جاءتهم رسلنا بالبینات ثم إن كشیراً منهم بعد ذلك قی الارض لمسرفون ﴾ بهراستی هاتبوبق لای بهنی ئیسرائیل فروستاده كانی ئیمه به چهندین كاری یه ك خهرو به ناشكرا له پاشا زور له وان دووای چونی فروستاده كانی ئیمه زورتر له وان لایاندا له سنوری دادپهروه ری له نیو زه ویدا به كرده و هی خواب و كوشتنی ئادهمیزاد به تایسه تی كوشتنی پیغمه مبه ره كانی خویان، بویه پیانویان لینی و هرناگیری.

بهراستی هیچ کهسی بوّی نیه خوّی به خاوهنی ئیسلام بزانی کهچی پال پشتبی بـ و ئـهو کهسانه له سنوری خوا دهرچوون، به ناوی ئیسلامهوه ستهم و دهست برینی نالــهبار بـ الآو بکاتهوه. به راستی نهو کهسانه مافی گـهورهیی خـوای مـهزنیان زهوت کـردوه، بـ وّ رون کردنهوهی نهو مهبهستانه خوا ئهفهرموی:

إِنَّمَا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا الْنَيْقَ تَلُواْ اَوْيُصَكِبَّوُا اَوْتُصَلَّعُ الْدَيْدِيهِ مَ الْمُرْدِيقَ الْأَرْضِ فَسَادًا الْنَيْقَ عَلَى الْمُرْفِقَ الْمَرْفِ الْمُرْفِقُ الْمِن الْاَرْضِ ذَالِكَ لَهُ مَ فِي اللَّهُ مِنْ خِلَافٍ أَوْيُنفُواْ مِن الْاَرْضَ ذَالِكَ لَهُ مَ خِرَى اللَّهُ مِنْ خِلَافٍ أَوْيُنفُواْ مِن الْلَاخِرَةِ عَذَابُ عَظِيمً فَاعْلَمُواْ لَهُ مَ فِي اللَّهُ مِنْ خِلَافِ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ خِلَافٍ أَوْيُنفُواْ مِن اللَّهُ مِنْ خِلْكِ اللَّهُ مَ فَي اللَّهُ مِنْ خِلْكِ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا اللَّهُ مِنْ خَلْكُ اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ مَا اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهِم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلْمُوا اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُم اللَّهُ الل

﴿ إِنَمَا جزاء الذين يحاربون الله ورسوله ﴾ بهراستی كه سانیکی ئه و تو جه نگ نه كه نه له گه ل خوا و فروستاده ی خوا، یانی له گه ل دوستانی خوا و فروستاده ی خوا، واته دهست دریّژ كردن به نساروا بو سهر دانیشتوان وه ك دهست دریّژیه بو سهر خوا و فروستاده ی خوا، ههر له به رئه وه یشه سزای نه و دهست دریّژیه یاسای بو دیساری كراوه لای خوا به نه و به ری ته می كردن.

ویسعون فی آلارض فساداً ﴾ وه ته و که سانه کوشش نه که نه بو خرابه کردن له زهویدا بو تیک چونی ناسایش و ژیانی دانیشتوان و تالان کردنیان و رینگه گرتن لهوان و کوشتنی بی تاوان و دزینی سامانیان، سزاکانیشیان ئهمهیه.

(ان یقتلوا او یصلبوا او تقطع ادیهم وارجلهم من خلاف که بکوژرین نهگهر دانیشتوان بکوژن به مین محلاف که بکوژرین نهگهر دانیشتوان بکوژن به مین ههلواسین، یا ههلبواسرین له کاتیکا دانیشتوان بکوژن و دارایشییان لینی بسینن، نهو ههلواسینه بهرله مردنیانبی یا دوای مردن زانایان بیریان جیاوازه، یادهستیان و پیکانیان ببرری به جیاوازی یانی چهپ و راست نهگهر ریگه بگرن له دانیشتوان و دارایان لی بسینن، نه بی نهو دهست برینه به جوّری بسی نهوهنده خوّینیان نهروا ههتا بمرن، نیتر به ههر جوّری نهی برن.

ُ ﴿ او ینفوا من الارض ﴾ یا دور بخرینهوه له جیّگهی خوّیانهوه بن جیّگهیـــه تــر ئهگــهر تهنها ریّگهیان گرتبیّ و دانیشتوانیان ترساندبیّ بهبیّ کوشتن و دارایی لیّی سهند بان.

زانایان دهرباره ی جیبه جی کردنی نه و یاساو سنورانه ی به سه ر نه و جه ردانه دا بیریان جیاوازه لای شافعیه کان به و جوّره باس کران له ماناکردنی نایه ته کاندا، نه و بو چونه ی شافعیه کان ریّك و پیّك تسرو شیاو تسره له گه ل روواله تی ده رکه و توی نایه ته که دا. لای حه نه فیه کان نه گه ر داراییان لیّی سه ندن و کوشتنیان دادوه ر بو ی هه یه ده ست و پیّان چه پ و راستا به ی نه گه ر ناره زووی کرد بیان کوژی و هه لیّان نه واسی، بوی هه به بیان کوژی و هه لیّان نه واسی، بوی هه بیان کوژی و هه لیّان نه واسی به زیندویی و سکیان بدرن به رم هه تا نه مرنو هه لواسینه که یش سی روّژ بی به ته نها.

﴿ ذَلِكَ لَهُم خَزِيَّ لَهُم فِي الدُّنيا وَلَهُمْ فِي الأَخِرَةِ عَذَابٌ عَظيمٌ ﴾ ثهو سنوره ناوبراوانه بۆ ئهو كهسانه رسوايى و بى ئابروييه بۆيان لـه جيهانداو، بۆ ئهو كهسانهيش ههيـه سـزايهكى گهوره لـه رِوْژى دوايدا.

نهو سنورانه که باسکران به سهرموسلماندا به کار ه نه هینرین کاتی دهست بکه ن به ریگه گرتن و جهرده بی له دانیشتوان، ئیتر نهو کاره خراپه یان له زهویدابی یا له نیو ناوودا، له شارابی یا له که ژو کیودا، چه که کانیان تیرو رمبن یا شتی تر، دهست دریژه کانیان له سهردانیشتوان بی یا له سهر سامان و ناموسیانبی. به لام نه گهر نه و ریگه گرانه بی باوه ربن سنوره کانیان له مهو پاش باس نه کرین.

﴿ إِلاَّ الذَّيْنَ تَابُوا مِنْ قَبْلَ أَنْ تَقْدروا عَلَيْهِمْ ﴾ مهگهر كهسانيْكى ئــهوتۆ لــهو ريْكــهگرو جهردانه پهشيمان بوبونهوه به خۆشى خۆيان و وازيان هينانبيّ لـــهو كارانــه كردويانــه بــهر

لهوهی ئیره دهسته لات پهیدا بکه ن بهسهریانا له و کاته دا شهو تاوانبارانه وازر له و ریخه گرتنه بهینن که خویان له خویانه و وازیان هینا پیویست به سزادان نامینی، نه و جوره دهستوره بو سزادانی نه و پیاو خرایانه راسترین و شایان ترو بی وینه به بو رینزی مروقایه تی که نسایینی نیسلام دایناوه بو هه ردوو لایه نی تاوانبارو سته م لی کراو به شیوه یه کی داد پهروه رانه.

ئەوەى شايانى باسبى پەشىمان بونەوەيان بەر لەوەى لەدەست بەسەراگرتنيان كە سزاى تەمى كردنەكەيان لەسەر ھەلئەگىرى كاتى وايە بۆ شتى بى پەيوەندى بە مافىلەكانى خواوە ھەبى بەلام مافەكانى ئادەمىزاديان لەسەر ھەلناگىرى، يانى ئەو جەردانە با پەشىمان ببنلەوە ئەگەر دارايى دانىشتوانيان بردبى ئەبى يا ئەو دارايە يا نرخەكەى بدەنەوە بە خاوەنلەكانيان، ئەگەر كەسىكىيان كوشتبى خاوەنى كوژراوەكە ئەتوانى بىيان كوژى يان خوينيان لى بسىينى يا لىيان بىورى.

به راستی نه و نایه ته ده رباره ی جه رده و رینگه گرانی موسلمانان هاتوه ته خواره وه. به لام بت په رستان و بی باوه رانی تر نه گه ر باوه ریان هینا سزای خواو ناده میزادیان له سه هه لائه گیری له پیش یا له پاش ده ست به سه را گرتنیانین.

﴿ فَأَعْلَمُوا أَنَ الله غَفُورٌ رَحيمٌ ﴾ وه دوایی ئیّوه بزانن به راستی خوا لیّ بوردنی زوّره بوّ گوناهباران ئهگهر پهشیمان ببنهوه، میهرهبانی زوّره بوّ پهشیمان بولهوهکان.

بۆ زانین: ئەو ياسا بەرپۆراندى باسكران گەورەترین سـزایه لاى ئیسـلام بـۆ گـەورەترین تـاوان بـه شـیۆویهكى دادپهروەرانـه بـهكاردیّن لـهسـهرتاوانباران پـاش روون بونـهوەى تاوانهكانیان جگهى موسلمانان ئەو یاسایانه بهكارنایـهرن بـۆ نـهمانى ئـهو تاوانانـه. بـهلام ئەوروپاییهكان و كاربهدەستانى به ناو موسلمان كه شاگردى دلـســۆزى ئـهوانن ئەوپـهرى سزاو دارو فەلاقـه بـهكار ئـههینن دەبـارەى بـى تاوانـان هـهر لـهبـهر رامیـارى خوّیـان و چاوچنوّكیـان. كارەبـا و بزمـارو شوشـه برینـه ئـهندامیان و بهسـتنهوهیان بــه پانكـهوه بهكارئههینن. ههروهها هاژههرى كیمیایى و گـازى خـهردهل و فسـفوّر بهفروّكـه ئـهریون بهسهر دانیشتواندا كه هیچ تاوانیکیان نهكردووه جگه لـهوهى لـه نهژادو روهگـهزى ئـهوان

نین. به ههزاران منال و ژن و پیر پارچه پارچه ئهکهن، به دهیان کهسیان کویرو کهرو شهل ئهکهن ههر لهبهر ئهوهی دژی کاری خراپ و ستهم کردنی ئهوانن.

کاتی خوای مهزن لهمهوبهر باسی کوشت و رینگهگرتنی بو کردین، دوای ئهوهیش فهرمانمان بی نهداو ناموژگاریمان نه کا له خوابترسین و خومان بکهین به فیداکار بو بهرزی یاسای ئیسلام و سهپاندنی بهسهر دانیشتواناو نهفهرموی:

يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ عَامَنُوا لَيْهِ وَابَّتَعُوا إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةِ وَجَهِدُوا فِي سَبِيلِهِ الْوَسِيلَةِ وَجَهِدُوا فِي سَبِيلِهِ الْوَسِيلَةِ وَجَهِدُوا فِي سَبِيلِهِ الْوَسِيلَةِ وَجَهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَيْثَ وَابَّتَعُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةِ وَجَهِدُوا فِي سَبِيلِهِ الْوَسِيلَةِ وَجَهِدُوا فَي سَبِيلِهِ لَعَلَيْ اللَّهُ مُعَالِمَ اللَّهُ وَالْوَأَتُ لَا اللَّهُ مَعَالَى اللَّهُ مَعَالَى اللَّهُ وَالْوَالَوَ اللَّهُ مَعَالِهُ اللَّهُ وَالْوَالِمِ مِنْ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَالَا اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَالَا اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَالَا اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَالَا اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

﴿ یا آیها الذین اَمَنُوا اَتَقُوا الله و اُبتغوا إِلَیْهِ الْوَسِیلَة ﴾ نهی کهسانیکی ئے وورتان هیناوه ئیوه له سزای خوا بترسن و خوّتا له بی فهرمانی خوا بپاریزن و، ئیره داوای نزیك بوونه وه بولای خوا بکهن به کردنی پهرستنی پهرستنه کانی خوا، به واز هینان له بی فهرمانی خوا، وهسبله و ته وسول به مانایه کن. یانی پهلاماردان بوّلای خوا به ناواتی گهیشتن به شسی ، مانای راستی وهسیله و ته وسول پهلاماردانه بوّلای خوا به هوّی چاو دیری کردنی کاره

بەرپۆرەكانى ياساو دەستور. تەرەسول بۆلاى جگەى ئەرانەر دزينەر دانانى شتىكە لە جگەى شوپنى خۆيدا .

﴿ وَجاهِدُ فِي سَبِيلِهِ ﴾ وه ثيّوه خوّتان ماندوو بكهن و كوّشش بكهن له ريّگهى ئايينى خوادا به جهنگ كردن لهگهل دوژمنانى ئاشكراو نهيّنى ئايين، لهبي باوهران و له نيازى دلتان بو كردنى خراپهو گوناهو دلّپيسى.

﴿ لَعَلَكُمْ تُفْلَحُونَ ﴾ بۆ ئەوەى ئىزە رزگارتان ببى لە خەشم و سزاى خــواو بگــەن بــه بەختيارى و چونتان بۆ بەھەشتى بەرىن و نەبراوە.

به راستی ترسان له خوا، داواکردنی شتی ببیته هؤی نزیکبوونه وه له خوا، کوشش لسه ریخگهی خوادا، ههموویان بویه که مهبهستن، یا بو چهند مانایه کن لهیه که جوی نابنه وه، چونکه ترسان له خوا خوپاراستنه له خهشی خوا، داواکردنی نزیکبوونه وه له خوا داواکردنی زیکبوونه وه که وره ترین داواکردنی ره زایتی خوایه، کوشش له ریخگهی خوادا هه ردوولایان ده گریته وه، گهوره ترین شتی مروف خوی بی نزیك بخاته وه له خوا خوشه ویستیه بو نادهمیزاد و کارکردنه بویان، ناگونجی مروف خوای خوش بوی به بی خوشه ویستی نادهمیزاد، به نزیك بوونه وه له خوا هممو و چاکه یه ده ستی ناده میزاد ده که وی.

دوای نهو فهرماندانه بهریزانهی پیشوو لهلایهن خوای مهزنسهوه، خوا ههرهشه لسهبین باوهران ئه کا زور به توندی، ههموو رینگهیه کییان لی نهگری و نهفهرموی:

﴿ إِنَّ الذَيْنَ كَفَرُوا لَوْ أَنْ لَهُمْ مَافِي الأَرْضِ جَمِيعاً ﴾ بەراستى كەسانىكى ئەوتۆ باوەريان نەھىناوە، ئەگەر بەراستى بۆ ئەوان ھەبىي شتىي لــــە زەويدايە لـــە دارايى و پيت بە گشتى.

﴿ وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيفتدوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوم القيامة ﴾ وهبق ئــهوانيش هــهبێ وينــهى ئــهوهى لــهزهوىداهوىداكارى بــق خويــان ئــهو شــته لـهبــهر رزگاربوونيان لــهسزاى روّژى ههلسانهوهيان لــهگورهكانيان.

ه ما تقبل مِنهم وَلَهُم عذاب اليم ﴾ وهرناگيرى ئـهو شـته لـهوان و رزگاريـان نابـى لـهسزاى رۆژى دوايى ، و بۆ ئهو بى باوهرانه ههيه لـهو رۆژهدا سـزايٚكى خـاوهن ئـازار و سوك ناكرى بۆيان ، ئهو فهرمودهيه راست و بينگومانه ، چونكه ئادهميزاد هـهموو دارايـى خۆى ئهبهخشى بۆ ئهوهى رزگارى ببى لـهنهخۆشى جيهان و ئازارى ئهمرۆ ، ئهبى بۆ سزاو ئيشى ئاگرى دۆزەخ چەندە ببهخشى .

﴿ يريدون أن يخرجوا من النار وَما هُمْ بِخارجينَ مِنها وَلَهُمْ عَذَابٌ مَقيمٌ ﴾ بـــى بـــاوهران ئەيانەوى كە بىننە دەرەوە لــەو ئاگرە و ، ئەوان نايەنە دەرەوە لــــەو ئـــاگرە و ئـــەو ئاواتـــەيان نايەتە دى و ھەولىي بىي ھودە ئەدەن و ، بۆيان ھەيە سزايەكى بەردەوام و نەبراوە .

بۆ زانىن : تاوانى تر ھەيە سزاى گوناھەكەى لەوانەيــە شــتى كــەمتر بــى لەســزاى بــى باوەڕى وەك تالان كردنى دارايى و خواردەمـــەنى گــەلان و رينگــه گرتــن لـــهقوى ژيــانى دانيشتوان كوشتنى بى تاوان و رينگـه گرتن لــهسەربەستى و ئازاردانى گــــهلانى ژيردەســته، ئەوانە لـــەدواى بى باوەرى خراپىرىن شتن .

خوای مهزن له نایه ته کانی پیشوودا باسی دهست و پی برینی رینگه گران و جهرده ی برینی کردین به هنری زهوت کردنی دارایی دانیشتوانه و ، لهم نایه ته ی دواییدا باسی برینی دهستی راستی نهو که سانه مان بنر نه کا دارایی دانیشتوان نه دزن به نهینی:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَ فَا قَطَعُواْ السَّارِقَ وَالسَّارِقَ وَالسَّارِقَ فَا قَطَعُواْ اللَّهِ وَالسَّارِقَ وَالسَّارِقَ وَالسَّارِقَ وَالسَّارِقَ وَالسَّارِقَ وَالسَّارِقَ فَا قَطعُهُ وَالسَّارِقَ وَالسَّارِقَ فَا اللَّهُ عَلِيْرُ حَكِيمٌ اللَّهُ عَلَيْهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمُ فَي الْكَرَةِ عَلَمْ النَّ اللَّهَ لَهُ وَمُلكُ عَلَيْهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمُ فَي الْكَرَةِ عَلَمْ النَّ اللَّهُ لَهُ وَمُلكُ اللَّهُ عَلَيْهُ إِنَّ اللَّهُ لَهُ وَمُلكُ اللَّهُ عَلَيْهُ إِنَّ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمُ فَي اللَّهُ عَلَيْهُ إِنَّ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمُ فَي اللَّهُ عَلَيْهُ إِنَّ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمُ عَلَيْهُ إِلَى اللَّهُ عَلَيْهُ إِلِي اللَّهُ عَلَيْهُ إِلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ إِلَى اللَّهُ عَلَيْهُ إِلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللْهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللللْهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُعُلِقُ اللَّهُ اللَّهُ الللْهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ

﴿ وَالسَّارَقُ وَالسَّارَقَةُ فَأَقْطَعُوا أَيْدِيَهُما جَزَاءً بِمَا كُسَبَا ﴾ وه پياوێ دزى كردوهو ژنسێ دزى كردوه دووايى ئيّوه دهستهكانيان بېړن لهبهر تۆلهكردنهوه لهوان بههۆى شتى ئـهوان كردويانه چونكه نرخ و ريّزى دارايىجگهى خۆيانيان روشاندووه.

﴿ تَكَالاً مِنَ اللهِ وَاللهُ عَزِيزٌ حَكَيمٌ ﴾ لهبهر سزادانیان له جیهاندا لهلایهن خواوه بۆیان دانراوه، خوا به دهسته لاته فهرمانی بهرگری ناکری، ههموو شتی له جیّگهی شیاوی خویا دائهنی به تایبهتی فهرماندان به برینی دهستی کهسانی دزی ئهکهن.

بۆ برینی دەستى دز ئەم مەرجانەى دوايى پیویستە رەچاو بكرین:

۱- پیویسته دزراوه که له جیگه ی شیباوی خویا دانرابی، ههموو شتی جیگهیه کی تایبه تی خوی ههیه بو پاراستنی و دانانی، دزه کهیش شتی له و جیگه به بهینیته دهره وه. بو نموونه: ئهگهر ماشینی له گهراجیکی داخراوا به دزه که سنوری دانراوی خوا به سهر دزه کهیدا جی به جی ئه کری، دوایش پیویسته نه و ماشینه که بدریته وه به خاوه نه کهی نه گهر له سهر جاده یه یا گهراجیکی دانه خراوا نه و ماشینه دزرا ده ستی دزه که می نابرری و

دادوهر بهشتی تر تهمیّی ئهو دزه بکا به لیّدان یا بهندکردن، پیّریسته ماشیّنهکهیش بدریّتهوه به خاوهنهکهی.

۲ زانایان جگه له ئهبو حهنیفه پینك هاتوون لهسهر ئــهوه ی کــاتینك دهســتی ئــهبوری دراوه که له چواریه کی دیناری کهمتر نهبی. ئهبو حهنیفه لای وایه لـه دیناری کهمتر نهبی.

٣- پيويسته ئهو دزه منال و شيّت نهبي، ئهگهر منال يان شيّت بي دهستي نابرري.

٤ زانایان پیک هاتوون لهسهر ئهوهی باوك و دایك به دزینی دارایی منالی خویان دهستیان. نابوری، ژن و میرد به دزینی دارایی یه کتری دهستیان نابوری. کفین دز دهستی ئهبوری.

پیویسته دزی کردنه که له سالآنی گرانیدا نهبی، یانی ئهگهر کهسینکی برسی
 بهناچاری دزی کرد به ئهندازه ی پیویستی خوی دهستی نابوری.

۳- چۆنيەتى دەست برينى بەم جۆرە ئەبىن: يەكەمجار دەسستى راسستى دز لـــ جموژكــدا ئەبررى، دووھەمجار قاچى چەبى، سىلىھەمجار دەسستى چـــەبى، چووارەمجـــار قـــاچى راسستى، دوواجار بەھەر جۆرى بىن ئەبىن دادوەر تەمىنى بكا.

﴿ فَمَنْ تَابَ بَعْدَ ظُلْمِهِ وَاصْلَحَ فَانَ الله يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَ الله عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ دوای ئهو کهسه ک دزی کردووه پهشیمان بویسه وه دوای سته مکردنه که خیزی و دوای دزی کردنه کهی و، کرده وه کانی خوّی چاك کردو دزراوه کهی دایه وه و بریساری دا جاری تیر دزی نه کا، دوایی به راستی خوا پهشیمان بونه وهی لی وه رئه گری و له روّژی دواییدا سزای نادا. به راستی خوا خوش ئه بی له که سی پهشیمان ئه بیته وه، میهره بانه بو ئه و که سه. به الام نور به کی زور به ی زانایانه وه ئه بی همر ده ستی برری. کاتی خوای مه زن پیویستی کرد برینی ده ستی دزو پهشیمان بونه وهی لی وه رئه گری، دوایی رونی ئه کاته وه که خوا ئاره زووی هه رشتیکی مه به ستیی فه رمانی بی ئه دا له سزادان و له لی خوش بوون، چونکه خوا خاوه نی هه مو و شتیکی مه به ستیی فه رمانی بی ئه دا له سزادان و له لی خوش بوون، چونکه خوا خاوه نی هه مو و شتیکه و ئه فه رموی:

ئهو ئايه تـه ى پيشـوو ههرچـه نده روى پـێ كـراوه بـۆلاى پيغهمـه ر پی بـه لام هـه موو كهسـێ نه گريته وه، نيشانيشمان ئه دا خوا ههموو بونه وه رانى دروست كردووه، ههرشتى بكا بۆ سودى به نده كانى خۆيهتى، لهبهر ئاسايشى ئادهميزاده ياساى داناوه و ههموو سنوره كانى بۆ سودى ئهوان هاتۆته خواره وه كاتى خواى مهزن روونى كرده وه هـه ندى لـه دهسـتورو ياساكانى خۆى. به بى گومان ئاگاى له ههندى كـه س هـه بوو پهلـه يان ئـه كرد بـۆلاى بـى باوه رى، پيغهمهريش پيخه خۆى راگرتبوو لهسهريان و خهفهتى پى ئه خوارد، بۆيـه خوا فهرمانى پيدا خهفهت نه خوا بۆ ئه و شتانه و فهرموى:

يَّتَأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ

لَا يَحَرُّنِكَ ٱلَّذِينَ يُسَرِعُونَ فِي ٱلْكُفَّرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُواْءَ امَنَا بِأَفْوَهِهِمْ وَلَمُ تُوَّمِن قُلُوبُهُمْ وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَادُوْا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمِ عَاخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ مِنْ بَعَدِ مَوَاضِعِ فِي عَلَيْهِ مَوَاضِعِ فِي اللَّهِ مَنْ يَعْدِ مَوَاضِعِ فِي يَقُولُونَ إِنَّ لَمْ تُوْتُونُهُ فَأَحْذَرُواْ يَقُولُونَ إِنَّ أُوتِيتُ مُ هَاذَا فَخُذُوهُ وَ إِن لَمْ تُوتُونَهُ فَأَحْذَرُواْ وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتُنْتَهُ فَلَن تَمْ اللَّكِ لَهُ مِن اللَّهِ شَيْعًا

﴿ يَا أَيُهَا الرَسُولَ لَا يَحْزُنُكِ الذَيْنَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الذَيْنَ قَالُوا أَمَنَا بِافُواهِــهِمْ ﴾ ئەى فروستادە تۆ خەفەتبار نەكەن كەسانىكى ئەوتۆ پەلە ئەكــەن بــۆلاى بـــى بــاوەرى لـــەو كەسانەى ئەوتۆ ئەيان ووت: بەدەميان: ئىمە باوەرمان ھىنناوە.

﴿ وَلَمْ تُؤْمِنَ قُلُبُهُمْ ﴾ وهلهنه ينيدا دليان باوه ري نه هينابوو، مهبهست له و كهسانه ئه و دوو روانه بوون له گهل بي باوه راندا له نهينيدا دوستايه تيان ده رئه بري بويان دواى ئه وه عواى مهزن باسى ئه و دووروانه ى كرد با سي تاقمى له جوله كه كان ئه كاو ئه فه رموى:

﴿ وَمِنَ الذَيْنَ مَا دُوا سَماعُونَ للكَذِبِ ﴾ وهمهندی له کهسانیکی ئهوتو ئایینی جوله کهیان ههیه درو ئهبیستن له مالومی جوله که کان و به راستی ئهزانن، گفتو گوی توش ئهبیسن بو ئهوهی به دروّت بخهنهوه. ئهوه لهوهوه هاتوه جوله که کانی بهنی قورهیزهی

دانیشتوانی مهدینه دوای نهوهی گزیبان له فهرمودهی پیخهمهر نهگرت نهچونه دهرهوه نهیان ووت: فلان شتمان بیست له پیخهمهر کهچی نهیشتان بیستبوو.

﴿ سَمَاعُونَ لَقُومُ آخرين لَم يَاتُوكُ ﴾ درۆ ئەبىستن له كۆمەلنى ترەوە نەھاتوون بۆلاى تۆ لەبەر ئەوە رقيانە له تۆو خۆيان به گەورە دائەنىن و گفتوگۆى تۆ ئەبىسىن و ئەيبنەوە بۆلاى ئەو تاقمەى نەھاتوون بۆلاى تۆ.

ئه و ئايهته لهوه وه هاتو هته خواره وه به ريّكه و تكهسي له پياو و ماقو لآني جوله كه كانى دانيشتوى خهبه ر داوين پيسى كرد له گه ل ژنيّكى ماقز ل له جوله كه كان، تاقمى له جوله كه كان لايان گرانبو به رده بارانيان بكه ن، بر ئه و مهبه سته نوينه رى خويانيان نارد بو خزمه تي پيغهمه ر هي هه تا له و باره وه پرسيارى لي بكه ن، به نوينه ره كه يان ووت: ئه گه ر بريارى جگهى به رده باران داوه رى بگرن، ئه گهر بريارى به رده بارانى دا وازى لي به يين و به گوينى مه كه ن. چوونه خزمه تي پيغهمه ر شي فه رموى: ئه بي به رده باران بكرين، به گومانى در قرى خويان و وتيان: ته ورات خوله كه دان برياره كه ي پيغهمه ريان وه رنه گرت. به گومانى در قرى خويان و وتيان: ته ورات فه رمانى نه داوه به به رده باران كردن.

ههندی له زاناکانی جوله که کهوتنه گفتو گیو له گه ل پیغهمه و مل که چی خوّیانیان ده در بری که ته و رات فه رمانی داوه به به رده باران. به لاّم جوله که کان بوّ پیاو ماقوله کانیان دار لیّدان به کار ئه هیّن نه ک به رده باران. به پیچه و انه و هه بوّاره کان و لاوازه کان به رده باران به کار ئه هیّن، بوّ رون کردنه و هی مه به سبتانه خوا نه فه رموی:

﴿ يَحَرِفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَواضِعِهِ ﴾ فهرموده كانى تهورات ئه گۆرن لىه دواى ئىهوهى خوا داينابوو له جيكه گانى خويانا. ئهوه بوو بهرده بارانى داوينن پيسيان گۆرى به دار ليدان، ناونيشانى پيغهمهريان له تهوراتا لابرد، له جيگهى بهرده باراندا دار ليدانيان دانا بۆ پياوو ژنانى داوين پيس.

﴿ يَقُولُونَ إِنَّ أُوثَيْتُمْ هَـذَا فَخَـدُوهُ وَإِنَّ لَـمْ تُؤتُـوهُ فَـأَحْدَرُوا ﴾ ئـموان ئـمليّن : ئهگـهر بهخشرا بــه ئيّـوه ئـموهى ئيمـه ئهمانـهوى يانـى موحهمـهد ووتـى: بـهردهباران گـۆرراوه

بهدارلیّدان، دوایی ئیّوه فهرمانه کهی وهربگرن و کاری پیّ بکهن و، ئهگهر نــهیدا بــه ئیّــوه مهبهستی ئیّمه ووتی: ههر ئهبیّ بهرده باران بکریّ، دوایی ئیّـــوه خوّتــانی لیّ بپــاریّزن وهری مهگرن گفتوگوّی ئهو.

﴿ وَمَنْ یُردِ الله فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللهِ شَیْتًا ﴾ وههرکهسی خوا بیهوی بسی باوه پو گوم پایی بکاو سزای بدآ، دوای نهوه ی خوا نه قلنی داوه تی و ریگه ی چاك و خراپسی بسۆ پون کردوه ته وه و. به لام نهو که سه خراپه بوخوی هه لائه بوری دوایسی تو خاوه نی هیسچ شتی نیت بو نه و که سه له لای خوا، ناتوانی له بی باوه پی و گوم پایی لای بده ی. گورینسی فه رموده کانی ته ورات به کوژانه وه ی بین یا به کارپی نه کردنی بین، یا له جیگه ی شهوه ی دایناوه نه وان شتی دانین شیاوی هه وه سی خویانبی گرنگ نیه و مه به ست ناگوری .

﴿ لَهُمْ فِي الدُنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الأَخِرَةِ عَـذَابٌ عَظَيْـمٌ ﴾ بـ ق ئـهوان ههيـه لــه جيـهاندا رسوايى و سهرانه لي سهنديان و ترسيان لـه موسلمانان و، بق ئهوان ههيه لـه روّرْى دووايدا سزايكى گران.

﴿ سَمَاعُونَ للْکِدْبِ آکالُون للِسُحْتِ ﴾ درق ئهبیستن و وهری ئهگرن و درق به دهمی تووه ئهکهن و فهرمانی تهورات ئهگون قهده غه کراوه کان ئه خون له سوود حواردن و بهرتیل وهرگرتن به هوی گورانی فهرموده کانی خوا ، جهنگ بهریا ئه کهن ههتا دهست بگرن به سهر سامانی دانیشتوانا ، له سوودو بهرتیل خرابتر ئهمهیه پاره وهربگرن له رژیمه کان و نیشتمانی خویان پی کاول بکهن و ریگه نهگرن لهوهی نه تهوه کهیان ژیر دهسته بی و مافی خوی دهست بکهوی.

خوای مهزن رو ئه کاته پیغهمهرو ههموو موسلتمانانیش ئه گریتهوه، پیشه ی دادگاکانمان بو رون ئه کاتهوه و کار به دهستان ئاگادار ئه کاو ئهفهرموی:

و فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُوكَ شَيْئاً ﴾ دوایی ئه گهر ئهوان هاتن بوّلای توّو داوای فهرماندانیان لهتوٚکرد، دوایی فهرمان بده له نیّوانیانا ئهگهر ئارهزووی ههبوو، یا توّ رویان لی وهرگیّرهو فهرمانیان بسوّ دهرمه که ئهگهر ئارهزووت نه کرد فهرمانیان بوّ دهرکهی و، ئهگهر توّ رویان لی وهرگییری و فهرمانیان بو دهرنه کهی، دوایی ئهوان زیان له توّ نادهن هیچ شتی، ئهگهر دوژمنایتی تو بکهن خوا ئهتبهاریزی.

﴿ وَإِنْ حَكَمَتُ فَأَحْكُمْ ببینهم بِالْقِسطِ إِنَ الله یُحِبُ الْمُقْسِطِیْنَ ﴾ وه نه گهر تو فه رمانت بو ده رکرن دوایی تو فه رمان ده ربکه له نیوانیانا به داد په روه رانه. به راستی خوا خوشی نه وی که سانی داد په روه ربن، به تایبه ته له فه رمان ده رکردندا، نه وانه باسکران پیشه ی دادوه ری موسلمانه. هه رکاتی جگه ی موسلمانان په نایان هینا به لای دادگاکانی ئیسلام.

زانایان پیک هاتوون لهسهر ئهوهی دووداواکار له جگهی ئهو کهسانهی خاوهنی پاراستن نین لهلایهن موسلمانانهوهو لهژیر فهرمانی ئیسلامدا نین هاتن بولای دادگای ئیسلام دادوهر بوی ههیه فهرمان دهرکا بویان، بویشی ههیه وازیان لی بهینی سودی موسلمانان رهجاو بکا.

به لام زانایان بیریان جیاوازه له بارهی خاوهن زیمیه کان، جگهی شیعه کان ئه لیّن:

پیویسته دادوهر فهرمانیان بیز دهربکا. نهگهر موسلمانیک و جگهی موسلمان پهیوهندیان کرد به دادگای ئیسلامهووه پیویسته لهسهر دادوهر داواکانیان وهربگری و کارهکانیان جیبهجی بکا به جوریکی دادپهروهری و به گویرهی یاسای ئیسلام. نه به یاسای نهوان.

﴿ وَكَيْفَ يُحَكِمُونَكَ وَغِنْدَهُمُ الْتَوْرَاةُ فَيهَا حُكُمُ اللهِ ﴾ وهجــوّن ئــهوان ئــوّ ئهكــهن بــه فهرماندهر، تو ئهكهن به دادوهری خوّیــان و فــهرمان لــه تــوّوه وهرئــهگرن؟ و لای ئهوانــه تهورات و و لـه نبوّیدایه فهرمانی خوا كه ئهبیّ داویّن پیس بهردهباران بكریّ.

﴿ ثُمَ یَتُوَلُوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ﴾ له پاشا ئەوان پشت ئەكەنـه فـەرمانى تـۆو لــه دواى فەرماندانى تۆ كــه وەك ئــهو فەرمانەيــه لــه تەوراتايــه. يانــى جولـه كــه كان داواى بريــارى بــۆ يـــىنى كرد دەربارەى سنورى داوين پيسه كانى خۆيــان، پيغهمــهر ﴿ ﷺ بريــارى بــۆ دەركردن ئەبـى داوين پيســه كان بــهردەباران بكريــن، دوايــى پشـــتيان كــرده فەرموده كـــهى پيغهمهر ﴿ ﷺ كه بهليّنيان دابوو فەرموده ى پيغهمهر وەربگرن، شايسته بۆ ئەوان ئەوەبوو مل كه چ بونايه بۆ بريارى پيغهمهر ﴿ ﷺ كهچى زۆر به راستى ئەيانزانى بريـــارى پيغهمــهر وينهى بريارى تەوراته، بۆيه خوا ئەفەرموى:

﴿ وَمَا أُولْنِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴾ وهئه و جوله كانه باوه ريان به نامه كه عزيان نيه و باوه ريان به نامه كه عزيان نيه باوه ريشيان به تو نيه. ناوه روّ كى ئه و ئايه ته ته نها جوله كه كان ناگريته وه. به للكو هه ركه سي به بريارى ياسا، برواى نه بي ووه رى نه گرى په يوه ندى به باوه ره وه نيه، ئيتر به ناو موسلاماني يا جوله كه كاتى خواى مه زن رونى كرده وه كه جوله كه كان پشتيان كردبوه ته ورات، دوايى باسى ته وارات و فه رمانى ته وراتمان بو ئه كاو ئه فه رموى:

إِنَّا أَنْزَلْنَا ٱلتَّوْرَنَةَ فِيهَا النَّبِيثُونَ ٱلنَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَدُى وَنُورَ يَحَكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيثُونَ ٱلنَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلرَّبَنِيثُونَ وَٱلأَحْبَارُ بِمَا ٱسْتُحْفِظُواْ مِن كِئْكِ السَّحْفِظُواْ مِن كِئْكِ السَّحْفِظُواْ مِن كِئْكِ السَّحْفِظُواْ مِن كِئْكِ السَّحَفِظُوا النَّكَاسَ وَٱخْشَوْنَ وَكَانَتُ مَنْ اللَّهُ وَمَن لَمْ يَعَكُمُ وَالْمَنْ اللَّهُ وَالْمَن لَمْ يَعَكُمُ الْكَنْفِرُونَ فَي الْمَن اللَّهُ وَاللَّهُ فَا وُلَتِهِ كُمُ الْكَنْفِرُونَ فَي إِمَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فَا وُلَتِهِ كَمُ مُ الْكَنْفِرُونَ فَي الْمَن اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَامُ الْكَنْفِرُونَ فَي اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا هُمُ ٱلْكَنْفِرُونَ فَي اللَّهُ مَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فَا وُلْتِهِ كَا هُمُ ٱلْكَنْفِرُونَ فَي اللَّهُ مَا أَنزَلَ ٱللَّهُ فَا وُلْتِهِ كَا هُمُ الْكَنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا هُمُ الْكَنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ فَا وَلَتِهِ كَا مُنْ اللَّهُ الْكَنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ فَا وَلَتُهِ اللَّهُ الْكَنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ فَا وَلَتُهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْكَنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ فَا وَلَتِهِ اللَّهُ الْكَنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ فَا وَلَتُهِ اللَّهُ الْكُنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ الْكُنْفِرُونَ اللَّهُ فَا وَلِي اللَّهُ فَا وَلَا لَهُ الْكُنْفِرُ وَلَا لَهُ الْكُنْفِرُونَ وَلَا اللَّهُ وَلَالِكُ اللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلَالَالِهُ اللْكُولُونَ اللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلَا لَاللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلَا اللَّهُ الْلَّهُ وَلِلْلِكُولُ اللَّهُ وَلِي اللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلِي اللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلَا اللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلِي اللَّهُ الْلَهُ الْكُنْفِرُ وَلِي اللَّهُ وَلِي اللْكُنْفِرُ وَلِي اللْلِهُ اللْكُنُولُ وَلِي اللْكُنْفِرُ وَلِي الْكُنْ اللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلِي اللْكُنُولُ اللَّهُ الْلَهُ اللَّهُ الْكُنْفِرُ وَلَكُولُ اللَّهُ الْكُنْ اللَّهُ الْكُلُولُ وَلَلْكُولُ اللَّهُ الْكُلُولُ اللَّهُ الْكُلُولُ اللَّهُ الْكُلُولُ اللَّهُ الْكُلُولُ اللْكُلُولُ اللْكُلُولُ اللَّهُ الْكُلُولُ اللَّهُ الْكُلُولُ الللَّهُ الْكُلُولُ اللَّهُ الْلَهُ الْلُولُ اللَّهُ الْكُلُولُ اللْكُلُولُ اللَّهُ الْلِلْلُولُ اللَّهُ الْلُهُ الْلَهُ الْلِلْلُولُ اللَّهُ

﴿ إِنَا ٱلْزَلْنَا ٱلْتُورَاة فِيها هُدى وَتُورٌ ﴾ بهراستى ئيّمه رەوانهمان كردوەتــهوه تـهورات و ناردومانه بۆ موسا له نيو تهوراتا ههيه راغويى كردن بۆلاى ريّگهى راست و، لــه نيويشيا ههيه رون كردنهوهى شتى نازانرى له فهرمانه كانى خوا، بهردهمى ئادەميزاد رون ئه كاتهوه. له تاريكى بى باوەرى... ههموو نامهيه كه خوا رەوانــهى بكـا بــۆ ســهر ييخهمــهرانى خــۆى ههمويان راغويى كهرو روناك كهرهوهى ئادەميزادن بۆ دۆزينهوهى ريّگهى راســت. يــهكى لهو نامانه تهوراته كهروه انهكراوه بۆسهر موسا. بهلام تهوراتى ئهمرۆ هيچ جۆره پهيوهندى به خواى مهزنهوه نيه له راغويى كردن و روناك كردنهوهو دادپــهروهرى، چونكـه لـهســهر جيياوازى رەگــهزدا مــهزراوه، جولـهكــهكان خويــان بهگــهلى هــهلـبژاردهى خــوا دائــهنين، بهرەواى دائهنين بۆ خويان داگيركردنى گهلان و گوشــتنى پيــاوان و ســهربرينى منــالان و بانن و تالان كردنى سامانيان و داگيركردنى نيشتمانيان. كار بهدهســتانى ئــهمرۆ هيچـــان لهوان كهمتر نيه له رەگهز پهرستيدا.

﴿ يَحْكُمُ بِهَا الْنَبِيُونَ الذَيْنَ أَسْلَمُوا للذَيْنَ هَادُوا ﴾ فهرمان ئهده ن به هـ وَى نـاوه رو كى تهوراته وه پيغهمه رانيكى ئهوتو مل كه چى خـوان به نيازى پاكـه وه بـ و كهسانيكى ئـه وتو جوله كه بـوون ئـه و پيغهمه رانـه بريتـى بـوون لـه داوو دو سـوله يمان و زهكـه ريا و يـه حيا شاره زايى جوله كه كانيان ئه كرد بولاى فهرمانى تهورات و فهرمانى خوا. نهك بـه ئـاره زوى خويان به وينه ى جوله كه كانيان سهرده مى موحهمه د كه ئهيان ويست فهرمان بدا به سنورى داوين پيسى به ئاره زوى ئهوان.

﴿ وَالرَبَانِيُونَ وَالْأَنْبَارُ بِمَا أَسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللهِ ﴾ وه فهرمان ئهده ن به جوله كه كان ئهو كهسانه ى پهروه ردگار رازيه به گفتو گۆو كرداريان و، زاناكانيشيان فهرمانيان پى خ ئهده ن بهشتى لايان دانراوه له نامه ى خوداو پاراستويانه له دهست كارى كردن.

﴿ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَداءَ ﴾ وه پيغهمهره كان و خواناسان و زانايان ئاگادار بـوون لـهسـهر نامهى خواو چاوديريان ئه كرد نه گۆررى و كاريان به و نامهيــه ئـهكردو ئـهيانزانى راسـتهو فهرمودهى خوايه.

﴿ فَلَا تَحْقُوا الناسُ وَاحْقُونُ ﴾ دوایی ئیوهی کار بهدهست و دادوهر مهترسن له ئادهمیزاد له فهرماندانتاناو نرمی بنوینن له ترسی ستهمکاران و فهرمانه کانی خوا بگورن و، ههر له من بترسن، باسی ناونیشانی موحهمه د روون بکهنه و بودانیشتوان.

ئهو ئایهته ههرچهنده روی پی کراوه بۆلای کاربهدهستان و دادوهرانسی جولهکهکان. بهلام ههموو ئادهمیزاد ئهگریّتهوه.

﴿ وَلا تَشْتُرُوا بَايَاتُنَا ثَمْناً قَلْيِلاً ﴾ وهئيّوه مهگۆرنسەوە بىلە فەرمانىلى مىن ناردوومەتسە خوارەوە بە نرخيّكى كەم بە وەرگرتنى بەرتىل و دارايى بىن نرخ و بە پللەو پايەى براوە.

هدركهسيّ زانابيّ به فهرماني خوابيّ فهرماني خواناكا لـهبهر دوو شتت نهبيّ، رستهي.

ناوه و که نهو ئایه ته هه و چه نده ده رباره ی زانایانی جوله که کان هاتوه ته خواره وه که سنوری داوین پیسیان له به رده بارانه وه ئه گورا بولای دارلیدان. به لام جگه ی ئه وانیش ئه گریته وه که هه ولنی ئه وه بده ن فه رمودوه کانی خوا بگورن له به رپاره و پول.

﴿ وَمَنَ لَمْ يَحْكِمُ بِمَا أَنْزَلَ اللهُ فَأُولِئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴾ وهمه وكهستى فه رمان نه دا به شتى خوا نادويه تيه خواره وه، جوله كه كان و وينه كانيان به پينچه وانه ى فه رمانى خوا هه لائه سن و گالته ين ئه كه ن، دوايى ئه و كه سانه به و جوّر بن و گالته به فه رمانه كانى خوا بكه ن هه رئه وانه ن بن باوه رن و له خوا ياخى بوون به جگهى فه رموده ى خوا هه لاساون.

دوایی خوای مهزن رون ئه کاته وه فهرمانه کانی ته ورات له باره ی توّله سه ندن له بو کوشتن و بریندار کردنی ئه ندامانی ئاده میزاد و له ناو بردنیان هه ریه که یان به ویسه ی ئه ندامه و نه فه رموی:

وَكُنْبُنَاعَلَيْهِمْ فيهَآ أَنَّ ٱلنَّفْسَ بِٱلنَّفْسِ وَٱلْعَيْنَ بِٱلْعَـيْنِ وَٱلْأَنْفَ بٱلْأَنفِ وَٱلْأَذُكِ بِٱلْأَذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنَّ وَٱلسِّنِّ وَٱلْجُرُوحَ قَصَاصٌّ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ عَهُوَكَ فَهُوَكَ فَأَرَّةٌ لَهُ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَوْلَتِهِكَ هُمُ ٱلظَّلِمُونَ ٥ وَقَفَيْنَا عَلَىٰ ءَاثَرِهِم بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَـكَ يَهِ مِنَ ٱلتَّوْرَيْلَةِ وَءَاتَيْنَكُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدَى وَنُورُ وَمُصَدِّقًا لِمَابَيْنَ يَدَيْدِ مِنَ ٱلتَّوْرَانَةِ وَهُدَى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ اللَّهُ وَلْيَحَكُمُ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيدُ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُوْلَتِيكَ هُمُ ٱلْفَسِقُونَ ٢

﴿ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنَ النَفْسَ بِالْنَفْسِ ﴾ وه ئينمه پيويستمان كردووه له سهر به نو ئيسرائيلى له تهوراتا بهراستى كهسى ئه كوژريته به كوشتنى كهسى تر. يانى ئه گهر كهسى به نارهوا كهسى بكوژى پيويسته بكوژريته وه همر خزى. نهك وهك جوله كه اكان كه به كوشتنى تاكه كهسى دووكه به بكوژن.

﴿ وَالْعَيْنُ بِالْعَیْنِ وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ وَالْأَذُنَ بِالْأَذُنِ وَالْسِنَ بِالسِنِ ﴾ وه چاوینك لــه جیاتی چاوی، وهلووت به لوت، و گویچكه بــه گویککهوه ددان بــه ددان تۆلــهیان ئه كریتــه بــه وینهى ئهو زیانهى توشى ئهو ئهندامانه بووه به بى كهمو زور.

﴿ وَالْجُرُحَ قِصاصٌ ﴾ وهبهراستی برینه کانی خاوهنی تؤلّه کردنهوهن به ویّنه ئــهو برینــه توشی برینده برینــه توشی برینداره که بووه تؤلّه لــه تاوانبار ئه کریّنهوه لــه ئهندامه کهی، به گویّرهی توانا هـــهولّ بدری زورتر نهبیّ. ئهوهی لــه تهوراتایهو ویّنهی فهرمانی قورئانه بهبیّ جیاوازی.

یاسای ئیسلام بز دیاری کردنی چزنیهتی کوشتنهوه و وهرگرتنی تزلهی ههریه که له و ئهندامانه له نامه ی یاسادا به دریژی باسیان کراوه، بزیه ئیمه لیره دا باسیان ناکهین چونک باسه کانیان زور دریژه.

جوله که کان و هاو وینه کانیان به دژی فهرمانی خوا هه لنههسان و له جیاتی یه که که سه دوو که سیان نه کوشت.

کاتی خوای مەزن باسى جولەكەكانى كىرد، لىه دوايىدا بايسىي گاورەكان ئىهكاو ئەفەرموى:

﴿ وَقَفَيْنَا عَلَى آثارهِمْ بِعِيسى آبْنَ مَرْيَمْ مَصَدِقاً لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْتَوراة ﴾ وه ئيمه هينامان لهسهرريّبازو شويّنهوارى ئهو پيخهمهرانه عيساى كورى مريهم، دواى ئهوان عيساى كورى مهريه ثمان كرد به يخهمرو رهوانهمان كرد بوّلاى بهنو ئيسرائيلى بهراست ئهگيرى شتى نزيكه له عيساوه، له تهورات و باوه رى به ههموو ئه و شتانه ههيه له تهوراتان . گيرراوه تهوه له عيساوه له ئينجيلدا كه من نه هاتووم دهستورى تهورات تيك به دمم به لام

هاتووم بۆ ئەوەى دەستورى تەورات تەواو بكەم. بەلام زياد ئەكەم لەسەر تەوارات ھەندى لە فەرمانى خواو ئامۆژگارى.

﴿ وَأَتَيْنَاهُ الْأَنْجِيلَ فَيِهِ هُدَى وَنُورٌ ﴾ وه ئينمه بهخشيومانه به عيسا بۆ ئەوەى ئەو ياسساو فەرمان و ئامۆژگاريانەى لە توراتان رونيان بكاتــەوە، لــه ئينجيلــدا هەيــه رانحويــى كــردن بۆلاى رينگهى راست و تەنياى خوا، ئينجيل روناك كەرەوەى ئادەميزادە وەلــه تاريكى و بى باوەرى لايان ئەدا.

﴿ مَصَدِقاً لِما بَیْنَ یَدَیْهِ مِنَ الْتَوراهُ ﴾ ئینجیل به راست ئه گیری ئه و شته ی نزیکه له ئینجیلهوه، وه ك تهورات له بنچینه كانی ئایین، فه رمان ئه دا به دادپه روه ری و چاکه كردن، كوشتن و تالان به رهوا دانانی.

﴿ وَلَيَحْكُمْ أَهْلَ ٱلْجِيلَ بِمَا ٱلْـزَلَ اللهُ فِيـهِ وَمَنْ لَـمْ يَحْكُمْ بِمَا ٱلْـزَلَ اللهُ فَـأُولئِكَ هُـمْ الفاسِقونُ ﴾ وهبا فمرمان بدهن خاوهنى ئينجيل له زاناكانيان بهشتى خوا ناردويهته خوارهوه لمودا، وههركهسى فمرمان نهدا بهشتى خوا ناردبيته خـوارهوه دوايـى ئموانـه لــه ياســاى ئينجيل دهرچوون.

ووشدی دووههم و سینههم به کاردین بو نهو که سانه باوه ریان به بنچینه کانی نایین هه بیت به لام سستی نه که ن و تهمه لن و له به جی هینانی پهرستنه کانی خودا.

کاتی خوای مهزن رونی کرده وه پیغهمه رایه تی موسا و عیسا، له دوای ئه وان پیغهمه رایه تی موحهمه دیشمان بو رون ئه کاته وه و نه یکا به به لنگه بو بو ردانی خاوه ن نامه کان. ده ری ئه خا رینگه ی هه رسی لایان یه کسانن بو په ک خستنی بی باوه ران، ده ستوری موحهمه د کوتایی هاوه ری هه مو و ده ستوره کانی پیغهمه ره کانی تره، ئایینی موحهمه د ئاینی موحهمه د ئاینی هه مو و ئاده میزاده هه تا روزی دوایی، ده ستوریکه پیویستی ژبانی ئه وان له چوارچیوه ی ئه و ده ستوره دا ده سوریته وه، پهیره و یکی کومه لایه تی یه بو ئه وان ها تو ته خواره وه و بو ئه وی بخوینریته وه و بناسری و ببیته هوی روشنبیری له نامه نووسینی پهرتو که کانیاندا، یاسای ئیسلام بو ئه وه ها تو ته وه خواره وه پهیره وی بکری و واز له گوناه بهینری، به مانای و و شه کانی کار بکه ن له ژبانی روزانه دا له هه مو و روزیکا، بو روون کردنه وه ی نه و مه به ستانه خوا ده فه رموی:

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَبَ وَمُهَدِقًا لِمَا بَيْنَ اللّهِ مِنَ الْحِقِ مُصَدِقًا لِمَا بَيْنَ الْمُ وَمِنَ الْحِتَ الْمَا اللّهُ وَلَا تَنْبِعُ الْهُواءَ هُمْ عَلَيْهِ فَا حُكُم بَيْنَهُ و بِمَا أَنزَلَ اللّهُ وَلَا تَنْبِعُ أَهُواءَ هُمْ عَلَيْهِ فَا حُكُم بِينَا اللّهُ وَلَا تَنْبِعُ أَهُواءَ هُمْ عَلَيْهِ فَا حَكُم بِينَا اللّهُ وَلَا تَنْبِعُ أَهُواءَ هُمْ عَمَا جَاءَ كَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَأَ وَلَوَ شَاءً اللّهُ لَحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءً فَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءً وَلَوَ مَنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءً فَ وَلَوْمِن لِيَبْلُوكُمْ فِي مَا وَلَوْمَن لِيبَنْلُوكُمْ فِي مَا وَلَوْمَن لِيبَنْلُوكُمْ فِي مَا اللّهُ وَلَوْمَن لِيبَنْلُوكُمْ فِي مَا اللّهُ وَلَوْمَن لِيبَنْلُوكُمْ فِي مَا اللّهُ مَرْجِعُ حَمْمُ مَعِيعًا وَالْحَيْرَاتِ إِلَى اللّهِ مَرْجِعُ حَمْمُ مَعِيعًا وَالْحَيْرَاتِ إِلَى اللّهِ مَرْجِعُ حَمْمُ مَعْمَا اللّهُ وَالْمُ لَكُمْ فَا اللّهُ مَنْ اللّهُ مَنْ اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ مَا اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّه

اَتَنكُمُ فَاسَيَهِ قُوا الْخَيْرَتِ إِلَى اللهِ مَرْجِعُ كُمْ جَمِيعًا فَيُنَيِّكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ فَ وَأَنِ اُحْكُم بَيْنَهُم بِمَا فَيُنَيِّكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ فَ وَأَنِ اُحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللهُ وَلاتَتَبِع أَهْوا ءَهُمْ وَاحْدَرُهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنَ الزَلَ اللهُ وَلاتَتَبِع أَهْوا ءَهُمْ وَاحْدَرُهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنَ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللهُ إِلَيْكُ فَإِن تَوَلَّوا فَاعْلَمُ أَنَّ الرِيدُ اللهُ أَن يُصِيبَهُم بَعْضِ مُن أَنزَلَ اللهُ إِلَيْكُ فَإِن تَوَلَّوا فَاعْلَمُ أَنَّا اللهِ عُصْما لِقُومِ يُوقِنُونَ فَ أَنْ اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُواللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الله

﴿ وَالْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِ مُصَدَقاً لِما بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابُ ﴾ وه ئيمه ناردوومانه تــه خوارهوه ئهو نامه يه كه قورئانه به راستى و بهراست گيره بۆشتى نزيكه لــهو قورئانــهوه لــه همموو نامه كانى خوا، وهك تهورات و ئينجيل و نامه كانى ترى خوا.

﴿ وَمَـهِمَناً عَلَيْهِ ﴾ وهنه و قورئانه شايهتى نه دا لهسه ر راستى نامه پيشوه كان و پاسه وانيانه و نهيان پاريزى، ههر شتى له واندا دهست كارى كرابى نه و قورئانه راستى ئه كاتهوه، ناوه رو كه پوخته و راسته كانيان جى گير ئه كا، ئه و شتانه خراونه نه ناويان و فهرمووده ى خوا نيه فره ى ئه دا.

﴿ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ الله ﴾ دوایی تۆ فەرمان بده لـه نیوان خاوەن نامهکان به شــتیٰ خوا رەوانهی کردوه دژی ئەوە بووەسته لـه جیاتی کوشتنی پیاوینك دوو پیاو بکــوژن، لــه جیاتی بەردەباران داربدەن لـه داوین پیسان.

﴿ وَلَا تَتَبِعُ أَهُواءَهُمْ عَما جَاءَكَ مِنَ الْحَقِ ﴾ وه تۆ دوواى هەوەس و ناەزوى نــــارەواى ، ئەوان مەكەوە لا نەدەى لــــ شتى هاتووە بۆلاى تۆ لـــه ياساى راستى خوا.

زور روون و بینگومانه پیغهمهر پی به جگهی راستی فهرمان ناداو نهرمیش به کار نایه نی بهرامبهر به راستی بو هیچ که سی نه به کهم و نه به زور، ناگونجی دوای ناره زوی هیچ که سی به که می بیغهمه رو فه رموده کانی قور نانی پیروزه، جگه له راستی و دادپهروه ری هیچ شتیکی تری لی ناوه شیته وه. به رینکه و ته نهگهر بسی باوه رینکی فیلنباز ههولنی نهوه بدا که پیغهمه را پی بخه نه به زمانی لوس و پاراو دروی خوی بکا، به رواله تینهمه را گوی لی بگری خوای گهوره به مهیره بانی خوی چاو دیری نه کا به راسه روداوه که به ربا بی و فه رمان بدا به و شته ناره وایه و ناگاداری نه کا له نه نامی نهو فیله و ریگه ی راستی نیشان نه دا.

به لام یاسای قورئان هه تا هه تایه هه ر به رده و امه و هه موو یاساکانی کو کر دو ته وه شیاوی هه موو کات و جی گهیه که، بی گومان هه موو ئاینه کان بنچینه و پایه کانی ئاینده یه کن و گوران به سه می باید ان یه و به رده و امه ، ئه و که سانه له یاسا کو لاونه ته وه به به لایه نی بویان ده رکه و تووه که ئاینی ئیسلام له سه ر بنچینه یه کی نه له خه شاو را و هستاوه و به گورانی کات و شوین ناگوری و بویشیان ده رئه که وی شایسته ی ریزی ئاده میزاده.

ئهگهرخوا بیویستایه ئهو ریزو ئامادهییان بو همهموو کاری پی نهئهبهخشین و ویسه کاژه آن ئهبوون و چاکهو خراپهیان نهئهزانی، سهرکهوتن و ژیرکهوتنیان لا یهکسان ئهبووه. به لام خوا ئهو ریزو ئامادهییهی بهخشی به ئادهمیزاد، فهرمانی به ههندی شبت پیدان و قهده غهی ههندی تری لی کراون.

﴿ وَلَكِنَ لِيَبْلُو كُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ﴾ وهبه لأم خوا ويستى ئينوه تناقى بكاتهوه له و شتهى به خشينى به ئيزه له دهستوره جيباوازه كاندا ئايا ئيزه كاريان پئ ئهكهن يان كاريان پئ ئهكهن . وينهى كهورهيه بهندهى خوى تناقى بكاتهوه. ئهگينا حواى مهزن شاراوهو ئاشكراى دلنى ههموو كهس نهزانى. بهر له كردنيان بو شتى بيكهن لاى رونهو چ شتى بكهن. به لام پاداشتى چاكهو خراپهى هيچ كهسى ناداتهوه مهگهر له دواى ترسانديان و بيانو برييان.

﴿ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْراتِ إِلَى اللهِ مَرْجِعَكُمْ جَمِيعاً ﴾ دوای ئیّوه پیّش برکسی بکهن و پهله بکهن بوّله بکهن بوّلای ئه و چاکانهی خوا فهرمانی بیّداون بهر لهوهی لسه دهستان دهربچسی و بمرن بوّلای خوایه گهرانهوهی ئیّوه ههمووتان بیّ باوهرو باوهردارتان و چارهنوستان.

یانی کاتی خوای مهزن بهخشی به ئیوه ریزو ئاماده یی و یاسای شایسته ی بو دانان، بو نهوه ی ده ربکه وی له و انه وه کارانه ی شایانی پاداشت و سزان، دوایی ئیوه پهله بکه نه له ده ستوره کانی خوادا، ههر که سی جییاوازی یاسای خوا بکا به بیانو بو کینه و رق له رواله تا، جیاوازی ره گهزو ئایین به کاربه پنی و له یاسای دیاری کراو ده ربچی خوا ههره شه ی لی نه کاو نه فه رموی:

﴿ فَيُنَبِئَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَحْتَفِلُونَ ﴾ دوای خوا هـهوال ئـهدا بـه ئيّـوه بـه شــتی ئيّـوه ناكۆكی و جياوازيتان ههيه لـهو شتهدا لـه كــاری هــهردوو جيــهان، ئــهو كاتــه ئاگادارتــان ئهكات بهو پاداشته زوّرهی خوا ئهيبهخشي به پياو چاكان كاميان كارگوزاربوون و كاميان تهمهل بوون، سزای ئيّوه ئهدا بههۆی ئهو كاره خراپانه كردوتانه.

﴿ وَإِنِ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ الله ﴾ وەئىيمە ناردومانە بۆلاى تىـۆ لــەو نامەيــەدا كــه تــۆ فەرمان بدەى لــه نىيوان خاوەن نامەكاندا بەشتىي خوا ناردويەتى.

زانایان ئه گیرنهوه: زاناکانی جوله که کان ووتویانه با ئیمه بچین بولای موحهمه د به لکو بیخهینه گومانهوه له ئاینه کهیدا چوونه لای ووتیان: ئیمه زاناکانی جوله کهین ئه گهر ئیمه دوای تو بکهوین ههموو جوله کهه کان پهیرهوی تو ئه که نیمه ئاژاوهیه کمان له گه ل خزمانی خوماندا لی پهیدا بووه، هاتووین بولای تو که تو فهرمان بده ی بو سودی ئیمه و زیانی ئهوان، پیغهمهر ﴿ ﷺ وه لامی نه دانه وه خوا فهرموی:

﴿ وَلا تَتَبْعَ أَهْوَاعَهُمْ وَأَحْدَرَهُمْ أَنَ يَفْتَنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ الله إلَيْكَ ﴾ و هتو پـهي هوى ئاره زوى ئهوان مه كهو فهرمان بده بهو شتهى من بوم ناردوويته خوارهوه بـولاى تـوّو، تـوّ بترسه لـهوان كه توّ لابدهن لـه ههندى ئهو شتهى كه من نارومهته خوارهوه بوّلاى توّ.

﴿ فَإِنْ تَوَلُوا فَأَعَلَمْ أَنَمَا يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُنُوبِهِمْ ﴾ دوای ئه گهر پشت بکهنه ئهو شتهی من ناردومه ته خواره وه و کاری پی نه کهن، دوای تو بزانه به راستی خوا ئه یه وی که ئهوان توش بکاو سزایان بداو توّلهیان کی بسیّنی به هوّی هه ندی له کوناهه کانیان لهم

رِوْژهدا به کوشتن و دهبهدهرکردن له نیشتمانی خوّیان و سهرانه لیّ سهندنیان، بههوّی پا شماوه ی کوناهه کانی تریانه وه خوا له پاشه رِوْژدا توشی سزای گهورهتریان ئه کا.

ئهو ئایهته ههرچهنده هاتوهخوارهوه دهربارهی خاوهن نامهکان. به لام ههموو کهس ئهگریّتهوه که واز له فهرمان و یاسای خوا بهیّنی، جهنگی ههشت سالهی نیّـوان عـیّراق و ئیرانهوه جگهی ئهوان گهورهترین بهلگهن بغ ئهو مهبهسته.

خوای مهزن گهلانی پیشووی لهناوبرد ههندیکیا لهبهر یاری کودن به ترازوبازی، ههندی تریان بههوی نیربازی و داوین پیسی. بهلام گهلانی ئهم سهردهمه ئهوانهو به دهیان گوناهی تریان ههیهو خویانیشی پیوه ههلنه کیشن، خوایه میهرهبانیت زوره.

﴿ وَإِنْ كَثِيراً مِنَ الناسِ لَفاسِقُونَ ﴾ وهبه راستی زوّر له ئادهمیزاد له سنوری یاسای خوا دهرچوون، به تایه به تی جوله که کان. به داخه وه دانیشتوانی ئهم سه ردهمه یش وازیان له همندی له فه رموده کانی خوای مهزن هیناوه، ههندیکیشیان به گویر وی هه وه سی خویان مانای قورئانی پیروّز ئه کهن.

﴿ أَفَحَكُمَ الْجَاهِلِيةِ يَبْغُونَ ﴾ ثایا ئه و جوله کانه داوای فه رماندان و کرده وه ی سهر ده می نه زانین و نه فامی به ر له هاتنی ثایینی ئیسلام ئه که ن، به هۆی ده ستکاری کردنی نامه کانی خواو کار پی نسه کردنی، به رتیل و سوو خواردن و تالآن کردن و کوشتنی دانیشتوان و سته م کردن و خواردنه وه ی مه ی و کردنی قومار و داوین پیسیان ئه وی.

بۆ زانین: ههر فهرمانی دژی یاسای خوابی به کاتی سهردهمی نه فامی دائه نوی، ئیت لهههر سهردهمی نه فهرمانی خوا لههه سهردهمی کابی، ئیدوا لههه بینجه وانه و مواکه و تو و نه فامن.

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مَنَ اللهِ حُكْماً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ وه چ كهسيّكه چاكتربي له خــوا له لايـه ن فهرمان دانه وه بر تاقميّ بروايان هه بيّ، چونكه ههر ئه وانن بير ئه كه نه وه له ههمو و كــاريّ و ئهزانن چاكتر له فهرماني خوا دهست ناكه ويّ و ياساكاني شيرينترين ياسان. بيّگومان هــه وفهرماني سوودي ئاده ميزادي تيّدابيّ ههر فهرماني خوايه.

عوباده ی کوری سامیت هاته خزمه ت پینه مه ر گی و و تی: من و ازم له د و ستایه تی جوله که کان جوله که کان جوله که کان هیناوه، عه بدو لای کوری ئوبه ی و و تی: به لام و ازم له دو ستایه تی جوله که کان نایه رم، چونکه ئه ترسم روز بچه رخی و ئه و ان ده سته لات په یدا بکه ن، بو دیاری کردنی ئه و مه به سته خوا ئه فه رموی:

ئیسلام باوهشی کردو ته وه بر هه موو خاوه ن ئاینی و ره گه زو نه ته وه کانی تر زور به دادوه ری. به لای ئیسلامه وه جیاوازی نیه له نیوان رهش و سپیدا، له نیو عه رهب و جگه ی عهره ب، له نیو موسلمان و جگه موسلمان، هه موویان یه کسانن له به دادگاو دادگاو دادپه روه ریدا، ئاده مزاد هه رچونی بن مافی ئه وه یان هه یه که به سه ربه ستی ئاسایش و بی

ترس له خوّیان و له داراییان، هیچ دهسه لاتی نابی ناره وایی خوّی بکیشی به سهریانا، به و مەرجەي ئازارى كەس نەدەن، ئەگەر ستەميان كرد لە كەسى بـــە گويــرەي ياســا ســنورى بەسەردا ئەسەپىن ئەگەر موسلامانان ئازاريان گەياند بە جگەى خۆيان لەبى باوەران پىۆيستە لهسهر موسلمانان بيزيان لي بكهنهوهو خومانيان لي دوربخهينهوهو درى كردهوهيان بين، ئەگەر خاوەن نامەكان ئازارى خۆيانياندا پيۆيستە دادگا يـــاريدەى نەھيٚشــتنى ئاۋاوەكــەيان بدا. ئەگەر ئازارى خۆيانيان لـە موسلامانان قەدەغە كرد ئەبىي دەستى چاكـــەو چاكـــەكردن له گهلیان بو دریژ بکهن، ئیتر با باوه ریشیان به پیغهمهر نهبی له و کاته دا ئیسلام هانمان ئەداو فەرمان ئەدا بە موسلامانان بۆ چاكەو چاكەكردن لەگـەل ھـەموو نەتەوەيـەو ھـەموو خاوهن نامه کان بهمهرجی دو ژمنایه تی ده رنه خهن و جهنگ بهرپا نه کهن له دژیان و پیلانیان بۆ ساز نەكەن. بەلام ئەگەر وەك باسمان كرد ئاشتى خواز بوون لەگەل موسلاماندا پيويستە موسلمانانیش له گهلیان بی باوه ران به خوشی و بهبی وهی له گهلیان ههلسن، بگره تهبی دادپهروهریشبن له گهلیان بهو مهرجهی نازاری کهس نهدهن چونکه نادهمیزاد به گشتی لـــه ئادەمن و هەموويان يەك نەتەوەن و يەك خيزانن، وەك يىلەك پىدىوەنديان بىد خىواوە ھەيلە، خۆشەويسىرىن ئادەمىزاد لاى خوا ئەو خىزانەيە سوديان بۆ ئادەمىزاد ھەبى بساوەرداربن يىا بي باوهرٍ. كەواتە ھۆى چاكەكردن لىەگەل بىاوەران ئەوەپ ئازارىيان بىۆ كىمس نىدېي بىۆ دانیشتوان، ئیتر زیانی بی باو ه ری هه ربوخ نیانه به تهنها. به و بونه و ه نهبی بزانین کینه و رقبی موسلمانان لهبي باوهران به تايبهتي له خاوهن نامه كان ههر لهبهر نهوهيه بي باوهران جەنگ لەگەل موسلامانان ئەكەن لە نىشتمانى خۇيان و ژن و منالايان دەربەدەر ئەكەن. بە تايبهتي رقى موسللمانان لــه ئهمــهريكاو رژيمـهكاني ترلهبــهر ئهوهيــه يــاريدهي دوژمنــاني موسلمانان ئەدەن بە تايبەتى جولەكەكان و ئىدە رژيماندى كەمسە نەتەو ەييدكان ئەچەوسىيننەوەو مافيان زەوت ئەكەن و دەربەدەريان ئەكەن لىه نىشسىتمانى خۆيسان، کورده کان رقیان له بهریتانیاو ریژیمه کانی تره لهبهر نهوهی پارچــه پارچــهیان کــردوون و یارمهتی تورکهکان و فارسهکان و عهرهبهکان ئهدهن بۆ کوشتن و ئاوارهکردنیان کاول کردنی شارو دیهاتهکانیان و زینده به چال کردنیان ههر لهبهر ئهوهی خوا به کورد دروستی کردوون.

﴿ بَعْضُهُمْ أُولِياءً بَعْضِ ﴾ هەندى له خاوەن نامــهكان دۆســتى هــهندىكيانن بــۆ ســودو بەرژەوەندى خۆيان لــه دژى موسلامانان و جگەى موسلامانان.

زانایان لایان وایه ههندی لسه خاوه نامه کان یارمه تی ههندی تریان ئهده ن نه که ههموویان یارمه تی یه کتری نهده و دوستی یه کترین، چونکه جوله که کان و گاوره کان دورژمنایه تیان له گه ل یه کتری زوره لسه دورژمنایتی کردنیان بو موسلمانان. بو نمونه بوله که کان ئه لیّن: عیسامان کوشتووه و مهریه میش داویّن پیسی کردووه، موسلمانان ئهلیّن: عیسا نه کورژراوه و مریه میش داویّن پاك و خاوینه.

بینگومان نهو زانایانه مانای قورنانیان کردووه بهراستی مانای نهو رستهیان کردووه به گویره که نهو کاتهی ژیباون تینا، له کاتیکا بر ده زگای هاوبهشی زیری رهشی جیسهاندا له نارادانهبووه، ده زگای بهسهراگرتتنی سامانی گهلان و چارهنوسیان له ناودا نهبوه... به لام که نهوانه پهیدا بوون تهماشا نه که ن جوله که کان چاکترین هون که پشتیان پسی بهستن بو دانانی دهست به سهراگرتنی سامانی گهلان، ههر لهبهر نهوهیشه رژیمی جوله کهیان دروست کردووه دلسوزانه پالپشتی نه که نو به هیزی نه که ن، نه خشه ی دوژمنایتی پهرهسهندنیان بو نه کیشن و به لینیان پیداون له کاتی کوبونه وهی نه ته وه گرتوه کان و به نهومهنی به ناو ناسایش. جوله که کانیش به توندی ده ستیان گرتوه وه به کلکیانه وه و له بازنه ی نهواندا نه سورینه وه. له بهر مانه وه ی خویان نه خشه ی داگیر کردنیان بو نه سازینن، بازنه ی نهواندا نه سورینه وه. له به راه مانه وه ی خویان نه خشه ی داگیر کردنیان بو نه سازینن، داگیر که رانیش فه رمانیان پی نه ده ن دهست دریژیه کانیان بو جی به جی بکه ن.

ههرکاتی داگیرکهرهکان و خوفروشانی تورك و عهرهبه بهعسیهکان پشت ببهستهن به جولهکهکان و بو چهوساندنهوهی گهلان به تایبهتی کوردیش پشت به دهستهلاتی خوای مهزن ئهبهستن.

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَهُ مِنْهُمْ ﴾ وههر كهستى له ئينوه دۆستايهتى ئهوان بكهن و بهسهردارى خۆتان و پشتيوانيان بكهن، دوايى به راستى ئهو كهسه لهوانه. ئهو رستهيه ئه به بهرى ههرهشهيه بۆ ئهو كهسانه دۆستايهتى گاورو جوله كه كان بكهن و ياريدهيان بدهن. ئهو ئايهته به لگهى بهتينه لهسهر ئهوهى كه به راستى كاربهدهسته به كرى گيراوه كانى ئهم سهردهمه بهندهى رژيمه داگير كهره كانى ئهم سهردهمه به چونكه پاسهوانى بهرژهوهندى ئهوان و به فهرمانى ئهوان ههلنهسن مهگهر كهميّكيان نهبى.

﴿ إِنَّ الله لا يَهْدِي الْقُومَ الظَّالِمِينَ ﴾ بهراستی خوا رانویی تاقمی ستهمکاران ناکا که بـه هـ و در منایتی گهلانی خویان ئهکهن.

﴿ فَتَرَى الذَيْنَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسارعُونَ فِيهِمْ ﴾ دوايى تـــۆ ئــهبينى ئــهو كهســانه لــه دلياندايه نهخوشى بن باوهړى و دووړوى پهله ئهكهن لـه دۆستايهتى و ياريدانيان، چونكـــه خاوهنى سامانن.

﴿ يَقُولُونَ يَخْشَى أَنْ يَصِيبَنا دَائِرَةً ﴾ ئەلنىن: ئىنمە ئەترسىن كە توشمان بىنى لىلە ھاتوچۆى رۆژگاردا روداويى ناھەموارو گىنىڭ داويىي گەردوون، وەك گرانىي سەركەوتنى گاورو جولەكەكان و بىن ھىزى موسلىمانان، ئەگەر ئىنمە ھەولىنى بۆخۆمان نەدەين توشىي زيان ئەين.

﴿ فَعَسَى الله سَيَأَتِي بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مَنْ عِنْدِهِ ﴾ دوایی شایان و شایسته کهخوا بهیننی سهرکهوتنی پیغهمهرو موسلمانان، ئاینی ئیسلام سهر بکهوی بهسهر ههموو ئاینه کانی تردا، یاخوا کاری لهلایهن خویهوهو فهرمان بدری به پیغهمهر ﴿ ﷺ به دهرکردنیان له نیدو دورگهی عهره ب و کوشتن و ئابرو بردنیان.

﴿ فَيَصْبِحُوا عَلَى مَا أَسَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴾ دووايى ئەگەرين ئىهو دوو رووانـه لىهسەر شتى پەنھانيانداوه له دەرونيانهو ئەو كەسانە پەشىمان بېنەوه لەو كارانەى كردويانـه له دۆستايەتى خاوەن نامەكان و لە گومانى سەركەوتنى موسلىمانان.

﴿ وَيَقُولُ الذَيْنَ مَنُوا أَهْمُولَاءِ الذَيْنَ أَقْسَمُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمانِهِمْ إِنَهُمْ لِمَعَكُمْ ﴾ وه ئــهلٽين كهسانيكى ئهوتۆ باوهريان هيناوه ئايا ئهو كهسانهى ئهوتۆن سوينديان ئهخوارد بهســهخترين سويندهكانيان. بهراستى ئهوان لهگهل ئيوهن و دۆستى ئيوهن. ئيســتا پــهردهى ئــهوان دراو درۆكانيان دەركهوت و ئابرويان چــووه بهراستى موســلمان دواى ئــهوهى چۆنيـــى دوو روهكان ديارى كردنيان لـهسمر رووپهت دەركهوت بۆيان ووتيان:

خوای مهزن دوای قهده غهی کرد له سهر موسلمانان دوستایه تی دوژمنایتی خویان پیمان فیرئه کا ئه و دوستایه تیه له وانه یه سهر بکیشی بولای بی باوه ری و وهرگه ران له تایینی ئیسلام بویه ئه فه رموی:

تَابَّمُ اللّهِ وَكُمِينُونَهُ وَأَذِلَةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى اللّهَ يَعْوِينَ مَعَنِينِهِ وَسَوْفَ يَأْتِي اللّهُ يِقَوْمِ مُحِيَّمُهُمْ وَيُعِينُونَهُ وَأَذِلَةٍ عَلَى اللّهُ يَعْوَدِ مَعْ يَعْمَ وَيَنِهِ وَسَوْفَ يَأْتِي اللّهُ يَقُومِ مُحِيَّمُهُمْ وَيُعِينُونَهُ وَأَذِلَة عَلَى اللّهُ وَلَا يَعْلَى اللّهِ يَعْقِيدِ مَن يَشَاءً مُ وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسِعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعٌ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهِ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلَيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلِيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلَيمُ اللّهُ وَاسْعُ عَلَيمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلَيمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلَيمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاسْعُ عَلَيمُ اللّهُ وَاللّهُ وَاللّ

۱ - ئەسوەدى كورى كەعبى عەنەسى دانىشتوى يەمەن، داواى يېغەمەرايەتى كرد، زۆر
 كەس باوەريان يىن ھينا، بەر لـــــ كۆچى دواى يېغەمەر ﴿ ﷺ بەيەك رۆژ كوژرا.

۲- موسهیلهمه زور دروزن کوری حهبیب، له کاتی پیغهمبهردا ﴿ اوای پیغهمهرایهتی کرد له کاتی ئهبو به کردا به دهستی و هحشی بکوژی همزه ی مامی پیغهمهر کوژرا.

۳ – سهجاعی کچی ئهلونزیر، داوای پیغهمهرایهتی کرد، به جوّریکی یه کجار شورهیانه شووی کرد به موسهیلهمه ههروه ها ته لحمه ی کوری خویه لید داوای پیغهمهرایه هی کرد به موسهیلهمه ههروه ها ته لحمه ی کوری خویه لید داوای پیغهمهرایه ی کردنی له گهات بو پیغهمهر ﴿ ﷺ خالیدی کوری و هلیدی نار د بو جهنگ کردنی له گهانی، ههایهات بو شام، دوای موسلمان بوو بهوه چهند کهسی تر له ئایین و هرگهران له نامه میژووهیه کاندا باسیان کراوه.

﴿ فَسَوْفَ يَأْتِي الله بِقَومِ يَحِبُهُمْ وَيُحِبُونَهُ ﴾ دوای بهم نزیکانه خـوا کۆمـهلێی ئـههێنێ و ئهیانخاته جێگهی ئهوانـهوه ئهیانخاته جێگهی ئهو کهسانه لـه ئایین وهرئهگێړن و خزمهتی ئایین ئهکهن و بههۆی ئهوانـهوه بههێز ئهبێ، خوا ئهو تاقمهی خوش ئهوێ و لـهوان ڕازیهو ئهوانیش خوایان خوش ئـهوێ و لـه خوا ڕازین.

زانایان له ناوبردنی دیاری کردنی مهبهست لهو تاقمه بیریان جیاوازه، ههریه کهیان ههندی تاقمیکیان له ههندی نهتهوه دهست نیشان کردووه، خوای گهوره باسی نه کردوون

و ناوى نەبردوون بەلام بەو جۆرە باسيان ئەكا، ھەر تاقمىٰ ئەمانـــەى تيابــىٰ مەبەســت لـــەو تاقمە ئەوانەن:

۱ - ﴿ يَحِبُهُمْ وَيُحِبُونَهُ ﴾ لهمهو بهرمانای کرا، خۆشهويستی خـوا بـۆ بـهندهی خـۆی ئهمهيه که پلهی بهرز ئهکاتهوه لهمهودا، خۆشهويســتی بـهندهکانی خـوا بـۆ خـوا، خـودا پهرستيان خۆش ئهوێ و، بێ باوهرانيان خۆش ناوێ.

۲ ﴿ أَذِلَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينُ ﴾ نەرم و نيانن و ميھرەبانن لەگەڵ بـــاوەڕداران و رێزيــان لێ
 ئەكرن و زۆر ئاشكرايە ئەو رێز گرتنـــه لـــه بــاوڕەوە لـــه دەرونـــى پاكيانـــەوە دەرئـــەچێ و ھەرلــهبەر خوايه.

٤ - ﴿ يَجاهِدُونَ في سَبيلَ اللهِ ﴾ جهنگ ئه كهن له گهڵ بن باوه ران له ريٚگهى خوداو خوّيان ماندو ئه كهن بو بهرگرى كردن له زيانى دانيشتوان و لهبهر بهرزى ئالاى ئيسلام، تاريكى و ناخوٚشى لهسهر دانيشتوان و خوّيان لائهبهن بوٚ پهرهسهندنى ئايين.

پیغهمهر ﴿ ایستبوو لهگهل ههندی له هاوریکانی، تهماشای لاویکی بههیزیان کرد ووتیان: خوزگایه نهم لاوه جوانی خوی و نهم هیزهی له ریگهی خوادا دابنایه، پیغهمهر فهرموی: نهگهر نهو لاهوه کوشش بکا بوخوی بو نهوهی خوی له سوال بگیریتهوهو پیویستی به کهس نهمینی نهوهش له ریگهی خودایه، نهگهر خوی ماندو بکا بو خزمه دایك و باوکی و مناله کانی نهوهش ریگهی خوایه، نهگهر خوی ماندو بکا بو خوهه لایشان به سامانی زورهوه نهوانه ریگهی شهیتانن.

٥ ﴿ وَلا يَخافُونَ لَوْمةَ لائِمٍ ﴾ وه ناترسن له تانهى تانه گران له كاتى دەرچونيان بــــۆ
 جەنگ لـه خزمەت پيغەمەردا، هيچ كارى ناكــەن بــه بۆنـــهى تانهگرانـــهوه لـــه دژى ئـــايين.
 بەلكو ئەيانەوى كارى راست سەربكەوى، كارى پوچ نەمينى ھەر لــهەر خوا بە تەنھا.

﴿ ذَلِكَ فَصْلُ اللهِ يُؤْتِهِ مَنْ يَشَاءَ وَاللهُ واسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ ئــهو پێـــچ شــتانهى باســكران ئــهو تاقمه ههيانه رێزگرتنێكى خوايه ئهيبهخشى بهكهسى ئــارهزۆى هــهبى بــه گوێـرهى ويســتى خۆى ئهيدا بهكهسى بيهوى و، خــوا گــهورهيى فراوانــهو ميــهرهبانى زۆره بــۆ بونــهوهران، ئهزانى به ههموو شتى و به چ كهسى شايستهى رێزو پاريدانه.

ئیمه ههست ئه کهین و ئهزانین که به راستی خوا ئارهزوو ناکا ریّزو میهرهبانی خوی بهخشی مهگهر بهو کهسانه ئهروّن به ریّگهدا به گویّرهی ئهو دهستورو هوّیانه که خوا همموو بونهوهرانی تسر همموویان هاوبهشن همموو بونهوهرانی تسر همموویان هاوبهشن لهواندا به لاّم ئادهمیزاد ئهیی بهشتی تر خوّیانیان بهو شته له جانهوهران پی جوی بکهنهوه، ئهگهر خوّیان لهوان جوی نه کهنهوه ئهبی ئادهمیزاد بهبی دوو پی بچن بهریّگهداو بهبی نهگهر خوّیان لهوان جوی نه کهنهوه ئهبی ئادهمیزاد بهبی دوو پی بچن بهریّگهداو بهبی دهست کار بکهن بهبی چاوببین، خوّرون و ئاشکرا ئهوهش ناگونجی کهواته پیویسته ئادهمیزاد بهو پینچ شتانهی باسکران خوّیان جوی بکهنهوه له بی باوهران و له ئاژه ل.

(فهیلهسوف نیتشه ئهلیّ: رهوشت نرخی بو دانانریّ، کهواته سهربهستی و دادپهروهری و یهکسانی و رهوشتی تسر ههموویان ووشه ی روتس و بیی مانان. مروّقانی لاوازو بی دهسته لاّت دروستیان کردوون بو نهوه ی بهره نگاری سته مکاران و به هیّزه کانیان بی بکهن. مارکس ئهلیّ: شوّرش بهیدا کردن پیچهوانه ی بیروبوّچونی (نیشتهیه) کهواته لای مارکس جیهان نهویستن و خوّراگرتن و نهرم و نیانی ووشهیه کن پیاوانی خاوهن پلهو پایهو ساماندار دروستیان کردوون بو نهوه ی دهسته لاّتی خوّیان بسه پیّنن بهسه همراراناو بیان چهوسیّنه و همواراناو بیان

ئیسلام فدرمانی داوه به راست گزیی جی به جی کردنی به لین و به له به خوبردن و ریز گرتن و ئارام گرتن و لی بوردن و ههروهها. به لام نابی له دهستوری ئیسلام دهرچن له هیچ کاتیکا و سهر نه کیشی بولای دژی مهبهست و ئاوات، پیویسته راستگوی له سودو بهرژه و هندی ئادهمیزاد دهرنه چی. ئه گهر زیانی لی پهیدابوو ویندی ههولندانه به نهینی

سهربازی و گهیاندنی به دوژمن، یا دووبهره کی پهیدا بکا له و کاته دا راستی قه ده غهیه در و کردن قه ده غهیه له جگهی جه نگ کردن له گه ل دوژمنانی ئایین و نیشتمان، در و کردن پیویسته له به به به نیوان دوو که س و بو پاراستنی که سینکی بی تاوان له سته مکاران، بو ئه وانه نه بی در و کسردن قه ده غهیه، به خشینی دارایی له رینگه ی خوادا زور شیرنیه له کاتی پیویستیدا، ئارام گرتن زور چاکه ئه گهر سته م و ناچاری رونه دا، لی بوردن زور شایسته یه ئه گهر نه بینته هوی با و بوره و نهره سه ندنی ای نیشته و بوردن زور شایسته یه نه گهر نه بینته هوی با و بورونه و هی تاوان و پهره سه ندنی ای نیشته و مارکس ره و شتی به رز هیچ سه رچاوه یکی جگه سوودی تایبه تی نیه.

کاتی خوای مهزن باسی خوّی تهواو کرد له باره ی وهرگهران و و له باسی یاری کردنی دوو رواندا، لهو فهرمودهوه دهرده کهوت دووروی له پایه و پلهی بی باوه راندا نهرمیرری، پاش نهوانه باسی دووروی و نیازی پاکمان بو نهکا، بوّمان رون نهکاتهوه نیّمه ی موسلمان دوّستایتی چ کهسی بکهین و چ کهسی بکهین به گهوره و سهرداری خوّمان و نهفه موی:

إِنّها وَلِيُكُمُ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَالّذِينَ ءَامَنُوا اَوْلِي كُمُ اللّهُ هُمُ اَلّهُ هُمُ اَلْعَادُونَ الْقَادُوا الّذِينَ ءَامَنُوا اَلّذِينَ ءَامَنُوا اَلّذِينَ ءَامَنُوا اَلّذِينَ ءَامَنُوا اَلْاَكُونَ وَهُمُ رَكِعُونَ فِي وَمَن يَتُولَ اللّهَ وَرَسُولُهُ وَ اللّهَ هُمُ اللّهُ هُمُ اللّهُ هُمُ الْعَلِبُونَ فِي وَمَن يَتُولَ اللّهَ عَلَيْهُ وَاللّهُ اللّهُ عَلَيْهُ وَاللّهُ اللّهُ عَلَيْهُ وَاللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الل

﴿ إِنَمَا وَلِيَكُمُ وَاللهُ وَرَسُولَهُ وَالذَيْنَ أَمَنُوا ﴾ بهراستی دوّست و سهرداری ئیّوه خواو فروستاده ی خواو که سانیکی ئه و توّن باوه ریان هیّناوه، ئیّوه مه که نه دوّستی خوّتان جوله که و گاوره کان، چونکه وه ک باسکران ئه وان هه ندیّکیان دوّستی هه ندیّکیان، دوّستی ئیّوهیش هه ر خواو فروستاده ی خواو باوه ردارانن، ئه و باوه ردارانه ش خاوه نی ئه م کرده و انه ن

۱ ﴿ الذَّيْنَ يُقِيمُونَ الصَلاة ﴾ كهسانيّكى ئـهوتون نويّژه كانيان ئه كـهن بـه تـهواوى
 بهمهرج و پايهو كاته كانيانهوه ههر لـهبهر فهرماندانى خوا.

۲ ﴿ وبؤتون الزّكاة ﴾ وهزه كاته كانيان ئهبه خشن بــه هــه ژاران و ئــه و مافــهيان خــوا
 پيويستى كردووه ثهيان دهني به گويرهى ياساى ديارى كراو ههر لـهبهر خوا.

۳− ﴿ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴾ وهئهو كهسانه لهكاتي نويْژكردن و زهكاتدانيانا له خوا ئهترسن و خوّيان به بهنده ي خوا ئهزانن و سهرى بۆ دائهنهوينن.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایهته زانایان بیریان جیاوازه، ههریه کهیان دژی یه کترین بیر بوخونیان له چینایهتی پهرستنهوه نزیکه، به تایبهتی شیعه کان زوّر پیّیان لی ههالبریوه له بی لایه نی و دادپهروه ریوه دوره. ئهو بیروبو چونه له تاقم پهرستی و بسی لایه نیوه دوربی بهم جوّرهیه: هوّی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایه ته ههموو که سی ئه گریته وه خاوه نی ئهو سی شتانه بی، بو هوّیه کی تایبه تی نه هاتوه ته وه خوارهوه، نه به ستیر اوه به هیچ شینیك و به هیچ که سیکه و به وینه ی عهبدو لای کوری ئه بو تالیب.

﴿ وَمَنْ يَتَوَلَ الله وَرَسُولَهُ وَالذَيْنَ أَمَنُواْ فَإِنَ ضِرْبِ اللهِ هُمُ الغالِبُونَ ﴾ وههدركهسى خواو فروستاده ى خواو كهسانيكى ئهوتو باهريان هيناوه بكا به دۆست و سهردارى خوى دوايى بهراستى تاقمى خودا ههر ئهوان سهرئه كهون له ههردوو جيهاندا، چونكــه ئــهوان فــهرمان بهردارى خوان و خواى مهزن ياريدهيان ئهدا.

له دوایدا خوای مهزن نهو باسهی پیشوهمان بۆ رونىز ئهکاتهو هو ئەفەرموى:

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ اَتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوا وَلِعِبَامِنَ الَّذِينَ أُوتُوا اللَّهَ اللَّذِينَ أُوتُوا اللَّهَ اللَّذِينَ أَوْتُوا اللَّهَ اللَّهِ اللَّهُ اللَّذِينَ أَوْتُوا اللَّهَ اللَّهَ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللللللَّا الللَّهُ اللللِّلْمُ الللللِّهُ الل

﴿ یا اَیُها الذیْنَ اَمَنُواْ لا تَتَخِدُوا الذیْنَ اَتَخِدُوا دِنکُمْ هُزُوا وَلَعِباً مَنَ الذیْنَ اَوْتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکُمْ والْکُفارَ اُولِیاءَ ﴾ نهی کهسانیکی نهوتو باوه رتان هیناوه: نیّوهه کهسانیکی ئسهوتو مهکهن به دوّست و سهرداری خوّتان نایینی نیّوه به گالته کردن و یاری کردن داناوه، لسه کهسانیکی نهوتو به خشراوه بهوان نامهی خوا له نیّوهو له بی باوه رانی ترو مهیان کهن بسه دوّستی خوّتان.

﴿ وَأَتَقُوا الله إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ وهنيوه له خوا بترسن و واز له بي فهرماني خوا بهينن ئهگهر ئيوه باوه رتان هيناوه، چونكه باوه رهيناني راستي ئامانجه كهي ئهوه يه دوژمناني خوتان نهكهن به دوّست بو خوّتان، ئهو ئايه ته ئيمه فيري ئهبين ههركه سيّ دوّستايه تي و برايه تي بكا له گهل ئهو كه سانه گالته بكهن به ئايئن دور تريني ئاده ميزادن له ئاينه وه.

ئهو ئايهتهى پيشوو ئهو ئايهتهى لـهمهوپاش دينت لـهوهوه هاتوهتــه خــوارهوه جوه کــان و بت پهرستان پي ئه کــهنين و گالتــهيان پــي ئــه کردن بــه تايبــهتى لــه کــاتى بانگدانــا، وهك ئهفهرموى:

﴿ وَإِذَا نَاذَيْتُمْ إِلَى الْصَلَاةُ أَتَّخَذُوا هَا هُزُواً وَلَعِباً ﴾ وههركاتي ئيْره بانگتان بدايه بۆلاى نويژگردن جولهكهكان و بين باوه ران ئهو نويژگردنهيان وه رئهگرت بــه گالتــهيي كــردن و يارى پي كردن و پــي ئهكــهنين... گاورهكان پــهيپ هوانى خۆيانيان بــانگ ئهكــهن بــۆلاى نويژ كردنى خۆيان به زهنگ ليدان، جولهكهكان به فوكردنيان كهلهشاخدا. موسلمانان نويژ كمرانى خۆيان به زهنگ به دهنگى بانگ دهري بۆ ئهوهى وهلامى خوا بدهنهوهو بــپۆن بــۆلاى كهرانى خواى تاك و بي هاوبهش، بۆلاى كارى رزگاريان بكــا لــه ســزاى ئــهمر و پاشــه پهرستنى خواى تاك و بي هاوبهش، بۆلاى كارى رزگاريان بكــا لــه ســزاى ئــهمر و پاشــه رۆژ.

ئه و کهسانه خاوه نی شهرم و ناموس و باوه ربن نابی هیچ ریزی بۆخۆیان دابنین ئهگهر گالته بکهن به و کهسانه به باوه رهوه لهبه ردهم خوادا ئه وهستن بۆ پهرستنی خوا، موسلمانان چۆن ئهبی دۆستایه تی یه کتری ئاشکرا نه کهن، و خویان نهبه ستن به یه که وه له دری ئه و کهسانه گالته یان پی ئه کهن.

ههندی له خاوهن نامهکان و کهسانی ترهوه هـه لـه سـهردهمی پیخهمـهرهوه ﴿ ﷺ ههـهتا ئیستایش پاش ماوهکانیان و بهکری گیراوهکانیان گالنته به بـانکدانی موسـلمانان ئهکـهن. کهچی ئهوه ی شایسته یه بو ئهوان ئهبوایه گالنه یان بهزهنگ و شاخی خویان بکردایه.

﴿ ذَلِكَ بِانَهُمْ قَوْمٌ لا يَقْعِلُونَ ﴾ ئـهو گالتـهكردنو يـارى كردنـهيان بـه بـانگى نويـرى موسـلـمانان بهو بونهوه بوه، ئهوانه تاقميـكن نهزان وه نهفامن و بــی عـهقل، چونكـه ئهگـهر ئهقلـیان ههبوایه گالـتهیان به پهرستنی خوا نهئهكرد موسـلـمانان بوّیـان دهركـهوتووهو لایـان روونه بی باوه پاران ئاگادارى یاساى ئیسلامن و ئهزانن پاست و دروسته و ئهنجامى بـهرهو چ جیـکهیه ئهروا، لهبهر ئهو ئهنجامهى ئایینى ئیسلام ئهزانن ئیسلام شوّرشــیـکه بونههیـشتنی ستهم كردن و چهوسانهوه، ههلـساوهو راپهریوه بــو بنـهبركردنى هـهژارى و دوواكـهوتن، درى بهشـكردنى ئادهمیزاده بـولاى دووبهش : بـهندهكارى و گــهورهى، گــهورهكان بهندهكان بچهوسیننهوه، ئهمیش ئهزانن ئیسلام لاى وایه. هیچ بوونــهوهرى خـاوهنى ریـزو

جیاوازی نیه بهسهر کهسی تردا به جگهی خزمهت کردنی ئادهمیزادو خوشهویستی و سودى گشتى.. ئاينى رېڭلەي گرتووە لـــه چەوسانەوەو خوينىن مژيىن، ئەوانەيــە خراپــەى موسلمانان لای بی باوهران. موسلمانان لهشهوو رۆژیکا پینچ جار بانگ ئهدهن بــه گــوی گرانی بیّ باوهراندا کهخوا گهورهتره له ههمو کهس، ووشهی گهورهیی خوایان لا گرانــه، هدر لهبدر ئەوەيشە جەنگ بەرپا ئەكەن لەگەل موسنــمانان بــە هــەموو توانايانــەوەو گالتـــە ئه کهن به و بانگه و دادپه روه ری. بانکدانی موسلمانان بن نویژ کردن و په رستن و په کسانی همموو ئادهميزاد. به ماناي ووشه جاري ئهوه ئهدا خوا له همموو كهس گهورهتره، خوا تاك و تهنهایه له پهرستن و جگهی پهرستندا، دارایی و پلهو پایهو باوك و باپیرو پاشاو ســهرۆك و نیشتمان پیّویسته نەنریّنه جیّگهی خوا به ویّنهی ئەو بیان پەرستن، مل کەچی ئەبیّ ھـــەربۆ خوابيّ، ئادەمىزاد لە مانايە يەكسانن لە ھەموو رويەكەوە، ھىسچ كەسىيّ لىـ روى زەويـدا بۆى نيه لمسەربەستى ئادەمىزاد كەم بكاتەوە،ئەوانەيش بەسن بۆ ئىـەوە دوژمنانى نالــەبارو چاوبرسی و ناقز لای ئیسلام بیان کهن به ناوان بز موسلمانان، دوژمنایهتی بسی باوهران و خۆگىل كردنيان هەر لـهبەر ئەوەيە گەورەى خــوا زۆر گرانــه لايــان، لـــه خــوا ناترســن و سمرۆكەكانيان خۆيانيان داناوه به وينەى خواو ئەيانەوى دانىشتوان بىرسىنىن.

دوای نهوهی خوای مهزن باسی نهو بانگدانه رون کردهوه بیز موسلمانان، روئه کاته پیخهمهر و که که له روی بی باوه و اندا راوه ستی و پرسیار له خاوه ن نامه کان بکا بؤچی رقتان له کومه لنی موسلمانانه؟ بلنی بهوان: ههر لهبهر نهوهی بروایان به خواو نامه کانی نیوه و نامه کانی پیخهمه ره پیشوه کان ههیه و نه فه رموی به پیخهمه ره:

﴿ قُلْ یَا أَهْلَ الْکِتابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنا ﴾ تو بلنی: ئهی خیاوهن نامهکان: ئاییا ئینوه بنو رهخنهو تانه ئاراستهی ئیمه ئهکهن و رقتانه لیه ئیمه و ئیهوبیروباوهرهی همیانه که هیچ خراپهی تیدا نیه؟. ﴿ إِلاَّ أَنْ آمَنا بِاللهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ﴾ مهگهر ئـهوهبن ئيمـه باوه رمـان هيناوه بهخوا بهشتى نير راوه ته خـوارهوه بـۆلاى ئيمهو بهشتى نير راوه ته خـوارهوه بـۆلاى پيغهمه رهكانى تـر، ئهوانـهيش رەخنـهيان لى پيغهمه رەكانى لـمهو بهرو وهك تهورات و ئينجيل و نامهكانى تـر، ئهوانـهيش رەخنـهيان لى ناگيرى.

﴿ وَإِنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴾ وەبەراستى زۆرتر لـه ئيّوه لاتانداوەو دەرچوون لـه سنوور و فەرمانى خوا، دوايى چ لايەك لـه ئيّمه و لـه ئيّوه رەخنەى لىّ ئـــهگيرىّ، بەراســـتى رەخنـــه لىّ گيراو ھەر ئەبىّ ئىرەى ستەم كاربن.

به راستی رژیمه داگیر که ره کان و کاربه ده ستانی ئه لقه له گوی ی ئه وان هیچ که سیان له روی زه ویدا خوش ناوی لایان چاك نین مه گهر ئه و که سانه چه و سانه وهی ئه وانی بو هه ژاران لا ره وابی . به تایبه تی پارتی فه رمان ره وای عیراق کورده موسلمانه کانیان به ناوی ئه نفاله وه نزیکه ی (۲۸۰) هه ژار که سیان زینده به چال کیردن، زور جیگه ی داخه کار به ده ستانی عهره به له ناستی نه و کاره دا بی ده نگبوون بگره یارمه تی نه و پارته یامان نه دا. له هم مو و شتی سه یرتر نه و هه نه لاین نه و این ده رچوون.

دوای ئهو یاسایانهی پیشوو خوا فهرمان ئهدا به پینغهمهر ﴿ ﷺ روبکاته جولهکهکان و بکهویّته گفتوگو لهگهلیان و بهو ئهفهرموی:

قُلَّ قَلَ أُنبِتُكُمْ مِشَرِّمِن ذَالِكَ مَثُوبَةً عِندَ اللَّهِ مَن لَعَنَدُ اللَّهُ وَعَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِثْهُمُ الْقَرَدة وَالْخَنَازِيرَ وَعَبدَ الطَّعْوُتَ أُوْلَيَاكُ شَرُّ الْقَرَدة وَالْخَنَازِيرَ وَعَبدَ الطَّعْوُتَ أُوْلَيَاكُ شَرُّ الْقَلَاعُ وَتَا الْقَلَاعُ وَقَدَ خَلُوا بِاللَّهُ وَقَدَ خَلُوا بِإِنْ وَقَدَ خَلُوا بِإِنْ وَقَدَ ذَخُوا بِهِ عَوَا لِللَّهِ وَقَدَ ذَخُوا بِهِ عَوَا لِللَّهُ اللَّهُ الْقَالُولُ وَالْمَاكُ وَالْمَالُولُ وَالْمَاكُ وَالْمَالُولُ وَالْمَالُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَاكُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَاكُ وَالْمَالُولُ وَالْمَاكُ وَالْمَالُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمُعُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمُعُلِقُ وَالْمَالِمُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمُولُولُ وَالْمُلْمُ وَالْمُولُولُولُ وَالْمُولُولُولُولُ وَالْمَالُولُولُ وَالْمُولُولُ وَلَالُهُ وَالْمُعُولُ وَالْمُعُولُ وَالْمُعُلِقُ وَالْمُولُولُ وَالْمُعُولُ وَالْمُعُولُ وَالْمُولُولُولُ وَالْمُولُولُولُ وَالْمُولُولُ وَالْمُعُولُ وَالْمُعُولُ وَالْمُعُولُ وَالْمُعُولُولُ وَالْمُعُلِقُ وَالْمُ الْمُعْلِقُ وَالْمُعُلِقُ وَالْمُلْمُ وَالْمُولُولُ وَالْمُعُولُولُ وَالْمُولُولُولُولُ وَالْمُعُولُولُولُولُولُولُ وَالْمُعُ

ٱلسُّحْتَ لَيِنْسَمَا كَانُواْيِعْمَلُونَ ﴿ لَوَلَا يَنْهَ لَهُمُ ٱلرَّبَّانِيُّونَ وَاللَّهَ حَتَّ لَيِنْسُ مَا كَانُواْ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْ لِهِمُ ٱلْإِثْمَ وَأَكِلِهِمُ ٱلسُّحْتَ لَيِنْسُ مَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ فَي اللَّهِ مَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ فَي اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الْمُؤْلِقُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُ اللَّالِي الْمُؤْلِقُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُولُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُولَ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُ الْمُلِمُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُلُولُ اللَّالِي الْمُؤْلِقُلْمُ اللَّالِمُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُلْمُ اللَّالْمُولُولُ اللَّالِي الللَّالِمُ اللللْمُلِمُ اللَّهُ الْمُؤْلِقُلْمُ ال

﴿ قُلْ هَلْ أَنبِنَكُمْ بِشْرِ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللهِ ﴾ تو بلتى: ئايا من هدوال بدهم به خرابتر لهوه كه ئيوه ئهليّن: ئيمه هيچ ئاينيكمان نهديوه خوا بتربيّ له ئاييني ئيّوهي موسلمان، خرابتر لهوه ييوه ئهليّن لهلايهن پاداشتهوه لاى خواو ئابروّتان بچسى، ئهو خرابتره ئهوكمسديه:

﴿ مَنْ لَعْنَهُ اللهُ وَغَضِبَ عَلَيْـهِ وَجَعَـلَ مِنْـهُمْ الْقِـرْدَة وَالْخَنـازِيرُ ﴾ كهسـێكه خـوادورى خستۆتهوه لـه نيز جولـه كهكاندا، وهگهرانويتى هـهندى لـ لـهوان به مهيمون و بهراز.

بۆ زانین: کردنیان به مهیمون و بهراز: زانایان بیریان جیاوازه، ههندیکیان ئهلتین: گهران به مهیمون و بهراز به لهش و قهوارهو شیوهو. ههندی تریان ئے هلیّن: وهك مهیمون لهداویّن پیسی و خوّی ئاژهلیدا، وهك بهرازیان لیّ هات له پیسی و پیس خوّری و ههموو شــتیّکیان سواری خوّیانیان ئهکرد.وه خرابتر لهوه:

﴿ وَعَبَدَ الْطَاغُوتِ ﴾ كەسىنكە پەرستونتى كەسىٰ پەيرەوى شەيتانى كردوە لـــە زانايــانى خۆيان و پەرستنى گونىرەكەو پەرستنى ھەواو ھەوەسى خۆى.

﴿ أُوْلَئِكَ شُرُ مَكَاناً وَأَضَلُ عَنْ سَواءِ السَـبيْلِ ﴾ ئـهو دور خراوانـه لــه بـهزهيى خـواو ئهوانهى كراون به مهيمون و بهرازو پهيپرهوانى شــهيتانيان پهرسـتووه خرابـرين كهسـن لــه بارهى جيّگهوه، چونكه جيّگهيان دوّزه خه لـه روّرْى دوايدا، گومپراترين كهسن لايانداوه لـه نيازى ريّگهيه بيان گهيهني به بهههشت، ريّگهى راستيان وون كردووه.

﴿ وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَـدْ خَرَجُوا بِهِ ﴾ وهه وكاتئ ئه و دووروانه ئههاتن بۆلاى ئيوه ئهيان ووت: ئيمه باوه رمان هيناوه، به راستى ئهوان ئه چونه لاى ئيره بهين باوه ربه وه همرشتى شـتى لاى تـۆ لاى ئيره بهين باوه ربه همرشتى شـتى لاى تـۆ ئهيان ووت هممووى درۆ بوو، ئهوان قوتابى راست بوونايه ئهبوايه به باوه رهوه بچونايه ته ئهيان ووت هممووى درۆ بوو، ئهوان قوتابى راست بوونايه ئهبوايه به باوه رهوه بچونايه دەرهوه لاى پيغهمه درو بينيان لهبهلكه و دوره وه لاى پيغهمه درو بينيان لهبهلكه و نيشانه ي راست .

﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتَمُونَ ﴾ وهخوا زاناتره بهشتی ئــهوان ئـهیان شــاردهوه لــهبیّ باوهریی لـه دوو روویی و کینه و رق لـهموسولـمانان ، ئهو سزایانه شایهنی ئهوانه .

﴿ وتری کثیراً مِنهم یُسارعون فی الاثم والعدوان ﴾ وهتۆ زۆرتر لـهو دووړوانــه ئــهبینی پهلـه و پینش برکنی ثهکهن بۆ کردنی گوناهو پهیدا کردنی دارایی بهرینگهیه کی ناړهوا و ، بۆ لای دهست دریژی کردن لـهمافی دانیشتوان و دهرچوون لـهسنوری خوا .

﴿ وأكلهم السّحت لبئس ما كانوا يعملون ﴾ وه پهله ئه كه ن بۆلاى خواردنى ئه و شتانهى قهده غه كراون لهلايه ن خواوه له به رتيل و مامه له كردن به سود ، هه ر له به رئه و كرده وه خراپه يانه يه همموو گهلانى تر بيز له جوله كه كان ئه كه نه وه له كۆن و له تازه دا ، مه گه ر ئه و كه سانه نه بى به كرى گيراوى ئه وانن ، وه ك زوربهى سه رو كه كانى عه ره ب و جگهى عه ره به براستى خراپ شتيكه ئه وان ئه يكه ن له و كاره خراپانه .

﴿ وَلَو لا یَنهاهُم الرّبانیون والأصبارُ عَنْ قَولِهِمْ الإِثْسَمَ وَأَکلِبِهِم السّبَحَق لَبِئْسَ مَاکـانوا یضیعون ﴾ بۆچی قەدەغە ناکەن پیاوخوا و زاناکانیان و نایــان گیرّنـهوه لــهگفتوگۆکردنی گوناهیان و لـه خواردنی شته قەدەغه کراوهکان ، بهراستی خراپ شتیکه ئهوان ئهیســازیّنن که قەدەغه ناکهن لـهوان ئهو شتانه . ئه و رسته یه هه ر چه نده به گویره ی رواله ت له گه ل سه روّك و پیاوانی خوا و زاناكان له و جوله كه كانه ، به لام له ناوه روّكا روی بی كراوه بو لای هه مو و سه روّك و زاناكان له و بی زه و یدا كه راستی بناسن و بی ده نگ نه بن له كاری خوا به هم ركه سی خوا بناسی و بی ده نگ بی له و راستی یه ئه بیته جینگه ی خه شی خوا ، ئه گه ر خویشی بی به به نه نه و یسته له سه ری بی ناخو شبوونی خوی ده ربی به هه ر جوری بوی بلوی ، ئه گه ر ئه و كه سه بیروای وابو و له مردنی خوی له و رینگه یه هدا سته م كاران و و ریبا ئه كاته وه له خه وی بی به لاماری باوه ری و ئه یان گیریته وه له خوابه كردن و سته م پیویسته له سه ری خوی دانی په لاماری جاكه بدا و بی ناخو شبوونی ده ربیری به ناشكرا . میثو و ئه و كه سانه خوی ان داناوه بو خاكه بدا و بی ناخو شبوونی ده ربیری به ناشكرا . میثو و و ئه و كه سانه خوی دانی داناوه بو نه هی شبه و كاری ناره وا و بو مانی ده رئه خاو رونی ئه كاته وه یه كجار زور بوون .

جووله که کان له ژیانیکی زوّر خوّشدا بوون ، به لاّم کاتی پیغهمهر ﴿ ﷺ هات و لــهو یاخی بوون ، خوای مهزن ژیانی خوّشــی لیّ کــهم کردنــهوه ، بــهو بوّنــهوه جووله کــهکان ووتیان : خوا لـهئاستی ئیّمه دهستی به ستراوه ، بوّ ئه و مهبه سته خوای گهوره فهرمووی :

وَقَالَتِٱلْيَهُودُ يَدُٱللّهِ مَعْلُولَةٌ عُلَّتَ أَيدِيمِ وَلُعِنُواْ فَيَا اللّهُ وَلَا اللّهُ وَكُولُوا اللّهُ وَكُولُوا اللّهُ اللهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللّهُ اللهُ الله

التَّوْرَكَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِم مِن رَّيِّهِمُ لَأَكُوْمِن فَا اللَّهِم مِن رَبِّهِمُ لَأَكُوْمِن فَوْقِهِم وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِم مِن رَبِّهِمُ لَأَكُونُ مِنْ مُن مُ أَمَّةُ مُّ قَتْصِدَةٌ وَكُثِيرٌ مِّنْهُمُ مَا فَقَتْصِدَةٌ وَكُثِيرٌ مِّنْهُمُ مَا فَقَتْصِدَةٌ وَكُثِيرٌ مِّنْهُمُ مَا اللَّهُ مَا يَعْمَلُونَ اللَّهُ مَا يَعْمَلُونَ اللَّهُ مَا يَعْمَلُونَ اللهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا يَعْمَلُونَ اللهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مَا يَعْمَلُونَ اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّاللَّلْمُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُو

﴿ وَقَالَتْ اليهو د يد الله مَعْلُولَة ﴾ وهجووله كه كان ووتيان لهو كاتانه دا ههستيان كرد به خهشي خوا له سهريان به كهم كردنه وه ي روزى قازانجيان : خوا تواناو دهستى بهستراوه له سيراوه له گهل ئيمه . له پرژاندنى روزى و دارايى به سهر ئيمه دا و رژدى به كاردينى له و باره وه له گهل ئيمه .

﴿ غَلَتْ أيديهم وَلُعِنوا بِما قالوا ﴾ يا خوا ببهستری دهستی ئهوان و گــۆج و شــهل بــی لــهئاستی کردنی چاکه لــهریدگهی خوادا و توشی نهفرین ببن و ، یا خوا بی بهشبن لــهبـــهزهیی خوا بههۆی ئهو شتهی ووتویانه بهرامبهر بهریّزی خوا که خوا دهستی بهستراوه .

﴿ بَلْ یداهٔ منبوسطان فینفق کیف یشاء ﴾ بهلکو ههردوو دهستی بسی ویّنسهی خیوا و توانای خوا فراوان و کراوهیه رِوّزی و دارایی ئهبهخشی بهههرچوّنی ئارهزوی بکا ، ئهیشی گریّتهوه به جوّری ئارهزوی بکا ، ههموو شتی لهجیّگهی شیاوی خوّیا دائهنی بهبهخشین و بهنهبهخشین .

بۆ زانین : ئەو شتانەی سوودی جووله که کانی تیدا بی به گویرهی گومانی خویان دارایی و سامانی زوّره بو بهدهست هینانی دارایی و سامان ههموو شــتیکی نــارهوا و قهده غـه لای ئهوان پهسهنده ، دروشم و بیرو باوه ری ئایینی جووله که کان و پــهیرهوی حـا چپهرســتانی ئهوروپای تازه لهم سهردهمه دا ههرشتی ببیته هوی بالاو کردنه وهی داوین پیسی و کوشــتنی موسولــمانان به عهره ب و کورد و جگهی ئهوانیش لایان رهوایه .

بۆ زانین : ووشهی (ید) هاتووه بسهم مانایانه : بسهمانا دهسستی زینسدهوهران . چاک ه و نیعمهت ، توانا ، پاشایهتی و خاوهنیتی ، بهخشین و گرتنهوه ، جگهی مانای یهکهم بۆ خوا بهکاردین .

﴿ وَلَيْزِيدِنَّ كَثِيرًا مِنهِم مَا أَنْزِلَ إِلَيكَ مِنْ رَّبِكَ طَغَياناً وكَفْراً ﴾ وهشتی هینراوه ته خواوه بولای تو که قورثانه لهلایه نخوته وه یاخی بون و بی باوه پی زور نه کا بو هه ندی له خاوه ن نامه کان به بیستنی ئه و قورئانه ، ئه و که سانه یش هه ستیان کرد به بی باوه پی خویان ئه بن به گورگی هار و په لاماری هه موو لایه ک ئه ده ن به کوشتن و تالان کردنی بی تاوانان و ناکوکی نانه و و بلاو کردنه وه ی یاخی بوون و بی باوه پی باوه پی .

﴿ وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَـوْمِ الْقَيَامَـةُ ﴾ وَهُنَيْمَـهُ خستومانهته نَيْــوان جولهكهكان و گاورهكان دوژمنايهتي و رق لهيهكتري ههتا روّژي ههلسانهوه لهگورهكان.

جوله که و گاوره کان هــه رگیز دلنیان به یه کـه وه نانوستی ، دو ژمنایـه تیان بـ و یـه کتری تیکه لاوی خوینیانه ، چونکه جووله که کان ، باوه ریان وایه که گاوره کان نه فسسانه چـین و فیل زان و سه ر به کوری کی زوله ژنیکی داوین پیس که عیسا و مهریــه م درودی خویان لی بین . گاوره کان لایان وایه جووله که کان عیسایان کوشتووه و هه لیان واسیوه ، لایان وایه عیسا کوری خوایه . مووسلمانان باوه ریان وایه عیسا به نده و فروستاده ی خوایه و دووره له گومانی خرایه بو بردن به هه مووشیوه یه .

ناگونجی دوژمنایه تی نیّوان جوله که و گاوره کان لابچی به و مهرجه ی هه ردوو لایان بهرده وامین له سه ربیروب اوه ری دژ به یه کتری ، هه رجه دده بی نه هیّشتنی شه و دژایه تیه (پاپاروِّما) له سالّی (۱۹۳۵) ی زاینی هه ولّی دا گاوره کان و جووله که کان له یه ک نزیک بینه وه ، به لاّم بی هوده بو ، چونکه جووله که کان به رده وامبوون له سه ربیروباوه ری خوّیان ده رباره ی عیسا . به لیّن : له لایه تره وه چاو چنو کی و هاوبه شی هه ردوو لایان بو کیّش کردنی سامان و ناکو کی موسولتمانان له یه ک نزیکبوونه وه و بوون به یه ک . به لاّم له سه ربنچینه ی بازرگانی نه ک له باره ی ئاین و بیروباوه ریانه وه .

﴿ کُلّما اُوقدوا ناراً للحرب اطفاها الله ﴾ همموو کاتی ههلیان گیرساندبی ناگری بـ و جهنگ کردن لهگهل جگهی خویان به ایبــه تی لهگهل موسـولـمانان و هـهولـیان بدایـه و خوابه و جهنگ بهریا بکهن خوا نهو ناگرهی نه کوژانهوه و بهرگری لی نه کرد.

ئه و جهنگه له و رسته یه دا باسسی کراوه هه رجه هنده هنری هاتنه خواره وه ی جهنگی جوله که کانه له گهن کومه لآنی ئاده میزادی پیشو و له گه ل پیغه مه ر و موسولهانانی سه رده می پیغه مه ر که میزوو روونی کردوه ته وه خوا کوژانیتیه وه ، به لام جوله که کانی ئه سه رده مه یش نه گریته وه ، به یاریده ی خوا هه رکاتی له دژی موسولهانان جهنگ به رپا بکه ن خوا نه یکوژینیته وه .

ووشهی (الحرب) جهنگی چهك و جهنگی زمان و پرو پاگسهنده و پیسلان ساز كردنیش ئهگریته وه لهگهل ههلسان بو نههیشتنی ئاسایش و خوشی و ههرزانی و داگیركردنی وولاتان و بهرزكردنه وهی نرخسی شتومه ك ، ئه وانسه شهمویان به جهنگ دائسهنرین یا به رواله تیش خوینی تیدا نه رژی ، چونكه زور جاران به هوی برسیتی و گرانسی و كاری ناههمواره وه زیان و مردن توشی ئادهمیزاد ئه بی زورتس له وهی تووشیان بسی به هوی جهنگه وه .

تیبینی : به گویره می مانای ده رکه و تووی نه و رسته یی پیشوه نه بو ایه هه رکاتی جوله که کان جه نگیان به رپا بکردایه خوا ناگره که ی بکوژانایه ته وه ، که چی زورجاران به گویره ی نه قلنی نیمه جه نگیان هه لگیرساندووه و نه کوژاوه ته وه . له و کاتانه دا و الامی نه کوژانه وه ی ناگری هه ندی له جه نگیکانیان به چ جوری نه دریته وه ، به تاییه تی جه نگی (۵) ی حوزه یرانی سالی هه ندی له جه نگی ی دو زه یرانی سالی دریته وه ، به تاییه تی جه نگی دری ی دو زه یرانی سالی دریته وه به م جوره ی خواره وه یه :

۱ – زانایان پیک هاتوون له لهسهر ئهوهی مهبهست لهجووله که کان ئهوانهی سهردهمی پیغهمهرن ﴿ ﷺ کهویستیان فیّل و پیلان لهپیغهمهر بکهن کهبوون بههاوسویندی بیغهمهر و هاوریّکانی .

ههندي تر لهجووله كــه كان رؤمـه كانيان هان ئــه دا لــه د ژيان ، هــه ندي تريشــيان له ژیره وه دو ژمنی موسولهانان بوون و یارمهتی بت پهرستانیان ئه دا ، خوای مهزن ئەو ئاگرانەي ئەوانى گێرا بەبى ئەنجام و ئاواتى جەنگ ساز كردنيان نەچووە سەر . ٧ - ئەگەر مەبەستىش كوژانەوەى ئاگرى جەنگى جوولەكەكان بى لەھــەمو كاتىكا ، بینگومان هدمو کاتنی بیاندوی ناگری جدنگ هدلنگیرسینن خوایش هــدموکاتنی نــدی کوژینیّتهوه بهراستی جمهنگی حوزهیرانسی سالتی (۱۹۲۷) ی زاینسی و جمهنگی (۱۹٤۸) ى زايني لهنيوان موسولمانان و جوله كه كاندا نهبو ، بـهلكو لـهراسـتيدا لهنيوان عدرهبه كان و رژيمه روزئاوايه كاندا بوو ، بهتايه متى رژيمى ئهمهريكا لهجهنگی سیالی (۱۹۲۷) لهگهل رژیمی داگیرکهری بهریتانیادا بوو سیالی (۱۹٤۸) ههرئهوانیش بوون نهخشهی جهنگه کانیان بـ و نهکیشـا و هـه تا ئـهوان فهرمانيان بهجهنگ نهدايه جوله كه كان ئاگرى ئه و جهنگانهيان به رپا نهئه كرد ، سمارچاوهی راسته قینه ئمه وان بموون بم خمه و دارایسی و پیریستی جمه نگ جووله كه كان لهو كاتانه دا كهمينك بوون لهنيو سهربازه كاني ئه واندا و لهبهر دلسۆزى جوولەكەكان ئەوان بەباشى ئەيانپاراستن.

به تگه ی ناشکرا له سهر ئه وهی که جوله که کان ئاگری ئه و جهنگانه یان هه تنه گیر ساند بوو ، نه خشه و هه تنه گیر ساند بوو ، نه خشه و پیلانیان بۆ ناماده کر د بوو ئه مانه ن .

خاوهنی نامهی (إطلاق الحماقة) دانراوی زانایان (بلیابن ، کوبسنتشینکو ، بریماکوف) وهرگیروی (ماهر عسل) کهروژنامه کانی فهره نسا و ئه لامانیای روژناوا بلاویان کردهوه: ههوال دوزه کانی (المخابرات) ناردیان بو ئیسرائیل همموو ئهو شتانه ی لایان بوو له زانیاری به رله دهست دریژ کردنیان بو سهر رژیمه کانی عهره به هاویی له گه ل ده وسیه ی تاییه ی روژهه لاتی ناوه ند له لای

به ریز ۱۹۹۸ می سویندی ئه تله سی (الحلف الأطلسی). به راستی ئه و که سه که ته و تو فه رمانی ده رکرد بز ئیسرائیل به لاماری عه ره به کان به نه ناوی (جونسنه وه) راویز کاره جوله که که که به ناوی (والت روستو)، ئه میرالتی ئه مریکی له باخه لیا هه لیگر تبوو فه رماندان به جی به جی کردنسی ئامساده بی بسر جه نگ کردن به مهمویه کانه ی ئه و سه ربازانه ی سه رشوری فه رمانی ئه و بون ، کرده وه کان و رایب رتی که شتی سیخوری بریباری بسر دابسو و له نیوان ئه مه ریکیسه کان و ئیسرائیلیه کانه و مئاماده بن برخون گ

۳- به راستی ناگری نه و جهنگه ی نه و تو (واشنتون ههلتی گیرساند خوی یا به کری گیراوی جوله که کانی ههلتیان گیرساند بینگومان خوا کوژاندیه وه ، دوایی به راستی نه و که سانه ی نه و تو ناگره که یان ههلتگیرساند چهندین جار دانیان به وه دا نا بالاویان کرده وه له روژنامه و رادیزدا که نیشانه و مهبه ستی خومانمان نه پیکاوه ده ستمان نه که و ته له لیندان و نه مانی سه رو کایه تی و سه ربه ستی عهره به و خو بهده سته و دانیان به بی مهرج ، ناژاوه ی رامیاری ئیسرائیل جی به جی نه کرا . له هه مان کاتا روداوی (۵) ی حوزه یسران تاقی کردنه وه یه کی سه ختبو و برو و داوه هیچ ناگادار کردنه وه یه بو دو شرمت و دوژمنی عهره ب ، نه گهر نه و رووداوه هیچ سوودیکی نه بی خو نابروی پیلان گیران و کاربه ده سته کانی عهره بی چو و ، چونکه نه گهر له به رمانه وه ی کورسی خویان نه بی (۱۵۰) ملیون عهره به به سامانی زیری ره شه وه بو ناتوانن به ره نگاری ئیسرائیل بکه ن .

بۆ ئاگادارى : خاوەنى تەفسىرى (المنار) ئەلنى : سەرسورىنەر شىتى خويندبىتىمەوە ئەمەيە : بەراستى بىاوەگەورەكانى زاوينىى ، لەوانىه : وايزمان ، موساشارىت ، دافيد بن غورين ، بىك ھاتوون لەگەل نازيەكان و گەورەكانى (الجستابو) لەسمەر سىدر برينى جوولەكەكان و ئازاردانيان بىۆ دوو نىشانە : (١) پال پۆوەنسان

جووله که کان بز نموه ی کزچ بکه ن بز فهله ستین . (۲) دروستکردنی بیانوو بنز پیک هینانی رژیمی بز نیسرائیل له فهله ستیندا . خاوه نی مه نار نه لنی نموه ی باسکرا نوسراوه له نامه ی (إطلاق الحماقیة) ، (۵) ی (یزنین دانسراوی بلیابن و کوبستیشینکو و بریماکزف ، وهرگیراوی (ماهر عسل) .

﴿ وَيَبْتَغُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَاداً ﴾ وهجوله که کان کوشش نه که ن و همول نه ده ن بي بي بي کردنه وه خرابه و دوو به ره کی و به رپاکردنی ناکو کی له نیو نادهمیزادا ، به بی گومان سه رو که کانی زاوینی پر به ده می خویان هاوار نه که ن : نیمه به بی دروست کردنی دووب مره کی و ناژاوه نانه وه نادهمیزادا به تاییمتی دانیشتوانی موسول مانان ناژین ، پیویسته داوین پیسی و مه کواردنه وه سته م بلاو بکه ینه وه له ناویانا همتا به نج بین و بیر له خویان نه که نه وه .

﴿ وَالله لا یحب المفسدین ﴾ وه حوا ئه و که سانه ی خونسناوی کاری خراپه بلاو ئه که نه و سهر زهوی پیس ئه که ن و دوو به ره کی ئه سازینن ، به وبونه و بی به ش ئه بن له یارمه تی خوا له جیهاندا و دوار و ژیان نه مانه ، هه رچه نده بر ماوه یه رابویسرن و خاوه نی رژیم و ده سه لاتین ، به کری گیراوه کانیان ئه نجامیان به دبه ختی و ئابر و چوونه .

﴿ وَلُو أَنَّ أَهِلَ الْكَتَابُ آمَنُوا وَأَتَقُوا ﴾ وهئه گــهر بهراســتى خــاوهن نامــه كان باوهريــان بهينايه به موحهمــهد بهفــهرموده كانى خــوا و ، لــهخوا بترســانايه لـــهگومان بــردن وازيــان لــهجولــه كابهتى و گاورى بهينايه دووبهره كى و ئاژاوهيان نهسازاندايه .

﴿ لَكَفَرِنا عَنهُمْ سَيثاتِهم وَلأَدخَلناهُمْ جَناتِ النعيم ﴾ بهراستى ئيْمه ئهو گوناهاندى بــهر له ئيسلام بوونيان ئهمان شۆريهوه ، بهراســتى ئيْمــه ئــهوانمان ئهخســته چــهندين بهههشــتى خاوهن ناز و چاكه و رابواردنى خوش .

ئەورستەيە بانگەوازىكە بى جولەكەو گاورەكان لەلايەن خىواى مەزنىدوە بىتى پەشىيمان بوونەوەيان و چوونەناو ئىسلامەوە ئەگەر باوەر بهينىن ، لەھەموو گوناھەكانيان خۆش ئىدبىن با زۆر گەورە بونايە .

﴿ وَلُو أَنَّهُم أَقَامُوا التوراة والأنجيلَ وَمَا أَنزِلَ إِلَيهِم مِنْ رَبِّهِم ﴾ وه نه گهر ئه و خاوه ن نامانه رایان وهستانایه فهرمانه کانی تهورات و ئینجیل و کاریان پی بکردایه و باور ویان بهداد پهروه ری و هممو و پیخهمه ران بهینایه ، به تایبه تی موحهمه د پی که ناونیشانی له نیو ئه و نامانه دایه . وه بروایان به شتی بهینایه نیراوه ته خواره وه بولایان و رایان وهستانایه و کاریان بی بکردایه له لایه ن پهروه رده ده ره که یانه وه نیرراوه ، وك نامه کانی شه عیاء و ئه رمیاء و زه بور که ئه وانیش ناونیشانی پیخهمه ریان تیدایه .

﴿ لأكلوا مِنْ فَوقِهِم وَمِنْ تَحتَ أَرجُلِهِم ﴾ بهراستی نهیان خــوارد لهدانهویّله و نه و به مهرههمانه لهلای شده وه میان به هوی بارانه وه پهیدا نهبن و لهلای ژیری پیکانیانه سهوز نهبن لهزیری روش و نهلماس و ناسن و دره خت و سهوزه ی تــره وه ، نه و رستانه هیمان بوفراوانی روزیان .

پیچهوانهی مانای ئهو ئایهتانه وامان پیشان ئهدهن ئهو کهسانهی کار بهفهرموده کانی خوا نه کهن ، خوا نه کهن نه کهن ، خوا نه کهن ، خوای مهزن خهشمیان لی ئه گری و تووشی ئهم کارهساتهیان ئه کا :

۱- بالاو بونهوه ی ئازار و خهفهت و ههژاری و نهخوشی و نهزانین و دوو به ده کی و جهنگ و ده ربه ده ری و ئاواره یی له نیشتمان به هوی خرابی ئه و کارانه وه ئهیان که ن له دزی و تالانی و خوار دنه وه ی مه ی و قنیات نه بوون به به شی خیوا ناره زایی به ریگه و رچه ی خوا.

۲ - نهبی بزانین راگرتنی یاسای قورئان لهلایهن چهند کهسینکی کهمهوه نابیته هوی ئاسایش و خوشی بو همموو دانیشتوانی ناوچهیه ، پیویسته ههمویان باوهش بکهن بهیاسای قورئاندا بو گهرانهوهی کارهساتی ناههموار، بهبی گومان گهلینکی تهمهل و داوین پیس و ستهمکار ئهبی بهسهر شوری و بی نرخی بژین و خوشی ناکهویته دهرونیانهوه ، ههرچهنده خاوهنی سامانی زور بن و پیش کهوتووی جیهانبن.

۳- ئەو گەلـەى ياساى قورئان رانەوەستىنى تووشى ئازار و كوشتن و كويىرى و شــەلى
 و كەرى ئەبن لەسەريانەوە بەرراندنى گازى شىميايى و بۆنباو گولـە و ووردەئاسنى
 تەفسىرى زمناكۆيى

ژههراوی ، لـهژیرهوه بهتهقینـهوهه مـین و هاتنـه دهرهوهی نـاگر و تهقهمـهنی تـر ، جگهی نهوانه تووشی دووبهره کی نهبن ، پاشهروّژیان ههر نهمانه .

۵ مدبهست لمدباوه رهیّان به خوا که ببیّته هــــقی فراوانی روّزی و خوّشی و ئاسایش لمسهریان و له ژیریانه وه نه بی باوه ر بهیّن و کاریشی پی بکـــهن ، هـــهمو فهرموو ده کانی خوا ده ستوور و یاسای قورئان راگرن ، نه ك باوه ر هیّنان بـهدهم و نویّژ کردن و به هه ندی لمدروشی ئیسلام. به تکو به دابه زینی یاساکانی لم ده کات و و هستان لـــهدژی داگیر کـهران و سته مکاران ، دادپه دروه ری راگرن له هـمهو رویه که وه ، بیگومان هـهرکاتی دادپه دروه ری بالا و بویه وه ، هـمهو دانیشتوان به خوشی و ئاسایش ئه ژین و دوور ئه بن له کاره ساتی ناههموار بویه خوا ئه فه دروی و مینه م مینه مقتصد ه هه ندیکه له خاوه نامه کان کومه لیّکی دادپه دروه ر و ریّب ک و پیک ، وه ك عه بدولای کوری سه لام و هاوریّکانی که باوه شیان گر تو ته وه بو یاسای قورئان ، باوه ریان هیّناوه لم پاش روون بونه و می راستی بویان ، میژوو باسی زور که سی کر دووه کمباوه ریان به ئاینی ئیسلام هیّناوه به بی گه رد له کون و له تازه دا و به رده وامیشن له سه ری کمباوه ریان به ئاینی ئیسلام هیّناوه به بی گه رد له کون و له تازه دا و به رده وامیشن له سه ری خوا په و به روه ریه که باوه شیناوه و ویّنه کانی .

خوای مهزن فهرمان ئهدا بهپیغهمهر ﴿ ﷺ تهماشای ئـهندازهی کـهمی دادیـهروهران و زوری گوناهباران نه کا و نهترسی و یاسای ئیسلامیان پی راگهیهنی ، خوا بهلیّنی پـی ئـهدا بیانیاریزی ئهفهرموی :

يَنَأَيُّهَا الرَّسُولَ بَلِغٌ مَا أَنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّيِكُو إِن لَمْ تَفْعَلْ هَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ يَعْصِمُكَ مِن النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَفِرِينَ الْكَا ﴿ یا آیُها الرُسُولُ بَلِغُ ما أَنْزِلَ إِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴾ نـهی فروستادهی خـوا تـۆ رابگهیهنـه ههموو شتی هاتوته خوارهوه بولای تو لهلایهن پهروهرده کهری خوتهوه به ئادهمیزاد بههـهر جوری بی نرخی هیچ کهسیکت لا گرنگ نهبی و چاوه روانی کهس مه که و مهترسه توشــی ئازار ببی.

﴿ وَإِنْ لَمْ تَفْعُلْ فَمَا بَلَغْتَ رَسَالَتَهُ ﴾ وئه گهر تو رانه گهیهنی ههمووی به و جورهی من فهرمان پیداوی، دوایی رات نه گهیاندووه پهیامی پهروه رده که ری خوت هیچ شیخی، چونکه پهنهان کردنی ههندینکی لهناو ئهبا ئهوه کهی تری، به وینه ی نه کردنی روکنیکی نویژ. ئهو رستهیه ئاگادار کردنه وهی پیغهمهرو ههموو زانایانه که هیچ شیخ له فهرمان و یاسای خوا نه شارنه وه. به تاییه تی تو روبکهره خاوه نامه کان و هیچ شیخیان لی مهشاره وهو بهوانی رابگهیهنه که لهسهر ئاینی نین گرنگی یی بهدری و لهسهر مافی رهواو راستی نین و بیروباوه ریان پوچه. دژی نهو شیانهن له تهورات و ئینجیلدا هاتونه ته خواره وه، ئهو نامانه ی لاتانه دهست کاری کراون، ئه گهر به تهواوی ناوه روّکی قورئانیان خواره وه، ئه و نامانه ی لاتانه دهست کاری کراون، ئه گهر به تهواوی ناوه روّکی قورئانیان خواره وه، ئه و نامانه ی لاتانه دهست کاری کراون، ئه گهر به تهواوی ناوه روّکی قورئانیان بی رانه گهیهنی و ههند یکی پهنهان بده ی ههمویت لهناو داو، وه که باسکرا.

﴿ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مَنَ النَّاسِ ﴾ وهخوا تۆ ئەپارىزى لە ھەموو ئادەمىزادو نــاتوانن ئــازارو كوشتنت پى بگەيەننن و بى باوەران بە ئاواتى خۆيان ناگەن، ھەولىدانيان بـــۆ ئــەو مەبەســتە ئىستاو لـەمەو پاش پوچ ئەكرىتەوە.

﴿ إِنَّ الله لا يَهْدي الْقَوْمَ الكافِرِينَ ﴾ بەراستى خوا رانمويىي تاقمىتى بىتى بىاوەران ناكىا كە دەستەلات بەسەر تۆدا پەيدا بكەن. ھەتا ئەو ئايەتسە نسەھاتبووە خىوارەوە پىغەمسەر ﴿ ﷺ پاسەوانى ھەبووە، دواى ھاتنە خوارەوەى ئەو ئايەتە پاسەوانى ھەلىگىرا.

زانایان بز هزی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایهته بیریان جییاوازه، له ههموویان چاکتر ئهمهیه خوای مهزن به و ئایهته هیوان که له فیّل و خراپه کاری خاوهن نامه کان ئهی پاریزی، فهرمانی پی ئهدا گوی نهداته ههرهشهی کهس. یاسای قورئان به تهواوی را بگهیهنی.

کاتی خوای مهزن فهرمانی دا به راگهیاندنی یاسای قورئان، ئیار گوی گران لایان خوشبی یا لایان گرانی پیویسته بهبی ترس رای بگهیاه نی به خاوهن نامه کان ناوه رو کی قورئان بالایان خوش نهبی. ئهو فهرماندانهش لهوهوه هاتووه پیغهمه ره کی لهسهره تای هاتنی ئایینه وه راگهیاندنی یاسای به تهواوی ئاشکرا نه ئه کرد بو خاوه ن نامه کان.

کهواته پاش و پیشی نهو نایهته نهبنه بهلگهی رون بو نهوهی هوی هاتنه خـوارهوی ئـهو نایهته شیوهیه کی گشتی و هرنه گری. نهك به تایبهتی بویهك مهبهست، بویه خوا نهفهرموی:

قُلْ يَكَأَهْلَ قُلْ يَكَأَهْلَ

الكِنَّبِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تَقِيمُواْ التَّوْرَىنةُ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِن تَرِبِكُمُّ وَلَيَزِيدَ ثَكَ كَثِيرًا مِنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِكَ طُغْيَكُنَا وَكُفْراً فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَفْرِينَ إِلَيْكَ مِن رَّبِكَ طُغْيَكُنَا وَكُفْراً فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَفْرِينَ فَي إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُواْ وَالَّذِينَ هَادُواْ وَالصَّبِعُونَ وَالنَّصَرَى اللَّهِ الْمَا وَالتَّهِ مَا مُنُواْ وَالنَّعَلَى الْمَا وَالصَّبِعُونَ وَالنَّصَرَى اللَّهُ الْمَا اللَّهُ الْمَا اللَّهُ الْمَا اللَّهُ الْمَا اللَّهُ اللَّهُ الْمَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمَا اللَّهُ الْمُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُولُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنُولُ وَاللَّهُ الْمُنْ الْمُلْمُ الْمُنْ الْم

مَنْ ءَامَنَ إِللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَلِحًا فَلاَخَوْفُ

عَلَيْهِمْ وَلَاهُمْ يَعْزَنُونَ ١

هنری هاتنه خوارهوهی نهو نایهته نهمهیه: کوههانی له خاوهن نامه کان هاتنه خزمه ت پیغهمهر ووتیان: نایا تو بروات به تهوارات و نینجیل ههیه، پیغهمهر و پی فهرموی: به لین . ووتیان: کهواته نیمه بروامان به جگهی نهوان نیه. فهرموی نیوه:برواتان بهو نامانه نیه، چونکه نهو نامانه فهرمانیان داوه به باوه رهینان به قورنان و به پیغهمهر که موحهمهد.

﴿ وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ مَنْ رَبِكُمْ ﴾ وهمهتا راوهستینن شــتی هاتوّتـه خـوارهوه بـوّلای ئیّـوه لـهلایهن پهروهرده کهرتانهوه لـه باوه رهینان بـه هــهموو نامـه کان و هــهموو پیخهمــهران و بـه ناوه روّکی قورئان.

﴿ وَلَيَزِيْدَنَ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِكَ طُفْيَانًا وَكُعُرًا ﴾ وهشتی هاتۆته خــوارهوه بۆلای تۆ لـهلایهن پهروهرده کهری خۆت یاخی بوون و بی باوه پی زۆر ئه کا بۆ زۆر کــهس لـهبی باوه ران.

﴿ إِنَّ الذَيْنَ أَمَنُواْ وَالذَيْنَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَصَارَى ﴾ بهراستى كهسانيكى ئـهوتۆ باوەريان هينابوو به زمان و بهدل لـه رابوردووهكانى ههموو خاوهن نامــهكان و جياوازيان پهيدا نهكردبوو لـه نيران ههموو پيفهمهرهكانداو، كهسانيكى ئـهوتزن ئـايينى جولهكـهيان وهرگرتبوو، سابيئيهكان و گاورهكان وهك ئهوان باوهريان هينابوو. سـابيئيهكان كهسانيك بوون لاياندابوو لـه ئايينى جولهكهو گاورهكان، دهستيان دابووه فريشتهو ئهستيره پهرستن.

﴿ مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَالْيُوْمَ الأَخِرِ وَعَمِلَ صالِحاً فَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمُ وَلاهُمُ يَحْزَنُونَ ﴾ ئەواندى پيشوو كەسينك بوون بروايان هينابوو به خواو به رۆرژى دووايى و، كىردەوەى چاكىيان كردبوو، دوايى هيچ ترسى لەسەر ئەوان نيه له پاشه رۆژداو، ئەوان خەفەتبار نىين لەسەر كەم كردنەوەى پاداشتەكانيان و هيچ چاكەيەكييان له كيس ناچى و بىدبى كەم و كورى پاداشتى خۆيان وەرئەگرن.

ئه و ئايه ته پيشو و وامان فير ئه كاو بۆمبانى رون ئه كاته وه ده رگاى په شيمان بوونه وه كراوه يه ئايه ته كراوه يه له ههمو كاتاو بۆه ههمو كه س، هه ركاتى هه ركه سى باوه رى هيناو كارچاكه ى كرد خوا پاداشتى ئه داته وه و رزگارى ئه كاله سزاى ئاگرى دۆزه خ. خواى مه زن په شيمان بونه وه له ههمو و بى باوه رى وه ئه گرى كه باوه ر بهينى و كارى چاك بكا به تايبه تى سابيئيه كان كه له ههمو و ئاينى ده رچوون.

لَقَدُ أَخَذُ نَامِيثُونَ بَيْ الْمَالُونِ مِنْ الْمَالُونِ مِنْ الْمَالُونِ مِنْ الْمَالُونِ مِنْ الْمُلْوَلُ بِمَا الْمُلْوِمُ الْمَالُونُ الْمَالُونُ الْمَالُونُ الْمَالُونُ الْمَالُونُ الْمَالُونُ الْمَالُونُ الْمَالُونُ اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مَا اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ

﴿ لَقَدْ أَخَذَنَا مِيثَاقٌ بَنِي إِسْرَائِيْلَ ﴾ بهراستى ئينمه وهرمان گرتبوو پهيمانى بهنو ئبسرائيلى لمعهورا تاكه كار بكهن بهشتى له تهوراتايه له پهرستنى خوا به تهنها و واز بهينن له و شتانهى قهده غه كراوه لهوان.

﴿ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلاً ﴾ وه ثیّمه رهوانه مان کرد بۆلایان چهندین فروستاده بـ و اموزگاری کردنیان ریّگه ی راستیان پیشان بده ن و رانجوییان بکه ن، کاروباری ئایینیان بـ و رون بکه نه و ه.

﴿ كُلَما جاعَهُمْ رَسُولٌ بِما لا تَهْوى أَنْفُسُهُمْ فَرِتياً كَدَبُواو فَرِيقاً يَعْتَقِلُونَ ﴾ بدلام همموو كاتى بهاتايه بۆلاى ئەوان فروستادەيه بەشتىكەوە دەرونيان بى خسۆش نەبوايـه و نەگونجايـه لەگەل ئاواتى پوچيان لە خۆيان بايى ئەبوون و رويان وەرئەگيراو ياخى ئەبوون و لە سنور دەرئەچوون و پارچە پارچە ئەبوون، تاقمى لە پيغەمــەرەكانيان بـەدرۆ ئەخسىتەوە، وينــهى عيساو موحەمەد، پشتيان تى ئەكردن و بى فەرمانيان ئەكردن و، تاقمــى تريـان ئەكوشــى وەك، زەكەريا و يەحيا، زۆرجاران ھەولى كوشتنى عيسا و موحەمەديان ئەدا.

﴿ وَحَسِبُوا اَلا تَكُونَ فِتْنَتَهُ ﴾ وهبهنو ئیسرائیله کان گومانیان برد که توشیان نابی له لایه خوا، به لاو سزا به هزی کوشتن و به در قرحستنه وهی ئه و پیخهمه رانه. وایان دانیابوو گهلی هه تبرار ده ی خوان و همرگیز ژیر ناکه ون، له وه وبه ربه و ناواته وه و ئه ژیان. به لام ئیستا پشت ئه به ست به رژیمه به ده سته لاته کانه وه، خرایه و دووبه ره کی بلاو ئه که نه وه به وه بوو خوا توله ی کوشتن و به در خستنه وه ی پیخهمه ره کانی لی کردونه وه، توشی ئیاواره ی و تالان بوون و نیشتمانه که یان کی اول کی و روزبه یان دیلکران و کوژران به ده ستی بابولیه کان و به خته نه سره وه.

﴿ فَعَمُوا وَصَمُوا ﴾ دوای ثهو به لایه توشیان بوو خزیانیان کویرکرد له بینینسی ریگهی راست و خزیانیان که رکرد له ناستی بیستنی فهرموده ی موساو گویره کهیان پهرست.

﴿ ثُمَ تَابَ عَلَيْهُمْ ﴾ لـهپاشا پهشيمان بوونهوهو خوا پهشـيمان بونـهوهى لى وهرگرتـن و رزگاريان بوو لـه چهوسانهوهى بهخته نهسرو بابولـيهكان.

﴿ ثُمَ عَمَوُا وَصَمَوا کَثیرٌ مِنْهُمْ وَالله بَصیرٌ بِما یَعْمَلُونَ ﴾ له پاشا جاری تر خویانیان کویر کردهوه و زور کهس لهبهنو ئیسرائیلی، دهستیان کردهوه به خراپه کردن و لایاندا له سنوری خواو زهکهریا و یه حیایان کوشت و ههولتی کوشتنی عیسایان داو بهدرویان خستهوه، کاری نارهوایان دایه پال خوّی و دایکی، خوا به و بونهوه فارسه کان و روّمه کانی به سهریانا زال کردو، خوا ناگاداره و نهبینی و نهزانی به شتی نهوان

بیکهن له رژاندنی خوینی نارهواو روکهش کردنی راستیهکان به رهنگی پروپوچ و نـــارهواو دروست کردنی پیلان و گیره شیّونی و بهجی هیّنانی نهخشه ی خرابی ستهمکاران و خویّن مژان.

ئه و کاره خراپانه خوا له جوله که کانیه وه ئه گیریته وه پر به پیستی خوّی ئه دری به سهر ئه و سرو که بوسلمانانه دا که له ئاسمانی ئه و که سانه دا ئه سورینه وه دری ئایینی پاکی ئیسلامن و پشتیوانی جوله که کان ئه که ن و یارمه تیان ئه ده ن بوّ دری موسلمانان که داوای مافی خوّیان مافی خوّیان که عریان و چه سپاندنی یاسای ئیسلام ئه که ن. ئه گهر داوای مافی چاره نوسی خوّیان بکه ن به گازی کیمیاوی و ئاگرو گوله و به ند کردن وه لامیان ئه ده نه وه، کاره ساتی هه لبچه که مرتین نمونه ی تاوانه.

دوای ئهوه ی خوای مهزن باسی رهوشتی جوله که کانی بو کردین، باسی رهوشتی خرابی گاوره کانیشمان بو ئه کا به راده یه ریزی عیساو دایکی ئهبهنه ریزی خواو پله ی خوا یان ئهدهنی . جوله که کانیش به جوری له نرخیان کهم ئه کهنهوه که بی شهرمانه عیسا به زول و دایکی به داوین پیس ئه ژمیرن. به لام ئیسلام مافی رهواو شایسته ی خویانیان ئهده نی ئیسلام بیرورای ههردوو لایان پوچ ئه کاتهوه، بو رون کردنه وه ی ئهو باسه خوا ئه فه رموی :

لَقَدْ كَفَرَالَّذِينَ قَالُواْ إِنَّ اللَّهُ هُوَ الْمَسِيحُ يَبَنِي إِسْرَاءِ يلَ اعْبُدُوا الْمَسِيحُ يَبَنِي إِسْرَاءِ يلَ اعْبُدُوا الْمَسِيحُ يَبَنِي إِسْرَاءِ يلَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَيَ وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَيَ وَرَبَّكُمُ أَلِنَّهُ مَن يُشْرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ وَمَا وَلَهُ النَّا أَرُّ وَمَا لِلظَّلِمِينَ مِنْ أَنصَ الِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا مِنْ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا مِنْ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا مِنْ اللَّهُ اللَّهُ وَمَا مِنْ اللَّهُ وَمَا مِنْ اللَّهُ اللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ

تەفسىرى زمناكۆيى

إِلَنهِ إِلَّا إِلَنَّهُ وَحِدُّ وَإِن لَّمْ يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ لَيمَسَّنَّ

الذّين كَفَرُواْ مِنْهُ مْ عَذَاجُ الِيمُ الْفَاكِيمُ الْفَاكِيمُ وَاللّهُ عَنَالُهُ اللّهُ عَلَيْهُ وَاللّهُ عَنَالُهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُم

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الذَيْنَ قَالُوا إِنَّ الله هُوَ الْمَسِحُ ابْنُ مَرْيَــمَ ﴾ بەراسىتى بىتى بىاوەران كەسىانىكى ئەوتۇن ووتويانە بەراستى خوا ھەر مەسىحى كورى مەريەمە. ئەرەش بىروباۋەرى يەعقوبەيەكان و مەلكانيەكانە، چونكە ئەوان ئەلىين: مەريەم خواى لى پەيدا بورە، خىوا ھاتوەتــــە نىتـــو لــەشـــى عىساو گەرا بە خواو بوون بەيەك خوا، خواى مەزن بەدرۆيان ئەخاتەرەر ئەفەرموى:

﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِالله فَقَدْ حَرَمَ الله عَلَيْهِ الْجَنَةُ وَمــاواهُ النــارُ وَمــا للظــالِمِينَ مِـن الصــار ﴾ بهراستی همرکهسی هاوبهشدابنی بوخوا، بهجوری گومانی وابی جگهی خوا شایانی پهرســـتنه، له گهل نموهیشدا ناشکرایه هیچ کهسی توانای کاری وای نیــه شــایانی پهرســتنبی، دوایــی بــه راستی خوا قهده غهی کردووه لهسهر نهو کهسه بهههشت که ناماده کراوه بر نهو کهسانه خوا به تاك و تهنها دائهنی و، جیدگهی گهرانهوه و چارهنوسی نهو کهسه نــاگری دوزه خــهو، نیــه بــو ستهمکاران له خویان به پهرستنی جگهی خوا هیچ یاریده ری فریارهسیانبی بــو رزگار کردنیــان له سزای ناگری دوزه خ له روژی دواییدا.

خوای مەزن بیروبۆچوونی ئەو كەسانەی پوچ كردەوە كە ئەیان ووت: ھەر عیسا خوایـــه، لـــهمەوپاش بیروباوەری ئەو كەســانەش پــوچ ئەكاتــەوە ئــەلىّين: عیســا يەكىّكـــه لـــهســـى خــواو ئىقلەرموى:

﴿ لَقَدْ كَفَرَ الْدَيْنَ قَالُوا إِنَ الله ثَالِثُ ثَلاثَةٍ ﴾ بهراستی بی باوه ران كهسانیکی ئه و تون و و تیانه: به راستی خوا سیهه می سی خوایه. ئه وه یش بیروباوه ری مهرقوسیه كان و نهستوریه كانی گاوره كانه كه نه لین: سی خوا هه ن (۱) باوك (۲) كور (۳) گیبانی به ریز له دواییدا باوك چوه نیر كوره وه و بوون به یه ك هه ریه كه له و سیانه نه وه كه ی تره به بی خیاوازی، به چونه ناوی باوك بونیو كورگیانی پاك پهیدا بووه. مه به ستیان له باوك: ماك و كاكله یه له كور ووشه یه له گیبان مان و زینده گیه، هه رسیبانیان خوان و بوون به یه كورا.

﴿ وَمَا مِنْ اِلَّهِ اِلَّا اِلَّهِ وَاحِدُ ﴾ وهنيه هيچ خوايه شاياني پهرستن بئ مهگهر خوايـه کي ته نها ، خاوهني کوړ نيه و عيسا خوا نيه و سينههمي سي خوا نيه ، هــهر تهنـها يـهك خـودا ههيه .

﴿ وَإِنْ لَمْ يَنتَهُوا عُمَّا يَقُولُـونَ لَيَمَتَّونُ الذّبِينَ كَلُفَـووا مِثْنَهُم عَندانِ السِمَّ ﴾ وه تدگدر گاوره كان كزتايى ندهينن بدشتن نديليِّن ، كه غيست خوايـه ، يـا سيِّهه مى ستى خوايـه ، بدراستى ندگا به كدسانيكى ندوتز باوريان نه فيناوه له و گاورانه سزايدگى خاوه ن نازار.

پرسیار / وَوَشَّهُ مَى (منهم) والهُ گَاهُ إِنِّيَ گَاؤُوهُ گُنتانَ دُوْوَ بَهُشَتِنَ ؛ بَيْبِتَاوَهُوْ وَ بِـاوهودار ، کهچی بهگویّوهٔ می دُهویی مانای تایه تِنْهُ گانی بِیِنْشُؤُو هَمْغُوْوِيَانَ بَيْنَ بِاوَهُونَ ؟

وه لام / نه وه ی راستی بی گاوره گنان بر مازه یه خوایان به ینه ک دائدنا و لنه و ماوه دا عیسایان به پیهه مه ر نه فرمارد نه که به خوا ، له باشا بوران به فرو بازچه یسه گینگیان هنهر لایان وابو خوا یه که و عیسا پیهه مه ره . پارچه که ی توپان بزیاری زوری خوایاندا ، به دریزی کات هه مویان بوون به بی باوه و ، برایاری خوایه تی عیسایان دا . گه واته مه به نست لسه باوه و داران مه بودن به بی باوه و ، برایاری خوایه تی عیسایان دا . گه واته مه به نست لسه باوه و داران مه بودن که به نست در امانونه و ،

﴿ أَفَلا يَتُوبُونَ إِلَى اللهِ وَيَستَغفِرُونَهُ وَاللهُ غَفُورٌ رَحِيم ﴾ ثايا دوايي بۆ پەشسيمان نابنـهوه بـۆلاى خـوا . واز لـهدانانى عيسـا بـه خـوا بـهينن و بريـاربدهن خـوا يهكـه و ، داواى لىخۆشبون لـهخوا بكهن بههۆى باوهږهينان بهيـهكينتى خـوا و وازهينـان لـهباوهږبهخوايـهتى عيسا ، يانى پيويسته پهشيمان ببنهوه و داواى لى خـۆش بـوون لـهخوا بكـهن و ، خـوا لى بوردنى بۆ ئهو كهسانه پهشيمان ئهبنهوه، ميهرهبانـه بـۆ ئـهو كهسانه پهشيمان ئهبنهوه، ميهرهبانـه بـۆ ئـهو كهسانه داواى لى خۆش بوون لـه خوا ئهكهن .

﴿ انظر كَيفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الآيات ثُمَّ انظر آتى يُؤفكون ﴾ تۆ تەماشا بكە ئيمــــ چـــۆن رون ئەكەينەوە بۆ ئەوان چەندىن بەلگە لـەســـەر يـــەكىتى خــوا ، ئـــەوان ئەگـــەر خــوا بــن چـــۆن خواردن ئەخۆن ؟ لــەپاشا تۆ تەماشا بكە چۆن ئەوان واز ئەھينىن لــەراستى و راســـتى بــەدرۆ ئەخەنەوە و جگدى خوا جيا ناكەنەوە و عيسا بەخوا دائەنين .

خوای مهزن به لنگهی زور رووونتر باس ئه کا بو سهرشور کردنیان ، ئاشکرای ئه کا بویان که ئیره خوتان ئه لین : عیسا منالنی بووه لهمندالندانی مهریهمهی دایکیدا ، ئهو کاته هیچ شتیکی نهزانیوه و بی توانا بووه ، بزیه خوا ئه فهرموی :

قُلُّ أَتَعَبُّكُ ولَكَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَانَفْعَ أَوَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْكَالِمُ اللَّهُ قُلْ يَكَأَهُ لَ ٱلْكِتَابِ لَا تَغَلُواْ فِي دِينِكُمْ غَيْرَا لُحَقِّ وَلَاتَتَّبِعُوا أَهُوآءَ قَوْمِ قَدْضَ لُواْمِن قَبْلُ وَأَضَالُواْ كَثِيرًا وَضَكُواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّكِيلِ ٥ لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْ بَنِي إِسْرَهِ بِلَ عَلَىٰ لِيسَانِ دَاوُرِدَ وَعِيسَى ٱبْن مَرْيَكُمُ ذَالِكَ بِمَاعَصُواْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ ٥ كَانُواْ لَا يَكْنَاهُونَ عَن مُّنكَر فَعَلُوهُ لَبِنُسَ مَاكَانُو أَيُفْعَلُونَ ۞ تَكَرَىٰ كَبْتُرَامِنَهُمْ يَتُوَلُّونَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَبَئْسَ مَاقَدَّمَتَ هَـُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي ٱلْعَكَذَابِ هُمْ خَلِدُونَ 🚳 وَلَوْكَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِي وَمَآ أَنْزِكَ إِلَيْهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَيْتِكُ مِنْهُمْ فَكَسِقُونَ

﴿ قُلْ أَتَعْبِدُونَ مِنْ دُونِ الله ما لا يَمْلِكُ لَكُمْ ضرّا وَلا نَعْعاً والله هُوَ السَميعُ الْعَلِيْمُ ﴾ تۆ بلتى ئايا بۆ ئيوه ئەپەرستن له جگهى خوا شتى خاوەنى زيان گهياندن نيه بۆ ئيوهو خاوەنى سود گهياندن نيه، شتى بهو جۆرە بى نابى پەرستنى بۆ بكرى. كەچى ئىنجىلەكانى خۆتان ئەللىن: ئەو عيسايە كە ئيوه ئەيكەن بەخوا لەلايەن دوژمنەكانيەوه كوژراوهو بى رينز كراوهو ھەللواسراوهو نراوەتە گۆرەوھو سود بەخۆى نەگەيەنى چاكىر تواناى ئەوەى نيه زيان و سوود به ئيوه بگهيەنى، ھەركەسى بەو جۆرەبى مرۆۋى ژيربى بە خواى دانانى و ناى پەرستى و، خوا ھەر ئەوەيە ھەموو گفتوگۆو بىي باوەرى ئىدو، بېيسى، ئەزانى بەشاراوهى دەرونتان. پاداشتى چاكەو خراپەتان ئەداتەوه.

﴿ قُلْ یا اَهْلَ الکِتابِ لا تَفَلُوا فِی دِینِکُمْ غَیْرَ الْحَقِ ﴾ تو بلنی: ئهی خاوه ن نامه کان ئیوه له و سنوره دهرمه چن خوا دیتاری کردووه بوتان له ئاینی خوتان به دهرچونیکی ناراست و ناره او پوچ. نه له نرخی پیغهمه ران کهم بکه نه وه و، نه به ناره وا ریزیان به رزبکه نه وه. له سنور ده رچونی جوله که کان ئه وه یه ئه لین: عیسا زوّله و عوزه یر کوری خوایه. گاوره کسان ئه لین: عیسا خوایه ئه و ئایه ته هه مهرچه نده روی پی کراوه بوّلای خاوه ن نامه کان به لام له ناوه روّک هی کراوه بوّلای خاوه نامه کان به لام له ناوه روّک همه و خاوه نامه کانی تسر ئه گیریته وه. ئیسلام له بنچینه دا زیان و سودی همهو و ناوه ته دهست خوای مهزن، ههمو و که سی به بی جیاوازی به نده ی خوایه و بی توانایه له به رده م خوادا، ئاده میزاد له به رانبه رخوادا پیویستی به نوینه ری نیه، خوّی بو خوّی توانایه له به رده و باریته وه.

﴿ وَلا تَتَبِعُوا أَهُواءَ قَوْمٍ قَدْ صَلُوا مِنْ قَبْـلُ وَأَصَلُـوا كَشيراً وَصَلُـوا عَنْ سواءِ السَبيلِ ﴾ وهئيزه ى خاوه ن نامه دواى ههواو ههوه س و ئاره زوى تاقمى مه كهون به راستى لاياندابوو له ريّگه ى راستيان لى وونبـوو بـهر لـه هـاتنى له ريّگه ى راست و خواپه رستى، خوشيان لاياندابوو پيغهمه ر ﴿ ﷺ وَوْر كهسيان لادابوو لـه ريّگه ى راست و خواپه رستى، خوشيان لاياندابوو لـه نياز كردنى ريّگه ى راستى مام ناوه ندى ئيسلام و ناوه راستى ريّگه ى ئاينيان نـه گرتبوو،

هەندىكىان پلەى خوايەتيان ئىدا بە عيسا، ھەندى تريان ئەياندايـە پال عيسا كارى ناشايسته.

ئهوانهی رابواردن لهو ئایهته کاری خاوه ن نامه کانه. به لام ئیسلام له یه که مجاری هاتنی پیغهمه ره وه رینگهی مام ناوه ندیان گرتووه له سنوری دیاری کراو لایان نه داوه، پیغهمه ریان نهبرده پلهی خوایی، ئهوپه ری ریزیان گرتوه له ههموو رویه و کهوه. بر نموونه: پیغهمه ریان نهبرده پلهی بینداوه بلی: به موسلتمانان من مروّقی کم ههروه ک ئیوه، به و جوّره پینم سپیردراوه له لایه ن خواوه، خوای ئیوه من ههریه که.

جاری پیاوی چووه خزمهت پیغهمهر کی له ترسی گهوره یی پلهی پیغهمه و لهشی هاته لهرزین. پیغهمه و فهرمووی: ئارام و لهسهرخونه و مهترسه، من کوری ژنیکم شوربای گوشتی ئهخوارد. ئایینی ئیسلام به و جوره فهرمانی داوه به موسلمانان که له ریزگرتنی پیغهمه دارد ده رنه چن، پیویسته ههمو پلهیه بده ن به پیغهمه و جگهی پلهی خوایی.

﴿ لَعِنَ الذَیْنَ کَفَرُوا مِنْ بَنی إسْرائیلَ عَلَی لِسانِ داوُدَ وَ عِیسی أَبْنَ مَرْیَا مَ ﴾ بی بهشکراوان له بهزهیی و میهرهبانی کهسانی کی ئهوتو باوه پیان نههینابوو له بهنو ئیسرائیلی لهسهر زمانی داوود له نامه ی خویا که زهبوره نه فرهتی کردوه له دانیشتوانی (ئیله): قهده غهی کرد لهوان یه هوی سروشتی خواوه بوی که پاوه ماسی نه کهن له پورژی شهمهدا، کاتی له فهرمانی خوا دهرچون پارایه وه له خوا تو لهیان لی بسینی، خوا کردنی به مهیون بی بهشکراون له بهزه یی و میهره بانی خوی و، له سهر زمانی عیسایش له ئینجیلدا به هوی لادانیان له فهرمانی خوا، ئهوه بو پینچ ههزار که سیان داوایان کرد له عیسا له ئاسمانه وه سفره یکی پی له خوارده مه نیان بو نبیت خواره وه، دوایی ئهوان بیخون باوه پر بهینن. کاتی سفره یکی پی له خوارده مهنیان بونه وه، عیسا فهرموی: ئه ی خوایه بی بهشیان له بهزه یی میهره بانی خوت بکه ههوه ک ماسی پاوکه و کانی پورژی شهمه ت بی بهش کرد له بهزه ی میهره بانی خواره وه خواره وه خواره وه خواره وه میهره بانی میهره بانی میهره بانی هاتوه ته خواره وه خواره وه خواره وه می به نو ئیسرائیلیه کان هاتوه ته خواره وه خواره وه خواره وه خواره وه خواره وه میهره بانی میسیسان همره که نو نیست و نایه ته همر چهنده به پی و واله ت ده به به نو ئیسرائیلیه کان هاتوه ته خواره وه

به لام ههموو نهو کهسانه نه گریسهوه باوه پر به فهرموده کانی خوا نهیه رن و له سنور ده رنه چن. ده رنه چن.

لهو ئايهته دا خوا بزمانی ده رخستوه که دروسته نه فرین له بی باوه ران بکری با له بر بروی پشتی پیغهمه رانبن، بزمانیشی رون ئه کاته وه باوك و باپیر نابنه هوی قه ده غه کردنی نه فرین له وان.

﴿ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴾ ئەو نەفرىنــــە ســەختە بــە ھــۆى ئــەوەوە بــوو بــى فەرمانى خوايان كردبوو، ئەوان دەست دريژييان كردبووە سەر پيغەمـــەران و لــــەو ســنورە دەرچوبون.

﴿ کائوا لاَیتناهوْن عَنْ مُنْکَرِ فَعَلُوهُ لَبِیْسَ ماکائوا یَفْعَلُونَ ﴾ لمو بی باوه پانه واز نایه نن له هیچ خراپدیه کردویانه و بۆیان لوابی، لمبهر ئهوهی که بی فهرمانی بوبو به پهوهستیان هیچ که سیکیان بهرگری له خراپدی ئهویی تریان نه نه کرد و ئاموزگاری یه کتریان نه نه کردو سهر شوری هیچ هه پهشهیه کی خوا نه نه بون. سویند به خوا خراپ شتیکه ئهوان ئهیکه نه له کردنی بی فهرمانی خواو لائه ده ن له سنوری خواداو دهست دریژ ئه که نه سهر پیغهمهران ئهو ئایته پیروزه وامان پیشان ئه دا ئه و خراپه کردنهیان وه نه بی کاری یه کیکیانیی به ته ته الله به لکو پهوره و مان پیشان ئه دا ئه و خراپه کردنهیان وه نه بیشه ی ئاسایی جوله که کان له مهموو په پهوره و به پیشه ی ئاسایی جوله که کان له مهموو پهوی زهویدا به تایبه تی شاگرده کانیان له نیو ولاتی موسلاماناندا که ده قاوده قی کرده وه یان پهوه جوله کانه یه، کردنی ههمو خراپه یوب په لایان په سه نده ، بگره خویشیانی پیوه هه لائه کیشن، بو پون کردنه وه ی نهو مهبه سته خراپه یه لایان په سه نده ، بگره خویشیانی پیوه هه لائه کیشن، بو پون کردنه وه ی نهو مهبه سته زانایان موسلیم و بوخاری ئه گیزه وه له پیغهمه ده وه های فهرموی:

ئیدوه پهیرووی کهسانیک ئه که ن له پیشتانه وه بوون، دووایان ئه کهون وینه هی دوواکه و تنی که دووای یه کا، به جوری نه گهر نهوان بچنه نیو کونی سوسهماره و ه

ئيرهيش ئەچنە نيو ئەو كونــەوە، ووتيــان: ئــەى فروســتادەى خــوا جولـهكــەو گاورەكــان، فەرموى:

ئهی کین؟ههروهها ئهگهر یه کی لهوان له ناوه راستی رینگهدا بچینه لای ژنی خوی، ئیوهیش نهیکهن. همروهها ئهو نایه ته به لگهیه لهسه ر ئهوهی قهده غهیه هاو ریتی و دانیشتن لهگه ل تاوانباران، فهرمانیشی داوه وازیان لی بهینری و کوچ نه کری بولایان.

﴿ ترى كَفيراً مِنْهُمْ يَتَوَلُونَ الذَيْنَ كَفَرُوا ﴾ تۆ ئەبىنى زۆر كىس لەو جولەكانە ئەوپەرى كىنەو دڵ بىسان ھەيە لەگەڵ موسلىمانان، لەببەر ئەوانەيشە: دۆستايتى ئەكبەن لەگەل كەسانىكى ئەوتۆ باوەريان نەھيناوە لە بت پەرستان و ھانيان ئەدەن لەدژى موسلىمانان.

ئهو ئايەتە لەوەوە ھاتووە كە زوربەى جولەكەكان پشتى يىت پەرسىتەكانيان ئەگرت لەدژى پېخەمەر ﴿ ﷺ ﴾، ھانى بىت پەرستانيان ئەدا بۆ ئەو مەبەسىتە، بگرە زۆرتىر لىدوان دوژمنايتى پېخەمەريان ئەكرد، لەگەل ئەوەيشدا پېخەمەر باوەپى بەخواو بە پېخەمەرايتى موسا ھەبووەو بەراستى تەورات. ئەو كەسانە ئەوان دۆستايەتيان ئەكردن بىت پەرستبوون و باوەپيان نە بە موساو نە نە بە ھىچ ئاينى نەبوو لەگەل نامەكانيان، چاكىر بىز جولەكەكان ئەوەبو ياريدەى پېخەمەريان بدايە لەدژى بىت پەرستان.

 بۆیمه یارممه تی یمکتری ئمده من لمه دری گهلانی همه ژار به تایبه تی گهلانی موسلمان، کاربه دهستانی به نا و موسلمان به نهینی و بمه ناشکرا یارمه تیان ئمهده نامدری گهلانی خویانیان ئهبینن.

﴿ لَبِنْسَ مَا قَدَمْتَ لَهُمْ أَنَفْسُهُمْ أَنْ سَخِطَ الله عَلَيْهُمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴾ سويند بهخوا خراپه شتيكه خويان پيشيان خستوه بوخويان كه بهو شته خراپهوه بگهرينهوه بـولاى روزي دوايى كه خوا خهشمى خوى رژاندهوه بهسهريانا بههوى ئهو دوستاييهتيهوه لـهگـهل بت پهرستان كردويانه لـهدرى پيغهمهرو موسلمانان و لـهنيو سزادان ئهوان به بهردهوامى.

﴿ وَلَكِنَ كَثَيْوًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾ و به لام زوّر كهس له خاوه ن نامـه كان دهرچـوون لـه بازنه ى باوه رهينان، مهبهستيان به باوه ر به خواو به ئــايين نيـه، جگـه لــه ســودو قــازانج و بازرگانى باوه ريان به هيچ شتى نيه. ئهوه ى ريك و پيكبى لـه گهل پيشــهوه ى ئــهو ئايه تــه وا ديياره ئهو پيخهمه ره موسابى و مهبهست لـهو شته ى هاتووه ته خواره وه تهواراتبى و مهبهست لـهو شعه كهسانه داواى باوه رهينانيان لى ئه كرى جوله كه كانبن.

به یاریدهی خوا کزتایی به نوسینی جزمه شهشهم هات له ریکهوتی ۵ – ۳ – ۹۹۹ زایینی بهرانبهر به ۱۷دهی زیلقهعیدهی سالنی ۹۹، ۱۶۱ – کزچی.

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

درودی پی پایان لهسمر گیانی پیخهمهری مهزن و لهسهریارو یاوهرانی بی.

كاتى ئازارى قورەيشىه كان پەرەى سەند، يىغەمەر ﴿ ﷺ فەرموى بە موسلامانان:

چاك وايه ئيوه بلاوبنهوه به وولاتاناو له مهكه دهرچن. ئــهوانيش داوايان كـرد بـۆ چ جینگهیهك بچنن؟ پیغهمهبهر ﴿ ﷺ ئامۆژگاری كردن و فـهرموی: بـروّن بـوّ هـهریّمی حدبهشه، ياشاكديان داديهروهرهو ستهميش لاياناكري هيچ جوّري همتا خوا دهوريْكمان بوّ ئەكاتەوە. كۆمەلى لـه باوەرداران چوون بۆ حەبەشە ھەندىكىان بە تەنھا و ھەندى تريــان بــە خیزانهوه. بغ پاراستنی ئاینه کهیان پشتیان به خوا بهست، ژمارهیان گهیشته یازده پیاو چوار ژن، زۆر به خۆشى لـه پالــی نەجاشىدا ژيان. دانيشتوانى مەكە ئەو كۆچەيان زۆر لاگــران و دژواربو، زۆر ترسان ئايينى ئيسلام لـ حەبەشـ بلاوبيتـ وه، بـ قر بـ برگرى كـردن لـ و مەبەستەدا دانیشتوانی مەكە عمرى كورى عاص بەر له موسلامانبوونی عــەبدولاى كـورى رهبیعهیان نارد بۆلای نهجاشی و دیاری زۆر به نرخیان له کالاو قوماشی مهکهیان بۆ، بــرد هدر و هما دیاریشیان نارد بو هممو و یه کی له زاناکانی حدیدشه، همول بدهن به را له موسلمانان بكهونه گفتوگۆ لهگهل نهجاشيدا ههتا موسلمانان بداته دهستيان، چونه لاى نه جاشی و ووتیان تاقمی له ئیمه هاتوته لای تؤوبونه ته هوی ناکوکی و خویسن ریشری لسه نيّوانماندا، بۆيه داوات لى دەكەين بياندەنە دەستمان. نەجاشى ووتى من كارى بـــهو جـــۆرە ئەواندا كۆكردەو ەو لاى خۆى، جەعفەرى كورى ئىدبو تالبى ئامۆزاى پىغەمەر ﴿ ﷺ ﴾ كهوته گفتوگو لهگهل نهجاشيدا، بغ دانيشتواني روون كردهوه ئهو شته نالهبارانـــهي بـــهر له ئیسلام لهسهری بوون، وهك گومرایی و داوین پیسی و زینده به چال كردنی ژنان كاری زۆرى ناپەسەند بۆيشى رون كردنەوە كە ئىستا لىەم كاتەدا موسلىمان بووين رەوشتى بەرزو بهریز بووه به پهشهمان به هۆی فروستادهیه کی بهرزهوه نهجاشی و فهرمووی چ شتینك لایــه

لهوهی هاتووه ته خواره وه بوّلای موحه مدد ﴿ الله بوّمانی بخوید مره وه جهعف مری ته یار سوره تی (مهریه می) به سهردا خوید ده وای نه جاشی و زاناکانی گاوره کان ده ستیان کرد به گریان هه تا ریشیانته ربوو به هوّی کاریگه ری قورئانی پیروّزه وه، بوّیه نه جاشی ف مرموی: سوید م به خواو ئه و شته ی هاتوه ته خواره وه بوّ لای عیسا، ئه وه یه هاتوه ته خواره وه بسوّلای موحه مه د له گهل ئه وه ی عیسادا له یه ک سهر چاوه وه هاتونه ته خواره وه، به عمری کوری عاصی و و ت: لیّره ده رجن خوّت و هاوریّکانت، من ئه موسلمانانه ناده مه ده ستتان، دیاریه کانی خوّیشتان به نه وه، من پیویستم بی ی نیه.

به رونی خوای مهزن ئه و باسه مان بق ئه کا، دوای ئه وه ی باسی دو ژمنایتی و دل پیسی جوله که کانی بق کردین، ئیستاش ئه و دو ژمنایتی و دل ره قی ئه وانمان بق دو و پات ئه کاته و له گهل باسی دو ستایه تی هه ندی له گاوره کانی ئه و کاته بق موسلمانان، به راوردی یه کیان ئه کاو ئه فه رموی:

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ الْمَهُودَ وَالَّذِينَ ءَامَنُواْ الْمَهُودَ وَالَّذِينَ الْمَنُواْ الْمَدِينَ الْمَنُواْ الْمَدِينَ وَالْمَنُواْ الْمَدِينَ وَلَهُمَا الْمَالُواْ إِنَّا نَصَكَرَىٰ ذَالِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ وَالْمَدُوا الَّذِينَ قَالُواْ إِنَّا نَصَكَرَىٰ ذَالِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ وَلَهُمْ وَالْمَا الْوَالْمِينَ وَرُهُمِكَانَا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَحَدِيرُونَ فَي وَالْمَا الْوَالْمِينَ وَرُهُمِكَانَا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَحَدِينَ مِنْ مِنْ الْمَعْ مِمَّاعَمَ فُوامِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا عَامَنَا فَأَكْثَبُنَكَ مَعَ الشَّهِدِينَ فَي وَمَا لَنَا لَا نَوْمِنُ بِاللّهِ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْحَقِّ لَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْحَقِّ لَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْحَقِّ لَا اللّهِ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْحَقِّ لَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْحَقِّ لَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْحَقِّ لَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْحَقِّ الْمَقَلِ اللّهِ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْمُعَلَى اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمَا اللّهُ اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْمُكَالِينَ اللّهُ وَمَا لَذَا لَا لَا لَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ الْمَنَا لَا لَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ اللّهُ وَمَا اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ اللّهُ وَمَا جَاءَنَامِنَ اللّهُ وَلَا اللّهُ وَمَا اللّهُ اللّهُ وَمَا اللّهُ اللّهُ وَالْمَا اللّهُ اللّهُ وَالْمَالُولُ اللّهُ وَالْمَا اللّهُ اللّهُ وَمَا الْمَالُولُ اللّهُ وَالْمَا لَا اللّهُ اللّهُ وَمَا اللّهُ اللّهُ وَالْمَا اللّهُ اللّهُ اللّهُ وَالْمَا اللّهُ اللّهُ الْمُعَامِلَ اللّهُ الل

وَنَظَمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلصَّلِحِينَ ﴿ فَأَثْبَهُمُ اللَّهُ مِ الصَّلِحِينَ ﴿ فَأَثْبَهُمُ اللَّهُ مِ اللَّهُ مِمَاقَا لُواْجَنَّاتِ بَجَرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَ لَرُخَلِدِينَ فِيهَا اللَّهُ مِمَاقَا لُواْجَنَّاتِ بَجَرِي مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَ لَرُخَلِدِينَ فِيها اللَّهُ مِمَاقًا لُوا اللَّهُ عَلَيْ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الْمُلْمُ اللَّهُ الْمُلْمُ ال

﴿ لَتَحِدَنَ أَشَدَ الناسِ عَـداوةً للذيئنَ أَمَنُوا الْيَسهُودَ ﴾ بمراستی تـ قردهستت ئهکهوی سه خترین ئادهمیزاد له بارهی دو ژمنایه تیهوه بـ قرکهسانی باوه ریان هیناوه جوله که کانن، چونکه چونه ته خوارهوه له پهیرهوی کردنی ههواو ههوهسی خوّیانا، بی شهرمانه پیغهمهران بهدروّ ئه خهنهوه.

﴿ وَالذَيْنَ أَشُورَكُوا ﴾ وه كهسانيّكى ئـهوتۆبن هاوبهشــى بۆخــوا دائــهنيّن، وهك بـــت پهرستان، چونكه زوّر به سهختى ياريدهى ستهم كــاران ئــهدهن، ئــارهزوّى زوّريــان بــوّلاى لاسايى كردنهوهى پيشوهكانيان ئهروا لـهبيّ باوهريداو چونهته خوارهوه لـه دلّ رهقيدا.

زور که سهدن نهو نایه ته نه که ن به به تنگه له سهر نهوه ی نایینی گاوره کان نزیکت ه له نایینی نیسلامه وه هم تا نایینی جوله که کان. نه بی بزانین نهو که سانه له هه ته دان، چونک نه گهر مه به ست له نایینی گاوره کان به ر له ده ست کاری بی زور راسته، نایینی نه گوراو لای خواو پیخه مه دران یه که و سهر چاوه یان یه که له لایه ن بیر وباوه ره وه و یه ک بنچینه یان هه یه نه گهر مه به ست له ناینه کانیان دوای ده ست کاری کردنیانی، هه ردوو ناینه کان وه ک یه که وان له پوچید او له نار استیدا، هه ردووانیان دژی نایینی راستی ئیسلامن.

ئەوەى راستى بى دوژمنايەتى جولەكەكان و بت پەرستان بوبون بەيەك بىۆ دوژمنايىەتى كردنى ئاينى ئىسلام و بۆ گەشەنەكردنى سروشى بانگەوازى ئايينى ئىسلام و بۆ گەشەنەكردنى سروشى بانگەوازى ئايينى ئىسلام و

ئهوهی ئیمه نوسیومان چاکترین هه لبر ارده یه بو مهبه ست له و ئایه ته ، به جوّری تر رونتر دو روزمنایتی جوله که کان و بت پهرستان بو موسلمانان مهبه ستیکی جیهانیه و به س. به لام جوله که کان به ناویی ئایینه وه به دوو رویی روواله ت و به رچاوی ئهیکه ن. و ینه ی ئه و روّ زورترین له و که سامانی زوّر پهیدا زوّرترین له و که سامانی زوّر پهیدا ئه که ن. ئه گینا هه ردوولای جوله که و بت پهرستان هاوبه شن له ره گه ز پهرستی و گهلایتی پهرستن به لام بت پهرستان دلّ نرم و ده ست کراوه ترن له بیر کردنه و هیان و سهربه ستی گفتو گزیاندا، بویه زوّر به که می و به ده گه ن باوه ریان هیناوه .

و وَلَتَحِدَنَ أَفْرَبَهُمْ مَو دَهُ للذَيْنَ أَمَنُوا الذَيْنَ قَالُوا إِنا نَصارى ﴾ وهتو بهراستى دهستت ئه كهوى نزيكترين ئادهميزاد له بارهى دۆستاييتهوه بۆ كهسانيكى ئهوتۆ باوهريان هيناوه بسه ئايينى ئيسلام كهسانيكى ئهوتۆن ووتويانه: ئيمه گاورين. ئهوهيش زۆر راستهو ئهبينوى گاورهكان لهو كاتهدا فهرمان بدهن به چاوپۆشى و ليبوردن و لى خۆشبوون له يهكترى و دۆستايهتى با لهگهل دوژمنى خۆيشانبى، له دهست گيرۆى كردنى ئادهميزاد كۆن و تازهيان بولهكهكانى ئهوكاتهو ئيستان. بهلام گاورهكانى ئهم سهردوهمهو بت پهرستان له كۆن و تازهداو له ههموو كاتيكاو بهكرى گيراوهكان و شاگردهكانى ئهم سهردهمهيش خوو رهوشتى جولهكهكانيان گرتووه بو دوژمنايتى كردنى موسلمانان و شاگردهكانى ئه گهلانى بى دەستهلات. خواى مهزن مهرجى ئهو نزيكونهوهى گاورهكان له موسلمانانهوه بۆمان رون ئهكاتهوهو ئهفهرموى:

﴿ ذَلَكَ بِأَنَ مِنْهُمْ فِسَيِسينَ وَزُهْباناً ﴾ ئەو نزكىترىن دۆسىتايتىدى گاورەكان بىد ھۆك ئەوەوە بووە بەراستى ھەندى لەوان زانابوون بە ئايىنى عىساو نامسەكانى خۆيان و راسىت ويژبوون و پەيرەوانى خۆيانيان بەراستى پەروەردە نەكردو، ھەيانبوو خوا پەرسىتيان ئىدكرد لەكلىنسادا وازيان لە جىھان ھىنابوو، ژنيان نەئەھىناو شويان نەئەكرد.

﴿ وَأَنْهُمْ لا يَسْتَكُبُرُونَ ﴾ وهئه و تاقمه به راستی خزیانیا به گهوره دانه نه ناستی اینی ئیسلامدا کاتی راستیان بز ده رکه و تایه و هریان ئه گرت، وه که هاوری گزیان له دانیشتوان ئه گرت و ینه ی، نه چاشی پاشای حه به شه و زاناکانیان و خوا په رسته کانیان. به پیچه وانه جوله که کان و گاوره کانی ترو کار به ده سته کانی ئه مسه رده مه ی ئیمه.

هدندی که سانی ساده ههن ئه و ئایه ته ی پیشه وه و ئایه ته کانی دووایی ئه که ن به به لنگه که گوایه قورئان لایه نی ههندی له بی باوه ران ئه گری و دژی ههندیکیانه، ئه و که سانه ی له سهر ده مه ی ئیمه دا زورن. که واته پیویسته مانای ئه م چوار ئایه ته ی دووایی به جوری بکه ین ریکه له و خوفروشانه بگری له ئایین لایانداوه.

به راستی هه رکه سی له م چوار نایه ته وورد ببیته وه گومانی نامینی که هه ریه کی له و نایه تا نامینی که هه ریه کی له و نایه تا نایه تا نایه ته واو که ری مانای یه کترین و سه ربه خو نین له مه به سبت و ناوه رو کانی نه گرتو وه به نایم ته که به ناشکرایی بومانی رون نه که نه وه که خوای مه زن ریزی گاوره کانی نه گرتو وه به جوری کی گشتی مه به ستی خوای گه وره به و گاورانه هه ندینکی مام ناوه ندین له کاتی راستیدا دری ناوه ستن و وه ری نه گرن، وه که له مانای رسته ی پیشود ا باسیان کرا، خوای مه زن به رون تر باسی نه کاو نه فه رموی:

﴿ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أَنْزِلَ إِلَى الرَسُولِ ثُرَى أَعْيَنْهُمْ تَفِيضُ مَنَ الدَمْعِ مِمَا عَرِفُوا مِنَ الْحَقِ ﴾ و هدركاتى بييان بيستايه شتى نيرابوو بولاى فروستادهى خوا ئهو زاناو خوا پهرستانه لــه جمعفهرى كورى ئهبى تاليب تو ئهبينى چاوهكانيان فرميسك ئهريژن لهبهر شتى زانيان لــه راستى كه بو تو نيرابووه خوارهوه لـه قورئان، ئهوان كه بهو بهشه كهمه بيستيان باوهريان وستى ئهرينا ئهگهر زورتريان ببيستايه باشتر باوهريان ئههيناو ئهگريان.

﴿ يَقُولُونَ رَبَنا أَمَنا فَاكْتُبُنا مَعَ الشّاهِدِينَ ﴾ ثهليّن: ئهى پهروهرده كهرى ئيمه باوهرمان هيّنا به قورئان و به موحهمه لهبهر ئهو شــتهى زانيمان لهنامه عرّمان و لهبهر شــتى پيشوه كان بو ئيّمهيان گيراوه تهوه كه پيخهمهرى ديّت، ئينجيليش مورّدهى داوه به هـاتنى و كاتى هاتنى هاتوه دوايى تو ئيمه بنوسه له گهل كهسانيّكى ئهو تو شايّتى ئهدهن به راســتى و به پيخهمهرايهتى موحهمه (اله ي له گهل كومهليّن موسلماناندا تومارمان بكه.

مانای نهو نایهته دهری نه خا که ههندی له گاوره کان راستی ناسن، بوی به چونه ناوی نیسلام به خواستی خویان و به باوه رهوه. می ژوو بوی باسکر دووین که می بوون له گاوره کان و نابی بخه له تینین که گاوره کان ههموویان نیسلامیان خوش نهوی، می ژوو بوی باس کر دووین که کینه و رقی خاچ په سرتان بو موسلتمانان و نیسلام بو له ناوبر دنیان و بنه بر کر دنیان نایه نه ژماره، بو نموونه: په لاماردانی زوربه ی زوری خاچ په رستان بوسه و فهله ستین و دوای بنه بر کردنی دانیشتوانی نه نده لوس، ناله باری و خوین ریژی به ریتانیا له فهله ستین و دوای بنه بر کردنی دانیشتوانی نه نه دانیش، کوشتن و دارو فه لاقه می نیتالیا له قودس و میسرو عیراق و سودان و جگه ی نه وانیش، کوشتن و دارو فه لاقه می نیتالیا له

تهرابلوسی روّژناوا، کاری نارهواو ئازاردانی کاربهدهستانی فهرهنسا بو دانیشتوانی جهزائیرو تونس و مهراکیش و سوریا. ئهوانهو جیّگاکانی تر نابنه ژماره ههروهها جوّرج دهبل بوّشی سهروّکی ئهمهریکا له ۲۰۰۱/۹/۱۷ ووتی: ئیّمه جهنگی سهلیبی دهست پسی ئهکهینه، ههرچهنده دووایی به زمان نهك بهدل پهشیمان بویهوه. کهواته ئهبیی بزانین ئهو گاورانه باوهریان به ئایینی ئیسلام نههیّناوه دورترینی ئادهمیزادن له خوّشهویستی موسلماناندا، بویه خوای مهزن ئهفهرموی:

﴿ وَمَالَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِ ﴾ وه چ شتیکه ریگه بگری لسه ئیمه باوه و نمیه رین به خواو به و شته هاتوه بولای ئیمه له راستی قورئان و پیغهمه درایتی موحهمه د. دوای نهوه ییسا رونی کرده وه نه و موژده پیدراوه لهلایه ن عسیاوه نهم موحهمه ده یه .

﴿ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدُخِلُنا رَبُنا مَعَ الْقَوْمِ الصّالِحِينَ ﴾ وهئيمه بهتهماين كه پهروهردهكهرى ئيمه بمان خاته بهههشت لهگهل پياوچاكان و پهيرهوانى موحهمه كه دهرونيان پاك بۆتهوه له خرايه به هؤى وهرگرتنى ئايينى ئيسلامهوه.

﴿ فَاثَابَهُمْ الله بِمَا قَالُوا جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزاءُ الْمُحْسِينِنَ ﴾ دوایی خوا پاداشتیان ئهداته وه به هنری ئهو شته ی ووتیان و باوه رپان پی کرد به چهندین به ههشت ئه روا به ژیر درخته کانیان و ئهم لاولای کن شکه کانیان چهندین روباری ئاوی پاك به رده وامن له نیو ئه و به ههشتانه داو، ئه و به هه شتانه پاداشتی جاکه که رانه که بیریان کردوه ته و له گهوره یی خواو راستی شتی ها توه ته خواره و ه بر سه رپیخه مه را گیلی به دوه ته و این سه در پیخه مه را گیلی به دوه دوه به سه دو او راستی شتی ها توه ته خواره و ه به سه در پیخه مه در این به دولو راستی شتی ها توه ته خواره و دولو به سه در پیخه مه در الله به دولو را سه در پیخه مه دولو را سه دولو را سه دولو به دولو ب

شایتی دانی خوا بو نه و تاقمه که مه کاوره کان به کاری چاکه کردنیان و پاداشت دانه و هیان به به همشت له سه رئیسلامه تیان، هه روها نه و تاقمه به تنها مه به ستی باسکردنیانه له و نایه تانه دا به چاکه کرنیان و پاداشت دانه وهیان. به لام نه و گاورانه ی بروایان به راستی نه هیناوه دوای نه وهی راستیان بو ده رکه و ت و ووازیان هیناوه پاش ته مه شاکردنی به لاگه و نیشانه کانی خوا، نه و که سانه خوا هه ره شه یان لی نه کاو نه یان ترسینی و نه فه رموی:

﴿ وَالذَيْنَ كَفَـرُوا أَو كَذَبُـوا بِأَيَاتِنَا أُولِـكَ أَصْحَابُ الْجَحِيـمِ ﴾ وهكهسانيكى ئــهوتۆ باوهږيان نههيناوه نيشانه ږون و ئاشكراكانى ئيمه به درۆئهخهنهوه، ئهو كهسانه دانيشـــتوى دۆزهخن و يارى ئاگرن.

وه لام/ به راستی دار ژاندنی نه و باسه که به لنگهیه له سه ر نه وه ی که خوای مه زن پاش نه وه ی به به روه به و که سانه باوه ریان هیناوه له گاوره کان به به هه شت، هه ره شه شه نه کا له و که سانه به رده و امن له سه ربی باوه ری له گاوره کان، نایه ته که به شیوه یه کی گشتی دار ژاوه و نه به ستراوه به تاقمینکه و هه تا هه مو و بی باوه ران نه گریته و هه رجدنده پیشه وه شی باسی گاوره کانبی.

کۆمەلنى له هاورپنكانى پېغەمەر ﴿ ﷺ ترسى خسوا پــەرەى ســەند بەســەرياناو واى لىٰ كردن قەدەغە بكەن لــه خۆمان رابواردن لــهگەل ژنـــهكانيان و خۆراكــى خــۆش نــهخۆن و بەرگى چاك نەپۆشن و واز لــه هەموو شتىكى جيھانى بھينن، خۆيان خەريك بكــــەن بەشـــەو نويىژو رۆژوگرتن.

پینهمهر ﴿ ﷺ بانگی کرد ئهم ثایهتانهی خوارهوهی بهسهردا خوینندنهوه، فهرمووی:

يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ عَامَنُواْ لَا تَعَلَّمُ اللَّهُ اللَّذِينَ عَامَنُواْ لَا تَعَلَّمُ اللَّهُ الللْحُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْحُلْمُ اللَّهُ اللْحُلْمُ اللَّهُ الللْحُلْمُ اللللْحُلْمُ الللْحُلْمُ اللْحُلْمُ اللَّهُ اللَّهُ

﴿ يَا أَيُهَا الذَيْنَ أَمَنُوا لَا تُحَرِمُوا طَيباتِ مَا أَحَلَ الله لَكُمُ وَلَا تَعْتَـدُوا ﴾ شـــــــــــ كهســـانيّكى ئەوتۆ باوەرتان ھيناوە ئيوە قەدەغە مەكەن لــــ خۆتان خواردەمنيه پاكەكانى شتى خوا رەواى كردووه بۆ ئيوە خواردنيان و زۆر خۆريش مەكەن به جۆرى گەدەتان ئازارى بى بگــــا، وە

ئیره له سنوره دیاری کراوه کانی خوا دهرمه چن و له خوارده مه نی رهواوه بچن بـ وّلای قهده غه کراوه کان زیاده خوّری بکهن.

﴿ إِنَّ الله لا يُحِبُ الْمُعْتَدِيْنَ ﴾ بەراستى خوا خۆشى ناوى كەسانىي لــه سنور دەربچـــن و خواردەمەنى پاك و خۆش نەخۆن، يا زيادە خۆرى بكەن.

﴿ وَكُلُوا مِما رَزَقَكُمْ الله حَلالاً طَيباً واتقُوا الله الذي التُسمْ بهِ مُؤْمِنِينَ ﴾ وهئينوه بخون همندي لمه شتانه خوا كردوني به خواردهمهني بؤ ئيوه به خواردنيكي رهواو پاك و بهتام و، ئيوه بترسن له خوايه كي ئموتو ئيوه باوه رتان به و خوايه هيناوه، شهو شتانه بوي رهوا كردوون بو خواردنتان قهده غهى مهكهن له خوتان و رايش بويسرن له گه ل ژنه كانتان به گويرهي ياسا، ماناي ئمو ئايه ته له ئايه تي (١٦٨)ي سوره تي ئه لبه قهره دا ماناي كراوه.

کاتی نه و دوو نایه ته یی پیشوو ها ته خواره وه بن خواردنی خوارده مه نی پاك و رابواردن له گه ل ژنه کانیان، هاوریکانی بیغه مه ر بیخه هم و و تیان: نه ی فروستاده ی خوا: چ شتی بکه ین ده رباره ی نه و سوینده ی خواردوومانه نه چینه لای ژنسه کاغان و خسواردن و خواردنه وه ی خوش و پاك و به تام نه خوین، دوایی خوای و ه لامی دانه و ه و فه رموی:

الكَنُواَخِذُكُمُ اللَّهُ المَكِنَ مُ وَلَكِن يُوَاخِذُ كُمُ اللَّهُ المَكِنَ مُنَ أَوْسَطِ مَا عُقَد أَمُ اللَّهُ المَكِنَ مُنَ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ فَلَكُفَّرُ رَبُّهُ وَإِلَى كُفَّرَ وَ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ فَلَكُفَّرُ رَبُّهُ وَالْمَكُمُ أَوْ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ المَّا اللَّهُ المَكَمِّ أَوْ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اللَّهُ المَكُمِّ أَوْ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اللَّهُ المُكَمِّ أَوْ مَسْكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطُعِمُونَ اللَّهُ المُنْ عَلَيْتِهِ وَلَعَلَى اللَّهُ المُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ المُنْ اللَّهُ اللْكُلُولُ اللَّهُ اللْهُ اللْهُ اللَّهُ اللْهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْهُ اللْهُ اللَّهُ اللْهُ اللَّهُ اللْهُ اللْهُ اللَّهُ اللْهُ اللْهُ اللْهُ اللْه

﴿ لا یُؤاخِدُکُمْ الله باللَغْوِ فِی ایْمانِکُمْ ﴾ خوا سزای ئیوه نادا له جیهانداو گوناهتان ناگا و بریتی بو نادری به هوی گفتو گزیه کتانه وه نیازی کردنی شتی یا نه کردنی شتیکی تیدا نهبی، وهك نهوه ی له دهمی که سینکه وه ده رئه چی به بی نیاز و نه لین: نه به خوا وانیه. به خوا وایه، لای پیشه وا حه نه فیه وه سویندی بی نیاز نه مهیه: سویند بخوری به گویسره ی گومان و بلین: سویند به خوا فلان شت کراوه. یا بلین: فلان شت نه کراوه. به گویسره ی گومانی خوی، نه و فه رموده ی حه نه فیه بیروبو چونی هه ندینکه له زانایانی شافیعیه کان. مانای نه و رسته یه له نایه تی (۲۲۵)ی سوره تی نه له نایه تی کراوه.

﴿ وَلَكِنْ يُؤْخِدُكُ مَ مِمَا عَقَدْتُمْ الأَيْمَانَ ﴾ وهبه لأم خوا سزاى ئينوه ئهدا به هوى بهستنه وهى سوينده كانتان بهدهم بيلين و به دل نيازى كردنى يا نه كردنى شتى بكهن. ئه و كاته دواى شكاندنى سوينده كانتان سزاتان ئهدا له جيهاندا به داوا كردنى بريتى دان.

﴿ فَكَفَارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ ﴾ دوای بریتی دان بـ ق شکاندنی سویّنه کانتان و لابردنی گوناهه کانتان: خوارده مهنی دانه به (۱۰) ه که سی ههژار که بریتی یه له به خشینی ههریه که له و (۱۰) ه که سه ئهندازه ی (۵۸۳) گرام دانه ویّله لـ ه برنج و گهنم و جوّو خورماو تریّ. بـ هلای حهنه فیه کانه وه بریتی یـ ه (۱۱۲۱) گـرام، ئـ هو خوارده مهنیه له مام ناوه ندی شتی ئیّوه ده رخواردی خیزانه کانی خوّتانی ئـ هده ن بـ ه زوّری ئهندازه ی نرخه که ی نه زوّر گرانبیّ و نه زوّریش که مبیّ.

یا ئازادکردنی بهنده یه کی موسلمان و بی عهیب، ئیتر نینر بی یان می. لای پیشه وا حمنه فی بهنده ی بین باوه ریش دروسته، ئیستا سوپاس بوخوا بهنده نهماوه... سویند خور بوی ههیه به ئاره زوی خوی یه کی له خوارده مهنی و پوشاك و ئازاد کردن هملبژیری.

﴿ فَمَنُ لَمْ يَجِدُ فَصِيامُ ثَلاثَةِ أَيَامٍ ﴾ دوایی هدرکهسی دهرستی نهکهوت یه کی له و سیانه بو بریتی دان، دوایی سی روز گرتین لهسه ر یه که بگری یا هدرماوه یه روزی بگری، هدر چهنده به لای ههندی له زانایانه وه پیویسته نه و سی روزوه لهسه ر یه کبن.

﴿ ذَلِكَ كَفَارَةُ أَيُّمَانِكُمُ إِذَا حَلَفُتُ مُ وَأَحُفَظُوا أَيُمانَكُمُ ﴾ ئـهو چـوار شـتانه باسـكران بريستى دانن بۆ سوينده كانى ئيوهو لابردنى گوناه بهسهرتانهوه ههركاتى سويندتان خواردو شكانتان، وهئيره ئاگادارى سويند خواردنى خوتان بكهن و كهم سويند بخون و بـــۆ هـهموو شتى سويند مهخون، به گويرهى توانا ههتا بۆتــان ئـهلوى ســويند مـهخون، خــواى مـهزن مهكهن به نيشانهو بۆ سوينده كانتان.

همموو موسلمانان پیک هاتوون لهسهر نهوهی که سویند خواردن به جگهی خواو ناوه کانی خواو قورئان دانا بهستری. به لای پیشهوا حهنه فی به قورئانیش دانابه ستری.

سویند به پیغهمهران و دوستانی خواو بهسهری باوك و جگهی شهوانیش دانابهستری، چاكیش نیه لای یاسای ئیسلام، بریتشیان بو نادری. به لای پیشه ئه حمه ده وه به ته نها سویند به پیغهمه و هیگی دائه به ستری. به لام دوای تهماشا کردنی نامه کانی حه نیه لیه کان شهو بیروبو چونهی ئه حمه دم دهست نه که و ت. خوا نه یزانی.

خوای مهزن له بارهی خواردنهوهی (مهیدا) چوار تایهتی ناردوهته خوارهوه:

 میّوژو سرکهو شتی تریش) سورهتی نهحل ثایهتی (۲۷)، رون و ئاشکرایه هاتنه خوارهوهی ئهو ئایهته له کاتیّکا بووه (مهی) خواردنهوه قهده غه نهبووه.

۲− کاتی عومه ری خه تاب و مه عازی کو ری جه به ل له باره ی خوار دنه وه ی مه یی و کر دنی قوماره وه پرسیاریان کرد له پیغه مه ر ﴿ ﷺ : وه لام له لایه ن خواوه ها ته خواره وه و فهرموی:

﴿ قُلْ فِيهَا إِنْمٌ كَثِيرٌ وَمَنافِعُ للناسِ ﴾ تـ قر بلنى: لهمه الله و قوماردا هه اله گوناه يكى گهوره و چهندين سوود بق ئاده ميزاد. له دواى هاتنه خواره وه اله و ئايه ته زوركه سگوناهه گهوره كه يان ره چاو كردوو وازيان لى هينان. ههندى تـ تهماشاى سوده كانيان ئه كردو وازيان لى نه هينان. سوره تى ئهلبه قهره ئايه تى (۲۲۲).

۳- له میوانداری عبدالر هنی کوری عهوفدا هاور یکانی پیغهمه روسی مهیان خوارده وه سهر خوش بوون، کاتی نویژی مهغریب هات یه کی لهوان بو به پیشهوای نویش له نویژه که دا ووتی: ﴿ قُلْ یَا آیُها الْکافِرُونَ آعَبُدُ ما تَعْبُدُونَ ﴾ به نه خویندنه وهی پیتی (لا) به و بونه وه تایه تی (۲۳) ی سوره تی نیساء ها ته خواره وه فهرموی ﴿ لا تقربوا الصّلاة وأنتم سکاری ﴾ یانی ئیوه نزیك نویژ کردن مه کهونه وه وه ئیره سهر خوش بن ههندی له موسلمانان وازیان نههینا له خواردنه وهی مهی، به رله نویژ کردن به ماوه یه که سهر خوشیه کهیان نه مین مهیان ئه خوارده وه، به بی سهر خوشی نویژه کهیان ئه کرد.

3 – عهتبانی کوری مالیك میوانداری ههندی له موسلمانانی کرد، سهعدی کوری ئهبی وهقاس یه کی بوو له میوانه کان، خوارده مهنیان خواردو مهیشیان خوارده وه سهرخوش بوون، له کاتی سهرخوشی سهعدی کوری ئهبی وهقاس دهستی کرد به خوهه لاکینشان و دهستی کرد به جنیودان به یاریده رانی پیغهمه ر پیهه یه کی لهوانیش دووشه ویله ی هوشت و کولاوه کهی دا بهسه ری سهعدداو سهری شکاند، دانیشتوان شله ژان و روداوه کهیان برده خزمه ت پیغهمه ر پیهه نهوه له لایه کهوه، له لای ترهوه که

خوای گهوره ئایهتی (۸۷–۸۸) ئهم سورهتهی نارده خوارهوه به موسلمانانی راگهیاند که ئه و خواردهمهنیانه خوا بزی رهوا کردوون خواردنیان له خزیان قهده غه نهکهن و ههموو خواردهمه نی پاك و رهوا بخزن و بیخزنهوه، مهیش یه کی بوو لهوانه پاك و رهوا بزلایان لهو کاته دا خوای مهزن رونی کردهوه ئاره ق پاك نیه و قهده غهیه و فهرموی:

يَّنَا مُهُا الَّذِينَ عَامَنُواْ إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسُ مِنْ عَملِ الشَّيْطِنِ فَاجْتِنبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُقْلِحُونَ فَ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَيْطِنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَعْضَآة فِي الْفَهَرُ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَوَةَ فَهَلْ أَنهُم مُنهُونَ فَ وَأَطِيعُواْ وَيَصَدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَوَةِ فَهَلْ أَنهُم مُنهُونَ فَ وَأَطِيعُواْ اللَّهُ وَأَطِيعُواْ اللَّهُ وَأَطِيعُواْ اللَّهُ وَأَلْلَهُ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَوَةِ فَهَلْ أَنهُم مُنهُونَ اللَّهُ وَأَطِيعُواْ اللَّهُ وَأَلْمَ اللَّهُ وَاللَّهُ عَن الصَّلَوَةِ فَهَلْ أَنهُم مُنهُونَ اللَّهُ وَأَطِيعُواْ اللَّهُ وَأَطِيعُواْ اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ وَاللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللْهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ

 له ئايهتى (۲۱۹) ى سورهتى ئەلبەقەرەدا ماناو مەبەست لىممەيى و قومار بەدرىۋى باسىيان كراوه.

﴿ وَالأَنْصَابُ وَالأَزْلاَمُ ﴾ وه نمو بتانه همالواسراون بو نموه ی پهرستنیان بو بکری، یا به پیروز بزانرین، همموو شتی تریش همالیواسرین بو ریزگرتن و وابزانسری پیست و فهریان لی نموه شیخه و و به کارهینانی (نمزلام) و، مانای ووشه ی (نمانساب و نمازلام) له نایمه تی (۳) نمم سوره ته باسی کراوه، نمه توانری تهماشای بکهن. ووشه ی (نمازلام) نامه گرتنه وه خویندنه و هی ناو له پ و دانه گرتنه و هیشی نمه گریخه و ه.

﴿ رَجْسٌ مِنْ عَمَلِ الْشَيْطَانِ فَاجْتَنْبُوهُ لَعَلَكُمْ ثُفْلِحُونَ ﴾ همموو یه کی لهوانه به کارهیّنان و کردنیان پیسن و بیّز لی کراوه نه کارو کردهوه ی شهیتانن و نهیان رازیّنیّته وه بو نیّوه، دوای نیّوه دوور بکهونه وه لهو شته پیسه و نزیکیان مه کهونه وه، بو نهوه ی نیّوه رزگارتان بیی له خراپه ی جیهان و رزگابین له سزای پاشه روّژ.

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ الْشَيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعُدَاوة وَالْبَغْضاءَ فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسَرِ ﴾ بهراستى شهيتان ئهيهوى دو ژمنايهتى و رق و كينه بخاته نيوان ئيره و بيكاته هـ وى بچرانى شيرازهى دو ستايهتى و كومه لايهتى و خزمايهتى ئيره له ژيانى ئهمروّتان به خواردنه وهى ئاره قه وه چونكه ئاده ميزاد كه سهرخو شبوو زمان دريّر ئه كا به گفتو گولى بيسس و ناپه سهند، توشى جو جولنى كارى ناره واى ئه كا، زورجاران سهرئه كيشى بوّلاى ئاژاوه و جهنگ له نيوانتان، وايش ئهبى تووشى داوين بيسى و دزى كردنتان ئه كاو شتى تىرى خراپ و، به هـ وى كردنى قوماره وه، چونكه ئهو كهسه بيدوّريننى رق و كينه پهيدا ئه كا لهو كهسهى بيباته وه، وايش ئهبى دهست دريّرى بكاته سهر دانيشتوان دهست ئه كا به دزى كردنى دارايى ئادهميزادو دزى ئهو شتانه ميرى داويهتيه به دهستى، بهو بوّنه وه موچه كهى ئهبرن و به ئادهميزادو دزى ئهو شتانه ميرى داويهتيه به دهستى، به و بوّنه و موچه كهى ئهبرن و به كهله بچهى ئهى بهن بوّ گرتوخانه، زوّر جارانيش خوّى ئه كوري كهمهيى و قومار ئه كهسانه همرارى و دهربه دورى ئه كا. له ههموو شتى حرابى ئهوه كهمهيى و قومار ئهو كهسانه همرارى و دهربه دورى ئه كا. له ههموو شتى حرابى ئهوه كهمهيى و قومار ئهو كهسانه همرارى و ده دهربه دورى نه كا. له ههموو شتى حرابى نهوه كهمهيى و قومار ئهو كهسانه همرارى و ده دهربه دورى ئه كا. له ههموو شتى حرابى نهوه يه كهمهيى و قومار ئه كهسانه همرارى و ده ده دوره دوره دوره كهسانه

ئەيكەن ئەيانخاتە چالى گوناھەو ەو پەرسىتنى خوايان لەبىر ئەباتەوە وەك خواى مەزن ئەفەر موئ:

﴿ وَيَصُدَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَعَنِ الصَلاةِ فَهُلُ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴾ وهبه كارهينانى ئاره ق و قومار ئيوه لائه ده نه له پهرستن و يادى خواو له كردنى نويّر يا له كردنى له كساتى خويا، دوايى ئايا ئيّوه كوّتايى ئههينن له به كارهينانى مه يى و قومار و لهسهر گهردانى خوّتان و ياخى بونتان له ئاستى فهرمانه كانى خواو ده رجون له پهرستنى خوا. يانى پيويسته ئيتر ئيّوه وازيان لى بهينن و به كاريان نههينن. چونكه ئاره ق خوّر ئه قلنى ناميّنى و ناتوانى پيويستى سهرشانى خوّى جى بهجى بهينى، روئه كاته و رابواردن و ههواو ههوه سى خوّى، ئهگهر بيهوى نويّر بكا به گويّره ى ياساى ديارى كراو بوّى ناكرى. قومار چيش ههموو ئهندامه كانى ئه خاته كارهوه بوّ يارى كردنى قومارو بهده ست هينانى قازانج و نهدوّرانى ياريه كهى، ئهگهر بر ديهوه له خوّى بايى ئه بى و واز له كاركردن ديّىنى، ئهگهر دوّرانى بهمهر چونى بى بير له فيّلى ئه كاتهوه بوّبه سهر گرتنه و مى دوّراوه كهى، نه همهر چونى بى بير له خواو لهنوير كردن ناكاتهوه، ئهگهر ههولى كردنيان بدا ئاگاى له بهمهر چونى بى بير له دوّراوى پاره كهى ئه كاتهوه.

دوای هاتنه خوارهوهی ئه و نایه تانه موسلمانان بهیه کجاری ووتیان وازمان هیشاو کوتاییمان به کارهینانی مهی و قورما هینا. دوایی پیغهمهر ﴿ ﷺ به جارچی خوی جاریدا به کولانه کانی مهدینه دا بلنی: ناگاداربن مهی قهده غه کراوه، دانیشتوان دهستیان کرد به شکاندنی کوپه کانیان و رژاندنی مهیه کان، به جوری نه و مهیه به کولانه کاندا نه رویشت.

خوای مەزن فەرمانى بە قەدەغەكردنى مەيى و قومار بتەوترئەكا و ئەفەرموى:

﴿ وَأَطِعُوا الله وَأَطِيعُوا الرَسُولَ وَأَحْدَرُوا ﴾ وهئيّوه پديرهوى فدرمانه كانى خوا بكهن و ، پديرهوى فدرموده كانى پيغهمهر بكهن. به وازهيّنانتان له خواردنى مهيى و كردنى و هــهموو قهده غه كراوه كانى ترو. بترسن لهسهر پيّچى كردنى فهمانى خواو پيّغهمــهر، لــهو شــتانهيش توشتان ئهبيّ له سزاى خوا له كاتى بيّ فهرمانى كردنتان.

﴿ فَانْ تُولَيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلاغُ الْمُبِينُ ﴾ دوایی نه گهر ئیوه پشت بکه نه فهرمانی خواو پیغهمهری خوا، به تایبه تی مهی خواردنه وه و قومار کردن، دوایی ئیسوه بزانس به راستی له سهر فروستاده ی ئیمه به راگهیاندنی ئاشکرا که فهرمانه کانی ئیمه به ئیسوه رابگهیه نی کردنی ئیوه زیان به فروستاده ی ئیمه ناگهیه نی و زیان له خوتان ئهده ن، ئیمه ئهزانین به ئیوه ی رائه گهیه نی و ئیوه ش بیانوتان نامینی.

زانایان پینک هاتوون لهسهر ئهوهی کاتی قهده غه کردنی خواردنه وهی مهی هاته خواره وه هه ندی له هاوری کاتی قهده غه کردنی نه و که سانه ی بسرای ئیزمه به به بوون ئاره قیان خواردوه ته و به به له قهده غه کردنی و ئیستا مردوون خوای مهزن چ شتیکیان لی ئه کا؟ بو وه لامدانه و هیان ئهم ئایه ته هاته خواره وه و فهرموی:

ليس على الذين المنوا وعيما وعيما والمنوا والمنوا وعيما والمنوا وعيما والمنوا وعيما والمنوا وا

﴿ لَيْسَ عَلَى الذَيْنَ أَمَنُوا وعَمِلُوا الْصالِحاتِ جُناحٌ فِيما طَعِمُوا ﴾ لهسهرئهو كهسانه نيه باوه ريان هيناوه و كرده وه چاكه كانيان كردووه هيچ گوناهي له شيتيكا خوار دويانه و قهده غه نه كرابو و لهسهريان و مردوون و ئهوانهيش زيندوون و ئاره قيان خوار ده وه ته و له قهده غه كردنى.

﴿ إِذَا مَا أَتَقُوا وَأَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ كاتى خوّيانيان پاراستبى له هاوبهشدانان بوّ خواو لسه خواردنسهوهى مسهى و دواى قهده غسه كردنيان، بروايشسيان هينابسى و تعفسيرى زمناكوّيى

بهرده وامیشبووبن لهسه ری له دهرونی خوّیاناو، کسرده وه چاکسه کانیانکردبی دوای باوه رهینانیان.

﴿ ثُمَ أَتَقُوا وَأَمَنُوا ﴾ له پاشان خوّیانیان پارستبیّ له ههموو قهده غهکراوی به بهردهوامی و باوه ریان هیّنابیّ به نیازی پاکهوه که ثهوانه قهده غهکراون جیّگهی خوّیه تیی.

﴿ ثُمَ أَتَقُواْ وَأَحْسَنُوا وَالله يُحِبُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴾ لــه پاشــا خۆيــان پارســتبــى لــه هــهموو گوناهــى بهبهردهوامـى و چاكهيان كردبـى لـهنيّو خۆيان و خوادا بــه نــهيّنـى و، خــوا خۆشــى ئهوى چاكهكهران و لـه دوا رۆژدا سزايان نادا.

خاوهنی تهقسیری (مجمع البیان) ئهلنی: مهبهست لسه خوّپارستنی یه که مله ئایه ته دا خوّپاراستنی له دوای قهده غه کردنی، مهبهست لسه خوّپاراستنی دوهه م بهرده وامیه له سهر نه خواردنه وه. مهبهست له خوّپاراستنی سینه هم خوّپاراستنه لسه همه موو گوناهی و چاکهیش بکا.. ثه وی شایانی باسبی ئه مهیه:

نادهمیزای موسلمانی راست، نهبی خوّپاریزبی له ههموو خواپهیه له ههموو کاتیّکداو له ههموو بهسهرهاتیا، له تهمهنی لاوی و مام ناوهندی و پیریدا، لهکاتی خوّشی و تریشدا، به راستی ههرکهسی مردبی با بحسری و به و شیّوانه بن پاشه روّژی له ناسایش و بی مهترسیدایه له سالّی (نه لوده ی بیه) شهش ههمین سالّی کوّچی فروستاده ی خوا فهرمانی دا به موسلمانان بوّ حه کردن، دوای له سهرهتای مانگی زیلقهعده دا، چونه دهرهوه بوون بریتی بوون نهو مهبهسته، هاوری کوّچکهران و یاریدهران ناماده ی نهو چونه دهرهوه بوون بریتی بوون لهوان و به عهره به کانی تر، نهندازه یان ههزارو چوار که سبوون، کاتی گهیشتنه گوندی زو لولهیفه که حموت میل له مهدینه وه دووره بهرگیّیان پوشی به حمه و کهوتنه روّیشتن، تو تو له یو پول پول گییان له به دی کیّوی و بالنده یان توشبوو، نهتوانرا به ههموو شیّوه یه یان گرن و نیّچیریان بکهن، بو رون کردنه وه ی فهرماندان بو نه مهبه سته خسوا فهرموی:

يَّكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبْلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ ٱلصَّيْدِ تَنَالُهُۥ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعَلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِٱلْغَيْبِ فَمَنِ آعْتَكَىٰ بَعَدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابُ أَلِيمٌ ١ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَانَقَنْلُواْ ٱلصَّيْدَ وَأَنْتُمْ يُحُرُّمُ وَمَن قَنْلَهُ مِنكُمُ ثُنَعَيَدًا فَجَزَآهُ مِثْلُمَاقَنْلَمِنَ ٱلنَّعَمِ يَعْكُمُ بِهِ عِذَوَاعَدْلِ مِنكُمْ هَدْيَا بَلِغَ ٱلْكَعْبَةِ أَوْكَفَّنَرَةٌ طَعَامُ مَسَكِكِينَ أَوْعَدُلُ ذَالِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرُ فِي عَفَا ٱللَّهُ عَدَّ سَلَفَ وَمَنَ عَادَ فَيَسَنَفَقِمُ ٱللَّهُ مِنْهُ وَٱللَّهُ عَرِيزٌ ذُو ٱلنِّقَامِ ٢ أُحِلُّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَنْعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةَ وَبُحْرٌمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ ٱلْبَرِّمَادُ مَتُمْ حُرُمَا وَٱتَّـ قُوا ٱللَّهَ ٱلَّذِي إِلَيْهِ

﴿ یا اَیُها الذینَ آمَنُوا لِیَبُلُوں کُمْ الله بِشَییءٍ مِنَ الْصَیْدَ ثَناله اَیْدِیکُمْ وَرماحُکُمْ ﴾ نـ دی کهسانیکی ئهوتو باوه پتان هیناوه به پاستی خوا ثیّوه تاقی ئه کاته وه به شتی له نیّچیره کـان و گییاندارانی کیّوی که توشی ئیّوه ئه بن دهستتان ئه گا به و نیّچیرانه نزیکتان بن یـا منالین و بیّچوله بوون ثهتان توانی بیان گرن، وه پرمه کانتان پیّیان ئه گهن ئه گهر دوربن و گـهوره بن و بیان کوژن وه که که که که که که که که کیوییه کان.

﴿ لِيَعْلَمُ اللهُ مَنْ يَحَافُهُ بِالْغَيْبِ ﴾ بۆ ئەوەى خوا بزانى بىـ كەسـى لــەخوا ئەترسـى لــه نهينىدا بە خۆگەرانەوە لــه گرتنى نىنچىرەكان بە گشتى.

﴿ فَمَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ دوایی هدرکهسی له سنور دهربچی راوی گیاندارانی کیوی بکا پاش ئهوهی خوا ئهیهوی تاقییان بکاتهوه لــه راوکردنی گیاندارانی کیوی، دوایی بو ئهو کهسه ههیه سزایه کی ئازاردهر......

۱ - بۆ ئەوەيە بەندەكانى خۆى ئەوەى لە دەرونيانا داپۆشراوە دەرى بخەن و دانىشتوان
 ببينن و، چونكە خواى مەزن سزاى ئادەمىزاد نادا لەسەر شاراوەى دەرونيان ھەتا لـەوا
 پەيدا نەبىخ.

۲ لهبهر ئهوهیه چاك و پیس جوئ ببنههوهو ناوهرۆكى دهرون لهبهردهم ئادهمیزادا
 ئاشكرا ببن، دواى مامهللهى لهگهل بكرئ به جۆرئ شايستهى ئهو كهسهبن.

۳- زور که اله الدهمیزاد خویان به راستی ناناسن و اله نیز: اله گهر اینمه بو مان بلوی کاری چاك اله کهین، دوایی خوا توانایان اله داتی و له پهیمانی خویان پهشیمان الهبنه و مو خویانیان بو ده را که کهوی.

بهو فهرماندانانهی پیشوو خوا لهو ئایهته دا روی پئی کردوه بۆلای موسلنمانان، ئه و راوداوهیان بیرئه خاته وه کهبه نی ئیسرائیلیه کان داوایان له موسا کرد روزینکیان بیز دیاری بکا که پشوی تیدا بده ن و پهرستنی تیدا بکه ن، خوای مهزن روزی شهمه ی بیز دیاری کردن و پهیمانی لی وهرگرتن جگه له خوا پهرستی شتی کاری جهانی تیدا نه که ن. به و بونه وه ماسیه کان له روزی شهمه دا به زوری دهرئه کهوتن و به چاو ئهبینران لهنیو ئاودا، به کرتایی روزی شهمه وون ئهبون هه تا شهمه یه تر، جوله که کان فیلینکیسان سازاندوه

ماسیه کانیان له دوای روزی شدممه نه گرت و پهیمانه که یان شکاند. که واته موسلمانان ئیسوه فیل مهسازینن و راوی کیانداری کیوی بکه ن و وه ک جوله که کان، بزیه نه فه رموی:

﴿ یاآیُها الذیْنَ اَمَنُوا لا تَقْتُلُوا الصَیْدَ وَآئتُم حُرُمٌ ﴾ ئه ی که سانیکی ئه و تو باوه رسان هیناوه: ئیوه نیچیره کان مه کوژن با کرابیشن به مالی وه ک قازو مراوی و که رویشک و ئیره ئیحرامتان به ستبی به حه ج یا به عهمره و ئیر گهیشتبنه که عبه یان له دهوری که عبه بن. به مهرجی ئه و نیچیره گوشتی بخوری. به لام لای حه نه فیه کان ئه لین ههمو و گیانداریکی کیوی ئه گریته وه گوشتی بخوری یانه ایک ههمو و زانایان ماروو دوپشک و مشک و کیری ئه گریته و مه که به نهین گرو قهله په شرکه ام باک دروسته له ئیحرام و له شاری مه که پشدا.

بۆ زانین: سنوری شارهوانی مه که له باکورهوه (التنعیم) شهش کیلۆمـهتر لـه مه کـهوه دوره له باشورهوه (أرضاه) دوازده کیلۆمهتر له مه کهوه دوره. له رۆژئـاواوه (الجعرانه) پازده کیلۆمهتر له مه کهوه دوره.

﴿ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِداً فَجَزاءٌ مِثْلُ ما قَتَلَ مِنَ النَعَمِ ﴾ وه همركهسي له ئينوه كوشتني كوشتني له ئيوه المنودة نيخيري به دهستيان قهست و بزاني له ئيحرامدايه و قهده غهيه كوشتني نيچير، دوايي پيويسته له سهر ئهو كهسه تؤله و پاداشتي وينهي شتي بي كوشتبيتي له چوار پيكان وهك حوشتر و بزن و مهرو گا.

﴿ یَحْکُمُ بِهِ دُوا عَدْلِ مِنْکُمْ هَذیاً بالغَ الْکَعْبَةِ ﴾ فهرمان بدهن به و پاداشته دو و پیاوی دادپهروه رله ئیوهی موسلمان و بریار بدهن که ئه و گیان لهبه رکراوه به توله وینه ی کوژراوه که به ئه و تول و دیاریه بگهیه ریته که عبه له وی سهریبیرن و بیبه حشنه وه بهسه هه ژرانی که عبه دا. ئه مانه شهه ندیکن له وینه ی کوژراوه که: هوشتر مورغ پاداشته که ی هوشتره. گای کیویی و که ری کیوی پاداشته کانیان گایه که. ئاسك پاداشته که ی بزیه به شی کراوه یی ئه و پاداشته که یاساییه کاندا باسکراون.

﴿ أَوْ كَفَارَة طَعَامٌ مَسَاكِينَ أَوْ عَدَلُ ذَلِكَ صِياماً ﴾ يا پيويسته لهسهرى بريتى بدا بو ئهو كوژراوه كه خواردهمهنيه بــدرى بـه هــهژاران لــه خواردهمهنى زوّربـهى دانيشــتوان بـه ئهندازهى نرخى كوژراوه كه و بدرى به ههر ههژاری (۱۰۰۸)گرام خواردهمهنى. يــا وينــه و بهرانبهرى ئهو خواردهمهنييه روّژوگرتن، له جياتى ههر (۱۰۰۸)گرامى روژى به وٚوژوبى. به كورتى ئهو كهسهى گيان لهبهريكى كيويى بكوژى له كاتى ئيحرامدا يا له مهكه پيويســـته لهسهرى بهكى لهو شتانه بكا: ۱۹ وينــهى كوژراوه كـه لــه گيان لهبهرى ناوخو، ۲۹ خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كـه (۱۹۵ وروّر گرتسن بـهو خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كـه (۱۹۵ وروّر گرتسن بـهو خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كـه (۱۹۵ وروّر گرتسن بـهو خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كه (۱۹۵ وروّر گرتسن بـهو خواردهمهنى دان به ههژاران به ئهندازهى نرخى وينهى كوژراوه كه له شتانه.

﴿ لِيَدُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللهُ عَمَا سَلَفَ ﴾ لمبدر نموه ی نمو کدسه بچینژی قورسایی و گرانی کاره که ی خوی کسه کوشتنی گیانداریکی کیویه، خوا خوشبووه له و شته ی رابوردوه و نیوه کردوتانه بهر له قهده غه کردنی کوشتنی گیاندارانی کیسوی له کاتی ئیجرامدا.

﴿ وَمَنَ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللهُ مِنْهُ وَاللهُ عَزِيزٌ دُوا إِنْتِقَامٍ ﴾ وه هدر که سی بگه ریخه و جاری تر بؤ لای کوشتنی گیاندارانی کیویی له کاتی ئیحرامدا، دوای خوا تؤلدی لیسی نهستینی و سزای گرانی ئه دا له پاشه روزدا و خوا زور به دهسته لاته خاوه نی تؤله کردنه وه یه له و که سانه ی به رده وامن له سه رگوناه کردن.

﴿ أَحِلَ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعامهُ مَاعاً لَكُمْ وَلِلسَيارَةِ ﴾ رِهوا كراوه بـ ق ئيّـوه گرتنى نيّجيره كانى دهريا و ئاوه كانى تردا به جوّرى بن له نيّو ئــاودا نــ بى نــه ژين، ئيــ تر بــ هــ هـ موّرى بن. به لاى پيشهوا حهنه فى جگه له له ماسى و ئهوانهى وينهيان گرشتى ئه خورى له وشكانييدا رهوا نيين گرتنيان، وه روايه خوارده مهنى به دهريا فرهى ئه دا له ماسى و جگهى ماسى، رهوا كراون له بهر ژيان و مانــهوهى ئيّـوهى دانيشــتوو لــه نيشــتيمانى خوّتانا، بــ قهوانهيش كاروانين و به بر ژاوى بيكهن به تويشوى خوّيان و ههلتى گرن و لهگــه ل خوّيانا بيههن.

﴿ وَحُرِمَ عَلَيْكُم ْ صَيْدُ الْبَرِ مادُمْتُمْ حُرُماً وَأَثْقُواْ الله الذي إليه تُحْسَرُونَ ﴾ وه قهده غه كراوه لهسهر ئيوه نيّچيركردنى گياندارانى كيّهوى و سهر زهويى ئهو كاتهى ئيّوه له ئيحرامدان بۆ حهج و عهمره بۆ زانيين:زانايان بيريان جياوازه له خواردنى گۆشتى نيّچير بۆ ئهو كهسانهى له ئيحرامدان تاقميّكيان لايان وايه خواردنى دروست نييه هيچ شيّوهيه. همنديّكيان دهليّن زوّربهى زانايان لايان وايه دروسته خواردنى بو ئهوانهى له ئيحرامدان ئهگهر خوى نهيگرى و بو ئهو نيّچير نهكرى نه به ئيشاره و نه به ياريدانى و ئيّوه بترسن له خوايهكى ئهوتو بولاى ئهو كو ئهكريّنهوه له پاشه روّژدا، تولّه و پاداشتى كردهوهكانتان ئهداتى.

جَعَلَ اللهُ الْكَعْبَ الْبَيْتَ الْحَكَرَامَ فَيَ اللهُ الْكَعْبَ الْبَيْتَ الْحَكَرَامَ فِي اللهَ اللهُ ا

﴿ جَعَلَ الله الْبَيْتَ الْحَرامَ قياماً لِلناسِ ﴾ خوا که عبه ی کردووه که خانه ی ریدزداره به جینگه ی پهرستن و به دروشم بو بهجی هینانی حهج و عهمره و بهبهرز کردنهوه ی الین بو الدهمیزاد یانی که عبه هوی بو ژاندنهوه ی الدهمیزاده له ههردوو جیهاندا. ههموو کار و فرمانیان به بونه ی که عبهوه ده چیت به ریوه له ههموو رویه کهوه بو بازرگانی و قازانجیان، ته فرمانیان به بونه ی که عبهوه ده چیت به ریوه که و ناکویی

له کاتی ترسدا پهنای بۆ ئەبهن، ههژار و ساماندار و دەسەلاتدار لـه نیویـــدا ئەحەسـیتهوه و کهس دەستیان یۆ دریژناکا. جیگهی کۆبونهوهی گشتییه بۆ موسلمانان بۆ چارەسەرکردنی گیروگرفتیان، مانای{کعبه} به مانا بهرزاییه.

﴿ وَالْشَهْرَ الْحَرامَ وَالْهَدَى وَالْقَلَائِدَ ﴾ و خوا كردويهتى ئهو مانگه بهرپيزه و ئهو ديارييه ئهبريّته كهعبه و ئهو چوار پيّيانه كراوهته مليان نيشانهيه كه بهلّگهيه لمسمر ئـموهى كـه بـنّ كهعبه ئهبريّ، خوا ئموانهى هممووى گيّراوه به جيّگاى سوود و قـازانج بـنّ ئـادهميزاد، و كات و دروشى پهرستن.

بۆ زانيين: ئەو مانگانەى بەرپۆن و نابى جەنگيان تىدا بكرى چىوار مىانگن. موحىدرەم، رەجەب، زىلقعدە، زىلىحجە. بىلە تايبلەتى مىانگى زىل حىجلە كىاتى بەجىدىنىنى حالىج و عەمرەيە و للە دەشتى عەرەفەدا موسلىمانان وەك يەك خىزان كۆئەبنەوە لىق پەرسستنى خودا بۆ پتەوكردنى نىوانيان و بىق نەھىيىشستنى نىاكۆكى خۆيسان، سىامان و دارايسى زۆر ئەبلەن و ئەيدەن بە ھەۋارانى ئەو جىگەيە.

﴿ ذَلِكَ لِتَعْلَمُواْ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي الْسَمُواتِ وَمَا فِي الآرْضِ وَأَنَّ اللهِ بِكُلِ شَيْءٍ عَلِيهِ لَهُ وَكَالِمُ اللهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ مَا فِي الْسَمُواتِ وَمَا فِي الآرْضِ وَأَنَّ اللهِ بِكُلِ شَيْءٍ عَلِيهِ لَهُ وَلَهُ وَاللهِ لَهُ وَلَهُ وَلَهُ وَلَهُ عَلَيْهِ مِنْ اللهُ ال

ئیمه له فهرمووده ی خواوه بو ریز گرتنی که عهبه و بو مانگه ریز داره کان و فهرماندانی خوا که له کاتی کردنی حهج و عهمره و له نیو شاره وانی که عبه دا ئه بین. ده ست دریتری نه کرینه سهر هیچ گیانداری ئیتر ناده میزادبی یا جگه ی ناده میزاد، نهمه مان بو ده ر نه که مه که نه و کاتانه و نه و جینگانه خوا کردونی به جینگه ی پاراستنی گینیانداران (انجمیه)، ههروه ها پیغهمه ریش هینه و شاره وانی مهدینه ی کردوه به جینگه ی پاراستنی

گیبانداران. ئەوەتە رژیمه کان له ئاینی ئیسلامهوه فیربوون و پینك هاتوون لهنیو خویانا که همندی له شاره کان ناوچهیه کی بی لایهنی، دروست نهبی بو ئهو رژیمانه ناکو کن له نیوان خویانا ئهو شارانه بکهن به هاوبهشی خویان بو سویندی سهربازی، جیگه کان که به باره گای بنکهی جهنگی و سهربازه شهر کهره کانیان هاتوچوی پیدانه کهن و رژیمه ناکو کان بیانکهن به جیگه بو دانیشتنیان بو نهمانی ئاژاوه و جهنگ.

﴿ اعْلَمُوا أَنَّ الله شَدِيدُ الْعِقابِ وَأَنَّ الله غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ به رِاستی ئیره بزانس که خوا سزای یو کهسانی هه تکی جیّگه ریّزدارو کاته به ریّزه کان بکاو به ردهوامبی لهسه ری وازنه یه ری و انتیا به راستی خوا خوش ئه بی له گونهی کهسی به گهوره دابنی دروشمه گهوره کان و میهره بان و خاوه ن به زهیه بو تاوانباری پهنا ببا بو لای نهو شاره ریزداره.

﴿ مَا عَلَى الرَسُولِ إِلاَّ البَلاغُ ﴾ نيه لهسهر نيزراوى خوا جگهى راگــهياندنى فهرمانه كانى خوا به ئادهميزاد ههتا بيانويان نهميّني، جگهى ئهوان داواى هيچ شتى تــرى لى ناكرى.

﴿ وَالله يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴾ وه خوا ئەزانى بەشتى ئىزە دەرى ئەبرن و بەشتى پەنھابىن ئەدەن لە دەرونى خۆتانا لەبى باوەرى و لسە بەدرۆخسىتنەوەى پىغەمسەر پەنسھانيان ئەدەن.

کاتی خوای مهزن رونی کردهوه ئهو شتانهی رهوان و ئهو شتانهی قهده غهن، بزیشمانی رون ئه کاته و کاره نارهو پهسهندانه و هك یهك نین و لهیهك ناچن، ئهفهرموی:

قُل لَا يَسَتَوِى ٱلْخَيِيثُ وَالطَّيِبُ وَلَوْاَعَجَبَكَ كَثْرَةُ ٱلْخَيِيثِ فَاتَّقُواْ اللَّهَ يَتَأُوْ لِي ٱلْأَلْبَبِ لَعَلَكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ ﴿ قُلْ لا یَسْتُویِ الْحَبیثُ والطَیبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَهُ الْخَبِیثُ ﴾ تۆ بلنی: وهك یهك نین و یه کسان نین لای خوا کاره خراپ و قهده غه کراوه کان و کاره رهواو پاکه کان، موسلمان و بی باوه ران له پلهو پایه داو، ئه گهرچی تۆ خۆشــحال بکا زۆر شـتی پیـس و خـراپ و قهده غه کراوه کان. تۆ ههر پاك هه لبری نره بۆ خۆت با کهمیشبی و ریزی بــده بهسـه ر شـتی خواپدا با زوریشبی، جهنگ سازین و ئاشتی خواز یه کسان نین. دارایی پلهو پایه ی خـراپ نرخی بۆ دانانری لای خواو ئه بنه هۆی قورس له سهر خاوه نه کانیان.

نهو نایهته لهوهوه هاتوهته خوارهوه که پیاوی پرسی له پیغهمه و هیگ مین دارایی زورم کو کردو تهوه به بازرگانی و کرین و فروشتنی ناره ق، نایا له پهرستنی خیوادا به کار بینم سوود به خشه، پیغهمه و فهرموی: نه گهر حهج و جهنگیشی پی بکه ی لهبه و خوا سوودی باله میشوله یه کی نیه.

﴿ فَاتْقُوا الله يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ دوایی ئیّره له خـوا بترسـن و پـهلاماری کاری چاك بدهن خوّتان بپاریّزن له قهده غه کراوه کان، نهی کهسانی ئیّوه حاوه نی عـهقاێن، بوّنهوه ی رزگارتان بیی له ئازاری ههردوو جیهان.

پرسیار/ دارایی پیس که لهلای خوا بیزی لی نه کریتهوه، سامانی پاك خــوا لای چاكــهو خوشی نهوی، نهیی هوی چ شتی بی نادهمیزادی خراپ سهر نه کهوی پلهو پایـــهی بــهرزو دارایی زوری دهست نه کهوی و، مروقی پاك زورجاران ههژارو نهدارایه؟

 سهوزکردنی دانهویّلهکهی، نابی داوای سهوزبوونی بکا بهبی باران. کهواته نهبی بهاریّنهوه له خوا یاریدهی منالهکانمان بدا بو خویّندن و فیربوونی وانهکانیان و سهرکهون له تاقی کردنهوهدا، نابی داوا بکهین له خوا بخاته دلّی ماموّستاکانی زانکوّ بهلیّن نامهیان بداتی بهبی خویّندن و تاقی کردنهوه.

بۆ زانىن: پلەو پايەو سامان بە دوو جۆر دەست ئەكەوى:

۱ به رینگهی رهواو به گویرهی یاسای دیــاری کـراو لـهلایــهن خــوای مهزنــهوه، بــه گویرهی کۆششی ئادهمیزاد بهرههم وهرئهگرن، نابی لـه سنور دهرچی ئهو کاتهیش وائـــهیی ئهو بهرههمه زورجاران کهم ئهبی.

۲ به رینگهی قهده خه کراوو ناره وا، له و کاته دا ناده میزادی خراپ به خوّماند و بونیکی کهم پله و پایه ی به به به روز و سامانی روّر پهیدا نه که ن، سه و له هیچ شتی ناکاته وه، وائه بی ناموسی خوّی و هاونیشتمانی خوّی ئه دا به کاربه ده ستان و دوورویان بو ئه کا، نهینی دانیشوان ئه با بوّیان، همتا نه وانیش پله و پایه و سامانیان بو بره خسینن، کوّشک نایاب و سامانی روّر پیکه وه نهنین و نه یسازینن بو خوّیان به فرو شتنی هه موو ریّری خوّی .

ههندی له هاوریکانی پیغهمهر ﴿ ﷺ پرسیاری زوّریان له پیغهمهر نه کرد ههریه کهیان له بابه تیکهوه، به جوّری پیغهمهریان ماندوو نه کرد، نه گهر وولامی بدانایهوه وانهبوو توشی شوره یی ببونایه و نابرویان بروشایه، چونکه وولامه که باسی خراپه نهینی یه کانی نهوانی تیدا نه به وولامدانه و نهبوو، خوا نه فهرموی:

يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَسْتَلُواْ عَنْهَا حِينَ يُسْتَلُواْ عَنْهَا وَاللّهُ عَفُورُ حَلِيهِ مُنْ اللّهُ عَنْهَا اللّهُ عَنْهَا وَاللّهُ عَفُورُ حَلِيهِ مُنْ اللّهُ عَنْهَا اللّهُ عَنْهَا وَاللّهُ عَفُورُ حَلِيهِ مُنْ اللّهُ عَنْهَا اللّهُ عَنْهُ وَلَمْ اللّهُ عَنْهُ وَلَمْ اللّهُ عَنْهُ وَلَمْ اللّهُ عَنْهُ وَلَهُ اللّهُ عَنْهُ وَلَهُ عَلَى اللّهُ عَنْهُ وَلَهُ عَلَى اللّهُ عَنْهُ وَلَهُ عَلَيْهِ وَلَهُ اللّهُ عَنْهُ وَلَهُ عَلَيْهِ وَلَهُ عَلَيْهِ وَلَا عَلَيْهِ مِنْ اللّهُ عَنْهُ وَلَهُ عَلَيْهِ وَلِي اللّهُ عَنْهُ وَلَهُ عَلَيْهِ عَلَى اللّهُ عَنْهُ وَلَا عَلَيْهِ وَلِي عَلَى اللّهُ عَنْهُ وَلِي عَلَى اللّهُ عَنْهُ وَلِي عَلَى اللّهُ عَنْهُ وَلَا عَلَيْهُ عَلَى اللّهُ عَلَيْهُ وَلّهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ وَلَا عَلَيْهُمْ اللّهُ عَنْهُ وَلّهُ عَلَيْكُ عَلْهُ عَلَيْهُ وَلّهُ عَلَيْهُ وَلِي عَلَى اللّهُ عَنْهُ وَلَا عَلَيْهُ عَنْهُ وَلِي عَلَى اللّهُ عَلْمُ اللّهُ عَلْهُ وَلِي عَلَيْكُمْ عَنْهُ وَلِي عَلْمُ اللّهُ عَنْهُ وَلِي عَلْمُ عَلْمُ اللّهُ عَلْهُ وَلِي عَلْمُ عَلْمُ عَلْمُ عَلَى اللّهُ عَلْمُ عَلَيْكُمْ عَلْمُ عَلْمُ عَلَاكُولِهُ عَلَى اللّهُ عَلْمُ عَلَى اللّهُ عَلْمُ عَلَى اللّهُ عَلْمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلْمُ عَلْمُ عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلْمُ عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلِي عَلْمُ عَلَيْكُمْ عَلَى عَلْمُ عَلَيْكُمْ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلِي عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلَى عَلَى عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلِي عَلْمُ عَلِي عَلْمُ عَلِي عَلْمُ عَلَى عَلَيْكُمْ عَلَى عَلَيْكُمْ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلْمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْكُمْ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْكُمُ عَلَى عَلَيْ

﴿ یا آیها لذِیْنَ اَمَنُوا لا تَسْأَلُوا عَنْ اَشْیاءَ اِنْ تَبَدِلَکُمْ تَسُوّٰکُمْ ﴾ ئهی کهسانیکی ئهوتو باوه پاوه پانه هینوه پرسیار له پیغهمهری خوتان مهکهن لسه چهندین شتی نهگهر بوتان ناشکرابیی نیوه خهفهت بارئه کا، چونکه شوره بی و نازاری تیدایه بو نیوه، چاوه پروانی فهرموده ی خوا بکهن له ههموو پرویه کهوه. بو نموونه: مروقی ووتی: نهی پیغهمهری خوا: باوکی من چ کهسیکه فهرموی: فلان کهسه. پیاوی تسر ووتی: باوکم له جینگهیه که، فهرموی: له نیوی ناگردایه. ههندی زانایان ئهلین: هوی هاتنه خواره وه ی نهو نایه ته فهرو سالی نهوه بوو، پیغهمهر ووتی: هموو سالی کرده وه و فهرموی: هموو سالی فهرموی: هموو سالی فهرموی: نهگهر بینه به نموره بینوی نهگهر بینه بینوی به کرده وه و نایه به خواره وه به نهی بینویست نه بین. دووایی نهو نایه به هاته خواره وه.

﴿ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يَنْزِلُ القُرْآنُ تَبَدَلَكُمْ ﴾ وه نه گهر ئيوه پرسيار بكه ن لـــهو شـــتانه كاتى قورئان بنيرريته خواره وه وو لامى ئه و شتانه ان بو ده رئه كهوى. كه واته ئيـــوه ئــازارى خوتان مهده ن بو پرسايرى هيچ شتى، دوايى ئه گهر پيويستى بـــه روون كردنــه وهى هــه بو و پرسيار له پيغهمــه ر بكــه ن هــه تا وو لامــى پرســياره كانتان بداتــه وه بــه رونــى بــه گويــره ى فهرموده ى خوا.

﴿ عَفَاالله عَنْهَا وَالله غَفُورٌ حَكِيمٌ ﴾ خوا لــه پرسياره پيشـوهكانتان خـوِش بـووهو لــه گوناههكانيان خوِشبوه، دوايي مهچنهوه بوّلای وينهی ئهو پرسيارانه، خوّتان راگـرن خـوا همموو شتى رون ئهكاتهوه بوّتان و، خـوا لى خوشـبونى زوّره بـوّ ئـهوه كهسانه پهشـيمان ئهبنهوه، زوّر لـهسهر خوّيهو پهلـه ناكا بوّ سزادانتان لـه كاتى بى فهرمانيدا.

﴿ قَدْ سَالَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلُكُمْ ثُمَ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينْ ﴾ به راستی تاقمی له پینش ئینوه و پرسیاری چهندین شتیان ئه کرد له پیغهمه ره کانی خوّیان و خوّیان ماندوو ئه کرد که خوا و ولامه کانیان بن رون بکاته وه، له پاش رون کردنه وهی له لایه ن خواوه و هلامه کانیان پی ناخوّش بوو، دوایی به هوّی ئه و شتانه وه گهران به بین باوه ر. زانایان دریژه یان داوه به

رونکردنهوهی مهبهست له و تاقیمه، خوا رونی نه کردووه ته وه، زوّر نزیکه جوله که کان بن، چونکه پرسیاری زوّرناله باره یان له موسا ئه کرد. داوای بینینی خوایان ئه کردو زوّر شتی تریش.

عمرهبدکان بدر له هاتنی ئایینی ئیسلام، خوّیان له خوّیانه وه چهند کاریّکیان کر دبوو به دهستورو نهریت بوّ خوّیان، ئهوانهیش دوای ئهوان هاتبوون لاسایی ئهوانیان ئه کر دهوه لهو یاسایانه کی ئهواندا ههندی شتیان له خوّیان قهده غه کر دبوو به بی ئهوه ی خوا ئهو شتانه ی بوّ کر دبن به دهستور، به و بوّنه وه خوا ئه فهرموی:

مَاجَعَلَ اللهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَاسَآيِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِ وَلَكِكَنَّ مَا اللهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَآيِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِ وَلَكِكَنَّ اللهُ مَا اللهُ وَإِلَى اللهُ وَإِلَى اللهُ وَإِلَى اللهُ وَإِلَى اللهُ وَإِلَى اللهُ وَإِلَى اللهُ اللهُ وَإِلَى اللهُ اللهُ وَاللهُ اللهُ اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ مَا اللهُ اللهُ

﴿ مَا جَعَلَ اللهُ مِنْ بَحَيرَةٍ ﴾ خوا نهيناردوه ته خواروه نهى كردووه به دهستورو ياساى ئاينى (بهحيره) به هوشترى ئهلين گوييان قليشاندبي. عهرهبه كان بهرله هاتنى ئاينى ئيسلام ههر هوشترى پينچ به چكهى ببوايه و پينچهميان نيربوايه گوينچكهيان دائه قليشان و بهره لايان

﴿ وَلا سَائِبَةٍ ﴾ وه خوا نـه ی کـردوه بـه یاسای ثـاینی (سـائبه): بـه هوشـتری ئـهلـیّن عهره به کان بهره لآیان ئه کردو خوّی بوخوّی بلهوه پی هـه ر کاتـی (۱۰)ه به چکـه ی بوایـه ههمویان می بونایه، ئهیان کرد به بهشی بته کانیان، ئهبوایه هیــچ کهسـی سـواری نهبوایـه باری نه کردایه. مووکورگه کهیان نه ئهبریه وه، شیره که ی بوّ جگه ی میّوان نه ئه دوّ شرایه.

﴿ وَلا حامٍ ﴾ وه خوا نهى كردوه به دهستورى ئاينى (حام) به هوشتريك ئهليّن بپاريّزريّ. عهرهبهكان دهستوريان وابوو هوشتريّكيان ههبوايهو نيّر بوايهو له پشتى ئهو هوشتره (۱۰)ه سهر هوشترى ليّ پهيدا ببوايهو وازيان ليّ ئههيّناو له ئاوو لهوه وگا نهيان ئهگيّراوه، ئهيان ووت پاريّزراوى پشتى خوّيهتى. خواى مهزن رونىي كردهوه ئهو شتانه پهيوهنديان به ئاينهوه ني به ئهوانه ههموويان رهوان له همهوو رويهكهوه وه وهك لهوهو پيش، به پروپاگهندهو نوسراو قهده خه نابن.

﴿ وَلَكِنَ الذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى الله الْكَـذِبَ وَأَكَـثَرَهُمْ لَا يَعْقِلُـونَ ﴾ وهبـهلام ئـهو كهسانه باوهریان نههینناوهو ئهو شتانهیان قهدهغه كردووه دروستی ئهكهن به بوختان و بهبی بهلنگه دروّو ئهیدهن بهسهر خواداو ئهلیّن: ئهو شتانه خوا بریاری داوه لهسهریان و، زوّرتـر

لسهو بسی باوه رانسه نازانن و ناگاداریان نی یه لسه بساره ی کساره ره واکسان و کساره قدده غه کراوه کان، عمقل به کارنایه رن همتا کاری ره واو نسار وا جسوی بکه نسه هم جگه لسه لاسایی کردنه وه ی پیشو وه کانیان فیری هیچ شتی تر نه بوون، نه و یاسا خراپانه له وانه وه بس نهمان هاتوه، بزیه خوا نه فه رموی:

﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالُوا إِلَى مَا أُنْزَلَ اللهِ وَإِلَى الْرَسُولِ ﴾ وههدرکاتی بیزرابی بهوان، ئیسوه وهرن بوّلای شتی خوا ناردویه تیه خواره وه له کاره قهده غه کراوه کان و کاره رهواکان لسه قورئاندان و وهبوّلای نیردراوی خوا که قورئانی بوّ هاتوه و پیّویسته بروا بسه گفتو گوّکانی بکهن و یاسایی ئایینین.

﴿ قَالُوا حَسَيْنَا مَا وَجَدُنَا عَلَيْهِ أَبَاعَنَا ﴾ ثهيان ووت: بهسه بَوْ ثَيْمَـه شـتى ثَيْمَـه دهسـتان كهوتووهو باوكهكانمان لهسهرى بوون، باوهرمان به جگهى ثهوانه نيه.

﴿ أُوَ لُوْكَانَ أَبَاؤُهُمُ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾ ثابًا چۆن بەسيانە شتى باوكـــەكانيان لەسەرى بوون ئەگەر باوكەكانيان ھيچ شتى نەزانن و رانمويى وەرنەگرن. بيڭگومــان ئــەوان نەزان و ريڭگەيان وون كردووه، ئيىز چۆن لاساييان ئەكەنەوه.

عدرهبه کان باوه پیان به بوونی خوا هه بووه به گویتره ی نهوه ی که نه و شته قده غه کراوه یان داوه ته پال خوا، له گه ل نهوه یشدا خوا ناوی به بی باوه پر بردوون، چونک نهو قده غه کردنه یان به در و به بوختان داوه ته پال خوا. که واته هه رکه سی بداته پال خوا شتی به ههوه سی خوی به بی به تگه یه له فه رموده ی خواو پیغه مه ر پی نهو که سه به به ی گومان به بی باوه پر نه ژمیری نه و جوره کرده وانه لای زانایانی یاساناسینی نایینی به کاریکی تازه په یدا بو و دانه نری (البدعه). هه رشتی له و بابه ته بی گوم پاییه و گوم پایش نه بیته هوی چونی نیو ناگر.

دوای ئهوهی خسوا رونسی کردهوه چونیّتسی ئسهو بسیّ باوهرانسه لمهلاسسایی کردنسهوهی باوکه کانیان، دوای ئهوه فهرمان پی ئهدا به پهرستنی خسوا، بوّیشسمان رون ئه کاتسهوه هیسچ کهسیّ بههوّی گوناهی کهسیّ ترهوه سزای نادریّ. وفئهفهرمویّ:

﴿ یا آیُها لذِیْنَ اَمَنُوا عَلَیْکُمْ اَنْفُسَکُمْ لا یَضُرُکُمْ مِنْ ضَلِّ اِذَا هَدَیْتُمْ ﴾ ئــــــــــــ کهســـانیکی ئهوتۆ باو هرپتان هیّناوه خوّتان بیاریزن باپهندی چاککردنی رِهوتی خوّتان بــــن و بـــی فــــمانی خوا مهکهن، زیان به ئیّوه ناگهیهنی کهسی لـه رِیْگهی رِاست لای دابــی لـــه کــاتیّکدا ئیّــوه رِانمونیتان و هرگرتووه، به هوی فهرماندانتان به چاکهو به خراپه نهکردن.

ئه و ئايهته ی دوابی به گويره ی رواله ت وامان پيشان ئه دا کاتی ئه دهميزاد رانمونيان وه رگرت هه رئاگايان له خويان بی و به ته نها و پیویست نی ه له سريان داوا بکه نه له که که سی تر چاکه بکه ن و رینگه بگرن له خرابه کردن، هه رخوی لیبرسراوه. ئه وه ی راستی بی له ماناکردنی ئه و ئايه ته ئه مه یه: پیویسته له سه رمزف فه رمان بدا به چاکه کردن، ئه گه رسود به خش بو و زور باشه، خونه گه رسودی نه بو ئه و که سه پیویستی سه رشانی خوی جی به جی کردوه.

کهواته مانای وانی یه فهرماندان به چاکه کردن و خراپه نـهکردن پیّویسـت نییـه، ئـهو ئایهته یارمهتی ئهوه دهدات فهرمان دان پیّویست نییه. زانایـان بـوّ مانـاکردنی ئـهو ئایهتـه خوّیانیان ماندوو کردووه.

ئه گیرنه وه دوو پیاوی گاور به ناوی تهمیمی کوری نهوسی داری و عهدی کوری بهداء بازرگانیان ئه کرد له نیّوان مهدینه و شامدا، جوه ده ره وه له گه ل ئه وان بو بازرگانی (بوده یلی کوری نهبی نهمریم) که موسلمان، له رینگهدا بوده یل نه خوش که وت و رای سپارد نه و داراییه له گه ل یه تی بده نه وه به خیزانه کهی، له نیّو شه کانیدا جامیکی زیری به نورخی تیدا بوو نه خشینر ابوو به زیّر به بی ناگاداری هاوریکانی نامهیه کی نوسیی و هه موو شه کانی تومار کرد بوو، خستبوویه نیّو شته کانی، بوده یل کوچی دوای کرد و هاوریکانی شه کانی تومار کرد بوو، خستبوویه نیّو شته کانی، بوده یل کوچی دوای کرد و هاورینکانی

جامه که یان فروّشت و نرخه که یان بو خوّیان هـ ه تگرت چونه وه بوّ مه دینه و شه کانیان دایه و به خیّزانی بوده یل، کاتی نامه که یان خویّنده و هو جامه که یان نهدی و داوایان کردو گاوره کان ووتیان: جامی زیوی تیّدا نه بووه، روداوه که یان برده خزمه تینه مهمه و خهدی بانگی کرد، دوایی نویّش عه سر شویّند دان که خه یانه تیان نه کردوه، دوای پیّه همه و به ده و ده فه رموی ی دونکردنه و هی همه مهمه دوا ده فه دموی :

يَّنَأَيُّهَا ٱلَّذِينَءَ امَنُواْ شَهَادَة بَيْنِكُمْ إِذَاحَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ حِينَ ٱلْوَصِيَةِ ٱلثَّنَانِ ذَوَا عَدْلِ مِنكُمْ أَوْءَ اخْرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَيْكُمْ فِي ٱلْأَرْضِ فَأَصَابَتَكُم مُصِيبَةُ ٱلْمَوْتِ تَحْيِسُونَهُ مَامِنُ بَعْدِ ٱلصَّافِةِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ إِنِ ٱرْتَبَّتُمُّ لَا نَشْتَرِى بِهِ عَتَمَنَّا وَلَوْكَانَ ذَا قُرِّيَكُ وَلَانَكْتُهُ مُ مَهَا لَهُ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ ٱلَّاثِمِينَ هُ فَإِنْ عُثِرَعَلَى أَنَّهُمَا ٱسۡتَحَقَّاۤ إِثْمَافَٵڂَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَامِنَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَادُنُنَا أَحَقُّ مِن شَهَادَتِهِ مَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا ٓ إِنَّا إِذَا لِّمِنَ ٱلظَّالِمِينَ ۞ ذَالِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِٱلشَّهَٰ دَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَاۤ أَوْ يَخَافُو ٓ أَن تُرَدَّ أَيْمَنُ أَبَعَد أَيْمَنِهِمْ وَاتَّقُواْ اللَّهَ وَاسْمَعُواْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَسِقِينَ ﴿ يَا أَيُهَا الذِيْنَ أَمَنُوا شَهَادَةً بَيْنَكُمْ إِذَا حَصَـرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ حَينَ الْوَصِيبةِ ﴾ فـهى كهسانيكى ئهوتۆ باوه رِتان هيناوه شـايهتى دانـى نيّـوان ئيّـوه بـۆ يـهكترى و دهركـهوتنى مهبهستتان ههر كاـى دهركهوت بۆ كهسى لـه ئيّوه نيشـانهى مـردن لـه كـاتى سـپارداندا. (الوصيه).

﴿ اثنانِ ذوا عَدْلِ مِنْكُمْ أو آخرانِ مِنْ غَيْرُكُمْ ﴾ بریتی به دوو که سسی حاوه نداد له نیره ی موسلمان و خزمانی خوتان، چونکه خزم باشتر له فرمانی ثیّوه تاگادارن یا دوو که سی تر له جگه ی هاو نایینی خوتان نهگه ر موسلمانتان ده ست نه که وت. له کاتی ده ست نه که و تا یه دوو پیاوی تر له جگه ی دادپه روه ران.

﴿ تَحْبِسُونَهَا مِنْ بَعْدِ الْصَلَاةُ ﴾ ئيّوه نهو دوو كهسانه راگرن لـه پـاش نويژكـردن و لـه لاى كۆمهلنى لـه ئادهميزاد ئيتر ههر نويژى بيّـت. زوربـهى زانايـان دهليّـن: ئـهو نويــره نويژى عهسره، چونكه لـهو كاتهدا زوربهى كاركردن كۆتايى بىي ديّت.

﴿ فَيُقْسِمانَ بِاللهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَناً ولو كانَ ذَا قُرْبى ﴾ دوايى ئەو دوو كەسسە سوينىد بخۆن بەخوا ئەگەر ئىرە گومانتان پەيدا كرد لەو دوو كەسە كە راست ناكسەن لسەر شتەى ئەى گىرنەوە لەو راسپاردەيە بەر لە مردن كراوە، چۆنىتى سىوينىد خواردنەك بەم جۆرەبى: ئىمە ناكرىن بەو سوينىدە ھىچ نرخى لە سىوودى ئەم جىھانەو، با ئەو كەسە سەيىدى بۇ ئەخۆن خۇمە نزىكى ئىمەبى.

﴿ وَلا نَكْتُمُ شَهَادَةَ الله إِنَّا إِذَا لَمِنَ الا ثَمِينَ ﴾ وه ثيّمـه داناپۆشـين شـايّتى دانــێ خوا فەرمانى پيّدابـێ. به رِاسـتى ئەگەر ئيّمه بيشارينەوە ئەو كاتە ئيّمە گوناھبارانين .

لهو ئايهتهوه وامان بۆ دەرئه كهوى سويندانى شايتى گومانى لى بكرى به گويدرهى ياسا دروسته. ههندى له زانايان ئەلىن: ئەو سويندانه بۆ جگهى موسلىمانه، ئەگەر ئىهو كەسانه موسلىمان بوون سويند نادرين، بۆيشمان رون ئەبىتەوە سويند خواردن بىه جگهى خوا قەدەغەيە.

﴿ فَأَنْ عُثیرا عَلَی أَنَها أَسْتَحَقّا إِنَّما فَاحَران ِیَتُومانِ مَتامُسها ﴾ دوای نهگهر ناگاداری پهیدا کرا لهسهر نهوه ی به راستی نهو دوو راسپیرراوانه شایسته نهوهن گوناهیان کردبی و بهدرو سویندیان خیواردووه، دوایی دوو کهسی تیر لیه خزمانی مردوه که بیق بهسهر گرتنه و می مافی خویان ههانه سن و جیگهی راسپیردراوه کان نه گرنه وه. نهو دوو کهسانه ی.

﴿ مَنَ الذِينَ أَشْتَحَقَ عَلَيْهُمُ الأُولَيانِ ﴾ له كهسانيّكى ئـهتربن و ئـهو دوو كهسـه شايستهبن و ميرات گرى مردوكهو، دوو كهسه پيشوهكان زيانيان داوه بهسهريانا بهدرة،

﴿ فَيُقْسِمانَ بِالله لَشَهَادَتُنَا أَحَقُ مِنْ شَهَادَتِهما ﴾ دوایی ئـهو دووکهسـهی جیّگـهی دوو کهسه گومان کی کراوهکان ئهگرنهوه سویند بخون به راستی شایتی دانی ئیمـه راسـتره لـه شایتی دانی ئهو دوو کهسهی بیشوه گومان کی کراوانه. ههندی زانایـان ئـهلیّن: بهیهکـهوه نوسانی ووشهکانی ثهو رستهیه زور گرانه.

﴿ وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَا إِذَا لَمِنَ الظَّالِينَ ﴾ وه ئينمه له سنورى خوا دهرنه چووين له سويند خواردنه مانا، ئه و دوو كه سهى تر له سنور دهر چوون. به راستى ئه گهر ئينمه له سنور ده ربحين ئه و كاته ئينمه له سته مكارنين و سته ممان له خوّمان كردوه. كاتى ئه و ئايه ته ها ته خواره وه عهم رى كورى عاس و موته ليبى كورى ده داعه ى خزمانى بوده يل دواى نويترى عهسر سوينديان خوارد و جامه كه يان دايه ده ستاين.

﴿ ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَهَادَةِ عَلَى وَجُهِلَهَا ﴾ ئلهو فهرماندانله بله گهرانلهوه سويند خواردن بۆلاى ميراتبهران و بۆلاى كاربهدهستانى مردوهكه، شايسته تره له ههموو كهسلى كهشايهتى بدهن به جۆرى راستى ئهو شايتيه ههليان گرتووه. ﴿ أُو يَخافُوا أَنَ تَردّ أَيْمَانَ بَعْد أَيْمَانِهِمْ ﴾ يا شاينتره لموهى راسپيرراوه كان بترسـن كـه سويند خواردنه كه بگهريّموه بوّلاى ميراتبهرانى مـردوه، دووايـى راسـپيراوه كان ئابرويـان بچى بههوى دەركموتنى خهيانه ته كهيان و، بژاردنى ئهو شتهى شاردويانه تهوه.

﴿ وَأَتَقُوا الله وأَسْمَعُوا وَالله لا يَـهْدِي القَـوْمَ الفاسِقِينَ ﴾ وه ئيْـوه لــه خــوا بترســن و سويّندى دروّ مهخوّن و شــايّتى بهراسـتى بــدهن و، فهرمانــه كانى خــوا ببيســن و چاكيــان وهربگرن و، خوا رانمويى كوّمه لتى دهر چووان لـــه سـنور ناكــاو خــوا ناپهرســتن، ريّگــهى بهههشت لـهخوّتان مهگرن، به تايبه تى شايّتى راست بدهن.

یاسای خوا به جوّری داریّژراوه کاتی باسی هـهندی لـه فهرماندانه کـهی خوّی کـرد، دوایی باسی ئهو شتانه ئه کا پهیوهندییان به خواوه ههبی به تهنها، یـا باسی پیخهمـهران شـی ئه کاتهوه، یا باسی روداوی روّژی دوایی ئه کا، بو ئـهوهی گـوی گـران تـهمی خواربـبن و فهرمانه کانی خوا وهربگرن، بوّیه لیّرهیش که باسی ههندی له فهرماندانی خوّی کرد باسـی روّژی دوایی ئه کا و ئهفهرموی:

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيقُولُ مَا ذَا أُجِبُ تُمَّ قَالُوا لَاعِلْمَ لَنَا أَيْنَ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيقُولُ مَا ذَا أُجِبُ تُمَّ قَالُوا لَاعِلْمَ لَنَا أَيْنَ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللللِّهُ الللللِّهُ اللللللِّهُ الللللِّهُ اللللللِّهُ الللللِّهُ الللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ ال

بِإِذْ نِيْ وَتُبْرِئُ ٱلْأَكَمَةُ وَٱلْأَبْرَصَ بِإِذْ فِي وَإِذْ تَحْفِيجُ الْمُوقَّى بِإِذْ فِي وَإِذْ تَحْفَقُ بَنِي إِسْرَءِ بِلَ عَنكَ إِذْ فَالْمُوقَى بِإِذْ فِي وَإِذْ كَفَوْدُ الْمِنْمُ إِنْ هَلَا آلِا سِحْ مَعْتَهُم وِالْبَيِنَاتِ فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ إِنْ هَلَا آلِا سِحْ مُعْتَهُم وَالْبَهِمُ إِنْ هَلَا آلِا سِحْ مُعْتَهُم وَالْبِينَ فَعَالَ ٱلنَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ إِنْ هَلَا آلِا سِحْ مُعْتَهُم وَالْبِينَ فَلَا اللَّهُ وَالِيتِينَ أَنْ مَا مِنُواْ فِي مَنْ اللَّهُ وَالْمِنْ الْمُعْلَمُونَ اللَّهُ وَبِرَسُولِي قَالُواْ ءَامَنَا وَٱشْهَدُ بِأَنْنَا مُسْلِمُونَ اللَّهُ وَبِرَسُولِي قَالُواْ ءَامَنَا وَٱشْهَدُ بِأَنْنَا مُسْلِمُونَ اللَّهُ وَبِرَسُولِي قَالُواْ ءَامَنَا وَٱشْهَدُ بِأَنْنَا مُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُونَ اللَّهُ الْمَنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ اللَّهُ الْمَالِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُ اللَّهُ الْمَالَالُولُ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُ الْمُنْ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمَالِمُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُسْلِمُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُسْلِمُ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ اللَّهُ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُسْلِمُونَ الْمُنْ الْمُلْمُ الْمُنْ الْمُنْمُ ال

﴿ يَوْمَ يَجْمَعُ الله الرُسُلَ فَيَقُولُ ماذا أَجْبَتُمُ ﴾ ئيوه خوّتان بياريّزن لــه روّژێ حـوا كــۆ ئهكاتهوه ههموو نيرراوهكانى خوّى، و دوايى خوا ئهفهرموێ بــه نيرراوهكان بــه چ شــتێ وولامى ئيّوه دراوهتهوه لــهلايهن نهتهوهكانتانهوه لـــه جيــهاندا كاتــێ ئيّــوه بــانگى ئــهوانتان ئهكرد بوّلاى پهرستنى من.

﴿ قَالُوا لا عِلْمَ لَنا إِنَكَ أَنْتَ عَلاَمُ القَيُولِ ﴾ پیغهمهره کان ووتیان: هیچ زانیاریسه نیسه بخ ئیمه بهشتی تو نهیزانی، به استی ئو نهزانی به و شتانه دیارنین، دوایی تو نهزانی به شتی وولامی ئیمهیان پی دابیته وه به وه ناشکرایان کردووه بو ئیمه و به شتی پهنهانیان داوه له دلیانا، ئیمه شتی نادیاری نازانین و ههندی شتی ده رکسه و تو نهزانین و تو همه مهوو شتی نهزانی.

ئدو فدرموده ی خوای مدزنه له و ئایه ته دا زوّر ترسناکه له و باره یه وه خوا هه موو ئاده میزاد له و روّژه دا کوّئه کاته وه بوّ پرسیار لی کردنیان به رله ده رچونی فه رمانی خوا به لیّ بوردنیان و لیّ نهبوردنیان، چونک خوا له و روّژه دا هه ریه که له پیّغه مه ران له گه ل نه ته و بینانویان روبه رو ئه کا، به پیّغه مه ره کان ئه فه رموی: ئه مانه چ شتیکیان به ئیّوه و و توه، بوّ ئه و ه ی بیانویان نه میّنی .

پرسیار/ بهرِاستی پیخهمهران ئهزانن به کهسی باوه ری نههینابی و جهنگی لهگهل کردبی ئیتر چون بلنین: ئیمه هیچ شتی نازانین؟

وه لام/ مهبهستیان ئهوه نییه هیچ نهزانن. به لکو مهبهستیان ئهوهیه زانینی ئهوان بهرانبهر به زانینی خوا وه که نهبوون وایه، چونکه پیغهمهران به شیکی کهمی ئهوان ئهزانن به لام خوا نهینی ئهوانیش ئهزانی.

دوای ئهوهی به کورتی داوای وولامی کرد له پیغهمهران، به دریژی لهنیو ههموویاندا باسی عیسا ئه کاو بیری ئه خاتهوه له پاشه رِوْرْدا ئه و چاکهیه داویتی به عیسا و دایکی نه فهرموی:

﴿ إِذْ قَالَ الله يَا عَيْسَى أَبْنَ مَرْيَمَ إِذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالدِتكَ ﴾ ئــهو رۆژه بريتييــه لــهو كاته خوا خوا ئەفەرموى: ئەى عيساى كورى مەريەم: تۆ بيرى چاكەى مــن بكــهرەوه بەسەرخۆ تو بەســهر دايكتەوەكــه رێــزدارى نــاو ژنــانى ســـەردەمى خـــۆى بــۆ هــەلــبـريّىررا، چاكەكانى ئەمانەن:

﴿ إِذْ أَيَدَ ثُلُكَ بِرُوحِ القُدْسِ ﴾ كاتئ من يارمهتى تۆم دا به گيانى پاك كه جبرهئيلهو ئــهو فريشتهيه كه من رهوانهم كردوه بۆلاى پيغهمهرهكان هــهتا يارمـهتيان بـداو بـههيزيان بكــا لـهسهر راوهستانيان بۆ گهياندنى فهرمانى خوا، دايكــى تۆمـان پــاك كـردهوه لــه بوختـانى خواب.

﴿ تُكَلِمُ النّاسَ فِي الْمَـهَادِ وَكَـهَلاً ﴾ تـ ق گفتوگـ ق نه كـهى له گـه ل ئـادهميزاد لـه نـاو بيشكهدابوى و منال بوى ئهوهيش كاريكى به همموو كهس نه كراوه، بق ئهوهى دايكت پاك بكهيتهوه لـه بوختـان و بـه داويـن پـاك بناسـرى و، گفتوگـ ق ئه كـهى كـاتى پيـاوهتى بـق راگهياندنى فهرمانى خوا. يانى گفتوگـ كاتى مناليت وهك گفتوگـ كاتى پياوهتيتـه لـه تهواوى ئهقلدا بهبى جياوازى زانايان ئهلـين: وشهى (كهلا) بهلـ گهيــه لـهســهر ئـهوهى كـه عيسا لـهمهدوا دينه خوارى چونكه عيسا بهرزكراوهتهوه بهر لـهوهى بگاته كـاتى كـههلى،

کههل به ئادهمیزادی ئهلین تهمهنی له (۳۰) سال بهرهو ژورو ههمتا (۴۰) سالی. ئیبنو عهباس ئهلی: عیسا تهمهنی (۳۰) سال بووه خوا کردی به پیغهمهر (۳۰) مانگ دوای گهیاندنی فهرمانی خوا وهك پیغهمهر بهرزكراوهتهوه.

بۆ زانین: گومان بردن بهوه ی که عیسا پیغهمهر بووه له بیشکهداو له کوشی دایکیا، چونکه گفتوگری کردووه، ئهو گومانه نهزانین و بوختانه، چونگه گفتوگر کردنی عیسا له کوشکی دایکیا بو رزگار کردنی دایک له بوختانی جوه کان. نه که له به به نهوه ی که فروستاده یه، خوا همموو داواکاریکی له سهر مندال هه لنگر توه، چون داوایی لی نه کری به مدالی ؟ ئادهمیزادیش فهرمان له منال وه رناگرن، نه وه ی باسمان کرد بیرو رای زور به زانایانی موسلمانانه.

ئەو ئىنجىلانە جىڭگەى بروان لاى گاورەكان بريانداوە كە عيسا كراوە بــە پىغەمــەر لــە تەمەنى (٣٠). سالدا. ئىنجىلى (لوقا) فەسلىي سىخ، ژمارە (٢٣).

﴿ وَإِذْ عَلَمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ﴾ وه تۆ بىرى ئەو كاتە بكەرەوە من تۆم فىرى ناملەى پىغەمەرە پىشوەكان و نوسىنمان كردى بە پىنوس و، تۆمان فىرى دەستورو پەروەردەكردنى ئادەمىزادو بەرىيوەبردنيان كردى لە ژيانى رۆژانەيانداو ھاندانيان بۆ پەيپوەوى فەرمانى خوا.

﴿ والتّوراة وَالْأَلْحِيلُ ﴾ وه تۆمان فیری نساوهرِوٚکی تسهواراتی نامسهی نسیّرراوو بسوّلای موسامان کردی، فیری همندی کاری نهیّنی خواییمسان کسردی سسهرهرای زانساری ژیسانی روّژانهی نهم جیهانه. فیری ناوهرِوٚکی نامهی ئینجیلمان کردی که نامهی نسیّرراوی خوایسه بوّلای توّ، فیری زانیاری خوا ناسیم کردی جگهی زانیاری نهمروّد.

﴿ وَإِذْ تَحْلَقُ مِنَ الطِينِ كَهَيْئَةِ الطَيْرِ بَاذْني فَتَنفُخ فِيها فَتَكُونُ طَيْراً بِاذْنِي ﴾ وه بيرى ئهو كاته بكهرهوه تۆ دروست ئەكەى ويندى شيوهى بالنديه له خاك به هزى دەستورى منهوه، دوايى تۆ فو ئەكەى به شيوهى ئهو بالندهيهدا، دوايى ئهبى به بالندهيهكى زيندوى خاوهن گييان بههزى دەستورى منهوه.

﴿ وَتُبْرِىءَ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِالْدِنِي ﴾ وَه تو رِزگار ئەكەى ئادەمىزادى بىلە كويىرى لىلە دايك بوبى له نەخۆشى كويىرى و رِزگار ئەكەى و پاكى ئەكەيتەوە كەسىي بەللەكاوى لىلە نەخۆشى بەللەكى بەھۆى دەستورى منەوە.

﴿ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوتَى بِأَدْنِي ﴾ وهبیری کاتبی بکهرهوه تـــۆ دهرئــههیّنی مردوهکــان لـــه گۆرهکانیان و زیندو ئهبنهوه به گیانیکی تازهوه بههوّی دهستوری منهوه.

وینهی نهو ثایته له باسی ثایهتی (۹) ی سورهتی ثالی عیمراندا مانای کراوه. دووپات کردنهوهی ووشهی (بادنی) چوارجار نیشانهی ئهوهیه که دروست کردن و زیندوبونهوهو رزگار کردن ههر به دهستی خوایه به تهنها.

﴿ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ تۆ بىرى ئەو كاتـــه بكـــەرەوە مــن بەرگرىم كرد لــهتۆ بەنى ئىسرائىلــهكان كاتى چوى بۆلايان بە چەندىن بەلــــگەى رونەوەو بـــــه چەندىن كارى بە ھەموو كەس نەكراو كاتى نيازى كوشتنى تۆيان كرد.

﴿ فَقَالَ الذِیْنَ کَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هذا إِلاّ سِحْرٌ مُبِینٌ ﴾ دوایی ووتیان کهسانیکی ئهوتو باوه ریان نههینابوو: ئهو رزگار کردن و زیندو کردنهو ئهو کاره به همموو که نه نه کراوانه که عیسا ده ریان ئه خا بو ئیمه جادویکی رون و ئاشکرایه، پوچن و ئیمه بروامان پیّیان نیه. له گهل ئهو هممووه کاره په ک خرانه جوه کان ههولنی کوشتنی عیسایانداو ناویان ئهبرد به دروزن و جادوگهر، بووختانی زور ناره وایان ههلبهست بو دایکه راست گوکهی. عیسا هیچ سوچیکی نه بوو جگه لهوه ی گفتوگوی راستی ئه کرد، بانگی ئه کردن بولای پهرستنی خواو فهرمانی پی ئه دان پهیره وی راستی بکهن.

ئەو كارە خراپانە ھەرچەندە لـە رەوشتى جوەكانە. بەلام تەنھا ھەر ئەوان بەو جۆرە نىن، زوربەى ئادەمىزاد دوژمنايتى خۆيان دەرئەبرن دەربارەى ئەو كەسانە رانموييان ئەكەن بۆلاى چاكەو ئاواتيان رانمويى ئەوانە.

تؤدا که باوه ربهینن به من و به نیر راوی من که عیسایه و، فه رمانم به واندا که تنق فروستاده ی منی له و کاته دا که جوه کان تؤیان به در ق ته خسته وه.

بۆ زانین: (الوحی) هاتووه به چهند مانایه: هاتوه به مانای خستنه نیو دل، مهبهست لیر هدا نه و مانایه یه.

﴿ قَالُوا اَمَنا وَاشْهَدُ بِأَنَنا مُسْلِمُونَ ﴾ هاورِی نیاز پاکهکانی عیسا ووتیان: ئیمه باوه رِمان هیناوه به خوایتی تو به پیغهمه رایتی عیساو، تو نهی خوایه شایتی بده به راستی ئیمه موسلمانین و فه رمانبه رداری توین و نیازمان پاکه. خویشمان شایتی بو یه کتری نهده پن.

و - به راستی خوا چاکه ی کردووه له گه ل هه مهوویان و به کورتی باسی هه مهوویانی کردووه. به لام به تایبه تی روی فه رمووده ی نه کاته لای عیسا به دریزی، چونکه په یی هوانی عیسا له سنور لایانداوه له باره ی عیسا و کردویانه به خوا. به لام په یی هوانی پیغه مه ره کانی تر پیغه مه ره کانی خویانیان نه کردوه به خوا، بن نه وه به لگه دابنری له سه لاده رانی سنوری خوا.

هاوری دلسوزه کانی عیسا ههر چهنده به نهینی و به ناشکرا، به بی گومان باوه ریان هینابوو. به لام ههر چونی بن ناماده میزادن و شایسته ی ههموو کاریکن له چاك و له خراپ دوایی ویستیان بهر ده وامبن له سهر باوه رو نه که و نه گومانه وه، له گه ل نه وه یشدا و و تیان به راستی باوه رمان هیناوه به عیسا، داوایان له عسا کرد خوانیکی پر له خور ده مه نی له ناسمانه وه بیته خوار بویان، بو نه وه ی دلیان به یه کجاری نارام بگری وینه ی نیبراهیم پیغهمه داوای کرد لو خوا چون مرو زیندو نه که یته وه ؟ بوئه وه ی دلی نارام پهیدا بکا، بو رون کردنه و هی نه و مه به سته و داخوازی هاوریکانی عیسا فه رموی:

إِذْقَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ يَعِيسَى أَبْنَ مَرْبَ عَهَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَن يُنَزِّلُ عَلَيْنَا مَآيِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ قَالَ ٱتَّقُواْٱللَّهَ إِنكَنْتُم مُّؤَمِنِينَ اللَّهُ قَالُواْنُرِيدُأَن نَّأُكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَينَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقَتَ نَاوَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ ٱلشَّلِهِ دِينَ اللَّهُ قَالَ عِيسَى أَبْنُ مَرْيَمُ ٱللَّهُ مَّ رَبُّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآيِدَةً مِنَ ٱلسَّهَا مَآيَ تَكُونُ لَنَاعِيدًا لِأَوَّلِنَاوَءَاخِرِنَاوَءَايَةً مِّنكَّ وَٱرْزُقْنَا وَأَنتَ خَيْرُٱلرَّزِقِينَ ﴿ لَنَّا قَالَ ٱللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَاعَلَيْكُمُ ۚ فَمَن يَكُفُرُبُعْدُ مِنكُمْ فَإِنِي ٓأُعَدِّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَدِّبُهُ وَأَعَدَ المِّنَ ٱلْعَلَمِينَ الْفَالَ

﴿ إِذْ قَالَ الْحَوارِيَّوُنَ يَا عِيسَى أَبْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَماء ﴾ تۆ بىرى ئەو كاتە بكەرەوە ھاورى نياز پاكەكانى عيسا ووتيان: ئىمى عيساى كورى مريەم ئايا پەروەردەكەرى تۆ وولامى پارانەوەى تۆ ئەداتەوە كە بەنيريت خوارەوە بۆسەر ئىمە خوانىكى پر لە خواردەمەنى لە ئاسمانەوە؟.

دووایی عیسا پی ناخوشبوونی خوّی دهربهی، دهربارهی ئه و پرسیارهی هاوریّکانی کهوای نیشان ئه دا گومانیان هه بی و به پاکی باوه ریان نه هیّنابی، باوه رداران شایانی ئه وه نین جوّره پرسیاری وا بکهن بوّیه:

﴿ قَالَ فَاتْقُوا الله إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ عيسا ووتى: دوايى ئيّـوه لـه حـوا بترسـن و ئـهم جوّره داخوازيانه مهكهن ئهگهر ئيّره باوه پرداران، ئهم پرسيارهى ئيّره له شــيّوهى پرسـيارى پيشوهكانتان ئهچى كه داوايان له موسا ئهكرد، باوه پردارى پاستى شــايانى داخـوازى وانيـه بكريّن لهخوا. له ژيانى بونه وه وراندا شتى وا نه گونجاوه، له گهل ئه وه يشدا ئيّوه باوه پتغهمه رايتى من هيّناوه.

پ— ئەو ئايتە وامان بۆ دەرئەخا كە ھاورپىكانى عيسا باوەردارنەبوون، ئايەتى (١١١)ى پېشەوەى ئەم سورەتە وائەگەيەنى باوەرداربوون و باوەريان بېگومان بووە بەخوا؟

و – زۆرتر لـه زانايان وولامى ئەو پرسپارەيان داوەتەرە بەم جۆرەى خوارەوە:

﴿ قَالُوا نُرِیدُ أَنْ تَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِينَّ قُلُوبُنا ﴾ هـاوری دلسوزه نیـاز پاکـهکانی عیسـا ووتیان: ئیمه نهمانهوی که ئیمه بخزین له خواردهمهنی نهو خوانه، وهدلمان ئاسـوده ببـی و ئارام بگری و ببهستریتهوه به توانای خواوه به راستی و بی گومان، بـهجوّری باوهرهینـانی زمانیمان له کانگای باوهری دلمانهوه دهرچوبی بهبی جیاوازی.

﴿ وَلَغْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنا وَنَكُونَ عَلَيْها مِنَ الشّاهِدِينَ ﴾ وه ئيّمه بزانين كه تـ قر راسـت كردووه لهگهل ئيّمه كه تق پيّغهمهرى خوايى و ئيّمه داواى ههر شتى بكهين لـهخوا پيّمان ئهبهخشى و فهرموته من نيّرراوى خوام و، ئيّمه ببين به شايهت لهسـهر هـاتنى ئـهو خوانـه ههركاتى داوامان لى بكرى لهلايهن جوهكانهوه، به چاوى خوّمان ئهوانـه ببينـين نـهك بـه بيستن، پاشان ئيّمه ههوال بدهين بهو كهسانهى خوّيان ئـهو خوانـهيان نـهديوه، هـهتا بـى باوهران باوهر بهينن و باوهرداران دليّان ئارام بكرى بـا لـهو خواردهمهنيـهيان نـهخواردبى وينهى ئيّمه.

بهراوردی له نیوان هاوریکانی پیغهمهر ﴿ ﷺ لِه گهل هاوریکانی پیغهمهره کانی تر: هاوریکانی پیغهمهر ﴿ ﷺ باوهریان هیّناو داوای هیچ شتیکیان له پیغهمهر نــهکرد لــه خواردهمهنی و جگهی خواردهمهنییه بهشیّوه نهگونجاوبن لهگـهلّ سروشـتا، لــه گهرمــهی جەنگدا ئەيان ووت: ئەي فروستادەي خوا: برۆ بەلاي ئەو شتەو خوا ئەيەوى و گويسى لــە ئيْمه مهگره.. بهو كهسهى تۆي به راستى ناردوه: ئهگهر تىۆ فـهرمان بـدهى ئيْمـه خۆمـان بخەينە نێو دەريا خۆمانى تێ فــړێ ئــەدەين، عــەمړى كــوړى ئەلجــەموحى هــاورێ پێغەمــەر ﴿ ﷺ به قاچي شەلەرە ويستى بچيته دەرەرە لهگەل پيغهمهر ﴿ ﷺ بۆ جهنگى ئوحــود، كورەكانى ھەولتى ئەوەياندا رِيْگە لە چونى بگرن، روداوەكىديان بىردە خزمىەت پېغەمىەر ﴿ ﷺ ووتى: ئەمەوى بە قاچى شەلەرە بچمە بەھەشت، يىغەمەر ﴿ ﷺ رِيْگەى بىندا بىـۆ چونه دهرهوه، دوایسی عممر خنری و چوار کورو برای ژنهکهی کوژران، ژنهکهی تەرمەكانيانى دابەسەر ھوشتريكا، پاش كۆتايى ھاتنى جەنگ بردنى بىــۆ نيـْـو مەدىنـــە ژنــانى مهدینه توشی بون و ووتیان: دهنگ و باس چیپه، ژنهکهی ووتی: پیخهمهری خوا زور چاکه، ووتیان: ئهم تهرمانه چین؟ ووتی: میرده کهمو چوار کورِم و براکهی من خـوا ریـّـزی گرتوون لـه جهنگدا كوژراوون و لـه ريْگهى خواداو ئهيان بهم بــۆ ناشــتن لـــه گۆرســتاندا، ئەوانەي باسمان كردن وينەي دلۆپى ئاون لـــه زەرياي خۆشەويستى ھاوريكانى پيغەمــەر ﴿ ﷺ بَوْ پَيْغَهُمُهُرُو ئَايِنِي بَهُرَزِي ئَيْسَلَامُ.

به لام هاور یکانی عیسا نه یان ووت: نیمه خواردنمان نه وی له ناسمانه وه بیته خواری و نیمه بیخوین، هار یکانی موسا نه یان ووت به موسا: خوّت و پهروه رده که ری خوّت بچن بو جه نگ بکه ن و نیمه لیره دائه نیشین، نه وانه ی باسکرن بو هاور یکانی عیساو موسا مشتیکن له خهرواری له داخوازی نه وان.

نابیته خوهه لکیشان ئه گهر ببیر ری: هیچ پیغهمه ری له پیغهمه ران هه رکیز سه کهوتنیان به دهست نه هیناوه به هوی هاوری کانیانه وه، به و ینهی ئه و سه رکه و تنه پیغهمه ری ئیسلام به

دهستی هیّناوه بههوّی دلسوّزی و لهخوّ بردنی هاوریّکانی، هــهر پـهیمانیّکیان بدایـه ئــهیان برده سهر، نهوهیش نهیّنیه که بوّ: خوّیتی و گهورهیی پهیامی نایینی ئیسلام.

كاتى عيسا بۆى دەركەوت مەبەستى ھاورێكانى پاكەو بێگومانە لـە داخوازيەكانيانا.

﴿ قَالَ عِيسَى أَبْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ﴾ عيسا كورى مريهم ووتى: ئەى خوا بنيرە خوارەوە بەسەر ئىمەدا خوانىكى پر لە خواردەمەنى لە ئاسمانەوە.

﴿ تَكُونُ لَنَا عِيداً لا وَلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ﴾ رِوْژی هاتنه خوارهوهی نهو خوانه بین به رِوْژی جهژن و خوشی بو نیمهی نهم سهردهمهو نهوه کانی دوای نیمه. بیشرراوه: نهو رِوْژه رِوْژی یهك شهمهبو بویه گاوره کان کردویانه به جهژن بو خویان و، نهو خوانه بسی به نیشانه یه لهسهر توانا تو و پیغهمهرایتی من.

﴿ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرازقِينَ ﴾ وهتو ببخشه به ثیّمه نهو خوانه و سوپاس کردن لهسهر ئیّمهو، تو چاکترین کهسانیّکی خاوهن بهخشندهیی.

به کورتی عیسا کاتی بۆی دهرکهوت هاوریکانی به ردهوامن له سه ر داواکاری خویان، زانی مهبه ستیان له و داوایه دا پاکهو نایانه وی په کی بخه ن، پارایه وه له خوا به وینه ی پارانه وهی به نده یکی به نه در و به ته وینه ی پارانه وهی به نده یکی بی ده سته لات، بو نه وهیش هه موو گومان به ری به در و به ته به نه یان و وت: عیسا به شیکی هه یه له هاور دنه خواره وهی نه و خوانه و خوی کر دویه تی نه ک خوای تاك و ته نها.

﴿ قَالَ الله إِنِي مُنَزِلُنا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكُفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ ﴾ خوا فەرموى: من بەراستى ئەنيرمـه خوارەو ئەخوانە بەسەر ئىنـوەدا. دوايـى ھەركەســێ بـاوەر نــەھىنـێ لـــه ئىنــوە دواى ناردنــه خوارەوەى ئەو خوانە كە كارىكى پەك خەرەو بەزۆركەس نەكراوە.

﴿ فَأَنِي أَعَذِبُهُ عَذَابًا لا أَعَذِبُهُ أَحَدًا مِنَ العالَمِينَ ﴾ دوایی من بهراستی سزای نهو کهسـه نهدهم به سزایی بهجوری بی من سزا نادهم بهو جوره سزایه هیچ یه کی له بونهوهران.

پوختهی مانای نهو تایهته بهم جوّریه: خوای مهزن پارانهوه کهی له عیسا و هرگـرت بـوّ نهوهی هاوریّکانی باوه ریان بهتین تربیی به عیساو بروایان کهم و کـوری پـهیدا نـهکا، لـه

کاتی سهرپینچیدا به تگهو بیانویان نهمینی و شایستهی سزای بی وینهبن کاتی و هرگهران لــه ئایین، چونکه خوّیان پیش نیازییان کردووه، ههرکهسی وولاّمی پیش نیازیان درایهوه ههموو ریگهی بیانویان لی ئهبهستری که پهشیمان بویهوه له باوهرهینان.

فهرموده ی زانایان له باره ی خوان و داواکردنی خسوان زوّر زوّره: ثایبا داواکهره کان خاوه ن باوه ربوون یا خاوه ن گومان؟ ثایا خوا نه که لسه کاتی دواکردندا هاته خواریانه؟ هاوریّکانی عیسا له و خوانه یان خواردیانه؟ ثهوانه یان گهزبونه وه له باوه رهیّنان ثایا خواکردنی به مهیمون و بهراز؟ خوا باسی هیچ شتی لهوانه ی نه کردوه به رونی.

به لام نه و شته ی پنویستی له سه رئیسه ئه بی نیسه باوه پی ته و اومان هه بی که نه و پروداوانه په یدابوون، نه و گفتو گزیانه کراوه له نیروان عیسا و هاو پنکانیدا، ئیستر شی کر دنه وهیان بز ئیمه له پایه پیویست کراوه کانی سه رشانی ئیمه نیه و همواله ی زانیاری بی وینه ی خوایه. تاقمی له گاوه ره کان نه یان ووت: به راستی عیسا و دایکی عیسا هه ردووکیان خوان، بزیه خوای مه زن له و باره وه پرسیار له عیسا نه کاو نه فه رموی:

 عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّادُمْتُ فِيهِمُّ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ شَهِيدً اللَّ قِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنتَ عَلَى كُلِّ شَيْءِ شَهِيدُ اللَّ إِن تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ فَي عَلَيْهِمْ وَإِن تَعْفِرُ لَهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ فَي وَلَيْهُمْ عِبَادُكَ فَي وَان تَعْفِرُ لَهُمْ فَإِنَّكُ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحُكِيمُ اللهِ اللهُ ا

﴿ وَإِذْ قَالَ الله يَا عِيسَى أَبُنَ مَرْيَمَ ﴾ تۆ بىرى ئەو كاتە بكەرەوە خوا فەرموى بــ عيســا كورى مريەم: ئەو بانگەكردنەى عيسـا لـەلاى خواى مەزنەوە زانايان جياوازن بۆ كاتى ئـــەو بانگ كردنه: ھەندىكيان ئەلئىن: لــە رۆژى دواييدا ئــەبىخ. ھــەندىخ تريــان لايــان وايــه لــــەو كاتەدا بووە خوا بەرزى كردەوەى بۆ ئاسمان.

﴿ اَنْتَ فُلْتَ لَلنَاسِ اتَخَدُونِي وَأَقَى إِلْهَيْنِ مِنْ دُونِ الله ﴾ ثایا تو ووتوته به ئادهمیزاد: ئیّوه من و دایکم بکهن به دوو خوا له جگهی خوا. خوای مهزن بو پرسیاره مهبهستی عیسا نیه به تایبهتی، چونکه خوا خوّی ئهزانی و ثاگاداره بهشتی عیسا وتویّنی. بهلکو مهبهستی خوا ئهوهیه بهلکهدانی لهسهر ئهو کهسانه بوختانیان ئهکردو لایان وابوو که عیسا و دایکی دوو خوای مهزن.

﴿ قَالَ سُبُحانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍ ﴾ عيسا ووتى پاك و خاوينى بۆتۆيە لەوەى جگەى تۆ خواى تر ھەبىخ، ئەوەى دراوەتە پال من بوختان و درۆيە، نابىخ و شايستە نيە بۆمن كە من شتى بلىنىم راست نەبىخ، ئەوەى عيسا ووتى زۆر راستە چونكە عيسا پىغەمەربوەو پىغەمەر پارىزراوە لە ھەللخلىسكان و گوناە، بەراسىتى عيسا نىيرراوى خوايە بۆ جەنگ كردن لەگەل ھاوبەشدانەران بۆ خواو بانگى يەكىتى بۆ خوا بالاوبكاتەوە، ئىت چۆن داواى خوايەتى ئەكاو بانگى ئادەمىزاد ئەكا بۆ پەرستنى خۆى.

﴿ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدُ عَلِمْتَهُ ﴾ ئهگهر من ئهو شته نارهوایــهم ووتبــی بهراســتی تــۆ ئــهو شتهت زانیوه، یانی من پیویستم به بیانو هینانهوه نیه، چونکه خـــۆت ئــهیزانی نــهم ووتــوه، ئهگهر ووتبیّتم خوّت زانیوته.

ووشهی (نفس) به کارئه هینری به مانازینده یی بونه وه ران به گشتی، هاتوه به مانا ههرشتی وه که نامه ههر نهو شته (هذا هو نفسه). هاتوه به مانای شتی وه که له و رسته یه دا هاتووه.

﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلاّ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ أَعْبُدُوا الله رَبِي وَرَبَكُمْ ﴾ من نهم ووتوه به ئــادهميزاد مهگهر تۆ فهرمانت دابى بهو شتهكه پيّويسته ئيّوه خوا بپهرستن كه بريتيه لــه پهروهردهكهرى من و لــه پهروهردهكهرى ئيّوه.

﴿ وَكُنْتُ عَلَيْهُمْ شَهِيداً مَا دُمْت فِيهِمْ ﴾ وهمن ناگادر بووم بهسهریانهوه، من قهده غــهم كردبوو لمهوان كه نهو شته نارهوایانه بلنین و ناگاداری باوه دران و بی باوه ران بووم لــهو ماوه یه دا من لهناویانا بووم.

﴿ فَلَمَا تُوَفِيْتُنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُسلِ شَيْيءٍ شَهِيدٌ ﴾ دوايسى تـ قر كاتيْك منت وهرگرتووهو رهوانه كردنى من بۆ سهر زهوى كۆتسايى پسى هات، تـ قر خـ قرت بووى به ئاگادار بهسهريانهوه، من نازانم چ شتيكتان كردووه لــ ه پـاش مـن و، تـ قر بهســهر ههموو شتيكا ئاگادارى و هيچ شتى له تۆ وون نابىي.

کاتی عیسا رونی کردهوه نهو کاره پوچهی گاورهکانی لهسهری بوون له هاوبه شدانان برخوا، خوای مهزن فهرموی:

قَالَ اللهُ هَذَا يَوْمُ مَا لَهُ مُنَاتُ بَعَرِي مِن تَعْتِهَا ٱلْأَنْهُ هَذَا يَوْمُ مَا لَكُونُ اللهُ هَذَا يَوْمُ مَا لَكُونُ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ اللهَ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ اللهَ مِنْ اللهُ مَلْكُ ٱلسَّمَلُونِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُو عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا اللهَ مِنْ اللهُ مُلْكُ ٱلسَّمَلُونِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُو عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا اللهَ اللهُ مَلْكُ ٱلسَّمَلُونِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُو عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا فَيَ

﴿ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجُرِي مِنْ تَحْتِها الْأَنْهارُ خَالِدِينَ فِيها أَبْدًا ﴾ بَوْ نُمُو رِاسَنْتُ ويْژانــه هميــه چمندين بهههشت نُمچي بهژير درهخته کانياو بهم لاولای کۆشکه کانيا نــا چــهندين روبــاری ناویی شیرین و بهتام بهردهوامن لـهنیو نمو بهههشتانه دا همتا همتایه.

﴿ رَضِيَ الله عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْـهُ ذَلِكَ هُـو الْفَـوُزُ الْعَظِيـمُ ﴾ خـوا رازیـه لـهو راست و يژانهوخوشى ئهوين بههوى كردارى چاكيانهوه، وه ئهوانيش خوايان خوش ئهوى و رازين لهخوا بههوى ئهو پاداشتهوه وهريان گرتووه لهبهر راست ووتنيان، ئهو چونهيان بو ناو ئهو بهههشتانه رزگاربوونى زور گهورهيه بويان چونكـه خوشـى پاشـهروژ بهردهوامـه، خوشـى جيهان ناميّنى و بهزويى كوتايى بى دى.

﴿ لله مَلْكُ السَماواتِ وَالأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُو عَلَى كَلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ بـ ق خـوا بـه خاوهنيهتى و پاشايهتى ئاسمانـه كان و زهوى و شـتێك لــهنێو ئهواندايــه، بــه ئــادهميزادو بــه جگهى ئادهميزادهوه به پێغهمهران و جگهى پێغهمهران، خواى مهزن ئاگادارتــان ئــه كا بــهو ئايهته لـهسهر بوختان و درۆكردنى گاوره كان كه باوه پان وايه عيسا و دايكى عيسا خوان له جگهى خوا، وه خوا تواناى بهسهر ههموو شتێكا ههيـــه، دارايــى و پاشــايهتى ئهبهخشــێ بهههر كهسێ ئارهزۆى ههبێ بهبێ پرسيار.

﴿ سورەتى ئەلئەنعام ﴾

ژمارهی ئایهته کانی (۱۹۵) ئایسه تن. لسه مه کسه ها توه تسه خواره و جگه لسه ئایته کانی (۱۹۵ ، ۹۳ ، ۹۳ ، ۹۲ ، ۱۵۲ ، ۱۵۲ ، ۹۳) ئه و نو ئایه تانه لسه مه دینه ها تونه تسه خواره و ه.

إِسْ مِاللَّهِ الزَّهُ الزَّهُ الزَّهِ الْمُالِقِ الْمُالِقِ الْمُلِيدِ الْمُلَادِي مَلَا الْمُلَادِي مَلَا الْمُلَادِي مَلَالُهُ السَّمَاوَتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّامُنَةِ وَالنَّورُ ثُمَّ الَّذِي مَلَقَ السَّمَاوَةِ وَالنَّورُ ثُمَّ اللَّهُ الْمُلَادِي مَلَا اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّلْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللللْمُ اللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّه

﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾

به ناوی خوای بهخشندهی میهرهبان

﴿ الْحَمْدُ لله الذي خَلَقَ السَماواتِ والأرْضَ ﴾ ههموو سوپاس و ستايش بـــــ خوايــه كى ئهوتۆيه دروستى كردووه ئاسمانه كان و زهوى.

﴿ وَجَعَلَ الظُلْماتِ وَالْنُورَ ﴾ وه خوا دروستی کردووه چهندین تاریکی و روناکی به، توانای بی و یَنه ی خوّی. نهو رسته یه بوّمانی رون نه کاته که تـاریکی بـهر لـه روناکی دروست کراوه، تاریکیش زوّرن: وینه ی تاریکی شهو. تـاریکی دهریا. جیّگـه ی تـاریك.

همموو شتی تاریکیکهی جیاوازه له تاریکی شتی تر. به لام روناکی ههریه که جـ نرهو یه که ژماره یه چونکه ههر یه که هزی همیه ئـ هویش ئـاگره، ههرچـ هنده ئـ هبیزری روناکی خـ نرر. روناکی ئهستیره. ههروه ها، ئهوان نابنه هنری زنری روناکی. ههروه ها ئهو رسته یه گومانی ناگر پهرسته کان پوچ ئه کاته وه که گومانیان وایه خوا روناکی دروست کـردوه. شـهیتان تاریکی دروست کردوه.

﴿ ثُمَ الذِیْنَ کَفَرُوا بِرَبِهِمْ یَعْدِلُونَ ﴾ له پاش ئهو ههمووه بهلکگه رونانه کهسانیکی ئهوتو باوه ریان نههیناوه پهروه رده کهری خویان ئه کهن به هاوتای بته کان و بهرانه هری شهوانیان ئه کهن بو پهرستنیان که توانای هیچ شتیکیان نیهو ناتوانن زیان و سوود نه به خویان و نه به جگهی خویان بگهیهنن. زور جیگهی سهر سورمانه ئهو به لنگه به هیزانه که را نه کهنه سهر ئه قلنی بت پهرستان و ئهو دلهی ئهوتویان کویره له ئاستی راستی و وای دانه نین بوخوا ههیه هاوتاو وینه یه بو پهرستن و سوپاس کردن.

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنُ طِينِ ثُمَ قَضَى أَجَلاً ﴾ خوا كەسێكى ئەوتۆپـــه ئيــُــوەى دروســت كردووە لــه قور. ياننى ئادەمى باوكى ئيوە كە ئادەمە راستەو خۆ لــه قور دروســـت كــراوەو ئيوەيش لــه ئاويى ئەو دروست كراون. لــه پاشا خوا فەرمانى داوە به ديارى كردنى ماوەيـــه بۆكۆتايى پى ھاتنى ژيانتان، دواى ئەو ماوەيە ئيوە ئەمرن.

﴿ وَأَجَلَّ مُسَنَّمَى عِنْدَهُ ﴾ وه له لاى خوا ههيمه ماوه يمه كى ديمارى كراوو نماوبراو بـ فر زيندوبونه وه تان له پاش مردنتان له رۆژى دوايدا، جگه لـــه خـوا كــهس نازانــي چ كاتــيّ دهست يخ ئه كا.

به کورتی خوا فهرمانی داوه به دووماوهی ناوبراو بر ههموو ئادهمیزاد (۱) ماوه یه کیان دوایی دیت به مردنی ئهو کهسهو دواتر ئهزانری چهنده ژیاوه (۲) ماوه یه کی تری ناوبراو ههیه که کاتی زیندووبونه و هانه له پاشه روزدا. جگه له خوا که سسی تر نازانی چ کاتی دهست ئه کاو ماوه هاته که چهنده ی ماوه، ئهو کاته یش کوتایی پی نایه.

ئهو سی ئایهتانهی رابوردن به تگهن له سهر یه کیتی گهورهی خوا: به ئایسهتی یه کهمیان تیمان ئه گهیهنی ئاسمانه کانی و زهوی دروست کردوه. به ئایهتی دووهم ئاگادرمان ئه کاتهوه ئادهمیزادی دروست کردووه له قور، له پاش مردنیان جاری تر زیندویان ئه کاتهوه. به ئایهتی سینههم پینمان ئهناسینی زانیاری خوا دهوری داوه به ههموو شتی نهینی و ئاشکرادا بنجینمه کانی بروا به خوا سی شتن: دانانی خوا به تاکو به تهنها. باوه ر به پیغهمهران، زیندوبونهوه. ئهو سی ئایهتانهی پیشوو باسی یه کیتی به تگه کانی کرد، لهم سی ئایهته دوایدا باسی پیغهمهرایهتی به در ق ئه خهنه و .

وَمَا تَأْنِيهِ مِ مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ

ءَايَتِ رَبِيم إِلَّا كَانُواْعَنْهَا مُعْرِضِينَ ۞ فَقَدَّكَذَّ بُواْ بِٱلْحَقِّ

﴿ وَمَا تَأْتِيهُمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِهِمْ إِلاّ كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴾ وهنايه بۆلاى بى باوه ران هيچ ئايه تى له ئايته كانى پهروه رده كهريانه وه لهسه ريه كيتى خواو لهسه ر زيندو وبونه وهو لهسه ريه كيتى خواو لهسه ريندو وبونه وهو لهسه ريغهمه رايه تى موحهمه د ﴿ ﷺ مه گهر ئه وان واز ئه هينن له ناوه روّكى ئه و ئايه ته ماشاى به للگه كانيان ناكه ن و به دروّى ئه خهنه وه.

یانی به راستی بی باوه ران و از له به لگه ی راست نه هینن و خوّیانی لی لا نه ده ن بی نه به ده ن بی نه به و ردی، همتا سمر شوّری ف مرمانی ناوه روّک کانی بس به لام نه و از یان داریان هیناو لایاندا له راستی به رله و هی ته ماشایان بک دن و بیان خویند موه، له خوّیان بایی بوون.

بۆ زانین: ئەو ئایەتەو چەندین ئایەتی تر بەلگەن لەسەر ئـەوەی كـە بـە راسـتی ئیسـلام لەسەر بەكارھیّنانی ئەقلّ و سەربەستی دامەزراوه. بۆ ھیچ كەسیّ شایستە نیه لـههــەر پلــهو پایهو پیشەیهكدا بی كه داوا بكا لـه جگهی خوّی بهبیّ بیر كردنهوه خوّی بدا به دەستیّیهوهو سەر شوّری گفتوگو كانی بی به كویّرانهو بهبیّ بهلگه هیّنانهوه بوّی. ئەوەتە خوای گهورەی دروست كەرى ھەموو بونهوەران پیویستی نــهكردووه لـهســهر بــهندهكانی خــوّی باوهرپــه

﴿ فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِ لَما جَاعَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهُمْ أَبناء ماكانوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُونَ ﴾ دوايسى بـه راستى بى باوەران باوەريان به راستى نەھينا كاتى چوبــو بۆلايــان و بــهدرۆيان ئەخســتهوه قورئان و ئەو راستيه چوبو بۆلايان، دوايى دينت بۆلايــان ھەوالـــهكانى شــتى ئــهوان گالـــه ئهكهن بەو شته كه راستى قورئانى بيرۆزە كاتى لــه دوا رۆژدا سزايان ئەدرى.

ئەو ھەوالانە ھەندىكى لە جىھاندا دەرئەكەوى لەو كاتانددا توشى نەگبىدتى ئىدىن بىد ھۆى ئابرو چونيانەوە كە چاويان بە ئىالاى شىدكاوەى ئىسلام ئەكدوى، تواناو شىكۆى موسلىمانان لە گەشەكردندا ئەبى، لە پاشە رۆۋىشدا دەرئەكەوى كاتى تۆلدى درۆكانيان لى ئەسىنىن.

ئادهمیزاد له بی باوه پیدا سی به شن: (۱) ئه و که سانه ن خویان له ئاستی پاستی گیل ده که ن، گرنگی بی ناده ن و باوه پی ناهین ن. به لام وه ك یارمه تی ناده ن دژیشی ناوه ست. (۲) ئه و که سانه ن باوه پ به پاستی ناکه ن و به در قری ئه خه نه وه. به لام گالته ی بی ناکه ن و پاران. (۳) ئه و که سانه ن پاستی به در ق ئه خه نه وه دژی ئه وه ست و گالته ی بی ئه که ن و پاران. (۳) ئه و که سانه ن پاستی به در ق ئه خه نه وه دژی ئه وه ست و گالته ی بی ئه که ن و جه نه بازی ئه که ن . که واته سزای یه که میان سو کتره له دوه همیان، سزای دووه همیان سو کتره له سزای سینه همیان. هه ریه که یان به گویره ی کرده وه ی خویان داد په روه را نه سزای خویان و هد پان وه رئه شه کردن به و ئایه ته ی پیشو به شی سینه همیانه و له مه و پاش ئه گا به پاداشتی بی باوه ری و گالته کردنه که ی.

عدرهبه کان زوربه ی هدواتی به سهرهاتی گهلی عادو سهمودو لوتیان نهزانی به بوته ی هاتو چویان بو شوینه کانیان ، نیشانه ی مانه وه ی جینگه کانیان نهینی گفتو گوی نه وانیان بو می کری نه گیرایه وه ، زوربه باشی نه یانزانی نه و گهلانه خوا له ناوی بردوون ، چونکه پیغهمه ره کانی خویانیان بو دروخست بوه وه وه بو رونکردنه وه ی نه و باسه خوا نه فه رموی:

﴿ أَوْ لَمْ يَرَوُا كُمْ اهْلَكَنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنَ ﴾ ثايا ثەو بىن باوەرانە نازانن ئىنمە لـە پىنــش ئەوانەوە زۆر گەلمان لـەناوبردون لـە دانىشتوانى خولـەكان.

زانایان له مهبهست له مانای ووشهی (قرن) بیریان جیاوازه: ههندینکیان لایان وایه بریتی به له سهد سال، ههدنی تریان نهلیّن: ههشتا سالّه، نهوهی شایهنی باسه و نزیکبی نهمه نه نه نه نه نه نه نه نه فراوانی بوّی دانرابی مهبهست له خولهك نهمه یه: دانیشتوان له و ماوهیه دا کوّتایی به ته مهنیان دی و جیّگه چوّل نه کن بوّ دانیشتوانی تر که جیّگهیان بگرنهوه. ههندی له زانایان نهلیّن: (قسرن) بریتی یه له (۷۰) سالّ یا (۲۰) سالّ - ۲۰ – ۲۰) سالّ. یا (۲۰) سالّ.

ئهو ئايهته هانى ئهو كهسانه ئهدا كه پيخهمهريان به درۆ خستۆتهوه و ههرهشهيان لى ئـهكا تهمى خوارببن به لـهناوبردنى گهلانى رابردوو كه بهراســتى ئـهو گهلانـه ســامان و هيزيــان زورتربووهو هۆى پهيداكردنى سامانيان لـه عهرهبهكان فراوانىزبووه. وهك خوا ئەفهرموى:

﴿ مَكَّتَاهُمْ فِي الأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِنُ لَكُمْ ﴾ ئيّمه بهخشــيومان بــهو گهلانــه جيّگهيــه لــه زهوىدا و پيّمان دابوون هيّزو كهرهسهى وا بتوانن بــهكاريان بــهيّنن شــتيّكى ئــهوتو ئيّمــه فهرمانمان بهخشيوه به ئيّوه لـه خوّشى و تهمهنى دريّژو مانهوهتان لـهو جيّگهيهدا.

 ﴿ فَأَهْلُكُناهُمْ بَذُنوبِهِم ﴾ دوایسی ئیمه ئه گهلانهمان له نه و به بههوی گوناهه كانیانه وه و ، ئهوانه نه گهیشتنه فریایان و ریگهی نهمانی بو نه گرتن بههوی بی سوپاسیانه وه ، باوه ریان به پیغهمه ره كانی خویان نه هیناو یاغی بوون له فه رمانی خوا، ئه و كه سه ی ئه و گهلانه ی له ناوبرد به و ههمو وه تواناو شكویه ی ههیانبو و ، توانای ئه وه ی ههیه ئیوه ی لاواز له ناو بباو سزای زور سه ختتان بدا.

﴿ وَإِنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْناً أَخَوِيَنْ ﴾ وه ئينمه پهيدامان كرد له دواى ئهوان دانيشـــتوانى خولى تر له جيّگهى ئهواندا. كهواته ئادهميزادى ژير ئهوهيه تهمى خوارببى به جگهى خوى بهر لهوهى تهمى بهدرى بهبى ويستى خوى.

پیغهمهری خوا ﴿ این ماوه ی سیزده سال مایه وه له مه که پاش هاتنه خواره وه سروش بوّلای هه تا کوّچی دوایی کرد بوّ مه دینه، به دریژای ئه و ماوه یه بانگی دانیشتوانی مه که ی ئه کرد بوّلای باوه پرهینان به تاك و ته نهای خواو به داد پهروه ری و پیگه گرتن به هاو به شدانان بوّ خواو بو سته مكاری، شیزه ی بانگه وازه که ی له جیگه ی دانراوی خوّب بو بو بو ناموّژگاری، دوای ئه و ههموه کوششه که می له دانیشتوانی مه که و و لاّمی پیغه مه دیان دایه وه و زور به یان پشتیان تی کرد، سه رباری ئه وانه یش په لاماریان داو ئازاریان ئه دا به دهم و به دهست و به پروپاگه نده، له و ماوه یه دا ئارامی زوّر گرت و خوّی پراگرت له سه رئازاریان و هانی ئه دان بوّ باوه رهینان، بوّ باسی ئه و روداوه خوا ئه فه رموی:

وَلَوْنَزُلْنَا عَلَيْكُ كِنْبَافِي قِرَطُاسِ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ فَلَا اللهِ عَرَّمُ اللهِ عَلَيْهِ مَلَكُ وَقَالُوا لَوَلاَ أَنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكُ وَلَوْ الزَّالَ اللهُ عَرَّمُ اللهُ عَلَيْهِ مَلَكُ وَلَوْ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَيْهِ مَلَكُ اللهُ عَلَيْهِ مَلَكُ اللهُ عَلَيْهِ مَلَكُ اللهُ ال

بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْمِنْهُ مِمَّاكَانُواْبِهِ عَسَنَهْ زِءُونَ فَ فَالْمِي مَاكَانُواْبِهِ عَسَنَهْ زِءُونَ فَ قُلْ سِيرُواْ فِي ٱلْأَرْضِ ثُمَّ ٱنظُرُواْ كَيْفَكَانَ عَلَقِبَةُ ٱلْمُكَذِبِينَ فَيُ

﴿ وَلُوْ نَزَلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بَايِدِيَـهُمْ ﴾ وهنه گـهر ئيّمـه رهوانـهمان بكردایه بۆسهرتۆ بهیه کجار نامهیه بنوسرایه تهوه له کاغهزیّکداو بیانخویّنایتهوه دوایی نهو بیّ باوهرانه چاویان بکهوتایه بهو نامهیه و دهستیان لیّ بدایه.

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا اوْلْزَلَ عَلَيهِ مَلَكٌ ﴾ وهبی باوهران نهیان ووت نهگهر موحدمــد راســت نه کا بۆ نایهته خوار بهسهریا فریشتهیه بلنی: پیغهمهرهو یاریدهی بداو نیمه بترسیننی.

﴿ وَلَوًا ٱلْزَلْنَا لَقُضَى الأَمْرُ ثُمَ لا يَنضَرُونَ ﴾ وه ته گهر ثيمه رهوانه مان بكر دايه ته خواره وه فريشته یه وه ك نهوان داوای ته كه ن و باوه ریان نه هینایــه بــه راســتی فــه رمانی لــه ناو چونیان

پرسیار – هزی چییه که فریشه هاته خوارهوه پیویسته بی باوهران له نیدو بچن، چــۆن هاتنهخوارهوهی قفریشتهکان و لمهناوبردنی بی باوهران بهستراوه بهیهکهوه؟

وه لام - زانایا ئــه لـنن ئـادهمیزاد هـهرکاتی فریشتهیان بینی کتوپـپ ئـهمرن و گیانیان دهرئه چی، چونکه لـه زانیاری ههره کونی خوادا تیپهریوه ههرکهسی فریشته هات بـوّلای و بی فهرمانی خوای کرد لـه ناوی ئهبا. به لام ئهوهی راستی بی وه لامی ئهو پرســیاره ئهمـهی خواره و هیه.

ئهو لهناوبردنهیان پهیوهسته به هاتنه خواره وهی فریشته لهبهر هؤیه کی نهیننی جگه لسه خوا که سی تر نایزانی، و ئهو هؤیه ئهقل رینگهی پی نابا کهواته پیویسته لهسه ر ئیمه بسی دهنگ بین له کاتیدا خوا هیچ هؤیه کی نه در کاندووه.

لهبهر ئهوهی بت پهرستان ئهیان ووت: بۆچی خوا رهوانه ناکا بۆلای فریشتهیه، خسوای مهزن فهرمووی:

﴿ وَلَوْ جَعَلْناهُ مَلَكَا لَجَعَلْناهُ رَجُلاً ﴾ وه ثه گهر ئیمه ئهو فروستادهمان بكردایه به فریشه، ئیمه ئهو فریشتهیهمان ئه گیرا به شیوهی پیاویکا به وینهی جبره ئیل که ئه هات بولای پیغهمر ﴿ عَلَيْهِ ﴾ هه تا ئیوه توانای ئهوه تان ببی ته ماشای بکه ن.

يانى ئەگەر ئادەمىزاد فريشتە بھاتايە بۆلايان لەمانەى خوارەو، لەدەرنەئەبو:

یا به شیّوه ی فریشته یی نهمایه وه یا وینه ی مروّقی به سه ردا نه کیشرا، بیّگومان ناگونجی لدسه روینه ی فریشته بینیته وه و فروستاده بی بوّلای ناده میزاد، چونکه سروشتی فریشته جگه ی سروشت و وینه ی ناده میزاده، گهیاندی په یام پیّویستی به هاو ره گهزی و له یه که چون هدیه، فریشته یش دروست نه کراون بوّ نه وه ی له سه رزه وی برین.

کهواته نهبی نهو فریشته بچیته وینهی نادهمیزادهوه، نهگهر وایشبی وینهی جسارانی لی دینه و بت پهرستان نهلیّن: نیمه فریشتهمان نهوی و نادهمیزادمان نساوی و گیروگرفته که

وهك خوّى ئەمينىيتەوە بەبى وەلام. ئەوەى شايانى باسبىن ئەو ئايەتـــە بەلگــەى رونــە لـەســەر ئەمەى كە خوا فەرمودەى خوّى روپى ئەكا بۆلاى ئەو بت پەرستە درۆزنانە بە جــۆرى كــە زانايان لــهگــەل ھاوسـەرى خوّيانا بدويّن. نەك بە زوّر پەلاماريان بدرىخ.

﴿ وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَكْسَبُونَ ﴾ وه به راستی ئيمه سهر لی تيك چونمان ئهدا بهسهريانا بهشتی ئهوان لیپان تيك بچی. یانی ئهگهر ئيمه بمان گیرایه فریشسته به ویسه و نهمه نه ادهمیزاده ئه و شته که نهان ووت به پیغهمه دو ویاتیان ئه کرده وه، چونکه نهیان ئهزانی فریشته یه.

خوای مەزن دالخوشی پیغهمەر ئەداتەوەو ئەفەرموى: ھەر تۆنىت گالىتەت بىن كرابى:
﴿ وَلَقَدْ ٱسْتُهْزِئَى بِرُسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ وہ به راستى گالىتە كراوہ به چەند نیراو لىــه پیــش
تۆو بەدرۆخراونەتەوە.

﴿ فَحَاقَ بِالذِیْنَ سَخُرِوا مَنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُونَ ﴾ دووایی هاته خــوارهوه بۆسـهر كهسانیکی ئهوتو گالهتهیان به پیخهمهره كان ئه كرد له بی باوه ران سزای شــتی ئـهوان بـهو شته گالهیان پی ئه كرد به و پیخهمهرانهی پیش تؤو لهناو چون، سزای گهوره توشــیان ئـهبی له پاشه روّژدا، ئیمه ئه و پیخهمهرانه و پهیرهوه كانیانمان سهرخست.

که واته ئهی موحهمه د: تویش وینهی نه و پیغهمه رانه سه رئه که وی، گوی مه ده به و شستانه توشت نه بی له خزمه کانته وه، دوای نه وانه باسکران خوا روئه کاته پیغهمه ر

﴿ قُلْ سِیُروا فِی الأَرْضِ ﴾ تو بَلنی به و که سانه به دروّت نه خه نه وه: نه گه ر ئینوه له گومان دان بو سزادانی بت په رستانی پیشوو به راستی نازانن نیوه بسروّن به سهر زهویدا، جاری بو یه مه نه و جاری کی تر بو شام، شوینه واری عادوسه مورو ببین و ته مه شای جیگه کانیان بکه ن

﴿ فَأَنْظُرُ أَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِبِينَ ﴾ دوای ئیّوه تهماشا بکهن و تهمی خوارببن چـــــۆن بووه کۆتایی بی هاتنی ئهو کهسانه پیغهمهره کانی خویانیان بهدرو خستوتهوه. ئیّمــه بنــهبرمان کردون، ههندی لـهوانه هوّزه کانی عهرهب، وهك عادو سهمود.

خوای مهزن فهرمان نهدا به پیغهمهر ﴿ ﷺ پرسیار له بت پهرسته کان بکا:

قُل لِّمَن مَّافِي ٱلسَّمَوَ تِ وَٱلْأَرْضِ قُل لِلَّهِ كَنْبَ عَلَى نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةُ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ ٱلْقِيكَمَةِ لَارَيْبَ فِيهِ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓ أَأَنفُسَهُمْ فَهُمَ لَا يُوۡمِنُونَ الله الله وَلَهُ مَاسَكَنَ فِي ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِّ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ إِنَّ قُلْ أَغَيْرا للَّهِ أَتَّخِذُ وَليًّا فَاطِر ٱلسَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ يُطِّعِمُ وَلَا يُطَعَمُّ قُلِّ إِنِّى أُمِّرَتُ أَنَّ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمْ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿ قُلْ إِنِّ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمِ عَظِيمِ ﴿ مَن يُمْرَفُ عَنْهُ يَوْمَ بِ ذِفَقَدُ رَحِمَةً وَذَالِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ

﴿ قُلْ لِمَنْ مَّا فِي السَماواتِ والأرْضِ ﴾ تو بَلني بو چ كهسيّكه شتى له ئاسمانهكان و له زهويدان له روى دروست كردن و خاوهنيهتيان، ئهو پرسياره بو ئهوهيه سهركوتيان بكا له

پەرستنى ئەو بەردانەدا كە نەزيان و نە سوديان بۆكەس نيە لـە دواييدا خوا فەرمان ئـــــــــــــــــــــــــــــــــ پيغەمەر ﴿ ﷺ ئەگەر وولامى پرسيارەكەيان دايتەوە ئەوا باشە، ئەگەر نەياندايەوە.

﴿ قُلْ الله ﴾ تۆ بْلْنى: ئەو شتە بۆ خوايە كــه تــاك و تەنھايــەو خــاوەنى هــەموو شــتێكەو هەردوولامان ئەزانىن و ئێوە ناتوانن بلێن: بۆخوا نيە.

پرسیار/ که وه لامه که بـه و شیرهیه بی و نهوان وه لام نه ده نه چ سودی ههیه لـه و پرسیاره؟

وه لام/ مهبهست له و پرسیاره راکیشانی دوژمنه بز ئهوه ی بریــــاربده ن بــه هــاتنی روزی دوایـــی و به کــــدی به دوایــی و به دروســت کــهری بونــهو هرانیی و هــهر خــــدی خاوهنیانبی. توانای ههیه ئهوان لـهناو بباو جاری تر دروستیان بکاتهوه.

﴿ كُتُبَ عَلَى نَفْسِهِ الْرَحَمَةَ ﴾ خوا پيويستى كردوه لهسهر خوّى لسه روى گهوره يه و ميهره بانى خوّيهوه بهزه يى و وهرگرتنى پهشيمان بونهوه لى بسوردن لسه گوناهى ئادهميزاد بهمهرجى باوه و بهيّن، بهزه يى خوا پيشى خهشى كهوتووه، لسه ميسهره بانى خوايسه راغويسى ئادهميزاد ئه كا بو ناسينى خوّيى و تاك و تهنهايى ئهو، بهلكهى بيكومانى لهسهر داناوه، لسه ميهره بانى خوايه سزاى تاوانبارانى دوواخستوه هه تا روّژى دوايى، وه ك ئهفهرموى:

﴿ لَيَجْمَعَنَكُمْ إِلَى يَوْمَ القِيامَةِ لارَيْبَ فِيهِ ﴾ بهراستی خوا ئيوه كۆئـهكا بـۆلای رۆژی ههلسانهوه لـه گۆرهكانتان بۆ پرسياركردنتان لـهو شــتانهی كردونتـان، هيــچ گومانــی لــه پهيدابونی ئهو رۆژهدا نيه، چونكه لـهو رۆژهدا مافی ستهم لی كراو لـه ســتهمكار ئهسـينری، سزای خواپهكاران ئهدری به گويرهی خواپهكانيان و بهس، پاداشتی چاكهكهران ئهدريـتـهوه به دوپات و بهزورتريش، ئهگهر ئهو رۆژه نهبی مافی ستهم لی كراو به خورایی ئهروا.

﴿ الذِينُ حَسِرُوا الْفُسَهُمُ فَهُمُ لا يُؤمِنُونَ ﴾ كەسانىكى ئەوتۆن زىانيان داوە لە خۆيان و ئەو سەرمايە چاكە سروشتيە ھەيان بوەو ئەقللە تواۋەكلەى خۆيانيان للمانو بىردو نىديان خستەكار، دوايى باۋەر نايەرن بەھۆى ئەو زياندانە لە خۆيان.

نادهمیزاد دروست کراوه له گیان و له له ش و ههریه کهیان یاریده یی یه کتری نهده ن نادهمیزاد ناژی به شیوه یه کی چاك همتا کار نه که ن بی گیان و له شی خویان به یه کهوه، ههرگاتی کار بکا بو گیان به ته نها و و از له کهره سه و دارایی به ینی، یا کار بکا بو که ده سه و دارایی به ینی گیان، له بنچینه دا زیانی له بوون و ژبیانی خوی داوه، ههر که سی به و جوره یی فری به نیسلامه و ه نیه.

﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْيُـلِ وَالنَّـهار وَهُـوَ السَّمِيعُ الْعَلِيـمُ ﴾ وهبـ و خوايـه شــتى ئــارامى گرتووه و جيّگهى گرتووه له شهو روّژدا و هــهر خــوا خاوهنيــهتى و، خــوا هــهموو شــتى ئهبيستى و ههموو شتى ئهزانى.

پرسیار/ له ئایهتی پیشودا ئهوه مهبهسته زانراوه هوّی دووبساره کردنهوهی بهم ئایهته چیه؟

وه لام/ ئايه تى پيشوو بۆمان رون ئه كاتهوه كۆبونهوهى ئادهميزاد له بارهى كاتهوه، ئـــهم ئايه تى باردى كاتهوه، ئـــهم ئايه تە بۆمان رون ئه كاتهوه كۆبونهوهيان له جيڭگه و لــه شــوينى، هــهردولايان جيڭگهان بــۆ ههموو بونهوهران، ئادهميزاديش بهبى كات و بهبى جيڭه ناژين و، پيويستى به ههردووكيان هههه.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایهتانه رابواردن ئهمهیه: کۆمهلنی له بی باوه رانی قورهیش و حایات نه موحهمه د: بۆمان دهرکهوتووه ئهم کاره تۆ دهستت داوه تی پیریستی به دارایی هیه. کهواته ئیمه له رینگهی پیتاك كۆكردنه وه لسه هسمو و گهوره کانی هیوزی قورهیش دارایی زور بوتو كوئه کهینه وه هه تا توبیی به خاوه نی سامانی خوت لسه نیو هاوسه رانی خوت، به و مهرجه ی واز لهو ئاینه ی خوت بهینی و پهشیمان ببیته وه. خوای مهزن فهرموی: همرشتی شهوو روز بیان گریته وه له خواوه یه، ئه گهر بیسه وی پیغهمه ری خوی له هموو که ساماندار تر ئه کا، کهواته من پیویستم به سامانی ئیوه نی یه، بویه خوا ئه فهرموی:

﴿ قُلْ أَغَيْرَ الله أَتَخِدُ وَلِياً فاطِر السَّماواتِ وَالأَرْضِ ﴾ موحهمهد تۆ بلنى: ئايا من جگهى خوا وهربگرم به دۆست و سهردارى خۆم و بيپهرستم؟ چۆن من داواى يارمهتى له جگهى تىفىدىكىد

خوا بکهم که دروست کهری ناسمانه کان و زهویسه بسهم شیره ریسك و پیکسه و سدرسورینه رانه وه نهبینرین.

﴿ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ﴾ وه خوا خواردهمهنی دهرخواردی هــهموو گیــانداران ئــهداو بۆیــان ئهرِهخســیننی و، خــوا خواردهمـهنی دهرخــوارد نــادری و پیویســتی بهکــهس نیـــهو خواردهمهنی ناخوا، جگهی ئهو کهسی تر زیان و سوود نابهخشی.

ندى موحدمدد: پاش ئدوهى بدلگدو نيشاندت بۆبى باوهران هينايـدوه لـدسـدر پيويسـتى پدرستنى خوا به تدنها و لـدسـدر ئدوهيش جگدى خوا ناكرى به پدرستراوو ياريدهر روبكدره بت پدرستان بدم جۆره:

﴿ قُلْ إِنِي أَمْرِتُ أَنْ كُونَ أُولَ مَنْ أَسْلَمَ ﴾ تۆ بلنى: بەراستى من فەرمانم بىندراوه كە من يەكەم كەس بم سەر شۆرى فەرمانى خوا بم و موسلىمان بم و خىزم بىدەم بەدەستەوە بىۆ فەرمانى خواو ھىچ كەسى بىنشىم نەكەوى لە باوەر ھىناندا، چونكە من يەكەمىن داواكسەرى ئەو مەبەستەم ئەگەر بەو شىنرەيە نەبم ئەبى من بكەومە رىزى ئەو كەسانە فسەرمان بىدەن بەدانىشتوان و خۇم فەرمانبەردار نەبم، ئەوەيش دورە لەو كەسانەوە خوا ھىدىنان بىرىسىرى بىر گەياندنى پەيامى خوا بە ئادەمىزاد.

﴿ وَلا تَكُونَنْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وه بيْژراوه به مـن كـه تـۆ لــهو كهسـانه مهبـه هاوبـهش دائهنيّن بۆخوا. يانى من فهرمانم پيّدراوه هاوبهش دانـهنيّم بۆخـوا، دوايــى ئيّـوه چــۆن داوا ئهكهن لـهمن كاريّكى ناشايسته، خوا بهم جۆرهى خوارهوه فهرمانم پي ئهداو ئهفهرموێك

﴿ قُلْ إِنِي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ تۆ بللسى: بەراسىتى مىن ئەترىسىم ئەگەر بىن فەرمانى پەروەردەكەرى خۆم بكەم لە سىزاى رۆژىكى زۆر گەورە كە رۆژى دواييە، نە فرۆشتن و كرين و نە پيتاك و يارمەتى دەرنيە بۆ ھىچ كەسسى، ئىلىر ئىدوە چىۆن داواى كارى ناشايستەم لى ئەكەن.

پیخهمهران گوناه کردنیان لی ناوه شیخه وه. به لام مهبه ست نهمه یه یه کسانی بدری بدسه رهمه و که سیکدا له ناده میزاد له به دهم خوادا به یی جیاوازی، خوا به هه شتی دروست کردووه بر نه و که سانه فه رمانیه رداری خوان و له خوا نه ترسن، پیخه مر شیک له هه موو که س زانا ترو له خواترستره.

له پاش ئەوانەى باسكران خواى مەزن بۆمانى رون ئەكاتەوە كە ھىلىچ كەسىي جگەى خوا خاوەنى سود نيه بۆ ئادەمىزادو ئەفەرموى:

وَإِن يَمْسَسُكَ اللّهُ يِضُرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ وَإِلّا هُوَّ وَإِن يَمْسَسُكَ اللّهُ يِضُرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ وَإِلّا هُوَّ وَإِن يَمْسَسُكَ مِغَيْرِ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ فَلَا كُلُو اللّهُ وَالْمَا عُلَىٰ اللّهُ اللّهِ اللّهُ وَالْمَا اللّهُ وَاللّهُ وَالْمَا اللّهُ وَاللّهُ وَالْمَا اللّهُ وَاللّهُ وَالْمَا اللّهُ وَاللّهُ وَالْمُ اللّهُ وَاللّهُ وَالْمُلّمُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَلّهُ وَاللّهُ وَاللّه

﴿ وَإِنْ تَمِسَسُكَ الله بِضُرِّ فَلا كَاشِفَ لَهُ إِلاَّ هُوَ ﴾ وهنهگهر خوا بگهیهنی به تو زیانی له سهختی له ههژاری و گرانی و ناخوشی، دوایی هیــچ کهسـی لانابــا ئــهو زیانــهو ریّگــهی ریّگهی لی ناگری مهگهر خوا لایانبا. نهك ئهو شتهی بی باوهران ئهیان پهرسـتن.

وه لام/ کوشش پیویسته به گویرهی نه قل وه رگرتن، به گویرهی نسه قل نادهمیزاد به بی کرده وه کاری ناچیته سه ر، هه روه ها به گویره ی وه رگرتن له فه رموده ی خواو پیغه مسه رهوه هی فه رموده کانی نه وان و بسیر بوچونی زانایان نایه نسه ژماره که کوشش و کردار پیویستن بو وه رگرتنی به رهمموو پاداشت.

بینگومان خوا زیان و نازاری هیچ کهسی له بهنده کانی خوّی ناوی، چوّن نهبی وانه بی ؟ که خوا نه فهرموی: من ستهم ناکهم له بهنده کانی خوّم. که واته مهبهست له ناخوّشی و زیان له و نایه تهدا نه و شته به پاداشتی بهنده ی پی بداته وه له سه ر کرده وه کانیان یا تاقیان نه کاته وه هدر له به ر سوودی نه وه بهنده یه یه نه وانه یش دری دادیه و وهری و میهره بانی خوانین، گونجاو نیه بو خواگوشش که ران و ناکوشش که ران و هاک یه که تهمه شا بکا.

﴿ وَإِنْ يَمْسَكَ بِخَيرٍ فَهُوَ عَلَى كُلٍ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴾ وهئهگهر خوا بهتق بهگهیهنی چاکهیه له له له له ساغی و همرزانی و خواردهمهنی و سامانی زورو پلهو پایه، دوایی خوا بهسهر ههموو شتیکا توانای ههیه. یاننی کهس ناتواننی چاکهو زیان و گهورهیی و میهرهبانی خوا بگیریتهوه.

﴿ وَهُوَ القَاهِرُ فَوْقَ عِبادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴾ وه خوا توانا له سهره وه ی به نده کانی خویه تی نه وان که خواره وه ی توانای خوان و دروستی کردوون بی ویستی نه وان، نه یشیان مرینی و له ناویان نه با به بی پرس و ویستی نه وان و، خوا هه موو شتی له جیگای شیاوی خویا دائه نی ناگاداری کرده وه ی نه نهی به نده کانی خویه تی.

ههندی له گیل و گهوجه کانی بت پهرستانی مه که ووتیان به پیغهمهر ﴿ اِللَّهُ اِللَّهُ اِللَّهُ اِللَّهُ اِللَّهُ ا جوه کان و گاوره کان شایه تی ناده ن بۆتۆ لهسهر پیغهمهرایه تی تۆ، خــوای مـهزن بـۆ کـپ کردنه و هی دهنگیان ئهم ئایه تهی نارده خواره وه. فهرموی:

﴿ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادة ﴾ تۆ بلنى و پرسيار له بىت پهرستان بكه: چ شتى لـه شايهتى دانى خوا گهورهتره، ئاگاداربوونى خوا له ههموو ئاگادار دانى گـهورهتره، دوايى ئهگهر منجه منجيان كـرد لـه وولامدانهوهدا دوايى تـۆ گويٚچكـهى ئـهوانت ئـاودا بـۆ ولامدانهوهى پرسيارهكه.

﴿ قُلْ الله شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ﴾ تۆ بلنى: خوا ئاگاداره له نيوان من و له نيوان ئيوهدا و گهورهتره له بارهى ئاگادارى له همموو شتى، ئاگادارى خوا راستهو شايهتى جوه كان و گاوره كان پوچه، جگه وولامدانهوه كهى تۆ ههموويان پوچن و ئهوانيش پهكيان ئه كهوى.

﴿ وَاوحَى إلى هذا القُرْآنُ لأَنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ ﴾ وهبه سروش نيرراوه بوّلاى من ئهم قورئانه، بوّ ئهوهى من به ناوه روّكى ئهو قورئانهى عن كهسهى ناوه روّكى ئهو قورئانهى بي گهيشتووه بترسينم لهو كهسانهى ئيستاو ئهوانهى لهمهودوا پهيدا ئهبن ههتا روّرْى دوايى.

رستهی (و مَن بَلَغ) به لنگهی بی گومان و ناشکرایه لهسه و نه کهسهی ناوه رو کی ئه م قورنانهی بی گهیشت پیویست نه بی لهسه ری فه رمانبه رداری فه رمانسه کانی بی عه ره ب و جگهی عه ره ب هه تایی بی هاتنی جیهان. به لنگهیشه لهسه و نه وهی هه رکهسی بانگه و ازی پیغهمه رو قورنانی بی نه گهیشتبی خاوه نی بیانوه بو وه رنه گرتنی ئایینی ئیسلام، له باسی ماناکر دنی نایه تی (۱۱۵)ی سوره تی ئالی عیمران به دریدی نه و باسه رون کراوه ته وه.

قورئانی پیرۆز ئاگادار دانه لـهلایهن خوای مهزنهوه لـهسهر پینغهمهرایهتی موحهمهد ﴿ عَلَيْهُ عَوْدَنَانِی پیرۆز بهرهنگاری بت پهرستان ئهگا به گشتی و بهوان رائهگهیهنی که ئیـّــوه

ناتوانن ویّنهی ئهو قورئانه یا سی ئایه تی دابنیّن با ههموو کهسانی خوّیان ئهیانهوی بانگی بکهن، ههولیّشیانداوه بوّیان نهجوه سهر، رون بویهوه ئهو قورئانه فهرمودهی خوایه، لـه دواییدا خوا سهرزهنشتی کردن لهسهر پهرستنی پتهکان و فهرموی:

﴿ أَئِنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللهِ آلِهَةَ أَخْرَى ﴾ موحهمد تو بلنى: ئايا ئيوهى بت پهرســـتان و بنى باوهران به پيخهمهرايهتى شايهتى و ئاگادارى ئهدهن كهلـهگهڵ خوا چهندين خــواى تــر ههن، ئيّوه چوّن شتى وا ئهلٽين پاش رون بونهوهى بهلنگه لـهسهر يهكيّتى خوا؟

له دوایدا خوا فهرمان ئهدا به پیغهمهری خوی شایهتی و ناگاداری نهدا به وینهی ناگاداری نهدا به وینهی ناگاداری نهوان و نهفهرموی:

﴿ قُلْ لا أَشْهَدُ ﴾ تو بلّی: من شایدتی و ئاگاداری نادهم به ویّندی ئاگاداری ئیّـوه بـت پهرست که لهگهل خوادا ههیه چهندین خوای ترو من ههرگیز ئــهو شــایهتیه نــادهم، پــاش ئهوهی خوای مهزن فهرمانی تر ئهدا به پیخهمهری خوّبی و ئهفهرموی:

﴿ قُلْ إِنَمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنَنِي بَرِىءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ تۆ بلنى: بەراستى ھىچ خوايە نىيــە مەگەر خوايەكى تەنھا بۆ پەرستن و، بەراستى من بيزارم لـەو شتەى ھاوبەشى بىندائەنىن بـــۆ خواو بىزارم لـە پەرستنى ئەو بتانە ئىرە ئەيانكەن بە ھاوبەشى خوا.

له پاش ئهو باسانهی پیشوو خوای مهزن رونی ئهکاتهوه که بی باوهران جگه لهوه نهزان و گیل و رهگهز پهرستن هیچ شتی تریان نهکردووه به پیشهی خزیان و ئهفهرموی:

ٱلَّذِينَ ءَاتَيِّنَهُمُ ٱلْكِتَبَيَعُ فُونَهُ كُمَايَعْ فُونُ كُمَايَعْ فُونُونَ اللَّهُ وَمَنَ أَظْلَمُ الْمَنَ أَعْمُ ٱلْذِينَ خَسِرُ وَا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ وَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنَا أَوْكَذَبَ بِتَايَتِهِ عِلَيْهُ وَلَا يُقْلِحُ ٱلظَّلِمُونَ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْكَذَبَ بِتَايَتِهِ عِلَيْهُ اللَّهُ لِللَّهُ وَلَا يُقْلِحُ ٱلظَّلِمُونَ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْكَذَبَ بِتَايِيدٍ عِلَيْهِ اللَّهُ وَلَا يُعْلِمُ اللَّهُ وَلَا يُعْلِمُ اللَّهُ وَلَا لِللَّهُ وَلَا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَلَا اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ الللْهُ اللَّهُ الللَّهُ اللللْهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ الللللْهُ اللللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ الللللللْمُ اللللللْمُ اللللْمُ اللللللْمُ اللللْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ اللللْمُ اللللْمُ الللللْمُ الل

ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزَعُمُونَ ﴿ ثُمَّ لَمُ تَكُن فِتَنَكُمُ فِي الْآَنَ قَالُواْ وَاللَّهِ لَا اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللْلَا اللَّهُ الللْمُلْمُ الللِي الللَّهُ اللَّهُ ا

﴿ الذِينَ آئيناهُمْ الكِتابِ يَعْرِفُونَهُ كَما يَعْرِفُونْ أَبْناهُمْ ﴾ كەسانىكى ئەوتۆ ئىدە بەخشيومانە بەوان نامەيەكە تەوارات و ئىنجىلە لە جوەكان و گاورەكان كە گومانيان وايە باس و شىوازى موحەمەد لە نامەكانيانا نەنوسراوە، ئەوان موحەمەدە ئەناسن بەھو دىمەن وشيوازەوە لە نامەكانيانايە ھەروەك ئەوەى كورەكانيان ئەناسن. بەلام ئەوان باسى پىغەمەر ئەشارنەوەو نىشانى نادەن بەكەس، ئەو مەبەستە لە زۆر شوينى قورئاندا باسى كىراوە. لەئايەتى (۲۶۱) ئەلبەقەرە، ئايەتى (۱۹۷) شوعەرا. بەئايەتى (۱۹۷) شوعەرا. بەئورى ئەو باسە لەماناى ئايەتى (۱۶۶) ئەلبەقەرەدا بە درىۋى باسى كراوە.

بۆ زانین: له کاره پیویسته کان نیه که خاوه ن نامه کان کاتی پیویسته باوه پهینن دهستیان بکه وی که خاوه ن نامه کان راستی پیغهمهر بزانس و بیانناسین و نوسرابی له ته ورات و ئینجیلدا چونکه ههر کهسی له ئاینی ئیسلام بکولیّته وه به لیکولیّنه وه یه کی راستی به ووردی باوه پیهینی به ئایینی ئیسلام به جوری گومانی تیدا نه بی که همه رئاینی ئیسلام پراسته، ئهزانی پوخته ی ئایینی ئیسلام و نیشانه که ی له سهر ووشه ی (لا إله إلا الله) دا ده رئه کوی بو یه کسانی ئاده میزادو نرخ بو دانانی له سه بنجینه ی کار کردن و نیازی پاك نهك له سهر بنجینه ی دارایی و پله و پایه و په گهزایه تی. له نه ستو گرتنی کومه لایه تی و به به بهرپرسیاری ههمو و کاربه ده ستیکه بانگی ژیر ده سته کانی خویان بکه ن بو لای ئیسلامه تی و بیش که و تن، به بی ئه وه ی بزانس خاوه ن نامه کان پیغهمه ر ئه ناسن وه كوری خویان ئه ناسن.

دوای ئهوه خوا رونی کردهوه ئهو شتانهی که پیویسته ئاشکرا بکرین لـــه لـزمـهکردنی بی باوهران و بیزکردنهوه لـهوان به هزی هاوبهشدانان بز خوای مهزن پیمان ئهفهرموی:

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ ثَمْنِ آفْتری علَی الله کَذِباً ﴾ وه چ کهسیّکه ستهمکارتر له کهسی بوختان بکاو بهدر قر بیدا بهسهر خوادا، وینه بت پهرستان ئهلیّن: فریشتهکان کچی خوان و بتهکان برّیان ئهپاریّنهوه لای خوا. جوهکان ئهلیّن: عوزهٔیر کوری خوایه، گاورهکان ئهلیّن: عیسا کوری خوایه.

به هیچ جوّری جیاوازی نیه له نیّوان ئهو که سانه هاوبه شدائه نیّن بوّ خواو له نیّوان به دروّو به بوختان نامه کانی خوا ئه گوّرن به ده ستیان قه س و ئه یشزانن، له نیّوان ئه وانه یشد ا به دروّ ئه لیّن: ئیّمه له خزمه ت خوادا بوّ مهردم ئه پاریّته وه، له نیّوان ئه وانه دا ئه لیّن: خوا همر نیه، ئه وانه هه موویان بی باوه رو گوناه بارن به گویّره ی نامه ی خواو فه رموده ی پینه مهرو پیک هاتنی هه موو موسلتمانان.

﴿ أَوْكَذَبَ بِأَيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يَ ُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴾ يا باوه پی به ناوه پر کی ئايه تـه کانی قورئــان نهبی و ثهليّن. قورئان جادوه و ئه نسانهيه. به راستی پرزگاری نابی سته مکاران و بی بـــاوه ران سهره رای ئه وه یش سته مکاتر لـه وان نیه.

﴿ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعاً ثُمَ نَقُولُ لِلذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكاؤُكُمْ الذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴾ وه تو بیری نهو روّژه بکهرهوه نیّمه کوّنه کهینهوه بی باوه ران ههموویان به پهرستراوه کانیان و به خوّیانهوه. له پاشا ئیّمه نه لیّین به کهسانیکی نهوتو هاوبه شدانه نیّن بو ئیّمه به چهدنده ها شتی نارهوا: له چ جیّگهیه کن هاوبه شه کانی ئیّوه، نهوانه ی نهوتو ئیّوه گومان نهبه نهوا هاوبه شی ئیّمه نو له لای نیّمه بوتان نه پارینهوه؟

بۆ زانىن: ئەو كەسانەى باوەرپان بە خسوا ھەيمە دوو بەشسىن: (١) ھەيانىـ باوەرپـان بــە يەكىنتى خوا ھەيمە. ئەوانە ناوئەبرىن بە خوا يەك دانەرەكان (٢) ھەيشسىيانە باوەرپـان بــەخوا ھەيەو بەلايانەوايە خوانكى تر ھاوبەشيەتى ئەوانەو ئەو كەسانەن ئەلىين: خوا ھەر نىـــەو وەك

یه کوان به بی جیاوازی، چونکه هاو به شدانان بۆ خوا له ناوه رۆکا بریار دانه له سهر نه بوونی خواو به راستی وینه ی نیه هاو بشه ی نیه.

پرسیار/ بۆچى خوا فەرموى: له چ جێگەيەكن هاوبەشەكانتان، نەيفـــەرموە: لـــه كوێـن هاوبەشەكانى من. زۆر ئاشكرايە هاوبەشيان ئەدايە پاڵ خوا نە ئەپاڵ خۆيان؟

﴿ ثُمَ لَمْ تَكُنْ فِتَنتُهُمُ إِلاّ أَنْ قَالُوا وَالله رَبِنا مَا كُنّا مُشَرِكِينَ ﴾ لـ ه پاشا بيانويان بـ ق نهمايه وه بۆ وه لام دانه وهيان مهگهر نه وه كه نهيان ووت: سويندهمان به خوا پهروه رده كـ هرى ئيمه هاوبه شمان دانه ناوه بۆ تۆو در قمان بۆ ئه كهن. ئه وان به و سوينده لـ هو رۆژه دا هـ هولنى ئهوه ده ده ن خويان رزگار بكهن له و كاره خراپه كردويانه، بويه پهنا نه به نه به در قركردن و سويندى در ق خواردن و وا نه زانن ئه و رقر هيش وه ك رفر انى جيهان به در قر رزگاريان بين.

پرسیار/ رستهی (و َالله رَیَسا ما کُسا مُشْرِکِینْ) چـۆن ریّـك ئهکـهوی لهگـهلّ (وَلا یَکُتُمُونَ حَدِیثاً) وهبی باوهران هیچ رووداوی ناشارنهوه که کردبیّتیان له جیهاندا. ئایــهتی کُتُمُونَ حَدِیثاً) وهبی نیساء؟

وه لام/ له روزی دواییدا بی باوه را چه ندین جیگهی راوه ستانیان ههیه که له هه ندی کاتا نه توانن در و بکه ن و هه ندی شت بشار نه وه به رله وهی نه ندامه کانیان شایه تی بده ن له سه رنه و کارانه ی کردویانه که واته رسته ی نه م نایه ته ی نیزه بو نه و کاته ها تو ه ته خواره وه . له هه ندی جیگه دا ناتوانن در و بکه ن و هه رکاریکیان کردبی در ویان بو ناکری و نه ی لین به بی پیچ و په نا . که واته رسته ی نایه تی (۲۶) ی نیساء بو نه مه میان ها تونه ته خواره وه .

پرسیار/ هدرکاتی ئادهمیزاد له رِوْژی دوایدا توانای دروّو سویّند خواردنی هـهبیّ وهك ئهمرِوّ، ئیـر چوّن رِوْژی دووایی پنی ئەوتریّ خانـهی راستی و بــه ئــهمروّ ئــهبیّژریّ خانــهی دروّکردن.

وه لام/ جییاوازی نیّوان نهم دوو خانهیه بهم جوّرهیه: بهراستی دروّکردن لسهم روّژهدا وائهبیّ زیان و نازار له خاوهنه کهی دوربخاتهوه یا سسودی پسیّ بگهیسهنیّ. بسه لام لسه روّژی دواییدا دروّکردن و سویّند خواردن به هیچ جوّریّ سود بهخش نین و سزا ناگیّرنهوه.

﴿ اَلْظُرْ كَیْفَ كَدَبُوا عَلَى اَنْفُسِهِمْ وَصَلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴾ تو تهماشا بكه چـــۆن سزاى درۆكانيان لهسهر خويان پيويست ئهكهن. ئهليّن ئيّمه هاوبه شمان دانــهناوه بــۆ خــوا، خويان ئاگادارن لهسهر هاوبه شدانان بهردهوامبوون ههتا كاتى مردنيان و وونبو لهوان شتى بوختانيان پى ئهكرن و ئهياندا بهسهر خواداو ئهيان كردن به هاوبهش بو خواو ئهيان ووت: بتهكان بومان ئهدون له روژى دووايدا.

نه بوو سوفیان وهلیدی کوری موغه یره و فه زی کوری حه رس و عه ته به و شه بیبه ی کورانی ربیعه و شه به به کورانی ربیعه و شه به کورانی ربیعه و که به نه نه کورانی بیاوه چ شتی نه کوری نازانم نه وه نه بی ده می نه جو کینی . وه که بزانم چیروک و نوسراوی پیشوه کان نه کی من وینه ی نه وه م بو باس کر دوون له فارسه کانه وه: بو رونکر دنه وه ی نه و مه به سته خوا نه فه رموی:

وَمِنْهُم مَّن يَستَمِعُ إِلَيْكُ وَجَعَلْنَاعَكَنَ قَلُومِهُمُ مَّن يَستَمِعُ إِلَيْكُ وَجَعَلْنَاعَكَنَ قَلُومِهُمُ مَّن يَستَمِعُ إِلَيْكُ وَجَعَلْنَاعَكَنَ قَلُومِهُمُ أَكِنَةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقَرَّا وَإِن يَرَوَّا حَلَّهَا يَهِ قَلُومِهِمُ أَكِنَةً قَلُومِهُمُ أَكِنَا عَلَى اللَّهُ وَالْمَالَ اللَّهِ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّ

﴿ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنا عَلَى قُلُوبِهِمُ أَكِنَةً أَنْ يَفْقَهُوا وَفِي آذانِهِمْ وَقُراً ﴾ وهمهندى له بى باوه وان كهسيك گوى ئه گرى بۆلاى تۆكاتى تۆ قورئان ئه خوينى. به لام سود نابه خشى نه به خويان و نه به جگهى خويان و ، ئيمه داومانه به سهر دليانا چهندين پهرده ههتا له و قورئانه نه گهن و نهيزانن و لايان ناخۆشبو لينى تى بگهن ، چونكه ئهوان له سهره تاوه بريارياندابوو له سهر بى باوه وى و نهزانينى قورئان ، له خو بايى بوبون بهرده وامبون له سهريان و ، ئيمه دامان نابوو له گوينچكهيانا گرانى و قورسايى ههتا راستى نه بهرده وامبون له سهريان و ، ئيمه دامان نابوو له هيچ شتى نه گهن و نهيبيسن.

پرسیار/ بهراستی نهو نایه ته به گوینرهی روانه ت خوا دلنی نهوانی کویر کردوه و گوینچکهی که رکورون که واته شایسته خراپه و سزانین، چونکه نه بهرین به ریوه به روزو سدر به ست نین؟

وه لام/ به و بوتسه وه دلتی شه و بی باوه رانه له قورشان ناگاو و سودی وه رناگری، گریخ که یان نابیسی به جوّری بیزانن راسته بیی بیری چه ندین په رده به سه ر دلیانه وه یه کوی چکه یان گرانه به گوی ره سروشتی خویسان، له به ر شه وه ی خوا دلت و گوی چکه ی در وست کردوه به راستی په یوه ست کردنی که ری په رده دان بدریت پال خوا. به لام به گوی ره ی په یدابوونیان له بی باوه رانه وه جی گه ی خویه تی نه وان به رپر سیار بن، چونکه شه وان به روانه وه جی گه ی خویه تی نه وانه به رپر سیار بن، چونکه شه وانه به رپر سیار بن، چونکه نه وان به رباستی نه و به رده وامن له سه ری به ویستی خویسان. له ماناکر دنی نایه تی کاری سوره تی نه له به یه وانه کراوه.

ئهوهی شایهنی ئاماژه بی ئهو ئایهته بهئاشکرایی بهلگهیه لهسهر ئهوهی ئیسلام بهراوردی هیچ شتی ناکا بهو شتهی لهناوی خویایهتی. بهلکو تهماشای بهرههم و نیشانهی ئهکا. یانی چاوو گویچکه جیبهجی کهری کاری ئهقلن و ئهقلیش نهخشه کیشی کارکردنه، دوایسی ههر کاتی کارکردن بهیدا نهبو، بون و نهبونی ههمو ههستهکان یهکسانه، به جوری تر

ئیسلام شتی ناوه کی و دهره کی نیه، ههمو شتی هویه بو سودی ئادهمیزاد بو هه لسوراندنی گوزهرانیان و نه هیشتنی گیروگرفتیان و ئیسلام شاراوه ی نیه.

پیغهمهر نهینی پرو پوچ ویژانی دهرخست لهوانه که خاوهنی پلهو پلیهو دارایسی بون، چونکه دوای ئسهو دهرکهوتنه جموجول و ههستیان بهنهمانی خویان کرد، بویه پهلاماری دروی زور گهورهیان داو ئهیاندایه پال قورئان، بو رون کردنهوهی شهو مههسته خوای مهزن دهفهرموی:

﴿ وَإِنْ يَرَوا كُلَ آيَةٍ لا يُؤْمِنُوا بِها ﴾ وهنه گهر ئه و بى باوه رائه ببين ههمو نيشانه و كاريكى پهك خهريان ئهوان باوه ر به و نيشانه به ناكهن و باوه ر بهتو نايه نن له به ركينه ى دليان و لاسابى كردنه وهى پيشوه كانيانى بو ئه و شتانه له وانه وه و مريان گرتوون.

﴿ حَتَى إِذَا جَاؤُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلاّ أَسَاطِيرُ الْأُولِيْنَ ﴾ بــه درو خستنهوه ی نهوان نیشانه رونه کان گهیاندنیه راده یه هــه تا کــاتی نــهوان هــاتن بــو لای تــو گفتوگو بکهن لهگهل تو به جوری په کت بخهن نه لیّن کهسانیکی نهوتو باوه ریان نــههیناوه: نهو قورنانه هیچ شـتی نیــه جگـهی نـهوه ی نوسـراوی گــه لانی رابور دوانه بـه بی گومـان نهیشیانزانی نهو قورنانه راغویی که ره بولای شتی راست و دروسته. به لام نهوان گومـان و دروی زور به دهست نه هینن بو نهوه ی ناده میزاد رابکیشن به رهو ریگه ی خراپ و ریگــهی راستیان لی وون بکه ن و به رهو کاری پوچ بیانه ن، به بی جیاوازی به وینه ی یاساو پرو گــرام و دهستوری دهست کردی نهم سه رده مه ی نیمه.

﴿ وَهُمْ يَنْهُونَ عَنْهُ وَيَنَّأُونَ عَنْهُ ﴾ وه ثهو بسى باوه رائه ريّگرن و قهده على ئاده ميزاد ئه كهن له بساوه ركردن به قورئان و په يرهويي كردني پيخهمه ر ﴿ ﷺ و ، خويشيان دور ثه خهنه وه له باوه ر هينان. ياني نه خويان باوه ر ئه هينن و نه ثهيش هيّلن كه سي تر بساوه ر بهينين.

که همولندان بن پهیداکردنی تاژاوهو کینه بن پیغهمهر ﴿ ﷺ، لهشکر سازی بن جهنگ لهگهل پیغهمهر، لهبهر هیچ هنریه نهبوو جگهی خرابی و نالمباری خزیان.

﴿ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلاّ أَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْغُرُونَ ﴾ وهلمناو نادهن ئمو بسى باوه وانمه بسمو كاره خوابانمیان و ئمو فیل كردنانمیان له ئیسلام مهگمر له خویان و، همست ناكمن و نازانن كه زیانی ئموان سمر ناكیشی و تیپمو ناكا بولای جگمی خویان. یانی بازنمی خواپه سوری خواردو كموته ملی خویان و لمانوی بردن، همندیکیان لمه روّژی بمدردا كوژران و لمانوچون. ئموانی تریان بهسمر شوری خویان دا به دهستموه لمه روّژی رزگار كردنی ممكمی پیروز خوای ممزن جاری تر باسی چونیمتی ئمو كمسانه ئمكا باوه ریان به روّژی دوایی نیمو به دروی ئه خمنموه، لمه روّژه دا سزایه ئاماده كراوه بوّیان و، ئمی بینن لمگهال نمو پاداشته ی ئاماده كراوه بوّیان و، ئمی بینن لمگهال نمو پاداشته ی ئاماده كراوه بوّیان و، ئمی بینن لمگهال نمو پاداشته ی ئاماده كراوه بوّیان و، ئمی بینن لمگهال نمو پاداشته ی ئاماده كراوه بوّیان و، ئمی بینن لمگهال نمو پاداشته ی ئاماده كراوه بوّ باوه رداران و نمونموی:

﴿ وَلَوْ ترى إِذْوُ قِفُوا عَلَى النّار ﴾ وه ثه گهر تق ببینی ئهو بی باوه رانه کاتی راوه سیّنراون له سهر ئاگر. یانی تق نهوان نه بینی له و کاته دا راوه سیّنراون له سهر ئاگر هه تا به جاوی خوّیان نهو ناگره ببین، یا نیشانیان بدری یا بخریّنه ناوی بوّیان رون نه بیّته وه نه ندازه ی ئه و سزایه بوّیان ناماده کراوه، نه وه ی راستی بی له و کاتانه دا کاریّکی زوّر سامناك نه بینن.

﴿ فقالُوا یالیّتنا لُرَدُّ وَلا لُکَذِبُ بِآیاتِ رَبِنا وَنکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ ﴾ دوایسی بسی باوه پان ئهدلیّن: ئه ی خوزگایه ئیمه بیگیراینایه ته وه بوّلای جیهان و ئیمه به دروّ نه خینه وه نیشانه پهروه رده که ری خوّمان له سهر راستی قورئان و پیغه مه رو هاتنی روّژی دوایسی، پهشیمان ببینه وه له گوناهه کانمان و، ئیمه ببین به باوه پردارو کاری چاك بکهین. به لام فرمیسك رژاندن و خه فه ت خواردن له و روّژه دا هیچ سودی نابه خشی، ئه وه ی سودی ببوایه بوّ نه وان ترسان بوو له خواو له سزای خوا به رله پهیدابوونی ئه و سزایه بوّیان. له پاش توشبونیان به و سرایه ویّه ی گریانه به سه مردوداو ئاخ هه لکینشانه به کاری روّیشتین.

﴿ بَلْ بَدَالَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ﴾ به لكو دەركەوت بۆ بى باوەران شـــتى ئــهوان پەنھانياندا بوو لـه بى باوەرى و كارى خراپ لـه پيش ئەم كاتەوە لــه جيــهاندا كردونيان، لـهبەر ئەوەى ئيستا دەركەوتوون به هۆى شايەتى دانى ئەندامەكانيانەوە داواى ئەوە ئەكـــەن بيان گيرنەوە بۆلاى جيهان.

بۆ زانین: له رۆژی دوایدا رزگاری نابی له سزای خوا مهگهر کهسی خوی دهربخا به راستی و به رونی لهم ژیانهی ئیستاداو گفتوگوی ریك بکهوی لهگهل کردهوهیاو خوی بنوینی به وینهی دهرخستنی خوی به لهشی و به گفتوگو کردارییهوه له تهلهفزیون و ئاوینه دا. به لام کهسی خوی ده رنه خاب کردارو به گفتوگویهوه خوا نه بی کهسی شاراوه کانی له بی باوه ری و دووروی نه زانی، نهو کهسه لهمه و پاش سزای بی باوه ری و دوروی نه زانی، نهو کهسه لهمه و پاش سزای بی باوه ری و دوروی خوی له ناو نه با به خهفه ت خواردن لهسه رخوایه کردنه که ی باواتی رزگاربون نه خوازی، دوایی زور دوره ناواته که ی بیته ویی که بگهریته وه بولای جیهان.

﴿ وَلَوْ رُدّوُ الْعَادُ والْمِائَهُوا عَنْـهُ وَإِنْـهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴾ وه ثه گهر ئه و بنى باوه رائه دواى راوه ستانیان له سهر ئاگرو دهر که و تنی کرده وه کانیان بگیرنه وه بو لای جیهان به راستی ئه چنه وه بو لای شتی قه ده غه کرابو و له وان ئه و شته له ها و به شدانان و گوناه کردن. وه به راستی ئه وان در ق نه که ن له و به نیده ن که ئایه ته کانی خوا به در ق نه خه نه وه و باوه ربه به نبین.

بق نموونه: زوّر جاران دیومانه و ئهزانین به دهیان تاوانباران پهشیمان بونه ته وه له تاوانه کاتی ده رچوون له گرتوخانه گورونه کهچی کاتی ده رچوون له گرتوخانه گهراونه ته و تاوانه کانیان و گوناهه کانیان.

﴿ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلاَّ حَياتُنا الَّدُنيا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴾ وه بــى بـــاوهران ئـــهيان ووت: رُيان و زينده كاني بو نيمه نيه مهگهر ژياني ئهم جيهانهو، ئيمه زيندو ناكرينهوه لــهمهوپاش.

یانی ئهگهر بگیرینهوه بولای ژیانی جیهان به راستی ئهلین و دوبارهی ئهکهنهوه ئه و شتهی لهوه بهروتویانه: که زیندوبونهوه پرسیارو سزادان نیه.

پرسیار/چوّن ئەلنیّن: ژیان هەر ئەم ژیانەیە، بەراستى ئەو كارە گرانەیان بینیوەو ئاگریـــان پیشان دراوەو پەنایان بردوە بـــوّلاى رزگــاربوون، پــهیمانیانداوە نەگەریّنـــەوە بــوّلاى كــارە پیشوەكانیان؟ وه لام/ بهراستی ئموان ئمزانن که پرسیارو سزا همن بهبی گومان. بـــه لام ئـــهزانن ئهگــهر راستی بلاوبکهنموه سمرشوری راستی بن دهست کموتو پلـمو پایهیان لــه کیس ئهچین.

﴿ وَلَوْ ترى إِذْوُ وَقِفُوا عَلَى رَبِهِمْ قَالَ آلَيْسَ هذا بِالْحَقِ ﴾ وه نه گهر تۆ ببينى كاتى بى بى باوه ران رائه وهستىنوين له رۆژى دووايدا لەسەر فەرمانى پەروەردەكەرى خۆيان، دواى ئەوەى له جيهاندا به درۆيان ئەخستەوە گەيشتن به فەرمانى خواى مەزن لىه پاشەرۆژدا، پەروەردەكەريان ئەفەرموى:

له روزی دووایدا: ئایا ئهم زیندوبونهوهیه راست نیه؟ ئینوه ئهتان ووت له جیهاندا: زیندو بوونهوهو کوکردنهوهو بلاوبونهوه نین پاش مردن.

﴿ قَالُوا بَلَى وَرَبِنا قَالَ فَدُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكُفُرُونْ ﴾ ئەيان ووت: بىدلىّى: ئەوانىد ھەموويان ھەن و، سويندمان بە پەروەردەكەرى خۆمان راستن، خوا ئەفەرموى: دوايى ئىرە بچىرەن ئەم سزايە بە ھۆى شتى ئىرە باوەرتان بەو شتە نەبوو. ئەمەيـە: سىزاى ئـەو كەسانە جيهان ھەلىّبۇيرن بۆخۆيان و رىنرى بدەن بەسەر پاشە رۆژداو راستى ئەشارنەوە.

پرسیار/ خوای مەزن لىم ئايەتەدا ئەفەرموى: (آلیْسَ هذا بِالْحَقِ فَادُوقُوا الْعَـــذابَ) ئــەو دوو فەرمودانه چـــۆن ریـــك ئەكــەون لـهگــهل ئايــهتى (۱۷٤) ى ســورەتى ئەلبەقــەرە كــه ئەفەرموى: (وَلا یُكَلِمُهُمْ الله یَوْمَ الْقِیامَةِ) خوا گفتوگۆ ناكا لـهگهل بـــی بــاوەران لـــه رۆژى هەلسانەوه لــه گۆرەكان؟.

﴿ قَدْ خَسِرَ الذِیْنَ کَذَبُوا بِلِغاءِ الله حَتی إذا جاءَتْهُمُ السّاغة بَغْتَةً ﴾ بـه راسـتی زیـاند مـهندبوون کهسـانیٚکی ئـهوتو بروایـان نـهبووه بـه گهیشــتنی فــهرمودهکانی حــوا لــه زیندوبوونهوه و پرسیار و وولام و ئهو گهیشتنهیان بهدرو ئهخستهوه ههتا کاتی هات بوّلایان روّژی دوایی به کوتوپری و کهس نازانی ئهو روّژه چ کاتیّ دیّت، ئــهو روّژه نــاوبراوه بــه

(السّاعة) لهبهر به گورچی و به پهله پرسیار تهواو ئهبیّ. له کاتیّکدا بیّ باوهران زیانوّمــهند ئهبن. باوهرداران رزگاریان ئهبیّ و به خوّش گوزهرانی رائهبویّرن.

﴿ قَالُوا يَا خَسْرَتُنا عَلَى مَا فَرَطْنا فِيها ﴾ ئەو كەسانەى بروايان بە زىندو بوونەوە نەبووە مَلَيْن:

ئهی پهشیمان بوونهوه خهفهت بق ئیمه لهسهر شتی ئیمه له کیسی خومانماندا له جیهانداو تهمهنی خومانماندانا لهسهر گوناه کردن و بی فهرمانی خوا.

﴿ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أُوْزَارَهُمْ عَلَى ظَهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴾ وه نه و بي باوه رائه هه لائه گرن گوناهه كانى خوّیان به سهر پشتیانه وه. مهبه ست له و هه لنگرتنه نهمه به كه گوناهه كانیان لكاوه به وانه وه جوی نابیته وه له وان، نه و كه سانه خرابترین كه سن و بگره چوارپی له وان چاكتره، چونكه چوارپی هیچیان له گوناه به سهر پشته وه نیه و به ناسیای نه وی نه وای پرسیار له ناو نه چن. به لام نه و بی باوه رانه به گوناهه كانیانه وه نه چن بو ناوه له نو بی باوه رانه هه لیان گرتو وه له گوناهه كانیان نه و رسته یه گه و ره ترین هه ره شه یه بو بی باوه ران.

﴿ وَمَّا الْحَيَاةُ الدُنيا إِلاَّ لَعِبُ وَلَهُو ﴾ وهنيه ژيان زينده گانى جيهان كه ئيّوهى تيّل داوه مهگهر يارى كردن و خوّخهريك كردنه بهشتيكهوه ئادهميزاد خهريك ئهكا بهبي سوود. كماناكردنى ئايهتى (١٨٥) له سورهتى ئالى عيمراندا ويّنهى ئهو رستهيه رابوردووه.

﴿ وَلَلَدَارَةُ الْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِلذِينَ يَتَقُونَ ﴾ وه به راستی خانوی رِوْژی دوایی که بهههشـــته چاکتره بۆ کهسانیکی ئەوتۆ لـه خوا ئەترسن و خۆیان ئەپاریزن لـه هاوبهشدانان بۆ خواو لـه یاری کردنی بی سودو خۆ خەریك کردن به جیهانی براوه.

﴿ اَفَلاَ تَعْقِلُونَ ﴾ ئایا بۆ ئیّوه بیر ناکەنەوە عەقل ناخەنە کار کام یەکی لـــەو دوو شـــتانه چاکه: خانویی رۆژی دوایی با ئەم جیھانه، ھەتا ئیّوه باوەر بھیّنن.

دوای ئهوانهی پیشوو خوا دلنی خوشی پیغهمهر ﴿ ﷺ ئهداتهوه لهسهر نهوهی ئـهویان به درو ئهحستنهوه، دوای ئهویش بهانگهی رونی لهسهرداناون. ئهفهرموی:

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّاهُ لِيَحْزُنُكَ ٱلَّذِي يَقُولُونَّ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ ٱلظَّلِمِينَ بِعَايَنتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ٢٠٠٠ وَلَقَدْ كُذِّ بَتَّ رُسُلُ مِن قَبِيكَ فَصَبَرُواْ عَلَىٰ مَا كُذِّبُواْ وَأُوذُواْ حَتَّىٰ أَلَىٰهُمْ نَصَّرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكُلِمَنْتِ ٱللَّهِ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِن نَّبَإِي ٱلْمُرْسَلِينَ و إِن كَانَ كَبُرَعَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ ٱسْتَطَعْتَ أَن تَبْنَغِي نَفَقَا فِي ٱلْأَرْضِ أَوْسُلَّمًا فِي ٱلسَّمَآءِ فَتَأْتِيهُم بِتَايَةً وَلَوْسَاءَ ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَاتَّكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَيْهِلِينَ اللَّهُ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَٱلْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۞ وَقَالُواْ لَوْلَانُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِن رَّبِهِ عَقُلُ إِنَّ ٱللَّهَ قَادِرُّ عَلَىٰٓ أَن يُنزِّلُ ءَايَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ١

﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَهُ لَيَحُزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ ﴾ بهراستی ثیّمه ثهزانین بهراستی تو خهفهتبار ثه گیا شتیکی ثهوتو بی باوهران ثهیلیّن: لهبه دروخستنهوه تـــوّ لـهمــهوپیّش و ثیّســتاش بــه تویــان تهوت: شیّت و هوّنراوه بیّژو جادوگهرو جگهی ثهوانیش.

﴿ فَإِنَهُمْ لَا يَكَذِبُونَكَ وَلِكِنَ الظَّالِمِينَ بِآياتِ الله يَحْجَدُونَ ﴾ دوايي به راستي ثـهو بـێ باوهرانه لـهنيّو خوّياناو لـه پاش ملـهو لـه دهروني خوّيانا تــوّ بــه دروّ ناخهنـهوه، ثــهزانن تــوّ

راستی و به چاکت ئهناسن که تو راست ویژی، به لام نهو بسی باوه رانه ستهم له خویان ئه کهن باوه ر به ئایه ته کانی نامه کهی تو نایه رن به ئاشکرایی، ئه گینا ئه زانن تو راست ئه کهی. ههر که سی جهنگ بکا له گه ل که سینکی راست ویژ له به رئه وهی له سهر راستیه . بینگومان جهنگ له گه ل راستیه که نه کا له ناوه رو کا نه که له گه ل خاوه نی راستیه که همر که سی جهنگ له گه ل راستیه که ناوه به سوکی دانی له به رئه وه یه پهیامینکی هیناوه. به راستی کالته به و که سه ئه کا پهیامه کهی داوه به و فروستاده یه که خوای مهزنه، نه ک به و راستی کالته به و که سه ئه کا پهیامه کهی داوه به و فروستاده یه که خوای مهزنه به ره وانه کردنی که سه پهیامه که ئه گهیه نی که فروستاده که یه. بست پهرستانی مه که به را له ره وانه کردنی پیغهمه را ناوی ئه ویان ئه برد به راست گو و ئاسایش خواز، کاتی که کرا به پیغهمه رو په یامی خوای پی در او به لگه ی له سه ردانا ده ستیان کرد به جهنگ کردن له گهانیا به بوختان کردن و ئهیان ووت:

جادوگهرو شینت و شاعیره. کهواته به دروخستنهوهی پینهمهر ﴿ ﷺ به دروخستنه وهی پینهمهر ﴿ ﷺ دوباره خوا دروخستنه وهی پینهمه ر ﴿ ﷺ دوباره خوا دلخوشی پینهمه رئه داته وه و ئه فه رموی:

﴿ وَلَقَدْ كُذِبَتُ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كُذَبُوا حَتَى أَتَاهُمْ نَصْرُنا ﴾ وه بهراستى به درو خراونه تمهوه چهندين نيرراوى له پيش تؤتو بون و ئازاريان دراوه لهسهر گهياندنى پهيام دوايى ئهو فروستادانه ئاراميان گرتووه لهسهر شيخ ئهوانى پيخ به درو خراوه تهوه ئازاريان دراوه. كهواته تؤيش ئارام بگره لهسهر به درو خستنهوه ى خوّت و ئازاردانت ههنا كاتى هات بوّلاى ئهو نيرراوانه ياريدان و سهر خستنى ئيمه بو ئهوان، به هوى ئهو شيهوه بهلينم پيدابوون ئهگهر ئارام بگرن يارمه تيان ئهدهم و باوه رداران سهر ئه خهم، لهگهل توييش بهو جوّره ئهكهين.

ئەو جۆرە روداوانە بەسەر ژیانی ئادەمیزادا ئەسوریتەوە. بۆ نمونە ئەبینری ئەمرۆ پالەوان بازیە لە نیوان چاکەو خراپەدا، لە نیوان گەلانی ژیر دەستەو ستەمكارانی رەگەز پەرسىت،

له نیوان دوروی و راستیدا، ناگونجی تـ ه و کهسانه یارمـ ه تی راسـتی و سهربهسـتی تـ ه دهن لــهلايــهن دوژمناني خوّيانهوه توشي ئازار نهبن، ههرگيز راستي و سهربهستي ســـهرنه كهوتوون و سهرناکهون بهبی خو راگرتن و ماندوبوون و فیداکاری لهو ریگانهدا، خویان و خیزان و دارایی و پلمو پایمو ئاسایش و خوّشی خوّیان نهکهن به قوربانی بوّ راستی و سهربهستی، لمه دواییدا بهبی گومان بــه ئــاواتی خوّیــان ئهگــهن، بــوّ رون کردنــهوهی ئــهو مهبهســته خــوا ئەفەرموى: ﴿ وَلا مُبَدِلَ لَكَلِماتِ الله ﴾ وه هيچ گۆړانى نيسه بىۆ فسەرمودەكانى خىواو بىۆ بهلگه کانی خوا که یارمه تی خاوه ن باوه ران نهداو بن باوه ران له ناو نهداو یاریده ی پیغهمهران ئهدا. نهبیسراوه به ویسهی ئیمه سهردهمهی ئیمه که ستهمکارانی پیشوو به ئەندازەي ستەمكارانى ئېستا بە ئاواتى خۇيان گەيشتېن، ئەوەتە ستەمكارانى ئەم ســەردەمەي ئیمه له همموو جیگه گرنکه کاندا بنکهی سهربازی و بنکهی جهنگیانداناوه، هیلانهی کاول كردنيان ئاماده كردووه. به همموو چهكى نالهبار خۆيانيان چهكدار كردووه، دەسىتيان گرتوه بهسهر سامان و گیان و پیتی گهلانی ههژاردا، دهستیان گرتووه بهسمهر بانگهکان و جینگهی گۆرینهوهی پارهو دراوی زور له ههریمه کاندا، شوینی بالاو کردنـهوهی روژنامـهو گۆڤارو چاپەمەنيان داگير كردووه له زور شويندا، به جـورى دەستەلاتيان پـهيدا كـردوه مروّقی پاك و خاوین و ئاسسایش خوازبی به دهره کسی ئاواره ی ئهزانن، بـوّی ناگونجـی وشهیه کی سهربهستانه و دادپهروه ری بلاو بکاته وه، یا لــه ئیزگهی رادوی و کهنالله کانی تهلمفزیون و بهرنامهیه به حش بکا. به لام ناپاکان و ستهمکاران و له ثایین و هرگهراوه کان و دوژمنانی ئاین و نیشتمان بـ فر هـ در جیگه بـ روّن و بیبانـ دوی مهبهسـتی خراپـی خوّیـان بلاوبكەنەرە ریڭگەیان لی ناگیری و رۆژباشیان لی ٔ ئەكەن و ریزیان ئەگرن، ئەوەیش لــه بـــەر ئەمەيە: خوا پەرستان و فيداكارانى رېگەى راست و چاك يا نـــەماون يــا ئەگــەر مــابن زۆر كهمن و بي دهنگ دانيشتوون.

﴿ وَلَقَدُ جَاعَكَ مِنْ نَبَا الْمُرْسِلِينَ ﴾ وه به راستی هاتوه بـــۆلای تــۆ هــهوالّـی بهســه وهاتی نیر دراوه کانی خوا که به چ شیوه یه کی خواپ ئازار دراون له لایــهن گهله کانیانه وه، لهبـهر ئهوه ی ئارامیان گرتوه خوا سهری خستوون، ئه و جـــۆره کارانه نــه دهســتوری خوایــین و ئهرۆن و ناگۆرین.

هەرسى كورەكانى عاميرو چەند كەسى تر ھاتنە خزمەت بىغەمەر ﴿ ﷺ داوايان كــرد لــه بىغەمەر نىشانەيەو كارىكى پەك خەرى وەك بىغەمەرەكانى بھينى باوەرت بى ئەكەيىن، بــۆ رون كردنەوەى ئەو مەبەستە خوا فەرموى:

﴿ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ أَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغَى نَفَقاً فِي الأَرْضِ أَو سُلْماً فِي السَماءِ فَتَاتِهِمْ بَايَةٍ ﴾ وه گفر گران و گفوره به لهسه و تووه گهرانی بنی باوه وان له وه رگرتنی نایینی نیسلام، دوایی نه گفر تو توانات ههبوایه که تو پهیدا بکهی کونی له نیو زهویدا برویته ناوی و بییته ده ری و به لنگه بو نهویی باوه وانه بهینی، یا پهیژه به بهیدا بکهی بو ناسمان به رز بیته وه بولای و به لنگهیان بو بینیته خواره وه بو نهوهی باوه و به ناینی نیسلام بهینن، بیگومان تو توانای نه و کارانه نیه، دوای تو بروی بولایان به به لنگه و نیشانه یه کی گهوره وه و ته نگه تاویان بکهی باوه و ناهینن، کهواته تو خه فه مه مه خو نارام بگره لهسه در ناهینن، می خوی نارام بگره له بادا.

﴿ وَلَوْ شَاءَ الله لَجَمَعُهُمْ عَلَى الْهُدى فَلا تَكُنَنَ مِنَ الجَاهِلِينَ ﴾ وه نه گهر خوا شاره زوى همبوایه به پاستى بى باوه پرانى كۆ ئه كرده وه لهسهر پراغویى و یاریده ی ئه دان لهسهر باوه پر هینان له هینان به زور. به لام ئه و كاره نرخى بو دانانرى له بازارى به ندایه تیداو ئه بى باوه پر هینان له دله وه ده رچى به بى زور كردن.

بۆ زانین: خوای مەزن زۆر لەكىس ناكا بۆ ئەوەی باوەری بى بىسھىنىرى. بەلكو واز لىه ئادەمىزاد ئەھىنى خۆی بۆ خۆی رىگەيە ھەللىرىن، دوايى ئەقلى بى داون و رىگەى جاك وخرابى نىشانداون و بەللگەی رونى لەسەر داناون، بە تۆپزى دەست ناخاتە كارو باريان، بەھىنى سەربەستى بى بەخشىون ئەتوانى بەھوسى ئەو بەشەوە چاك وخراپ جوى بكەنـەوە، ھەروەك لە جىھاندا چاك وخراپ بۆ ژىانى خۆيان جوى ئەكەنـەوە ئىتوانى بە ئاسانىر رىگەى راست بدۆزنەرە.

به لام بن نهمه یه: دلنی موسولامانان رؤشن بکاته وه و ناموزگاریان بکا که پیویسته ئارام بگرن و دل کراوه بن، ئادهمیزاد ههر پلهیه کی هه بی پیویسته لهسه ری رهوشتی به رز بن خوی هه لبژیری، له ههمویان گرنگتر پشت به ستنه به خواو ئارام گرتنه له سهر ئازاری دانیشتوان.

دوایی خوای مهزن به جوّری تر هانی پیغهمهر نهدا لهسهر نارام گرتن نهفهرموی:

 ﴿ وَالْمُوتَى يَبْعَثُهُمْ اللهُ ثُمَ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴾ وه مردووه کان هيچ شتى نابيسن کـه سـودى بين بۆيان مهگهر رۆژى خوا زيندويان بكاتهوه، ئهو كاته هــهموو شـتى ئهبيسـن و سـويند ئهخون ئيمه لـهو كهسـانه نـهبووين هاوبـه شمان بـۆ خـوا دانـهناوه. لـه پاشـا بـۆلاى خـوا ئهگيررينهوه، خوا پرسياريان لى ئهكا لـهو شتانه گوييــان لى نـهكرتوهو خويانيـان بـى ئاگـا كردووه، به سزاو پاداشتى خويان ئهگهن.

به راستی نمو کهسانه تؤخؤیانیان بۆ ماندوو نهکهی که رانموویی وهرده گرن له تـ نوی نابیسسن به جۆری سـودی لی وهرگرن، چونکه ئهو کهسانه جیهانیانیان کـردووه به خۆشهویستی خوّیان. کهواته نموان وهك مردووان و شایستهی روبوّلا کردن نـین، وازیان لی بهیّننهوه بهره لایان بکه ههتا روزی دوایی، هـهتا به چاوی خوّیان سـزای ناههمواری خوّیان بینن و ریّگه دهرچونیان نهمیّنیّ.

﴿ وَقَالُوا لُو لَا نُزِلَ عَلَيْهِ آيةً مِنْ رَبِهِ ﴾ وه بن باوه ران ووتيان: بـ ق نـه نير راوه بقسه ر موحه مه د نيشانه يه كى په ك خهر لـه لايه ن په روه رده كه رى خويه وه و ته نگيان بن هه لنچنى هـ هـ تا باوه ر به ينن و نه توان سه رينچى بكـه ن. ئـه و به لنگانـه وه ك هوشـ ترى سـالـّح و دارده سـتى موساو خوانى عيسا با كيوى ئـه بو قوبـه يس به سـه ريانه وه راوه سـتينى، يـا فريشـته يه بيّـت بولايان و شايه تى بدا موحه مه د پيغه مه ره.

پرسیار/ چۆن ئەو بىن باوەرانە ئەو شتانەيان ئەووت، لەگەل ئەوەيشدا خــوا ژمارەيــەكى زۆرى نىشانەو بەلگەى رونى ناردوەتە خوارەوە بۆسەر موحەمەد ﴿ ﷺ.

وهلام/ به راستی مهبهست لهو به تگهیه لهو ئایهتهدا ئهو کاره پهك خهرهی ئهوتویـه بـێ باوهرهکان داوایان ئهکرد بویان به مهرج بو باوه رهینانانی خویان به موحهمهد.

مەبەستيان بەلگەيە نەبۇ قنيات بەكەسى بكا داواى راستى ئەكا لەبەر راستيەكەى ئەگەر ئەۋدىيان مەبەست بوليە پيۆيستيان بەۋە نەبۇۋداۋاى بكەن، چونكە كارى پەك خەرى زۆريان ديبوۋ لە پيغەمەرەۋە ﴿ ﷺ.

﴿ قُلْ إِنَ الله قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنَزِلَ آيَةً ﴾ تو بلنى: به راستى خودا تواناى ههيه لهسهر ئهوهى كه بهنيريته خوارهوه ئهو نيشانهو بهلنگهيه ئيوه داواى ئهكهن. بهلام خوا ئه ئايهته نانيريته خوارهوه لهبهر ئارەزو ههوهسى ئهوان، خوا ئهنيريته خوارهوه شتى خوى به شايستهى بزانى به گويرهى شياوى بهندهكانى خوى بى

﴿ وَلَكِنَ اَطْنَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ ﴾ وه به لام زورتر له و بي باوه رانه نازانن خوا به گويدره و زانياری بي وينه ی خوی شتی شياو بو نهوان ئه نيريت حواره وه. ناردن خواره وه که نوشانانه له گهل به ده وامبوون له سه ربي باوه ری نه بینه هوی نه گبهتی بو شهوان و قلاچو کردنیان نه گهر باوه ر نه هینن. وینه ی گهلانی پیغه مه ره پیشوه کان. که واته ناردن خواره وه ی نه و نیشانه یه بو نهوان چاك نیه.

ئهو داخوازیه لهو بی باوه پانه وه وه نه بی ههر پیشه ی نهوانبی و به سه. به لککو ویسه یا نیستایش زورن. نه گهر بو نهوان و بو ههموو بی باوه پانی تسری سهر زهویی به هه زاران به لیکگهیان بوبهینری باوه پانه نه بی چ به لیگهیه گهوره تربی له دروست کردنی ناسیانه کان و زهوی و له جم و جولتی نهستیزه کان و مانه وه یان له سهر نه و پروگرامه تایه تیه له جم و جولتیانا، له دروست کردنی زهوی و کیوه کان و زهریا و ده ریا و پروباره کان و کانگای زور به نرخ و به پیت له نیو زهویداو له دروست کردنی دره خت و روه که به هوی بارانه وه ؟

کاتی خوای مهزن رونی کردهوه که توانای ناردنه خوارهوهی نیشانه و نه و داخوازیسه ی نهوانی ههیه. پاشان باسی شتی نه کا به لنگه بی له سهر توانسای زوّر گهوره تری خوا. وه ك بهریّوه بردن و هه تسوراندنی ههموو بونه وه وران و دانانی ههموو شتی له جیّگهی شیاوی خوّیا. نه و نیشانه یه نهوبی باوه رانه داوای نه که ن سهر سورهیّنه تر نیه له دروست کردنی گیانداران و بهریّوه بردنی کارو نیشیان. نه فهرموی:

وَمَا مِن دَآبَةٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَاطَلَيْرِ يَطِيرُ بِجَنَاحَيَّهِ إِلَّا أُمَّمُ أَمْثَالُكُمْ مَّافَرَّطْنَا فِي ٱلْمُحَتَّفِ مِن شَيْءَ فِي ثُعَرَّ إِلَى رَبِّمْ يُحَشَرُونَ فَيَ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْبِتَا يُكِتِنَا صُحُّوَ وَبُكُمْ فِي ٱلظُّلُمَدَةِ مَن يَشَا إِٱللَّهُ يُضْلِلُهُ وَمَن يَشَأْ يَجَعَلَهُ عَلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ

﴿ وَمَا مِنْ دَابَةٍ فِي الأَرْضِ وَلا طَائِرِ يَطَيْر بِجَنَاجِهِ إِلا اَمَمْ مِشَالُكُمْ ﴾ وه نيه هيچ شتى بروا بهسهر زهويدا له گيانداران و، نيه هيچ بالندهيه بفري به ههوادا به هوي دوو بالله كانى خويهوه، مه گهر چهندين كومهليّكن خاوهنى سروشتى تايبهتى خويانن و تهمهن و خواردهمهنى بهسهرهاتيان ديارى كراوه لهلايهن خواو وينهى ئيّوهى ئادهميزاد، دروستى كردوون و ئهمرن و زيندو ئهكرينهوه له روّرْى دووايدا وينهى ئيّوه، سوپاسى خوا ئهكهن و بي ئاگانين له خوا وينهى ئيّوه. بگره ئيّوه ههتا به ههزاران خوا نهناسن. به لام ئهوان به گشتى بي ئاگانين له خواو به باشى ئهيناسن.

خوای مهزن به و نایه ته رونی کردوه ته وه که به راستی له نیروان ناده میزاد و رویسده و فرنده کاندا جوّره له یه نیرون که به راستی له نیرون نایه و جوّره کاشکران نه کردووه. نایا له دروست کردن و باوه ربه خوادایه، یا له به ریّوه بردنی هوّی ژبان و ههدسو راندنی کارو باریان بو سودی خوّیان له ژباندا، یا هه ربه شیکیان نه ناسرین به ناوی خوّیان وینه ی نیمه به خیّران و ره گه ز نه ناسرین، نایا له وانه دا و ینه ی نیمه نیمه نیاله شتی تردا؟. هه رجوّنی بی زانایان به زوّری هه ولیانداوه بو ناسینی سروشتی گیانداران له روّینده و فرنده یانا و چوّنیه تی هه وه س و کرده وه یان، له نه خامدا ناگاداریان په یدا کردوه

کۆمەلنی قەلەرەشیش ئەگەر بەكیکیان ھەستی بە تىرس كىرد بە دەنگیکی تاببەتی ھاوریکانی ئەترسینی ئاگاداریان ئەكا، لە كاتی خوشیدا بە جۆرە دەنگیی تىر ئاگاداریان ئەكا، مە كىردەوەو سروشتی زۆر سەرسورھینەریان ھەيە... بەلام ھەریەكە لەو كۆمەللە رۆیندەو فرندانە سروشتیکی جیاوازیان لىه يەكتری ھەيە بىز بەخیو كردنی بیچووەكانیان و تیماركردنیان، لە كۆششدان بىز پەيدا كردنی خواردەمەنی بۆیان، لە پینك ھینان و ئامادەكردنی شوینی حەسانەوەیان، پەیرەو پرۆگرامی تاببەتی خویان و نیوان بیچوەكانیان. ئەوانەو چەندین شتی تریان ھەیە.

﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيء ﴾ ئيْمه وازمان له هيچ شتى نههيْنا له نامهى خوّمــان و نهمان نوسيّبى، ههموو شتى لهو نامهيه اكۆكراوهتـــهوه نوســراوه بــه هــهموو جــوّرى كــه شياوى خوّيانبىّ. مهبهست لـهو نامهيه ئهمانهن:

۱ یا ئمو ته خته یه پار پزرراوه له دهست کاری (اللوح الحفوچ) که همموو موشـــتێکی رابوردوو داهاتوی تیدا نوسراوه، چونیه یی ئمو لهوحــه نهینیــه لای ئیمــه مهگــهر ئــهوهنده بزانین پنی ئمووتری نامه. خوا ئمزانی چونه.

۲ یا بریتیه له زانیاری خوای مهزن که ههموو شاراوه کانی دلتی نادهمیزادو ئهوانهیش
 دیارنین ئهیزانی.

۳- یا بریتی له قورئانی پیروز که خوای مهزن نهوهی پیوستبی بو نه دهمیزاد له بنچینه کانی نایین و لقه کانی رون کردوه ته وه له قورناندا به بی کهم و کوری.

﴿ ثُمَ إليهِ يُحْشَرُونَ ﴾ له پاشان لای خوا کو ئهکرينهوه، ئادهميزادو گياندارانی تـر بـه بالندهو جگهی بالندهو کو ئهکرينهوه بولای خوا ههتا به جوريکی دادپهروهرانه هـمموويان مافی خويان وهربگرن له يهکتری يانی ههرچون ئيمهی ئادهميزاد کوئهکرينهوه لـه روزی دواييدا گياندارانی تريش کوئهکرينهوه. بهلام ههموويان مهبهست و يـهك پـهيرهويان نيـهو بهرهو جينگهيهکی تايبهتی ئهبرين لـهو روزهدا که ئادهميزاد نـای زانـن، ئـهو شـتهی ئيمـه برياری لـهسمر بدهين ئهمهيه: بهههشت و دوزه خ بو جگهی ئادهميزادو جنوکه دروست نهکراون.

له پاشا خوای مهزن فهرموده کهی خوّی دهست بی نه کاتهوه دربارهی نهو کهسانه به و جوّره پیویسته فهرموده کانی خوا نابیسن، نهو کهسانه ویّنهی ناژه لنن و له هیچ شتی ناگهن و پیخهمهریش ناگادار نه کا لهسهر کهمو کوری نهو کهسانهو نهفهرموی:

﴿ وَاللَّذِيْنَ كَذَبُوا بِآياتِنا صُمَّ وَبُكُمُ فِي الظُلْمـاتِ ﴾ وه كهسانيّكى ئـهوتو باوه ريـان بـه ئايهته كانى قورئانى ئيّمه نيهو بهلنگه كانى ئيّمـه لهسـهر راسـتى موحهمـهدو ئـايينى ئيسـلام بهدرو ئه خهنهوه كه رن بانگهوازى تو نابيسن و گوئ له راستى ناگرن كـه بهلنكـهن لهسـهر يه كيّتى خواو لالن و گفتوگوى راستى بهدهميا نايه له بارهى يه كيّتى خوا له نيّـو چـهندين تاريكدان: تاريكى بت پهرستى و بيّ باوه رى و گوناهبارى و ده رچون له دهستورى خـواو لاسايى كردنه وهى ناره واى پيشوه كانيان و ئه وان له نيّو هموه تاريكيه دان.

ئهو کهسانه ئهگهر ئامادهییان تیدا بوایه بیریان بکردایه وه له و شتانه ی چوار لای گیاندارانی گرتوه ته وه ئایانزانی که چون خوای مهزن ههستی وای بهخشیوه به و گیاندارانه که خویانی بی ئهبه ن بهریوه له و شکایی و له نیو ده ریاو ههوادا. سروشت و تیگهیشت و زیره کی وای پیداون جیگه ی سهر سورمانی ناده میزادن. که واته نه و کهسانه ناماده ی خویانیان له کیسی خویانداوه.

داوه تن و به شینکی سه ربه ستی داوه تن و چاك و خسراپ لای رونه و به ئاره زوّی خوّی خوّی خوّی خوّی خوّی خوّی خوا هموو شتینکی له جیّگه ی شیاوی خوّیا داناوه، وه هه و که سی خوا ئاره زوّی همین دای ئهنی له سهر ریّگهی راست و باوه ر به ئایینی ئیسلام ئههیّنی، چونکه به گویّره ی عمقلی خوّی ریّگه ی راستی بوّخوی همانبراردوه و خوایش یارمه تی داوه.

دانیشتوانی مه که دوایان ئه کرد له پیغهمهر ﴿ الله کاتی ئیمه باوه رِت پی ئه که ین کیوه کانمان بو بکه ی به دهشتی پان و به رین و ببن به باخ و بیستان و روباری ئاویی تیدا پهیدا بین، یا نامه یه کت بو نی لسه ناسمانه وه. ئهیانزانی ئهوانه ههموویان سودی بهوان ناگهیهنی، بیر کردنه وه له خویان سودیان پی ئهبه خشی که ههرکاتی ئازاریان توشی ببی هاواری خوا ئه کهن، ئهبوایه بیانزانیایه ئه و هاواره ی ئهوان گهوره ترین به تگهیه لهسه تهنهایی خوا، بو رون کردنه وه ی ئه و شتانه خوا ئه فهرموی:

المنافقة الم

آرء يُتَكُمْ إِنْ أَتَنَكُمْ عَذَابُ اللّهِ أَوْ أَتَنَكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرُ اللّهِ تَدْعُونَ فِيَكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرُ اللّهِ تَدْعُونَ فِي كُشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا وَلَكَ أُمْمِ مِن قَبْلِكَ فَأَخَذَ نَهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرُّ إِلَا لَعَلَيْمُ بِنَصَرُّعُونَ إِلَى أَمْمِ مِن قَبْلِكَ فَأَخَذَ نَهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرُّ إِلَى السَّاعَ وَالضَّرُ عُوا وَلَكِن قَسَتَ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطُ نُ مَا كَا نُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَلَكَا السَّيْطُ نُ مَا كَا نُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَلَكَا اللّهُ مَا الشَّيْطُ نُ مَا كَا نُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَلَكَا اللّهُ مَا اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللللّهُ اللللللّهُ الللللّهُ الللللللّهُ اللللللّهُ اللّهُ اللللللّهُ الللللللّهُ اللللللللّهُ الللّهُ اللللللّ

نَسُواْ مَا ذُكِرُواْ بِهِ عَنَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبُوابَ كُلِشَى عِ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُواْ بِمَا أُوتُواْ أَخَذَنَهُم بَعْتَةُ فَإِذَاهُم مُّبَلِسُونَ فَ فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَٱلْحَمَّدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ فَيَ فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ وَٱلْحَمَّدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ

﴿ أُغَيْرَ الله تَدْعُونَ إِنّ كُنْتُمُ صَادِقِيْنَ ﴾ يا لـهو كاتانهدا ئيّوه ئهپارٽينهوه لـه جگدي خودا لـه بتهكان بولايرينه سزا لـه خوتان، ئهگهر ئيّوه راسـت ئهكـهن بسهكان خـوداى ئيّـوهن، دوايى ئيّوه لهوان بهاريّنه لـه بوّئهوهى رزگارتان بكهن.

مهبهست له و ههمووه ثایه تانه نهوهیه: بسی باوه ران لسه روّری دواییدا بسیّراری خوّیان دهرئه برن له و شتانه کردویانه به هاو بهش بوّ خوداو په لاماری لای خودا نهده ن

به کورتی خوای مهزن له سروشتی نادهمیزادا نامادهیی تیدا دروست کردووه بو تیگهیشتن لهسهر بونی خواو تاك و ته نهایی خوا، نه و نامادهیه ههرگیز لهوان جوی نابیته وه، ههر کهسی باوه ری نه هینایی خوی تاوانباره و به ناره زوّی خوّی وازی هیناوه له به نابیته وه، ههر کهسی باوه ری نه هینایی خوّی تاوانباره و به ناره زوّی خوّی وازی هیناوه له به به ناشکرا. که واته نه و کهسه شایه نی سزایه له به که گویّره ی زانیاری پیویسته نیمه بزانین جیاوازی نیه له نیوان کهسی کارنه کا بو چاکه به گویّره ی زانیاری خوّی له گهل که سی تر واز له راستی بهینی و دوای کاری پوچ بکه وی له گهل نه وه هی توانایان هه بی له سه ر جوی کردنه وه ی راغویی و گوم رایی. به نام واز بهینی له راستی و توانایان هه بی له سه ر جوی کردنه وه ی راغویی و گوم رایی. به نام واز به پینی له راستی و

رانمویی لهبهرکهمته رخهمی خوّی گالته پی کردن به راستی . به راستی زوّر راست و بی گومانه ناماده بی ناده میزاددا نه پوشری له پشتی پهرده ی لاسایی کردنه وه هه واو هه وه س و پهروه رده کردنی باو پاپیران و پیشوه کانیانه وه، به ویّنه ی داپوشینی خور له پشتی هه وره وه له م روّره دا. به لام له روّری دواید ا پهرده نامینی و هه مه وو شیخی وه ک خوی نه بینری و جیگه یه بو گومان نامینی.

﴿ بَلْ إِياهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسُونَ مَا تُشْرِكُونَ ﴾ بهلكو ئينوه بت پهرست ههر داوا له خوا ئه كهن نهك له جگهى خوا بۆ لابردنى شتى توشى ئيوه ئهبى، دوايى خوا لائهبا شتى ئيوه داواى ئه كهن له خوا بۆ لابردنى ئهو شته ئهگهر خوا ئارەزۆى ههبى ئهو شته لابا لهسهرتان و، ئيوهى بت پهرست له بيرى خوتانى ئهبهنهوه شتى ئينوه ئهتان كرد به هاوبهش بۆ خوا له بتهكان و وازيان لى دينن له رۆژى دوايدا.

خوای مهزن سزای بهنده کانی خوّی نادا هـهتا فروستاده ی خوّی نـهینیّری بوّلایـان و راغویان بکا ریّگه ی خوا پهرستی، بـوّ ئـهو باسـه خـوا رونـی ئه کاتـهوه پینغهمـهر ﴿ عَلَیْ بهسهرهاتی گهلانی رابردوو کاتیّك درایهتی پینغهمهره کانی خوّیانیان ئه کرد، بوّ ئهوه بزانـری ئهوانه ی ئیستایش وه ك نهوانیان كی دی که بی فهرمانی تو نه کهن، وه ك خوا ئه فهرموی:

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلَنَا إِلَى أَمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ ﴾ وه به راستی ئیمه راوانهمان کردوه بوّلای گـهلانی پیشوو چهندین فروستاده همتا بانگی ئـموان بکـهن بـوّلای پهرسـتنی خـوا کـمچی ئـموان پیخهمهره کانی خوّیانیان به دروّ خستوّتهوه. دوایی ئهوان باوهریان نههیّناوهو پیخهمهره کانیان بهدروّ خستهوه.

﴿ فَاحَدُنَاهُمْ بِالْبَاسَاءِ وَضَرَاءِ لَعَلَهُمْ يَتَضَرَعُونَ ﴾ دوایسی ئیمه شهوانمان گرتو سزامان دان. به نازاری سهخت و گران و به نهخوشی و دهردو نازاری لهش، بو شهوهی شهوان بکوروزینهوه لهبهردهم خوادا پهشیمان ببنهوه له بت پهرستی و داوای لی بوردن بکهن له خودا، چونکه نهو کهسانه که تووشی زیان نهبن پهنا نهبهن بولای خوا بو شهوهی شهو زیانهی لهسهریانه ههلیگری. به لام نهوان به و جوّره ههاناسن.

﴿ فَلَـوْلا جَـاءَهُمْ بَاسُنا تَضَرَعُـوْا ﴾ دوای کاتـی هـات بۆلایـان ســزای ئیمــه بــۆ ئەكوروزانەوە. كەواتە بیانویان نییه بۆ واز هینانیان لـه كوروزانەوەو پەشیمانبوونەوه.

﴿ وَلَكِنْ قَسَتْ قَلْبَهُمْ وَزَيَنَ لَهُمْ الشَيْطَانُ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونْ ﴾ وه به لأم نهو بت پهرستانه دليان رهق و ووشك بووه نهرمی و ته رای تيدا نهماوه بز وه رگرتنی خوا پهرستی، شهيتان بريانی رازاند بزوه شتيك كه نهوان نهيكهن له گونه كردن و درينژه دان به بي باوه ری، بيريان له شتى نه نه كرده وه توشيان بووه له هه ژاری و نه خوّشی به هوّی كرده وه خراپه كانی خوّيانه وه، له سته م و گومرايدا مابوونه و.

ئهو ثایته به لگهیه لهسهر نهوهی خوای مهزن پارانهوه پهشیمان بوونهوه و هرئسه گری لسه همموو کهسی که پهنای پی بباو لهبهر توش بوونی ههژاری و ترس و برسیتی.

﴿ فَلَمَا نَسَوْا مَا ذَكِرُ بِهِ فَتَحْنَا عَلَيهِ أَبُوابَ كُلَ شَيءٍ ﴾ دوای هـ ممو و كاتـــی لــ هبیریان بچوایه ته وه شتی ناموزگاری نهوانی پی كرابوو كه واز له بی فهرمانی بهینن و توشــبوونیان به نهخوشی هه تا ته می خوار بین، ئیمه ده رگای هـ مموو شــینکمان به ســه ددا كردنه وه لــه رابواردن و هه رزانی و له شساعی و به وانه تاقیمان كردنه وه نایا نیوه سوپاسی ئیمه نه كه ن و دانیشتوان ناگاداری سوپاس كردنتان نه بین، دوای لابردنی نه و سزایانه له سه ریان.

﴿ فَإِذَاهُمْ مُبْلِسُونَ ﴾ دوای نهو کاته نهوان بی نومید بوون له ههموو چاکهیهك خهفهت باربوون و بهتهمای رزگار بوون نهمان و بهلگهیان بز نهمایهوه.

پوخته مانای ثهو ثایهتانهی پیشوو خوای مهزن جاریک ثهوانی توشی هـــهژاری ئــهکردو جاریکی تر به هــهرزانی و لــهش ســاغی،

ویّندی باوکیّکی میهرهبان بۆ کوری خوّی بگره زوّرتر هدتا لـه خراپه بگدریّتدوهو سوپاســی خوا بکهن کهچی ئدوان تدمی خوار ندبوبون

﴿ فَقُطعَ دابِرٌ القَومِ الذِيْنَ ظَلَمُو والْحَمْدُ لله رَبِ العالَمِينَ ﴾ دوايى بنهبي كريا پاش ماوهى ئه و تاقمه و ههموويان له ناوبران و كهسيان نهمايه وه به هنرى سزادانى ئيمهوه، هممو و سوياس بۆ خواى پهروهرده كهرى هممو و بونه وه لهسه ناوبردنى بنى باوه ران و ستهمكاران و زهويان لى پاك كرايه وه، بۆ ئهوهى كهسى تر توشسى بنى باوه رى و ئازارى ئهوان نهبيت.

جاریکی تر خوا روی فهرمودهی خوّی نه کاته پیغهمهرو فهرمانی پینه دا جاریکی تر بیری له گهلانی رابردوو بکاته و پیش نسهوهی نهمانسهی نیستایش وهك نسهوانیان بهسسهر بسی و نهفهرموی:

قُلْ أَرَةً يَتُمْ إِنَ أَخَذَ اللّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَدَرَكُمْ وَخَنَمَ عَلَى قَلُوبِكُم مَنَ إِلَهُ عَيْرُ اللّهِ يَأْتِيكُم بِلّهِ انظُرْكَيْفَ نُصَرِّفُ ٱلْآيكِينِ ثُمَّ هُمْ يَصَّدِفُونَ فَي قُلْ أَرَءَ يَتَكُمْ إِنْ أَنْكُمْ عَذَا بُ اللّهِ بَعْتَةً أَوْجَهَرَةً هَلَ يُهَلِكُ إِلّا ٱلْقَوْمُ ٱلظَّالِمُونَ فَي وَمَا نُرِّسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ فَي وَالّذِينَ كَذَا بُواجَا يَنتِنَا يَمَسُهُمُ ٱلْعَذَا بُ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَالّذِينَ كَذَا بُواجِمَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ فَي وَالّذِينَ كَذَا بُواجِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَالّذِينَ كُذَا بُواجِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَاللّذِينَ كُذَا بُواجِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَمُنذِينًا لَا مُنْ اللّهُ وَلَا لَا عَذَا بُ إِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَاللّذِينَ كُذَا بُواجِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَالّذِينَ كُذَا بُواجِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَاللّذِينَ كُذَا بُواجِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ فَي وَاللّذِينَ كُذَا بُواجِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ فَي الْمُعَالِينَ إِلَا عَنْ الْمُؤْلِيَةُ مُنْ الْعَذَا الْهُ إِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ فَي فَا يَعْسُونَ فَي مَنْ يُعْرِقُونَ فَي فَالْمُوالِي فَلْمُ الْمُؤْلِي الْعُمْ الْمُؤَلِّي فَالْعُونَ فَي مُعْلَى الْمُؤْلِي فَلْهُ الْمُؤْلِونَ اللّهُ لِلْمُ لَا عَذَا الْمُ إِلَا الْمُولِي اللّهُ الْمُؤْلِي اللّهُ مُنْ وَالْمُؤْلِي الْمُنْ الْمُؤْلِونَا لَا عَنْ الْمُؤْلِونَا لَا الْمُؤْلِونَا لَا الْمُؤْلِقِينَا اللّهُ الْمُؤْلِونَا عُلْمُ الْمُؤْلِونَا لَا عَالَا لَوْلُونُ اللّهُ الْمُؤْلِونَا اللّهُ الْمُؤْلِونَا لَا اللّهُ الْمُؤْلِقُونَ اللّهُ الْمُؤْلِونَا لَا الْمُؤْلِونَا لَوْلَا لَا اللّهُ الْمُؤْلِونَا لَا الْمُؤْلِونَا لَا اللّهُ اللّهُ الْمُؤْلِونَا اللّهُ الْمُؤْلِونَا اللّهُ الْمُؤْلِقِي اللّهُ الْمُؤْلِقُونَ اللّهُ الْمُؤْلِونَا اللّهُ الْمُؤْلِقُونَا اللّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلِقُونَا اللّهُ الْمُؤْلِقُ اللّهُ اللّهُ الْمُؤْلِقُولِ الللّهُ الْمُؤْلِقُ اللّهُ الْمُؤْلِقُولُونَ اللّهُ الْمُؤْلِقُولُولُولُولُولُ الللّهُ اللّهُ الْمُؤْلِقُ الْمُؤْلُولُولُولُولُولُولُولُولُولُ الْمُؤَلِ ﴿ قُلَ أُرَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللهِ سَمْعَكُمْ وأَبْصَارَكُمْ ﴾ تَوْ بَلْنِي: به بت پهرستاني مهكه: ثابا ئيّوه چ چ شتى ئهبيستن و ئهبينن ئهگهر خوا گويٽچكه له ئيّوه وهربگريّتهوه گهرتان بكاو هيچ شتى نهبيستن، وهچاوهكانتان وهربگيريّتهوهو كويّر ببن و هيچ شتى نهبينن.

﴿ وَحَتَمَ عَلَى قُلُبِكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُ الله يَاتِيكُمْ بِهِ ﴾ وه خوا مۆرى دا لهسهر دلنى ئيوه داو هۆشتان نهمينى بـ فريه كه جگـه لـه خـواى تـاك و تهنـها بيـهينى بـ فريه ئيـوه ئـهو شـتهى وهرگيراوهتهوه لـه ئيوه؟.

نادهمیزاد به گویخکه و به دل و به چاو بووه به نادهمیزادو نهندامی سسهره کین، دوایسی نه گهر نهوانهیان نهمایهوه وهك نهبووبن وان و ناژهل لهوان چاكتره. بی گومان خوا خاوهنی توانایه بغ لهناوبردنی نهو نهندامانه، چونکه خوّی بوّیانی دروست کردووه.

﴿ أَنْظُرَ كَیْفَ نُصْرِفُ الأیاتِ ﴾ تو تهماشا بکه ئیمه چون دووپات نه که ینه وه وه چه ندین نیشانه ی رون و ناشکرا له سهر تواناو یه کیتی خوا بو نه و بت پهرستانه له جوری که وه بو جوری کی تر به تاموژگاری جوری کی تر به تاموژگاری نه خوشی و هه ژاری، جاری کی تر به خوارده مه نی نایاب هم تا ته می خوار بین ناموژگاری وه رگرن.

﴿ ثُمَ هُمْ يَصْرِفُونَ ﴾ له پاشان ئهوان واز ئههينن لهو راستيانهو بـاوه ر نـاهينن و ئـهو بهدگانه به درق ئهخهنهوهو لـهسهر ستهمكاری بهردهوام ئــهبن و يـاخی ئــهبن و لــه خوّيـان ئهگوريّن و خراپهی زوّر ئهكهن دووباره بوّ جاريّكی تر خوا ئاموّرُگاری بیّ باوه را ئهكاو هه رهشهيان ليّ ئهكا به سزای خوّی كه توشيان ببیّ و توانای گهرانهوهی ئهو سزايهيان نهبیّ ئهفهرمویّ:

﴿ قُلَ اُرَیْتُکُمْ اِنْ اُتَاکُمْ عَذَابُ الله بِفِقَةً او جَهْرَتاً ﴾ تو بلنی: ئایا ئیوه ههوال ئـهدهن بـه من ئهگهر هات بولای ئیوه سزای خوا به کوتوپری بـهبی پیشـهکی بـه تایبـهتی لـه کـاتی خهوتانا لـه شهودا، یان بیّت بولاتان ئهو سزایه به ئاشـکراو خوتانی بـو ئامـاده بکـهن بـه پیشکیهکی واوه که به لگهیهکی بهسهر هاتنی ئهو سزایه ههبیّت. به تایبهتی لـه روزدا.

﴿ هَلْ يَهْلَكُ إِلا القَومُ الظَالَمِينُ ﴾ لمناو نابرى ممگمر ئمو تاقممى ستممكارن لم خوّبان وينهى ئيّوهى بت پهرستن؟ بملام پيخهممر باوه رداران توشى هيچ ئازارى نابن ئمگهر منالـى يان باوه ردارى له ناو ببرى خواى ممزن به دادپهروه رى خوّى پاداشتيان ئمداتموه لم پاشه روّژدا به جوّرى ئمو شتمى ئهمرو توشيان بووه زوّر كهمتريى لهوهى له پاشه روّژدا دهستيان ئمكموى.

دوایی خوا رونی ئهکاتهوه که پیغهمهران بۆ ئهوه نانیررین بکرین به خواو توانای ههموو شتیکیان ببی. بهلکو ئهنیررین بۆ سوودی بهندهکانی خوا ئهفهرموی:

﴿ وَمَا نُرُسِلُ الْمُرُسَلِينَ إِلا مُبْشُرِينَ وَمُنْدَرِينْ ﴾ وه نيمه رهوانهى ناكهين فروستادهكان مدكه و وما نيمه بناگرى دۆزه خ.

﴿ فَمَنَ آمَنَ وَاصْلَحً فَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاهُـمْ يَحْزَنُونَ ﴾ دوايى هەركەسى باوەرى هينابى، وەبەردەام بووبى لەسەر كردنى كارى چاك لەبەر خواو خۆى بياريزى لـه گوناه كردن و پەرستنى خوا بكا به ياساى خۆى، دوايى ئەو كەسانە ترسيان لەسەر نيه له رۆژى دوايىدا به سزاى بەردەوام و، ئەوان خەفەت ناخۆن بۆ لەكىس چونى پاداشـت لـه رۆژى دوايىدا.

﴿ وَالذِیْنَ کَدَبُوا بِآیاتِنا یَمَسُهُمُ الْعَذابُ بِما کائوا یَفْسُقُونَ ﴾ وه که سانیکی ئه و تو به باوه ریان به چهندین نیشانه رونه کانی ئیمه ناهینن که به لنگهن له سهر یه کینی ئیمه و به در قیان ئه خهنه وه، توشی ئه و که سانه ئه بی سزا له روزی دواییدا به هزی ئه و شته ی ئه وان

له سنوری تایین دهرچون، سهر شوری فهرمانی من و موژدهدان و ترساندنی پینهمهر نهبوون.

بت پهرستان داوایان له پیخهمهر کرد ههواتی نه هو شتانهیان بداتی له به و نین. سهر چاوه ی ناویان به قولینی، فریشته بینه خوارهوه، پیخهمهر بچی بو ناسمان و بیروخینی به سهریانا، شتی تری زورتری وا که پهیوهندیان به پیخهمهرایه تیه وه نیه، خوا نهفهرموی:

قُلِ لَّا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَّآبِنُ ٱللَّهِ وَلَا ٓ أَعْلَمُ ٱلْغَيِّبَ وَلَاۤ أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكً ۗ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ قُلُ هَلَ يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ أَفَلَا تَنَفَّكُونَ ٢٠٠٥ وَأَنذِرَ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُواْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَّ لَيْسَ لَهُ مِين دُونِهِ وَ لِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَنَّقُونَ ٥ وَلَا تَطْرُدِ ٱلَّذِينَ يَدَعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوْةِ وَٱلْعَشِيّ يُرِيدُونَ وَجْهَا أُو مَاعَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَامِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِ مِ مِّن شَيْءٍ فَتَطْرُدُهُمْ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّلِلِمِينَ ۗ وَكَنَا لِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضِ لِيَقُولُوۤ ٱأَهَآ وُكَالَّآ مِنَّ ٱللَّهُ عَلَيْهِ مِ مِّنَ بَيْنِ نَأَ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِٱلشَّنْكِ مِنْ اللَّهُ وَإِذَا تەفسىرى زمناكۆيى

﴿ قُلَ لِأَاقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَذَائِنُ اللهِ ﴾ تؤ بلنى به بست پەرسىتان مىن ئىالىپىم: بىلە ئىنوە لىلاى منه گەنجىندى خوا بۆ بەشكردنى خواردەمەنى بونەوەران و كاروبارى پاشىلە رۆژىيان بە دەستى منبى، ئەو شتانە ھەموويان بە دەستى خوان بە تەنھا و ھىلەر ئىلە ھەلاسورىنەرى ھەموو بونەوەرانە.

﴿ وَلا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلا أَقُولَ لَكُمْ إِنِي مَلَكٌ ﴾ وهمن ئهو شتانه نازانم پهنهانن، دوایی من هموال بدهم بهو شتانه رابوردن و ئهوانه لهمهو پاش پهیدا ئهبن و، من نالیّم به ئیّوه: من لسه ره گهزی فریشته کانم و توانام ههیه بهسهر شتیکا ئهوان دهسه لاتیان بهسهریانا ههیه. ئهو رسته یه لهوهوه هاتوه ئهیان ووت: چوّن ئهبی فروستاده خواردن بخواو بگهری به بازارو ژن بهینی، من بهنده یه کم وهك ئیّوه و سهرشوّری فهرموده ی خوام.

﴿ إِنَّ أَثْبَعُ إِلاَّ مَا يُوحَى إِلَى ﴾ من دوای هیچ شتیٰ ناکهوم مهگهر شتیٰ به سسروش و بـه خورپهی دلّ فهرمانم پین بدری و بیّت بۆلام.

به رانین: به راستی بن خوا هدیه چهند نیشانه یه هدر بن خوان به تهنها: هدر خوایه توانای به به به در استی به معموو شتی همه و شهر شهر نامی فریشته کانیش خوا چهند نیشانه یه کی تاییبه تی داونه تی: نامتوانن بچن بن ناسمانه کان، خوار دهمه نی ناخزن و ناخهون و ژن ناهینن و بی فهرمانی خوا ناکه ن.

به لام فروستاده کان ئادهمیزادن به وینه ی جگه ی خویان و لهوان جوی نابنه وه، له جگه ی خویان و لهوان جوی نابنه وه، له جگه ی خویان، جوی ئهبنه وه به هاتنه خواره وه ی سروش بولایان له لایه ن خواوه به موژده دان به و که سانه دریان ئه وه ستن به سزای ناگری دوزه خ. که واته هه ریه که له خواو له فریشته کان و له فروستاده کان نیشانه یه کی تایه تی خویانیان هه یه. تیکه لاو کردنی نیشانه کانیان له نه زانینه وه یه.

﴿ هَلْ يَسْتَوى الأَعْمى والْبَصِيرُ افَلا تَتَفَكَرُونَ ﴾ تۆ بلنى: ئايا كوينرو چاو ساغ، بىن باوەرو باوەرداو رينگه ناس و گومـرا، زاناو نـهزان وينـهى يـهكن، نـهزان و گومـرا ئـهو كهسانهن نيشانهى خواو فريشته و پيخهمهر جوى نهكهنهوه، پيويسته بزانرى فروســتادهكان ئادهميزادن، ههر شتى داوا له ئادهميزاد بكرى داوا لهوانيش ئهكرى، مهگــهر بـه سـروش ئادهميزادن، همر شتى داوا له ئادهميزاد بكرى داوا لهوانيش ئهكرى، مهگــهر بـه سـروش لهيهك جوى بكريتهوه. ئايا ئيوه بيرناكهنهوه پيخهمهران نهخوان و نهفريشتهن.

به لکو موژده دهرو ترسینه رن، ویژدان و ئهقل بخهنه کارو باوه پ به خسواو بـ ه موحهمـ هد هینن.

﴿ وَالْذِرْ بِهِ الدَّيْنَ يَخَافُونَ أَنْ يَخْشَرُوا إِلَى رَبِهِمْ ﴾ وهتــق بترســينه بــهو سروشــه ديّتــه خوارهوه بغرتغ كهسانيّكى ئهوتغ لـهبهر كهم تويّشويى و كهم و كورى خوّيـــان ئهترســن كــه كۆئهكريّنهوه بۆلاى پهروهردهكمرى خوّيان لــه رۆژى دوايدا كه زوّر سامناك و ترساوييه.

﴿ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلَى وَلا شَفيعُ لَعَلَهُمْ يَتَقُونَ ﴾ نيه بۆ ئەو كەسانە لـه جگەى خـــوا هيچ دۆست و هيچ تكا كارى بۆ ئەوەى لـەو كاتەدا تۆ ئەيان ترســينى ئوميـّــد وايـــه ئـــەوان

لهخوا بترسن و سوودی لی وهربگرن، چونکه ئهزانن جگهی خوا دوّستیان نیـه هـهر خـوا رزگاریان ئهکا.

سامانداره کانی قورهیش روّیشتن بوّلای پیخهمهر و کی تهماشایان کرد عهماری کوری یاسیرو خهباب و بیلال و جگهی ئهوانیش له ههژاران له خزمهت پیخهمهردان. ووتیان: ئهی موحهمهد: توّ دلّت بهمانهوه ببهستری ئیمه چوّن دوای تو نهکهوین، تو لهوان دور بکهرهوه له کاتی دانیشتنی ئیمه لهگهل توّودا، دوای روّیشتی ئیمه ئهگهر تو ویستت با بینهوه بوّلای توّ، پیخهمهر به دلیا هات و وولامی داواکهیان بداتهوه و ههژاره کان دهربکا، خوا بوّ رون کردنهوه ی ئهو کاره فهروی:

﴿ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيىءٍ ﴾ هيچ شتى لهسهر تۆ نيسه لسه پرسياركردن لسهو باوه پردارانه و بهخيز كردنيان و باوه پر هينانيان، داوا لهتۆ ناكرى كسردهوهى ئسهوان بگريسه ئهستۆى خۆت.

ورما مِنْ حِسابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيىءٍ فَتَطُرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ وه هيچ شتى لـه پرسياركردن لهتو لهسهر ئهوان نيه، دوايى تو ئهوان دهربكهى، دوايى تو بـهو بونـهوه لـه ستهمكارانبى. پرسياركردن له و هژارانهو له جگهى ئهوان پهيوهندى به پيغهمهريهتيوه نيه و پرسياركردن له ههموو كهسى لهسهر خوايه به پرسياركردن له تويش، بهبى جياوازى لـه نيوان تو فهواندا، خواى مهزن ئهوان و تويش بهخيو ئهكا، كهواته تو روبكـه بـولاى ئهوكهسانه بهيانى و ئيواره خوا پهرستى ئهكـهن و لهگـهليان دانيشـهو ئاورمـهدهرهوه بـولاى گفتوگوى سامانداران و ئهوان فيل بازن و ئهيانهوى ئاژاوه بخهنه نيوان تو و ئهوان و تو بسى به ستهمكاران كه ستهم له خوت بكهى، ئهو باوهردارانه چاكترن كه تو لهلايان دانيشـى و سودت پى ئهگهيهن ئهگهر دهريان بكهى ستهم له خوت ئهكهى و لهوانيش.

بۆ زانین: موسلمانان بروای پینگومانیان هدیه بهوهی که موحه ده به پیزترینی ئادهمیزاده له همموو لایه کهوه، له هممان کاتا نه دراوه ته دهستی که پرسیار له که س بکا یا سزایان بدا یا پاداشتیان بداته وه، ئه وانه همموویان به دهست خوان به ته نها. به و ره و شته و دهستوره به رزه ئایینی ئیسلام جوی ئه بیته وه، به و بزنه وه هیچ رینگهید کی جیاواز بر هیچ کهسی دانه نراوه، به هزی ئه و ره و شته وه ئیمه ی موسلمان خومان به ریز ئه زانین خومانی پیوه هملئه کیشین به سه مره و باوه ریکی کون و تازه دا. بسه تایسه تی سوشیالیست و کومونیسته کان و ره گه ز په رستان و هممو و بیروباوه رانی تر.

پرسیار/ بۆ ئەبىن وازھینان لـه چاكەیە بۆلای چاكەیە تر دژایەتی ھەبىن لـهگەل بینگونــاھی پیغەمەردا كە چاكەی موسلىمان رەچاو بكا؟.

وه لام/ وازهینان له کاری چاکتر وه که دانیشتن له گه آن همژاران بوّ لای کاریکی بهوینه ی دانیشتن له گه آن سامانداران به ئومیندی باوه رهینانیان دروسته و قه ده غه نیه هه تا دژی بینگوناهی پینه ممه ربی هی چونکه پینه مه مه گه ره شرارانی ده ربکر دایه له به رئه وه نه بین نیز له هه ژاریان بکاته وه. به لکو به ته مای باوه رهینانی سه روّ که کانی قوره پیشو و دوایی خوا پینه مه روان نیه، روّژی پهیدا ئه بی به تاوانبار و یاخی بووان نیه، روّژی پهیدا ئه بی به کورولئی و بی نرخی سه ردانه و پین نرخی به و پین نرخی سه ردانه و پین نرخی نواند که و پین نرخی نه به نواند و پین نرخی سه ردانه و پین نرخی نواند و پین نرخی نواند و پین نرخی نواند و پین نواند و پ

﴿ وَكَذَلِكَ فَتَنَا بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ ﴾ وه به ينه الله الله على كردنهوهيه ئيمه ههندى له ئادهميزاد تاقى ئه كهينهوه به ههندى تريان له بارهى كارى ناييندا، دوايى ئيمه ئهو هه ارانه پيش ئه خهين له سهر قركه كانى قورهيش له باوهر هيناندا.

﴿ لِيَقُولُوا أَهْنُولَاءِ مَنَ اللهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَينِنا ﴾ لهبهر ئهوهی سهروّك سامانداران بليّن: ئايا ئهو ههژارانه چوّن خوا چاكهی رژاندوه بهسهریاناو رانمویسی كردوون و باوهریان هیّناوه لهنیّوان ئیمهدا؟ ئیّمه سهروّك گهوره پیاوانین، ئهوانه ههژارو بی دهسه لاّتن چوّن ئهبی ئهوان راست بكهن و له چاكهدا پیشی ئیمه بكهون؟ دوایی خوای گهوره وولاّمی دانهوه.

﴿ أَلَيْسَ الله بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴾ ثايا خوا زاناتر نيه بهو كهسانه سوپاس گوزارى خــوان و باوه و نهينن و ياريدهيان بداو سهريان بخا بهسهر بي باوه راندا.

بن نمونه: له گهلانی پیشوودا کاتی موساو هارونی برای چون بنولای فیرعــهون بـهرگی خوریان لـهبهردابوو ههریهکهیان چهکهکهیان دار دهستی بو به دهســتیانهوه. بــه فیرعــهونیان ووت: بهلیّنت ئهدهینی ئهگهر باوهر بهیّنی پاشایهتی و گهورهیت بهردهوام ئهبیّ.

فیرعهون به دانیشتوان ووت: بز سهرتان سورنامینی له و مهرجهی نهوان نهیدهن به مسن بهم شیوه به نهوان ههیانه؟ نهگهر راست نهکهن بز فره نادری به سهریانا زیسرو زیسو، به لام خوای مهزن فروستاده کانی خوی سهرخست و نهوانی بی نابرو کرد. نهم ههژارانهی موسلمانانی سهرخست به سهر ساماندارانی قورهیشدا دوای نهوه ی خوای گهوره باسی نهو ههژارانه ی کرد بهوه ی که ههموو کاتی له خوا پهرستندان، فهرمان نهدا به پیغهمهر شهرارانه هاتن بولای تو له پیشهوه سلاویان لی بکا، وهك نهفهرموی:

﴿ فَقُلْ سَلامٌ عَلَيْكُمُ ﴾ دوای تو بلنی به و باوه پردارانه: سلاوی ئاشتیان لیبی، بو ئه وه ی هه ست بکه ن به پیزی خویان. ئے و پسته یه دروشی موسلمانانه لے کاتی گهیشت به یه کتری، پاپانه و هه بو به رده وامی خوشی و دوربونی برایانی ئایینی له کاره ساتی ناله باری هه ردو و جیهان، به ئاسایش و ئارامی برین له ژیر میهره بانی خواداو ئاسایش له گه ل خهشی خوادا ناگونجی، ئه و دروشمه ی خوا دیاری کردوه چون به رانبه ر ئه کری له گه ل پوژباش و شه و باش که دروشمی جگه ی خوان، چونکه خوا ئه فه رموی:

﴿ كَتَبَ رَبُكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الْرَحْمَةَ آنَهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا ﴾ بـه بـاوه رداران بلنى: پهروه رده كه رى ئيّوه پيويستى كردوه لـهسـه ر خــۆى بـه زهيى و ميــهره بانى كــردن لـهگــه ل بهنده كانى خوّى و هه رگيز ئه و به زهييه لـه و جوى نابيته وه كه به راستى هه ركهسى لـه ئيّوه كاريّكى خوابى كردبى به نادانى و نه فامى و خوّى توشى گوناه كردبى.

﴿ ثُمَ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ له پاشا ئهو کهسه دوای ئـهو خراپهيـه پهشيمان بينتهوه لـهو خراپهيهو کاری چاك بکا بۆ پاشـهوێۋژو، نيـازی پـاك و پوختبـێ بـێ دوايی بهڕاستی پهروهردگار خوش ئهوی لـهو کهسهی پهشيمان بوبينـهوه لـه گوناهـهکانی، خاوهنی بهزهييه بۆ بهندهکانی خوّی.

لهو نایهته یی پیشوداو له چهندین نایهتی تردا خوای مهزن ته می پیغهمه ری دا پیغهمه مری فیری نه وه کردووه که چون هه لسی و گفو گر بکا له گه ل هه دران و لاوازاندا؟ به پیغهمه دری ناساندوه رویان تی بکا به روی گه ش و کراوه دا، به و جوّره ی له و نایهته دا باسی کراوه سالاویان لی بکا، کاتی له گه لیان دانیشت نه و همانه سی هه تا نه وان همانه سن هه درکاتی خوا پیغهمه دری خوّی به و جوّره به خیر کردین، نیمه ش پیریسته له سه درمان دوای نه و بکه وین و چاو له و بکهین و ریزی که س نه گرین له به درارایی پله و ره گه زو رونیان کردو ته و ریزی ههمو و که س بگرین له به رایان. زانایانی میرو رونیان کردو ته می دریزی ههمو و که س بگرین له به رایان و ره و شتی به رزیان. زانایانی میرو رونیان کردو ته می دری که رایان و ریزی ناده میراد پیش هاتنی پیغهمه در شی خوا پیشه ناده می برده و به به نایه تی له نهمه دری و دریسیاو به دری کرده و بو بازی بو دانانوی و مافی مروف پیشیل کراوه. به تایه تی له نهمه دری کو روسیاو زورتر له جیگه کانی تر جگه له ره گه زو سه رمایه داری و پارتایه تی نرخ بو هیچ شستی تر زانانوی بی بی به دان بی به داری و پارتایه تی نرخ بو هیچ شستی تر دانانوی کیشوه دری که دراوه به تایسه تی بیروساوه پی نیسلام.

لای نایینی ئیسلام ره گهزو رهنگ و پلهو سامان و جگهی ئهوانیش نرخیان بو دانانری جگه له خواپهرستی هیچ شتی تر ریزی بو دانانری، ئاینی ئیسلام پیویستی کردوه لهسهر موسلمانان ههر له پیغهمهرهوه ﴿ ﷺ ههتا بچوکتین موسلمان رینگه بدهن به ههموو کهس بچنه لایان و به گهوره و بچوکیانهوه و مافی مروقایه تی خویانیان بدریتی. بهبی ده ورگاوان و بهبی پهرده دار، رینگهیان پی بدری به نارزوی خویان بدوین، بیرو باوه رو نیزاو سکالای خویان ده ربرن. به لام پاپای گاوره کان و سهروکه ناینه کانی تر هیچ کهسی خهو به دانیشتنی لایانه وه نابینی جگه له شالیار و گهوره پیاوان، پیویسته له پیشه وه کات و جینگه و ماوه ی دانیشتنیان دیاری بکری، به وینه سهروک و پاشاکانی نهم سهردهمه ی بیستا، ههزار ههول بدری بو هه ازان و لاوازان و ناوریان بو نادریته وه و ناگهنه لایان و مافیان به فیرو نه چیخ.

﴿ وَكَذَلِكَ نَفْصُلُ الأياتِ ﴾ وههدر به ويندى نهو رون كردندوهيد ئيمه رون نهكهينهوه ووقت كردن و بهشيمان رهوشتى خوا پهرستان سو تاوانباران و نهوانهى بهردهوامن لهسهر تاوان كردن و پهشيمان ئهبنهوه بۆلاى خوا، ئيمه دريژه ئهدهين به ئايهتهكانى قورئان له باسكردنى رهوشتى ههموو تاقمي لهوانهو پهرده لهسهر رويان لائهدهين،

﴿ وَلِتَسْتُمِيْنَ سَمِيلُ الجُجْرِمِيْنَ ﴾ وهلهبهر ئهوه ی بۆ تۆو موسلنمانان و ههموو ئادهمیزاد رون ببیته وه رینگه ی تاوانباران، به وینه ی رون کردنه وه ی نهو کهسانه ی رانمویسان و هر گرتوه، پیویسته تویش لهگه ل پهیره وانی خوت ا به گویسره ی کرده وه ی خویسان لهگه لیانه ی پیشودا رونی کرده وه رینگه ی تاوانباران، لهمه و دوایش رونی ئه کاته وه رینگه ی پهرستنی جگه ی خواو ئه بیته هوی تاوانباری، ئه فهرموی:

عَلَىٰ إِنِي نُهِيتُ أَنَّ أَعَبُدَ ٱلَّذِينَ تَدَّعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ قُلُلَا أَنَّبِعُ اللَّهِ قُلُلَا أَنَّبِعُ اللَّهِ قُلُلَا أَنَّبِعُ اللَّهُ وَاءَ كُمْ قَدُ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ ۞ اللَّهُ تَدِينَ ۞

قُلُ إِنِي عَلَى بَيِنَةٍ مِّن رَّبِّ وَكَذَّبْتُم بِدِّ مَاعِندِى مَا تَسْتَعَجُلُونَ بِدِي إِن الْحُكُمُ إِلَّا بِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوخَيْرُ الْمُحَكِمُ إِلَّا بِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوخَيْرُ الْفَاصِلِينَ فَ قُلُ قُلْ الْفَاعِدِي مَا تَسْتَعَجِلُونَ بِدِ عَلَيْ فَي اللَّهُ الْفَاعِدِينَ فَي قُلْ الْفَاعِدِينَ فَي قُلْ الْفَاعِدِينَ فَي اللَّهُ الْمَاعِدِينَ فَي الْفَاعِدِينَ فَي اللَّهُ اللَّهُ الْمَاعِدِينَ فَي اللَّهُ اللَّهُ الْمَاعِدِينَ فَي اللَّهُ الْمَاعِدِينَ فَي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْمَاعِدِينَ فَي اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ الللللْمُ اللَّهُ الللِلْمُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللللْمُ الللْمُ اللَّهُ اللَّهُ الللْ

﴿ قُلْ إني نَهَيتُ أَنْ أَعْبَدُ الذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ الله ﴾ تـ ق بْلُـــى: بـ ه راســـى مـن قهده عه كراوه ليم به بۆنهوه ى ئهو شتهوه بۆمن دانراوه لـــ ه بهلگـه كان هاتونه تـ هــواره و بۆسهر من لـ ه ئايه ته كان لـ ه باره ى يه كيتى خواوه كه من بيهرستم كهسانيكى ئــهو تو ئيّــوه داوايان ئه كهن من بيان پهرستم لـ ه جگهى خوا.

﴿ قُلُ لا أَتَبِعُ أَهُواعَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهُتَّذِينَ ﴾ تـ قر بلــــى: مــن دواى فارهزوى خرابى ئيره ناكهوم به راستى ئهو كاته من ريّگهم لى وونبوه كه دواى ئيره بكــهوم و ههرگيز ئهوهيش ناكهم و لهمن ناوهشيتهوهو، من ئـــهو كاتــه لــهو كهسانه نــابم رانمويــم وهرگرتبى ئهگهر پهيرهوى ئارهزو ههوهسى ئيره بكهوم، چوكنه ئــهو پهرستنهى ئيّــوه لــه گومراييهوهيه پوچ و بى مانايه، چون من پهيرهوى ئيرهى بى بهلنگه ئهكهوم.

﴿ قُلْ إِنِي عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِي وَكَذَبْتُمْ بِهِ ﴾ تۆ بلنى: به راستى من لەســەر بەلنگــەى رون ئاشگرام بۆ يەكىتى خودا لـەلايەن پەروەردەكەرى خۆمەوە بۆم هــاتووە لــه قورئـانداو لــه زانىن و ناسىنى بى گومانەوە خوا ئەپەرستىم و، ئىزە بەبى بەلنگە باوەر بە پەروەردگارى مــن ناھىنىن و ناى پەرسىن، بە نەزانىن و نادانى خۆتان بتەكانتان ئەپەرسىن، چۆن داناو زانا دواى نەزان ئەكەوى؟. پوچ و چەپەل خوازان چۆن ئەبنە پىشــەواى راســت ودروســت خـوازان وخودا پەرسىنان.

كاتى پېغەمەر ﴿ ﷺ كاواى كرد له بت پەرستان باوەر بهينن،ووتيان:ئادەى داوابكه له ئاسمانەوە بەرد ببارى بەسەرمانا يان سـزايەكى تـرى خـاوەن ئــازار بيــت بــۆ لامــان خــوا فەرمانىدا بەپيغەمەر ﴿ ﷺ بەوان بلنى:

﴿ مَا عِندَى مَا تَسْتَعُجِلُونَ بِهِ ﴾ لاى من نيه شتى ئيّوه پهله ئهكهن بۆ هاتنى وداخوازى بۆ ئهكەن. بهلكو ئهوانه لاى خوان و ئهو ئهيان نيّرى لـهو كاتهدا بيهوىن من تواناى پيّــش كهوتن و پاش كهوتنى ئهو سزايانهم نيه.

و قُلْ لَو ان عِنْدِي ما تَتْعَجِلُونَ بِهِ لِقَضَى الأَمْرُ يُبْنِى وَبَيْنَكُمْ وَالله اعْلَــمُ بِالظّـالِينَ ﴾ تـ ق بلنى: ئه گهر به راستى لاى من بووايه شتى ئيوه پهله ئه كــهن بـ ق هــاتنى ئــهو شــته لـههاتنــه خوارهوهى سزا بۆتان بهراستى ئهو كاره جىب بــهجى ئــهكراو داواكــهتان ئههاتــهدى و ئيّـوه لـهناو ئهجون و بنهبر ئهبون و ئهو شتهى نيّوان من و ئيّره كۆتايى بىي ئههات و، خوا زاناتره به كهسانى ستهمكار، همر خوا ئهزانى به كاتى هاتنى سزا بۆسهريان پيشى بخا يا دواى بخــاو زاناتره به سودى ههموان.

کاتی خوای مدزن رونی کردهوه هدر خوی زاناتره به ستهمکاران، دوایی رونی ئهکاتهوه پهنهان نیه لای خوا هیچ شبتی لهوانه دیارنین و شاراوهی هموو بونهوهران ئهزانی، ئهفهرموی:

وَعِندَهُ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَ آ إِلَّاهُوَ وَيَعْلَمُ مَافِ الْعَلَمُ وَالْمَعْلَوْمَافِ الْعَل الْبَرِّ وَالْبَحْرُ وَمَا تَسَفُّطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَاحَبَةٍ فِ طُلْمُنَ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبِ وَلَا يَاسِ إِلَّا فِي كِنَبِ مُّيْنِ فَيْ وَهُو الَّذِي يَتَوفَّنَ حُمْ بِالنَّيلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم النَّهَارِثُمَّ يَبَعَثُ حُمْ النَّهَارِثُمَ النَّهَارِثُمَّ يَبَعَثُ حَمْ فِيدِ لِيُقَضَى آجَلُ مُسَمَّى ثُمُ الْمَوْتُ مِنْ حِعْكُمْ الْمَوْتُ مَنْ فَيْ اللَّهِ مَنْ اللَّهِ مَنْ اللَّهِ مَوْلَلُهُمُ الْمُوتَ وَقَاتُ لُو اللَّهِ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ وَقَاتُ لُو اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهِ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ وَقَاتُ لُو اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهِ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ وَقَاتَ لُو اللَّهِ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ وَقَاتَ لَا اللَّهُ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ وَقَاتَ لُو اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهِ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَوْلُلُهُمُ الْمُوتَ اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَلُولُونَ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا لَكُونَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا لَا لَهُ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مَا لَا لَا لَا لَا لَهُ اللَّهُ مَا لُولُونَ اللَّهُ اللَّهُ مَا لَا لَا لَا لَلْهُ اللَّهُ مَا لُكُونَ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مُنْ الللّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا

﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لا يَعْلَمُهَا إِلا هُو ﴾ وه لای خوایه گهنجینه کانی نه و شته پهنهان و نادیارین و لای خوایه کلیله کانی نه وان و به وان ده رئه کهون نه و شتانه دیارین وه ك پاداشت و سزادان و روّزی و تهمهنی ناده میزاد نه و گهنجینانه نازانی جگه له خوا، هه رخوا نهزانی به پاش و پیشی سزادان و کاتی پهیدابوونی، هه رخوا نهزانی چ کاتی ناده میزاد زیندوو نه کاته وه و چ کاتی له چ جیگهیه باران نه بارینی و چ شتی له مندالدانایه به رله وه ی گیان بکری به به ریاو له کوی نه مری.

﴿ وَیَعَلَمُ مَا فِی الْبَرِ والْبَحْرِ ﴾ وه خوا ئەزانى بە شتى لە بیایان و ووشــکایی و لــه نیـّـو دەریادایه له گیانداران و درهخت و گیاوو کانگاکان و له گهوههرو باو بـــاران و هـــهورو بهفرو تەرزه.

﴿ وَمَا يَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلاّ يَعْلَمُهَا ﴾ وه ناكهويته خوارهوه هيے گهلايه له دره خته كانه وه دره خته كانه وه خته كانه وه دره خته كانه وه و خته كانه وه موه دره ختى ئه كهونه خوارهوه مه گهر خواى ئهوانه ئهزانى.

﴿ وَلا حَبَةٍ فِي ظُلْمَاتِ الأَرْضِ وَلا رَطْبٍ وَلا يَابِسٍ إلاّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ وهناكهويته نيّـو تاريكهيه كانى زهوى هيچ دهنكه دانهويلهيهو، نه تهرو نه وشك له بونهوه راندا نين مهگهر خوا ئهيانزانى و مهگهر ههموويان نوسراون و دانراون له نامهيه كى ئاشكرادا ژماره و شويّن و كاتيان. ماناى ئهو نامهيه له ئايهتى (٣٨)ى ئهم سوره ته باسى كراوه، بريتيه لــه زانيــارى خوايا له له وحل مه حفوز. يا له قورئانى پيروز.

﴿ وَهُوَ الذي يَتَوفاكُمْ بِالَيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنّهَارِ ﴾ وهخوا كهسيّكى ئهوتو به ئيّوه ئهخهوينى له شهودا به زوّرى بو نهوهى پشو بدهن. به جوّريّكتان لى ئهكا وهك مردبن و گيانتان پهيوهندى به لهشتانهوه ناميّنى به گويّرهى رواللهت و له هيچ شتى ناگهن هيچ شتى جوى ناكهنهوهو، وهخوا ئهزانى بهشتى ئيّوه ئهيكهن به ئهندامهكانتان به روّژدا له چاك و خراپ.

﴿ ثُمَ یَبْعَنَکُمْ فِیهِ لُیُقْضی أجلُ مُسَمِی ﴾ لهپاشا خوا ئیسوه زیسدو ئهکاتسهوه لسه رِوْژداو لمحهوو بیدارتان ئهکاتهوه و تیگهیشتن و هوشیاریتان ئهگیریسهوه بسق شهوهی کوتسایی پسی بهینری نهو ماوه دیاری کراوه بو ژیان و بو تهمهنتان و گیانتان و ثهکیشری و بسه تسهواوی ئهمرن.

﴿ ثُمَ إِلَيْهِ مَرْجِعَكُمْ ثُمّ يَنْمِنّكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ له پاشا بــۆلاى خوايــه گهرانــهوهتان دواى مردنتان لــه روّزى دواييدا، لــه پاشا خوا ههوال به ئيّوه ئهدا بهو شتهى لــه جيهاندا لــه چاك و لــه خراپ كردبيّتتان.

به کورتی همموو ئادهمیزادی ئهمری و کوتایی به ژمارهی تهمهن و ژیانی دیّت، له پاشا خوا زیندوویان ئهکاتهوه پاش مردنیان، به ویّنهی ئاگادارکردنهوهیان لیه خهو، له رِوْژی دواییدا پاداشت و توّلهیان ئهدریّته دهست و ستهمیان لیّ ناکریّ.

پرسیار/ بۆچى خەوتن دراوەتە پاڵ شەوو كاركردن دراوەتە پاڵ رۆژ، لـهگەڵ نەوەيشدا وائەبىٰ بە رۆژا خەوتن و بە شەوا كاركردن؟

وهلام/ نمو نایمته هاتوّته خوارهوه دهبارهی نمو شتانه لمه کاتانـــهدا بـــهزوّری نــهکریّن و پهیدا نهبن.

﴿ هُـوَ القـَاهِرُ فَـوْقَ عِبـادِهِ ﴾ وهخـوا دهسـهلات و توانـای لـهسـهرهوهی بـهنده کانی خوّییه وهیه، ئهیانبا بهریّوه و ههلّیان ئهسوریّنی به و جوّرهی ئارهزوّی ههیه، دروستی کردوون به بیّ پرسی خوّیان.

﴿ وَيَرْسِلُ عَلَيْكُمْ خَفَظَةً ﴾ وهخوا رهوانه نه كا بۆسهر ئيّوه چهندين فريشته بۆ ئاگادارى و چاوديّرى كردنى ئيّوهو كردهوهو گفتوگۆتان ئهنوسىن لـهنامبـهى كردارتانـا، هـمهوويان ئهزانن و كهم و زوّريان لى وون نابى و خوا ئهوانى فيّركردووه.

بۆ زانین: پیویسته لهسهر ئیمه باوه ری تهواومان هـهبی به رهوانه کردنی ئـهو فریشــتانه، چونکه فهرمویهتی ههن و دژی ئهقلیش نیه. بـه لام چونیـهتی نوســهرهکانی و نوســینه کهیان ههواله ی زانیاری خوای مهزنه. ههروه ها ئهو فریشتانه لـه ئاگاداری کردنی ئیوهدان.

﴿ حَتَى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوتُ تُوَفَّتُهُ رَسُلُنا وَهُمْ لَا يَفَرِطُونَ ﴾ هـ هـ تا ديّـت بـ وّلاى ههريه كه لـه نيّوه نيشانه كانى مـردن گيانى ئـ هو كهسـه وهرئـه گرن فروسـتاده كانى ئيمـه ئهوانه يان ياريده رى فريشته كييان كيّشن، وه ئـ هو فريشـته نيّرراوانـهى ئيّمـه سسـتى و كوّتايى ناكه ن له وهرگرتنى گيانى ئهو كهسانه ئهمرن به ياريده ى فريشته ى گيان گيشانيان و سهريخي ناكه ن به هيچ شيّره يه.

﴿ ثُمَ رَدُوا إلى اللهِ مَوْلاهُمْ الْحَقِ ﴾ له پاشا بهنده کان به هـۆی مردنهوه ئهگیرینهوه بولای خوا له کاتی زیندوبونه و هیاندا ئه و خوایه به ریوه به دی کارو فرمانیانه راست و داد پهروه ره له فهرمانیان بو پاداشت و تولهیان.

﴿ أَلَا لَهُ الْحُكْمَ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحاسِبِينَ ﴾ ئيّوه بزانن و ئاگاداربن بۆ خوايه فــهرماندان و ديارى كردنى چاك و خراپى ئادەميزاد لـه رۆژى دواييدا، فهرمان دەركردن بۆ جگهى ئـهو وينهو، خوا به پهلهترينى پرسيار كهرانه، پرسيار ئــهكاو هــهموو شــتى جىبــهجى ئــهكا لــه

کورت ترین ماوه دا، چونکه راستی رون و ئاشکرایه، پاداشت و تۆله ئاماده کراون، له و رۆژه دا هیچ شتی رینگه له خوا ناگری . ئاده میزاد به گویدره ی سروشتی خویان هه رکاتی توشی سزاو ناخوشی ببن داوا له خوا ئه که ن بو نه مانیان و به لین ئه ده ن ئه گهر رزگاریان بینی واز له خراپه و گوناه دینن و نیاز پاکی به کار دینن، سود به ئاده میزاد ئه گهیه ن و دهست گیرویی دانیشتوان ئه که ن کهچی کاتی خه فه ت و ئازاره کانیان نه ما ئه گهرینه و بولای سروشت و کاری پیشویان، خوا ئه فه رموی:

قُلْ مَن يُنجِيكُمِن الْبَرِوا الْبَروا الْبِي الْبَروا الْبَروا الْبَروا الْبَروا الْبَروا الْبِيروا الْبِيروا الْبَروا الْبِيروا الْبِيروا الْبِيروا الْبِيروا الْبِيروا الْبَروا الْبِيروا ال

﴿ قُلْ مَنْ يَنْجِيكُمْ مَنْ ظُلْماتِ البّرِ وَالْبَحْرِ ﴾ تۆ بلنى: چ كەسى ئىزە رزگار ئىدكا لىدو ئازارو ناخۇشياندى توشتان ئەبىي لە چەندىن تارىكى دەشت و بيابان ووشكايى، تارىكى تەفسىرى زمناكۆيى

شەوو تۆزو ھەورو، چ كەسىٰ ئىـــوە رزگــار ئــەكا لـــە تارىكىـــەكانى دەرىــاو لـــە ئازارىــان رزگارتان ئەبىٰ: تارىكى شەو تارىكى ھەورو تەم ومژو ترسى رەشەباو شەپۆلى دەريا.

﴿ تَدْعُونَهُ تَضَرَعاً وَخُفْيَةً لَئِنَ أَلْجَانَا مِنْ هَذَهِ لَتَكُونَنَ مِنَ الشّــاكِرِينَ ﴾ ئيّـوه ئهپارينــهوه هاوار له خوا ئهكهن به گزوّلتى و به ئاشــكرايى و به نـهيّنى و سـويّند ئــهخوّن و ئــهليّن: بهراستى ئهگهر خوا ئيّمهى رزگاركرد لـهم ناخوّشى و ترس و ئازارو خدفهته و لـهسهر مانى ههلنگرت بهراستى ئهبين به كهسانى سوپاسى خوا بكهين لـهسهر رزگاربونمان لـه ئازارو ئيّش و ميهرهبانى خوا لـه لـهبير ناچى و چاكهكان بهجى ئههيّنن و خراپه ناكهين.

﴿ قُلِ الله يُنْجِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلْ كَرَبِ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴾ تو بّلنى: خوا ئيوه رزگار ئــهكا لــه تاريكيهكانى بيابان و دهريا و لـه ههموو خهفــهت و ئــازارو مهترســيه. كهواتــه پيويســته لــه تاريكيهكانى بيابان و دهريا و لـه ههموو خهفــهت و ئــازارو مهترســيه. كهواتــه پيويســته لــهسهر ئيوه سوپاسى چاكهكانى خوا بكهن بهسهرتانهوه، لـه پاش ئهو چاكانه ئيــوه هاوبــهش بو خوا دائهنين و ئهگهرينهوه بولاى كــرداره خراپهكــهى خوتــان و بهلينــهكانتان ژيــر پـــى ئهكهن.

﴿ قُلْ هُوَ الْقادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَاباً مِنْ فَوْفِكُمْ ﴾ تۆ بلنى: حوا تواناى ھەيـە بەسەر ئەوەدا بريژى بەسـەر ئينوەدا سـزايه لــه ژورتانـەوە، وەك ھەورەگرمـەو دەنگينكى ناھەموارو گازى كيمياوى و دووكەلنى خنكينهرو تۆفان. ويندى تاقمەكانى نــوح و لوتــوو ھلورينكانى فيل.

﴿ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ ﴾ باله ژیر پیکانتانه وه به رۆچونی زهوی و بومه له رزه و ته نیو ته قارون به خوی و کوشکی و دام و ده زگاییه وه و چون به نیو زهویدا.

﴿ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شَيْعاً وَيَذَيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ﴾ ياخوا ئيّوه بگيّرى بــه چــهندين تــاقمى بيروباوه پ جياوازو بهربينه يه كترى و نرختان بۆ دانــهنرێ و لـهســهر هيــچ نيــازو مهبهســتێ رانهوهستين، وهخوا بچهژيّنێ به ههندێ لـه ئيّوه ئــازارى هــهندێ ترتــان. يانــێ هــهندێكتان

همندیکتان بکوژن و بهندیان بکهن و تالانیان بکهن، نهو نایهته گهورهترین هه وهشهیه بو بی باوه ران. ههوال دانیشه بهشتی پهیدا نهبی دوای هاتنی خواره وی نهو نایهته. نهوه تا لهم سهردهمی نیمهدا به تهنها له کوردستانی عیر اقدا چهندین تاقم پهیدابوون له نیسلامی جگهی نیسلامی.

﴿ الْظُرُ كَيْفَ نَصَرِفُ الأياتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴾ تـــق تهماشــا بكــه چـــق نيّمــه رونــى ئهكهينهوه و دوباره ى ئه كهينهوه چهندين به للگهى ئاشكرا بق ئهو بى باوه وانه لــه موژدهدان و ههرهشه كردن، بق ئـــهوى ئــهوان راســتى بناســن و دواى بكــهن و لــه كــارى پــوچ دوور بكهونهوه، ئهقل بخهنه كار، به پيّچهوانهى ئــهو به للگانــه هه لــــــى بيانوى لى وهرناگــيرى و شايستهى سزايه.

﴿ وَكَذَبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُ ﴾ وهباوريان به قورئان و به سزا نـــهيننا خزمــهكانت و، قورئان راستهو سزايش پهيدا ئهبي بهبي گومان.

﴿ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بَوَكِيلٌ ﴾ تـ قربلنى بـ خزمـ كانت: مـن چـاوديرى كـ درم نيـم بهسهرتانهوه ههتا سزاتان بدهم لـهسهر واز هينان لـه راستى. بهلكو من راگهياندنم لـهسـهرهو بهس، سزا حهواللهى خوايه.

﴿ لِكُلُّ نَبَا مَسْتَقِرُ ﴾ بن همموو هموالتي له همواله كان كاتي هميه كۆتسايى پــي بــي لــه جيهاندا يا له شموو رۆژدا.

وَإِذَا رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي

إَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ عَوْامَّا يُنسِينَّكَ

الشَّيَطِنُ فَلانَقَعُدُ بَعَدَ الذِّكَرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّلِمِينَ فَيَ وَمَاعَلَ الذَّينَ يَنَقُونَ مِنْ حِسَابِهِ مِينِ شَيّ وَلَاكِن وَمَاعَلَ الذَّينَ اللَّهُ مَن عَلَيْهُ مَن حِسَابِهِ مِينِ شَيّ وَلَاكِن وَلَاكِن اللَّهُ مَن عَلَيْهُ مَن وَلَا اللَّهُ الْذَيْنَ وَلَا اللَّهُ الْذَيْنَ وَلَا اللَّهُ اللِّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللِّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللْمُ اللَّهُ الللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللِّهُ الللْمُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

﴿ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوضُونَ فِي أَيَاتِنا ﴾ وههدر كاتى تۆ بينيت كەسانىكى ئەوتۆ درىنژه ئەدەن بە تانەدان لـە ئايەتەكانى قورئانى ئىمەداو بە درۆيان ئەخەنەوە.

﴿ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَى بَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ﴾ دوایی واز له و بی باوه پانه بهینه و له گهلیان دامه نیشه به تایبه تی لای ئه و که سانه له مزگه و تی ریزا داربن هه تا ئه وان ده ست ئه که ن به گفتو گؤیه تر جگه ی قورئان. مانای ئه و رستانه له ئایه تی (۱۳۹)ی سوره تی نیساو دا باسیان کراوه.

﴿ فَلا تَعْقُدُ بَعْدَ الذِكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ دوای ثموهی تۆ بیرت کموتـموه همالسه
لمه لایان دامه نیشه لمگه ل ثمو تاقمه ستهمکارانه. ثمو ثایه ته همرچه نده به گویـرهی روالـمت
روی بی کراوه بۆلای بیخهمه ر. به لام لـه ناوه روک مهبهست جگهی بیخهمه ره ﴿ ﷺ ،
چونکه پیخهمه رخوا پاراستویه تی له گوناه. ثه گهر به و جوّره نه بی فهرموده و کـرده وه و بی دهنگی پیخهمه ر ﴿ ﷺ نهئه کران به دهستور و به لگه ی بی گومان بو موسلمانان و پیچهوانه ی قهده غه نه نه به و.

﴿ وَمَا عَلَى الذِیْنَ یَتَقُونَ مِنْ حِسابِهِمْ مِنْ شییءٍ ﴾ وهناکهویته سهر کهسانیکی شهوتو خویان نه پاریزن له بت پهرستی و گالته کردن هیچ شتی له پرسیارو گوناهی بت پهرستان و، نهوانه تانه نهدهن له قورنان هیچ شتی له گوناهی نهوان نه گهر نیوه له گهلیان دانه نیشن.

﴿ وَلَكِنْ ذِكْرَى لَعَلَهُمْ يَتَقُونَ ﴾ وهبه لام باوه پرداران ئامۆژگارى بى بـــاوه پران بكـــهن بــه ئامۆژگارى كردنيكى ژيرانه بۆ ئەوەى ئەوبى باوە پانە دەست نەكەن بە تانەدان لــــه قورئـــان بەھەر جۆرى بۆتان لواو بۆتان گونجا، بۆئەوەى خۆيان بپــارينزن لــــهو كـــارە خراپانـــهو ئـــهو گالـتـه كردنه.

﴿ وَدْرِ اللَّهِ مِنْ أَتَخَدُّوا دِينَهُمْ لَعِباً وَلَهُوا ﴾ وهتر واز بهينه لــه كهسانيكى ئـهوتر ئـايينى خريانيان وهرگرتووه به ياريكردن و پيكهنين و گالتهكردن و وايان داناوه فــهرمانى ئـايينى خريان دانراوه لهسهر هــهواو هـهوهس و كـارى پـوچ و خرخـهريك كـردن بهشـتى بـێ سوودهوه. ئهو رستهيه ههرچهنده روى بين كراوه بــزلاى پيغهمـهر ﴿ الله الله مهموويان كـردوه بـه باوه رداران ئهگريتهوه كه ههموويان تيكهلاوى ئهو كهسانه نهكهن ئايينى خريان كـردوه بـه گهمـهو گالتـه. خـوا فـهرمانى داوه ئامرزگاريان بكـرێ، چونكـه رسـتهى (وَدَكَرَ بِـهَ) فهرماندانه به ترساندن.

﴿ وَعِزْتُهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ﴾ وه ژیان و زیندهگانی جیهان فریویی ثمو کهسانهی داوه به جوّری وای لی کردون باوه په کوّبونموهی پاشهروّژو زیندوبونموه نهمیّنن

هدر کهسی خوّی بداته پال ئایینی له ئاینه کان و ریّنوی لی نه گری، باسی فهرمانی له فهرمانه کانی ئهو ئایینه بکا به شیّوهیه سهر بکیّشی بوّلای گالته بی کسردن به و ئایینه، به گریّرهی مانای ئهو ئایهته فیی به ئاینهوه نیه. کهواته پیّویسته گرنگی بی نهدری، زوّر پرونه ئهو کهسانه ئهوانهن ئهیانهوی خوّیان بگهیهنن به پلمو پایهو سامان و کوّکردنهوهی دارایسی و ئایین ئهکهن به پهیژهو دهست ترازه بوّ گهیشتن به ئاواتی جیهانی خوّیان، ئهگهر له زوربهی کردهوهی ئادهمیزادی نهم سهردهمه ووردبینهوه بوّمان دهرئهکهوی ههندی نهزان و گیّل که به پرووالهت ئایینیان گرتوه بهدهستهوه ئهوانه به هیچ جوّری خاوهنی ریّونین که به میزهرهی زل و پشنوینی سهوزو ریشی پان و پرچی دریّر خوّینایان داپوشیوه نهزان و ساویلکهی ئادهمیزادیان بی ئهخهلهتین، دلیّان له ئایین پهروهری دووره ئهو کارانه ئهکهن بو گهیشتن به ئاواتی خوّیان، وای دهرئهخهی پاستی کی وون کردون. پروالهتی خوّیان خوّشهویستی خوان. بهدّام فرزازیّننهوه همتا یگهن بهلموهرو ئالفی جیهانی خوّیان. کهواته ئیّوهی باوه پراویزار وازیان لی ئهرازیّننهوه همتا یگهن بهلموهرو ئالفی جیهانی خوّیان دهرئهکهوی چ شتیکیان بهسهردیّ.

دوای ئەوەی خوا قەدەغەی كرد لە پېغەمەرو باوەرداران ھاورېتى ئەو كەسانە نەكـــەن، ئايينى خۆيانيان كردە بە گالتەو گەپ و يارى منالانە: فەرمانىشيان بىي ئەداو ئەفەرموى:

﴿ وَذَكْرِ بِهِ أَنْ تُبْسَل نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ﴾ وهتو ئامؤژگاری بت پهرسته کان بکه به فهرموده کانی قورئان، لهبهر ئهوهی هیچ کهسی بهند نه کری له دوزه خدا و نه کری به گیروده ی شتی کردویه تی لهبی فهرمانی خوداو، بی به شببی له پاداشتی چاك.

﴿ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللهُ وَلِيَّ وَلا شَفِيعٌ ﴾ نيه بۆ ئەو كەسە لـه جگەى خوا ھيچ دۆستى بهھيزبى رزگارى بكا لـه سزاى خواو، بۆيشى نيه ھيــچ كەســى بــۆى بپارێتــەوە لاى خــوا رزگارى بكا مەگەر بە دەستورى خوا.

﴿ وَإِنْ تَعْدِلُ كُلَ عَدْلِ لا يُؤخَدُ مِنْها أُولَئِكَ الذَيْنَ أَبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ﴾ وهئه گهر شهو كهسه بكا به فيداكار ههمو فيداركاري و ههموو بهرتيلي و شهوه له روى زهويدايه وهرناگيرين ئهو شتانه، ئهوانه كهسانيكي ئهوتون سپيرراون بو لهناو چون و بولاى شاگرى دۆزه خ بهشتى كردويانه له تاوان و حراپه.

پیغهمهر ﴿ ﷺ داوای له بت پهرستان ئه کرد بۆ پهرستنی خوا، ئـهوانیش داوایان لـه پیغهمهر ﴿ ﷺ پیغهمهر ﴿ ﷺ فهرموی:

قَلَ أَندُعُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعَّدَ إِذْ هَدَنِنَاٱللَّهُ كَأَلَّذِي ٱسْتَهُوَتُّهُ ٱلشَّيَطِينُ فِي ٱلْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ وَأَصَحَابُ يَدْعُونَهُ وَإِلَى ٱلْهُدَى ٱتِّينَا قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَٱلَّهُدَى ۗ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَلَمِينَ ۞ وَأَنْ أَقِيمُواْ ٱلصَّكَوْةَ وَاتَّـقُوهُ وَهُوَ ٱلَّذِي إِلَيْهِ تُحَمَّدُونِ ۖ ۞ وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضِ بِٱلْحَقِّ وَيُوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ قُولُهُ ٱلْحَقَّ وَلَهُ ٱلْمُلَكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِّ عَلِلْمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَادَةِ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَيِيرُ اللَّهِيرُ

﴿ وَنُرَدَ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِدْهَدَانَا اللهُ ﴾ وهك ئيّمــه بگيّرينــهوه بــق پاشــهوهى خوّمــان و بوّلاى بت پهرستى دواى ئهوهى خـــوا رانمويــى ئيّمــهى كــردوه بــق لاى ئــاينى ئيســـلام و لــهتدنگه بهرى بى باوهرى و گومراى رزگاروّى كردوين. ئهگهر ئيّمه لـــه ئــاينى ئيســـلام و راستى وهردهگهريّن توشى سزا نهبين.

﴿ كَالَّذِي ٱسْتَهُوتُه الشَّيَاطِينُ فِي الأَرْضِ حَيْرانَ ﴾ ئيّمه ويّنهى كهسى ئهبين شــهيتانهكان بردبيّتيان و فوهى دابيّته نيّو چۆلانى زەوبى بهسەرگەردانى نەزانى سەر بۆ چ لايه دەرنهكاو چارەيه بۆ خۆى نەدۆزيّتەوه.

﴿ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى أَلْتِنا ﴾ بۆ ئەو كەسە ھەبى چەندىن ھاورى كى دالىسۆز بەزەييان پيۆە بىتەوەو بانگى كەن و بالىن: وەرە بۆلاى ئىمە، ئەمەيسە رىكىلەى رزگاربوونى تۆيە. بەلام ئەو كەسە وولاميان نەداتەوە لەبەر سەرگەردانى خۆيى و دوايى لەناو بىچى.

﴿ قُلْ إِنَ الله هُوَ الْهُدى وأَمْرِنا لِنُسُلِمَ لَرِبِ الْعالَمِينَ ﴾ تـ قر بلتى بـ هو بـ ت پهرستانه: بهراستى راغويى كردنى خوا ههر ئهو راغوييه و ريّگهى راستهو ئايين ههر ئاينى ئيسلامهو جگهى ئهو گومرايى روته، وه ئيمه فهرماغان پيدراوه بهوهى ئيمـ ه موسلتمان ببين لهبـ ه فهرمانى پهروهرده كهرى همموو بونهوهران و به نيازى پاكهوه ههر ئهو بپهرستين بـ ه تهنـها، ههر كارى لهگهل راغويى خوادا نهگهن به يهك نه فامى و گومراييه.

﴿ وَأَنْ أَقْيَمُوا الْصَلَاةُ وَأَثْقُوهُ وَهُوَ الذّي إِلَيْهِ تَحْشَرُونَ ﴾ وه فهرمانمان پيدراوه كه نيسوه نويژه كانتان بكهن و بهرپاى بكهن، پيويسته ئيوه بزانن رانوموى ئيسلام بهبى نويژكودن پهيدا نابن، به گويرهى ياسا يهكيكه له پايهو كۆلهكهى ئيسلام و، فهرمانمان پيدراوه ئيده له پهروهردگار بترسن و باوه ر به پيويستبونى نويژ بهينن و بيكهن به قهلنغان بۆ رزگاريتان

و، پەروەردگار كەسىنكى ئەوتۆپ ئىنوە بىزلاى ئىمو ئەگرىنىلەرە لىلە رۆژى دووايىدا ئىنىوە كۆئەكرىنەرە .

﴿ وَهُـوَ الـذي خَلَقَ السَـماواتِ والأرْضِ بِـالْحَقِ ﴾ وه پهروهرده کـهری بونــهوهران کهسیکی ثهوتویه ثاسمانه کان و زهوی دروست کردوهو رای وهستانون به راستی به زانستی تموافر .

ووشهی (الحق) ناماژیه بـۆلای ئـهوهی ئـهم گهردونـه چـهندین یاسـای تایبـهتیان ههیـه فرمانیان بۆ ئهبا بهریّوهو چهندین دهستوری ههیه ئهروّن لـهسمریان، ریّگه ئــهگرن لـه تیّـك چونیّکی ئهوترّ ریّك نه کهوی لهگهلیّان به گویّرهی سروشت، ئهوانــهیش بهلنگـهن لـهســهر بوونی کهسیّ بیبا بهریّوه کاروباریان.

﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنُ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُ ﴾ وهتو بیری نهو روّژه بکهرهوه خوا بیهوی شـــتی دروست بکا نه فهرموی: به و شته تو ببه، دوایی نهو شته کوتوپر پهیدا نهبی. مهبهست لـــهو روّژه روّژی دوایی و روّژی کوّکردنه وه و زیندو کردنه وهی مردوه کانه، نه و فهرموده یه کــه خوا نه لنی به همهو و شتی ببه، دوای نه و شته نه بی زوّر راسته و بینگومانه و دیته دی، نیتر نه فهرموده یه بو نه وهرانبی بین فهرموده یه بو نه وهرانبی بین فهرموده یه بونه وهرانبی بین فهرموده یه بونه وهرانبی بین لهمه ویاش زوّر راست و بینگومانه.

﴿ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُور ﴾ وه بۆ خوايه خاوهنيهتى و پاشايهتى و فهرماندان له رۆژيكا فو ئهكرى به سوردا، ئهو رۆژهيه ئادهميزادزيندو ئهكرينهوهو جگه لـه خوا كهس زيندوويان ناكاتهوهو دهسته لات هـهر بـۆ ئـهوه. فوكردن بــه ســوردا هيمايــه لــه زيندووكردنهوهى ئادهميزاد زانايان لهمهبهست له سور بيريان جياوازه: همندى كيان ئهلين: بريتى يه له كهرنايه له وينهى شاخى گاو بـهراندا، دووجار فـوى پيندا ئـهكرى له لايــهن ئيسرافيلهوه: يهكهم جار ههموو بونهوهران ئهمرن و لهناو ئهچن، دووههم جــار هـمموويان زيندو ئهكرينهوه، ئهو فوكردنه به سوردا وينه هينانهوه يه بۆ ئادهميزاد و زينوكردنــهوه يــان

بق راوهستانیان و بق پرسیار کردن و وولآمدانهوهیان بههقی دهنگی نهو شاخهوهو ناماده باشین. وینه نامادهباشی سهرباز بههقی فوکردن به کهرهنای سهربازیدا. یه کهم بق له خهو همانسان. دووههم جار بق رقیشتن بقلای دهشتی مهشق و کقبونهوه، ههندی لهزانایان نهانین: وینه نه نه سوره و جقری فوکردن بهودا ههر خوا نهیزانی.

﴿ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالْشَهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴾ خوا ثهزانى بهو شتانه پهنهانن و لهبهر چاو نین وهك فریشته کان و جنو که و روزی دوایی و فو کردن به سورداو بهههشت و دوزه خ و، ثهزانى بهو شتانه ئاشکران و ئهبینرین، وهك زهویی و ئاسمان و ئهوانهی ئادهمیزاد ئهیان بینن و، خوا بهریوه بهری بونهوه رانه و ههموو شتی له جینگهی شیاوی خویا دائه نی ئاگاداره له پهنامه کی و دیاری و زیندو کردنه وهی بونه وه ران و کاتی کو کردنه وهیان.

بۆ زانین: بهشکردنی بونهوهران به دوو بهشن: نهیّنی. ئاشسکرا. بـۆ ئـادهمیزاد راسته. به لام دهربارهی خوای مهزن هیچ شتی له خوا پهنهان نیـه، هـهموو بونـهوهران لای خـوا ئاشکران.

نهو رستانه ی پیشوو به لگه ن له سهر نهوه ی ههر خوا ناگاه اری له و شتانه هه یه له بهر چاونین و ناده میزاد هه ستیان پی ناکا، پیویسته نهو که سانه نه لین : نیسه نه بازانین بی خه لتانی نه زان و نه فامه کانه ، بی به ده ست هینانی سامان و دارایی ، نه بی له خوا بتر سن و خویان نه که ن به جینگه ی خه شی خوای مه زن به بی ده ستوری خواو در ق نه که نه له وانه یه همندی له دوستانی خوا له لایه ن خواوه فیری هه نه نین زانین به نهینیه کان بکری نه و نه نینو لعه ره بی له (الفتوحات المکیه) له بابی (۰ ۰ ۳) دا نه فه رموی : (به راستی بی نه رستانی خوایه چه نه نه بین نه بیست ، چه نه دلی شتی بی نه بیست ، چه نه دلی شتی بی نه نه بین نه بین نه بین نه بین نه و زمانی نه دانی و نه نه نه نه و نه و گفتو گونه که نه و فه رموده کانیان راست و نه ی پیکن .

کاتی خوای نایینی بت پهرستانی روشان و له که داری کردن و خراه می خواکانیانی ناشکرا کردو به ناینی له سهردانان به و فهرمودانه یی پیشووی، رونیشی نه کاته که ناینی ئیسلام ناینی ئیبراهیمه به بی جیاوازی. ناده میزاد خویان به نایین و بیروب او ه روی به باوك و باییره خاوه ن ریزه کانی خویانه و هملنه کیشن. که واته جیگای سهرسورمانه بت پهرستان باوه په ناینی ئیسلام نایه رن و خویان به ئیبراهیمه وه هملنه کیشن و خویان به نهوه ی نهوانی، بویه خوای مه زن بیری پیغه مه ری نه خاته و هو نه فه رموی:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِيّ أَرَىٰكَ وَقُوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞ وَكَذَالِكَ نُرِي ٓ إِبْرَهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَكُوبِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِبِينَ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ رَءَا كُوَّكُبَّاقَالَ هَنذَارَيِّنَّ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُ ٱلْاَفِلِينَ ٥ فَلَمَّارَءَ اٱلْقَمَرَ بَازِغَاقَالَ هَاذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَهِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونِكُ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلضَّاَلِّينَ ۞ فَلَمَّارَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَــَةُ قَالَ هَلَاَ رَبِّي هَلْدَآ أَحْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَكَفُّو مِ إِنِّي بَرِي ُّ مُمَّا ثُشْرِكُونَ ٥ إِنِّ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ ٱلسَّمَكَوَسِ وَٱلْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأَيِهِ أَرَزَ أَتَتَخِدُ أَصَنَاماً آلِهَةً ﴾ وه تــق بــیری ئــهو کاتــه بکــهرهوه: ئیبراهیم به باوکی خوّی ووت که ئازهره: ئایا بـــق ئــهو بتانــه ئهکــهی بــه چــهندین خوایــه بوّخوّت و ثهیان پهرستی لـه جگهی خوا؟. توّ بوّ دانیشتوانی مهکهی رون بکهرهوه که ئیّره خوّتان به نهوهی ئیبراهیم ئهزانن و بوّ پهیپهوی ئهو ناکهن که به بـــاوکی خــوّی ووت: بــوّ جگهی خوا ئهپهرستی؟.

﴿ إِنِي اَرَاكَ وَقُوْمُكَ فِي ضَلَالِ مُبِينٍ ﴾ به راستی من تۆو تاقمی تۆ لـه گومړایی ئاشــکرا دائهبینم. لـه روناکی ئهو ئایهته پیرۆزەو، باسی ئهم شتانهی خوارەو، ئهکهین:

۱- ابراهیم کور تاریخ کوری ناحور کوری شاروخ کوری ندرغو کوری فالیغ کوری عابیر کوری شالیخ کوری شاهیم کوری نوح، له عیراقدا له دایك بووه، عابیر کوری شالیخ کوری نوح، له عیراقدا له دایك بووه، شوینی له دایك بوونی بریاری بی گومانی بو نهدراوه و جیگهی ناکوکی زانایانه. ناوی نازه ر لهریزی باوك و باییره کانی نیبراهیم براوه و واده رئه کهوی نازه ر ناز ناوی باوکی نیبراهیم بی، نیبراهیم چاوی کرایه وه له المنیز گهلیدا نهستیره و بتیان نه پهرست، باوکی نیبراهیم به نازه ر ناوی ده رکردووه و به مانا بته وان و خزمه تکاری بته کان، دار تاش بو و بتی دروست نه کردو نه یفروشت، نیبراهیم به منالی یاریده ی نه و دا له فروشتنی بته کاندا. به لام نیبراهیم گهوره بو و بوی رون بویه وه که نه و بتانه خاوه نی سود و زیان نین، له گهل باوکی و گهله که یدا له و باره وه که و تنه گیره و کیشه و ناکوکی، وه که له و نایه ته و نایه و نایه ته و نایه و نای

۲ – دەركەوتوى ئايەتەكانى پېشو بەلنگەن لەسەر ئەوەى بەدەقاو دەقى خۆى كە ئازەر باوكى راستەقىنەى ئىبراھىم بى و باوكىشى بت پەرستبووە، ئىبراھىم داواى لى كرد خواى تاك و تەنھا بپەرستى، ناوەرۆكى ئايەتەكە ئەو بىروبۆچونە ئەخاتە مېشىكى زاناو نەزانـەوە، پۆرىستە مرۆڤ لە جېگەى ئەوە خۆى بۆ شتى تر ماندو نەكا. بەلام زانايان لە نىلى خۆيانا بىريان جياوازە، ئايا ئازەر باوكى راستەقىنەى ئىبراھىمە يانـە؟ ئـەوەيش لـەوەوە ھاتوە ئايا

باوك و باپیره كانی پیخهمهری ئیسلام ﴿ ﷺ هـ هموویان خـوای تـاك و تانـهان پهرسـتوه، حگهی خوا كهسی تریان نهپهرستوه، یا دورسته بی باوه و بت پهرستیان تیداوبــی؟ بههـهر جوّنی بی هیچ سودی لهو ئاژاوه یه دا پهیدا نابی و دریژه دان به و باسه كات به فیروّه ئه دا و بی هوده یه، پهیوه ندی به بیروباوه و بنچینه ی ئیسلامه وه نیـه بـه هیــچ جـوّری، ئـهوه ی پیویستین بـو موحهمـه دو بـی گونهی پیویستین بـو موحهمـه دو بـی گونه هی پیویستین بـو موحهمـه دو بـی گونه نه هموه بی برانن گهوره ترینی پیخهمه رانه و پاش نه و پیخهمه رای تر نانیرری.

به لام باوه پر کردن بهوه که همموو باو ك و باپيره کانی پيخهمــه و هي هــهمويان خــوا پهرستی ته نها بر بن و نازهرمــامی ئيبراهيمــهو بــاوکی نهونــهبوه، نهوانــه بــه هيــچ جـــوّرێ پهيوهنديان به بيرو باوه پي پاکی ئيسلامهوه نيه، ئيمهش نابي کاتی خوّمان به فيروّ بدهين.

﴿ وَكَذَالِكَ ثَرَى إبراهِيسمَ مَلَكُوتَ السَماواتِ والأَرْضِ ﴾ وهده بدو جنوره ی بن ثیبراهیمان ده رخست گومرایی گهله که یی و خراپه ی بت پهرستی ثیمه نیشانی ثیبراهیمی ثهده ین گهوره یی خواو دهسته لاتی خوا دروست کردنی ثاسمانه کان و زهویی و ثهو شتانه ی له وانان لمه کاری سهر سورینه رو په ك خهر هم تا بن له سهر بونی خوای تا کو ته نه به به لنگه ی بیگومان.

﴿ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه بق نموه ثيبراهيم ببئ لسمو كمساندى كه بيروباوه ريسان جمسهاوه گهيشتوون به پلدى بينگومسانى خوا ناسين، بـ نزى دهربك وى بـت و ئمستيره پدرستنيان نهگونجاوه و ناچيته ميشكهوه. ئمو ثايمته پيروزانه به تگدى روونن لمسمر ئمماندى خوارهوه:

 ۲ به پراستی نه و به انگانه خوا دایناون له سه بوونی خواو یه کیتی خوا زور سوك و ناسان له سه رمیشکی ناده میزاد و پیویستیان به ماندوبون نیه، زانین و تیگهیشتنی زوریان ناوی و ناده میزاد زانابن یا نه زانین به که می شت و ته ماشای یاسای دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی بکه ن خویان فه رمان نه ده ن به سه ر خویانا به پیگومان به پینن به دروست که ری تاك و ته نهای بونه و ه ران.

گهله کهی نیبراهیم نهستیره کانیان نهپهرست لهجگهی خوا، نیبراهیم ویستی سهرنجیان رابکیشی بو لای شتی بچیته میشکهوه بهناسانی. بهنهرم و نیانی چاوه روانی نه کرد.

﴿ فَلَما جَنّ عَلَيهِ النِّلُ رَأَى كُو كَباً قَالَ هذا رَبِي ﴾ دوایی كاتی تاریكی شهو دای بهسهر ئیبراهیما ئیبراهیم ئهستیرهیه كی بینی له و ئهستیرانه كه گهله كهی ئهیان پهرست و روناكی دایه وه، ووتی ئهمهیه: پهروه ده كهری من، به مهبهستی ئه وه ی لاسایی گهله كهی بكاته وه، به و بو نهو بو به و ئارامی كه و ته دلیان هوه. به لام مهبهستی نه وه بو گفتو گزكانیان پوچ بكاته وه، وایان نیشان بدا له شهر بیرو بزچونی ئه وانه و یه كه م جار هه لنه چن، دوایی به لنگهی به هیزبدا به سهر ئاینه پوچه كهیانداو وینه ی پاریزه ریكی پسپز رو زور و ریا یه كه م جار سه رنجی به رانبه ری خوی راكیشی، دوایی په لاماری بدا به به لنگهی په كه خهرو ئه فه رموی:

﴿ فَلَمَا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُ الْأَفِلِيْنَ ﴾ دوایی کاتی نهستیره که ناوابوو نیبراهیم نهقلی گهله کهی خوّی ناگادار کردهوه وسرنجی راکیشان ووتی: خوّشم ناوی نهو شتانهی ناوابن و نهبینرین و سهرلهنوی ههلببنهوه. نهو جوّره شتانه هوّی پهیدا بونیانه، ههر شتی وابی شایستهی پهرستن وخوایهتی نیه.

﴿ فَلَمَا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغاً قَالَ هَذَا رَبِي فَلَمَا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمَ يَهْدِنِي رَبِي لأَكُونَنَ مِنْ الْقَوْمِ الصالِمِينَ ﴾ دوایی کاتی ٹیبراهیم مانگی بینی ههلنهاتو روناکی بلاو کردبویـهوهوگقتوگؤی جاری پیشوی دووباره کردهوه، ووتی: ئهمهیـه پهروهردهکـهری مـن، رونـاکی زورتـرهو

لهشیشی گهوره تره لهئهستیره ی پیشو ، دوایی کاتی مانگی بینی ئاوابو ووتی: به راستی ئه گهر پهروهرده که ری من رانحویی من نه کا بـ و لای ریکه ی راست و خویم پی نه نه نه اسینی به راستی من نه به به یه کی له و تاقمه ی له ریکه ی راست لایان داوه. ئیبراهیم پارایه وه لمه خوا رزگاری بکا له سه رگه ردانی، نه وانه ی نه و نهیبینین ده ستیان نه نه دا بو خوا په رستن.

ئیبراهیم به و رسته یه ویستی به دوریان بخاته و ه که مانگ بۆپهرستن ناشی، به زهقی توره ی نه کردن و نه ی ووت: هــه رکهسـی مانگ بپهرسـتی ریّگـه ی لی ونسـوه، نـه ک گهلـه کـه ی هملـتورین و گویی لی نهگرن بو پوچ کردنه و هی پهرسترا و هکانیان.

﴿ فَلَمَا رَأَى الشَّمْسُ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِي هَذَا أَكْبَرُ ﴾ دوای کاتی ئیبراهیم خوری بینسی هدلهات ژیری ئاسمان و روی زەوی رون کردەوه به زورتر ووتی: ئلممیه پهروهرده کسمری من، ئلممه گلمورهتره لموانهی پیشوو روناکی زورتره و قلموارهی گلمورهتره.

ووشهی (هذا) و گهرانهوهی بوّلای ووشهی (الشّمس) که به گویّرهی ریّزمان نهبوایـه: (هذه) ووایه، لهبهر ووشهی (ربی) و (اُکبر) ه، بوّیه (هذا) بهکارهاتوه که بوّ نیّرینهیه.

به راستی تاقی کردنه وه ی یه که و دووهه و سی هه و رؤیشتن، به لام گومان هه و ماوه ته وه که واته و که واته که و که واته که و که واته که وا

﴿ إِنِي وَجَهْتُ وَجْهِي لِلذِي فطر السَماواتِ وَالْأَرْضَ حنيفاً ﴾ بهراستی من روی دلّی خوّم ئه کهم بوّلای کهسیّکی ئهوتوّو پهرستن بوّ ئهو ئه کهم دروستی کردوه ئاسمانه کان و زهوی به ههموو ئهستیّره و بته کانه وه به جوّری من لائه دهم له گومرایی واز ئه هیّنم له ئاینه پوچه کان بوّلای پهرستنی خوا به ته نها به ئاینی پاك باوه ر ئه هیّنم.

﴿ وَمَا آنَا مِنَ ۗ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وهمن لـهو كهسانه نيم هاوبهش بۆ خــوا دائــهنين، بــاوهږى بيگومانم ههيه ئهستيرهكان و مانگ و خورو ئادهميزاد شايســتهى پهرســتن و ريزنــين، هــهر خواى تاك و تهنهاو دروست كهرى ئاسمانهكان و زهوى شايانى پهرستنهو بهس.

کاتی ئیبراهیم به لگهی پهك خهری تیژی دانا لهسه رگهله که خوی که گونجاوبی که گونجاوبی له گهل ئهقل و سروشتی پاك، بۆی چهسپاندن پهرستنی بته کان و ئهستیره کان پوچن. ئهبوایه ئهو گهله نه فامه باوه ریان بهینایه که چی دهستیان کرد به هینانه وهی به لاگهی لاوازو بی گیان و ئهیان ووت: باوك و پابیره کانمان ئهوانهیان پهرستوه، ئیمهیش لاسایی ئه وان ئه کهینه وه بو پهرستیان. ئیبراهیم وولامی دانه وه، خوا له و باره وه ئه فهرموی:

وَحَاجَّهُ قُوْمُهُ قَالَ أَثُّكَ جُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْهَدَ إِنَّ وَكُلَّ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٥ وَكَيَّفَ أَخَافُ مَا آشْرَكَتُمْ وَلا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَالَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلَطَنَنَا فَأَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِ إِن كُنتُمُ تَعْلَمُونَ ٥ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمْ يَلْبِسُوٓاْ إِيمَانَهُم بِظُلْمِ أَوْلَتِهِكَ لَهُمُ ٱلْأَمَنُّ وَهُم شُهْ تَدُونَ ١٠٠٥ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآءَاتَيْنَهَ ٓ إِبْرَهِي مَعَلَىٰ قَوْمِهِ عَنَرْفَعُ دَرَجَاتِ مَّن نَّسَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمُ عَلِيمُ اللَّهُ ﴿ وَحَاجَةُ قُوْمُ لَهُ ﴾ وه خزمه کانی ئیبراهیم دو ژمنایه تی ئیبراهیمان کرد به به لگه هینانه و هی خزیان به تایبه تی باوکی، ئه یان ویست به لگه ی خزیان پیاده بکه ن و زال بین به سهر ئیبراهیمدا، ئهیان ترسان له بته کانیان که توشی ئازاری ئه که ن و دهستی لی ئه وهشینن ئه گهر واز له وان نه هینی.

﴿ قَالَ ٱتُجَاجُونِي فِي الله وَقَدْ هَدَانِ ﴾ ئيبراهيَم ووتى: دوژمنايهتى من ئه كه ن و ئهتانهوى بهلاگهى خۆتانتانم بى بسملينن به بهلگهى بوچ لــه بــارهى يــه كينتى خــواو توانــاى ئــهو، ئهتانهوى زال ببن بهسهرما به راستى خوا رانمويى كردوم بــۆلاى يــه كينتى خــۆى و ناســينى ئايينى خۆى و من به بهلگهى پرو پوچ ئيوه ناخهلهتينم.

﴿ وَلا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ﴾ وهمن ناترسم له شتى ئيّوه ئەيكەن به هاوبەش بـــۆ خــوا كە بتەكەتانە، من باكم لـەو بتانە نيە، چونكە خاوەنى سوودنين نه بۆ خۆيان و نه بۆ جگەى خۆيان، زيان بەكەس ناگەيەنن، كويْرو گەرو لال و بى دەستەلاتن.

﴿ إِلاَّ أَنْ يَشَاءَ رَبِي شَيئاً ﴾ مهگهر كه خواى پهروهردهكهرى من ئـــارهزوّى شـــتى بكــا، ئهگهر ئازارم توشببن لــهلايهن پهروهردگارى بنهوهيه نهك لــهلايهن ئـــهو بـــانــهو ئــهو ئهســــــيّره لاوازانهوه ئهگهر بتنى بكهوى بهســـهرماو بيشــكيّنى يــا پارچهيــه لـــه ئهســـيّرهكان بكهويّـــه خوارهوه لــه ئاسمانهوهو ئاگرم تيبهربدا خوا ئهيكاو بهس.

﴿ وَسِعَ رَبِي كُلَ شَيْىءٍ عِلَماً أَفَلا تَتَذَكَرُونَ ﴾ زانینسی پهروهرده کهری من چوارلای هممو شتیکی گرتوته وه همموو شتی به زانینی نهو پهیدا نسهبی کهواته من ناترسم نازارم توشببی به جگهی زانین و ویستی خوا، نایسا دوای نیدوه بو ناموژگاری وهر ناگرن که خواکانی نیوه توانای زیان و سودیان نیه، ههرخوایه بهتنها خاوهنی زیان و سودیی، ههرخوا دروستکهری همموو بونهوهرانه، خواکانی نیوه بی گیان و لاوازن نیدوه بوچی بیرناکه نه واز له پهرستنیان بهینن.

﴿ مَالَمْ يُنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَاناً ﴾ شتى خوا نەيناردوەتە خوارەوە بەسەر ئىزودا بسۆ ئىەو شتە بەلگەيە بۆ ئەو شتە بەگويزەى ئاسايى و نائاسايى. زۆر رون ئاشكرايە ھاوبەش دانسان بۆخوا بى بەلگەيە. يانى چۆن من ئەترسىم لەو بتە لاوازانەو باوەرى بىڭگومانى ھەبىي ھىچىسان تىدا بەستە نى، ئىرەيش، بەلگەتان نىدو لە خوا ناترسن.

﴿ فَأَى الْفَرِيقَيْنِ أَحَـقُ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنتُم تَعْلَمُونَ ﴾ دوایی چ تاقمی له و دوو تاقمه شایسته ترن به ناسایش و نه ترسان: تاقمی باوه داران به یه کینی خوا یا تاقمی هاوبه شدانه ران بو خوا نه گهر نه زانن کام تاقمیان شایسته ترن له ترسان به خواو نه ترسان له بته کان. نه قل و زانیاری خوتان بخه نه کار هه تا راست و پوچتان بو ده رکه وی. خوا بو رزگاربوون و دیاری کردنی نه و تاقمه شایسته ی نه ترسان و ناسایشه نه فه رموی:

و الدنن آمنوا و الم يا به يه كنتى خوايه به پاكى و، باوه رى خزيانيان تيكه لاو بهستهم كردن لـ فهوتؤن باوه ريان به يه كنتى خوايه به پاكى و، باوه رى خزيانيان تيكه لاو بهستهم كردن لـ خزيان و هاو بهشدانان بز خوا نه كردوه، نه و كهسانه بز ئـهوان ههيه ناسايش و نهترسان له سنزاى خواو له مانه وه يان له دۆزه خداو پاداشتى چاكهى خزيان وه رئه گرن و، نه و كهسانه رانوموييان وه رگرتووه ريگهى راستيان دۆزيوه ته وه، جگهى ئه و تاقمه له گوم رايى و ياخى بوندان.

خوای مهزن رونی نه کاته وه نه و به لنگانه ی نیبراهیم باسی کرون و خوا پی به خشیوه، ههرخوایش نهوی شاره زا کردووه بیانزانی هه تا سه رکه وی به سه رگه له که ی خویا، بزیه خوای مهزن نه فه درموی:

﴿ وَبِلْكَ حُجَتُنا آئیناها إِبْراهِیمَ عَلَی قَوْمِهِ ﴾ وه نه وه به لگانه تیپه ریس له ناوا بوونی ئهستیره و مانگ و خور، همتا کوتایی نایه ته کان به لگه ی رونی ئیمه ن به خشیبون به ئیبراهیم که بیانکا به به لگه بو په کخستنی گه له که ی و سه رکه و تن به سه ریاندا.

﴿ نَرْفَعُ دَرَجاتٍ مَنْ نَشَاءُ إِنْ رَبَكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴾ ئيّمه بهرز ئه كهينهوه چهند پلهو پايه بۆكەسى ئيّمه ئارەزومان ههبى له زانيارى ژيرى و تيْگهيشتن. بهراستى پهروەردەكەرى تــۆ ههموو شتى له جيْگهى شياوى خۆيا دائهنى، ههندى كەس پلەو پايەى بەرزيان ئەداتى و به ههندى تر پلەى كەمىر، ئەزانى چ كەسى شايانى پلەى بەرزەو كاميان شايستە كەمىرە.

کاتی خوای مهزن تایینی ئیبراهیمی ناشکرا گردو سهری خست بهسهر دوژمنانی خویا بههوی به ناشکرا گردو سهری خست بهسهر دوژمنانی خویا بههوی به ناشکرا کردی به به نیبراهیمهوه نهژمیزی به بهرزانه بوی دانرابوون، گهورهترین پلهیش نهمهیه پیغهمهرایه تی له خیزانی ئیبراهیم دهرناچی و بهردهوامه هه تا روژی دووایی، بو باس کردنیان خوا نهفهرموی:

وَوَهَبَّنَا لَهُ وَإِسْحَنِقَ وَيَعْقُوبَ كُلِّ هَدَيْنَ أَوَنُوحًا هَدَيْنَامِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ - دَاوُه دَ وَسُلَيَّمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَدرُونَ وَكَذَالِكَ نَجْزى ٱلْمُحْسِنِينَ 🐼 وَزَّكُرِيَّا وَيَحْنَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاشُّ كُلُّ مِّنَ ٱلصَّلِحِينَ 🙆 وَإِسْمَنِعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلَّا فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَلَمِينَ ۞ وَمِنْ ءَابَآبِهِ مْ وَذُرِّيَّنِهِمْ وَإِخْوَنِهِمْ وَإِخْوَنِهِمْ وَٱجْنَبَيْنَاهُمْ وَإِسْمَعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَيُونُسُ وَلُوطًا وَكُلَّا فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَلَمِينَ لِنَهُ وَمِنْ ءَابَآيِهِ مْ وَذُرِّيَّكِيْمٍ مَ وَإِخْوَنِهِمْ وَأَجْنَبَيْنَكُمْ وَهَدَيْنَهُمْ مِ إِلَى صِرَطِ مُسْتَقِيمِ (٧٠) ذَالِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى خوای مهزن لهو ئایهتانه اناوی (۱۸) پیغهمه ری بر دوه کسه یسه کی له وانسه ئیبراهیمه: ناوی باو ك ونه وه و برای ههندیکیان بر دوه، باسی ههموویانی کر دووه به چاکه که رو ئاشتی خوازو راغویی کراو، پیویستی کر دوه له سه ریان سوپاسی خوا له سه ر ئه و شته ی به خشیوی به به وان له زانیاری و له پیغهمه رایه تی و له سه ر ئه وه ی نار دویه یسه خواره وه بر ههندیکیان نامه ی خوا، مه به ستیش ئهمه یه: پیغهمه ری ئیسلام به لیگه دانی له سه ر عهره به کان به وه ی که باییری ئه وان کسه نیبراهیمه و زور تریش لسه کورو نه وه کانی خوای تاك و ته نه هایان پهرستو وه و هم رگیز بت پهرست نه بوون. دوباره مه به ست ئهمه یه: پیغهمه ری گهوره مان نه و پیغهمه ره پیشوانه بکا به چاو لی کراوی خوی بانگ کردن بولای ئایینی خواو نارام گرتن له سه ر نازاره ی توشی نه بی له ریگه ی ناییندا، نه وه ی شایانی باسبی ناوی نه و پیغهمه رانه نه براوه به گویره ی پاش و پیشی دروست کردنیان و باسیان کراوه به گویره دان به و پیشه هینانه وه. نه کو به مه به مه دان به و بینه هینانه وه. نه کو در نوه دان به و بینه هینانه وه. نه کو در نوه دان به و به مه دان نه کو در نوه دان به و بینه هینانه وه مه در نه که دان به و به به دان نه کو در نوه دان به و بینه هینانه وه. نه کو در نوه دان به و بینه هینانه و با مه در نه که دان دان به و بینه هینانه و با مه در نه کو در نوه دان به و بینه هینانه و با مه در نوه دان به و با سانه خوای مه در نه که دان به و با سه در در نوه دان به و با سه در در نوه دان به و با سه در نوه دان به و با به در نوه دان به و با سه در نوه دان به و با سه در نوه دان به و با سه در نوه در نوه دان به و با سه در نوه در نوه در نوه دان به و با سه در نوه در نوه در نوه در نوه دان به و با به با در نوه در نوه دان به به با به در نوه در نوه در نوه دان به به به به در نوه در نوه در نوه دان به به به در نوه در نوه دان به به به به در نوه در

﴿ وَوهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلاً هَدَيْنَاهُ ﴾ وهئیمه بهخشیومان به نیبراهیم ئیستحاقی کوری. دایکی ناویی خاتون سارای کچی هاران کوری ناحور، خاتوون سارا ناموزای ئیبراهیمه و، بهخشیومان به ئیببراهیم یه عقوبی کوری نیستحاق، کوری کور به کور به کور نیبراهیم دهرمیزادو، ئیمه رانمویایی ههموو یه کی لهوانمان کرد بولای نهو شتهی کردبومان به یاسا بویان له ریگهی راست و له فهرموده کانی خوا.

﴿ وَنُوحاً هَدَیْناهُ مِنْ قَبْلُ ﴾ وهئیمه رانمویی نوحمان کردبوو له پیش ئیبراهیمهوه. نوح به زمانی کوردی بهمانا (نهوایه) پارانهوه کوری لهمك کوری مهتوشه لهخ کوری ئوخنوخ کوری ئهلیارو کوری مههلائیل کوری قینان کوری ئهنوش کوری شیس کوری ئادهم.

﴿ وَمِنْ دُریَتِهِ داوُدَ وَسُلَیْمانَ وَآیُوبَ وَیُوسُفَ ﴾ وه هماندی کمه لمه نموه کانی نموح داوود، راناویی (دَریّة)ناچیّتهوه بوّلای ئیبراهیم، چونکه لووت و یونس لمانهوهی ئیببراهیم نین و لووت برازای ئیبراهیمه. داوود کوری یه کا کوری عوبه ید کوری بوعز کوری سملون کوری حه سرون کوری یمهوزا سملون کوری حه سرون کوری یمهوزا کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیم و نهوه کانی نوح سوله یمان و نهیوب و یوسف، سوله یمان کوری داووده، نهیوب کوری زازیخ کوری عیسی کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیم. یوسف کوری یه عقوب کوری ئیبراهیم. یوسف کوری یه عقوب کوری ئیبراهیم.

﴿ وَمُوسَى وَهَارُونَ ﴾ وههندیکه له نهوه کانی نوح موسا و هارون کورانی عیمران کوری به سهه کوری به سهه کوری به سهه کوری به سهه کوری نیسحاق کوری نیراهیم، هارون له تهمه ندا له موسا گهوره تره.

﴿ وَكَذَلِكَ نَجْزى الْمُحْسنينَ ﴾ هەربە و جۆرەى ئىزمە پاداشىتى ئىبراھىممان دايەوە لەسەر ئارام گرتنى و دانانى خوا بە تاك و تەنھا ئىزمە پاداشتى ھەموو چاكەكەران ئەدەينەوە لەسەر چاكە كردنيان يانى ھەر كەسى دواى ئەو پىغەمەرانە بكەوى ئىزمە پلەى بەرزيان ئەدەينى، خواى مەزن پاداشتى ھەموو چاكەران ئەداتەوە بە پاداشتى بەرزو بالا، ئىستر پىغەمەربن يا نە.

﴿ وَزَكَرُیا وَیَحْیی ﴾ وهله نهوه کانی نوح زه کهریا و یه حیا. زه کهریا کوری ئزنه کوری به کوری به کوری به کوری به کیا له نهوه ی رعیم کوری سوله یمان. یه حیا کوری زه که ریایه. زه که دیا و یه حیا همر دووکیان کوژراون به ده ستی جوله که کان. زکه ریا دوای کوشتنی یه حیای کوری کوژراوه.

﴿ وَعِيسَى ﴾ وهلهنهوهى نوحه عيساى كورى مهريهم كچى عيمران كورى ياش همهم كورى ئهمون كورى حهرقيا لهنهوهى سوله يمانه، ناوبردنى عيسا بهنهوه و منالتى ئيبراهيم له گهل ئهوه دا عيسا كورى كچه، ئهوهمان پيشان ئه دا كه كورى كچ به كورى مرز ف دائهنرى و به كور ئه ژميرى. كهواته مناله كانى فاتيمهى كچى پيغهمه (الله الله به منال و كورو نهوه ي پيغهمه رئه ژميررين.

﴿ وَالْيَاسَ وَكُلَ مِنَ الصَالَحِينَ ﴾ وههنديّكه لــه نــهوهى نــوح ئيليــاس كــورى ياســين كورى قمناس كورى عيزرا كورى هارون كورى عيمران، همموو يــهكن لــهو پينهممرانــه لمهياو چاكهكان وپهسمند كراوهكانن وههر شتى چاكبى ئهيكهن، هــهر كــارى خــراپ بــى نايكهن همر كهسى تواناى خوى بخاته كار بو چاكهى ئــادهميزاد پينـى ئــهوترى پيــاو چــاك وچاكهش بهجگهى خوى فير دهكات.

﴿ وَإِسْمَاعِيْلَ ﴾ وه هدنديّكه لـهمنالهكان و نهوهى نوح ئيســماعيل گــهورهترين كــورى ئيبراهيمه، ئهو كورهيه خوا فهرماني داوه به ئيبراهيم سهرى ببريّ.

﴿ وَالْيَسَعُ وَيُولُسَ ﴾ وههنديّكه لهنهوهى نوح ئهليهسه ع و يونوس. ئهليهسه ع كورى خهتوب كورى عـ مجوزه. يونوس كورى مهتاب و زانايان جگه لـ هوه هيچ شتى تر لهرهگهزى يونوس نازانن، ئـ هوهى بۆيان دەركـ هوتوه لـ هبارهى يونوسـ هوه كهيه كيّكـ ه لهجوه كان، له قورئان وفهرمودهى پيخهمهردا باسى باوك وباپيرى نه كراوه.

﴿ وَلُوطاً وَكُلاً فَصَلْنا عَلَى الْعالَمينَ ﴾ وه هدندیکه لهنهوهکانی نوح لوتی کوری هاران کوری ثازهرو برازای ئیبراهیمه و باوهری به پیغهمهرایهتی ئیبراهیم هیناوه، کهوتزته دوای

ئیبراهیم لهگهشته که یدا بر میسرو وو لاتانی تر، به خوشحالی ههردوو لایان له یه جوی بونه وه و لایان له یه جوی بونه وه و لووت چوو بسر هاری سهمودو له وی نیشته جینگه به وو، ههموو یه کی له و پیغهمه رانه ئیمه ریزمانداون به سهر ههموو بونه وه رانی سهدده می خوی و فریشته و جنو که کان.

﴿ وَمِنْ آبائهُمْ وَدُرتاتِهِمْ وَإِخْوانِهِمْ وَأَجْنَبَيْناهُمْ وَهَدَيْناهُمْ إِلَى صراطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ وه ئيمه ريزى هدندى له باوك و منال و برايانى ئهو پيغهمهرانهمانداوه بهسهر بونهوهرانى سهردهمى خوّياناو، ئيمه ئهوانمان ههلبرواردون و رانموييان كردوون بوّلاى ريّگهى راستى ئايينى خوا، ﴿ ذَلِكَ هُدى الله يَهْدى بِهِ مِنْ يَشْاءُ مَنْ عِبادِهِ ﴾ ئهو ريّگه راستهو پهيرهوى كردنى پيغهمهران رانمويى كردنى خوايه بههوى ئهو رانمويى كردنهى خوّى شارزايى كهسى ئهكا ئارەزوى بكا له بهندهكانى خوّى، بوّلاى ئايين و بوّلاى ئهو شتهى دراوه به پيغهمهران، دواى ئهو رانوموييه ناكهوى مهگهر كهسى خوا به ميهرهبانى خوّى يارمهتى بدا.

﴿ وَلَوْ أَشْرَكُوا خَبَطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ وه ثه گهر ئهو پیخهمهرانه هاو به شرخوا دابنین له گه ل نهو ریزو بهرزی پلهیه دراوه بهوان به راستی پوچ بزته وه لهوانه وه شتی ئه یکه ن، وه ک جگه ی خزیانیا پی دی له نهمانی پاداشتیانا. له و ئایه ته وه بزمان ده رئه که وی که خوای مه زن ته ماشای ئاده میزاد ئه کا به هزی کرده وه ی خزیانه وه، پله و پایه و هزو رهنگ و سامان ناگاته فریایان، به و جزره ته ماشایان ئه کا کزتایی به ته مه نیان بینت به باوه ره وه و ته ماشای کرده وه ی پیشویان ناکری.

﴿ أُولَئِكَ الذَيْنَ أَتِينَاهُمُ الكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالْنَبُوةَ ﴾ ئـهو تاقمـه پيخهمهرانـه كـه (١٨) پيخهمهرن كهسانيّكى ئهوتون ئيمه بهخشيومانه بهوان نامهيهكـه بـههوّى جبرهئيلـهوه بوّيان نيّردراوه به ويّنهى نامهكانى ئيبراهيم و تهورات بوّ موسا و زهبـور بـوّ داوودو ئينجيـل بـوّ موساو قورئان بوّ موحهمهد.

به خشیبومان بهوان ناسینی فهرمانه کانی خواو یاسای رون کردنه وهی فهرمانه کانی خوا له و شتانه رهوان و نهوانه ی قهده غه کراون، به وانمان به خشیبو و پیغهمه رایه تی.

﴿ فَإِن يُكُفُّرُ بِهَا هَوُلَاءِ فَقَدْ وَكَلَنَا بِهَا قَوماً لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴾ دوای ئهگهر باوه پ نههينن به و زانياری و نامه و به و پيغهمهرايه تيه به تاييه تي باوه پ به موحهمه د ﴿ ﷺ ئه تاقمه بت پهرستانه ی دانيشتوی مهکه، دوايی ئيمه به پاستی ئامادهمان کردوه بو باوه پينان و چاوديری کردنی ئايينی ئه و پيغهمهرانه تاقمي بي باوه پين به و ئاينه وه به وانه ی باسکران، به و ينه ی کرچ که ران و ياريده دانی پيغهمه رو فارس و کوردو تورك و به ربه دو جگه ی ئه وانيش.

﴿ اُولَئِكَ الذَّيْنَ هَدَى الله فَبِهُدَاهُمْ قُتَدِهُ ﴾ ثمو تاقمه پيّغهمهرانه كهسانيّكى ئهوتون خوا رانمويى ئهوانى كردوه بوّ لاى ئاينى خوقى خوا فهرمانى بهييّغهمهر داوه لهسهر ريّگهو جاردانى ئهوان بروا بوّلاى ئاينى راست وخوا پهرستى وئارام بگرى لهسهر ئازار، بـهو ئهفه، مهى:

دوای تۆ رانومایی ئهوان بکهوهو رهوشت و بیروباوه ری ئهوان چاو دیری و ره چاو بکه. ﴿ قُلُ لا اُسْأَلَکُمْ عَلَیْهِ اَحْراً اِنْ هُوَ اِلاّ ذِکْری لِلْعالَمِینَ ﴾ تۆ بهبی باوه ران بلی: من داوا له ئیره ناکه م بۆ گهیاندنی فهرمانی خوا هیچ کریی و مزهیه، ئهو راگهیاندنیهی ناوه روزکی قورئانه به هیچ مهبهستی نیه مهگه رئامؤرگاری کردن و بیرکردنه وهیه بو بونه وه ران. ئه و رسته یه به نگه می بیگومانه له سه رئه وهی موحهمه د پیغهمه رو قورئان نامه ی ههمو و بونه وه رانه به ئادهمیزاد و جنزکه و فریشته وه همتا روزی دووایی.

بۆ ئاگادارى: خواى مەزن باسى ئەو پىغەمەرانەى نەكردووە بىۆ ناردنىيان بىه گويىرەى مىزوو كاتى ناردنيان يەك لىه دواى يەك. بىملىكو خواى مىمزن باسىي كودوون كىه ئىمو پىغەمەرانە سى بەشن، وەك ئەمانەى خوارەوە:

۱ بهشیکیان خوا فهرمان رهوای و پیغهمهرایهتی پی به خشیون. وهك داوو دو سوله یمان
 و نهیوب و یوسف و موساو هارون.

۲ تاقمیکیان خوگرتنه و میان و وازهینانیان له خوشی و رابواردنی جیهانیان پین به خشراوه و دوره پهریزبوونی له فهرمان رهوایی، و مك زه کهریا و یه حیا و عیسا و ئیلیاس.
 ۳ کومه لی تریان نه و مك تاقمه ی یه کهمن و و مك تاقمی دووههمن. به لیکو خوا رینزی داون به سهر ئاده میزادی سهرده می خویاناو کردوونی به پیغهمه ر، و مك ئیسماعیل و ئیبل به سه عورنوس و لووت.

لهسهردهمی پیخهمهر ﴿ الله کومهلی ههبوون نهیان ووت: خوا له بنچینه الهمهوبه سروش و پهیام لهلایهن خواو بو کهس نههاتوه. نهیشیان ووت: خوا هه پیخهمهری نهناردووه خوای مهزن رونی کردوتهوه نهو کومهله چ کهسیکن؟ زانایان بو دیاری کردنی نهو کومهله پیشان نهدا نهو کومهله بریتی نهو کومهله بریان جیاوازه. به لام دارژاندنی نایه ته که وامان پیشان نهدا نهو کومهله بریتی بوون له ههندی له جوه کان. زوربه ی زوری زانیان نهو بیروبو چونهیان پهسهند کردوه، خوا نه فه مهندی

وَمَاقَدُرُواْ اللّهَ حَقَّ قَدَّرِهِ قِإِذْ قَالُواْ مَا آنزَلَ اللّهُ عَلَى بَشَرِ مِن شَيْءٍ قَلَ مَنَ أَنزَلَ اللّهُ عَلَى بَشَرِ مِن شَيْءٍ قَلَ مَنَ أَنزَلَ اللّهُ عَلَى بَشَرِ مِن شَيْءٍ قَلَ مَنْ أَنزَلَ اللّهُ عَلَى اللّهَ اللّهُ عَلَى اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ اللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللللّهُ اللللّهُ الللللللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللللللّهُ اللّهُ اللّهُ الل

﴿ وَمَا قَلَرُو الله حَقَ قَدُرهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ الله عَلَى بَشَرٍ مِنْ شيءٍ ﴾ وه نه وكه سانه ريزى خويان نه گرتووه به ريزگرتنسي شايسته ى ريزگرتنسي خوابي و نهيان ناسيوه به و جوره ى پيويستبي بناسري له و كاته دا نهيان ووت: خوا نهينار دوته خواره وه بوسه ميچ كه سي له ئاده ميزاد له سروش و له نامه و پهيام، خواى گهوره ئه و داوايه ى ئه وانى پوچ كرده وه فه رموى:

﴿ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الذي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُوراً و هُدَىً لِلْنَاسِ ﴾ تــ قر بلــــى بــهوان: چ كهسى ناردويته خوارهوه ئهو نامهيهى ئهوتو موسا هيناويه به روناكهرهوهى رينگـــهى تــاريك و بى باوهرى و بهرانمويى كهر بو ههموو ئادهميزاد. به تايبهتى ئهو بت پهرستيه ئهوان فــيرى بويون لـه ميسريهكانهوه پهرت و بلاوى كردن.

﴿ تَجْعَلُونَهُ قَراطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخَفُّونَ كَتِيْراً ﴾ ئيّوه ئه گيّون ئهو نامهيه به چهدند پهرهی جياواز، ئيّوه ئاشكرا ئه كهن لهو پهرانه دا ئهوانهی بتانهوی به گويّرهی مهرامی خوّتانبيّ و، ئهيشارنهوه زوّر لهو پهرانه لاتان پهسهند نهبيّ و لاتان گرانبن لهناوی پيخهمهری ئيسلام و بهردهبارانی داويّن پيسان.

﴿ وَعُلَمِتُمُ مَالَمُ تَعُلَمُوا أَنْتُمُ وَلا أَباؤكُمْ ﴾ وه ئيّوه بههزى موحهمهدهوه فيرى شيخ كراون نه ئيّوه و نهباوكهكانتان ئهو شتانهتان نهزانيوه. يانى ئيّوه چوّن ئهليّن: خوا نهيناردوه برّوسهر هيچ كهسى له ئادهميزاد هيچ شتى له سروش و لهنامه؟ كهچى ئيّوه برواتان ههيه موسا ئادهميزادهو تهوراتى بوّ نيّرراوه، ئهو شتهى نهخوّتان و نهباوكهكانتان نهتان ئهزانى و فيرى كردون، لهوانه فيرى ناونيشانى موحهمهد پيّش ئهوهى بكرى به پيخهمهر، به دريّژى و شيكراوهى نهتان ئهزانى، كاتى كه زانيتان مهبهست موحهمهده تهوراتتان دهست كارى كردو ناونيشانى موحهمهدتان كوژانهوه له تهوراتا.

﴿ قُلِ الله ﴾ تَوْ بَلْنَى بِهُوانَ: ئەو كەسەى نامەى ناردە خوارەو، بۆسەر موسا خوايە. خوا فەرمانى دا بە پىغەمەرو بەو رىستىە وولاميان بداتە ھەتا ھەست بكەن بەو، كــە ئــەو وولامــە بىڭومانە، چونكە ئەوان بروايان وايە خوا ئەو نامەيە ناردو،تە خوارەو، بۆسەر موسا.

﴿ ثُمَ دَرْهُمْ فِي خوضبهم يَلْعَبُونَ ﴾ له پاشا تۆ واز لـــهو جولهكانــه بهينــه لــهناو كـــاره پوچهكانى خۆيانا يارى بكهن و گرنگيان پــــى مـــهده، لـهســـهر تـــۆ نيــه جگـــهى راگـــهياندنى فهرمانى خواو بى دەنگ كردنيان.

پرسیار/ به راستی جوه کانی بریاری پیخهمه رایه تی موسایان داوه، بروایان ههیه ته واراتی بر هاتووه، ئه بی چون دراوه ته پالیان بروانه بون به سروش و ناردنی پیخهمه ران له بنجینه دا؟

وه لام/ جوه کان ئه کهون به پشتاو لــهو باوه رهینان پهشیمان ئهبنـهوه ئــهلیّن: ســروش نهبووه پیخهمهران نهنیراون لـهیهر سودو دلهیسی خویان.

زانایان خوو سروشت ناسی نهم سه دهمه زورتریان یا زوربهیان بروایسان بهخوا ههیه، چونکه نهو بونهوه رانه نهوان له گهالیانا خهریکن دین و ده رون به گویره ی یاسیایه کی نه گوراو ناشکرا که فهرمان دراوه به و بونهوه رانه له و یاسیه لانه ده نهرگیز به بونهی نه و یاسیانه وه نه توانری به راورد بکرین و سودیان لی وه ربگیری، نه و زانایانه بویان رون نه بینه وه و این یست نه کا جگه له و بونهوه رانه هیزیکی بالاتر هه بی بونه خشه کیشانی نه و بونهوه رانه به و شیزه یش نه بی هه رخوابی و له ریزی بونهوه رانه به و شیزه سه رسورینه رانه ههیانه، نه و هیزه یش نه بی هه رخوابی و له ریزی بونهوه ران ده رجی به جوری تر نه و مه به سته ی سه ره وه باس نه که ین: ناده میزاد پیویست نی یه له سه ری کاتی زانیاری پهیدا نه کا به بوری خوی ببینی نه و شته ههیه. به لکو تاقی کردنه وه داو بیداته به رتاقی کردنه وه ها به جاوی خوی ببینی نه و شته ههیه. به لکو یویسته بو ناده میزاد زانیاری پهیدا بکا به شتی که گومان روی تی نه کا، نیتر نه و زانینه به چاوبی یا به هوی نه قله وه و هو شبی کاتی کاتی یا به هوی نه قله وه بی یا به تاقیکردنه وه بی با به تاقیکردنه وه بی به به تاقیکردنه وه بی با به هوی به به وه بی به به تاقیکردنه وه بی با به هوی به بی به هوی به بی به به کاری کاتی کاتی با به هوی نه قله وه بی با به هوی نه قله وه بی با به تاقیکردنه وه بی با به هوی به به کاری به کاری به کاری به به کاری به کاری به به کاری ب

ووردبویهوه به جوّریکی زانستیانه ی دور له گومان پهیدا کردن نمهو ووردبونموه به کوّتایی یی دیّی بوّلای زانین بهبونی خوا. به لاّم زانایانی خوو رهوش ناس بروایان بهخوا ههیه به بی دیّی بوّلای زانین بهبونی خوا. به لاّم زانایانی خوا پیّویستیان به ناردنی پیخهمهران نیه ههتا بههوّی نامهو بهیامه و خوا بناسین، به لایانه وه و ایه سروشت هه ر خوّی به ته نها جیّگه ی نامه و پهیام نه گرنه و هو ناسینی خوا به بی ته ورات و نینجیل و قورئان و سروش.

من گومانم نیه نه گهر نهو زانایانه بۆفیربوون و خویندنی قورئان ببه خشان کهمی له و کاته ی نهوتو به خشیویانه بو فیربون و لیکولینه وه سروشت بروای راستی پهیدا نه که نوخوا ههیه دوونامه: گهردون و سروش ناده میزاد به بی همردوو کیان ناژین، له نامه ی گهردوونه وه ده سته لاتی خوا نه زانی و بروای پی نهینی، له نامه ی سروشه وه نه و ده ستوره ی نهوتوی خوا نه زانی که ریگه ی ژیان و پله کانی پیش که و تی نه یان تیدایه، خوی له جیگه ی له ناوچون گیرگرفتی ریگه ی به ده و پیش بردنی تیدا نه بی نه پاریزی.

به راستی نادهمیزاد دروست کراوه بر نهوه ی کار بکا لهم ژیانه دا، پیویسته ههمو کار کهری پهیرهویکی ههبی بروا لهسهری برکارکردنه کهی، چونکه بی پروگرامی سهرناکیشی کهری پهیرهویکی ههبی بروا لهسهری برکارکردنه کهی، چونکه بی پروگرامی سهرناکیشی برلای چاکه. خوای مهزن نادهمیزادی دروست کردوه و نهزانی بی نهگهیهنی. کهواته پیریسته بههیزو لاوازی، بهشتی سودی بی بهخشی و بهشتی زیانی پی نهگهیهنی. کهواته پیریسته ههر خوا یه کهم جیگهی گهرانهوه بی بر پروگرامیکی نهوتو لهسهری بروا له کارکردنیدا. به وینه ی کهسی خود رهوی یا فروکهیه دروست بکا پیریسته بولای نهو کهسه بگهرینهوه به وینه ی کهسی خود رهوی یا فروکهیه دروست بکا پیریسته بولای نهو کهسه بگهرینه به به به گهرنان و سود لی وهرگرانی چونکه ههر نهو نهزانی به چاك کردنی و تیك چوونی. به بی گومان گهیاندنی پروگرامی خوا بو به بهنده کانی خون و راگهیاندنی هه به به به بهنی خوا و رون کردنه وه ی زمانی خوان، هه به نهوی شهروشی خوا نامه و پهیامی خوا، بویه خوا نه فهرموی:

وَهذا کِتابٌ الزَلْناهُ مُبارَكٌ مُصَدِقُ الذي بَيْنَ يَدِيهِ ﴾ وه ئــه و قورئانــه نامهيه كــه ئيّمــه ناردومانه ته خواره وه خاوه ن سودو پيروزه بهراست ئه گيّري شتيّكى ئه و تو له پيش قورئانه و هاتوه ته خواره وه، وه ك ته وارت و ئينجيل و جگهى ئه وانيش. ياني هه روه ك ئيّمه تــه وراتمان ناردوه بوّسه ر موحه مه د هي پيروزو بهسوده بوّسه ر موحه مه د هي پيروزو بهسوده بو كهساني زانابي به فه رمانه كاني قورئان و شار أوه كاني و كاريان پي بكا، ئــه و قورئان ه نامه ي پيشوه كانبه راست ئه گيري.

﴿ وَلِتُتَذِرَ أَمَ الْقُرى وَمَنْ حَوْلُها ﴾ وهبۆئەوە تۆ بىرسىينى بەو قورئانــە دانىشــتوانى مەكــە که وهك دايكه بـ قر دانيشـ توانى هـ هموو ديهاتـ هكانى تـ رو بارسـينى دانيشـ توانى كهســى لهملاولای مهکهن و بترسیننی دانیشتوانی روی زهوی به گشتی. مهکه ناوبراوه بــه دایکــی رِوْژهدلات و جوهکان له پیش نهوانهوه نهو نایهته نهکهن به بهانگه بـنو گومـانی خراپـی خۆيان گۆيا موحىمىد ﴿ ﷺ تەنھا بۆعەرەب نېردراوە. بەلام خۆيان كويـــر كــردووە لـــه ئاستى ئايەتى (٢٨)ى سورەتى سەبەء كە ئەفەرموى ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلاَّ بَشَيْراً وَلَكِنَ أَكْثَر الناس لا يَعْلَمُونَ ﴾ ومئيمه تۆمان روانه كردوه مهگـــهر بــۆلاى ئــادهميزاد هـــهموويان موژدهده ری و ترسینه ری بو ههمو ئادهمیزاد و، به لام زورتر له ئادهمیزاد نازانن به و راستیه و خۆيان گێل ئەكەن. دووبارە لـە ئاستى ئايەتى (١٠٨) ى سورەتى (ئەلـئەنبياء) ئەفــەرموێ ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلاَّ رَحْمَةً لَلْعَالَمِينَ﴾ وَمُنْيِّمِهُ تَوْمَانَ رِهُوانَهُ نَـهُكُردُووهُ مَهُكُـهُو تَـوْ مَيـهُوهُبَانَ و چاکهی بۆ ههموو بونهوهران. ئــهبى ئــهو دو ژمنانــهى ئيســـــلام بزانــن ســـهرچاوهى قورئـــان هدریه که و فهرموده ی خوا ههندیکیان مانای ههندی تریان ئه کهن ئه و دوو ئایه تانه مانای ئهم ئايەتدى ئيْرە ئەكەن. مەبەست لە ئايەتى ئەم سورەتە ئەمەيە ئايىنى ئىسلام لە مەكەوە يەكــەم جار دەستى پىي كراوە كە جېگەي دانىشتنى پېغەمەرە دوايى نەختە نەختە پــەرەي ســەندوە، پهیرهوی کراوهو یارمهتی دهری زوربووهو به ههموو و لاتانیان ناسیاندوه، ههموو

﴿ الَّذَيْنَ يُؤْمِنُونَ بِالْأَخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ﴾ وه که سانیکی ئه و تو باوه پر ئه هینن به روزی دو ایی باوه پر ئه هینن به روزی دو ایی باوه پر ئه هینن به توسی سزای خوا، ترسان لـه سزادان ئه بیته هزی بیر کردنه وه. که واته بوی ده رئه کـه وی پرزگار بوون بـه هوی قورئان و پیغه مه ره و هیه.

بۆ زانین: هدر کهسی قورئان بخوینیته وه بهبی لایدنی و بده باوه پی پاکده وه ئهگدر ئدو کهسد باوه پرداربی باوه په که و زورتر ئهبی و به تین تر ئهبی به خواو بده پیغهمدر و بده پروژی دوای ئهگدر هدر تهنها باوه پی به خوا و بده زیندوبونده وه پی باوه پی نهگدر هدر تهنها باوه پی به خواو به زیندوبونده وه هدبی باوه پی به پیغهمدران و بده نامد باوه پیروزه کان ئه هینی، ئهگدر باوه پی به خواو به زیندوبونده و هدبی باوه پی پیغهمدران و بده نامد پیروزه کان ئه هینی. به تاییه تی قورئان و پیغهمدراید تی موحهمد پیروزه کان ئه هینی به تاییه تی قورئان و پیغهمدراید تی موحهمد پیروزه کان ئه هینان دائه نی لهسه رئه و کهسانه بیرئه که نه و هانیان ئه دا بر و ور دبوونده به لهسه رئه و شتانه ی پالینه نین به خاوه نه کانیانه وه بولای ناسینی باوه په خواو به ئایینی خوا.

﴿ وَهُمْ عَلَى صَلاتِهِمْ يُحافِظُونَ ﴾ وهئهو كهسانه باوه پ ئسههينن به خواو به قورئان بهردهوامن لهسهر نويژه كانيان له كاتى ديارى كراوى خۆيانا، بۆ ئسهوهى هسموو كاتى پهيوهنديان به خواوه نهبچرى، چونكه نويژ كۆلهكهى ئاينهو هسۆى جيڭيربوونى باوه پهوهده قهده غه كهرى ئادهميزاده له داوين پيسى و كاره بيزلى كراوهكان.

وَمَنَّ أَظَلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰعَكَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْقَالَ أُوحِي إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأَنْزِلَ مِثْلَ مَا أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ ٱلظَّلِيمُونَ فِي غَمَرَتِ ٱلْمُوتِ وَٱلْمَلَا عِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِ مَ أَخْرِجُواْ أَنفُسَكُمُ ٱلْيُوْمَ تُجِّزُونَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمَّ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ عَيْرَ ٱلْحَقِّ وَكُنتُمَّ عَنَّ ءَايَكِتِهِ عَتَمَّتًا كُبِرُونَ ١٠٠٥ وَلَقَدْجِتَتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَاخَلَقْنَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكَّتُم مَّا خَوَّلْنَكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَكُوا لَقَدَتَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّعَنكُم مَّاكُنتُمْ تَزَعُمُونَ 🕲

﴿ وَمَنْ أَظْلَمَ مِمَنْ أَفْتَرَى عَلَى الله كذبا ﴾ وه چ كهسيكه ستهمكارتر له كهسي در قبك الله در قرك الله كهسي در قبك الله در قردنى زور ناشايسته و بيدا بهسه ر خوادا به بي سه رچاوه يه له لايه ن خواو بقرى هاتبى، به وينه ي لوحاو په يوه و كانى ياماليكى كورى يوسف، شتى بلنين درى ليكدانه وهى ئه قلنبى

و به ههوهسی خوّی قهده غـه کراوه کـان بگـیـزی بـهرواو کـاره رهواکـان قهده غـه بکـا و هاوبهش بوّ خوادابنی، به دروّ خوّی بکا به پیغهمهر.

﴿ أَوْقَالَ أُوحِيَ إِلَى وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ ﴾ يا بلنى: سروش هاتوه بۆلاى من و سرو ش نههاتوه بۆلاى به ويندى موسەيلەي زۆر درۆزن.

ئهو گفتو گزیانه بی ئاینی و بی باوه رین، خاوه نی ئه و گفتو گزیانه به بی داواکردنی په شیمان بونه و هیان ئه بی بکو ژرین، چونکه له گه ل ئه و کرده وه خرابه دا پیزیست به پرسیار و وو لام نامینی، چونکه له و که سانه وه نه مانی فه رمانه کانی خوا و ناردنی جگه ی پیغه مه ری ئیسلام روئه دا، له باسی ماناکردنی ئایسه تی (۸۲)ی سوره تی (ئهلکه هف) ئه و باسه ی سه ره و ه دو و پات ئه کریته وه.

﴿ وَمَنْ قَالَ سَٱلْزِلُ مِثْلَ مَا ٱلْزَلَ الله ﴾ وه چ که سینکه سته مکارتر له و که سه بلنی: مسن له مه و و و ینه ی شتی خوا نار دویه ته خواروه وه ثه ی نیزمه خواره وه. زانایان ئه لین: هسیزی هاتنه خواره وه ی نه و رسته یه ئه وه بوو: عه به و لای کوری سه عدی کوری شه بی سه رخ نوسه ری یخه مه ر و یک به پی هاتنه خواره وه ی قور ثاندا و و تی: من ئه توانم و ینه ی قور ثان بنیزمه خواره وه و له ثایین و ه رگه ر او دو آی په شیمان بویه وه، هه ندی له زانایان ئه لین نه و مرکه ر و دو آی په شیمان بویه وه، هه ندی له زانایان ئه لین نه و رئی حارسه وه ها توه ته خواره وه که و و تی: من و ینه ی ئه و قور ئانه دائه نیم، هی که اتنه خواره وه ی هم ر شتی بی گرنگ نیه. به لام نه وه ی یویست بی قور ئانه دائه نیم، بی و امان و ابی نه و گفتو گویه بیژراوه روی داوه.

و وَلَوْ تَرَى إِذِ الظّالِمونَ في غَمَراتِ الْمَوتِ والْمَلائِكَةُ باسِطُو أَيْدِيهُمْ ﴾ وه ثه گهر تو نهو سته مكارانه ببینی كاتی هات ه خواروه و مردنیان له كاتی بیهوشی مردندا كاریکی زور سامناك ئه بینی توشیان نه بینو، فریشته كان دهستی خویان دریش ثه که ن بو سزادانیان، بو و ورگرتنی گیانیان و به چه کوشی ئاسن سزایان ئه دهن. مه به ست له ده ست دریژی کردنی ئه و فریشتانه دریژ کردنی دهستی راسته قینه بی بولای ئاده میزاد له کاتی سامناکی سهره مهرگدا، یا بو ئه و هبی و ینه دانری له سهر ئازاری مردنیان ههر کامیانی له مه به سامناکی ناگوری، چونکه به گویره ی ئه قل و بوونی فریشته و دریژ کردنی ده سیان خاوه نی زمانین قه ده غذیه، سهره رای ئه وه یش سروش بریساری بوونی داون و پیویسته ئیمه شهر بروامان به وانه هه بی .

﴿ أَخْرِجُوا ٱلْفُسِكُمْ ﴾ فریشته کان به سته مکاران ئه لین: ئینوه گیانی خوتان به یننه دهره وه له له شه کانتان و بیانده ن به ده سته مکاران ئیزه گیان له له شی خوتان و خوتان له سزادان رزگار بکه ن ئه گهر ئه توانن، زور ئاشکرایه ناتوانن. به لام به پلاره وه داوای ئه وه یان لی ئه که ن.

﴿ الْيُومَ تُجْزُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تُقُولُونَ عَلَى الله غَــيْرَ الْحَقِ وَكُنْتُمْ عَنْ آياتِـهِ تَسْتَبْكُورُونَ ﴾ ئەمرۆ كە رۆژى مردنتانە ئىزە پاداشتتان ئەدرىنتەرە بە سزايەكى ئابروبەرتان و سەخت ھەتا رۆژى دوايى بەھۆى شتىكەرە ئىزە ئەتان ووت و ئەتاندا بەسەر خوادا جگەى راستى، وەك ھاوبەش دانان بۆ خواو خۆكردنتان بە يىغەمەرى درۆينــهو ئــەتان ووت: خــوا پەيام و سروشى نەناردوەتە خوارەوەو، ئىزە ئە بەرانبەرو ئاستى ئايەتـــەكانى قورئــان داواى گەورەيتان ئەكرد باوەرتان بى نەھىنان و لـەوان بىرتان نەئەكردەوە.

﴿ وَلَقَدْ جِنْتُمُونَا فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أُولَ مَرَةٍ ﴾ وه بهراستى ئيّوه هاتوون بوّلاى ئيّمه بوّ وهرگرتنى پاداشت و وولام و پرسيار به تهنها نه دارايى و نه خيزان و نه منال و نه خزمه تكارو نه ياريده رتان له گهلندانيه، به روتى و پيّ خاوس، ئيّوه له جيهاندا بهو شيتانهوه خوّتان ههلنكيّشاوه ئيّوه هاتن بوّلاى ئيّمه به ويّنهى شتى ئيّوهمان دروست كرد بـوّ يهكهم جارى لهدايك بونتان هيچ شيّكتان نه به زانى و بـيّ دارايـى و بـهروت و قوتى هاتنه جيهانهوه.

ههر چهنده زانایان بیریان جیاوازه لهبارهی کر کردنهوهی ئادهمیزاد لهو روز ژهدا ئایا به گیانی تهنهایه یا به گییان و لهش بهیه کهوه. به لام رستهی (کَما خَلَقْنا اُولَ مَرَةٍ) به للگهی سهلینراوه له سهر نهوهی نهو کربونهوهیه به لهش و به گیانه. نهك به گیانی تهنها.

﴿ وَتَرَكُتُمْ مَا خَوَلْنَاكُمْ وَرَاءِ ظُهُورِكُمْ ﴾ وهنیوه جیتان هیشت شیخ بهخشیبومان به نیزه له جیهاندا له دوای خوتانه له دارایی و سامان و منال و نهتان خسته پیشش خوتان و لمگهل خوتانا نهتان هینان و گهرانهوه بولا زهوی و خرانه گورهوه به رووتی، بهجیتان هیشان بو نهو کهسانهی له پاش ئیوه ماونه ته وه، سودو زیانی بو نهوانه نهك بو نیوه.

﴿ وَمَا نُرَى مَعَكُمْ شُفعاءَكُمْ الذَيْنَ زَعَمْتُمْ أَنَهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءِ ﴾ وهئيمه نابينين له گه ل ئيره تكاكاره كانى ئەوتىزى ئيره گومانتان ئەبرد بەراستى ئەوانه لـهنيو ئيرهدابوون هاوبەشسى ئيمەن و بۆتان ئەپارينەوە، ئەو بتانە سوديان بە ئيرە نەبەخشى. ﴿ لَقَدْ تَقَطَعَ بَيْنِكُمْ وَضَلَ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَرْعُمُونَ ﴾ بەراستى بچرا پەيوەندى لـــ نێـوان ئێوەو ئەوان كەلـە جيھاندا بەيەكتانەوە ھــەبوو لـــ خــێزان و خــزم و دۆســت و دارايــى و بتـــهكانتان و، وونبــو لـــه ئێــوه شــتى گومانتــان وابــو بۆتــان ئەپارێنــەوەو واتــان ئــــــەزانى زيندووبونەوەو پاداشت نىيە.

دوای ئمو شتانه رابوردن خوای مهزن بۆجاری تر بهلگه لهسهر بت پهرستان دائهنی به ههندی لمهو شتانه جیّگهی سهرسورمانن له دروست کراوهکانی خوّی که چوّن ئــهیانبا بــه ریّگهوه چوّن ههلیّان ئهسوریّنی و پهروهردهیان ئهکا به ئموپهری بیّ ویّنهوه.

إِنَّ ٱللَّهَ فَا لِقُ ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَى لَّ يَغْرِجُ ٱلْحَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَمُغْرِجُ ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَيِّ ذَٰ لِكُمُ ٱللَّهُ فَأَنَّى تُؤَفَكُونَ ٥ فَا لِقُ ٱلْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ سَكَنَّا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَالِكَ تَقَّدِيرُ ٱلْعَزِيزِٱلْعَلِيدِ ۞ وَهُوَٱلَّذِى جَعَـٰ لَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِنُهَّ تَذُواْ جَا فِي ظُلُمَنتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ قَدَّ فَصَّلْنَا ٱلْآيِكَتِ لِقَوْمِ يَعْلَمُونَ الله وَهُوَ ٱلَّذِي أَنشَأَ كُم مِّن نَّفَسِ وَحِدَةٍ فَمُسْتَقَرُّومُ سَتَوْدَةً قَدُّ فَصَّلْنَا ٱلْآيَنَةِ لِقَوْمِ يَفْقَهُونَ ٥ وَهُوَ ٱلَّذِي أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَاءَ مَآءً فَأَخْرَجْنَابِهِ عَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَامِنْهُ خَضِرًا نُحَدِيمُ مِنْهُ حَبَّا ثُمَّرَاكِبًا وَمِنَ ٱلنَّخْلِ مِن طَلِعهَا عَ قِنُوانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّنتِ مِنْ أَعْنَابٍ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلزُّمَّانَ مُشْتَبِهَا وَعَيْرَمُتَسَنِيهِ أَنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّا فِي ذَالِكُمْ لَا يَكُمُ الْكَائِ لَا يَنتِ لِقَوْمِ يُؤْمِنُونَ (١)

﴿ إِن الله حَالِقُ الْحَبِ والنوى ﴾ بهراستی خوا نهقلیشینی دانهویلاییه کی بین گیان و ووشك و گیای لی نهروینی، وینهی گهنم و پاقله و جگهی نهوانیش و، درز نه کاته ناو کینکی رفق و ووشك و بین گیان لینی دهرنههینی وینه دره خت، وه ک خورماو تری و قرخ و پرتهقال و جگهی نهوانیش. یانی کاتی دانهویلاه و ناوك بخرینه نینو زهوی نه و دانهویلاه ناو کهیه لهسمره وه له خواره وه درز نهبهن، بهشه کهی سهره وهیان بهره ژور لق و پوپ و گلایان لی پهیدا نهیی، بهشی ژیره وهیان بهره و خوار نهروا ره گ و ریشهی لی پهیدا نهیی و خویان نه جهقینی به زهویدا و دانه ویله و ناوك نامینین و نهین بهله شیکی گهوره و خویان خویان لهناو نه چرویان به ده و فرواله به ده و ناوک نامینی و نه و کردارانه ههر چهنده به رووالاه بهشه کهی تریان نهروا به زهویدا، گومانی تیدا نیه نه و کردارانه ههر چهنده به رووالاه به بهیوهندی دارن به هوی سروشتی ناوو خاکه نه پخون به هوی خوره وه گشه نه کهن. به لام لهناوه روکا دروست کهری هویه که همر خوایه و به رسته ی (به و دوایی نه بین).

﴿ يَخْرِجُ الْحتى مِنَ الْمَوْتِ ﴾ خوا دەرئەھينى زيندو لە مردو. يانى ئىادەمىزادو بالندە دەرئەھينى لە تۆويك و ھىلكەى مردوى بى گيان، درەختى خورماو قۆخ و بەرو گەشەيان بى ئەكاو دەريان ئەھينى و گيياى سەوز لە تىۆوى ووشىك دەرئەھينى، ئەوانەو جگەى ئەوانىش.

بۆ زانین: ههموو گیانداران و گژوگیا دینه دهرهوه له مایسهو ماکیکی زیندوو. به لام مهبهست له مردنه کهی نهمهیه: به روالهت نیشانهی گیانیان تیدا نی یه له جولان و گهشه و جگهی نهوان که نیشانهی گییان و زیندهی لهو ناشار اوه تهوه. به لام بی جولهن وینه ی مردوان.

﴿ وَخُرِجُ الْمَیْتَ مِنَ الْحتی ذلِکُمْ الله فَانی تُؤفکُونَ ﴾ وه خوا ده رهینده ری مردوو له زیندوه، وه که هیلکه له مریشک و تو له گژوگییای ته پو ناو له نادهمیزاد. نه و زیندو کردن و مردنه خوایه نه یکا هه ر نه و شایسته ی په رستنه و هه ر نه و توانای نه و شتانه ی ههیه، دوایی نیزه چون وه رئه گیرین له په رستنی خوا بولای جگه ی خوا و هاوبه شی بو دائه نین به شتی خاوه نی هیچ شتی نیه، چون باوه و به خوا نایه رن له گه ل نه و به لگانه له سه مهوه دانواوه هه رخوا دروست که ری هه مو بونه وه رانه. جیگه ی سه رسو رمان نی یه شتیکی نیدوی تر په یدا بین، یا بی گیانی تر جوی بینته وه. به لام نه وه ی جیگه ی سه رسو رمان نی یه شدیک که می انداری له بی گیانی تر جوی بینته وه. به لام نه وه ی جیگه ی سه رسو رمانه نه مه یه دانداری به یدا بون. وه که خوای مه زن له و رستانه ی رابور دود ا باسی فه رموون.

پرسیار/ نه گهر کهسی پرسیار بکاو بلنی: زیندوکردن و سزادان پهیدا نهبه ن به هــزی سروشتهوه؟

وه لام/ ئیمهیش پرسیار نه کهین له و که سه چ که سی سروشت و هیزی سروشت و پاله په ستی سروشت و پاله په ستی به به پاله په ستی در التفاعل هیناویه ته به به بودنه وه، نه گهر له په کدان و پاله په ستی به به بی یارمه تی خوا، بی چی زانایانی سروشت کی ل و داماون و ناتوانن زینده ی له کارگاکانیاندا دروست بکه ن وینه ی تامیری چیشتخانه و ته قلی نه له که ترونی و کومپیوته رو جگهی ته وانیش له گه ل نه وه پسدا نه و په په به دولیانداوه، هه زاران پاله په ستی و له په کدانیان بی سازاندوه، له دواییدا سه ر شی پر بوون و پر به ده می خویان بریانداو و و تیان دروست کردنی زینده ی زور گرانتره له وه ی ناده میزاد بگه پینه و ناکرین.

ئهگهر بسهلینین زانایان ئهتوانن (خلیه) کی زیندوو دروست بکهن ئایا بۆیان جوت ئهبی گیانهوهری دروست بکهن و بکهویته ئیش کردن به وینهی بی دهسته لاترینی جانهوهران؟ زور رون ئاشکرایه بویان جوت نابی. با ئیمه واز له ئادهمیزادو میشکی

ئادەمىزادو گىياندارانى ترو سەر سورىنەرانى دروست كراوانى تر بهىنىن و، ئىلىمى چەندىن وىئىدە ئىلىمىدە يەندىن دۇنئە كى سەرزەوى كە ئىلىمىدە ھەلىدىن و رائەكەين لەبەردەمىاناو ناتوانىن خۇمان راگرىن بىق ئازاردانىان بىق لىەناوبردنيان، پەلامارى كازودەرمانى تو ئەدەيىن بىق قەلاچۆكردنيان.

زانایان و پسپۆرانی ئاگادار به فیرکردن و وائهدانان بۆشیکردنهوهی ژیانی جانسهوهران ئهدین: بهراستی جانهوهری ههن ئهژین لهژیر پهنجا پلهی شهروه ههیانه لهژور پهنجا پلهی سهر سفرهوه ئهژین، ههیشیانه لهنیو ههوای ژههراویدا ئهژین.

همیانه لمهنیّو بیری نموتا ئمژین، همموویان بـه جوٚریٚکـی ریٚـك و پیٚـك ئــهژین و كــاری خوّیان بـهریّوه ئمبهن چ كهسیّ بی جگهی خوا ئموه هیّزه بمرزهی داوه بمو جانموهرانــه كــه ئادهمیزاد ناتوانن بمو شیّوهیه بژین؟.

زور راسته ئیمه پیویستمان بهباوه رهینان به پیغهمه رههیه و هیوامان وایه خوا باوه رمان پی ئهبه خشی، بو ئهوهی ئهو شتهی زانایان بوی داماون و نایزانن ئیمه بیانزانین، ئهو زانایانه ده ریان بریوه ئهقلیان کوله له ئاستی زینده بی به هوی سروشته وه و نهلین:

سروشت توانای پهیداکردنی زینده ی نیه، بزیه زوربه ی زانایان و پسپزرانی سروشت پهنایان بردووه بزلای جگهی سروشت، پهلامار بده ن بزلای توانایه همموو شتی له جینگه ی شیاوی خویا دائه نی به زانینه وه همتا بنجینه ی زینده له و شته وه ده رچی نهوه یش ئه بی هه دخوابی به ته نها.

زانای بهناوبانگ (ئینیشتین) ئه لین: به راستی روون بووته وه زانینی دلی ئایینی ئیمه همه را نهو سه رجاوه یه روی ئیمه کا بولای زانینی کرده وه ی دلمان. ماموستا (ته وفیق حه کیم) لمانمه ی خویا (فین الأدب) په راویزیکی نوسیوه ئه لین: بریاردانی ئه و زانایه بیگومان کار کردنیکه بو نرخی ئایین. چه ند خولی لهمه و به رویشتوه هیچ که سی داینه نا بو زانایان لماره ی ئایینه وه گفتو گوی وا بکه ن، ماموستا (موحه مه د جه واد موغنیه) له ته فسیره که خویا (الکاشف) په راویزی نوسیوه له سه و فه رموده ی ته وفیق حه کیم ئه لین بریاردانی زانایانی خولی بیسته م وینه ی رئینیشتین) که رون کردنه وه ی دل به هوی ئاینه وه هم و ئه سه رچاوه یه بو زانین و زانست. به راستی نهینی بو نه و بریاردانه پیش که وتنی زانسته له و خوله داو، دواکه و تنی زانست به روی دی په یدا نه کاو بریاری گه و ره ی ئاین نه ده و باوه رپه ده دین یاریده ری وه که ئینیشتین بوخوی په یدا نه کاو بریاری گه و ره ی ئاین نه ده و و باوه و به همین هم ناین راسته و پوچی روی تی ناکا لهمه و به و دو وایشی.

﴿ فَالِقُ الْأَصْبَاحِ وَجَاعِلُ النَّلَ سَكَناً ﴾ خوا ئەو خوايەيە دەرھێنەرى روناكيە لە تــاريكى شەو. يانى تاريكى نايــهلێى و رونــاكى ئــهھێنى، بــۆ ئــەوەى رۆژ دروســت بكــا و ئێــوەش بلاوببنەوە بەسەر زەويدا بۆ كاركردن و بەدەست ھێنانى ھۆى ژيانى خۆيان و، خوا شەوى گێڕاوە بە جێگەى ئارام گرتن و پشودانى ئادەميزاد ھەتا ئەو ماندويەتيە و ئازارە بـــه رۆژدا توشيان بووە نەمێنى.

﴿ وَالْشَمْسُ والْقَمَرَ حُسُباناً ﴾ وهخوا دروست کهری خوّرو مانگ بوّ دیـــاری کردنــی همموو شتیّك و ژماردنی کاته کان و نیشانه دانان لـهسهریان. یانی خوای مهزن خوّرو مانگی

دروست کردووه به نمادازهیه کی تایبه تی له تیری و گورجی و سستی رویشتنیان، به جوّری بر زهوی همین دوو جولآندن. له روّرثاواوه بر رژهه لات نهروا، کرّتایی بی دیّسی له (۲۶) کات ژمیّردا که شهوو روّرثیان لی پهیدا نهیی. جوله به تری همیه له ررژهه لاته وه بهره و روّرثاوا نهروا سالی لی پهیدا نهیی لهماوهی (۳۲۰) روّرثداو کرّتایی بی دی و چوار و هرزی و ورزیشی لی پهیدا نهیی، نسه و جوله به بهخواری نهروا، به نزیکبونه وهی خوّر له باکوره و هرزی به هارو هاوین پهیدا نهین، به نتزیکبوونه و هی خوّر لسه باشوره و هرزی به بینچه و انه بین دانیشتوانی لایه کی زهوی له باکوره و به پینچه و نه بین پهرونه بو لاکه تری زهوی له باشوره و ، نه وهی باسمان کرد بر سورانه و هی زهوی به دهوری خوّر اهمروه ها مانگیش نهسوری ته و به ده و ری خوّردا (۱۲) مانگی لی پهیدا نهیی (۱۹) مانگه مانگی همر یه کهیان (۲۹) روّره، به و (۲۱) مانگه مانگی همر یه کهیان (۲۹) روّره، به و رکاته کانی پهرستنی خواله سهر سورانی مانگ پهیدا نهین.

پرسیار/ ئەگەر پەیدابوونى شەوورۆژ بەرھەمى سورانى زەوى بن، بۆچــــى ئەدرىــــــە پـــال خو ا؟

وه لام/ هدر خوایه به تدنها ناسمانه کان و زهویی و خورو مانگ و شدوو روزی دروست کردوون، هدموو شتی به بی کهم و کوری بولای نه و نه گهریسه و کهواته مدبهست له ناوه روزکی نه و نایه تانه نهمه یه: هه مموو شتی له بونه و هران به ریکه و ت و گوتره پهیدا نه بونه و نه ترانای بی وینه ی خوا ها تونه ته بونه و همموو شتی نه ندازه ی شیاوی خوی دراوه تی بو رون کردنه و هی خوای مدن نه فه درموی:

﴿ ذَلِكَ تَقْدِیْرُ الْعَزِیْزُ الْعَلَیْمِ ﴾ نـهو پهیداکردنـهی شـهوو رِوٚژهو سـوران و هـاتوچوّی خورو مانگه بو پهیداکردنی شهوو رِوْژو سال و مانگ بهدانان و دیاری کردن و گهراندنی

خوایه که ههموو شتیکی به ئهندازه ی شیاوی خوی داناوه، زور بهده سته لاته له هه لاستوراندنی بونه وه راندا به گشتی، زانایه کی بی ئهندازه ی ههیه بو به ریوه بردنی بونه وه راند که ههموو ئه ستیره کانی خستوته مهله کردن هه ریه که یان له ئاسمانی خویانا و له بوشایدا و هیچ شتی له خوا وون نابی.

و و هُو الذي جَعَلَ لَكُمْ النُجُومَ لِتَهْتَدُوا في ظُلْماتِ الْبِرَ وَالْبَحْرَ ﴾ وه حوا كه سيكى لموتزيه دروستى كردووه بن سودى ئيوه ئه ستيره كان له جگهى خورو مانگ، به هه موو ئه ستيره گهرو كه كان وه ستاوه كانيانه وه له به رئه وه ى ئيوه رانومايى و هرگرن و رينگهى خوتان بدوزنه وه له چهندين تاريكه كانى شهو له بيابان و و شكاييداو و له تاريكه كانى ده ريادا به هوى ئه و ئه ستيرانه وه. جگه له و سودانه يش ئه ستيره كان گهوره ترين به تكه نه له موه دوريه وه كه و توهن شاره زايى بن ئاده ميزاد له سهر زهوى و له ده ريادا به و هموه دوريه وه كه و توهن نيوان ئه وان و زهوى.

﴿ قَدْ فَصَلْنَا الآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾ بهراستى ئيمه رونمان كردۆتهوه چــهنيدن نيشانهى بۆ يهكيتى و بۆ تواناى خوا لـهبۆ تاقمى بزانن بهو شتانهى نيشانهن لـهسهر تواناى ئيمه.

بهو رستانهی پیشوو نهم وینهیهمان بو لی نهدری: نهگهر بمانهوی کوشکی بدوزینهوه لهنیو شاریکا پیویسته پرسیاری ناوی گهرهك و شهقام و ژمارهی سهردهرگاکهی بکهین، همتا بتوانین ریگه بولای نهو کوشکه شارهزابین.

هدروهها ئدستیره کانیش هدریه که میان ناویکی تایسه تی و لایه کی دیاری کراویان بو دانراوه، ئدوانه چهندین نیشانه ن که شتیوان و لی خوری ماشین و سواری چاره وی رانمویسی و مربگرن بولای شوینی مهبهستی خویان، زور قافله ی نیو ده ریا له سهر نه خشه ی ئاسمان و شوینی نهستیره کان نهرون به ریگه دا له کاتی په ک که وتنی روانگه له کاری خویا (البوصله).

﴿ وَهُوَ الذي انْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسِ واحِدَةِ فَمُسْتَقِرٌ وَمُسْتَورَعٌ ﴾ وه خوا كه سيكى ئه و تؤيه ئيره ى دروست كردووه له كه سينكى ته نها كه ئادهمى باپيره گهورهى هموو ئادهميزاده، ههر له ويشحهواى ژنى ئادهم دروست كراوه كه دايكه گهورهى هموو ئادهميزاده،

لموانموه همموو پیاوان و ژنان بالاوبوونمتموه بهسهر زهویدا، دووایی بو ئیوه نمین جیگهی دانیشتنتان له پشتی باوکتانا یا لمسهر زهوی و، بو ماوهیه کی تاییه تی دائه نرین له مندالدانی دایکتانایا لمنیو زهویدا، همر شوینی بو ماوهیه کی کهم شتیکی تیدا دابنری پنی نموتری (مستقر)، همر شتی بکری به جیگه بو ماوهیه کی تاییه تی پینی ئموتری (مستودع).

زانایان بۆ مانای ئــهو دورستهیه (مُسْتَقِرٌ وَمُسْتُورَعٌ) زۆر مانایــان فــهرموده، ئــهوهی شایانبی ئهو مانایانهن باسمان کردن. به لام ههر شتی بکری به جیّگهی دانیشتنی یهك جاری پیّی ئهوتری (مستقر) و ههــهر شــتی بکــری بــه جیّگـه بۆماوهیــه کی تایبــه تی پیّـی ئــهوتری (مُسْتَورَعٌ).

﴿ قَدْ فَصَلْنا الأياتِ لِقُومٍ يَتَفَقَهُونَ ﴾ بهراستى ئيمه رونمان كردهوه نهو چهندين بهلكهيه لهسهر تواناى خوا بۆ تاقمى تىبگەن لەو بهلگانه لەيەكىتى خوا.

خوای مهزن بۆ باسی ئەستىرەكان ئەفەرموى: (يَعْلَمُونَ)، چونكە وەرگرتنی رانمویسی بـ ۆ دۆزىنەی رِێگە له تارىكەكانی بيابان و دەريادا ئاشكرايه و بەكەمى ووردبوونەوە ئەزانری. بەلام دروست كردنی ئادەمىزاد له كەسيّكی تەنهاو گۆرانيان به چەندين شيّرە: لــ هتۆو بـ ۆ خوين، له خوينەوه بۆلای گۆشت، له كۆشتەوە بۆلای گۆشــت و ئيسـك. كاريّكی زۆر ووردو پەنهانه، پيويستى به تيْگەيشتنى زۆر وزيرەكــی و ئــ قللّى تــ هواو هەيــه، بۆيــه خــوا فەرموى: (يَتَفَقَهُونَ).

﴿ وَهُوَ الذي أَنْزَلَ مَنَ السَماءِ ماءً ﴾ وهخوا كهسيّكى ئهوتوّيه ناردويه الله خواره وه لله ئاسمانه وه و له ههوره وه ئاوى كه به كوردى پيّى ئهوترى: باران، باران سهر جاوه به بوّ ئاوى شيرين، ئهگهر ئهو نهبوايه زهوى بيابانيّكى ووشك و چوّل ئهبوو ژيانى تيّدا نه لهبو، خواى مهزن ناردنه خواره وه ى بارانى يهك سهرداوه ته پال خوّى، چونكه ههر خوايه ههموو هوّكانى بونه وهران دروست ئه كاو يه كهم جار به فهرمانى خوا پهيدا ئهبن، له دوايشدا ههر بوّلاى خوّا ئهگهريّنه وه با ههزاران هوّله يه كرّه وه پهيدابن.

﴿ فَاخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِ شَيىءٍ ﴾ دواى ئيْمه دهرئدهيْنين بدهوِّى ئەو ئاوەوە ھەمۇو شتىّ سەوز ئەبىّ و گەشە ئـــهكا لـــه هـــهموو بەشـــهكانى ئـــەو شـــتانە ســــەوز ئــەبن و ئەيكـــەن بـــه خواردەمەنى گيانداران و هۆى ژيانيان بەو ئەژين و گەشە ئەكەن.

﴿ فَاخْرَجْنا مِنْهُ خَضِراً نُخْرِجُ مِنْهُ حَباً مُرَاكِباً ﴾ دوای ئیمه دهرمان هیناوه لهوهی سهوز ئهبن شتیکی سهوزو ناسك و تهرو لقه كان بهره ژورو ریشوه كانی بهره وخوا ئهرون و ئیمه دهرئه هینین له و سهوزه یمی سهرزهوی دانه ویله و به قات سواری یه ك ئهبن به وینه ی گولی كه نم و جوّو وشتی تر.

﴿ وَمِنْ النَخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنُوانٌ داینَةٌ ﴾ وهئیمه دهرئههینین لــه دره ختی خورماو لــهو گولهی ناشکرا نهبی چهندین هیشوو دهنکه کانی لهیه کو نزیکن و به ئاسانی لــهو هیشوه نهکرینهوه بو خواردن و بو ههانگرتن.

﴿ وَجَنَاتِ مِنُ أَعْنَابِ وَالزَيْتُونَ وَالرُمَانَ مُشْتَبِهِا وَغَــيْرَ مُتَشَابِهِ ﴾ وه تيمه ده رئه هينين چدندين باخ و بيستان له ترى و دره ختى زهيتون و دره ختى هدنارو ئسهو دره ختانه گلاو بهره كانيان هديانه لهيدك ئهچن و هديانه لهيدك ناچن، هديانه لهش و تام و رهنگيسان لهيدك ئهچن و هديانه لهيدك ناچن.

خوای مدزن بن جاری تر دووههم باسی هدندی تر لــه کــردهوه ســهر ســورهینهره کانی ئاشکرای خزیمان بن ئه کا که به لگهن لـهسهر توانای خواو روئه کاته بی باوهران ئهفهرموی:

﴿ اَنْظُرُوا إِلَى تَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرُوا وَيَنْعِهِ ﴾ ئيّره بنواړن بۆلاى ميوهو بهرهمى همموو بهشتى له بهشهكانى ئهو شتانهى باسكران له گيياو له درهخت له كاتيّك بهرهمه كانيان يهكه جار دينه دهرهوه بچوك و بي سودو بي تامن و كاتيّ بيّ ئهگهن خاوهنى سودن و لهشيان گهورهو بهتامن، همتا بۆتان دهربكهوي ميهرهبانى خواو بهريّوهبردنى خوا بو بونهوهران و دانانى همموو شتى له جيّگهى شياوى خوّيا. بۆجارى سيّههم ئيّوه سهيرى ئهوانهى پيّشو بكهنهوه همتا ئيّوه باوه و بهينن و تهمى خوابن، برّيه خوا ئهفهرموى:

پوختهی ماناو مهبهست له و ئایه تانه ئهمهیه: که خوای مهزن به وینه ئاسمانه کان و زهوی و ئاده میزاد ئاگادارمان ئه کاته وه بولای ئه وه ههمو شتی له بونه و هرانه له و شته سهرسو چینه رانه که دروست کراون و دانراون ناگونجی به ریکهوت پهیدابووبن، ئهوهی راستی بی ئه قل وه ری بگری ئهمهیه: که ئه و بونه وه رانه له کهسینکی خاوه ن ویست و خاوه ن بریاری بی وینه وه ده رجوون، هممو ویانی له جینگهی شیاوی خویانا داناوه، به لنگهی به هیز بو ئهوه ی باسکرا ئهمهیه که زاناو نه زان و تینگه یشتو و گیل بیزانن، گهوره ترین به لنگه یشبی له سهر بوچ کردنه وه ی ریکه و تکه نه و به لنگه به هیزه وه که بیروباوه ری سه سهر بکری ئهمه یه روداویکی ته نه اجه ند جار دوویات نه بیته وه همر جاری به شیوه یه و همو و جاریکیش هو که ی دوویات نه بیته وه

له پاش نه و باسانه ی پیشوو خوای مهزن وولامی بت پهرستان نه داته وه نه فه درموی. جیگه ی سهرسورمانه بی باوه ران بی باوه ریبان پهره نهسینی له گه ک نه و ههمووه به تگه و نیشانانه دا نهی بین و نه فه رموی:

وَجَعَلُواْلِلَّهِ شُرِّكَاءَ ٱلْجِنَّ وَخَلَقَهُمَّ وَخُرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِعِلْمٍ شُبْحَنَنَهُ وَتَعَلَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿ بَدِيعُ السَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلَّا يَكُونُ لَهُ وَلَدٌّ وَلَمْ تَكُن لَّهُ وَصَلِحِمَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُو بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ذَالِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَآ إِلَهَ إِلَّاهُوَّ خَلِقُ كُلِّ اللَّهُ وَخَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَعَلَىٰ كُلِّشَىٰءِ وَكِيلٌ ١ اللهُ لَا تُدرِكُهُ ٱلْأَبْصَدُ وَهُوَيُدُ دِكُ ٱلْأَبْصَدُ وَهُوَ ٱللَّهِيفُ ٱلْخَبِيرُ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَا إِرُمِن زَّيِّكُمْ فَكَنَّ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِ لَحْ ـ وَمَنْ عَمِى فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِعَفِيظٍ ١ وَكَذَالِكَ نُصَرِّفُ ٱلْأَيْكَتِ وَلِيَقُولُواْ دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمِ يَعْلَمُونَ ۖ ٥ ٱنَّبِعْ مَاۤ أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَا ٓ إِلَنهَ إِلَّا هُوَّ وَأَعْرِضَ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ١ وَلَوْشَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكُوا أُومَا جَعَلْنَكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بُوكِيل 🔞

﴿ وَجَعَلُوهُ اللهِ شُرَكَاءَ الْحِنَ ﴾ وهبی باوه ران دانه نین بو خسوا جنوکه کان به چهندین هاو بهش بو خواو نهیان پهرستن له شهیتان و له یاریده رانی شهیتان و له رهگهزی شهیتان که کار نه که ن بولادانی ناده میزاد له خوا پهرستی به وینه ی کاری شهیتان.

هاوبهش دانهران بو خوا چهند به شینکن: هایاته شهیتان نه پهرست، هایاته تاریکی نه به نهرست، تاقمیکیان جنو که نه که نه به هاوبهش بوخوا. خوای مهزن ههوالی داوه به نیمه به بونی فریشته، خوا جنو کهی دروست کردوه له ناگر لهم نایه ته خوا باسی نه که کهسانه مان بو نه کا دیوو درنج نه پهرست و نه یکه ن به هاوبهش بو خوا.

به لام جوّری نه و درنجانه ی رون کردوه ته وه بو نیمه نایا در بخیّکی وهمیه و نابینوی به گومانی نه وان یا جگه ی نه وه یه بویه هه ندی له زانایان نه لیّن: نه و دیّوو در بخانه بریتین له وانه ی وهمین و نابینوین. هه ندی تریان لایان وایه بریتین له شهیتان و نه وه کانی، هیه له و زانایانه به لگهیان به دهسته وه نیه، هه رجوّنی بی خوای مه زن به دروّیان نه خاته وه به ته نها رسته یه و نه فه رموی:

﴿ وَخَلَقَهُمْ ﴾ وه خوا ئه وانه ی نه کردوه به هاو به ش و ، خوا دروستی کردون چونیان ئه که نه به هاو به شی خوا دروست که ری هه مو و بونه وه رانه له ئاده میزاد و دیو و درنج و جگه ی ئه وانیش بونه وه ران ناتوانن هیچ شتی دروست بکه ن شهیتان یا جگه ی شهیتان، نه ک وه ک ئاگر په رستان هاو به ش بۆ خوا دائه نین و ئه لین: خوا و شهیتان دو و بسرای هاو به شدن خوا روناکی و ئاده میزاد و چوار بی و گیانداره پاکه کانی دروست کردوه، شهیتان تاریکی و درنده و مارو دو پشکی دروست کردووه له گه ل گیانداره پیسه کاندا، ئه لین: هه مو و درنده و مارو دو پشکی دروست کردووه له گه ل گیانداره پیسه کاندا، ئه لین اله نین بونه وه راندا چاکبی خوا دروستی کردووه، هه رشتی خواب بی له نین بونه وه راندا شهیتان دروستی کردوه.

﴿ وَخَرَقُوا لَهُ بَنَينَ وَبَيْناتِ بِنَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَائِهُ وَتَعَالَى عَمَا يَصَفُونَ ﴾ وهبهبوختان داتاشسن بۆخواى دروست كەرى ھەموو بونەوەران چەندىن كوروكىچ، جوەكان ئىملىنىن: عوزەيسر

کوری خوایه: گاوره کان ئه لیّن: عیسا کوری خوایه. عهره به کان ئه لیّن: فریشته کانی کچی خوان، ئه و که سانه ئه فر شتانه ئه لیّن به بی زانست و زانین و به بی ئه وه یه به لیّگ میان به ده سته وه بین، پاك و خاوینه خواو به رزو بلنده له شتی ئه وان باسی ئه که ن و ئه یک من به هاو به ش و کوروکچی خوا.

﴿ بَدِیْعُ السَماواتِ وَالأَرْضِ أَنی یَکُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تُکُنْ لَـهُ صَاحِبَةٌ ﴾ خوا دروست کهری تاسمانه کان و زهوی یه نهبونه وه بولای بون به بی شهوه ی وینه یه کییان هه بی لـه پیشه وه، چون نه بی بوخوا هه بی منال ؟ بینگومان منال نه بی لهوینه ی باوکی بی و خوابی وینه و ، بوخوا نه بووه هاوری و ژن هه تا منالی هه بی له و ژنه نه له په گهری خوی و نه وینه و نه وینه نهله په گهری خوی ، چونکه پون و ناشکرایه خوا نه په گهری هه یه و نه وینه ، پیویستی به هاوسه رو به هیچ شتی نیه، نیتر منال له کوی نه بی به دریژی مانای نه و رسته یه له نایه تی ره وی ی سوره تی نیساء دا کراوه .

﴿ ذَلِكُمْ الله رَبَكُمْ لا إله إلا هو خالق كُلِ شيىءٍ فاعبدوه وهو عَلَى كُلِ شيىءٍ وَكِيْـلْ ﴾ ئهو كهسهى بهو جوّرهبى خوايه پهروهرده كهرى ئيّوهى بت پهرسته هيچ خوايه نيـه شـايهنى پهرستنبى مهگهر ههر خوايه كه دروست كهرى ههموو شــتیّكه و ههلسـوریّنهریانه، تـاك و تهنهاو بیّ ژن و خیّزانه دوایی ئیّوه پهرستن بوّ ئهو خوایه بكهن به تهنهاو هیچ شتی مهكــهن به هاوبهش بوّى به بوختان و بهدروّ، خوا له ههموو لایه كهوه تهنهایهو مهیدهنـه پـالتى خـوا ژن و منال و خوا ئاگاداره بهسهر ههموو شتیكا و ئهیپاریزی و چاودیّریـان ئـهكاو روّزیـان ئهداو ئهیانبهریّوه.

﴿ لَا تُدْرَكُهُ الْأَيْصَارُ ﴾ هيچ خاوهن چاوێ خسوا نابينـێ و نازانـێ چۆنـه لــه جيــهاندا جگهى خۆى ، بهلام لـه رۆژى دواييدا باوهږداران خوا ئهبينن، بهجۆرێ ئێمه ناتوانين رونى

بكهینهوه، نهبینری نهك له جینگهیه کی دیاری کراو له لایه کی تایبه تی که بهرانبه ر به چاو بهرانبه ر به چاو بهرانبه ر وناکی چاو به پهیدابونی ماوهیه له نیو بینهران و له نیوان خوادا، له باسی مانای ئایه تی (۵۰)ی سوره تی نه لبه قهره نه و باسه رویشتووه.

﴿ وَهُوَ یُدُرُكُ اَلَّابِصَارَ وَهُوَ اللطیفُ الجبیرُ ﴾ همموو خاوهن چاوه کان شهبینی، چونکه خوا ناگای له درشت و له ورد ههیه و همموو شین شهزانی و خوا شهزانی به همموو کاریکی نهینی و به همموو گیروگرفتیان و به نیازی همموو بونهوهران و به جینگهی شهوان و ناگاداریانه.

﴿ قَدْ جَاءِكُمْ بِصَائِرُ مِنْ رَبِكُمْ ﴾ بـ واستى هـاتووه بـ ولاى ئيّـوه چـهندين بهلـكه و نيشانهى ئاشكرا و بينراو له لايهن پهروهرده كهرى خوّتانهوه بكريّن به بهلـكه لهسهر توانا و يهكيّتى خوا، دواى ئهوهى خوا بهلـكهى بيكومانى دانا لهسـهر راسسـتى ئاينى ئيسـلام. ئهفهرموى:

﴿ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلْنَفْسَهِ وَ مَنْ عَمَى فَعْلَيْهَا ﴾ دوایی هــهر کهســی ئــهو راســتییانه ببیــنی و باوه ریان پی بهینی دوایی سوده کهی ههر بو خویه تی و چاکــهی بــۆ خــۆی کــردووه، هــهر کهسینك خوّی کویر بکا و ئهو راستییانه نهبینی و رینگه ون بکــا، دوایــی زیــان و خراپــهی لـهسهر خوّیه تی و بوّ خوّی ئهگهرینهوه.

﴿ وما أنا علیکُمْ بحفیظِ ﴾ وه من پاسهوان و چاودیّری کـهرنیم بهسـهر ئیّـوه نهیـهل مّم گوناهو خرایه بکهن دوایی رون بونهوهی بهلّگهکان. بهلّکو من موژدهرو ترسیّنهری ئیّـوهم بهلّکو ههر خوا ئاگاداری ههموو شته و چاودیّری ئیّوه ئهکا.

عهرهبه کان پیش ئاینی ئیسلام گهلیکی نه خوینه وار و نه زان بوون، فریان به زانین و زانیاریه وه نه بوو، کاتیک گوییان ئه گرت له خویندنی قورئان و زانسین و زانیاری زوّریان له و قورئانه دا ئه بینی له گهل به لگه و نیشانه ی په ك خهر بوّیان، له گهل ئه وه پیشدا باوه پیان نه نه هینا و رانمویان و هرنسه گرت په لاماری برو بیانووی دروّیسه یان ئه دا و و تیان: ئه ی موحهمه د ئه م قورئانه تو هیناو ته و فیری بوی لای جگه ی خوّت، له لایه نه واوه نه مواره و بوّ رونکر دنه و هی نه و شتانه خوا فه رمووی:

﴿ و كذلكَ نصرفُ الآياتِ و ليقولُ درست ﴾ وه همدوهها ئيممه رونى ئه كهينموه دووپاتى ده كهينموه جهندين به لكه ئاشكرا و رون وهك لمهوبمر رونمان كردهوه بـ ق ئهوهى بى باوه ران په كيان بكهوى، بن ئهوهيش بلين: تن ئهو قورئانه ت خويندووه و فيرى بوى له نامه عاوه نامه كانه و لاى خواوه بن نهها تووه.

﴿ ولنبینهٔ لقومِ یعلمونَ ﴾ وه لهبهر ئهوهی نیّمه ئهوقورئانه رون بکهینهوه بـ قر تاقمـیّ ئهزانن به بهلگهی راست و باوه ری پی ئههینن و ههر ئهوان سودی لی وه رئهگرن و رایان ئهکیّشی بر باوه رهینان بـ ه راسـتی. بـ الام کومـ الیی نـ هزان و گومـ را ئومیّـدی را نمومـایی وهگرتنیان لی ناکری و به هوی ئه و به الگانه وه بیانویان نامیّنی .

﴿ إِتِبِعْ مَا أُوحِي إِلَيْكَ مَنْ رَبِكَ لَا إِلَهُ إِلَا هُوَ ﴾ تؤ دوای شتی بکهوه به سروشت نیراوه بؤ لای تؤ له لایهن پهروهرده کهری خوتهوه وه دوای نارهزوی بی باوه ران مه کهوه و هـهر نهوه تاکه ریکهی رزگاری و راستی. هیچ خوایه نیه شایانی پهرستنی مه گهر ههر خوای تاك و تهنیا و بی هاوبهش و پیویستی به کهس نیه. خوایه بهو جوزه بسی پیویسته بپهرستری و وازی لی نه هینری به هوی نه فامی و نه زانین و دل رهشی بی باوه رانهوه.

﴿ و أعرضْ عَنْ المشركينْ ﴾ وه تو رو وهرگيّره لهو كهسانه هاوبهشى بو خوا دائـهنيّن و گالـّته به ثاينى ئيسلام ئهكهن. ئهو ئايهتهى ئيّره فهرماندانى خوايه به پيخهمبــهرى بــهريّزى خوى كه ترسيّنهر و موژدهر بى به هوّى قورئانهوه و بهردهواميى لمسهرى و گرنگى نهدا به بى باوهرى بت پهرستان و به دروّخستنهوهى ئهوان و پروپاگهندهيان.

﴿ و لَو شَاءَ الله مَا أَشْرَكُوا ﴾ وه نهگهر خوا نارهزووی ههبوایه نهوبی باوه رانه خوایان بهیهك دانهناو هاوبهشیان بو خوا دانه نهنا. به لام فرمانی بی داون نهقلی خویان بخهنه كار بو دوزینه وهی راستی و زور له كهس ناكا بو كردنسی هیه شدی پاش نهوه ی نهقلی پی به خشیون و چاك و خواپ لایان ناشكرایه، خویان خاوه نی هه لنبر اردنن.

﴿ و ما جعلناكَ عليهمْ خَفيظاً و ما أنتَ عليهمْ بوكيلْ ﴾ وه ئيمه تو مان دانهناوه بهسهر بي باوه وانهوه حاوديرى كهرى كردهوه انيي و پرسيارى ئهوانت ليني بكرى وه تسوّ

دەسەلاتت نىيە بەسەر ئەواندا و ھەلسورىنەرى كارى ئەوانبى ھەتا زۆريان لى بكەى لـەوان باوەربهينن.

موسولامانان جنیویان ئه دا به بته کانی بی باوه ران، بی باوه ران وه الامی ئه وانیان ئه دایسه وه به جنیو دان به خوا و ئه ویش زور نزیکه وابی، چونکه زور جاران وینه ئه و کاره روی داوه له نیوان دوو تاقمی ئاین جیاواز له یه کتری، بو قه ده غه کردنی ئه و کاره خوا فه رموی:

وَلاَ تَسُبُّوا الَّذِينَ اللَّهُ فَيَسُنُّوا اللَّهُ عَدُّوا البَّهِ فَيُسُبُّوا اللَّهُ عَدُّوا البَّهُ عَدُّوا البَّهُ عَدُّوا البَّهُ عَدُّوا البَّهُ عَدُّوا اللَّهُ عَدُّوا اللَّهُ عَدُّوا البَّهُ عَدُّوا اللَّهُ عَدُّوا اللَّهُ عَدُّوا اللَّهُ عَدَّا اللَّهُ عَدُّوا اللَّهُ عَمَا كُوا اللَّهُ عَمَا لَوَ اللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ عَمَا كُوا اللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ عَمَا لُول اللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ عَمَا لَمُ اللَّهُ عَمَا لَهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَ

﴿ وَ لا تسبوا الذينَ مَنْ دُونَ الله فيسُبوا الله عَدوا بغير عِلْم ﴾ وه ئينوهى باوه ردار جنيومه دهن به خواكانى كه سانيكى ئه و تو له جگهى خوا ئه په رستن و به خواپه باسيان مه كهن دوايى ئه و بن باوه رانه جنيوبدهن به خوا له تولهى ئه و جنيودانهى ئينوه به ستهم كردن و ده رچوون له راستى بو لاى كارى ناراست به بي زانين له ريزو گهوره يى خوا و به نه نه نه امى خويانه وه.

يُؤْمِنُواْ بِهِ ۗ أُوَّلَ مَنَّ وَ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَنِ هِمْ يَعْمَهُونَ ١

﴿ كذلكَ زَيّنا لِكُل أَمة عملهُم ﴾ همر بهو جوّره ى ئيّمه رازاندبومانه وه پهرستنى بته كان و پهيره وى كردنى شهيتان، همروه ها ئيّمه رازاندومانه تهوه بوّ هممو نه تموه يه كــارى خوّيــان له چاك و له خراپ. ئهو رسته يه همرچه نده به روواله ت وامــان پيشــان ئــه دا كــه خــواى مهزن رازاندويه تيه و بوّيان بت پهرستى. به لاّم له ناوه روّكه كانه وه مهبهست نيه. بــهلكو شهيتان هوّى رازاندنه وهتى و بوّيان جووان ئه كا، به لگه شمان دهقى ماناى ئهم ئايه تانه يه:

- ۱- خوای مهزن له ئایهتی(۲۳)ی ئهلئهنعام ئهفهرموی: ﴿ وزین هم الشیطان ما کانوا یعلمون ﴾ وه شهیتان رازاندویهتیهوه بۆ باوهران شتی ئهیکهن. کهواته خوا فهرمان نادا به بی باوهری و بیرازینیتهوه و له دواییدا سزاشی بدا لهسهری.
- ۲ له سورهتی ئه لحوجورا تا له ئایسهتی(۷) ئه فه مرموی: ﴿ و لکنَّ الله حَبَبَ إلیکم الایمان و زینهٔ فی قلوبکم و کرّه إلیکم الکُفرَ و العصیان ﴾ وه به لام خوا خوشه ویستی کردووه باوه پینان بو لای ئیوه و رازاندویه تیه وه له دلی ئیوه دا، وه بیز انویسه تی بی باوه پی و بی فه رمانی و له سنور ده رجون و گوناه کردن. به لام چونکه هیچ شتی له زانیاری و توانای خوا ده رناچی له و ئایه ته ییزه دا ئه و رازاند نه وه ی داوه ته پال خوّی. خوای مه رن به جوّری ناده میزادی دروست کردووه که جووانی کردووه کرده وه کانی خویان بویان. له سه ری نه گویّره ی سروشت و ئه قلی پیداون کاری چاك و خرایه له مویان به ناشیرین بزانایه هیچ کاریکیان نه ئه کرد، نه چاك و نسه خراپ، چاك و خرایسان به ناشیرین بزانایه هیچ کاریکیان نه ئه گه ر له خوّیان نه گوریّن و بیر بکه نه وه له جوّی نه ئه کرده وه. که واته به و ئه قلّه هه یانه ئه گه ر له خوّیان نه گوریّن و بیر بکه نه وه له موری خراپ، ی خوی نه که نه وه ی خراپ بی خوی نه که نه وه ی خواپ.

﴿ ثُمَ إِلَى رَبِهِمْ مُرْجَعَهُمْ فَلَنْمِتُهُمْ بِما كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ له پاشا بـ ق لاى پهروهردكهرى خويا نهگهرانهوه يان بق وهرگرتنى پاداشت و سـزادانيان، دوايــى خــواى پــهروهردگاريان ههوال ئهدا به شتى ئهيكهن له جيهاندا، به پرسيار لى كردنيان و پاداشت دانهوهيان لهســهركردهوه كانيان. كهواته باوه پرداران پيريسته لهســهريان خويــان يگيرنـهوه لــه جنيــودان بــه خواكانى بت پهرستان كه بويان پونه خوا لهسهر ئهو جنيودانه سزايان ئهدا.

پرسیار/ به راستی کهسیّك جنیو بدا به خوا و به پیغهمبه ر ﴿ ﷺ پیّویسته بكوژرێ، کهچی ئهو ئایهته وا ئاماژه ئه کا که ئهو کاره وازی لی نههیّنری بوّ لای پرسسیار و سـزادان لـه روّژی دوایدا.

وه لام/ شهو ثایت ه سه که هاتوه ته خواره وه له روزیک موسلمانان لاواز بوون ده ستوریان یی نه درابوو به جهنگ کردن، جهنگ کردنیان له و کاته دا وه ک شهو فریان بیخنکین و خویان بکوژن. به لام له کاتی هیزدا پیویسته فه رمانی کوشتنیان ده ربکری به هوی جنیودان به خواو به پیغه مهرو نابی ئه و فه رماندانه بوه سینری و کاری بی نه کری و بخریته پشت گوی.

قور ویشیه کان و و تیان: تو هه و ال به ئیمه ئه ده ی موسا دار ده سینگی هه بو و ه که نه یدا له به به به دو و از ده سه رجاوه ی ناوی لی نه هاته ده ره و ه، نه لی : عیسا مردوی زیندو نه کرده و هسالح خوشتر یکی سه سور هینه ری هه بوه ، ناده ی تویش هه ندی له و شتانه مان بوجی به جی سالح خوشتر یکی سه سور هینه ری هه بوه ، ناده ی تویش هه ندی له و شتیکتان نه وی و لات ان بکه نیمه باوه رت بی نه هینین ، پیغه مه ر هی هامان بو بکه به زیر ، فه رموی نه و کاره م بو کرا خوشه بوتان داوابکه م ، و و تیان : کیوی سه فامان بو بکه به زیر ، فه رموی نه و کاره م بو کرا باوه رم بی نه هین و و تیان : سویندمان به خوا نه گه ر نه و شتانه مان بو بکه ی هه موومان به به یوه وی تو نه که ین ، پیغه مه ر هه لاساو روی شت به یارانه و ه له خوادا ، دوایی فریشته یه هات بولای و فه رمووی : تو نه و داخوازیه تای و هر نه گه ر باوه رت بی نه هین به فریشته یه هات بولای له خوا گیوی سه فات بو با به زیر . به لام نه گه ر باوه رت بی نه هین به نه گه ر داوا بکه ی له خوا گیوی سه فات بو با به زیر . به لام نه گه ر باوه رت بی نه هین به نه گه ر داوا بکه ی له خوا گیوی سه فات بو با به زیر . به لام نه گه ر باوه رت بی نه هین به

گویرهی تاقی کردنه و رابوردووی گهلان ئهمانه ی ئیستا هموویان له ناوئه چن به سزای خوا له جیهانداو بنه بوئه بنی تو ئه توانی وازیان لی به ینی و گوییان نه ده یتی هه تا خویان تی ئه گهن له راستی ئایینی ئیسلام په شیمان ئه بنه وه باوه رت بی نه هینن، پیغه مه و گهمیانی همانبر اردو، بو رون کردنه وه ی ئه و مه به ستانه ی خوای مه زن ئه فه رموی.

﴿ قُلْ إِنَمَا الآيَاتِ عِنْدَ اللهِ ﴾ تو بلنى بهراستى چەندىن بەلگـهو نيشـانهى ئاشـكرا لاى خوايه، ههر خوا تواناى ههيه ئاشكرايان بكاو هيچ شتى له تواناو ويسـتى منـدا نيـه، خـوا ئەنيريته خوارەوه شتى ببى به بەلگە بەسەر ھەموو كەسيكا.

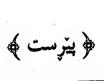
موسلّمانان ئاواتیان ئەخواست كە خـوا وولامــى داواكــارى بـــى بــاوەران بداتــەوە بــه ئومیّدى ئاشتى و باوەرپھیّنانى ئەوان خوا روى فەرمودەى خوّى كرد بـــوّلاى بــاوەرداران و فەرموى:

﴿ وَمَا يَشْعِرَكُمْ أَنَهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ وه چ شتیكه نیشانی ئیّــوه ی بــدا بهراســتی كاتی هات نهو بهلگهو نیشانه یه چ شتی پهیدا نهبی ثایا نهوان باوه ر نههیّنن، ســویّند بــهخوا ئهوان باوه ر ناهیّن نهگهر ئهو بهلنگهو داخوازییه ی ئهوان بیّنهدی. له باســـی مانــای ئایــهتی (۳۲–۳۷)ه ئهم سوره ته به دریّژی ئهو باسه تیّهریوه.

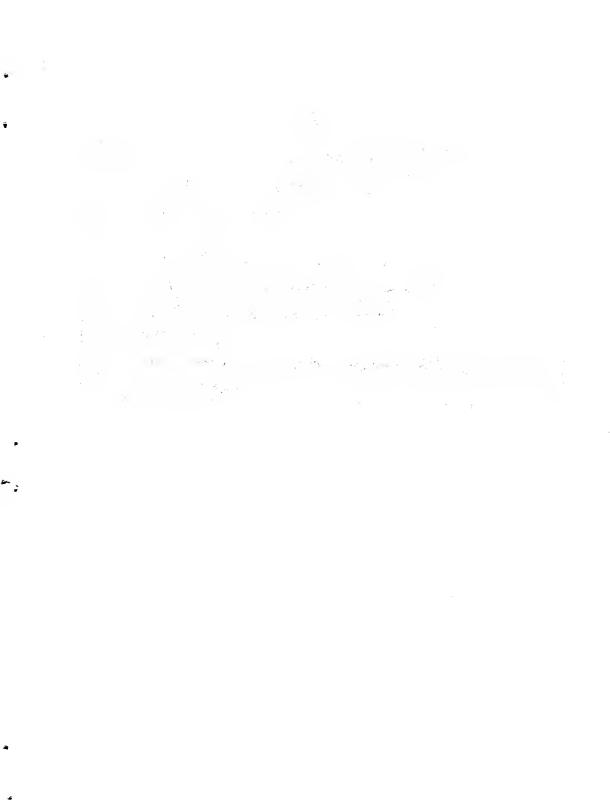
و رئقلب افید تهم و ابصاره م کما کم یومن به اول مرة ه وه هستیکه نیشانی نیروه بدا کاتی نیمه وه رئه گیرین دلتی نه وان له راستی و له هیچ ناگهن و چاویان وه رگیرین و به به به باینن و باوه پر به نیشانه کانی خوا نابه رن به وینه ی نه وه که نه وان باوه پریان نه هیناوه به پیغهمه ریه که جار یانی خوا نه زانی نه و بست په رستانه باوه پر ناهینن دوای هاتنه خواره وه که نه و نیشانانه شداوایان کردوون بیگومان نه و که سانه هه ربه رده وام نه به له له له مدر کوم پرویو که که که نه و خوان کودنه که به که سانه ی پیشووی خویان که له سه ری به ون به راسه داخوازی کردنه که به که سانه ی شاگردی کاری پرویو چن و گوم پای نه که ن به پیشه کی خویان هه رگیز دوای که سانه ی ناکه ون .

﴿ وَنَدَّرَهُمْ فِي طُغْيانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ وهئيمه واز له بي باوه ران نه هينين له نيّو بي باوه ري و ياخي بووني خوّيانا بين و بروّن و سهرگهردانبن. هه تا به چاوي خوّيان سزا ئه بين، ئه و كاته هوّشيان دينه و به خوّيانا و نه زانن خوا راسته و راستيشي نهوي. ياني نه و بي باوه رانه پاش نهوه ي بهرده وامن له سهر كومرايي خوّيان له گه ل داناني ئه و هه مهووه به للگه رونانه بويان دانراوه و راستي ناييني ئيسلاميان بي نه زانرا واز له و به للگانه ئه هينن. كهواته چي نه که ناييکه نه همتا له روّري دوايدا به سزاي كرده وهي خوّيان نه گهن

سوپاس بۆ خوای مەزن و به ياريده ی ئەو خوايه كۆتايى به نوسينهوه ی مانای ئەو دوو جزمه ی (۲-۷) هات له رۆژی دووشهمه ی ریخهوتی (۳)ی مانگی موحه رهم سالتی (۳۰ ۱ ۲۳)ی كۆچی بهرامبه ر به (۳۰ / ۲ / ۹۹ ۹ ۱)ی زايينی، خوای خاوه ن ميهرهبان داواكارم ئهوه ی بۆخۆم و خيزان و موسلمانان چاكه بۆمانی بسازینه. خوایه له خوم و دایكم و باوكم وخوش ببه.

باسه کان و بابه ته کان	لاپەرە
ههندی جار دروسته باسکردنی دانیشتوان بهخراپه	٤
سهرچاوهی ههمو چاکهیه دووشتن	0
باسی مانای مهسیح	۱۲
هەڭواسىنى ناڭ وينە مانگ لىەبت پەرستەكانەوە ھاتوە	٤٥
تهماشای لاپهره (۳۳) همتا لاپهره (۵۲) بکه شتی بهنرخیان تیدایه	44
مەرجەكانى سەربوينى ئاۋال بۆ رەوابوونى گۆشتەكەيان	٧٣
ئايا دەست ھێنانى	٧٧
پێویسته رێگەبدرێ هەموكەس بروا بۆلای بەكاربەدەستان سكالأی خۆیان بكەن نەك وەك رێگە نادرێ بەھەژاران	7.1

خوینه ری هیژا لـهم جزمه دا ئه رکی چاوپیاخشانی ئهم هه لآنه بگره نهستۆی خوّت

دێر	Y	راست	مەڭد	دێر	צ	ړاست	مەلە
٤	٧٤	ئەوتۆ	ئەو	٠ ٩	4	ناكهن	ناكەنە
٦	٨٥	أخذاله	خذاله	77	٧	ميهرهبان	ميهرهباه
^	٨٥	و قال الله	قال الله	٧.	17	عيسايان	عيسايا
<u>^</u>	٨٥	معكم	مفكم	١٨	10	ئەوپەرى	ئەپەرى
Y	٨٦	ترمسان	تريسان	٤	17	ئايەتى	ئايەۆنى
77	۸۸	بۆلاي	لۆ لاي	10	19	موساوه	موسۆا
9	٨٩	الذين	الذذين	10	71	باسى	بەاسى
Y	9.	ههر يهكيي و	هدرو	٠٧	44	شتي	شتیٰ هیچ
0	9.	ليّان	وهلييانه	۱۸	44	رەوانيە	ر هو ابنه
0	91	داوايان	دوايان	۲	4.5	دروست کردنی	دروست
۱۳	97	گومانیان	كومانيان	٩	4.5	وسخر	وسخۆ
٣	9 £	گوتره	کوتره	14	40	خواپهرستان	خراپه
17	90	بهشداریان	بوشداريان	14	40	میهرهبانی	ميهرهبان
17	94	زيادەيە	-٣	17	40	فيعذبهم	ميعذبم
17	97	لهتواناو	تز ؟	18	۳۸	_ُداپڙ	داپر
£	9.4	ئيساحاحي	ئىسحاقى	17	44	پەرستنى	بێپەرستنى
17	9.4	خوابونايه	خوابنو	19	٤١	کردن	كردين
4	99	جوله کهو	جوله که	9	٤٣	ناموسی	نامسي
- <u>`</u>	94	يعذبكم	يعن بكم	14	٤٦	فهرمانه کهی	فهرمانه کهی و
<u> </u>	1.5	فأن	فأن	17	٤٦	بريار	برياره
77	11.5	جولهكهكان	كهمان	1	00	خواوه	تخواوه
9	1.9	لاقتلنك	لآقتلك	10	70	والمنخقفة	والمفحنقة
١٤	1.9	بۆلاي من	بۆلاي	۲	44	کوشتبی	كوستبئ
۲۱	1.9	أصحاب	اصحال	۲	77	ماوهى	مادهي
0	118	هدروهها	هدروه	٨	44	خوادا	خواردان
۱۸	114	لەشى	لەشتى	٩	٧.	متجانف	معجانف
۱۳	117	خۆتان	خۆتا	10	٧٧	خاوەنەكەي	خاوەندى
10	117	لهپهرستندکان	پەرستنەكانى	17	VY	كدرانه	گەرانە
1-	114	ئەوانە	ئەوانەو	•	٧٣	بەيەكەوەبى	بديدكدوبي

دێر	Y .	راست 🕯	مىلە	دێر	¥	راست	مەلە
١٨	719	خواردەمەنى	خوردەمەنى	۲	١٣٩	واز	وازم
٠٩	771	مانای	مانی	10.	15.	باوەردارن	باوهران
٧	777	أنباء	ابناء	10	12.	له	بۆ
٨	777	ھەندى	ھەدنى	17	157	نخشى	يخشى
١٨	744	نهمان	فدرمانمان	17	154	أن يأتي	میأتی
۱۸	740	أنزل	ور اونزل	1	164	الله	والله
٤	747	فريشتهكان	قفريشتهكان	١٨	159	حزب الله	ضرب الله
٥	747	زانایان	زانایا	١.	14.	لەپىش ئىرە	لەنتۇ
17	777	بەدەرنەبو	لددەرنەئەبو	17	101	تاوان	ناوان
£	744	يلبسون	يكسبون	19	100	والأحبار	والأصبار
٩	75.	ئەو	ئەوە	۲.	100	يصنفرن	يضيعون
1	754	وأن يمسسك	وان ئمسسك	1.	107	مبسوطتان	منبوسطان
١٤	754	ئەو	ئەرە	۲	١٦٨	کاری چاکهی	کار چاکهی
17	7 £ 7	لايفلح	لاىفلح	1	179	يقتلون	يعتقلون
٩	.7 £ 9	نەزرى	فەزى	٥	17.	بەناوى	بو
٧.	7 £ 9	نهكردن	ئەكرن	19	177	بريارى	برایاری
17	70.	بەراستى نيە	بەراستى	1.	140	دیاری	دیتاری
۳	101	پايهو	پليهوه	71	177	هدروهك	مدوهك
٣	701	گفتو گۆو	گفتو گۆ	£	١٨٦	ئەكەينەوە	ئەكەينە
٤	774	اكثرهم	اطثرهم	74	١٨٦	وكذبوا	اوكذبوا
٥	775	امثالكم	مثالكم	۲	19.	ړۆژو گرتن	رِوْرْ گرتن
1.	775	هدتانه	هدتا	٦	191	فيهما	فيها
۱۳	772	ئاشكرا	ئاشكران	17	197	ھەرشتى	ھەشتى
19	779	والضراء	وضراء	٤	711	سويند	شويند
٩	777	بالغداة	بالفطرة	٥	7.47	ئەپەرسىن	ئەپەستن
۱۳	444	بهخيّو	بهخيز	71	717	ئدخۆين	ئەخۆن
1,4	7.1	پەرستان و	پەرستان سو	٥	717	يقومان مقامهما	يتومان متامها
۱۲	7.7	تستعجلون	تتعجلون	٩	717	اسحق	اشتحق
٨	444	ثم انتم	انتم	1	415	ر _{اسپيٽر} اوه	ر اسهير اوه کان
۱۸	719	هەرشەيە	هدرشه	۲	415	رِ اس <u>پ</u> ٽِرا <i>و</i> ه	ر راسپير اوه کان

دێر	¥	راست	مەلە	دێر	لا	راست	مەلە
٧	717	ئەيان	ئايان	71	791	فريوى	فريويي
٣	444	فالق	خالق	٥	794	من حميم	حيم
10	777	زيندەيە	زيندەي	١	498	ِ اتدعوِن	تدعون
17	47 £	توانای	توانا	٦	397	رِزگاری بیّ	ڕڒڰٵڔۅٚؠێ
٣	777	بهردهوام	کدم	1	797	خوا	خوای
۱۷	۳۲۸	يفقهون	يتفقهون	17	444	پتیش	پێۺ
١.	44.	دڵيان	دٽيان به	17	٣٠.	الضاليين	الأفلين
١	444	وجعلوا	وجعلوه	۱۳	7.7	منهوهيه	بنەرەيە
٩	777	رونكر دوه تهوه	كردوهتهوه	19	4.8	كردوون	كرون
4	777	ويندى ئەو	وينه	1 €	۳.۷	عيس	عيسى
٩	770	سروش	سروشت	۲	711	پەرىز بوون	پەرىز بوونى
۳.	45.	راستی	بەراستى	۲	414	خوايان	خۆيان

.

Ŧ

